KAMBA RAMAYANAM

ARANYA KANDAM

(Translation & Transliteration)

VOL. III

By

Dr. S. K. NAYAR

Madras University Malayalam Series No. 19

KAMBA RAMAYANAM

ARANYA KANDAM

(Translation & Transliteration)

VOL. III

By

Dr. S. K. NAYAR M. A., Ph. D.,
Head of the Department of
Malayalam,
University of Madras.

UNIVERSITY OF MADRAS
1971

Rs. 15/-

First Edition 1971

© University of Madras

PRINTED AT JANATHA PRESS, MADRAS-14

കമ്പരാമായണം

(മൂലത്തോടുകൂടി)

ആരണ്യകാണ്ഡം

വിവർത്തനം :

ഡോക്ടർ എസ്. കെ. നായർ

മദിരാശി സർവ്വകലാശാല

1971

ഉള്ളടക്കം

ആരണ്യകാണ്ഡം

		പേജ്
1. വിരാധവധം		1 — 29
1. അത്രിദർശനം	1	
2. വിരാധവർണ്ണനം	3	
3. വിരാധവധം	8	
4. വിരാധസ്തുതി	20	
5. വിരാധന്റെ പൂർവ്വജന്മവൃത്താന്തം	26	
2. ശരഭംഗമോക്ഷം		30 — 44
1. ഇന്ദ്രാഗമനം	30	
2. ഇന്ദ്രസ്തുതി	37	
3. ശരഭംഗമോക്ഷം	40	
3. അഗസ്ത്യദർശനം		45 — 63
1. അഗസ്ത്യദർശനം	45	
2. സുതീക്ഷ്ണാശ്രമപ്രവേശം	52	
4. ജടായുദർശനം		64 — 78
5. ശൂർപ്പണഖാഗമനം		79 — 122
1. ശൂർപ്പണഖ	81	
2. ശൂർപ്പണഖയുടെ വിരഹദുഃഖം	97	
6. ഖരവധം		123 — 178
1. ശൂർപ്പണഖയും ഖരനും	123	
2. ഖരസേനാനാശം	128	
3. സേനാവർണ്ണനം	132	
4. അകമ്പനൻ	143	

5. യുദ്ധവർണ്ണന 146
6. ത്രിശിരസ്സ് 156
7. ദൂഷണൻ 164
8. ഖരന്റെ പുറപ്പാട് 172

7. മാരീചവധം 179 — 266

1. രാവണപ്രഭാവം 179
2. ശൂർപ്പണഖയുടെ വരവ് 189
3. ശൂർപ്പണഖാവാക്യം 197
4. രാവണന്റെ വിരഹവ്യഥ 207
5. മാരീചൻ 236
6. പൊന്മാനും സീതയും 252

8. ജടായുമോക്ഷം 267 — 336

1. സീതാലക്ഷ്മണസംവാദം 267
2. പ്രച്ഛന്നസന്ന്യാസി 273
3. സീതാപഹരണം 286
4. സീതാവിലാപം 291
5. ജടായുസംഘട്ടനം 295
6. രാമലക്ഷ്മണസംവാദം 313
7. ജടായുമോക്ഷം 322

9. അയോമുഖി 337 — 364

10. കബന്ധവധം 365 — 386

11. ശബരീമോക്ഷം 387 — 389

കമ്പരാമായണം

ആരണ്യകാണ്ഡം

വിരാധവധം

1. അത്രിദർശനം

1 ഭേദമില്ലാതെ നിന്നു
വളരും പല രൂപ-
ഭേദങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നിന്നും
ഭേദിയാതിരിപ്പതായ്
ഓതിട്ടും തോറും തോന്നു-
മോർത്തിട്ടും തോറും മിന്നും
ബോധത്തെത്തരും നാലു
വേദങ്ങളാലും പിന്നെ
വേദിയർ വിരിഞ്ചാദി-
യാലുമേയറിയാത്തോ-
രാദിനായകൻ താനെ-
ന്നറിവിന്നറിവാവൂ! 6

വിരാതൻ വതൈപ്പടലം

1 പേതിയാതു നിമിർ പേതവുരുവം പിറഴ്കിലാ
വോതിയോതി യുണരുന്തോറു മുണർച്ചിയുതവും
വേതം വേതിയർ വിരിഞ്ചൻ മുതലോർതെരികിലാ
വാതി നാതരവരെമ്മറിവിനുക്കറി വരോ,

2 മുത്തണിപ്പുതുസ്മിതം
    തൂവിട്ടും സീതയോടും
ചിത്രചാപാദിയേന്തി-
    ച്ചെന്നിതു കുമാരന്മാർ
അത്രിയാം മഹാമുനി
    വാണിടും വർണ്ണോജ്ജ്വല-
പത്രസമ്പന്നതരു-
    സങ്കുലം വനം തന്നിൽ.

3 ദിക്കരിവീരരൊത്തോ-
    രക്കുമാരന്മാർ വാടം
പുക്കു വന്ദിച്ചു ദോഷ-
    ഷൾക്കങ്ങൾ വെടിഞ്ഞോനെ.

4 ബന്ധുക്കളെല്ലാവരും
    വന്നെന്നാലുണ്ടായിട്ടും
സന്തോഷം പൂണ്ടു ചൊന്നാ-
    നത്രിയുമപ്പോളേവം:-
"ബന്ധുരകുമാരകർ
    നിങ്ങളിന്നിങ്ങു വന്ന-
തെന്തൊരു മഹാഭാഗ്യ:-
    മലഭ്യമിതു നൂനം.
അന്തരമില്ലാ മർത്ത്യ-
    രേവരും സർവ്വലോക- 17

2 മുത്തി ഝത്തിയ വ്വിഝന്തനൈനയ മൊയ്"ന്ന മൈകയൊട്ടും
ചിത്തി രക്കനി ചിലൈലക്കമരർ ചെൻറ ണകിനാ-
രത്തി രിപ്പെയ രഝംതവ. നിഝന്ത വനൈമതി-
ഷ്പത്തിരപ്പഴ് മരപ്പൊഴി റുവൻറ പഴവം.

3 തിക്ക റുംപെറി പരന്തെരിയ നിൻറ തിരള്"പൊറ"-
കൈക്ക റുംകൺമലൈ പോറ"കുമരർ കാമ മുതലാ-
മുക്ക റുംപറ വെറിന്ത വിനൈവാൻ മുനിവനെ-
പ്പുക്കി റൈഞ്ചിന രഝന്തവ നവപ്പു പുകലും.

4 കമരർ നീരിവ ണൈടെന്തുതവ്വ കൊള്"കൈ യെളിതോ
വമരർ യാവരൊടു മെവ്വ,ലകം വന്ത തലവോ

സന്തതിയോട്ടം വന്നെ-
ന്നന്തരാ ചിന്തിക്കുന്നേൻ.
എന്തൊരു തപഃശക്തി-
യാന്തിൻ ഫലമാവാം
നിന്തിരുവടി വന്ന,-
താരിതിന്നർഹരോർത്താൽ?''

5 അന്നവർ മുനിയൊത്തു
വസിച്ചാർ: മുനിപത്നി
തന്നാജ്ഞയാലേ വന്നു-
ചേർന്താമണികളും
ചന്ദനം ദുകൂലവു-
മണിഞ്ഞ ജനകജ
തന്നൊട്ടമവരെത്തി
ദണ്ഡകവനം തന്നിൽ.

2. വിരാധവർണ്ണനം

6 എട്ടൊടെട്ടാനകളു-
മിരട്ടിസ്സിംഹങ്ങളും
വട്ടവെൺകണ്ണുള്ളതാം
വ്യാളികൾ പതിനാറും
ഒട്ടിട വിടാമട്ടിൽ
കോർത്തിട്ടു, മൊരു കര-
ത്തട്ടിൽ മുത്തല ചേർന്ന
ശ്ശൂലത്തെത്താങ്ങിക്കൊണ്ടും 28

വെമരിൻ യാർതവ മുയൻറനർ കളെൻ റുതകിന-
ൻറമരെ ലാംവര വൃക ന്തയെനെയ തയ്യെന്മ മുനിവൻ.

5 അന്ന മാമുനിയൊ ടൻറവ ണരെന്ത വനരും
പന്നി കറ്പി നന ചൃയെ പണിയാ ലണികല-
ൻറുന്ന ത്തുശിനൊട്ട ചന്തിരവെ ചൃമന്ത ചനകൻ
പൊരന്നാ-ദേകി യുയർത ണ്ടകവനം പുകതല്യം

6 എട്ടൊടെട്ട മതമാ കരിയിരട്ടി യരിമാ
വട്ട വെൻകൺവരെ യാളി പതിനാറു വരെകയിൻ
കിട്ട വിട്ടിടെ കിടന്തന ചെറിന്ത വൊരുകൈക-
ത്തൊട്ട മുത്തലെ യായിററാകൈ മിടറ്ക ട്ടവൊട്ടെ

7 ചെഞ്ചിട ഞെരുങ്ങിയ
ശിരസ്സും താങ്ങിപ്പുരം
നഞ്ചൊരു മലയായി
നടന്നു വരും പോലെ
അഞ്ജനമേഘാഞ്ചിത
ഗിരികൂടങ്ങൾ കാററിൽ
പഞ്ഞിപോലാകും പടി
പാദസമ്പാതം ചെയ്യും

8 പുണ്ണുപോൽ മിന്നും കണ്ണിൽ
കനല്പ പറക്കവേ,
വിണ്ണിനെ നടുക്കവേ,
വിലക്കം മലയ്ക്കേകെ,
കണ്ടുടൻ കതിരവൻ
ഞെട്ടവേ, പൃത്ഥ്വീതലം
വിണ്ടുടൻ പോകെ, യമ-
ധർമ്മനും തളരവേ,

9 അലറും സിംഹം കാതി-
ലേറവേ, മഹാമേരു-
മലതൻ ശൃംഗം ജോടി-
കാട്ടക്കനായീടവേ,
പൊലിയും പകലൊളി-
ചെമ്മാനം പോലാം വീര- 39

7 ചെഞ്ചുടർ ച്ചെറിമയിർ ച്ചുരുള് ചെറിന്ത ചെനിയ
നഞ്ചു വെറ്പുരുവു പെററിടൈ നടന്ത തെനമാ
മഞ്ചു ചുററിയ വയങ്കിരി വാത വിശൈയിറ്
പഞ്ചു പട്ടു പടപ്പടി യിൻമേൻ മുട്ടകിയേ.

8 പുണ്ടു ളങ്കിയന കൺക ളനല്പൊങ്ക മഴൈച്ചൂഴ്
വിണ്ടു ളങ്കിട വിലങ്ക്കല്കള് കുലുങ്ക വെയിലു-
കണ്ടു ളങ്കതിർ കരൈന്തിട നെട്ടങ്കടല് ചുലാ-
മണ്ടു ളങ്ക വയവന്തകൻ മനന്ത ളരവേ.

9 പുക്ക വാളരി മുഴങ്ക ചെവിയിൻ പൊറിയുറ-
പ്പുക്ക മിന്റ മണിമേരു ചികരങ്ങ് കഴൈപട-

രുധിരം കൊണ്ടു രക്ത-
ചന്ദനം പൂശീടവേ,

10 ആയുധമേന്തുമാളും,
പാഞ്ഞിട്ടും കുതിരകൾ,
. ആനകൾ തേരും സിംഹം
പുലിയും മറ്റെന്തുമേ
ആകവേ പെരുമ്പാമ്പാം
ചരടിൽ ച്ചേർത്തു കോർത്ത
മാലകൾ വിരിമാറി–
ലാടിയാഞ്ഞുലയവേ,

11 കുന്നുകൾ ഞെരുങ്ങിയ
പോലവേ, ഗജങ്ങളെ-
യൊന്നിനൊന്നടുക്കിക്കൊ-
ണ്ടൊരുകൈകൊണ്ടേ വാരി
തിന്നതിന്നവ ഗുഹ
പോന്നതാം വായിലൂടേ
ചെന്നിട്ടും തോറും വീണ്ടു-
മാറാത്ത പശിയോടും

12 വിണ്ണവർ വിമാനങ്ങ-
ളിടവിട്ടരവത്തിൽ 49

ച്ചുക്കർ വാൻമലയെ നികർത്ത വെതിരറ്റ ചെരുവ-
ത്തുക്ക വീരതതിരത്തി നൊളിർച്ചെ ച്ചെയിനൊടേ.

10 പടെയൊ ടാടവർകളു് പായ്പുരവി മാല്ക ളിറുതേർ
നടെയ വാളുരികളു് കൊളുഴവെ നണ്ണി യവെലാ
മടെയ വാരിയാ വാലചെ യനേക വിത വ-
ന്തൊടെയൻ മാലെ തുയല്വ ന്തുലവുതോളു് പൊലിയവേ.

11 കൻറു ളൻറിന വെനക്കുറു കോപ മതമാ-
വൊൻറി നൊൻറിടെ യടുക്കിന തടക്കൈ യുതവ-
പ്പിൻറു കിൻറ പിലനിറ് പെരിയ വായി നൊരുപാൻ
മെൻറു തിൻറു വിളിയാതു വിരിയും പശിയൊടേ.

12 പന്ന കാതിപർ പണാമണി പറിത്ത വെപക-
ര്ന്ന വിണ്ണവർ വിമാനമിടെ യിട്ടരവിടെ–

തുന്നിയും നവഗ്രഹ-
താരാദി ചേർത്തുകൊണ്ടും
മിന്നിടും വെററിമാല
പന്നഗഫണാമണി-
യൊന്നൊന്നായ് പതിച്ചതു
പോലവേ മാറിൽത്തത്തി

13 അന്തിവാനത്തിൻ നിറം
ചെന്തീയിൻ തിറമേവ-
മേന്തിടും തലമുടി
ചുററിലും ചിതറവേ
മുന്തിയ കുംഭം പോലാം
ഫാലത്തിലൈരാവത-
ദന്തീന്ദ്രൻ തൻെറ നെററി-
പ്പട്ടവും, ഭുജങ്ങളിൽ
ദന്തത്തിന്നണിയായി-
ക്കൊണ്ടതാം രത്നോജ്ജ്വല-
സുന്ദരവലയവും
ചന്തത്തിൽ ചാർത്തിക്കൊണ്ടും

14 കാളിമ തഴയ്ക്കവേ
കൊട്ടമ കോപിക്കവേ
പാപവും വിഷം തീയും
വളർന്നു പെരുകിയും

ത്തുന്ത കോളിനൊട്ടു താരകൈ തൊട്ടത്ത തുഴനി–
ച്ചുന്ന വീര മിടൈമിന്ന തടമാർപി നൊട്ടമേ.

13 പന്പു ചെക്ക ഒരരിയൊക്ക മയിർ പക്ക മെരിയ–
ക്കമ്പ മുററ വുയർനെ ററിയിൻ വിശി ത്തൊളിക്കുലാ
മുമ്പ തുക്കരശൻ മാല്കരിയി നൊടൈ യെയിററിൻ
കിമ്പു രിപ്പെരിയ തോള് വളൈയൊടും കിളറവേ

14 തങ്കു തിങ്കൾകരിയ കാളിമൈമ തവഴെഴുന്തു തവഴൈ
പ്പൊങ്കു വെങ്കൊട്ടമൈ യെൻപത്തു പുഴുങ്കി യ്യഴമാ

ക്രൂരിരുൾ പൂശിക്കൊണ്ടു
വന്നെത്തും മഹാഘോരാ-
കാരമാം കലികാല-
മെന്നാരും ചൊല്ലും വണ്ണം

15 ക്രൂരനാം പുലിയെക്കൊ-
ന്നായതിൻ തോല്ലു മേലേ
ചുററിയുമാനത്തോലാൽ
തററുടുത്തിട്ടും സ്വയം
വെററിയായ് ദിഗ്ഗജങ്ങൾ-
ക്കുള്ളൊരു മണികുലം
മുററുമേ പെരുമ്പാമ്പിൽ
കോർത്തിടക്കച്ചയാന്നും

16 ചെങ്കണ്ണും നീണ്ടൊരുട-
ലെന്നിവ ചേരും സർപ്പം
തന്നരും മാണിക്യത്താൽ
വളകൾ ചാർത്തിക്കൊണ്ടും
ശംഖുകൾ കൊണ്ടു തീർത്ത
ധവളവലയങ്ങൾ
തൻകരത്തണ്ടിൽച്ചേർത്തു
രിംഖണം ചെയ്തുകൊണ്ടും

ങ്ങ പാതകം വിടങ്ങനല് വയങ്ങി നിമിര-
ക്കങ്ങ പൂശിവന്ന കിൻറകലി കാല മെനവേ.

15 ചെററ വാള്ളു ഴയെവവൻ ചെറിയന ട്ടിരുകര-
ച്ചുററി വാരണ വൃതിത്തൊകതി നീവി തൊടാ-
ക്കൊററ മേവു തിരശെയാമെന യിൻമണി കലമുടെ-
ക്കരെററ മാശ്രുണം വിരിത്തു വരിക ച്ചോളിരവെ.

16 ചെങ്ങ ണങ്ങവര വിൻപൊരു വില്"ച്ചെ മ്മണിവിരായ്"
വെങ്ങ ണങ്ങ വലയങ്ങളും വിലങ്ങ വിരവി-
ച്ചങ്ങ ണങ്ങിയ ചഞ്ചല മലമ്പു തവള-
ക്കങ്ങ ണങ്ങള്ള മിലങ്ങിയ കരമ്പി റഴവേ.

17 മുന്തിയ വെള്ളിമല
പൊന്മലയോടും തട്ടി-
പ്പന്തുപോലാക്കും പാദ-
ദാർഢ്യത്തെക്കലർന്നവൻ
സഞ്ചരിപ്പതു പാരി-
ലെങ്കിലും വിണ്ണോർ കണ്ണും
നെഞ്ചുമെക്കാലം തുറ-
ന്നീടുന്ന തിറമുള്ളോൻ

18 ഭൂതങ്ങളെല്ലാമൊരു
പുതുതാം രൂപം കൊണ്ടെ-
ന്നോതിടും, പുതുകൊണ്ടൽ
ക്കരല്യമിയന്നവൻ,
പ്രീതനായജനേകീ
ലക്ഷവും തൽപാദവും
ഭീതിദം മദഗജ-
ങ്ങൾക്കുള്ള ബലമാകെ!

3. വിരാധവധം

19 അങ്ങിനെ വിരാധാഖ്യൻ
ഘോരകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്‌വോൻ
തിങ്ങീന മരാമര-
ക്കൂട്ടങ്ങൾ വീഴും വണ്ണം

17 മുന്തു വെള്ളിമലൈ പൊന്നിൻ മലൈയൊടു മുരണ്
പ്പന്തി നന്തു കഴല് പാടുപട വൂട്ട പടർവോൻ
വന്തു മണ്ണിനിടൈ യോനെനിനും വാനി നിടൈയോർ
ചിന്തൈ യുള്ളും വിഴിയുള്ളു മുള്ളനെൻറ തിറലോൻ

18 പൂത മത്തനൈയു മോർവടിവു കൊണ്ട പുതിതെ-
ൻറോത വൊത്ത വുരുവത്ത നുരുമൊത്ത കരലൻ
കാത ലിത്തയ നളിത്ത കടൈയിട്ട കണിത-
പ്പാത ലക്ക മതവെറ്പിടൈ പടൈത്ത വലിയാൻ

19 ചാര വന്തെതിർ വിലങ്കിനൻ മരങ്ക ടരൈയിറ്
പേര വൻകിരി പിളന്തുക വളർന്തി കല്പൊറാ

തുംഗശൈലങ്ങൾ പൊട്ടി-
പ്പിളരും വണ്ണം ചാപ-
സംഗതരാഘവര-
സന്നിധി വന്നാനല്ലോ.

20 'നില്ലനി'ല്ലെന്നു ചൊന്നാൻ
ചോരച്ചെഞ്ചായം ചേരും
പല്ലുമാവീരപ്പല്ലും
വിരിഞ്ഞ വായ്പിളർത്തി
അല്ലിത്താർ മാതാം രാമ-
പത്നിയെയൊരു വാക്കു
ചൊല്ലിട്ടും മുന്നേ കൈയ്യി-
ലെടുത്തു പൊന്തീടിനാൻ.

21 വീരന്മാരതു കണ്ടു
കോപിച്ചു തോളിലാർന്ന
വില്ലെടുത്തിടം കരം
തന്നിലും, ക്ഷുരമ്പുകൾ
വല്ലവരവർ വലം
കൈയ്യിലുമാക്കിച്ചൊന്നാർ:—
"വഞ്ചകാ! വന്നാലും നീ,-
യെങ്ങെടാ മറയുന്നു?"

വീര വെഞ്ചിലൈയി നോരെതിർ വിരാത നെന്മ–
ക്കോര വെങ്ക ണരുമേ റനകൊട്ടും തൊഴിലിനാൻ.

20 നില്ല നില്ലമെന വന്തു നിണമുണ്ട നെട്ടവെൺ
പല്ലും വല്ലെയിറു മിന്നു പകവായ് മുഴൈതിറൻ
തല്ലി പുല്ലമല രന്ന മൈനെയാളെ യൊരുകൈ–
ച്ചൊല്ല മെല്ലെയിൻ മുകന്തുയർ വിശുമ്പു തൊടര.

21 കാളൈ മൈന്തരു കണ്ടു കതംവന്തു കളുവ-
ത്തോളിൻ വെഞ്ചിലൈ യിടക്കൊട്ടു തൊടർന്തു ചുടർവായ്
വാളി തങ്കിയ വലക്കൈ യവർവഞ്ചകനെ യടാ
മീളു കെങ്കറി യെൻപതു വിളംപവവനും.

22 "ആദിനാന്മുഖൻ വര-
ശക്തിയാലുയിർ പോകാ:
ഹേതിയില്ലാതെ ലോക-
മേതുമേ ജയിച്ചിടാം.
പോ തിരിഞ്ഞിനിസ്സുഖം
പോയാലും പെണ്ണു വിട്ട
നീതിയായ് നിങ്ങൾക്കുയിർ
തന്നേൻ ഞാ"നെന്നാനവൻ.

23 ശ്രീരാമചന്ദ്രനപ്പോൾ
ചന്ദ്രികാചാരുമന്ദ-
സ്മേരനായുരച്ചിതു:-
"പോരെന്തെന്നറിയാത്തോൻ
തീരുമിപ്പൊഴുതിവൻ
വീര്യവും ധൈര്യാദിയും"
വീരനന്നേരം ഘോര—
ജ്ഞാണൊലിയിട്ടീടിനാൻ.

24 നീലനീരദവർണ്ണ-
ജ്യാനാദഘോഷം ഘോര-
നീരദസ്തനിതമായ്
നീളത്തിലുയർന്നിതു

22 ആതി നാൻമുകൻ വരത്തി നെനതാവി യകലേ
നേതി യാവതുവു മിൻറി യുലകിയാവു മികഴിറ്
ചാതീ യാതനവു മില്ലൈ യുയിർത ന്തനനടാ
പോതിർ മാതിവളൈ യുന്തി യിനിയെൻറു പുകല.

23 വീരനും ചിറിതു വെൺമുറു വല്വെ ണ്ണിലവുക-
പ്പോര റിന്തില നിവൻറനതു പൊറ്പു മുരണും
തീര മെഞ്ചിയിന നെഞ്ചി റുനചിനൈന്ത തെരിയാ
പ്പാര വെഞ്ചിലൈയി നാണൊലി പടൈത്ത പൊഴുതേ.

24 ഇലൈകൊള് വേലട ലിരാമ നെഴുമേക വുരുവൻ
ചിലൈകൊ ണാണെടിയ കോതൈ യൊലിയേറ്റ തിമിരനീർ

നീരധികാഞ്ചീതലം
നിർഝരലോകം നാഗ-
ഭീകരം പാതാളവും
മാറെറാലിക്കൊണ്ടിതപ്പോൾ.

25 വഞ്ചകമാർജ്ജാരക-
വക്ത്രത്തിൽപ്പെട്ട മാഴ്കും
പഞ്ജരശ്ശുകിപോലാം
ദേവിയെ വിട്ടാനവൻ
നെഞ്ചുള്ളക്കിന പോലെ
ചെറുത്തു ചിന്തയാന്നി-
ട്ടഞ്ജനഗിരിതുല്യൻ
നേക്കു നിന്നാൻ ദുഷ്ടൻ.

26 വേതാളപാളിക്കേററ
വൻവിശപ്പാററാൻ ശത്രു
വേധനം ചെയ്തു രക്ത-
ത്തൃഷിതം മുനയാന്നും
ബാഡവാനലജ്വാല
വമിച്ചു പാരാവാര-
വാരി വററിക്കാൻ പോന്ന
മുഖങ്ങൾ മൂന്നുമാർന്നും
ധാരിച്ച ശൂലായുധ-
മരക്കൻ ചുഴററിനാൻ
വാരിജനേത്രൻ നേക്കാ:-
ഗ്ഘോരമാം ത്രിശ്ശൂലമോ 112

മലൈക ണീട്ടതല നാകർപിലം വാന മുതലാ
മുലക മേഴു മുരമേ റെനവൊലി ത്തുരറവേ.

25· വഞ്ചക ക്കൊടിയ പൂച്ചൈ നെട്ടവായിൻ മറുകം
പഞ്ച രക്കിളി യെനക്കതറു പാമൈവരൈയ വിടാ
നെഞ്ചു ളുക്കിന നെനച്ചിറിതു നിൻറു നിരൈയാ
വഞ്ച നക്കിരി യനാനെതി രരക്ക നുഴലാ

26 പേയ്മു കപ്പിണി യറപ്പകൈഞർ പെട്പി നതിരം
തോയ്മു കത്തളു കനത്തളു ചുടർക്ക തിരൈയിൻ
വായ്മു കത്തിടൈ നിമിർന്തു വടവേലൈ പരുകും
തീമു കത്തിരി ചിഖകപ്പടൈ തിരിത്ത റിയവേ

27 ദിക്കുകൾ ദിക്പാലരും
ദിഗ്ഗജജാലം പിന്നെ-
യീക്കണ്ട ലോകങ്ങളും
ദഹിപ്പിച്ചീടും വണ്ണം
ഉഗ്രമാം ഹാലാഹലം
പോലവേ വരും നേരം
തൃക്കൈയ്യാലൊരു ശരം
തൊട്ടത്താൻ രാമദേവൻ.

28 "അററുപോയ് രക്ഷോവംശ-
മിട്ടിന" മെന്നു കൂറും
മട്ടിലാകാശം വിട്ട
കൊള്ളിമീൻ വീഴും പോലെ
ച്ചുററിലും പ്രഭ വീശി-
ക്കൊണ്ടതാം ശൂലം തുണ്ടാ-
യററുപോയ് ദൂരെ ദിക്കിൻ
ഭിത്തിമേൽ പതിക്കയായ്.

29 ആദിതേയന്മാർ പോലു-
മടങ്ങും ശൂലം ഖണ്ഡ-
മായതുകണ്ടു രക്ഷോ
വീരനും ശൗര്യം പൂണ്ടാൻ 122

27 തിശൈയും വാനവരു നിൻറ തിശൈമാവു മുലക
മശൈയു മാലമെന വന്നവയിൻ മിന്നി വരലും.
വശൈയിൻ മേരുമുതൻ മാല്വരൈകളൂഴിൻ വലിശാല്
വിശൈയ വാർചിലൈ യിരാമ നൊരുവാളി വിടവേ.

28 ഇററ തിൻറൊടി വ്വരക്കർകുല മെൻറു പകലേ
വെററ വിണ്ണിനിടൈ നിൻറു നെടുമീൻ വിഴുവപോറ്
ചുററ മൈന്ത ചുടരെക്കമ തിരണ്ടു തുണിയാ
വററ കണ്ടമവൈ യാശൈയിന തന്ത മുറവേ.

29 ശൂരൊ ടുങ്കയി റുണിന്തിറുതല് കണ്ടു ചിറിതും
ചോരൊട്ടും കലൻ മറങ്കൊട്ടു പുഴുങ്കി നീരുതൻ

പാരവും കുപിതനായ്
പാരോളം നീണ്ട കൈയ്യാൽ
വേരൊട്ടും പല പല
പർവ്വതം പറിച്ചുടൻ

30 വിട്ടിതു രാമൻ തിരു-
മേനിക്കു നേരേ വന്നു
പെട്ടൊരു മലകളെ-
ദ്ദേവനും ശരമെയ്തു
പെട്ടെന്നു വിരാധൻെറ
നേർക്കയച്ചവ ചെന്നു
പെട്ടതു നേരമുടൻ
പൊട്ടിപ്പോയരക്കനും.

32 ആ രമാരമണനാം
രാമനെ, ത്തത്ത്വസാര-
മാരായുമോങ്കാരത്തി-
ന്നാകാരമായുള്ളോനെ
ആര്യമാം ധർമ്മം നാട്ടാ-
നരവമെത്ത വിട്ടി-
ട്ടാരവതരിച്ചിതി-
പ്പാരിലീ നരനായി
ആ രഘുവംശ്യരമ്യ-
രൂപനെ,പ്പൊട്ടന്നനെ
ഗ്ഘോരമാമൊരു മരം
കൊണ്ടടിപ്പാനായോങ്ങി. 134

പാമരൊ ട്ടംകുറു കരങ്കൊട്ട പരുപ്പ തമെലാം
വേരൊ ട്ടംകടി തെട്ടത്തെതിർ വിമൈശെത്തു വിടലും

30 വട്ടമിട്ട കിരിയററുക വയങ്കു വയിര
ക്കട്ട മൈന്ത കതിർവാളി യെതിരേ കടവലാൻ
വിട്ട വിട്ട മലൈമീള വവൻ മെയ്യിൻ വിമൈശയാറ്
പട്ട പട്ടവിട മെങ്കു മുടല്ലൂറു പടലും

31 രാമ രാമമൈര യൊനങ്കു മുണർവോ നൺവുറു
നാമ രാമമൈര നല്ലറ നിറുത്ത നണുകി.
ത്താമ രാവണൈ ത്തുറന്തു തമൈര നിൻറ വമൈരയോർ
മാമ രാമര മിറുത്തല്ലു കൊമൈടററ വരല്ലും

32 വീരനാം രാമനപ്പോൾ
രണ്ടു നാലമ്പാൽ മരം
വേറുവേറാക്കിത്തള്ളി
വീഴ്ത്തിനാൻ വീണ്ടും വേഗം
വേറെയും ശരനിര
പെയ്തുടൻ മാറിമാറി
മാറിലും ഭുജത്തിലും
പുണ്ണേററി പുണ്യാകാരൻ.

33 ക്രൂരനാമരക്കനോ
ക്രൂരമ്പു തറഞ്ഞുള്ള
മാറിലും ഭുജത്തിലും
നോവേററു പിടഞ്ഞുപോയ്!
പൂരിതശരശത–
മുടലു കടഞ്ഞപ്പോൾ
ഘോരനാമൊരു മുള്ളൻ
പന്നിയായ് മാറിപ്പോയി.

34 എരിതീക്കനൽക്കണെ
പിന്നെയുമെയ്തു രാമ–
നൊരിടം തടയാതെ
ചെന്നവ കൊണ്ടു മെയ്യിൽ 144

32 ഏറു ശേവക നിരണ്ടിനൊ ടിരണ്ടു കണൈയാല്
വേറു വേറു തുണി ചെയ്തു വിഴത്തി വിശൈയാൻ
മാറു മാറുനിമിർ തോളിടൈയു മാർപി നിടൈയു
മാറു മാറുമയില് വെങ്കണൈ യഴുത്ത വവനും

33 മൊയ്ത്ത മുട്ടന തുടററലൈ തൊളൈപ്പ മുട്ടകി–
ക്കൈത്ത ലത്തി നിമിര കടിത്തുകൻറി വിശിറു
മെയ്ത്ത മെയ്പ്പെരിയ കേഴ ലെനവെങ്കും വിശൈയി
റൈററത്ത വക്കണൈ തെറിപ്പമെയ് ചിലിർത്തു തറവേ

34 എരിയിൻ വാർകണൈ യിരാമൻവിടവെങ്ക നിലൈയാ
തുരവി യോടമറ മോട്ട തല്ചെയാ വുണർവിനാ

ഗിരിമേൽ നിന്നും പായു-
മരുവി പോലെ ചോര-
പരമാ നക്തഞ്ചരൻ
ചൊരിഞ്ഞാൻ, വീണാൻ താഴെ.

35 പോരിൽപ്പിൻതിരിയാത്ത
വീരരാം കുമാരന്മാർ
നേരിലങ്ങോർത്താ: "രിവൻ
ചെരുന്ന വരമുള്ളോൻ;
ഘോരായുധങ്ങൾ കൊണ്ടു
വീഴില്ല; വേറേ നമ്മൾ
പോരാടാനുപായങ്ങൾ
നോക്കണേ";മനന്തരം
പാരവും കോപത്തോടെ
രാക്ഷസകരയുഗ്മ-
മാരാലങ്ങരിഞ്ഞീടാ-
നേറിനാർ കൈത്തണ്ടമേൽ.

36 തൻഭുജഗിരിമേലേ-
യേറിന കുമാരരെ-
ക്കണ്ടടൻ വിരാധനു-
മെഴുന്നാൻ പൊടുന്നനെ
പണ്ടേതിൽപ്പത്തിരട്ടി-
യൂക്കോടെ തൻകര-
ദണ്ഡങ്ങൾ ഞെരിക്കാനായ്-
ത്തുടന്നാൻ രക്ഷോവരൻ. 156

നരുവി പായുംവരൈ പോർകരുതി യാറു പെരുകി
ച്ചൊരിയ വേകവലി കെട്ടുണർവ്വു ചോർവ്വു റുതല്വും

35 മെയ്‌വ രത്തിനൻ മിടറ്പകൈ വിടപ്പട്ടകിലൻ
ചെയ്‌വു മററുമിക ളെൻറു ശിനവാ ളരുവിവൻ
കൈത്തു ണിള്ളുമെന മുണ്ണു കട്ടകി പ്പടർപ്പുയ–
ത്തെയ്‌പ്പിൻ മറ്പൊരുവു തോളിരുവ രേറ നിരുതൻ

36 ഉണ്ട ഴുന്തവുണർ വപ്പരി നണർന്നു മുട്ടകി–
ത്തകണ്ട ഴുന്തമൈനെയ തോൾകൊട്ടു ചുമന്ത തഴുവി–
പ്പണ്ട ഴുന്തനതു വൻകതി പയിററിൻ മുട്ടകി–
ക്കൊണ്ട ഴുന്തനൻ വിഴുന്തഴി കൊഴുങ്കു രുതിയാൻ.

37 ഇന്ദുവും ചണ്ഡാംശുവും
മേരുവെച്ചുററും പോലെ
സുന്ദരകുമാരന്മാർ
വിളങ്ങും പടിയപ്പോൾ
പൊന്തിനാൻ വാനത്തോള-
മരക്കൻ രക്തവാരി
ചിന്തിന മെയ്യോടങ്ങു
വട്ടത്തിൽ തിരികയായ്.

38 സുവണ്ണവണ്ണനോടും
നീലക്കാർവണ്ണൻ തന്നെ-
യിവണ്ണം തോളിലേററി-
പ്പൊങ്ങിയ രക്ഷോവരൻ
സുപണ്ണൻ ബലരാമ-
കൃഷ്ണരെ വരധമ്മ-
സുവണ്ണപക്ഷങ്ങളിൽ-
ത്താങ്ങിയ പോലെ മിന്നി!

39 കാരുണ്യക്കടലാകും
കണവൻ മറയവേ
കാതര,കുലകന്യ
സീതയോ പൂവല്ലിപോൽ 166

37 മുന്തു വാൻമുക ട്ടറക്കടിത്തു മുട്ടി മുട്ടകി
ച്ചിന്തു ചോരിയൊട്ട ചാരികൈ തിരിന്ത നനരോ
വന്തു മേരുവിനൈ നാടൊറും വലഞ്ചെയ് തുഴല്വോ
രിന്തു ചൂരി യരൈയൊ ത്തിരുവരും പൊലിയവേ.

38 ചുവണ വണ്ണനൊടു കണ്ണൻ മിശൈകൊള്ള വിശൈതോ
യവണ വിണ്ണിടൈ നിമിർന്തു പടർകിൻ റവനറ–
ഞ്ചിവണ തന്നചിറൈ മുന്നവരൊ ടേക ചെലവ
ത്തുവണ വണ്ണലെന മന്നവ നൈയുമൊ ത്തനനരോ.

39 മാത യാവുടൈയ തൻകണവൻ വഞ്ചൻ വിനൈയിറ്
പോത ലോടു മലമന്തനൽ പുലർന്തു പൊടിയിറ്

കാർക്കുന്തൽ ചിന്തീ മണ്ണിൽ
വീണുപോ, യിണപോയ
കമ്രയാമന്നപ്പേട-
യെന്നപോലവശയായ്.

40 മിന്നലിന്നൊപ്പം ലോല-
സുന്ദരം കൃശോദരം
മിന്നിടും ദേവിയൊന്നും
ചൊന്നിടാനശക്തയായ്
തന്നെത്താനെഴുന്നേററു
ചെന്നോതീ: ''ഭുജിച്ചാലു-
മെന്നെ നീ, ദയാധർമ്മ-
രൂപനെ രക്ഷിച്ചാലും!''

41 സഞ്ചിതപാരവശ്യം
പൂണ്ടഴൽപ്പെട്ട സാല-
ഭഞ്ജികയ്ക്കൊപ്പം നില്ക്കും
ദേവിയെക്കണ്ടനേരം
അഞ്ജലി ചെയ്തോതിനാൻ
ലക്ഷ്മണൻ: ''ദേവിയേവ-
മഞ്ചുവേ തവ ലീല
സഞ്ജനിപ്പിക്കാംപഴി!'' 176

കോമളെ യോട്ടമൊശി കൊമ്പെന വിഴുന്ത നൾകല-
ച്ചീമളെ ചേവല്പിടി യുണ്ട ചിറൈയന്ന മമൈനയാൾ.

40 പിന്നൈ യെളു മുതവുണ്ണുണൈ പെറാളു രൈപെറാൺ
മിന്നൈ യെയിടൈ നടങ്കിട വിരൈന്തു തൊടരാ
വന്നൈ യെയനൈയ വൻപി നറവോർകട മൈവി-
ട്ടന്നൈ യെനകർതി യെൻറന ളെഴുന്തു വിഴുവാൾ

41 അഴുതു വായ്കുഴറി യായുയി രഴുങ്കി യലൈയാ
വെഴുതു പാവൈ യനൈയാ ണിലൈയുണർ ന്തിളൈയവ
ൻറൊഴുതു തേവി തുയർക്കുര വിളൈയാട റൊഴിലോ
പഴുതു വാഴിയെന വൂഴി മുതല്വൻ പകർവുറും

42 നിത്യനന്നേരം ചിരി-
ച്ചോതിനാൻ: "നമ്മൾക്കുള്ള
കൃത്യമിന്നിവൻ മേലേ-
യെത്തിനാലെളുതാകും
ദൈത്യസംഹാരം പാർക്കി-
ലെത്രയും ലഘുവായ
കൃത്യം താൻ"; പാദംകൊണ്ടു
താഴ്ത്തിനാൻ രക്ഷസ്സിനെ.

43 തോളുകൾ രണ്ടും വടി-
വാളിനാൽ വെട്ടീടവേ
തേളുകൾ പോലാം രണ്ടു
പുരികം ഞെരിച്ചുടൻ
കാളിടും കോപം പൂണ്ടു
രാക്ഷസൻ ചെങ്കണ്ണോടും
വ്യാളീശഗ്രഹം സൂര്യ-
ചന്ദ്രരെയെന്ന പോലെ

44 ആ രഘുവീരന്മാരെ-
പ്പിൻതുടർന്നോടീടവേ,
ധാരയായ് രക്താംബുക്കൾ
വർഷിക്കെ,ക്കാകുത്സ്ഥനും
"വീരനാമവരജ!
രാക്ഷസൻ തന്നെമണ്ണിൽ-
പ്പാരാതെ കുഴിവെട്ടി-
മൂടണ"മെന്നോതവേ 188

42 ഏക നിൻറ നെറിയെല്ലെ കടി തേറി യിനിതിററ്
പോക നിൻറന നിനൈന്ത നനിവൻ പൊരുവിലോയ്
ശാക ലിൻറു പൊരുളൻ റെനനക ന്തകൈമെയോൻ
വേക വെങ്കഴലി നന്തല്യും വിരാതൻ വിഴവേ.

43 തോളി രണ്ടും വടിവാൾകൊട്ടു തുണിത്തു വിശൈയാൻ
മീളി മൊയ്മ്പിനർ കതിത്തല്യം വെകുണ്ട പുരുവ-
ത്തേളി രണ്ടു നെടിയ ച്ചിനവു ചെങ്ക ണരവ-
ക്കോളി രണ്ടു ചുടരും തൊടർവതിററ് കറുകല്യം.

44 പുണ്ണി ടൈപ്പൊഴി പുതപ്പുനല് പരന്തു വിഴവും
വിണ്ണി ടൈപ്പടർതല് വിട്ടെഴ വികറ്പ നിനൈയാ
വെണ്ണി ടൈക്കരിശി ലെണ്ണി യിളൈയോ യിവനൈയി-
മ്മണ്ണി ടൈക്കടിതു പൊത്തുതല് വഴക്കെ നല്ലമേ.

45 മത്തമാതംഗതുല്യൻ
സൗമിത്രി നിലം വെട്ടി-
ത്താഴ്ത്തിനാ, നതിലോട്ടം
നീരിലാണ്ടിട്ടും പടി
ഭക്തർക്കുള്ളഭിവാഞ്ഛ
നൽകീടും തൃപ്പാദത്താൽ
ശക്തനാമരക്കനെ-
ത്തള്ളിനാൻ രഘൂത്തമൻ.

46 പണ്ടൊരു ശാപംകൊണ്ടു
കൊണ്ടതാമുടൽ വിട്ടു
കൊണ്ടുടൻ പൂർവ്വജന്മ-
സ്മൃതിയുമുൾക്കൊണ്ടപ്പോൾ
വിണ്ടലം തന്നിൽനിന്നു
വിളങ്ങീ വിരാധാഖ്യ-
നണ്ഡജവരവാഹൻ
ബ്രഹ്മനെപ്പോലന്നേരം.

47 ഇന്ദ്രിയവശഗനായ്
വിഷയാന്തരങ്ങളിൽ
സന്തതമലയുന്ന
ബുദ്ധിക്കങ്ങതീതമാം
ബന്ധുരസന്മാർഗ്ഗത്തിൽ
സഞ്ചരിച്ചീടുന്നതാം

45 മതനല് യാനൈയനൈ യാനിലം വകിർന്ത കുഴിവായ്
നതമു ലാവു നളി നീർവയി നഴന്ത നവൈതീർ
കതഴ്വ മായ്നുറുമെ യുണ്ടലകി ലൻപർ കരുതി-
റുതവു ചേവടി യിനാലമല ന്നുഞ്ഞു തല്ലുമെ

46 പട്ട തമൈന്മെയു മുണർന്തു പടർചാപ മിടമുൻ
കട്ട വൻപിറവി തന്ത കടൈയാന വുടറാൻ
വിട്ടു വിണ്ണിടൈ വിളങ്കിനൻ, വിരിഞ്ച നെനവോർ
മുട്ടൈ തന്തതനില് വന്തമുതൻ മുന്ന വനിമേ.

47 പൊറിയി നെൻറി യയല്ചെൻറു തിരിപുന്തി യുണരാ
നെറിയി നൊൻറി നിലൈനിൻറ നിലൈവു ണരുനിന്റും

ചിന്തകല്ലാനരത-
മുണ്ടാകകൊണ്ടും, പിന്നെ
അന്തരാ ഭക്തികൊണ്ടു-
മുണ്ടായ തത്ത്വജ്ഞാനം
കൊണ്ടുണർവ്വുണ്ടായ്ക്കണ്ടു
രാമനെ സ്തുതിക്കയായ്!

4. വിരാധസ്തുതി

48 "വേദങ്ങൾ തേടീടും നിൻ
പാദങ്ങളല്ലകെങ്ങും
വേദാന്തവേദ്യ! പര-
ന്നിങ്ങനെ കാണുന്നാകിൽ
വേറുള്ള തിരുവുട,-
ലംഗങ്ങളെങ്ങെന്നോതാം?
വേലയിലല തല്ലും
കടലിൽ തങ്ങാതെയും
വേറിട്ടു നില്ലും മററു
ഭൂതങ്ങൾ തോറും ചെന്നു
ചേരുമ്പോഴവയെല്ലാ-
മെങ്ങനെ താങ്ങും നിന്നെ?

49 കട്ടത്ത കോപം പൂണ്ട
നക്രത്താൽ ഗ്രസ്തനായ് കൈ-
യ്യെട്ടുത്തു ദിക്കെല്ലാമേ
മാറെറാലിക്കൊള്ളും വണ്ണം

പിറിവി ലൻപുതനി പണ്ടുടൈയ പെററി തനിനു
മറിവു വന്തുതവ നമ്പനൈ യറിന്തു പകർവാൻ.

48 വേതങ്ക ളരൈകിൻറ വുലകെങ്കും വിരിന്തനനിൻ
പാതങ്ക ളിവൈയെന്നിറ് പടിവങ്ക ളെപ്പടിയോ
വോതങ്കൊള്ള് കടലൻറി യൊൻറിനോ ടൊൻറൊവ്വാ
പ്പൂതങ്ക ടൊറുമുറൈന്താ ലവൈയുന്നൈ പ്പൊറുക്കുമോ.

49 കട്ടുത്തുനിമിർ കരങ്കപ്പ കൈയ്യെട്ടുത്തു മെയ്കലങ്കി
യ്യട്ടത്തതിശൈ യമൈനെത്തിനുംചെ ൻറൊലികൊള്ളവുറു ളുയരാ_

'അട്ടത്ത മൂലാധാര-
ബ്രഹ്മമേ'യെന്നാർത്തനായ്
എട്ടത്തു വിളിച്ചപ്പോൾ
വാരണവീരൻ തന്നെ
പട്ടത്വമോടെ വന്നു
കാത്തൊരു കാരുണ്യാത്മൻ!
എട്ടത്തു ചൊല്ലേണമോ
നീയല്ലാതാരായിടാം?

50 അകത്തു നിത്യന്മാരും
പുറത്തു മററുള്ളോരും
തരത്തിൽപ്പൊതുവായി-
ക്കാണുമാറഭേദമായ്
പെരുത്ത കാരുണ്യമേ
തിങ്ങിടും കടക്കണ്ണി-
ന്നരത്ത നോട്ടമാളും
പങ്കജവിലോചന!
അറത്തെക്കാക്കാൻ തുണ
നിനക്കില്ലാരും കാററിൽ
കറക്കും യന്ത്രം പോലെ
ചുററലോ നിൻകർത്തവ്യം?

51 പിറപ്പുമിറപ്പെന്നീ
ലീലകളെന്നുമെന്നും
വെറുപ്പില്ലാതേ കോലു-
മവ്യയാകാരൻ ഭവാൻ! 222

ലട്ടത്തപെരു ന്തനിമൂല ത്തരും പരമേ പാരമേയ-
ൻറെട്ടത്തൊരുവാ രണമഴൈപ്പ നീയോവൻ റേമനൻറായ്.

50 പുറങ്കാണ വകങ്കാണ പ്പൊതുമുക ത്തി നരുണോക്ക
മിറങ്കാത താമരൈക്ക ണെംപെരുമാരു നിയന്തൃതിയാ
ലറങ്കാത്തറ് കനക്കൊരുവ രാരുമൊരു തുണൈയിൻറി
കറങ്കാക മെനത്തിരിയ നീയേയോ കടവായ്താൻ.

51 തുറപ്പതേ തൊഴിലാക ത്തോൻറിനോർ തോൻറിയക്കാൻ
മറപ്പരോ തമ്മൈയത്തു വൻറാകിൻ മററവർ പോററ്

എവക്കും തങ്ങൾക്കേററ
　　മുജ്ജന്മപദം വീണ്ടും
ലഭിക്കാനെളുതല്ലീ
　　താവകാശിസ്സുണ്ടെങ്കിൽ
വെറുത്തു വിട്ടീടുന്ന
　　യോഗികൾ വീണ്ടും പാരിൽ-
പ്പിറപ്പിങ്ങേററാൽ പൂവ്വം
　　മറക്കുന്നോരാകുമോ?
മറിച്ചു പൂവ്വജന്മം
　　വീണ്ടുമേ മററുള്ളോർക്കു
ശരിക്കുമതേ മട്ടിൽ
　　ലഭിക്കുമെന്നോതാമോ?

52 ഭീകരസംസാരമാം
　　സാഗരം താണ്ടാൻ പോത-
മാകിയ ഭഗവൻ! നീ,
　　മററുള്ള മതക്കാരും
ആകവേ നന്നെന്നോതും
　　മട്ടിലായ് തത്ത്വമൂത്തി-
യാകയാലദ്ദേവന്മാ-
　　ക്കെന്തൊരു മഹത്വമാം?

53 ബ്രഹ്മദേവാദിദേവ-
　　ക്കെല്ലാക്കും മററുള്ളോക്കും
ധമ്മമൂത്തിയാം ഭവാ-
　　നാദിതാതനെന്നോക്കെ 231

പിറപ്പരോ വെവർക്കുതാം മപററപതം പെറലരിതോ
വിറപ്പതേ പിറപ്പതേ യെനംവിളെള്ളയാ ട്ടിനിളുകന്തോയ്

52 പനിനിൻറ പെരുംപിറവി കടല്കടക്കും പുണൈപററി
നനിനിൻറ ചമയത്തോ രെല്ലാരു നൻറെന്ന
ത്തനിനിൻറ തത്തുവത്തിൻ റകൈമൂർത്തി നീയാകി
നിനിനിൻറ മുതറേവ രൻകൊണ്ടെൻ ചെയ്വാരേ.

53 ഓയ്വുറു മലരയനേ മുതലാക വുളരാകി
മായാത വാനവർക്കു മററൊഴിന്ത മന്നുയിർക്കു

ഇമ്മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ-
യാകവേ പെററുള്ളതാ-
മമ്മയായ് വിളങ്ങുന്നോൻ
നീയല്ലാതിനിയാരോ?

54 നീയാദിപരാൽപരൻ,
നിനക്കധീനം ലോകം,
നീയടിസ്ഥാനം മത-
മേതിനും മററൊന്നല്ലാ,
തീയവർ പോലെ യൊളി-
ച്ചീടും നീ, യില്ലെന്നാലും
തീമയി, ല്ലെന്തീമായാ-
ലീലകൾ നിനക്കേവം?

55 തായ്തന്നെയറിയാത്ത
കന്നില്ല, തൻകന്നിനെ-
ത്തായറിഞ്ഞീടും, ലോക-
തായാം നീ, യതിനാലേ
നീയറിഞ്ഞീട്ടമെല്ലാ,-
മവ നിന്നേയോ; യിതു
മായയാം; വന്നീടാഞ്ഞും
വരുവാൻ വല്ലോൻ നീയേ. 244

നീയാകിൻ മുതററാതെ നെറിമുറൈയാ ലിൻറെട്ടത്ത
തായാവാർ യാവരേ തരുമത്തിൻ റനിമുത്തി

54 നീയാതി പരമ്പരമു നിന്നാവേ യുലകങ്ക
ളായാത ശമയമുനിൻ നടിയവേ യയലില്ലൈ
തീയാരി നൊളിത്തിയാല് വെളിനിൻറാ ററിങ്കണ്ടോ
വീയാത പെരുമായൈ വിളൈയാട്ടും വേണ്ടുമോ.

55 തായ് തന്നൈ യറിയാത കൻറില്ലൈ തൻകൻറൈ
യായു മറിയു മുലകിൻറാ യാകിനൈയ
നീയറിതി യെപ്പൊരുള്ളു മവൈയുന്നൈ നിലൈയറിയാ
മായൈയിതു വെൻകൊലോ വാരായേ വരവല്ലായ്

56 നണ്ണിട്ടുന്നല്ലോ ലോകം
ദൈവങ്ങൾ പലരേയും;
നിന്നെയല്ലാതെ നല്ലോ-
രാരെയും നിനപ്പീല!
അന്നത്തിലേറും ദേവൻ
തൊട്ടുള്ളോരെല്ലാവരും
നിന്നെത്താൻ കൂപ്പും, നല്ല
വഴിയില്ലുള്ളോർകളും.

57 മറേറതു മതത്തിലു-
മുററതാം ദേവന്മാരോ
മുററിയ തപം ചെയവു
കർമ്മങ്ങൾക്കധീനരായ്
കററക്കാർകുന്തലാളെ-
ത്തന്മാറിലണിഞ്ഞോനേ!
മറെറാരു കർമ്മമില്ലാ
മട്ടിൽ നീയുറങ്ങുന്നു!

58 പാമ്പായിച്ചുമന്നു നീ
തേററയിലേററി, വായി-
ലമ്പേ നീ വിഴുങ്ങി,യി-
ത്തുക്കാലാലൊളിപ്പിച്ചു 254

56 പന്നലാ മെൻറുലകം പലപലവു നിനൈയുമാ
ലുന്നലാറ് പെരുന്തൈവ മുയർന്തുള്ളോ രൊഴുക്കൻറേ
യന്നവൂർ തിരൈയമുതലാ മന്തണർമാ ട്ടരുന്തൈവ
നിന്നലാ ലില്ലാമൈ നെറി നിൻറാർ നിനൈയാരോ.

57 പൊരുവരിയ ചമയങ്കൾ പുകല്കിൻറ പുത്തേളി
രിരുവിനൈയു മുടൈയാർപോ ലിരുന്തവനിൻ റിയററുവാർ
തിരുവുറൈയു മണിമാർപ നിനക്കൈന്നെ ചെയറ്പാല
വൊരുവിനൈയ മില്ലാർപോ ലുറങ്കുതിയാ ലുറങ്കാതായ്.

58 അരവാകി ച്ചുമത്തിയാ ലണിയെയിററി നേഞ്ഞതിയാ
ലോർവായിൻ വിഴുങ്കുതിയാ ലോടിയാ ലൊളിത്തിയാല്

അൻപേററം ഭൂദേവിയോ-
ടങ്ങയ്യുണ്ടെന്നു കണ്ടോ-
പ്പൊൻപൂവിൻ മങ്ക, മാറിൽ-
ത്തങ്ങിയോൾ പിണങ്ങുമോ?

59 നിന്നുടെ മക്കൾ നീയേ
പരമതത്ത്വമെന്ന-
തൊന്നറിഞ്ഞുജ്ജീവിച്ചാ-
ലെന്തതിൽക്കുറവുണ്ടാം?
അന്നു നീ മഴവേന്തു-
മീശനു നൽകി പിച്ചു-
യെന്നതിലെല്ലാവർക്കും
തീർന്നിതസ്സന്ദേഹവും!

60 അന്നമായരുമറ-
യരുളി: നിനക്കതു
മുന്നമാരോതിത്തന്നോർ?
എല്ലാരും മുടിഞ്ഞിതോ?
ഭിന്നനായൊന്നായിട്ടു
പിരിഞ്ഞോ? പിരിഞ്ഞില്ലേ?
ഇന്നിതു മഹാമായ!
പന്നിയായ് മണ്ണേറേറാനേ! 264

തിരുമാന നിലമകളൈ യിഹ്തറിന്താറ് ശീറാളോ
മരുവരു ത്തുഴായലങ്കൻ മണിമാർപിൻ വൈകുവാൾ.

59 മെയ്യെത്താൻ ചിറിതുണർന്തു നീവിതിത്ത മന്നുയിർക-
ളുയ്യത്താ നാകാതോ വുനക്കൊന്ന കുറൈയുണ്ടോ
വൈയത്താർ വാനത്താർ മഴവാളി ക്കൻറളിത്ത
വൈയത്താറ് ചിറിതൈയ നവിർന്താരു മുളരൈയാ.

60 അന്നമാ യരുമറൈക ളറൈന്തായ് നീ യവൈയുമൈന്തോ
മുന്നമാ രോതുവിത്താ രെല്ലാരു മുടിന്താരോ
പിന്നമാ യൊൻറാതല് പിരിന്തേയോ പിരിയാതോ
എന്നമാ മായമിവൈ യേൻമായ് മണ്ണിടന്തായ്

61 പാലാഴി വെടിഞ്ഞെത്തീ-
തെന്നുംന്നിദ്ദലവം പല-
നാളായിട്ടീ ഞാൻ ചെയ്ത
തപസ്സാലിന്നെൻ പുരാൻ
ചേലോടെ കടന്നേൻ ഞാൻ
പിറവിയാകും കടൽ;
മേലിൽ ഞാൻ പിറക്കില്ലെ-
ന്നുള്ളതും വന്നുവല്ലോ.
ചേലുററ പവിഴം പോൽ
ചെമന്ന തൃച്ചേവടി
ചേന്നു മൂലം കമ്മ-
ജാലവുമകന്നുപോയ്"'

5. വിരാധൻെറ പൂർവ്വജന്മവൃത്താന്തം

62 ഏവം ചൊല്ലിസ്തുതിചെയ്കെ-
ക്കേവലനോതി ജയശീലൻ
"ഏവം വന്നതിനെന്താവാം
മൂലം? നിൻകഥ ചൊല്ലേണം."

63 കള്ളമായ വാഴ്‌വെല്ലാം
വിള്ളും ജ്ഞാനം നൽകീ നീ!
ഉള്ളതേതുമുണർത്താം, ഞാൻ
തള്ളിയ ജീവിതകഥയെല്ലാം. 278

61 ഒപ്പിരൈയും പെറലരിയ വൊരുവാമു ന്നവത്തുരൈയു
മപ്പുരൈയു ട്ടറന്തടിയേ നരുന്തവത്താലണുകറലാ
ലിപ്പിറവി ക്കടല്‌കടന്തേ നിനപ്പിറവേ നീരുവീരെനെയു-
ത്തുപ്പുറഴ് നീർത്തചുടർ ത്തിരുവടിയാ റുറ്റൈത്തായ്‌ നീ

62 ഇറൈറ ലാമി യമ്പിനാ,
നിററ ലോട്ട നീയിവ്വാ
റുററ വാറു ണർത്തെനാ,
വെററി യാൻവി ളമ്പിനാൻ

63 കള്ള മായ വാഴ്‌വെല്ലാം
വിള്ള ഞാനം വീശ്ശുതാറ്
വള്ളല്‌ വാഴി കേളെനാ
വുള്ള വാറു ണർത്തിനാൻ

64 ആടീ രംഭയരങ്ങത്തു
പാടീ,യപ്പൊഴുതെൻ ചിത്തം
ആടീ രാഗോന്മാദത്താൽ;
കൂടീയെന്മേലിക്കൂട്ടം!

65 അൻപുമമ്പുമേററോനേ!
അംബരചാരിയെൻപേരോ
തുംബുരു, ഞാനീ വേഷത്തിൽ
തുമ്പത്തോടെയീങ്ങെത്തി.

66 ഉന്മത്ത കാമരോഗത്താൽ
പെരുത്ത തെററു ചെയ്തേൻ ഞാൻ
അരക്കനായിപ്പോകെന്ന-
ങ്ങമർത്ത്യശാപവുമേററല്ലോ?

67 വലത്തു വെച്ചീ വാനെല്ലാം
വലസ്സുമാറേ വാലേന്തും
കിളിഞ്ജനെന്നൊരു രക്ഷസ്സി-
ന്നിളംകുരുന്നായ് ഞാനുണ്ടായ്. 294

64 ആട രമ്പൈ നീടര-
ങ്ങ്കൂട്ട നിൻറു പാടലാ
ലൂടല് വന്തു കൂടവി,
ക്കൂട്ട വന്തു കൂടിനേൻ.

65 ഇമ്പ രുററി യെയ്തിനേൻ,
വെമ്പു വിറ്റൈകെ വീരപ്പേർ
തുമ്പു രുത്ത നൂഴിവാ,
ഗമ്പ രത്തു ളെൻപരേ

66 കരക്ക വന്ത കാമ നോയ്
തുരക്ക വന്ത തോമിനാ
ലിരക്ക മിൻറി യേയിനാ,
രരക്കൻ മൈന്ത നായിനേൻ

67 വലഞ്ചെയ് തിന്ത വാനെലാം,
നലിഞ്ചു തിന്നു നാമവേല്
പൊലിഞ്ച വെൻറി പൂണമ,
ക്കിളിഞ്ചൻ മൈന്ത നായിനേൻ.

68 അന്നാശ്ശാപം തന്നുള്ളോ–
രെന്നിതു പോമെന്നുരചെയ്താർ
ഇന്നിൻ ചേവടി ചേരുമ്പോ–
ളന്നാണെന്നാമെന്നോതി.

69 അന്നാൾ തൊട്ടിട്ടിന്നോളം
നന്നും തീയതുമോരാതെ
തിന്നേനെന്തും പാവം ഞാ–
നെന്നാഥാ! ദുഷ്ടത്ത് വശാൽ.

70 പണ്ടുകാലം മുതലാർക്കും
വേണ്ടതേകും മറപോലാം
പുണ്ഡരീകപാദം ഞാൻ
തീണ്ടിയപ്പോളഴൽ തീർന്നു.

71 തെറുത്തു വന്ന പാപങ്ങൾ
മറുത്തതാം നീ, യിപ്പാപി
പെരുത്തു ചെയ്ത കുററങ്ങൾ
പൊറുത്തിടേണേ, പോകുന്നേൻ"

68 അന്ന മായ മേയിനാ,
രിന്ന നീരു മീക്കെയാ
നിന്ന താളി നീങ്കമെ,–
ൻറുന്ന മെറ്ക്ക ണർത്തിനാർ.

69 അൻറു മൂല മാതിയാ,
യിൻറു കാറു മേമൈഴയേ
എൻറു തീതു നാടലേൻ,
റിൻറു തീയ തേടിനേൻ

70 ഉണ്ട നിൻറ തൊന്മെ താൻ
വേണ്ട നിൻറ വേത നൂല്
പൂണ്ട നിൻപൊ ലങ്കൊടാ,-
ടീണ്ട വിൻറു തേറിനേൻ

71 തെറുത്തു വന്ത തീതെലാ,
മറുത്ത വുന്നൈ യാതനേ
നൊറുത്ത തന്മൈ യൂഴിയായ്
പൊറുത്തി യെൻറു പോയിനാൻ.

72 ദേവന്മാർക്കതിഭീകരന-
ന്നാവിധത്തിൽ മറഞ്ഞപ്പോൾ
ദേവിയുമൊത്തവ,രാലോക-
സേവകരുടനേ പോയല്ലോ.

73 കൈയ്യിൽക്കാലവേലാന്നോർ
കല്യതപസ്വികൾ വാണീടും
കാവുകൾ തങ്ങും വനഭാഗം
കണ്ടു വസിച്ചാർ പകലവിടെ. 318

---

72 തേവു കാതല്" ശീരിയോം,–
നാവി പോയി നാമെനനാ
പ്പൂവു ലാവു പൂമൈവയോ
ടേവ ലാരു മേകിനാർ

73 കൈകൊള്" കാല വേലിനാർ
മെയ്"കൊള്" വേത മെയ്യർവാഴ്"
മൊയ്"കൊള്" ചോലൈ മുന്നിനാർ,
വൈക റാന്തം വൈകിനാർ.

ശരഭംഗമോക്ഷം

ഇന്ദ്രാഗമനം

1 കുരവാഞ്ചിത കുന്തള കോമളയാം
ജനകാത്മജയോടൊരുമിച്ചവരും
ഇരവഞ്ചയരുംപൊഴുതെത്തി വരം
ശരഭംഗ മുനീശ്വരസന്നിധിയിൽ.

2 രുധിരാങ്കിതവേലുടയോരുടജം
പ്രതി ചെന്നൊരു വേളയിലായിരമായ്
ഇരവിൽപ്പൊലിയാതൊളിതാമരപോൽ–
ത്തെളികണ്ണൊട്ട വന്നിതു വാസവനും.

3 അരികിൽച്ചുഴലും കടൽമങ്കയൊട–
ങ്ങെതിരാം സുരസുന്ദരിമാരുടലിൽ
തെളി പൊന്നൊളിമേലരുളീയൊളി ത–
ന്നഴകാലിടിമിന്നലുകൾക്കിണയായ്.

2. ശരപങ്കൻ പിറപ്പുനീങ്കുപടലം

1 കൗവണ്ട് കുവികോണ്ട് കലർ കൊം പിനൊട്ട
മിരവണ്ട് കണ്ണുറും പൊഴുതേ കിനരാറ്
ശരവണ്ട് കനിരുന്ന് തുതവണ്ട് കരുളു
മരവണ്ട് കിളർകോണ്ട് കൊളിർവാ ശവനം.

2 ചെവ്വേ ലവർചെൻ റനർചേ രല്ലു
മവ്വേ ലൈയിനെയ് തിനനാ യിരമാൻ
തവ്വാ തിരവ്വും പൊലിതാ മൈരെയിൻ
വെവ്വേ റലർകൺ ണിനൻവി ണ്ണുവർകോൻ.

3 അന്ന ച്ചെലവിറ് പടിമേ ലയല് ചൂഴ്
പൊന്നിറ് പൊലിവാ രണിപൂ ണൊളിമേൻ
മിന്നിറ് ചെറിക റൈറവിരി ന്തനപോറ്
പിന്നി ച്ചുടരും പിറഴ്പേ രൊളിയാൻ.

4 സുരസുന്ദരിമാർ നയനോല്പല സു-
ന്ദരകാനനസീമനി ചെന്നലയും
നിജലോചനഭൃംഗമൊട്ടും മഹതീ
മധു തെണ്ടിടുമാ ശ്രുതിഭൃംഗമൊട്ടും

5 ഹുതവാഹനസമ്മതമാം ശതമാം
മഖമത്യനഘം കൃതവാൻ മഘവാൻ
അജ വിഷ്ണു ഹരേതരദേവകളാൽ
നതകാഞ്ചനനൂപുരശോഭിതവാൻ

6 ഒരു മുൻപദമൊന്നുയരും മദനീ-
രൊഴുകും സിതമാം ഗജമേറിയുമേ
മലർമാതിനു നേർ ശചിയോടൊത്തമി-
ച്ചലരമ്പനു നേരരിപോലമലൻ

7 വെളിയിൽത്തെളിപാലൊളിവീശിടുമ-
മ്പിളി 'ഞാൻ കതിരെന്തിനു ളുകുവതും?'
ഇതു മട്ടരചെയ്തൊരു വെൺകുടയാ-
യിതമോടരും പടി കാണുകയായ്! 28

4 വാനിറ് പൊലിതോ കൈയർകൺ മലർവൺ
കാനിറ് പടർകട് കളിവ ണ്ടൊട്ടു കാർ
മേനി ത്തിരുനാ രതൻവീ ണൈയിരൈശ
ത്തേനിറ് പൊലിയും ചെവിവ ണ്ടുടൈയാൻ

5 അമൈനയി ൻറുമൈറൈയെം പതൊമൈടെ ബതുന്നൂല്
വിമൈനയി ൻറാമൈകെവേള് വിനിര പ്പിയമാ
മുമൈനവൻ മുതുതേ വരിൻമു വരലാർ
പുമൈനെയും മുടിതു ൻറുമപാലം കഴലാൻ

6 ചെമ്മാ മലരാ ണികർത്തേ വിരയൊട്ടു
മുമ്മാ മതവെ ണ്ണിറമു നുയർത്താൽ
വെമ്മാ മിരൈശയാൻ വിരിവെ ള്ളിവിള
കമ്മാ മലൈയ ണ്ണലൈയേ യനൈയാൻ

7 താനിൻ റയനിൻ റൊളിർതൺ കതിരോൻ
യാനിൻ റതെനെൻ റൊളിയെ ഞ്ചിടമാ
വാനിൻ റപെരും പതാവ ണ്ണുരുവായ്
മേനിൻ റെനനിൻ റൊളിർ വെൺ കുടൈയാൻ

8 വരദിക്കരിതന്മദനീർപ്പശയി–
ട്ടമരിൽത്തുലയും ദിതിജാവലിയെ
ചരതത്തൊടു വിട്ടുരുവാം പുകഴിൻ
പുതുകെട്ടൊളി ചാമരമായ് വിലസി

9 പരിവേഷവുമായ് സ്വയമാഗതനാം
കതിരോൻ പരിചാം മകുടപ്രഭയും
അടരിൽ പ്രഥിതൻ മലർമാനിനിപോ–
ലതിമഞ്ജുളമാലികയൊന്നണിവോൻ.

10 രവിപോൽ ജ്വലിതം മണിയാൽ ഖചിതം
പരിശോഭിതകഞ്ചുകമൊന്നണിവോൻ
ജയദേവതതൻ മൃദുസുസ്മിതമാം
രജതാരചിതം വിലസീ കടകം.

11 അയുതം മണിരാജികളാൽ സുചിരം
രചിതം ബഹുഭൂഷകൾ തൻ ജ്വലനം
ഒരിടം മിളിതം, നിജ ചാപലസ–
ജ്ജലദത്തിനു സമ്മിതമായ് തനുവും. 44

8 തിശൈക ട്ടിയമാല് കരിതെ ട്ടമത
പ്പശൈക ട്ടിനകി ട്ടിനപറ് പലപോർ
വിശൈക ട്ടിഴിതാ നവർവി ട്ടികല്പേ
രിശൈക ട്ടിയവൊ ത്തിവർശാ മരൈയാൻ

9 തീർവി ററിരിചെ ങതിർത ങുവതൊ
ത്തു ററതെന പ്പൊലിയൊൺ മുടിയാൻ
പോർവി ത്തകനേ മിപൊറു ത്തവൻമാ
മാർവി ററിരുവിറ് പൊലിമാ ലെയിനാൻ

10 ചെററി ക്കതിരിറ് പൊലിചെ മ്മണിയിൻ
കററൈ ച്ചുടർവി ട്ടെരിക ഞ്ചുകിയാൻ
വെററി ത്തിരുവിൻ കളിർവെ ണ്ണകൈപോറ്
ചുററി ക്കിളരും ചുടർതോൾ വളൈയാൻ.

11 പല്ലാ യിരമാ മണിപാ ടമുറു–
ത്തൊല്ലാ രണികാല് ചുടരിൻ റൊകൈതാ
മെല്ലാ മുടനാ യെഴലാ നൊരുതൻ
വില്ലാ ലൊളിർമേ കമെന പ്പൊലിവാൻ

12 ഉലകം സകലം പുതു പൂമണമേ
നിറയുംപടി തേന്മലർമാലകളും
പല മീൻമിഴിമാർ മിഴിയാമുടവാൾ-
ക്കലവിത്തരവും വടിവോടണിവോൻ

13 പകലോൻ മുതലായ്പ്പലരിൽപ്പഴി ചെ-
യ്തികൽ നേടിയ രാവണനങ്ങെതിരായ്
വിട്ടമപ്പൊഴുതും നിറമോ കൊട്ടവാ-
യ്ത്തലയോ തളരാക്കലിശായുധവും

14 ഇവ ചെന്നെഴുനെള്ളിട്ടമിന്ദ്രനെയാ
മുനി ചെന്നെതിരേററുരചെയ്തിതുപോൽ:
''വരുവാനിവിടേയ്ക്കൊരു കാരണമെ-
ന്തരുൾചെയ്യുണ''മെന്നതു കേട്ടടനേ

15 അഴിയാക്കഴലുള്ളസുരാരിയുമ-
മ്മുനിയോടിനിതാം മൊഴിയോതുകയായ്:
''അരുതേ ചതുരാസ്യനുമിന്നരുളാൻ
പെരുതാം തവ താപസചര്യകളെ!

12 മാനാ വുലക ന്തനിൻമൻ റല്'പൊരു-
ന്തേനാ റുനലം ചെറിതൊ ങലിനാൻ
മീനോ ട്ടകട്ട ത്തുയർവെ ൻറിയവാം
വാനാ ടിയർക ണ്ണെന്നും വാ ളുടൈയാൻ

13 വെല്'വാ നഗൈശയാല്' വിശൈയാല്' വിട്ടനാ-
ളെല്'വാൻ ചുടർമാ ലൈയിരാ വണൻമേ
നെല്'വാ ഴുമറാ തനിറം പിറഴാ
വല്' വായ്' മടിയാ വയിര പ്പടൈയാൻ

14 നിൻറാ നെതിർനിൻ റനെട്ട ന്തവന
ഞ്ചെൻറാ നെതിർകൊ ണ്ടുചിറ പ്പമൈയാ
എൻറാ നിവണെയ്' തിയവാ റെനല്ലും
പൊൻറാ തപൊല കഴലോൻ പുകല്ലും

15 നിന്നാ ലിയെനി തിനെട്ട ന്തവമിൻ
റെന്നാ നംവിളും പരിതെൻ റുണർവാ

അജദേവനമിന്നരുളീ ഭഗവൻ
നിജദേശഗനാകണമെന്നുടനേ.

16 അഖിലത്തിനമുത്ഭവകാരണനാ-
മജനങ്ങയെ വന്നെതിരേററിട്ടവാൻ
അതുലം കൊതിയായമരുന്നയിതേ-
യതുലാസ്പദവും തരുവാൻ കരുതി.

17 നളിനോത്ഭവനുള്ളശലം പദമാ-
മുലകങ്ങളിൽ മേല്ലലകെന്നതു ഞാൻ
പറയാതറിയാൻ പരിചേ പഴയോൻ
പരവിദ്യകൾ തന്നറവേ! നിറവേ!"

18 അരുളീ മുനിയും "പുകഴാണ്ടവനേ!
അഴിയും പദമാമതു ഞാൻ നിനയാ.
ളെിമങ്ങിട്ടമപ്പട; മെൻ തപമോ
പല കല്പവിധാനതയാന്നതുമാം.

19 ഉരിയാട്ടക വേണ്ടിതു, നാന്മുഖനു-
ള്ളുലകം നില നിന്നിട്ടമോ സുചിരം? 76

നന്നാൻ മുകനി ന്നൊയ്യഴെ ത്തന്നാറ്
പൊന്നാർ ചടൈമാ തവപോ തുതിയാല്.

16 എന്താ യുലകിയാ വൈയമെ വ്വ,യിരും
തന്താ നരൈയും നെറിതം തനനാൽ
നന്താത പെരും തവനാ ടതുനീ
വന്താ യെനിനി ന്നെതിരേ വരുവാൻ.

17 എല്ലാ വുലകിറ് കുമുയർ ന്തമൈയാൻ
ചൊല്ലാ വകൈകനീ യുണർതൊ ന്മൈയെയാ
നല്ലാ യുടനേ നടന്തീ യെനലും
അല്ലേ നെനവാ ലറിവാ നരൈവാൻ

18 ശൊറ്പൊ ങ്കുപെരും പുകഴോയ് തൊഴിൻമായ്
ചിറ്പ ങ്കളിൻവീ വനചേർ കുവെനേ
അറ്പ ങ്കരുതേ നെനരും തവമോ
കറ്പം പലചെ ൻറതുകാ ണതിയാല്.

19 ചൊററും താമൻ റിതുചൂഴ് കഴലായ്
പെററും പെറുകി ല്ലതൊർപെ ററിയതേ

അഥ കിം ബഹുനാ, സഫലം വ്രതമാ-
ചരിതം; പരിപാവനമീ വനമേ.

20 നിമിഷാംശവുമോ നില വേർവിടലോ
കുറവോ നിറവോ ഗുണമോ കലരാ;
ഒട്ടവിൽസ്സകലം തകരും പൊഴുതും
പൊഴിയാ നില ഞാനിത നേടിട്ടമേ.''

21 എന്നിങ്ങനെ മുനി ചൊല്ലിന നേരം
വന്നാർ വില്ലാളികളവരിരുപേർ
കുന്നിച്ചീട്ടം ബഹളം കേട്ടി-
ട്ടിന്നെന്തിങ്ങനെയെന്നാരാഞ്ഞാർ.

22 കൊമ്പുകൾ നാലിലുമൊളിയാളും
പൈയ്‌പൊന്മണിയണി പൂണ്ടാളും
കമ്പിൽക്കെട്ടിയ ദന്തീന്ദ്രനെയ-
ന്നമ്പൊട്ട കണ്ടാ; രിതു ചൊന്നാർ:
''സമ്പ്രതി മാമുനിതന്നെക്കാണ്മാ-
നമ്പർകുലാധിപനെഴുന്നെള്ളി!'' 92

മറെറൻ പലചൊ ല്ലിവൺവ ന്നുതവ
മുററും പകറാ നമുടി ത്തനനാല്‌.

20 ചിറുകാ ലെയിലാ നിലൈയോ തിരിയാ
കുറുകാ നെട്ടകാ കുണമ്‌വേ റുപടാ
ഉറുകാല്‌ കിളർപ്പു തമെലാ മുകിനം
മറുകാ നെറിയെയ്‌ തുവെൻവാ നടൈയായ്‌.

21 എൻറി ന്നവിളം പിട്ടമെ ല്ലൈയിൻ വായ്‌
വൻറിൺ ചിലൈവി രതംവ ന്തണകാ
വൊൻറു കിളരോ തൈയിനാ ലുണർവാർ
നിൻറെ ന്നെകൊലി ന്നതെനാ നിനൈവാർ

22 കൊമ്പൊ ത്തനനാ ലൊളിർകോടം വയിര
ക്കമ്പ ക്കരിനി ൻറതുക ണ്ടനമാല്‌
ഇമ്പർ ത്തലൈമാ തവർപാ ലിവനാം
ഉമ്പർ ക്കരചെയ്‌ തിനനെ ൻറുണരാ

23 മാനേൽമിഴിയെയുമനുജൻതന്നെയു-
മാനേരം പൂങ്കാവിൽ നിർത്തി
താനേ നടകൊണ്ടാനൊരു സിംഹ-
ത്താനേപ്പോലാ രഘുരാമൻ.

24 കണ്ടാൻ കാശിനി തന്നിൽക്കരിനിറ-
മാണ്ടാ ഞായർ നടപ്പതുമിന്ദ്രൻ
കൺതാമരകൾ വിടർന്ന സഹസ്രം
കണ്ടാനരുനാന്മറതൻ കനിയെ.

25 കണ്ടാൻ കരൾ നൊന്തുരുകുംവണ്ണ-
മണ്ടർകോനാപ്പുരുഷോത്തമനെ
പണ്ടേയെന്നും താഴ്ത്തും തന്മുടി
കൊണ്ടു വണങ്ങിക്കൈക്കൂപ്പി.

26 വെററിക്കൊടികൾ നിറഞ്ഞ പഴം പോർ
മുററും പൊഴുതപ്പകയവർ തമ്മെ-
പററെക്കൊന്നും, ശ്രുതിയാം കടലിൻ
ചൊൽപ്പൊരുളെല്ലാം കല്പിച്ചും 116

23 മാനേ യനൈയാ ളൊടു മൈ ന്തനൈയ
പ്പൂനേർ പൊഴിലിൻ പുറനേ നിറുവാ
വാനേ റനവാ ളരിയേ റിതെന
ത്താനേ യവകൻ പൊഴില്ചാ ർതലും.

24 കണ്ടാ മാമൈവെയാ യിരമും കണ്ണവ
ക്കണ്ടാ മമൈരപോറ് കരുഞാ യിറെന
ക്കണ്ടാ നിമൈമയോ രിമൈറകാ ശിനിയിൻ
കണ്ടാ നരുനാൻ മറൈയിൻ കനിമൈയെ.

25 കാണാ മനനൊ ന്തുകവൻ റനനാ
വാണാ തനൈയും തണർനാ യകനൈ
നാണാ ളുംവണ ങ്കിയന ന്മുടിയാല്
ളുണാ കിയതോൾ കൊടവ റൊഴുവാൻ.

26 തുവശമാർ തൊല്ലുമരു ട്ടുന്നാരൈ ച്ചെറ്റും
ചുരുതിപ്പെരും കടലിൻ ശൊർപൊരുൾ കർപ്പിത്തും,
തിവശമാ നല്ലറത്തിൻ ചെന്നെറിയി നുയ്ത്തും
തിരുവള്ളിത്തും വീടളിത്തും ശിങ്കാമൈത്തങ്കൾ,

നിത്യം ധമ്മപഥത്തിൽച്ചേർത്തും
സമ്പന്മുക്തികൾ നൽകിയുമെങ്ങൾ-
ക്കുറെറാരു രക്ഷാകഞ്ചുകമായും
കണ്ണായ് തപമായ് പ്രാണനുമായേ
അററം കലരാതുള്ളൊരു തത്വ-
ജ്ഞാനവുമായിട്ടെല്ലാവരെയും
കാത്തരുളീട്ടം കരുണാകരനെ-
ക്കണ്ടാനിന്ദ്രൻ തന്നരികിൽ.
കണ്ടതുനേരം പരവശനായി-
ക്കൊണ്ടരികത്തായ് നിന്നാനൊന്നും
കണ്ടറിയാത്തവനെന്നതുപോലെ
കണ്ടറിയുംപടി ചൊന്നാനേവം:—

2. ഇന്ദ്രസ്തുതി

27 "നിഖിലജനാന്തര്യ്യാമിയുമായും
നിയതം സംഗമെഴാത്തൊരു ജ്യോതിർ-
നിലയ! നിരാകൃതബന്ധതപോജന-
നികരത്തിന്നിങ്ങുറെറാരു ബന്ധോ!
നീന്താനരുതാം കാരുണ്യത്തിൻ
കടലേ, നിഗമനിദേശം നൽകും
നിരുപമതത്വജ്ഞാനത്തിന്നും
നിശ്ശേഷാന്തരബോധാത്മകനേ,
നിരവധികാരിനിപീഡനമേററ-
ന്നീ നിൻ തിരുവടി വന്നടിയങ്ങൾ
നിറുകയിലേററി സ്തുതി ചെയ്തപ്പോൾ
നീയന്നേകിയ വരമതിനാലേ 128

കവശമാ യാരുയിരായ് ത്തവമായ് ക്കണ്ണായ്കൈടയിലാ
ഞാനമായ് ക്കാപ്പാനൈ ക്കാണാ,
അവശമായ് ച്ചിന്തൈയഴി ന്തയലേ നിൻറാ
നറിയാതാൻ പോല വറിന്തവെലാം ശൊല്‌വാൻ

27 തോയ്ന്തും പൊരുളനൈത്തും തോയാതു നിൻറ
ചുടരേ തൊടക്കറുത്തോർ ചുററമേ പററി,
നീന്ത വരിയ നെട്ടങ്കണക്കരുണൈക്കെല്ലാ
നിലയമേ വതനെറി മുറൈയി നേടി,

നിഷ്ഫള! നീതാനിങ്ങെഴനെള്ളീ
    നിന്തിരുച്ചെന്താർച്ചേവടിയേവം
നിഷ്ഠുരകണ്ടകകീർണ്ണമതായ
    നിലത്തു പൊരുന്തുവതെങ്ങനെ ഭഗവൻ?

28 ഇല്ലാ ശത്രുവുമില്ലാ മിത്രം
    ഇല്ലാ വെട്ടവുമിരുളും പിന്നെ-
യില്ലാ മേലും കീഴും പാർത്താ-
    ലില്ലൊരിളപ്പും മൂപ്പു വലിപ്പും
ഇല്ല തുടക്കം നട്ടവുമൊട്ടക്കം
    മുന്നൊട്ട പിന്നും നില്ലൊരു നിലയുമി-
തെല്ലാമിതുപോലെന്നാലെന്തിനു
    വില്ലും കൈയ്കളിലേന്തിക്കൊണ്ടേ
പല്ലവപേലവപാദം നോവും
    പടിയിങ്ങോട്ടേക്കെഴനെള്ളീ
വല്ലവരും പഴിചൊല്ലിട്ടമോ, യിതി-
    നുണ്ടോ പ്രത്യുപകാരം ഭഗവൻ?

29 നളിനോത്ഭവനാം നാന്മുഖനുലകം
    നാഴിയതാക്കിപ്പലപല കല്പം
നലമൊടളെന്നാലും തീരാ
    നന്മയെഴുന്നൊരു പുരുഷോത്തമനേ 138

ആയ്ന്ത വുണർവിനുണർവേ പകൈയാ
    ലലൈപ്പു ണ്ടടിയേ മടിപോററ വന്നാ,
ഈന്ത വരമുതവ വെയ്തിനൈനയേ യെന്താ
    യിരുനിലത്ത വോനീ നീമണ്ണെയടിത്താമരൈതാം

28 മേവാ തവരില്ലൈ മേവിനരു മില്ലൈ വെളിയോ
    ടിരുളില്ലൈ മേല്കീഴ മില്ലൈ,
മൂവാമൈ യില്ലൈ മൂത്തമൈയു മില്ലൈ മുതലിടൈയോ
    ടിററില്ലൈ മുന്നൊട്ട പിന്നില്ലൈ,
തേവാവി തിവ്വോ നിന്നൊൻറു നിലൈയെൻറാറ്
    ചിലൈയേന്തി വന്തമൈമ്മ ച്ചേവടികണോവ-
ക്കാവാ തൊഴിയിറ് പഴി പെരുതോ വൻററ്
    കരുങ്കടലിറ് കൺവളരായ് കൈമ്മാറു മുണ്ടോ.

29 നാഴി നവൈവതി രുലകമെലാ മാക നളിനത്തു
    നീതന്ത നാൻമുകനാർ താമേ
യൂഴി പലപലവു നിൻറളന്താ ലൊൻറു മുലവാ
    പ്പെരും കുണത്ത വുത്തമനേ മേനാ

നന്നായ് മന്നൊരു മൺകലമാക്കി
താമ്പിനു പാമ്പും, പാൽക്കടൽ തയിരായ്
നല്ലൊരു മന്ദരശൈലം മത്തായ്
നാളേറെപ്പണ്ടാഴി കടഞ്ഞു
നാരായണ! നിൻ തൃക്കൈത്താരുകൾ
നോവിച്ചല്ലീയമൃതുണ്ടാക്കി
ഞങ്ങൾക്കേകീയസുരരുമോർത്താ-
ലങ്ങയ്ക്കുടിയാരല്ലെന്നാമോ?

30 ഒന്നായാദിയിലുരുവം പലതായ്-
പ്പിന്നെബ്ബോധജ്ഞാനങ്ങളുമായ്
നിന്നു മഹാപ്രളയത്തിൻനാളിൽ—
ത്തൻ നിറമായിത്താനായ് നിന്നും
പിന്നെയുമുലകം പലതായ് ത്തീർന്നും
നന്നായമരും തത്ത്വജ്ഞാന-
ത്തിൻ്റെ നിരുപമസുന്ദരതരമാം
പല്ലവതല്ലജമായ് നില്പോനേ!
ഞങ്ങൾക്കുണ്ടാമല്ലലൊഴിക്കും
നായകനേ! നൽപ്പുണ്യം ചെയ്‌വോ-
ർക്കങ്ങേ രക്ഷക, നല്ലാത്തവരെ-
ക്കൊല്ലുന്നവനും നീതാനല്ലോ!
എങ്ങനെ നിലയില്ലാത്ത തരത്തിൽ
ചെയ്‌വൂ പലരും, പാർക്കിൽ, മഹാപാ-
പങ്ങളെ, യങ്ങല്ലാതാരാണവ-
യിങ്ങനെയുലകിൽ സൃഷ്ടിച്ചു?

ടാഴി തകൈരയാക ത്തണ്ടയിർനീരാക ത്തടവരൈയേ
മത്താക ത്താമരക്കൈ നോവ,
ആഴി കടൈന്തമുത മെങ്കളുക്കേ യീന്താ
യവുണർകട നിന്നടിമൈ യല്ലാമൈയുണ്ടോ.

30 ഒൻറാകി മൂല ത്തുരുവം പലവാകി യുണർവു
മുയിരും പിറിതാകി യൂഴി,
ചെൻറാ ശറുംകാല ത്തന്നിലൈയ ദാകി
ത്തിറത്തുലകം താനാകി ച്ചെയ്യൈവേ നിൻറ
നൻറായ ഞാന ത്തനിക്കൊഴുന്തെ നങ്ക
ണലൈവെതീർക്കു നായകമേ നല്‌വിനൈയേ നോക്കി
നിൻറാരൈക്കാത്തി യയറ്‌പേരൈക്കായ്‌തി
നിലൈയില്ലാ ത്തീവിനൈയു നീയന്റേ.

31 മുന്നമമേയം മായാവേശം
കൊണ്ടേ നീയേ പരമം തത്ത്വമ-
തെന്നുമതല്ലെന്നേവം ഭിന്ന-
മതം കൊണ്ടെങ്ങൾ മതി മാഴ്കി
നിന്നൊരു സമയം പുണ്യഫലത്താൽ
വന്നൊരുടനെ സപ്തർഷികളും
ചെന്നാരവരും ശിവസന്നിധിയിൽ,
പ്പിന്നീടങ്ങേ മുന്നില്ല, മൊട്ടവിൽ
ഇന്നീയുലകം മുഴുവൻ നിന്നിൽ-
ത്തന്നേയെന്നൊരു തത്ത്വമറിഞ്ഞാർ
സന്ദേഹത്തെത്തീർത്തു നീയും
സന്തതമടിയങ്ങൾക്കെല്ലാക്കും.

32 ഇങ്ങനെയെല്ലാം പലതുമോതി സ്തുതി-
"ച്ചിങ്ങിനിയുണ്ടാം സമാഗമം യുക്തമാം"
എന്നേവമോത്തു യാത്രാമൊഴി ചൊല്ലിനാൻ
പൊന്നിൻകിരീടമണിഞ്ഞ പുരന്ദരൻ. 162

3. ശരഭംഗമോക്ഷം

33 അങ്ങനെപോയൊരാഖണ്ഡലൻ തന്നുടെ-
യിംഗിതമുൾക്കണ്ടു കൊണ്ടറിഞ്ഞാമുനി

31 വല്ലൈ വരം പില്ലാത മായവിനൈ തന്നാൻ
മയങ്കിനരോടെയ്തി മതിമയങ്കി മേനാ,
ഇല്ലൈ യിറൈയവനീ യാതിയെന പ്പോതുററ-
ലമരുവേ മുന്നൈ യറപ്പയ നണ്ടാക,
വെല്ലൈ വലയങ്ക ണിന്നുഴൈയെ ൻറന്നാ
ളെരിയോനെ തീണ്ടി യെഴുവ രെനനിൻറ,
തൊല്ലൈ മുതൻമുനിവർ ചൂഴ്ററ പോതേ
തൊകൈകനിൻറ വൈയന്നുടൈത്തിലൈയോ വെന്തായ്.

32 ഇന്നന പലനിനൈ ന്തേത്തിന നിയന്വാ-
ഴ്ന്നുത ലിടൈയുള തെനനനി തുണിവാൻ
തന്നീകർ മുനിവനൈ ത്തരവി ടൈയെന്നാ-
പ്പൊന്നൊളിർ നെടുമുടി പ്പുരന്തരൻ പോനാൻ.

33 പോനവ നകനിലൈ പുലമൈയി നുണർവാൻ
വാനവർ തലൈവനൈ വരവെതിർ കൊണ്ടാ

മംഗലാകാരനാം ശ്രീരാമചന്ദ്രനെ-
യങ്ങെതിരേററുടജാന്തരം പൂകിനാൻ.
അന്നോളവും തൻപരമപൂതം പദ-
മെന്നോർത്ത തൽപാദകോമളപങ്കജം
നന്നായ്ത്തഴുകിനാനൻപെഴുമാറുടൻ
വന്നു കുമിഞ്ഞിതാനന്ദബാഷ്പം തദാ.

34 "ദേവിയോടും തമ്പിയോടുമെഴുന്നെള്ളി
മേവിടാം, വാഴ്ക നീണാ"ളിതോതീടവേ
ആ വിരാഡ്രൂപനും പാലാഴി തന്നകം
പൂകിയോരാനന്ദവൈവശ്യമാന്നിതു.

35 ആ മുനിപുംഗവൻ ചൊല്ലിട്ടും തത്ത്വങ്ങ-
ളാകവേ കേട്ടു രഘുകുലപുംഗവൻ
ആനന്ദപൂർവ്വം നിശ നയിച്ചാൻ ജന-
കാത്മജയോടുമപ്പുണ്ണ്യശാലയ്ക്കകം.

36 വീശും നിഴലും വിളങ്ങുമൊളിയുമു-
ള്ളാ സുന്ദരാംശുമാൻ, തിങ്ങും ദിശകളിൽ
എങ്ങും പ്രകാശം പരത്തും കരങ്ങളാ-
ലാശു വെയിലാം കരവാളമേന്തിയും

നാനവ നടിതൊഴ വരുള്വര വഴുതാൻ
താനരുടെ യിടവകൈ തഴുവിന നരുഴെവാൻ

34 ഏഴൈയു മിളവലും വരുകെന വിനിതാ
വാഴിയ വവരൊടും വന്തനൻ മകിഴ്വാ
ലൂഴിയിൻ മുതൻമുനി യറൈയുളെ യണുകാ
ആഴിയില് വിഴിതുയി ലവനെന മകിഴ്വാൻ

35 അവ്വയി നഴകനും വൈകിന നറിഞൻ
മെവ്വിയ വറവുരൈ ചെവിവയി നതവ
നവ്വിയിൻ വിഴിയവ ളൊടുനനി യിരുളെ
കവ്വിയ നിശിയൊരു കടൈയുറു മളവിൻ.

36 വിലികിട്ട നിഴലിനൻ വെയില്വിരി യയില്വാ
ളിലകിട്ട ചുടരവ നിരൈശയന തിരൈശതോ

കാശിനി മുട്ടമിരുളിൻ പുതപ്പുകൾ
വാശിയോടാകെയറുത്തു കളഞ്ഞിതു.

37 അപ്പൊഴതഗ്നിപ്രവേശം കൊതിച്ചുള്ളൊ-
രപ്പുണ്യശാലി ശരഭംഗമാമുനി
"ഇപ്പൊഴുത്തരവേകണ"മെന്നോതി
തൽപുരോഭുവിൽ ജ്വലിപ്പിച്ചിതഗ്നിയും.

38 "എന്തിനിതിനു തുനിയുന്നു"വെന്നു വി-
ല്ലേന്തിയ വീരൻ വിരഞ്ഞുചോദിക്കവേ
അന്തണശ്രേഷ്ഠ,നരുമറയോതിയോൻ
തന്തിരുച്ചേവടി കൂപ്പിയുണർത്തിനാൻ:-
"ചെന്താരിൽമാതിൻ കണവ! ഞാൻ മുക്തിയാം
ചെന്താരിൽമാതിനെ വേൾക്കുവാൻ തന്നെയാം
ചെന്തീയിലിങ്ങനെ ചാടുന്നു, തുവണേ
നിന്തിരുകാരുണ്യവർഷമെന്നിൽ പ്രഭോ!"

39 "മാന്തോലണിഞ്ഞ മാറുള്ള മഹാമുനേ
ഞാൻ തിരുമുമ്പിൽ വരികെയെന്തിന്നിതു?"
മാന്താർശരശരഭംഗനും മുക്തിദ-
സന്തോഷചിന്താവശനായ് പറഞ്ഞിതു:- 198

യലകിട ലരിയത നവിർകര നിരൈയാ
ലുലകിട്ടു നിരൈയിരു ളുരൈയിനൈ യുരിവാൻ.

37 ആയിടൈ യറിന്തന മവനെതി രഴവ-
ത്തീയിടൈ നുഴൈവതൊർ തെളിവിനൈ യുടൈയാ
നീവിടൈ തരുകെന നിറുവിന നെറിയാറ്
കായെരി വരൻമുറൈ കടിതിനി നിട്ടുവാൻ.

38 വരിചിലൈ യുഴവന മറൈയുഴ വനൈനനി
പുരിതൊഴി ലെനൈയതു പുകലുതി യെനല്ലു
ന്തിരുമക ടലൈവശെയ് തിരുവിനൈ യുറയാ
നെരിപുക നിനൈകുവെ നരുമറൈകെന വിനൈവാൻ

39 യാൻവരു മമൈതിയി നിതുചെയ ലെവനോ
മാൻവരു തനിയുരി മാർപിനെ യെനല്ലും
മീൻവരു കൊടിയവൻ വിറലട്ടു മറവോ
ആൻവിട്ടു മുവക്കെയി നമൈനനി പകർവാൻ

40 "ആയിരമായ തപസ്സു ചെയ്യേനിവൻ;
നീയിങ്ങു വന്നിട്ടുമെന്നോർത്തു വാണിതു
പോയീതിരുവിനഃ യിങ്ങെഴുന്നെള്ളി നീ-
യായ മുറയി; ലിനി വിനയില്ല മേ!

41 കല്പാന്തകാലം വരയ്ക്കും ചതുർമ്മുഖ-
സത്യലോകമെനിക്കേകിനാനിന്ദ്രനും
അല്പവുമാശിപ്പതില്ല ഞാനപ്പദം
തൽപദാവാപ്തിയാം മുക്തിയെന്യേ, വിഭോ!

42 ആകയാലായതു തന്നരുളീടേണ"-
മേകാന്തതത്വവിജ്ഞാനിയിതോതിനാൻ
ഏകാന്തസൽപഥമേറാൻ സദാരനായ്-
പ്പുകിനാൻ പിന്നെ ജ്വലിച്ചിട്ടമഗ്നിയിൽ.

43 ആ വരും കാര്യമറിവോരജാദിയാം
ദേവരും മാമുനിമാരുമൊട്ടുവിലായ്
ഏവരും കർമ്മങ്ങളററുചെന്നീട്ടന്നോ-
രാവരസത്പഥം പൂകീ മഹർഷിയും. 214

40 ആയിര മുകമുള തവമയർ കുവെനാ
നീയിവൺ വരുതികൊ ലെന്നനിനൈ വുടൈയോൻ
പോയിന വിരുവിനൈ പുകല്വുറു വിതിയാൻ
മേയിനെ യിനിയൊരു വിനൈയിലൈ വിറലോയ്

41 ഇന്തിര നരുളിന നിറുതിചെയ് പകലാ
വന്തനൻ മരുവുതി മലരയ നലകം
തന്തന നെനവതു ശാരല നരവോ
യന്തമി ലുപർപ്പത മടൈതലൈ മുയല്‌വേൻ

42 ആതലി നിതുപെറ വരുളെന വുരൈയാ
ക്കാതലി യവളൊടു കതഴെരി മുഴുകി
പ്പോതലെ മരുവിന നൊരുനെറി പുകലാ
വേതമു മറിവരു മികപൊരു ളുണർവോൻ.

43 തേവരു മുനിവരു മുറുവതു തെരിവോർ
മാവരു നറുവിരൈ മലരയൻ മുതലോ
രേവരു മുടിവിനി വിരുവിനൈ യൊരുവി-
പ്പോവതു കരുതുമ വ്വരുനെറി പുക്കാൻ.

44 അണ്ഡവുമെന്നല്ലഖിലചരാചര-
മുണ്ടവൻ പേരൊന്നുരപ്പവൻ ഭാഗ്യവാൻ!
പുണ്ഡരീകാക്ഷനെയൊന്നന്ത്യവേളയിൽ
കണ്ടവർ ചേരും ഗതിയെന്തുചൊൽവതും? 218

---

44 അണ്ടമു മകിലമു മറിവരു നെറിയാ
ലുണ്ടവ നൊരുപെയ രുണർകുന രുറുപേ
റെണ്ടവ നെടിതെനി നിറുതിയിലവനൈ
കണ്ടവ രുറുപൊരുൾ കരുതുവ തെളിതേ.

അഗസ്ത്യ ദർശനം

1 ആശരനാശകരശരമേന്തിയോ,-
നാശരഭംഗമുനീശ്വരാന്ത്യം കണ്ടു
വൈശസമാണ്ടു വൈദേഹിയുമൊത്തുട-
നാശ്രമം പിന്നിട്ടു സൗമിത്രിസാകനായ്.

2 ആറും മലകൾ മരങ്ങളും ചേണെഴും
പാറകൾ നീർച്ചാലൊലിച്ച താഴ്‌വാരവും
ഏറെത്തഴച്ചിട്ടും ചോലകളാഴമൊ-
ട്ടേറും തടാകവും പിന്നിട്ടുപോകയായ്.

3 പുണ്ഡരീകോത്ഭവരാം ബാലഖില്യരും
മുണ്ഡിതശീർഷരും മൗനവ്രതികളും
ദണ്ഡകാരണ്യനിവാസികളേവരും
കണ്ടാർ മുകുന്ദനെയാനന്ദവായ്പൊടും. 12

അകത്തിയപ്പടലം

1 അനൈയവ നിറുതിയി നമൈതി നോക്കലി
നിനിയവ രിന്നലാ നിരങ്കു നെഞ്ചിനർ
കനിവരു തിൺചുവൈ ക്കമരർ കൊമ്പൊട്ടും
പുനിതന ത്തുറൈയുണിൻ റരിതിറ് പോയിനാർ.

2 മലൈകളു മരങ്കളു മണിക്കറ് പാറൈയു
മലൈപുന നതികളു മരുവി ച്ചാരലു
മിലൈചെറി പഴവമു മിനിയ ചൂഴലു
നിലൈമിക തടങ്കളു മിനിത്തു നീങ്കിനാർ.

3 പണ്ടൈയ വയൻറരു പാലകില്ലരു
മുണ്ടരു മോനരു മുതലി നോർകള-
ത്തണ്ടക വനത്തുറൈ തവത്തു ളോർകടാ-
ങ്കണ്ടന രിരാമനൈ ക്കളിക്കു ഞ്ചിന്തൈയാർ.

4 ഉജ്ജ്വലത്കോപിഷ്ഠനക്തഞ്ചരകുല
സഞ്ചരമാനസരായ തപസ്വികൾ
വർദ്ധിതദാവാഗ്നിയിന്മേലമൃതാംബു
വർഷിക്കവേ തഴയ്ക്കുന്ന തരുക്കളായ്.

5 നക്തഞ്ചരനാമഭീതമുനിജനം
രിക്തവിഷാദരായാനന്ദമഗ്നരായ്
ദഗ്ദ്ധവനാന്തരമുക്തരായമ്മയെ-
ദ്ദർശിച്ച മുഗ്ദ്ധവത്സങ്ങളെപ്പോലവർ!

6 ആ ക്രൂരരാക്ഷസനാശം വരുത്തുവാൻ
തക്കോരുപായമറിയാഞ്ഞുഴന്നവർ
മിക്ക തപസ്വികളക്കര കാണാത്തൊ-
രക്കടൽ താണ്ടാൻ മരക്കലം കണ്ടുപോയ്.

7 ശ്രീരാമദേവനെക്കണ്ടറിഞ്ഞുള്ളോര-
ത്താപസവര്യരന്നാകെ നിർമ്മുക്തരായ്
ശ്രീലവ്രതാദിതൻ തത്ത്വബോധംകൊണ്ടു
ചാലേ പിറവിക്കടൽ കടന്നാരവർ. 28

4 കനല്‌വരു കടുഞ്ചിന ത്തരക്കാർ കായവോർ
വിളൈപിറി തിളൈമൈയിൻ വെളുമ്പു കിൻറന
രനലവരു കാനക ത്തമുത ളാവിയ
പുനല്‌വര വുയിർവരു മുലൈവെ പോല്‌കിൻറാർ

5 ആയ്‌വരും പെരുവലി യരക്കാർ നാമമേ
വായ്‌വെരി ഇ യലമരു മറുക്ക നീങ്കിനാർ
തീവരു വനത്തിടൈ യിട്ടു ത്തീർന്തതോർ
തായ്‌വര നോക്കിയ കൻറി ൻറമൈയാർ.

6 കരക്കരു കട്ടൊഴി ലരക്കാർ കായ്‌തലിറ്-
പൊരററ്കിട മിളൈമയിറ് പുഴങ്കി ച്ചോരുന
രരക്കരെൻ കടലിടൈ യാഴ്കി ൻറാരൊരു
മരക്കലം പെററന മറുക്ക നീങ്കിനാർ

7 തെരിഞ്ചുറ നോക്കിനർ ചെയ്‌ത ചെയ്‌തവ
മരുഞ്ചിറ പ്പുതവന ല്ലറിവു കൈതര
വിരിഞ്ചുറ പ്പററിയ പിറവി വെള്ളയർ—
പ്പുരുഞ്ചിറൈ വിട്ടപെ ററനൈയ പെററിയാർ.

8 ഇച്ഛിച്ചതാം ഫലം നൽകുവാൻ പോന്നതാ-
മച്ഛതപസ്സാണ്ടുവെങ്കിലും രോഷത്തെ
ഉച്ചാടനം ചെയ്തമൂലം മുനികൾക്കു
നിശ്ചിതമായിതു രാക്ഷസപീഡകൾ!

9 വന്നാരറിഞ്ഞു മുനികളെല്ലാവരും
നിന്നാരരികാ,ലാ ക്കാർമുകിൽ വർണ്ണനോ
നന്നായ് തൊഴുതാനൊരോരുത്തരെ, യവർ
ചൊന്നിതാശിസ്സുകളത്യന്തഹൃഷ്ടരായ്.

10 പിന്നെയവരൊരു പർണ്ണശാലാന്തരം
തന്നിൽസുഖമായ് വസിപ്പിച്ചു ദേവനെ
തന്നുടെ തന്നുടെ ശാല പുക്കാർ; സ്വയം
വന്നാരവരല്ലലോതുവാൻ പിന്നെയും.

11 വന്ന മുനികളെ വന്ദിച്ചു രാഘവൻ
"ഇന്നെന്തു കല്പന"യെന്നു ചോദിക്കവേ
"മന്നിടം കാത്തുള്ള രാജരാജേശ്വര-
നന്ദന! കേൾക്കൊരാപത്തിൻ കൊടുമകൾ! 44

8 വേണ്ടിന വേണ്ടിനർ കളിക്ക മെയ്ത്തവം
പൂണ്ടുള രായിനം പൊറൈയി നാററലാൻ
മൂണ്ടെഴ വെകുളിയൈ മുതലി നീക്കിനാ
രാണ്ടുറൈ യരക്കരാ ലലൈപ്പു ണ്ടാരരോ.

9 എഴുന്തന രെയ്തിന രിരുണ്ട മേകത്തിൻ
കൊഴുന്തെന നിൻറവ ക്കുരിചില് വീരനൈ—
പ്പൊഴിന്തെഴ കാതലിറ് പൊരുന്തി നാരവ-
ൻറാഴുന്തൊറു ന്തൊഴുന്തൊറു മാചി ചൊല്ലുവാർ.

10 ഇനിയതോർ ചാലൈകൊ ണ്ടേകി യിവ്വയി
നനിയുറൈ യെൻറവറ് കമൈയ നല്കിത്താ—
ന്തനിയിട ഞ്ചാർന്തനർ തങ്കി മാതവ
രനൈവരു മെയ്തിന രല്ലല് ചൊല്ലുവാൻ.

11 എയ്തിയ മുനിവരൈ യിറൈഞ്ചി യേത്തുവ-
നെന്തയന മിരുന്തന നരുളെ നെൻറലും
വൈയക ങ്കാവലൻ മതലൈ വന്തതോർ
വെയ്യവെ ങ്കടുന്തുയർ വിളൈവു കേളെനാ.

12 കാരുണ്യലേശമില്ലാത്ത ചിത്തം കല-
ന്നാരണ്യവാസികളുണ്ടിങ്ങു രാക്ഷസർ
ചേരാത്ത ധർമ്മമേ ചെയ്യുവോർ, ഞങ്ങൾക്ക
ചേർത്തിട്ടു മാപ,ത്തഴിയും തപോവ്രതം.

13 വില്ലാളിവീര! പുലികൾ നടുവിലെ-
പ്പുള്ളിമാൻകൂട്ടം കണക്കു ഭയത്തൊടേ
അല്ലും പകലും നയിക്കുന്നു ഞങ്ങളു-
മില്ലിങ്ങുറയും നെറിയുമൊരേടവും
ചൊല്ലുക, രാജന്യനന്ദന, ഞങ്ങളീ-
യല്ലലിൽ നിന്നു വിട്ടുതൽ നേടീടുമോ?

14 ഇല്ലാ തപസ്സേതു, മില്ല വേദാദികൾ,
ചൊല്ലും മുറയുമോതിക്കും നിയമവും
ഇല്ല പൂർവ്വാഹ്നി വളർത്തൽ, നൈമിത്തിക-
മില്ലതിനാൽ ഞങ്ങളന്തണരാവതോ?

15 ഇന്ദ്രനും രക്ഷോവരാജ്ഞകളേതുമേ
ചിന്തയിൽ ശീർഷതലത്തിലും താങ്ങിടും
എന്തോതിടാം പിന്നെ നാഥ! നീയല്ലാതെ
സന്താപമാററുവാനാരുണ്ടുരക്ഷണേ! 62

12 ഇരക്കമെ ൻറാരുപൊരു ളിലാത നെഞ്ചിന
രരക്കരെ ൻറുളർചീല രറത്തി നീങ്കിനാർ
നെരുക്കവും യാമ്പടർ നെറിയ ലാനെറി
ഇരക്കവു മരുന്തവ ത്തുറൈയു ണീങ്കിനേം.

13 വല്ലിയം പലതിരി വനത്തു മാനെന
വെല്ലിയും പകലുനൊ ന്തിരങ്കി യാറെലെ-
ഞ്ചൊല്ലിയ വറനെറി ത്തുറൈയു നീങ്കിനെം
വില്ലിയ ന്മൊയ്മ്പിനായ് വീട്ടു കാൺകുമോ

14 മാതവ ത്തൊഴുകലെ മറൈകൾ യാവെയു
മോതലെ മോതുവാർ ക്കുരവ ലാററലെ
മൂതെരി വളർക്കിലെ മുറൈയി നീങ്കിനേ
മാതലി നന്തണ രേയു മാകിലേം.

15 ഇന്തിര നെനിവൈ നരക്ക രേയിന
ചിന്തൈയിറ് ചെന്നിയിറ് കൊള്ളു ഞ്ചെയ്കൈയാ

വൻതപം ഞങ്ങളനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടതിൻ
വന്ദ്യഫലത്തിനാലല്ലി നീ വന്നതും?

16 വിട്ടുമാറാത്തോരിരുട്ടിലകപ്പെട്ടു
നട്ടം തിരിയുമാറായിതു ഞങ്ങളും
തിട്ടമിനിയുമിനോദയമായിതു;
പുഷ്ടദയാനിധേ! നീയാണഭയവും.''

17 അപ്പുകലോൻ കുലനന്ദനൻ ചൊല്ലിനാ-
നപ്പൊഴുതേവ ''മരക്കരിനിയുടൻ
ഇപ്പൊഴേ വന്നഭയത്തെയത്ഥിക്കായ്കി-
ലപ്പുറം പോയി മറയായ്കിലും ദൃഢം
അപ്രതിരോദ്ധ്യമെൻ ബാണത്തൊടും വീഴ;-
മല്ലേതരദുഃഖമാററി വാണീടുവിൻ!

18 മന്നോരിൽ മന്നൻ മറയവേ, യമ്മനു
വന്നോരു ദുഃഖമിയററിയനുജനും,
അന്നാട്ടിലുള്ളോർ തപിക്കുമാറിങ്ങനെ
വന്നതുമോർക്കിലെൻ പുണ്യപാകത്തിനാൽ! 88

നെമൈന്തമ ററിയാരുള രിട്ടുക്ക ണീക്കുവാർ
വന്തനൈ യാഞ്ചെയ്ത തവത്തിൻ മാട്ചിയാല്.

16 ഉരുളുടൈ നേമിയാ ലുലകൈ യോമ്പിയ
പൊരുളുടൈ മന്നവൻ പുതല്വ പോക്കിലാ
വിരുളിടൈ വൈകിനേ മിരവി തോൻറിനാ
യരുളുടൈ വീരനി നപയം യാമെൻറാർ.

17 പുകല്പു കന്തിലരേറ് പുറത്ത ണ്ടത്തി
നകല്വ രേനമെ ന്നംപൊട്ടും വീഴ്വരാല്
തകവി റുൻപ ന്തവിരുതിർ നീരെനാ-
പ്പുകല വൻകുല മൈന്തൻ പണിക്കിൻറാൻ.

18 വേന്തൻ വീയവും യായ്ത്തുയർ മേവവു
മേന്ത ലെമ്പി വരുന്തവു മെന്നകർ
മാന്തർ വൻറുയർ കൂരവും യാൻവനം
പോന്ത തെന്നുടൈ പ്പുണ്ണിയ ത്താലെൻറാൻ,

19 ധർമ്മിഷ്ഠതാപസമാഹാത്മ്യമോരാതെ-
യിമ്മഹാപാപമനുഷ്ഠിച്ച ക്രൂരരെ
ശർമ്മം കെട്ടരുതിത്തുലയ്ക്കുവൻ നിർണ്ണയ-
മെന്നുയിർപോകിലുമിന്നിതു സത്യമേ!
ഇമ്മഹിതന്നിൽപ്പിറന്നതിൻ ഭാഗ്യമി-
തൊന്നുതാ, നില്ല വേറെന്നു മുരയ്ക്കുവൻ.

20 ദുഷ്ടനക്തഞ്ചരകീടകബന്ധങ്ങൾ
കൂട്ടത്തൊടേ നൃത്തമാടിട്ടും കാഴ്ചകൾ
ശിഷ്ടരാം വൈദികർ നിങ്ങൾ കാണുംപടി
പൃഷ്ഠത്തുണീരചാപങ്ങൾ താങ്ങിപ്പരം
കഷ്ടപ്പെട്ടമെൻെറ തോളിൻെറ ഭാരമേ
നഷ്ടമാക്കീട്ടവൻ, തുഷ്ടി കൈക്കൊള്ളുവിൻ!

21 ഗോക്കൾക്കുവേണ്ടിയും വിപ്രർക്കുവേണ്ടിയും
ആക്കേന്നുവേണ്ടൊട്ടെളിയോർക്കുവേണ്ടിയും
തക്കതു ചെയ്തു മരിപ്പവർതന്നെ ദേ-
വർക്കുമാരാദ്ധ്യനാം ദേവരായ് നില്പവർ.

22 ശൂരപത്മാസുരവൈരി, ചക്രായുധ-
ധാരി, പുരാന്തക, നാരുവന്നാകിലും 106

19 അറന്ത വാമനെറി യന്തണർ തമ്മൈയെ
മറന്ത പുല്ലർ വലിതൊലൈ തേനെനി
നിറന്തു പോകിനു നൻറിതു വല്ലതു
പിറന്തി യാൻപെറും പേറെൻപതി യാവതോ.

20 നീവന്ത വേതിയർ നീ വിരു ന്തീയവർ
കവന്ത പന്ത ക്കളിനട ങ്കണ്ടിട്
വമൈന്ത വില്ലു മരുങ്കണൈ ത്തൂണിയു-
ഞ്ചുമന്ത തോളും പൊറൈത്തുയർ തീരുമാല്.

21 ആവു ക്കായിനു മന്തണർ ക്കായിനും
യാവർ ക്കാനു മെളിയവർ ക്കായിനു-
ഞ്ചാവ പ്പെററവ രേതകൈ വാനുറൈ
തേവർ ക്കുതൊഴ ന്തേവർ കളാകുവാർ.

22 ചൂര റുത്തവ നുഞ്ചുടർ നേമിയു
മൂര റുത്ത വൊരുവനു മോമ്പിനു ;

നേരേയധർമ്മപഥചാരിമാരെ ഞാൻ
വേരോടഴിപ്പേൻ ഭയന്നിടാതീടുവിൻ''

23 ഏവമദ്ദേവദേവൻമൊഴി കേട്ടട-
നാവിലചിത്തം വെടിഞ്ഞ മുനികളും
ആവിർമുദാ പാടി വേദഗാനം യോഗ-
പാവനദണ്ഡം ധരിച്ചാടിയാത്തുപോയ്.

24 "സ്വാമിൻ! ഭവാൻ കോപമാളുകിലീ മൂന്നു
ലോകങ്ങൾപോലെ മുപ്പത്തു മുക്കോടിയും
സ്വാമിത്രമായ്‌വന്നെതിക്കിലും നിൽക്കയി-
ല്ലീമഹാതത്വമേ ചൊല്വു വേദങ്ങളും.

25 ആകയാലാണ്ടുകളെല്ലാം ഭവാനിങ്ങു
ശോകമൊഴിപ്പാൻ വസിച്ചരുളീടണം.''
ആ മുനിമാരിതു ചൊൽകവേ സാദര-
മഞ്ജലി ചെയ്തങ്ങു വാണു രഘുവരൻ.

26 അഞ്ചുമൊരഞ്ചുമുള്ളാണ്ടുകളങ്ങവർ
തഞ്ചിനാർ: പിന്നെ മുനികൾ ചൊല്ലീടിനാർ 122

മാര റത്തിനൊ ടൻറിനി ൻറാരവർ
വേര റുപ്പെൻ വെരുവൻമി നീരെൻറാൻ

23 ഉരൈത്ത വാചക കേട്ടവ ന്തോങ്കിട
വിരൈത്ത കാതല രേകിയ വിന്നലർ
തിരിത്ത കോലിനർ തേമറൈ പാടിനർ
നിരുത്ത മാടിനർ നിൻറു വിളമ്പുവാർ.

24 തോൻറ നീമുനി യിറ്പുവ നത്തൊകൈ
മൂൻറു പോല്‌വന മുപ്പതു കോടിവ-
ന്തേൻറ പോതു മെതിരല വെൻറലിറ്-
ചാൻറു വേത ന്തവംപെരു ഞാനമേ.

25 അന്ന താകലി നേയിന വാണ്ടെലാ
മിന്നല് കാത്തി ങിനിതുറൈ വായെന-
ച്ചൊന്ന മാതവർ പാത ന്തൊഴുതുയർ
മന്നർ മന്നവൻ മൈന്തനും വൈകിനാൻ.

26 ഐൻതു മൈന്തു മമൈതിയി നാണ്ടവ-
ണ്ണൈന്തർ തീതിലർ വൈകിനർ മാതവർ

"അഞ്ജനവർണ്ണ! ദർശിക്കാമഗസ്ത്യനെ"-
യങ്ങനെയദ്രിക്കു വിട്ടുപോയീടിനാർ.

സുതീക്ഷ്ണാശ്രമ പ്രവേശം

27 വിണ്ടു പിളന്ന നിലങ്ങൾ മുളകളെ-
ക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുള്ള കാട്ടുകൾ മേട്ടുകൾ
താണ്ടിടാനുള്ള ചെറുപാതകൾ വഴി
പുണ്ഡരീകാക്ഷൻ നടന്നു മന്ദം തദാ
കണ്ടാൻ സുതീക്ഷ്ണപ്രഭൻ സുതീക്ഷ്ണൻ മുനി-
യാണ്ടിട്ടമാശ്രമദേശം മനോഹരം

28 അക്പ്രഭോജ്വലനാം മുനി തൻപദ-
മഗ്ഗ്രേ്ച്ചകന്നു തൊഴുതാൻ; മഹർഷിയോ
'അങ്ങിങ്ങു വാണാലു'മെന്നു ചൊന്നാൻ; മലർ
തിങ്ങുമവിടെ വസിച്ചിതു രാമനും.

29 അങ്ങു ചെയ്യേണ്ടും സപര്യകൾ മാമുനി
ഭംഗമില്ലാതെ ചെയ്തിങ്ങനെ ചൊല്ലിനാൻ:
"മംഗലാത്മൻ! ഭവാനിങ്ങെഴുന്നെള്ളിയ-
തിങ്ങിവൻ ചെയ്തുള്ള പുണ്യത്തിനാൽ ദൃഢം." 138

ചിന്തൈ യെണ്ണി യകത്തിയറ് ചേർകെന
വിന്തു നന്നുത റന്നൊ ട്ടമേകിനാർ.

27 വിടര കങ്കളും വേയ്ചെറി കാനമും
പടരു ഞ്ചിന്നെറി പൈപ്പെയ നീങ്കിനാർ
ചുടരു മേനി ച്ചുതീക്കണ നെന്നുമ-
വ്വിടരി ലാന്ദറെ ചോലൈചെ ൻെറയ്തിനാർ.

28 അരുക്ക നന്ന മുനിവനൈ യവ്വഴി—
ച്ചെരുക്കില് ചിന്തൈയർ ഒചവടി താഴ്തലു
മിരുക്ക വീണ്ടെ ൻറിനിയന കൂറിനാൻ
മരുക്കൊൾ ചോലൈയിൻ മൈന്തരും വൈകിനാർ.

29 വൈകാ വൈകലിൻ മാതവൻ മൈന്തർപാറ്—
ചെയ്കൈ യാവൈയു ഞ്ചെയ്തിവട് ചെല്വനീ
യെയ്ത യാൻചെയ്ത തൊന്തവ മെൻറന
മൈനയ നമ്മവറ് കൻപിനൻ കൂറുവാൻ.

30 ചൊന്നാൻ ദശരഥനന്ദനൻ: "നാന്മുഖൻ
തന്നന്വയത്തിൽപ്പിറന്നു മുൻ നില്പവർ
ഇന്നാരുയന്ന് തപഃശക്തിയാണ്ടവർ
മന്നിൽ ഭവാനൊഴിഞ്ഞോക്കിൽ മഹാമതേ!
ഉന്നതം ത്വൽ കൃപാപാത്രമായ് മേവിട്ടു-
മെന്നെക്കണക്കാരു ഭാഗ്യവാന്നൂഴിയിൽ?

31 അപ്പുരാണൻ മുനി ചൊന്നാനനുപമ-
നപ്പുരുഷോത്തമനോട്ടദിതാദരം;
"അല്പേതരാതിഥേ, നല്കിനേനെൻതപ-
സ്സല്പേതരം തവ ദക്ഷിണയായിതാ."

32 വേദ്യവിത്തോടരുളീടിനാൻ വേദാന്ത-
വേദ്യൻ: "വിഭോ തവ കാരുണ്യഗൗരവം
വേദ്യമാമേതു തപസ്സിലും മേലെയെ;-
ന്നദ്യ ഞാനൊന്നുരച്ചീടുവൻ കേൾക്കണേ.
ആദ്യൻ മുനിയാമഗസ്ത്യനെ ദ്ദർശിച്ചു-
വദ്യത ചോക്കുവാനാഗ്രഹമുണ്ടു മേ."

33 നല്പതാമിക്കഥ നിന്നോട്ടു മുന്നമേ
ചൊല്ലുവാനന്നിയതാ, ഞങ്ങു ചെല്ലിലോ 156

30 ചൊന്ന നാൻമുക ൻറൻവഴി ത്തോൻറിനർ
മുന്നൈ യോരു ളുയർതവ മുററിനാ
രുന്നിൻ യാരുള രുന്നരു ളെയ്തിയ
വെന്നിൻ യാരുള രിപ്പുവി മീതെൻറാൻ.

31 ഉവമൈ നീങ്കിയ തോൻറ ലുമൈക്കെതിർ
നവമൈ നീങ്കിയ നററവൻ ചൊല്ലുവാ
നവമി ലാവീരു ന്താകിയെ ന്നാലമൈ
തവമെ ലാമെങ്കാൾക തക്കിണൈ യാവെൻറാൻ

32 മരൈവ ലാനെതിർ വള്ളലു ളുറുവാ
നിമൈവ നിന്നരു ളെത്തവ ത്തിറ്കെളി
തമൈവ തീണ്ടു ണ്ടകത്തിയറ് കാൺപതോർ
കമൈകി ടന്ത തിനിയെന ക്കുറിനാൻ.

33 നല്ല തെനിമൈനെൻ തായത്തു നാനമുൻ
ചൊല്ലു വാൻറുണി കിൻറത്തു തോൻറനീ

ഇല്ല മററൊന്നിനിക്കിട്ടേണ്ടതായ് നിന-
ക്കില്ലതിൽ കില്ലണുവെന്നു ചൊല്ലാം പ്രഭോ.

34 അത്രയുമല്ല ഭവാനെ പ്രതീക്ഷിച്ചു
തത്ര മേവുന്ന മഹർഷിമുഖ്യൻ ദൃഢം
എത്രയും തോഷിക്കു, മെന്നല്ല ദേവക്ക-
മത്ര ഭവാനുമേവക്കുമേ നല്ലതാം."

35 എന്നോതി മാമുനി പോകും വഴികളും
നന്നായുരച്ചിതാശിസ്സുകളോട്ടടൻ
സുന്ദരരാജകുമാരകന്മാർ തൊഴ-
തന്നിലം വിട്ടു നടകൊണ്ടു മെല്ലവേ.
ഉന്നിദ്രസൂനമധുമയനിർഝരി
ചിന്നിയൊഴുകുമച്ചോലയിൽ പോകയായ്.

36 പൗരുഷാരാമനാം രാമചന്ദ്രൻ നിജ-
ദാരങ്ങളോടെഴുന്നെള്ളുന്നതാം കഥ
ചാരു ദ്രവിഡജവാണിയാൽ വിഷ്ണുപോൽ
പാരിടമെല്ലാമളന്ന മഹാമുനി
നേരേയറിഞ്ഞു നിറഞ്ഞുള്ളൊരാനന്ദ-
വാരിധികൊണ്ടുലകങ്ങളെ മുക്കിപോൽ! 174

ചെല്ക വാൺടവർ ചേരുതി ചേർന്തപി
നില്ലൈ നിൻവയി നെയ്തലില്ലാതവേ.

34 അൻറി യുന്നിൻ വരവിനൈ യാതരി-
ത്തിൻറു കാറുനിൻ റേമുറു മാലവർ
ചെൻറു ചേരുതി ചേരുതൻ ചെവ്വിയോയ്
ന ൻറു തേവർക്കും യാവർക്കു നൻറെനാ.

35 വഴി യുങ് കുറി വരംപക ലാചികൺ
മൊഴിയു മാതവൻ മൊയ്മ്മലർ ത്താ ടൊഴാപ്
പിഴി യുൻതേനിർ പിറങ്കരു വിത്തിരഠ
പൊഴിയുഞ്ചോലൈ റ്വിരൈവിനിർ പോയിനാർ

36 ആൺടകൈയ രവ്വയി നടൈൻതമൈ യറിൻതാ
നീൺടുവകൈ വേലൈത്തുണൈ യേഴുലക മെയ്ത

ആ രാവണഭയം തീർക്കാൻ വരദനെ-
യാരാലെതിരേററു കൊണ്ടാൻ മഹർഷിയും.

37 പണ്ടസുരന്മാരാഴിയിൽ മുഴുകി-
ക്കൊണ്ടാരപ്പോളവർ നാശത്തെ-
പ്പൂണ്ടിട്ടകില്ലതിനാലങ്ങേററവു-
മുണ്ടാം കൊട്ടമയതെന്നതു മൂലം
അണ്ടർകോൻ മുതലായവർ ചെന്നി-
'ട്ടുണ്ടാകേണം ദയ'വെന്നർത്ഥന-
കൊണ്ടാരഴിയാപ്രതിവിധിയെല്ലാ-
മാണ്ടോരഗസ്ത്യൻ തന്നോടപ്പോൾ;
ഉണ്ടാനുടനേ കടലിലെ വെള്ളമ-
തുള്ളം കൈയ്യിൽ കൊണ്ടാമുനിയും
വീണ്ടുമതെല്ലാം വമനം ചെയ്താൻ
വിണ്ണവർ വീണുവണങ്ങിന മൂലം.

38 അമലം ജലനിധി ജലമേ സകലം
വമനം ചെയ്തോൻ വഞ്ചകവരനാ-
മസുരൻ വാതാപ്യാഖ്യനെയുണ്ടാൻ
വാനുലകങ്ങൾക്കാധി കെട്ടത്താൻ

39 യോഗജ്ഞാനികൾ ഞങ്ങൾക്കുള്ളുയിർ
പോകും വഴിയേതെന്നതു കാട്ടാൻ 195

ആൺടവർ തൻചരൺ വഴങ്ക്കവെതിർ വൻതാ
നീൺടതമീ ഴാലുലകൈ നേമിയി നളൻതാൻ

37 പൺടവുണർ മൂഴ്കിനർ പടാർകളെൻ വാനേ
രെൺടവ വെമക്കരുൾ കെനക്കുറൈ യിരൻതാർ
കൺടൊരുകൈ വാരിനൻ മു കൻതുകട ലെല്ലാ
മുൺടവർകൾ പിന്നുമിഴ്ക വെൻറല്യ മുമിഴ്ൻതാൻ

38 തുയകട ന്.രടിചി ലുൺടതു തുറൻതാ
നായവ തലാലമരു മെയ്യ്യുകടെയ വന്നാൻ
മായവിനെ വാളവുണൻ വാതവിതൻ വൻ മൈ
ക്കായമിനി തുൺട്ടലകി നാരിടർ കളെൻ താൻ.

39 യോകമുറ്റു വേരുയിർക ടാമുലൈവു റാമ
ലേകനെറി യാതെന മികിത്തടിയി നെറി :

നാകത്തോളമുയന്നു വളന്നൊരു
നാഗമാം വിന്ധ്യനെ മെതിചെയ്കെ
നാഗാവലിയുടെ ലോകത്തോളം
താണു പവ്വതമപ്പൊളഗസ്ത്യൻ
നാഗേന്ദ്രൻ പോലതിനുടെമേലേ
നലമൊടങ്ങനെ നില്പായീ!

40 മൂത്തികൾ മൂവരിലുത്തമനാമ-
ത്രിപുരാന്തകനോ മുന്നൊരു നാളി-
ലുത്തരദേശം താണൊരു സമയ-
ത്തത്തിരുതാപസവര്യനെ നോക്കി
"സത്വരമൊന്നു ഗമിക്കു ദക്ഷിണ-
ദിക്കെ"ന്നോതീ, ഹരസമനാം മുനി
മെത്തിന മലയമഹാഗിരിമേലേ-
യെത്തീ ലോകം സമനിലയാളാൻ.

41 നാന്മറകൾക്കും മേലേ, നല്ലൊ-
രുലകത്തിനും നന്മ വളർത്തും
തേന്മഴ പോലാം കാവ്യാദികളെ-
ത്താനേയാരാഞ്ഞെല്ലാം ചൊൽവാൻ
വന്മഴ കൊള്ളും നെററിക്കണ്ണൻ
തന്നരുളാലേ റോടിയ തമിഴാം
നന്മൊഴി തന്നുടെ മേന്മസ്സൂതകം
ലക്ഷണശാസ്ത്രമുരച്ചോനീ മുനി

മേകനെട്ടു മാലൈതവഴ് വിൻതമെനം വിൺടോയ്
നാകമത്തു നാകമുറ നാകമെന നിൻറാൻ

40 മൂചരവ്വ ചൂട്ടമുത ലോനരൈയിൻ മൂവാ
മാചിറവ വേകെന വടാ തുതിചൈ മേനാം
നീചമുറ വാനിനൊട്ടു മാമലയ നേരാ
ഈചനിക രായുലകം ചീർപെറ വിരുൻതാൻ.

41 ഉഴക്കമറൈ നാലിനു മുയർന്തുലക മോതും
വഴക്കിനു മതിക്കവിയിനും മാപി നാടി
നിഴർപൊലി കണിച്ചിമണി നെററിയുമിഴ് ചെങ്കൺ
തഴർ പുരൈ ചുടർക്കടവു ടൻറു തമിഴ് തൻതാൻ

42 “വിണ്ണിലുമീലോകത്തിലുമെന്ന-
ല്ലെണ്ണമെഴാലോകങ്ങളിലെല്ലാം
നിർണ്ണയമെല്ലാ ലോകക്കുള്ളിലു-
മുണ്മയെഴും ചതുർവേദങ്ങളിലും
എന്നും കുടികൊള്ളുന്നൊരു പൊരുളെ-
ന്നെല്ലാപേരും കരുതുന്നവനെ-
ക്കണ്ണുകൾ കൊണ്ടിഹ കാണും ഞാ”നെ-
ന്നന്തതോഷം കൊണ്ടാൻ മുനിയും.

43 “നാന്മറ നാലുമതിൻമട്ടുള്ളൊരു
മേന്മയെഴുന്നവ പലതും, മുറയായ്-
ത്തന്മനതാരിലറിഞ്ഞതിനുൾപ്പൊരു-
ളുണ്മിയിൽ നെട്ടനാളാകെയരച്ചും
നാന്മുഖനതു കൊണ്ടാലും കൊള്ളാ-
തുണ്മയെഴുന്നൊരു പൊരുളിനെയിപ്പോൾ
ഞാൻ നേരേ കണ്ടീട്ടമതിന്നാ—
യെന്നിൽകനിവുണ്ടാ”മെന്നോർത്താൻ.

44 “ഇമയവരെല്ലാമുയരും വണ്ണം
മുനിമാർക്കുയിരു വളർത്താൻ, നാന്മറ-
യറിയുന്നോക്കറ നെറികളുയർത്തി-
യവക്കൊരു നിലനില്പേകാനല്ലോ 216

42 വിണ്ണിനി നിലത്തിനില് വികറ്പ വുലകിറ്പേ–
രെണ്ണിനി ലിരുക്കിനി ലിരുക്കുമെൻ യാരു
മുണ്ണിനെ കരുത്തിനെ യുറപ്പെറുവെ നാലെൻ
കണ്ണിനി ലെനക്കൊട്ട കളിപ്പുറു മനത്താൻ.

43 ഇരൈ തമരൈ നാൻകിനെ ടിയൈയൻ തചിറ യാവു
നിരൈത്തനെട്ട ഞാനനിമിർ കല്ലിനെട്ട നാളി-
ട്ടരൈത്തുമയ നാലുമറി യാതപൊരു ണേർനിൻ–
റുരൈ ക്കുതവു മാലൈലെന മുണർച്ചിയി നവപ്പാൻ.

44 ഉയ്ൻ തന ശിമൈപ്പില രുയിർ ത്തനർ തവത്തോ
ൻതണ റ്ററത്തിനെറി നിൻറനർക ളാനാ

കൊടിയ നിശാചരകുലവിഷവൃക്ഷം
വേരൊട്ടക്കൂടെപ്പിഴുതെറിവോനായ്-
പ്പടിമ കലന്ന മഹാഭിഷഗേശ്വര-
നിങ്ങെഴുനെള്ളി"യെന്നു നിനച്ചാൻ.

45 പ്രാണികളാകും തരുനിര ചുട്ടി-
ട്ടുണാക്കുന്നതു മിടിമിന്നലിനെ-
ക്കാണിയുമില്ലാതാക്കും രാക്ഷസ-
കോപഖ്യാതം ദാവനലനെ
വീണാക്കീടാൻ വന്നിട്ടമിപ്പോൾ
നീണാളേ ഞാൻ കാത്തൊരു മിന്നൽ
പ്പൂണുലണിയും നീലാംബുദ"മെ-
ന്നാമുനി വരനൊട്ടാനന്ദിച്ചാൻ.

46 കൊണ്ടൽക്കാറൊളി വണ്ണൻ തന്നെ-
ക്കണ്ടാനീരേഴുലകങ്ങളിലും
കൊണ്ടാട്ടന്നൊരു കാവേരീ നദി
കുണ്ഡിക തന്നിലൊതുക്കുമഗസ്ത്യൻ
തണ്ടലർ നയനം കാരുണ്യത്താ-
ലുണ്ടായീട്ടും കണ്ണീർ തുകി-
ക്കൊണ്ടു മഹാമുനി വന്നെതിരേററും
കൊണ്ടേ നിന്നാൻ തിരുമുമ്പിൽ. 226

വെൻതിറ ലരക്കർവ്വിട് വേർമുത ലറുപ്പാൻ
വൻതനൻ മരുത്തുവ നെനത്തനി വലിപ്പാൻ.

45 ഏമൈനെയ്യുയി രാമുലവൈ യാവുമിടൈ വേവി-
ത്തൂൻക രരക്കരുരു മൈച്ചട്ട ചിനത്തിൻ
കാ നവ നലൈക്കടി തവി ത്തുല കളിപ്പാൻ
വാനമഴൈ വൻതതെൻ മുൻതുറു മനത്താൻ

46 കൺടന നീരാമനൈ വരക്കരുണൈ ക്കുര-
പ്പുൺടരീക വാണയന നീർപൊഴിയ നിൻറാ
നെൺടിചൈയു മേഴുലക മെവ്വുയിരു മുയ്യ-
ക്കൺടി കൈയി നീർപൊരുവിൽ കാവിരി കൊണർന്താൻ.

47 നിന്നൊരു മുനിയെത്താണു വണങ്ങീ
വളരൊളിയാളും തിരുവുടലാണ്ടോൻ
എന്നതുനേരം തേന്മൊഴി തമിഴിൻ
തന്മയുരച്ചോൻ തഴുകീ ദേവനെ
"നന്നിഹ വന്നതു" മെന്നിങ്ങനെ പല
നന്ദി വചസ്സുകൾ ചൊന്നാൻ മുനിയും
കുന്നിക്കുന്നോരാനന്ദത്താൽ
കണ്ണീർ തൂകീ തെരുതെരെയപ്പോൾ.

48 വേദിയരെല്ലാം ചൊല്ലീ വേദം;
വീശീ നല്ല കമണ്ഡലു തന്നിൽ
പ്പൂരിതതീർത്ഥം; പുതുതാം പൂക്കൾ
പൊഴിച്ചു തുരുതുരെ മേലേ നിന്നും
നീരജകുവലയപുഷ്പസമാവൃത-
പുഷ്കരണീയുതകോമളരംഗം
നിരവധികം തരുവല്ലീജാത-
സുരമ്യം വാടികയെത്തീ രാമൻ.

49 എത്തീതമലനഗസ്ത്യാശ്രമതല-
മുത്തമനാം മുനി ചെയ്ത സപര്യക-
ളേററു നിത്യനമത്യാനന്ദം
പൂണ്ടാ, നേവമുരച്ചു മുനിയും:— 236

47 നിൻറവനൈ വൻതനെടി യോനടി പണിൻതാ
നൻറവന മൻപൊട്ടു തഴീ ഇ യഴുത കണ്ണാ
നൻറവര വെൻറുപല നല്ലരൈ പകർൻതാ
നെൻറു മുള തെൻറമി ഴീയംപിയിചൈ കൊൺടാൻ.

48 വേതിയർകൾ വേതമൊഴി റേവുപല കൂറി
ക്കാതൻമിക നിൻറെഴില കമൺടലുവി നന്നീർ
മാതവർകൾ വീചിനെട്ടു മാമലർക തൂവ-
പ്പോതുമണ നാറുകുളിർ ചോലൈകൊട്ടു പുക്കാൻ

49 പൊരുൻത വമലൻ പൊഴിലക ത്തിനിതു പുക്കാൻ
വിരുൻതവ നമൈത്തപിൻ വിരുംപിനൻ വിരുംപി

''ഇത്തിരു ചെന്താർച്ചേവടി ചേന്നെ-
ന്നാശ്രമദേശം പാവനമാക്കാ-
നെത്തീ കരുണാനിധി നീ യതിനാ-
ലെത്തീയെൻെറ തപസ്സിനു സിദ്ധി.''

50 എന്നോതീടും മുനിയെത്തൊഴുതാ-
നിന്ദീവരദളലോചനനേവം
ചൊന്നാൻ ''അനിമേഷാദികളുമി-
ന്നന്നതതാപസമുഖ്യന്മാരും
ഇന്നോളം, തവ കാരുണ്യത്തി-
ന്നർഹതയാന്നി, ല്ലിവനേ ഭാഗ്യം
വന്നു, വെന്നേനുലകി, തിനാലേ,
വന്നീടാനെന്തിതിനും മേലേ?

51 ഇന്ദുകലാധരസമനാം മാമുനി
നന്ദി കലന്നര ചെയ്താനേവം:–
''നിന്തിരുവടിയെഴുനെള്ളീ ദണ്ഡക–
മെന്നതു കേട്ടറിവുറേറൻ ഞാനും
അന്നു മുതല്ക്കു കൊതിച്ചു വസിച്ചേ-
നെന്നിവിടേയ്ക്കെഴുനെള്ളിട്ടമങ്ങേ-
ന്നെന്നതുമിനിയും കേട്ടാലും പര-
മുന്നതമഷ്ടഗുണാത്മക! ഭഗവൻ! 246

യിരുൻതവ മിഴൈത്ത വെൻ തില്ലീരൈടയിൻ വൻതെ
നരുൻതവ മുടിത്തനൈ യരുട്കരച വെൻറാൻ.

50 എൻറമുനി യൈത്തൊഴ തിരാമ നിമൈയോരു
നിൻറതവ മുററു നെടിയോരി നെടിയോരു
മുൻറനരും പെററിലർക ളുന്നരും ചുമൻറോൻ
വെൻറന നനൈത്തുലകു മേലിനിതെ നെൻറാൻ

51 തൺടക വനത്തുരൈതി യെൻറുരൈ താക്കോൺ
ട്ടൺടിവര വിത്തിചൈ യെനപ്പെരി തുവൻതെ
നൺടക കണന്നിനൈ യെനക്കൊട്ടയർ ചെന്നീ
ളുൺടമതി വൈത്തവനൈ യൊത്തമുനി ചൊല്ലും.

52 ഇങ്ങിനി വാസം ചെയ്തീടേണം;
മംഗലകരമാം വ്രതവും ചെയ്യാം;
എങ്ങൾക്കുണ്ടാം രാക്ഷസപീഡകൾ
ഭഞ്ജിച്ചതുലാനന്ദവുമേകാം.

53 വാഴും വേദം നീതികൾ ധർമ്മം
താഴും ദേവകൾ വാഴും മേന്മേൽ
താഴും ദൈത്യരുമേഴുലകങ്ങൾ
വാഴും സംശയമില്ലിതു നേരാം.

54 ദർപ്പിതരാക്ഷസവംശവിനാശം
കല്പിത: മായതിനായിച്ചെല്ലാം
ദക്ഷിണദിശിയവർ മരുവുന്നേടം,
കല്പിച്ചരുളുക തവഹിതമധുനാ.''

55 ''സമുചിതമേ തവമത: മതിനാലേ
സമ്പ്രതി തന്നേൻ വൈഷ്ണവചാപം
സകലജനാദൃതമക്ഷയതൂണീ-
രോത്തമസഹിത''മതെന്നാൻ മുനിയും 256

52 ഈണ്ടുറൈതി യൈയ വിനി യിവ്വയി നിരുൻതാൽ
വേൺടിയന മാതവം വിരുംപിന മുടിപ്പാല്'
തുൺടുചിന വാണിയുതർ തോൻറിയുഠ മെൻറാൻ
മാൺടുക മലൈലെൻതെമർ മനത്തുയർ തുടൈപ്പായ്'

53 വാഴ്ഗമറൈ വാഴ്ഗമന്ന നീതിയറം വാഴ്ഗം
താഴ്ഗമിമൈ യോരുയർവർ താനവർക ടാഴ്'വാ
രാഴിയുഴ വൻപുതല്'വ വൈയമിലൈ മെയ്യേ
യേഴ്ഗലകം വാഴ്ഗമിനി യിങ്'കുറൈതി യെൻറാൻ

54 ചെരുക്കുടൈ യരക്കർ പുരി തീമൈ ചിമൈത വെയ്'തി-
ത്തരുക്കഴി തരക്കടിതു കൊല്'വതു ചമൈൻതേൻ
വരുക്കമറൈ യോയവർ വരുൻതിചെയിൻ മുൻതുററു-
റിരുക്കൈനല നീറ്'കരുള്ള നെൻറൻ നിരാമൻ

55 വിഴ്ഗമിപതു ചൊററലൈ യിവ്' വില്ലിതിവൻ മേനാൺ
മുഴ്ഗമുതൽവൻ വൈത്തുളതു മൂവുലകം യാനും
വഴിപട വിരുപ്പ തിതു തന്നൈ വടിവാളി-
കുഴ്ഗവഴ്ഗവിൽ പുട്ടിലൊട്ട കോടിയെൻ നല്'കി.

56 ത്രിഭുവനഭാരം ലഘുതരമാക്കും
ഗുരുതരമാകും കൗക്ഷേയകവും
ത്രിപുരമെരിക്കാൻ കനകാചല ചില
ചേർത്തൊരു ശരവും നല്കി മുനീന്ദ്രൻ.

57 ഉന്നതവിടപികൾ തിങ്ങിയുമേററ-
മുയന്നൊരു മലകൾ വിളങ്ങി മണൽക്കു-
ന്നൊന്നൊന്നായിപ്പൊങ്ങിത്തേന്മഴ
പെയ്യും പൂങ്കുല തിങ്ങിയെഴുന്നും
മിന്നും ചോലകളിരുപാങ്ങാന്നല
മിന്നും പുഴകൾ ചുഴന്നും നില്ക്കും
കുന്നിൻ ചെരിവിൽ പഞ്ചവടങ്ങൾ
മിന്നും വാസസ്ഥാനം കാണാം.

58 കുന്നിപ്പൂവൻ വാഴകൾ നല്കും
കനിയുണ്ടവിടെച്ചുററും നീൾക്കതിർ
മിന്നി വിളങ്ങും ചെന്നെല്ലുണ്ടേ
തേനൊഴുകീടും പൂക്കളുമുണ്ടേ
പൊന്നിക്കൊത്തോരാറുകളുണ്ടേ
പൊന്മലർ മാനിനിയൊത്തു കളിക്കാൻ
അന്നപ്പേടകൾ ഞാറപ്പക്ഷിക-
ളെന്നിങ്ങനെ പലതവിടെക്കാണാം. 266

56 ഇപ്പുവന മുററുമൊരു തട്ടിനിടൈ യിട്ടാ–
ലൊപ്പുവര വിറെറൻ വുരൈപ്പരിയ വാളും
വെപ്പുരുവു പെററവരൻ മേരുവരൈ വില്ലാ
മുപ്പുര മെരിത്തതനി മൊയ്ക്കണൈയു നൽകാ.

57 ഓങ്ങ്കുമര നോങ്ങ്കിമലൈ യോങ്ങ്കിമണ ലോങ്ങ്കി–
പ്പൂങ്കലൈ കലാവുകളിർ ചോലൈപൊടൈ വിമ്മി–
ത്തുങ്കുതിരൈ യാരുതവഴ് ചൂഴലതൊർ കുൻറിൻ
പാങ്കുള താലുറൈയുൾ പഞ്ചവടി മഞ്ചെ

58 കന്നിയിള വാഴൈകനി യീവകതിർ വാലിൻ
ചെന്നെല്ലുള തേനൊഴുക പോതുമുള തെയ്വർ
പൊന്നിയെന ലായപുന ലാരുമുള പോതാ
വന്നമുള പൊന്നിവളൊ ടൻപിൻ വിളൈയാട.

59 അങ്ങവിടെപ്പോയ്ത്തങ്ങാമിനി''യെ-
ന്നമ്മുനി ചൊല്ലെത്താണു വണങ്ങി
മംഗലരൂപൻ കാറൊളിവർണ്ണൻ
മാമുനിയോടനുവാദം വാങ്ങി
അംഗനയൊത്തനുജാതൻ തന്നോടു-
മൻപൊടു നടകൊണ്ടാനതു നേരം
മങ്ങലിയന്നൊരു താപസമാനസ-
മങ്ങനുഗമനം ചെയ്തു പുരാനെ.

---

59 ഏകിയിനി യവ്വയി നിരുൻതുമൈറമി നെൻറാൻ
മേകനിറ വണ്ണനം വണങ്കിവിടൈ കൊൺടാൻ
പാകമൈനെയ ചൊല്ലിയൊടു തമ്പിപരി വിർപിൻ
പോകമുനി ചിൻതൈയൊട രക്കടിതു പോനാൻ.

ജടായുദർശനം

1 പോയാരവർ പല കാതം വഴി നട-
ന്നായതമാം പഥമാറുകൾ കുന്നുകൾ
ആയവയോട്ട തുടർന്ന വനങ്ങളു-
മായവർ താണ്ടിനാർ; കണ്ടാർ ജടായുവെ.

2 ഒരുകനകമയതളിക തീയിലുരുക്കിയ-
തൊന്നിച്ചു വന്നങ്ങിരുന്നതു പോലവേ
ഉദയഗിരിശിഖരമതിൽ നിന്നുമക്കൻ ഭുവി-
ലൂർന്നിങ്ങു വന്നൊളിയെങ്ങും പരത്തുവാൻ
നിജകിരണരുചി ചിറകു വീശിയിരുന്നപോൽ
നിന്നു വിളങ്ങും പതംഗനെക്കാൺകയായ്.

3 അലകടലതമരവരർ പണ്ടു കടയുവാ-
നാവളർ വെണ്മതിബിംബപ്രഭയൊടും
കനകഗിരി കടൽനടുവിൽ നാട്ടിയ മാതിരി
കാന്തിപ്രസരം പൊഴിച്ചു പക്ഷീന്ദ്രനും 14

ചടായുകാൺ പടലം

1 നടൻതനർ കാവതം പലവു നണ്ണുതീ
കിടൻതന നിൻറന കിരികൾ കേൺമൈയീ-
ററടർൻതന തുവൻറിന ചൂഴൽ യാവൈവെയുങ്ങ്-
കടൻതനർ കൺടനർ കഴുകിൻ വേൻ തൈയേ

2 ഉരുക്കിയ ചുവണ്ണ മൊത്ത തയതം തുച്ചിചേ
രുക്കനിവ് വകലിടത്ത് തലങ്ങ്കു തി ക്കെലാൻ
തെരിപ്പുറു ചെറി ചുടർച്ചി കൈയിനാർച്ചിറൈ
വിരിത്തിരുങ്ങ് തനനെൻ വിളങ്കു വാൻറനൈ

3 മുൻതൊരു കരുമലൈ മുകട്ടു മുൻറിലിർ
ചൻതിര നെളിയൊട്ടു തഴുവച്ച് ചാത്തിയ
വൻതമിൽ കനൈകട ലമരർ നാട്ടിയ
മൻതര കിരിയെന വയങ്ങ്കു വാൻറനൈ

4 അതിവിശദതലമുടയ നീലമലയ്ക്കു മേ-
ലാകാശകാളിമ മാഞ്ഞു തൽകാന്തിയാൽ
രുചിരതരചരണയുഗമാരക്തശോഭമായ്
രാജത്പ്രവാളവല്ലിപ്രഭ തട്ടിയും.

5 അവികലമനഃശുദ്ധിയാണ്ടവൻ വിദ്യക-
ളഖിലവുമറിഞ്ഞവൻ സത്യസന്ധൻ പരം
മതിഗരിമയാർന്നോനനവദ്യനത്ഭുത-
മന്ത്രവിശാരദനത്യന്തസൂക്ഷ്മദൃക്

6 അസുരരുടെയസുവറുതി ചെയ്തു യമനേകി-
യായവർക്കെല്ലാരുടലുണ്ടു വാഴവോൻ
അമരവരമഹിതഗജദന്താഗ്രഭീകര-
മായ തുണ്ഡാഗ്രസമുജ്ജ്വലാകാരനായ്

7 അയുതകരനമൃതകരനാദി നവഗ്രഹ-
മാർന്നദ്ധ്രുവചക്രസന്നിഭമാല്യവും
കനകഗിരിശിഖരിഗതമാർത്താണ്ഡസുപ്രഭം
കാമ്യകിരീടവും കൊണ്ടണി പൂണ്ടവൻ

4 മാനിറ വിചുംപെഴിൻ മറൈയ ത്തൻമണി-
ക്കാനിറച് ചേയൊളി കതുവ ക്കണ്ണുക
നീനിറ വരൈയിനിറ് പവള നീഠ കൊടി
പോനിറം പൊലിന്തെന പ്പൊലികിൻ റാൻറമൈ

5 തൂയ്മൈയ നിരുങ്കലൈ തുണിൻത കേഠവിയൻ
വായ്മൈയൻ മറുവിലൻ മതിയിൻ കൂർമൈയൻ
ആയ്മൈയിൻ മൻതിര ത്തറിഞ്ഞ നാമന-
ച്ചേയ്മൈയി നോക്കുറു ചിറുക ണാൻറമൈ

6 വീട്ടിവാ ളവുണരൈ വിരുൻതു കൂററിനൈ
യൂട്ടി വീഴ് മിച്ചിറാ നൺട്ട നാടൊറും
തീട്ടിമേ ലിന്തിരൻ ചിറുകൺ യാമൈയിൻ
തോട്ടിപോററ് റേയ്ന്തൊളിർ തുൺട ത്താൻറമൈ

7 കോളിരു നാൻകിനോ ടൊൻറു കൂടിയ
വാളുറു തികിരിപോ ലാര ത്താൻറമൈ
നീളുറു മേരുവി നെററി മുററിയ
വാളിര വിയിർപൊലി മൌലി യാൻറമൈ

8 മൊഴി പലതുമൊഴിയുമതു മാതിരി കീർത്തിമാൻ
മോഹഭംഗാരുണദേവൗരസാത്മജൻ
നിരവധികകല്പകാലങ്ങളെക്കേവലം
നിസ്സാരമാം പകലെന്നപോൽ കണ്ടവൻ

9 പെരിയ മലയിടിയുമിതികരുതുമെവരാകിലും
പേർത്തൊന്നു കാൺകിലുമാമട്ട വാണിടും
പെരുമതകുമധികബലശാലിയാം വീരനെ-
പ്പെട്ടെന്നു കണ്ടവരൊന്നു ശങ്കിച്ചുപോയ്!

10 ''ഇവനധിക ഭയദനൊരു രക്ഷോവരൻ നൂന-
മിങ്ങനെ പത്രിയായ് വന്നു കൊന്നീടുവാൻ!
ഇവനമിതബലയുതനഥവാ ഗരുത്മാൻ മഹാ-''
നിത്തരമോർത്തവർ നോക്കീ സാശങ്കരായ്.

11 പതഗവരനതു പൊഴുതു പാർത്ഥിവജാതരെ-
പ്പാർത്തു ചിന്തിച്ചാ:-'' നിവർ ജട കെട്ടിയോർ
ഇരുവിനകളറുതി വരുമതിനു മുനിചര്യയാ-
ലിങ്ങനെ വില്ലേന്തി, യെന്തിവർ ദേവരോ?'' 46

8 ചൊർപണ്ക മുറനിമീ രിശൈയിൻ ചുമൈമൈയെ
യർപണ്ക മുറവരു മരുണൻ ചെമ്മലൈ-
ച്ചീർ പണ്കൊൾ പകലെനക് കടിതു ചെൻറു തീർ
കർപണ്ക ളെനൈ പ്പല കൺട്ട ളാൻറനൈ

9 ഓങ്കുയർ നെടുവരൈ യൊൻറി നിൻറതു
താങ്കല തിരുനിലൻ താഴ്ന്തു താഴ്വുറ
വീങ്കിയ വലിയിനി ലിരുൻത വീരനൈ
യാങ്കവ രണുകിന രയിർക്കു ഞ്ചിൻതൈയാർ.

10 ഇറുതിയൈയത് തൻവയി നീയററ ചെയ്തിനാ-
നറിവിലി യരക്കനാ മല്ല നാമെനി
നെറുഴ്വലിക് കലുഴനേ യെന്ന വുന്നിയ-
ച്ചെറികഴൽ വീരരു ഞ്ചെയിർത്തു നോക്കിനാർ

11 വനൈകഴൽ വരിചിലൈ മതുകൈ മൈൻതരൈ
യനൈയവൻ റാണ്ട്കൺ ടയിർത്തു നോക്കിനാൻ
വിനൈ യറു നോൻപിന രല്ലർ വില്ലിനർ
പുനൈചടൈ മുടിയിനർ പലവ രോവെനാ.

12 അമരപതിമുഖരദിതിതനയരവരെവരാകില്ല-
മാരെയും ഞാനറിയുമവരെന്നെയും
ഹരിയുമജനമൃതകരശേഖരനെന്നിവ-
രാരുമെന്നെയൊളിക്കില്ല; ഞാൻ കാണ്മവർ!

13 സുമശരനെയുമിവനിരു കൺകളാൽ കണ്ടവൻ:
സുന്ദരസാരസലോചനന്മാരിവർ
സുദൃഢതരകരയുഗളശാലികൾ, പൂങ്കഴൽ
സൂക്ഷ്മധൂളീയുത; മല്ലവൻ; ആരിവർ?

14 ത്രിഭുവനവുമുടമ്പെട്ടമത്ര്യസ്ഥ പൗരുഷ-
ധാമമാം സദ്ഗാത്രലക്ഷണം പൂണ്ടവർ
മലർമകളൊട്ടുപമതകുമൊരു വനിതയോടിങ്ങു
മന്ദം വരുന്നൊരീ വീരരാരായിടാം?

15 അസിതസിതഗിരിയുഗളമെന്നപോൽ കാണ്മവർ,
ആമലർമങ്ക മാറത്തമരുന്നവർ,
അരുണരുചികമലനയനാഞ്ചിതരെൻ സുഹൃ-
ദാഢ്യൻ ദശരഥരാജന്നു തുല്യരാം. 62

12 പുരൻതരൻ മുതലിയ പുലവർ യാരൈയു
നിരൻതര നോക്കുവെ നേമിയാനുമ-
പ്പുരൻതരു മിറൈവനു മഴവ ലാളനങ്ങ്-
കരൻതില രെന്നൈയാ നെൻറുങ്ക്കാൺപെനാല്.

13 കാമനെൻപവനൈയുങ്ക് കണ്ണി നോക്കിനേൻ
താമരൈച്ച് ചെങ്കണിത് തടക്കൈ വീരർകൾ
പൂമരു പൊലങ്ക്കഴർ പൊടിയി നോട്ടുമൊ-
പ്പാമെന വറികിലേ നാർകൊ ലാമിവർ

14 ഉലകൊരു മൂൻറുംതം മുടൈമൈ യാക്കുറു
മലകറു മിലക്കണ മമൈന്ത മെയ്യിനർ
മലർ മകട് കുവമൈയാ ളോടും വന്തവി-
ച്ചിലൈവലി വീരരൈ തെരികി ലേനെനാ

15 കരുമലൈ ചെമ്മലൈ യനൈയ കാട്ചിയർ
തിരുമകിഴ് മാർപിനർ ചെങ്കൺ വീരർതാ-
മരുമൈചെയ് കുണത്തിനെൻ റുണെവ നാഴിയാ
നൊരുവനെ യിരുവരു മൊത്തു ളാരരോ

16 ഇതി പലതുമോർത്തങ്ങു വീരർക്ക മേൽപര-"
മിമ്പം കലർന്നു ചോദിച്ചു, ജടായുവും
"അയി! പറയുകമിതബലരായുധധാരിക-
ളാരുവാൻ നിങ്ങൾ, തെളിവായുരയ്ക്കുവിൻ."

17 പറവകളിലതുലബലിയോടവരോതിനാർ
പത്ഥ്യമേ സത്യവാക്കായ കുമാരകർ
"പരമഗുണമുടയ വരപാർത്ഥിവമൗലിയാം
പംക്തിരഥൻെറ സുതരാണു ഞങ്ങളും."

18 വചനമിതി നിശമനദശാന്തരേ നീഡജ-
വര്യനും വാച്ഛമാനന്ദം കലർന്നുടൻ
വളരുമൊരു കുതുകമൊട്ടു വന്നിറങ്ങീ ഭുവി
വാത്സല്യമാർന്നു ചോദിച്ചിതേവം വിധം.
"കഥയമമ കഥയമമ കാകുൽസ്ഥവീരന-
ക്കല്യാണധാമൻ കുശലിയായ് വിഴ്‌വിതോ?"

19 "മമജനകനമരപുരി പൂകിനാൻ സത്യമേ
മാനിച്ചു മറക്കാത്ത മഹാമതി"
മരണദശയതിലമരുമെന്നപോൽ മൂർഛിച്ചു
മാന്യൻ ഖഗേശ്വരനാവാർത്ത കേൾക്കവേ.

16 എനപ്പല നിനൈപ്പിന മനത്തു ളെണ്ണുവാൻ
ചിനപ്പടൈ വീരർമേറ് ചെല്ല മൻപിനാൻ
കനപ്പടൈ വരിചിലൈ ക്കാളൈ യീർകഡയാർ
മനപ്പട വെനക്കരൈ വഴങ്കു വീരെൻറാൻ.

17 വിനവിയ കാളൈയിൻ മെയ്മ്മൈ യല്ലതു
പുനൈമലർ ത്താരവർ പുകൽകി ലാമൈയാർ
കനൈകട നെടുനില കാവ ലാഴിയാൻ
വനൈകഴ ററയരതൻ മൈന്തർ യാമെൻറാർ

18 ഉരൈത്തലും പൊങ്കിയ വുവകൈ വേലൈയൻ
റരൈത്തലൈ യിഴിന്തവർ ത്തഴുവു കാതലൻ
വിരൈത്തടൻ താരിണിർ വേന്തർ വേന്തൻറൻ
വരൈത്തടൻ തോളിണൈ വലിയ വോവെൻറാൻ

19 മറക്കരു ററതന വായ്മൈ കാത്തവൻ
റുറക്കരു ററാനെന വിരാമൻ ചൊല്ലലും
മിറക്ക മുററാനെന വേക്ക മെയ്തിനാ-
നുറക്കരു ററാനെന വുണർവു നീങ്കിനാൻ

20 ഇരുവരവരുടനെ നിജ ദൃഢതരകരങ്ങളാൽ
ഇക്ഷ്വാകുവീരരപ്പക്ഷീന്ദ്രനെ സ്വയം
തഴുകി തന്നു, വൊഴുകിവരുമരിയമിഴിനീരിനാൽ-
ത്താനേ കഴുകിനാർ തന്മുഖം, തൽക്ഷണം
തിരികെയുയിർ വരുമളവു ചൊന്നാൻ ജടായുവും
തീക്ഷ്ണദുഃഖാർത്തനായ് വാർത്തകളീവിധം:—

21 "പുകഴവതിനരിമപരമുള്ള വദാന്യത,
പൂതമാം ശ്വേതാതപത്രം, ക്ഷമാഗുണം,
പരമിവകളൊട്ട പൊരുതു തോററങ്ങു കല്പക-
പാദപം, വെണ്മതി, പൃത്ഥ്വിയും വാഴ്കവേ,
നരപതികൾ കുലമതിനു നായകാ! സത്യത്തി-
നാധാരഭൂതാ! വികത്ഥനാരേ! ഭവാൻ
ഇരവുപകലിനിയിരവിനായ് വരുവോരെയു-
മിഷ്ടധർമ്മത്തെയുമെന്നെയും വിട്ടവോ?

22 പൃഥിവിയിതിനനഘതരഭൂഷണമായ് നിന്നു
പൃഥ്വീന്ദ്ര! ലോകസംരക്ഷണം ചെയ്ത നീ 96

20 തഴുവിന രെട്ടത്തനർ തടക്കൈ യാൻമുക-
കഴുവിന നിരുവരു കണ്ണീ നീരിനാൽ
വഴുവിയ വിന്നുയിർ വന്ത മന്നനു
മഴിവുറ്റ നെഞ്ചിന നരററി നാനരോ

21 പരവലരു കൊടൈക്കനിൻറൻ പനിക്കുടൈ കം
പൊരെറക്ക നെട്ടും പൺപു തോററ
കരവലരു കറ്പകമു മുട്ടപതിയു-
കടലിട മുങ്കളിത്തു വാഴ-
പ്പുരവലർതം പുരവലനേ പൊയ്പ്പകൈയേ
മെയ്ക്കണിയേ പുകഴിൻ വാഴ്വേ
യിരവലരു നല്ലറമും യാനുമിനി
യെൻപട നീ ത്തകിനായേ.

22 അലങ്കാര മെനവുലകുയി രളിക്ക-
ന്തനിക്കുടൈയാ യാഴിച്ചൂഴ്ന്ത,
നിലങ്കാവ ലിതുകിടക്ക നിലൈയാത
നിലൈയുടൈയേ നേയ്നെഞ്ചി,

അവനിതലമവനമിഹചെയ്‌വതു വിട്ട നീ-
യാഹന്ത! മന്ദനോനന്മ ശോധിച്ചതോ?
ദുരിതമതിയിവനുമതിനില്ല സന്ദേഹമേ
ദുഷ്ടതിര്യക്കിവൻ ജീവിപ്പിതിന്നിയും!

23 ഉലകമിതു തയിരു കടയുന്നതാം മത്തു പോ-
ലുഗ്രനാം ശംബരനിട്ടലച്ചീടവേ
അവനെ യുധിശിരസി ജയമാണ്ട നാളന്നു നീ-
യാരുമറിയുമാറോതിയതോർപ്പൂ ഞാൻ!
ഉയിരെളിയൊരിവനു, മുടലഞ്ഞെന്നുമോതിയ-
തുണ്മതാ, നുഗ്രസത്യവ്രതനാം ഭവാൻ!
ഉയിരിവിടെ, യുടലവിടെയെന്നു വരുത്തിയോ-
നൂററനാം കാലൻ വകതിരിവററവൻ!

24 എരികനലിലിവനുടനെയെത്തി വീണീടാതെ-
യേവം നിലത്തിരുന്നിങ്ങനെ കേഴ്‌വതോ
നിയതമതി മൂഢരാം നാരിമാർ ചെയ്‌വതാം
നീട്ടററതാം പുകഴാകെ നശിച്ചിടാം.'' 112

നലങ്കാണ നടന്തനൈയോ നായകനേ
തീ വിനൈയേ നൺപിനിൻറും,
വിലങ്കാനേ നാകലിനാല് വിലങ്കിനേ
നിന്നുമുയിർ വിട്ടി ലേനാല്.

23 തയിരുടൈക്കു മത്തെന്ന വുലകൈനലി
ചംപരനൈ തടിന്ത വന്നാ,—
ളുയിർകിടക്കു കടൽ വലയ തവരറിയ
നീയുടനാ നാവിയെൻറു
ചെയിർകിടത്തല് ചെയ്യാത തിരുമനത്തായ്
ചെപ്പിനായ് തിറംപാ നിൻചൊ–
ളുയിർകിടക്ക ഉടലൈവിച്ചും പോററിനാ
ണർവിറന്ത കൂററിനാരേ

24 എഴുവതോ രിചൈപെരുക വിപ്പൊഴുതേ–
യൊപ്പിയ വെരിയുന്തീയിൻ,
വിഴുവതേ നിറ്കമട മെല്ലിയലാർ തമ്മൈപ്പോ
നിലത്തിൻ മേല് വീഴ–

ഇതിമനസി നിർണയം ചെയ്തേണീററീടിനാ-
നിന്ദീവരാക്ഷരെ നോക്കിയോതീടിനാൻ:-

25 "ബ്രഹ്മസുതനായ ദക്ഷൻെറ പത്നിക്ക
നന്മക്കളമ്പതു പേരു പിറന്നതിൽ
സന്മാന്യകൾ പതിമൂന്നു പേരെ വേട്ടി-
തമ്മഹാൻ കാശ്യപനാകും പ്രജാപതി
അമ്മഹിളാമണിമാരിലദിതിക്കു
നിർമ്മലർ മുപ്പത്തു മുക്കോടി ദേവരും
പെണ്മണിയാം ദതീദേവിക്കിരട്ടിയും
വന്നു പിറന്നാസുരരും മക്കളായ്.

26 ദാനവരാം മുതലോരെദ്ദനുവുമ-
ന്മാനവവർണ്ണങ്ങളെ മതിദേവിയും
ധേനുക്കളേയും ചരാചരജാതിക-
ളേവരേയും പെററുവല്ലോ സുരഭിയും.
മാനിനിയായൊര ക്രോധവശ പെററു
മാനിനെ, യൊട്ടകം തന്നെ, ക്കഴുതയെ 138

ന്നുഴവരേ യാനെന്നാ വറിവുററാ-
നെനവെഴുന്താ ങവരെ നോക്കി,
മുഴുവതേ ഴുലകുടെയാൻ മെന്തൻമീർ
കേൺമിനെന മുറൈയിററ് ചൊലറ്വാൻ.

25 തക്കൻമനെ വയിററുതിത്താ രൈമ്പതിൻമർ
തടങ്കൊങ്കൈത്തയ ലാരു-
ട്ടാക്കപെതിൻ മൂവരെയ ക്കാചിപനും പുണർന്തന്ന-
ത്തോകൈ മാരുൺ,
മിക്കവതി തിപ്പെയരാൺ മുപ്പത്ത്ത മുക്കോടി
വിണ്ണോരിന്താൺ
മെക്കരു ങട്ടിതിയെൻപാ ളതിനിരട്ടി
യചുരർ തമൈ വയിററ വായ്ത്താറ.

26 താനവരേ മുതലോരെ ത്തരുപ്പയന്താൺ
മതിയെൻപാൺ മനിതർ തമ്മോ,
ടാനവരു ങ്കളൈവ യടൈവടൈവേ
പയന്തനല്ലാർ ചുരപിയെൻപാ,—
ടേനവുടൻ ചരാചരമ റ്റുളവായ
പിറപയന്താ ടെരിക്ക ങാലൈ,
മാനമുടൈ ക്കുരോതവചൈ കഴുതൈ മരൈ-
യൊട്ടകമും വയിറു വായ്ത്താറ

27 കാറണിക്കുന്തലാളായ വിനതയ–
ക്കാർമുകിൽ മിന്നലിടിയെ, യരുണനെ,
കല്യാണശീലൻ ഗരുഡനേയും തഴ–
യ്ക്കുല്ലലേറും ചിറകുള്ളൊരക്കുമനെ,
എല്ലാ വകയിലുമുള്ള പറവകൾ
നല്ല കഴുകിനെത്തന്നെയും പെററിതു.
താമ്രാധരി താമ്രയെന്നവൾ പെററിതു
തന്മക്കളായിക്കുരുവി കുലത്തിനെ
തിത്തിരിപ്പക്ഷിയെ ക്കാടയെന്നീവക
മററു പറവകുലത്തെയും പെററിതു
മല്ലാക്ഷിയാം കഴ പെററു പെരുത്തിതു
വല്ലീകുലം ചെടിയെന്നിവ തന്നെയും.

28 ഭീകരമാം ഫണജാലങ്ങളുള്ളോരു
നാഗകുലത്തിനു പെററമ്മ കദ്രുവാം
ഏകഫണഭുജംഗങ്ങളെയസ്സുധ–
യെന്നവൾ പെററാ, ളരിഷ്ടയാം തന്വിയെ
ഓന്തിനെ, പ്പിന്നെയണ്ണാനെ, യുടുമ്പിനെ–
യന്തമില്ലാത്ത ജന്തുക്കൾ പലതിനെ
തന്വീമണിയാമിളയെന്നവൾ പെററു
വന്നു ജലചരജീവജാലത്തിനെ. 158

27 മഴൈ പുരൈയു ങുഴല് വിനതൈ വാനിടിമി
നരുണനുടൻ വയിന തേയൻ,
റഴൈപുരൈ യുഞ്ചിറൈക്കുകൈ പാറുമുതര്
പെരുമ്പറവൈ തമ്മൈ യീൻറാ,—
ളിഴൈ പുരൈയു ന്താമ്പിരൈയുർ ക്കുരുവിചിവല്–
കാടൈമുതല് പിറവുമീൻറാൾ,
കഴൈയെനുമ ക്കൊടിപയന്താൾ കൊടിയുടനേ
ചെടിമുതലാക്കണ്ട വെല്ലാം

28 വെരുട്ടിയെഴ ങണപണത്തിൻ വിയാളമെലാ–
ങത്തുരുവാ മിന്നു മീൻറാൾ,
മരുട്ടികഴ മൊരുതലൈയ പുയങ്കമെലാഞ്ചു–
തൈ യെന്നു മാതു തന്താ,—
ളരുട്ടൈ യെനും വല്ലീതന്താ ളോങ്കിയുട്ടം
പണിൽകൺ മുതലായവെല്ലാ—
ന്തെരുട്ടിട്ടമാ തിനൈയീന്താൾ ചെലചരമാ–
കിയ പലവു ന്തെരികൈ ങാലൈ.

29,30 ഏവമദിതി, ദിതി, ദനുവും, സുധ,
പാവനയായ മതിയും സുരഭിയും
ഏവരും പെററു മുററശ്ശു വിനതയാ-
ളേകിയ പുത്രനരുണനനു രംഭയിൽ
ഈയിവൻ വന്നു പിറന്നേൻ: മമ പിതാ-
വെങ്ങെങ്ങു ചെല്ലുമെനിക്കങ്ങു പൂകിടാം.
ഘോരാരിഭീകരൻ ശ്രീമദ്ദശരഥ-
രാജാധിരാജനെൻ പ്രാണസുഹൃത്തമൻ.
ദേവഗണങ്ങളെപ്പണ്ടു വിഭജിച്ച
കാലമേ വന്നു പിറന്നവനേഷ ഞാൻ.
സമ്പാതിതൻ പ്രാണസോദരൻ, ശ്യേനക്കു
തമ്പുരാനല്ലോ, ജടായുവെന്നെൻെറ പേർ."

31 സഞ്ജനിതാനന്ദമിക്കഥ കേൾക്കവേ-
യഞ്ജലി കൂപ്പിനാരാവീര സോദരർ. 172

29 അതിതിയിതി തനവരുടൈട്ട ചുതൈകളൈഴയേ
ചുരപിയണി വിനതൈ യാൻറ
മതിയിളൈ കത്തുരുവുടനേ കുരോതവചൈ
തമ്പിമൈരയാ മടന ലാർകൾ,
വിതിമുറൈയേ യിവൈവെയനൈത്തും പയന്തനർകൾ
വീനതൈചുത നരുണൻ മെൻറോട്
പുത്തമതിചേർ നതലരംപൈ തന്നോപ്പുണര
വുതിത്തനംയാം പുവനി മീതേ

30 അരുണൻറൻ പുതല്വനിയാ നവമ്പടരു-
മുലകെല്ലാം പടർവേ നാഴി-
യിരുൺമൊയ്മ്പു കെടത്തു രന്ത തയരതങ്കി
നുയിർത്തുണൈവ നിമൈയോരോട്ടം
വരുണങ്കൾ വകുത്തിട്ട കാലത്തേ വൻതുതിത്തേൻ
കഴുകിൻ മന്നൻ-
റരുണങ്കൊൾ പേരൊളിയിർ ചമ്പാതി
പിന്നർവരു ചടായു വെൻറാൻ.

31 ആണ്ടവനീ തുരൈചെയ്യ വഞ്ചലിതത
മലർക്കൈയാ രൻപിനോട്ടു-
മൂൺട പെരുന്തുൻ പത്താൻ മുറൈമുറൈയി
നിറൈമലർക്കൺ മൊയ്ത്തനീരാർ

കഞ്ജവിലോചനം ബാഷ്പാഞ്ചിതമായി-
തഞ്ജനവർണ്ണനും തമ്പിക്കുമക്ഷണം.
തൻജനകൻ സ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽ നിന്നേവ-
മഞ്ജസാ വന്നപോലാനന്ദമഗ്നരായ്!

32 തങ്കച്ചിറകുകൾ കൊണ്ടു ജടായുവാ-
മംഗലാകാരരെത്താനേ തഴുകിനാൻ
ഇങ്ങനെ ചൊല്ലിനാൻ: "മക്കളേ, കേൾക്കണം
നിങ്ങളെനിക്കു കർമ്മാദികൾ ചെയ്യണം.
ഞങ്ങൾക്കുടല്യ രണ്ടാകിലുമൊന്നുയി-
രങ്ങനെ വാഴ്കവേ പോയിതാ മന്നവൻ.
എങ്ങനെ ഞാൻ ദേഹഭാരം ചിതാഗ്നിയിൽ
ഭഞ്ജിച്ചിടാതെൻെറ ദുഃഖം മറന്നിടും?"

33 എന്നോതി നില്ക്കും ഖഗേശ്വരൻ തന്മുഖ-
മൊന്നു നോക്കീ നറും മാലയണിഞ്ഞവർ
കണ്ണീർകണം മുത്തു പോലേ പൊഴിച്ചുടൻ
ചൊന്നാർ കരാഞ്ജലി ചേർത്തവരിങ്ങനെ: 188

പൂൺടപെരും പുകഴ്നിറുവി ത്തമ്പൊരുട്ടാറ്-
പൊന്നുലകം പുക്കതാതൈ
മീൺടനൻ വന്താനവനൈ ക്കണ്ടനരേ
യൊത്തന രവ്വിലങ്ക രേറാളാർ.

32 മരുവിനിയ കുണത്തവരൈ വരുചിറകാ
ലുറത്തഴുവി മക്കാണീരേ-
യുരിയ കടൻ വിനൈ യേററ്കു മുതവുവീ
രുടലിരൺടു കുയിരൊ ൻറാനാൻ,
പിരിയവുന്താൻ പിരിയാതേ യിനിതിരുക്ക മുടറ്-
പ്പൊറൈയാം പീഴൈ പാരാ
യെരിയതനി നിൻറേപു ക്കിറവേനേ ലിറ്റുയര-
മറവേ നെൻറാൻ

33 എന്നു രൈത്ത വെരുവൈ യരചനൈ-
ത്തുൻറു താരവർ നോക്കി ത്തൊഴുതുക-
ണ്ണൊൻറു മുത്ത മുറൈ മുറൈ യായുക
നിൻറു മററിന്ന നീർമൈ നികഴ്ത്തിനാർ.

34 “ദുഃഖമെങ്ങൾക്ക വരുമ്പൊഴുതാശ്വാസ-
മുൾക്കനിവോടരുളേണ്ടും ജനകനോ
സ്വർഗലോകം പുകി; യാരുണ്ട ഞങ്ങളെ-
ക്കാക്കുവാനാര്യനും കൈയ്‌വിട്ട പോവുകിൽ?

35 തായുമത്താതനുമില്ലാതെ തന്നാട്ട-
മായിപ്പിരിഞ്ഞീ വനത്തിൽ വന്നെത്തിയോർ
കായും മനത്തിനാശ്വാസമണയവേ
നീയും പിരികയോ നീതിജ്ഞ! നിഷ്‌കൃപം?”

36 എന്നോതിനില്ക്കും കുമാരരെക്കാരുണ്യ-
മാന്നൊന്നു നോക്കീ, നിനവൊട്ടമോതിനാൻ
“എന്നാകിലോ ശരി; നിങ്ങളയോദ്ധ്യയ്ക്കു
ചെന്നാകിലേ തോഴരോട്ട ഞാൻ ചേർന്നിടു.

37 മന്നനാ നാകമണഞ്ഞെങ്കിലെന്തുവാൻ
മന്നിടം കാക്കാതെ പോന്നിതു നിങ്ങളും?
ഒന്നുമെനിക്ക തെളിയുന്നതില്ലഹോ
നന്നായ് നടന്നുള്ളതെല്ലാമുരയ്ക്കുവിൻ! 204

34 ഉയ്‌വിട ത്തുതവറ് കൂരിയാ നന്തൻ
മെയ്‌വി ടക്കരു താതുവി ണ്ണേറിനാ
നിവ്വി ടത്തിനി ലെമ്പെരുമാ അനൈമൈ–
കൈക്കവി ടീർപിനൈ യാർകളൈ കണ്ണുളാർ.

35 തായു നീങ്കരു ന്തൈന്തെയുൻ തണ്ണുകർ
വായി നീങ്കി വനംപുക ന്തെയ്‌തിയ
നോയു നീങ്കിയ നണ്ണിയ വെങ്കളൈ
നീയു നീങ്കുതി യോനെറി നീങ്കലായ്.

36 എൻറു ചൊല്ല വിരുന്തഴി നെഞ്ചിനൻ
നിൻറ വീരരൈ നോക്കി നിനൈന്തവ
നൻറ തെന്നി നയോത്തിയി നൈയൻമീർ
ചെൻറ പിന്നവറ് ചേർകുവെൻ യാനെൻറാൻ.

37 വേന്തൻ വിണ്ണുടൈ യാനെനിൻ വീരർ നീ
രേന്തു ഞാല മിനിതളി യാതിവൺ
പോന്ത തെന്നൈ പുകുന്തവെൻ പുന്തിപോയ്–
ക്കാന്തു കിൻറതു കട്ടുരൈ·യീരെൻറാൻ

38 ദേവരെന്നാകിലും ദാനവർ നാഗങ്ങ-
ളേവരെന്നാലുമിടരണച്ചുള്ളവർ
കേവലമിന്നു ശവമാ, മുടൻ രാജ്യ-
മാകവേ നല്കുവൻ, വില്ലാളിവീരരേ!"

39 താതസമനിതു ചൊല്ലവേ തമ്പിയെ-
സ്സീതാപതിയൊന്നു നോക്കി; സൗമിത്രിയോ
മാതാവിനാൽ വന്ന ദുഃഖമാം സാഗര-
മേതാനുമൊന്നു കാണിച്ചിതൊരു വിധം.

40 "ഉററപിതാവിൻെറ സത്യത്തെ രക്ഷിച്ചു
ചിററമ്മ തന്നാജ്ഞ ശീർഷത്തിലേററിയും
മുററും ധരണി തമ്പിക്കു നല്കി,യിതു
മററുവല്ലോരുമെൻ പൈതലേ ചെയ്യുമോ?"

41 അല്ലിമലരൊളിക്കണ്ണനെ യൻപുററു
മെല്ലെത്തലോടി മുകന്നു കണ്ണീരോട്ടം.
"വല്ലവി! മത്സുത! നില്ലാത്തതാം പുക-
ളല്ലയോ നീയച്ഛനേകിയെനിക്കുമേ."

38 തേവർ താനവർ തീൺടിറ നാകർവേ
റേവ രാക വിടരിഴൈ ത്താരെനിൻ–
പൂവ രാവു പൊലങ്കഴൈ വേലിനീർ
ചാവ രാക്കി ത്തരുവെ നരചെൻറാൻ.

39 താതൈ കൂറലു ന്തമ്പിയൈ നോക്കിനാൻ
ചീതൈ കേൾവ നവനുന്തൻ ചിററവൈ
മാത രാല്‌വന്ത ചെയ്‌കൈ വരമ്പിലാ–
വോത വേലൈ യൊഴിവിൻ റുണർത്തിനാൻ

4) ഉന്തൈ യുൺമൈയ നാക്കിയുൻ ചിററവൈ
തന്ത ചൊല്ലൈ തലൈക്കൊണ്ടു താരണി
വന്ത തമ്പി ക്കു തവിയ വള്ളലേ
യെന്തൈ വല്ല തിയാവർ വല്ലാരെനാ

41 അല്ലിത്താമരൈ ക്കണ്ണനെ യൻപുറ–
പ്പുല്ലി മോന്തു പൊഴിന്തക ണ്ണീരിനാൽ
വല്ലൈ മൈന്തവം മന്നൈയു മെന്നൈയു
മെല്ലൈ യില്‌പുക ഴെയ്‌ന്തുവി ത്തായെൻറാൻ.

42 പിന്നെ മഹാനവൻ, പൊന്നണിക്കാപ്പിട്ടൊ-
രന്നപ്പിടനടയാളെ, നോക്കീടവേ
''മന്നവമന്നവനന്ദന! സുന്ദരി-
യിന്നാരിയാരുവാ''നെന്നു ചോദിക്കയായ്.

43 അല്ലൊത്ത താടകയെക്കൊലചെയ്തതും
വില്ലൊടിച്ചുള്ളതു തൊട്ടാം കഥാകളും
എല്ലാം സവിസ്തരം രാമാവരജനേ
ചൊല്ലി നിത്തീടിനാ, നപ്പോൾ ജടായുവും

44 ഉല്ലാസമോട്ടരച്ചീടിനാൻ: ''നിങ്ങളാ
നല്ല നഗരം വെടിഞ്ഞിങ്ങു വന്നവർ
മല്ലാക്ഷിയൊത്തീ വനത്തിൽ വസിച്ചാല്യ-
മൊല്ലാ ഭയം, കാത്തുരക്ഷിച്ചു കൊള്ളുവൻ.''

45 എല്ലാർക്കുമുള്ളിൽ കുടികൊണ്ട രാമനും
ചൊല്ലിനാൻ: ''സ്വാമിൻ! അഗസ്ത്യമഹാമുനി
നല്ലോരിടമെന്നുരച്ചതായുണ്ടിങ്ങു
ചൊല്ലെഴുമാററിൻ കരയങ്ങു തങ്ങുവേൻ'' 236

42 പിന്ന രുമ്മ പ്പെരിയവൻ പെയ്‌വളൈ
യന്ന മന്ന വണങ്കിനൈ നോക്കിനാൻ
മന്നർ മന്നവൻ മൈന്തവി യ്യാണുത
ലിന്ന ളെന്ന വിയംപുതി യാലെൻറാൻ.

43 അല്ലി രുത്തന താടകൈ യാതിയാ
വില്ലി രുത്ത തിടൈ യെന മേലൈനാട്-
പുല്ലി രുത്ത തിയാവും പുകൻറുതൻ
ചൊല്ലിറുത്തനൻ റോൻറപിൻ റോൻറിനാൻ.

44 കേട്ട വന്ത കിളരൊളി മൌലിയാൻ
തോട്ട ലങ്കലി നീർത്തുറ ന്തീർവള
നാട്ടി നീവിരു നന്നുത റാനമി-
ക്കാട്ടില് വൈകുതിർ കാക്കുവെൻ യാനെൻറാൻ

45 ഇറൈവ വെണ്ണ്ണിയകത്തിയ നീത്തുള
തറൈയു നൻമണി യാററി നകൻകരൈ-
ത്തുറൈയി നൺടൊരു ചൂഴല ച്ചൂഴല്‌പു-
ക്കുറൈത്തു മെൻറന നള്ള ത്തുറൈകുവാൻ

46 "കൊള്ളാമിടമത്തു നിങ്ങൾക്കവികലം
കൊള്ളാം തപശ്ചര്യ; പോന്നുകൊണ്ടീട്ടവിൻ
ഉള്ള ദ്ദൂരം വരിൻ: കാട്ടുവൻ ഞാൻ വഴി"
കള്ളമേലാത്ത ഖഗേശ്വരൻ ചൊല്ലവേ
വെള്ളക്കുടപോൽ വിരിച്ച ചിറകുകൾ-
ക്കുള്ള നിഴലിലവർ നട കൊൾകയായ്.

47 എല്ലാ മനോജ്ഞഗുണങ്ങൾക്കു ധാമമ-
ക്കല്യാണശീലൻ നയിച്ച വഴി വഴി
വില്ലാളിവീരരനന്തരം ചെന്നിതു
സോല്ലാസമാരമ്യപഞ്ചവടീതടം.

48 ആയതനേത്രയാളാകും മരുമക-
ളേയുമാമക്കളേയും മഹാസത്വവാൻ
ആ രാക്ഷസപ്രഭാവങ്ങളറികയാ-
ലാപത്തുവന്നു ചേർന്നീടാതെ രാപ്പകൽ
പാരാതെ കാത്തുവന്നീടിനാൻ കൂട്ടിലെ-
പ്പൈതങ്ങളെയൊരു പക്ഷി കണക്കലം. 252

---

46 പെരിതു നൻറ പ്പെരുന്തുറൈ വൈകിനീർ
പുരിതിർ മാതവം പോതുമിൻ യാനതു
തെരിവു റുത്തുവെ നെൻറവർ തിൺചിറൈ
വിരിയു നീഴലിൻ മേവവിൻ ചെൻറനൻ

47 ആയ ചൂഴ ലറിയ വുണർത്തിയ-
ത്തൂയ ചിന്തൈയ തോമില് കണത്തിനാൻ
പോയ പിന്നൈ പ്പൊരുചിലൈ വീരരു
മേയ ചോലൈ യിനിതു ചെൻറെയ്തിനാർ

48 വാൾപ്പോറ് കൊങ്കൈ മരുകിയൈ മക്കളൈ
യേറ്പ ച്ചിന്തൈനെ യിട്ടു വ്വരക്കർത-
ഞ്ചീർപ്പ്പെ ച്ചിക്കറ തേറിനൻ ചേക്കൈയിറ്
പാൾപ്പു പാക്കം പറവൈയിറ് പാക്കിൻറാൻ.

ശൂർപ്പണഖാഗമനം

ഗോദാവരീദർശനം

1 ഭുവനാലങ്കാരമായി,പ്പുരുഷാർത്ഥമേകി,യന്തർ-
ഭുവി രസം പഞ്ചേന്ദ്രിയ വഴിക്കു നല്കി,
ഛവിയാർന്ന തെളിഞ്ഞേറെ പ്രവാഹമുൾക്കൊണ്ടു, വര-
കവിതപോൽ കണ്ടു ഗോദാവരിയാ വീരൻ.

2 വണ്ടുലാവും ചെന്താമരവദനം മലർന്ന മണ-
മാണ്ടുലയും കുവലയക്കൺകളാൽ നോക്കി
ചെണ്ടണിപ്പൂനിരയാലക്കരങ്ങളോരോന്നിൽ വാരി-
ക്കൊണ്ടവരെ വണങ്ങിനാളദ്ദിവ്യനദി.

3 എഴുന്നതാമൻപൊടേററമേങ്ങിയേങ്ങിക്കൺകളാകു-
മഴകെഴും കുവലയം പനിനീർ വീഴ്ത്തി
വഴുതാതെ സത്യം കാക്കാൻ വനത്തിൽ വന്നഴലോർത്തി-
ട്ടുഴവതുപോലലച്ചാർത്തൊഴുകീ നദി.

ചൂർപ്പണകൈപ്പടലം

1 പുവിയിൻ ക്കണിയാ യാൻറ പൊരുടഞ്ഞു പുലത്തി ററാകി-
യവിയക ത്തുറൈക ടാങ്കി യൈന്തിണൈ.നെറിയ ളാവി-
ച്ചവിയുറ ത്തെളിന്തു തണ്ണെ ൻറൊഴുക്കമുൻ തഴുവി ച്ചാൻറോർ
കവിയെന ക്കിടന്ത കോതാ വരിയിനൈ വീരർ കണ്ടാർ

2 വണ്ടുറൈ കമല ച്ചെവ്വി വാൺമുകം പൊലിയ വാച
മുണ്ടുറൈ കുവളൈ യൊൺക ണൊരുങ്കുറ നോക്കി യുഴി
റെറണ്ടിരൈ ക്കരത്തിൻ വാരിത്തിരുമലർ ത്തുവി ച്ചെല്'വർ
ക്കണ്ടടി പണിവ തെന്ന പ്പൊലിന്തതു കടവുൾ യാറു.

3 എഴുവുറു കംത ലാലി ങ്കിരൈത്തിരൈ ത്തങ്കി യെങ്കി-
പ്പുഴുവനാട് കുവളൈ ച്ചെവ്വി ക്കൺപണി പരന്തു ചോര
വഴുവിലാ വായ്മൈ മൈന്തർ വനത്തുറൈ വരുത്ത നോക്കി
യുഴുവത്തു മൊത്ത താല വുലങ്കനി രാറു മന്നോ.

4 നാളമാന്ന നളിനത്തിൽ നയനങ്ങൾപോലെ പള്ളി-
യാളും കോകമിഥുനത്തെക്കണ്ടതുനേരം
ആളിട്ടും കുതുകമാൻന്ന മങ്കയ്ക്കുള്ള കൊങ്ക നോക്കി
നാളീകനാളീകതുല്യൻ നളിനനേത്രൻ.
നാരീമണിമണിയണിയാന്ന മണൽക്കുന്നു നോക്കി
നാഥനുടെ തോളിണ തൻ നിനവിലാണ്ടോൾ.

5 അരയന്നം വരുവതു കണ്ടുത്തമൻ ചിരി തൂകി-
യരികിൽജ്ജാനകിയുടെ നടത്തം നോക്കി
കരിവീരനങ്ങു വന്നു നീരുണ്ടിട്ടും കാഴ്ച കണ്ടു
കരിമീൻ കണ്ണാളോ പുതുപുഞ്ചിരി തൂകി.

6 വില്ലെടുത്ത വീരനാററുവക്കിൽനിന്നിളകീടുന്ന
വല്ലി കണ്ടു മങ്കയുടെ മെല്ലിട നോക്കി
അല്ലിച്ചെന്താരൊന്നു കരിംകുവളക്കാടതിൽ കണ്ടാൾ
അല്ലൊളിത്തിരുമേനിയെദ്ദേവിയും നോക്കി.

7 അങ്ങനെയവർ നടന്നു ചെന്നു ഗോദാവരീതീരം
തങ്ങും മലർച്ചോലയാളും പഞ്ചവടിയിൽ 28

4 നാളങ്കൊ ണളിന പ്പള്ളി നയനങ്ക ളനൈയ നേമി
വാളങ്ക ളുറൈവ കണ്ടു മങ്കൈതൻ കൊങ്കൈ നോക്ക
നീളങ്കൊൾ ചിലൈയോൻ മറ്റൈ നേരിഴൈ നെടിയ നമ്പി
തോളിൻകൺ മനംവൈ ത്തന്ന ചുടർമണി ത്തടങ്കൾ കണ്ടാൾ.

5 ഓതിമ മൊതുങ്കക്കണ്ട വുത്തമ നുഴൈയ ളാക-
ഞ്ചീതെത നടൈയൈ നോക്കി ച്ചിറിയതോർ മുറുവല് ചെയ്താൻ
മാതവ ടാനു മാണ്ടു വന്തുനീ രുണ്ടു മീളും
പോതക നടപ്പ നോക്കി പ്പുതിയതോർ മുറുവല് പൂത്താൾ

6 വില്ലിയ റടക്കൈ വീരൻ വീങ്കുനീ രാററിൻ പാങ്കർ
വല്ലിക ളുടങ്ക ക്കണ്ടാൻ മങ്കൈതൻ മരുങ്കു നോക്ക
വെല്ലിയ കുവളൈ ക്കാന ത്തിടൈയിടൈ മലർന്തു നിൻറ
വല്ലിയ കമല കണ്ടാ ളണ്ണൽതൻ വടിവു കണ്ടാൾ.

7 അനൈയതോർ തൻമൈ യാലങ്കരുവിനീ രാററിൻ പാങ്കർ-
പ്പുനിതമാ പടിവ പ്പഞ്ച വടിയെനും പരുവ ച്ചോലൈ-

തങ്ങിയങ്ങു തമ്പി ചമച്ചുള്ള പർണശാലയൊന്നി-
ലെങ്ങും പൂക്കൾ നറുമണം വീശുമാറതിൽ.

ശൂർപ്പണഖ

8 നീലമണിനിറമാന്ന നിശാചരമന്നൻതന്നെ
മൂലനാശം ചെയ്‌വാൻ പോന്ന ബലമിയന്നോൾ,
ചാലേ മുൻപു പിറന്നോരു നാളേ ജീവനോടും ചേർന്നു
കാലം നോക്കിക്കാത്തിരിക്കും വ്യാധിയായുള്ളോൾ

9 ചെമ്പിൻ നിറമമ്പെപ്പകച്ചീടും മുടിയുള്ളോൾ, രാഹു
കമ്പം കൊള്ളും വെമ്പലേല്ലുമുടമ്പുമുള്ളോൾ,
ഉമ്പർനാട്ടിലുള്ളവർക്കും വൻതപത്തെച്ചെയ്യുവോർക്ക-
മിമ്പമോടെ നരന്മാർക്കും നാശത്തെച്ചെയ്‌വോൾ,

10 തക്കതായ കാരണത്താൽതനിയെയക്കാട്ടിൽ വാഴ്‌വോൾ
മിക്ക ബലം കൊണ്ടെങ്ങുമേ നുഴയാൻ തക്കോൾ,
അക്കണക്കിലരക്കർകോൻ പെങ്ങളായ ശൂർപ്പണഖ
തക്കത്തിൽ ശ്രീരാമൻ വാഴുമിടമെത്തിനാൾ. 42

ത്തനിയിട മതനൈ നണ്ണി ത്തമ്പിയാറ് ചമൈക്ക പ്പട്ട
വിനിയ പൂഞ്ചാലൈ യെയ്തി യിരുന്തന നിരാമ നിപ്പാല്

8 നീലമാ മണിനിറ നിരുതര് വേന്തനൈ
മൂലനാ ശംപെറ മുടിക്ക മൊയ്മ്പിനാൺ
മേലൈനാ ളുയിരൊടും പിറന്തു താൻവിളൈ
കാലമോ ർത്തുടനുറൈ കടിയ നോയനാൾ.

9 ചെമ്പരാ കമ്പട ച്ചെറിന്ത കുന്തലാൾ
വെമ്പരാ കത്തനി വിളൈന്ത മെയ്യിനാ-
ളുമ്പരാ നവർക്കുമോൺ ടവർക്കു മോതനീ-
രിമ്പരാ നവർക്കുമോ രിറുതി യീട്ടുവാൾ.

10 വെയ്യതാർ ക്കാരണ മുൺമൈ മേവിനാൾ
വൈകലു ന്തമിയള വ്വനത്തു വൈകുവാ-
ണൊയ്തിനി ന്വുലകെലാ നൈഴ്യു നോൻമൈയാ
ളെയ്തിന ളിരാകവ നിരുന്ത ചൂഴല്വായ്.

11 പണ്ടൊരിക്കലനിമേഷ"രരക്കരെങ്ങൾക്കധിക-
മിണ്ടലിയററുന്നു, വിലക്കീടണ"മെന്നു
കൊണ്ടൽവർണനോട്ട ചൊൽകെയണ്ഡജശയ്യയെ വിട്ട
കൊണ്ടവതാരത്തെച്ചെയ്ത രാമചന്ദ്രനെ
കണ്ടാനവൾ, തന്നുടയ കൂട്ടരെയാകവേ വേഗം
ദണ്ഡധരാലയമാക്കാൻ മുതിർന്നു വന്നോൾ.

12 "ചിന്തയിൽ വന്നുദിപ്പവനനംഗനാണവനല്ലി,
തിന്ദ്രനല്ല നയനങ്ങളായിരമില്ല,
ചന്ദ്രചൂഡനല്ല മലർക്കണ്ണു മൂന്നി,ല്ലല്ലാ വിഷ്ണു
സന്തതം ചതുർഭുജൻ താൻ" നിനച്ചാളേവം.

13 "കററച്ചിടയോൻെറ കണ്ണിലററുപോയോരംഗം വീണ്ടു-
മേററുകൊൾവാനന്നു മാരൻ തപസ്സു ചെയ്തു
ററും മുന്നേക്കാളേററവും സുന്ദരമാമംഗതേജ-
സ്സുററവനായ്‌വരാ"മെന്നും നിനച്ചുകൊണ്ടാൾ.

14 "മുട്ടോളമെത്തിയ ഭുജാമുസലങ്ങളഴകുററ-
തൊട്ടും നേരല്ലവയ്ക്കിന്നീത്തരുഗിരികൾ.
ഒട്ടവയ്ക്കുപമാനങ്ങൾ ബലത്തിലുമഴകിലും;
എട്ടു ദിഗ്ഗജങ്ങൾക്കെട്ടു കരങ്ങളാവാം.

11 എൺടക മിമൈയവ രരക്ക രെങ്കൺ മേല"
വിണ്ടനർ വിലക്കുതി യെന്ന മേലൈനാ-
ളണ്ടച ത്തരുത്തുയി റുറന്ത വൈയനൈ-
ക്കണ്ട നടൻകിളൈ ക്കിറുതി കാട്ടുവാൾ

12 ചിന്തൈയി നറൈപവറ് കുരുവന്തീർന്തതാ
ലിന്തിരറ് കായിര നയന മീശർക്കു
മുന്തിയ മലർക്കണോർ മൂൻറു നാങ്കുതോ
ളുന്തിയി ലുലകളി ത്താറ്കെൻ റുന്നുവാൾ.

13 കറൈയ ഞ്ചടൈയവൻ കണ്ണിറ് കായ്ത്തലാ
ലിററവ നൻറുതൊ ട്ടിൻറു കാറുന്താ-
നററവ മിയററിയ വ്വനങ്കു നല്ലുരു-
പ്പെററന നാമെന പ്പെയത്തു മെണ്ണുവാൾ.

14 തരങ്കളി നമൈന്തുതാഴ് ന്തഴകിൻ ചാർപിന
മരങ്കള നികർക്കല മലൈയും പുല്ലിയ-
വുരങ്കളി നയർതിചൈയോമ്പു മാനൈയിൻ
കരങ്കളേ യിവൻമണി ക്കരമെ ൻറുന്നുവാൾ.

15 “വില്ലാളിവീരനാമിവനുള്ള തോളുകൾക്കു സാമ്യം
ചൊല്ലീടാമോ കന്മലയ്ക്കും നീലമലയ്ക്കും
ഇല്ലില്ലവ പൊന്മലയാം മേരുവോട്ടുമൊരിക്കലും
തുല്യമാവില്ലെന്നുതന്നെ തീർത്തും ചൊല്ലാമേ.

16 “നാളത്താരിന്നിതളൊളി നയനങ്ങൾ, മഹാഗിരി-
യാളും സത്വഗഭീരതയിവകലന്നോൻ
തോളിൽനിന്നു തോളോട്ടുറേറാരകലത്തെയൊന്നു
[കാണ്മാൻ
നീളും പോരാ തെല്ലുമെൻെറ കണ്ണുകൾക്കയ്യോ!

17 “അധികമാമൊളി കിളന്നീടുന്നതാം മുഖമിതൾ
വിതിർത്തതാം ചെന്താമരയെതിർനില്ക്കുമോ?
കതിർമതിക്കെതിരല്ല കലകൾ തേഞ്ഞിട്ടും, മുഴ-
മതിയെങ്കിൽ കണ്ടീടുമേ കളങ്കപങ്കം.

18 “അഴകൊളി തിരളുമിത്തിരുമേനിയെന്തിനയ്യോ
പഴതാകും വണ്ണം തപോവ്രതം കൊള്ളുന്നു?
പ്രതിനവസുകുമാരൻ നളിനാക്ഷനേവം തപോ-
വ്രതം ചെയ്യാൻ തപസ്സെത്ര തപസ്സു ചെയ്തോ? 76

15 വിൻമലൈ വല്ലവൻ വീര ത്തോളൊട്ട-
ങൻമലൈ നികക്കില കനിന്ത നീലത്തി
നൻമലൈ യല്ലതു നാമ മേരുവും
പൊൻമലൈ യാതലാറ്'പൊരുവ ലാതെൻപാൽ.

16 താളുയർ താമരൈ ത്തളങ്ക ടമ്മൊട്ട-
ങ്കേളുയർ നാട്ടത്തു ക്കിരിയിൻ തോററത്താൻ
തോളൊട്ട തോൾചെല ത്തൊടർന്തു നോക്കറി
നീളിയ വല്ലക ണ്ണെടിത്തു മാർ പെൻപാൽ

17 അതികനിൻ റൊളിരുമി വ്വഴകൻ വാൺമുകം
പൊതിയവിഴ്' താമരൈ പ്പൂവൈ യൊപ്പദോ
കതിർമതി യാമെനിറ്'കലൈക ടേയുമം
മതിയെനിൻ മതിക്കമോർ മറുവുൺ ടെൻപരാല"

18 എവൻചെയ വിനിയവി വ്വഴകൈ യെയ്'തിനോ
നവഞ്ചെയ ത്തിരുവുടം പലച നോറ്'കിൻറാ
നവഞ്ചെയ ത്തകൈയവി ന്നളിന നാട്ടത്താൻ-
റവഞ്ചെയ തവഞ്ചെയ്' തവമെ നെൻകിൻറാറ്

19 "ഉടയാട നീലനീരമായോളരുസുന്ദരിയ-
പ്പിടിയാനനടയുള്ളോൾ പൃഥിവീദേവി
അടി തീണ്ടിപ്പൊടിഞ്ഞതാം പുളകമാണ്ടിതാ നൽപ്പുൽ-
ക്കൊടികൾ മേനിയിൽക്കൊൾവൂ! പരമധന്യ!

20 "ഉടവാളിൻ വായ്ത്തല പോലിടയാളുമിവൻ മേനി-
യ്ക്കുടയതാമൊളി കതിരവൻ കണ്ടീല!
നെട്ടനീളെയല്ലകാന്തി തൂവി മേലേ നടക്കുമോ
കട്ടകോളം നാണമില്ലാതവനിന്നാളും?

21 കുന്നിടഞ്ഞ തോളാൻതുള്ളോരിവന്നുടെ ചുണ്ടിൻ കാന്തി-
യൊന്നു വഞ്ചിച്ചിട്ടുവാനിന്നൊന്നും കാണ്മീല!
മിന്നിടുന്ന പവിഴത്തിലെത്രയോ മേലതു പാർത്താ-
ലൊന്നുമില്ലതിന്നു തുല്യമെന്നു ചൊല്ലുവാൻ.

22 നൽകലേശകാന്തിയെഴുമിവൻ കൃശമദ്ധ്യം പൂണ്മാൻ
വൽക്കലങ്ങളെത്രമാത്രം തപസ്സു നോറ്റോ!
ചൊൽക്കൊണ്ടെഴും പീതാംബരമൊന്നുപോലും
[ഭാഗ്യമിതി-
ന്നേൽക്കുവാൻ തക്കതാം പുണ്യമിയന്നതില്ല. 92

19 ഉട്ടത്തനീ രാടൈയ ളുരുവച്ചെ പ്പിയറ്റം
പിടിത്തരു നടൈയിനൾ പെൺമൈ നൻറിവ
നടിത്തലൻ തീണ്ടലി നവനി ക്കമ്മയിർ
പൊടിത്തന പോലുമി പ്പുല്ലെൻ റുന്നുവാൾ.

20 വാണിലൈ മരുങ്കുലാൻ വയങ്കു ചോതിയൈ-
ക്കാണല നേകൊലോ കതിരി നായകൻ
ചേണെലാം പുല്ലൊളി ചെലുത്തി ച്ചിന്തെയി
നാണലൻ മീമിചൈ നടക്കിൻ റാനെൻറാൾ

21 കപ്പുററ് കരിയമാ ക്കൻറൈ വെൻറുയ
രിപ്പെരു ന്തോളവ നിതഴ ക്കേററ്പതോ
രൊപ്പെന വുലകമേ ലുരൈക്ക വൊണ്ണുമോ-
തുപ്പിനി ററുപ്പുടൈ യാതെ ച്ചൊല്ലുകേൻ.

22 നററ്കലൈ മതിയുറ വയങ്കു നമ്പിത
നെററ്കലൈ തിരുവരൈ യെയ്തി യേമുറ
വററ്കലൈ നോററന മാചി ലാമണി-
പ്പൊററ്കലൈ നോററില പോലു മാലെൻറാൾ.

23 തുടർന്നിട ത്തുൻറ താഴ്ന്നുമിടഞ്ഞ കോടക്കാർമുകി-
ലിടഞ്ഞതാം കരിംകുന്തലിതുമാതിരി
ജട പിരിച്ചിടാതങ്ങു മടഞ്ഞു കാണുന്നതാകി-
ലിടനെഞ്ഞു പൊടിഞ്ഞുപോം മടവാക്കെല്ലാം.

24 മിന്നിത്തിളങ്ങിടുമലങ്കാരങ്ങളിത്തിരുമേനി-
ക്കുന്നിദ്രാഭയീയററിടുമെന്നു ചൊല്ലാമോ?
അന്യാദൃശകാന്തിയേലുമൊരുമഹാരത്നത്തിനു
വന്നിടുമോ മഹത്വം മറെറാരു രത്നത്താൽ?

25 പരം ദർശനീയോത്തമലക്ഷണങ്ങളെല്ലാം ചേർത്ത
പരമേഷ്ഠിക്കപവാദമിതിനാലുണ്ടായ്
പരംധാമനിവനുടെ പദപത്മപരാഗത്താൽ
പുരന്ദരനലകെല്ലാം ഭരിച്ചിടുന്നു!

26 പെരുത്തൊരാററുവെള്ളവും പെരുതാം കടലുമൊത്തി-
ത്തരത്തിൽ ച്ചിത്തത്തിൽ കോർത്തു വളർത്തരാഗം
പെരുത്തിട്ടറിവതിങ്കൽ മുഴകീ, ചാരിത്ര്യം ലുബ്ധ-
പെരുത്തവനുള്ള കീർത്തികണക്കു തേഞ്ഞു. 108

23 തൊടൈയമൈ നെടുമഴൈ ത്തൊങ്ക ലാമെന-
ക്കടൈകുഴൻ റിടൈനെറി കരിയ കഞ്ചിയൈ-
ച്ചടൈയെന പ്പുനൈ ൻതില നെന്നി റൈയലാ-
രുടൈ യുയി രുടൈ യുമെൻ റുന്നിനിററ് കിൻറാൾ

24 നാറിയ നകൈയണി നല്ല പുല്ലിനാ-
ലേറിയ ചെവ്വിമേ ലിയററു മോവെനാ
മാറകൻ മുഴമണി ക്കരചിൻ മാട്ചിതാൻ
വേറൊരു മണിയിനാൽ വിളങ്കു മോവെൻറാൾ

25 കരന്തില നിലക്കണ മെട്ടുത്തു ക്കാട്ടിയ
പരന്തരു നാന്മുകൻ പഴിപ്പു റാനരോ
വിരന്തിവ നിണൈപടി പ്പൊടിയു മേറ്കിലാ-
പ്പുരന്തര നലകെലാം പുരക്കിൻ റാനെൻറാൾ.

26 നീത്തമും പരവൈയു കുറുക നെഞ്ചിടൈ-
ക്കോത്തവൻ പുണർവിടൈ കളിപ്പ മീക്കൊള
ഏത്തവും പുരിയവൊൻ റീക ലാൻപൊരുൾ
കാത്തവൻ പുകഴെന തേയു കുറ്പിനാൾ.

27 വാനിലെഴുതിയ നാരീരൂപം പോലെയവൾ നിന്നു
വാടിച്ചിത്തം തളർന്നേററം പരവശയായ്
മോടിയെഴും രാമചന്ദ്രഭുജത്തിന്മേലോടീ നോട്ടം
പാടില്ലാതായ് തിരിച്ചതു പറിച്ചെടുക്കാൻ?

28 നിന്നാളവൾ നിർന്നിമേഷ "മിവനുടെ മാറിൽ ച്ചെന്നു
ചേർന്നീടുവേ, നല്ലെന്നാലിന്നമൃതുണ്ടാലും
നിന്നു പിഴസ്സില്ല; യില്ലാ വേറെ വഴി"യെന്നു നണ്ണി-
ച്ചെന്നു നേരെ നില്ക്കാൻ വഴി തേടുകയായി.

29,30 "എകിറുള്ള രാക്ഷസിയാളുയിരുണ്ണു, മുടലുണ്ണും
വയറുള്ളോളെന്നോർത്തെന്നെ മറുത്തു നില്ക്കാം.
കുയിൽമൊഴികളും കോവപ്പഴച്ചെഞ്ചുണ്ടൊളി, നല്ല
മയിൽപ്പീലിമുടിയും ചേർന്നഴകിയലും
മങ്കയുടെ കോലം കെട്ടാ" മെന്നുറച്ചു ജപിച്ചിതു
പങ്കജമാനിനീമന്ത്രം, തൻകരഗതം.
തിങ്കൾമുഖി തന്നുടലിന്നൊളികൊണ്ടു വാനിലെങ്ങും
പൊൻകതിരിൻ കാന്തി വീശി വിളങ്ങിയപ്പോൾ. 124

27 വാൻറനില് വരൈന്തതോർ മാത രോവിയം
പോൻറനൾ പുലർന്തനൾ പുഴങ്കു നെഞ്ചിനൾ
തോൻററൻ ചുടർമണി ത്തോളി നാട്ടങ്ക-
ളൂൻറിനൻ പറിക്കവോ ന്നുററം പെററിലൾ.

28 നിൻറന ളിരുന്തവ നെടിയ മാർപക
മൊൻറുവെ നൻെറനി നമുത മുണ്ണിനും.
പൊൻറുവെൻ പോക്കിനി യറിതു പോൻമെനാ-
ച്ചെൻറെതിർ നിറ്പതോർ ചെയ്കൈ തേടുവാൾ.

29 എയിറുടൈ യരക്കിയെ വ്വു,യിരു മിട്ടതോർ
വയിറുടൈ യാളെന മറുക്ക മാതലാറ്
കുയിറൊടർ കുതലൈയോർ കൊവ്വൈ ച്ചെവ്വിവായ്-
മയിറൊട രിയലിയായ് മരുവ നൻറെനാ

30 പങ്കയ ച്ചെല്വിയെ മനത്തുപ്പാവിയാ
വങ്കെയി നായമ ന്തിരത്തെ യായ്ന്തനൾ
തിങ്കളിറ് ചിറന്തൊളിർ മുകത്തൾ ചെവ്വിയൾ
പൊങ്കൊളി വിചുമ്പിനിറ് പൊലിയ ത്തോൻറിനാൾ.

31 ചെമ്പഞ്ഞിയും ചെന്തളിരുമഞ്ചുന്നതാം കഞ്ജസൂന–
മഞ്ജുളമാം പൊൻചേവടി വെച്ച് ചെഞ്ചെമ്മേ
കൊഞ്ചും മയിൽപേടപോലെ, യന്നപ്പിടപോലെ,
[യാററു–
വഞ്ചിക്കൊടിപോലെ നഞ്ചാം വഞ്ചകി വന്നാൾ.

32 പൊന്നൊഴുകും പൂവിൻ കന്യതന്നെയും പൈങ്കിളിയേയും
പിന്നാക്കും സുന്ദരി, മിന്നും വാളിണക്കണ്ണാൾ
കന്യാകാരം പൂണ്ടു നിന്നാൾ മഞ്ജുമേഖലാഞ്ചിതയാം
മിന്നൽക്കൊടിപോലെ വാനിൽ നിന്നൂന്നു വന്നാൾ
നറുമണം തുളുമ്പിന കല്പതരുവല്ലിയൊരു-
വരുവയർ മണിയായിക്കാമമാലോട്ടം
നറുതേനിൻ മൊഴിയുററി നയനസൗഭാഗ്യമാന്ന
മറിമാനിൻ മിഴിപററി മയിൽപോൽ വന്നാൾ.

34 നൂപുരവും മേഖലയും നിബരീസകബരിയിൽ
നുണ്ടു തേനുണ്ടീട്ടും വണ്ടിന്നാരവാരവും
നൂനമിവ ചൊന്നു 'വന്നു മാനിനിയാളൊരുവ'ളെ-
ന്നുഴിപനന്ദനനങ്ങു മിഴിയയച്ചു. 148

31 പഞ്ചിയൊളിറ് വിഞ്ചുകുളിർ പല്ലവ മനങ്ക–
ച്ചെഞ്ചെവിയ കഞ്ച നിമിർ ചീറടി പെയപ്പാൾ
അഞ്ചൊലിള മഞ്ഞൈയെന വന്നമെന മിന്നും
വഞ്ചിയെന നഞ്ചമെന വഞ്ചമകൾ വന്താൾ.

32 പൊന്നൊഴുക പൂവിലുറൈ പൂവൈയെഴില് പൂവൈ
പിന്നെഴില്കൊൾ വാളിണൈ പിറഴ്ന്തൊളിർ മുകത്താൾ
കന്നിയെഴില് കൊണ്ടതു കലൈത്തട മണിത്തേർ
മിന്നിഴിവ തന്മൈയിതു വിണ്ണിഴിവ തെന്ന.

33 കാനിനയർ കർപക മുയിർത്ത കതിവ്വല്ലി
മേനിനനി പെററുവിളൈ കാമനിറൈ വാച–
ത്തേനിൻമൊഴി യുററിനിയ ചെവ്വിനനി കൊൺടോർ
മാനിൻവിഴി പെററുമയില് വന്തതെന വന്താൾ

34 നൂപുരമു മേകലൈയു നൂലുമറ ലോതി–
പ്പൂമുരലും വൺടുമിവൈ പൂചലിട്ടു മോവൈ
താമുരൈചെയ് കിൻറതൊരു തൈയല്വരു മെന്നാ–
ക്കോമകന മത്തിചൈ കറിത്തെതിർ വിഴിത്താൻ.

35 വിണ്ണുരുളുമിനിതാകുമമൃതെന്നപോലെ വന്നാൾ
വണ്ണമുല കൊണ്ടു നട്ടുവൊടിയും വണ്ണം
എണ്ണുവോക്കറിവില്ലായ്മ തിണ്ണം മാററിയുണർവാകും
കണ്ണുരുളും കണ്ണനിരുകണ്ണാലും കണ്ടാൻ

36 നാഗലോകത്തിലും നരലോകത്തിലും മേലേയുള്ള
നാകത്തിലും കാണാത്തൊരാനാരിയെക്കാൺകെ
നാഥനോർത്താ''നാരിവളീനാരി, നവാലംകൃതയി-
ന്നാരുമെതിരിവൾക്കില്ലിന്നഴകിലോക്കിൽ''!

37 അപ്പൊഴുതദമ്യകാമമുൾപ്പൂവിലെഴുന്നോൾ മെല്ലെ-
യബ്ജലോചനനെ നോക്കിത്തൃപ്പാദം കൂപ്പി
അപ്പെരും വേൽനീൾക്കണ്ണുകളിരുപാങ്ങും വീശിക്കൊണ്ടു
നില്പായ് നാണം പൂണ്ടു മൃഗികണക്കൊതുങ്ങി.

38 ''സ്വാഗതം സുന്ദരി! തങ്കത്താരിൻമാതിന്നൊത്ത മങ്കേ!
ഭാഗധേയവാനേ ഞാൻ നിന്നാഗമനത്താൽ!
ഏതു നിൻനാ,ടെന്തുപേരി,ന്നാരാരു നിൻസ്വജനങ്ങൾ?''
വേദമൂലം ചോദിക്കവേ ചൊന്നാളാമുഗ്ദ്ധ:- 156

35 വിണ്ണുരുള വന്തതൊരു മെല്ലമുത മെന്ന
വണ്ണമുലൈ കൊണ്ടിടൈ വണങ്കവരു പോഴ്ത-
ത്തെണ്ണുരുളി യേഴൈമൈ തുടൈത്തെഴുമെയ്ഞ് ഞാന-
ക്കണ്ണുരുൾ മെയ്കണ്ണനിരു കണ്ണിനെതിർ കണ്ടാൻ.

36 പേരുഴൈയ നാകരുല കിറ്പിറിതിൻ വാനിറ്
പാരുഴൈയി നില്ലതൊരു മെല്ലുരുവു പാരാ
വാരുഴൈയ ടങ്കമഴ കിറ്കവതി യുൺടോ-
നേരിഴൈയർ യാവരിവർ നേരെന നിനൈന്താൻ.

37 അവ്വയിന വ്വാചൈത നകത്തുടൈയ വന്നാൾ
ചെവ്വിമുക മുന്നിയടി ചെങ്കൈയി നിറൈഞ്ചാ-
വെവ്വിയ നെടുങ്കണയില് വീചിയയല് പാരാ-
നവ്വിയി നൊതുങ്കിയിയിറൈ നാണിയയ നിൻറാൾ.

38 തീതില്വര വാകതിരു നിൻവരവു ചേയോയ്
പോതുവുള തെമ്മുഴൈയോർ പുണ്ണി യമതൻറോ
വേതുപതി യേതുപെയർ യാവരുറ വെൻറാൻ
വേതമുതല് പേതൈയവ ടന്നിലൈ വിരിപ്പാൾ.

39 ‘‘പൂമകൻ മകനു മകനായവൻെറ പുത്രി, ഭൂതി
വൃഷ്ണും പുരാരിതൻ മിത്രമെനിക്കൊരേട്ടൻ
ആ മഹാകൈലാസോദ്ധാരിക്കററ സഹോദരി ഞാനോ
കാമവല്ലിയെന്നാം നാമം, കന്യകയല്ലോ.’’

40 അതുകേട്ടു വീരനല്പമകതാരിൽ ശങ്ക പൂണ്ടി-
ട്ടകളങ്കയല്ലിവളെന്നറിഞ്ഞു ചൊന്നാൻ:
‘‘അധികരക്താക്ഷരക്ഷോവരസഹോദരിക്കേവ
മതുലാംഗസുഷമയിന്നെങ്ങനെ വന്നു?

41 പരിപൂതചിത്തനൊടു പറഞ്ഞിതാ മായാവിനി
‘‘പരമവഞ്ചകരോർത്താലരക്കരെല്ലാം
പരമവരോടു ചെന്നു കഴിയുവതയുക്തമായ്
കരുതിനേൻ വകതിരിവിയന്നു ഞാനും.
വരതപശ്ചര്യകൊണ്ടേൻ ദുരിതങ്ങളകററിനേൻ,
വരമേകിസ്സുരന്മാരിസ്സുരൂപം നല്കി.’’

42 ‘‘സുന്ദരി, നീ യിന്ദ്രാദികളെളിമയാന്നാദരിക്കും
വൃന്ദാരകാരാതിവീരനുററസോദരി 172

39 പൂവിലോൻ പുതല്വൻ മൈന്തൻ പുതല്വി മുപ്പുരങ്കൾ ചെററ
ചേവലോൻ തുണൈവ നാന ചെങ്കൈയോൻ റങ്കൈ തിക്കിൻ
മാവെലാ ന്തൊലൈത്തു വെള്ളി മലൈയെടു ത്തുലക മൂൻറു-
ങ്കാവലോൻ പിന്നൈ കാമ വല്ലിയാ ങ്കന്നി യെൻറാൾ.

40 അവ്വുരൈ കേട്ടവീര നൈയ്യുറു മനത്താൻ ചെയ്കൈ
ചെവ്വിത ൻററിത ലാകു ഞ്ചിറിതിനെ ൻറുണരാ ച്ചെങ്കൺ,
വെവ്വുരു വമൈന്തോൻ റങ്കൈ യെൻപതുമെയ്മ്മൈ യായി
നിവ്വുരു വിയൈന്ത തൻമൈ യിയംപുതി യിയല്പിനെൻറാൻ

41 തുയവൻ പണിയാ മുന്നഞ്ചൊല്ലുവാൾ ചൊവ്വിലാളും
മായവല്ലുലരക്കരോടു വാഴ്വിനൈ മതിക്കലാതേ
നായ്വുറു മനത്തേ നംകി യറ ന്തലൈ നിറ്പ താനേൻ-
റീവിനൈ തീയനോററു ത്തേവരിറ് പെററ തെൻറാൾ.

42 ഇമ്മൈയവർ തലൈവനേയു മെളിമൈയി നേവല് ചെയ്യു
മമ്മൈതിയി നലക മൂൻറു മാൾപവൻ റങ്കൈ യായിറ്

എന്തിതേവം പരിവാരമാരുമില്ലാതൊററയ്ക്കൊരു
ബന്ധു തുണയില്ലാതിങ്ങു വരുവാൻ മൂലം?''

43 വീരനേവമുരയ്ക്കവേ വിതഥചിത്തയാൾ ചൊന്നാൾ
''ചേരുകില്ലീ ഞാനാഗ്ഗുണഹീനരോടേതും
ആര്യരായ മുനിമാരും ദേവന്മാരുമെനിക്കുറേറാർ;
കാര്യമൊന്നുണർത്തീടേണം; കാണുവാൻ വന്നേൻ.''

44 അങ്ങനെയവളുരയ്ക്കെയാര്യനോർത്താ 'നജ്ഞാതമാ-
മംഗനമാർമനസ്സുതൊട്ടവക്രമല്ലോ
എങ്ങനെയുമറിയുവനിവൾ മനസ്സിനി'യെന്നു
നിർണ്ണയിച്ചു മധുരമായ് മൊഴിഞ്ഞിതേവം:
''അബ്ജോജാക്ഷി,യെന്തു കാര്യം നിനക്കിപ്പോളെന്തുമൂലമാ-
യിന്നെനിക്കെളുതതെങ്കി, ലേകീട്ടവൻ ഞാൻ''

45 ''തനിക്കുള്ള കാമമെല്ലാമുരയ്ക്കുവാൻ മടിച്ചീട്ടും
തറവാട്ടിൽപ്പിറന്നുള്ള തരുണിയാരും
തനിച്ചുള്ളോർ, തനി നോവിന്നടിമ ഞാനെന്തുചെയ്യും?
താരമ്പനെത്തടഞ്ഞെന്നെത്താങ്ങിക്കൊള്ളണേ!'' 198

ചുമൈയുറു ചെല് വത്താട്ട ത്തോൻറലൈ തുണൈയു മിൻറി-
ത്തമിയൈയനീ വരുതറ് കൊത്ത തന്മൈയെൻ റൈയ ലെൻറാൻ

43 വീരനഹ് തുരൈത്ത ലോട്ട മെയ്യിലാൾ വിമല യാന-
ച്ചീരിയ രല്ലാർ മാട്ട ച്ചേർകിലെൻ റവർ പാല്യ-
മാരിയ മുനിവർ പാല്യ മടൈന്തനെ നീരൈവ വീണ്ടോർ
കാരിയ മുൺമൈ നിന്നൈ ക്കാണിയ വന്തേ നെൻറാൾ.

44 അന്നവ ളുരൈത്ത ലോട്ട മൈയന മറിതറ് കൊല്ലാ
നന്നുതൻ മകളിർ ചിന്തൈ നന്നെറി പ്പാല വല്ല
പിന്നിതു തെരിയു മെന്നാ പ്പെയ്വളൈത്തോളി യെൻപാ-
ലെന്നകാരിയത്തെ ചെല്ലഹ് തിയൈയുമേ ലിഴൈപ്പ ലെൻറാൻ

45 താമുറു കാമത്തൻമൈ താങ്കളേ യുരൈപ്പ തെൻപ
താമെന ലാവ തൻറാ ലരുങ്കല മകളിർക്കമ്മാ
വേമുറു മുയിർക്ക നോവേ നെഞ്ചെയ്കേൻ യാരുമില്ലേൻ
കാമനെൻ റൊരുവൻ ചെയ്യും വന്മൈയൈക്കാത്തി യെൻറാൾ

46 ചേണററു നീണ്ടിടംപെട്ട ചെമന്ന രേഖകൾ ചേൻ
കാണവോക്ക പലവാറാം കരിംകൺകളും
പൂണാരക്കൊങ്കത്തടവും പൂണ്ടവൾ തന്മൊഴി കേട്ടാൻ
'നാണം കെട്ടോൾ നല്ലവളല്ലെ'ന്ന മോർത്താൻ.

47 മൗനം കൊണ്ട മാനവേന്ദ്രൻ തന്മനസ്സറിയാതെയാ-
മലരണിക്കുന്തലാളാം മായാവിനിയോ
'മനസ്സിവനുണ്ടോ പക്ഷേ മറുക്കുമോ'യെന്നതോർത്തു
മനമൂയലാടിക്കൊണ്ടിട്ടുരച്ചിതേവം:-

48 "ചിത്രതര ചിത്രാതീതരുചിരഗാത്രനാമാര്യ-
നത്ര വന്നതറിഞ്ഞതില്ലിത്രനാളും ഞാൻ
അത്രയുമല്ലൃഷിജനസപര്യയാൽ പാഴാക്കിനേ-
നിത്തനുസുഷമയുമെൻനാളും നന്മയും."

49 "നിന്ദ്യയാമീ നിശാചരി നീതിനില വിട്ടോൾ, എന്തോ
നിർണ്ണയം നിനച്ചു വന്നോ" ളെന്നോർത്തു ദേവൻ
"സുന്ദരി! നീ മറുക്കുന്നോ കുലമര്യാദകൾ, നീയി-
ന്നന്തണകുമാരി, ഞാനോ രാജന്യജാതി!" 214

46 ചേണുറ നീണ്ട മീണ്ട ചെവ്വരി ചിതറി വെവ്വേ
റേണുറ മിളിർന്തു നാനാ വിതംപുര ണ്ടിരുണ്ട വാട്കട്-
പൂണിയല് കൊങ്കൈയന്നാ ളമ്മൊഴിപ്പുകറ ലോട്ടു
നാണില ളെളിയ നൊയ്യ ണല്ലളല്ല ളെൻറാൻ.

47 പേശ ലിരുന്ത വള്ളലുള്ളത്തിൻ പെററ യോരാം
പൂശല്വൺ ടാറു ങ്കുന്തറ് പൊയ്മ്മകം പുകൻറ വെൻക
ണ്ണാശൈ കണ്ടരുളി ററുൺടോ വൻറെന ലുണ്ടോ വെന്ന
മൂശലാ ലുലാവു കിൻറാൺ മീട്ടുമോ രുരൈയൈ ച്ചൊല്വാം.

48 എഴുതരു മേനി യായി ണ്ടെയ്തിയ തറിന്തിലാതേൻ
മുഴുതുണർ മുനിവ രേവറ് ചെയ്യൊഴിൻ മുറൈയിൻ മുററി-
പ്പഴുതറു പെൺമൈ യോടു മിളമൈയും പയനിൻ റേക-
പ്പൊഴുതൊടു നാളും വാളാ കഴിന്തന പോലു മെൻറാം

49 നിന്തനൈ യരക്കി നീതി നിലൈയിലാം വിനൈമ റെറണ്ണി
വന്തന ളാകു മെൻറേ വള്ളലു മനത്തുട് കൊണ്ടാൻ
ചുന്തരി മരപിറ്കൊത്ത തൊൻമൈയിൻ റുണിവിററൻറാ-
ലന്തണർ പാവൈ നീയാ നരചരിൽ വന്തേ നെൻറാൻ.

50 "ആരണനെന്നചരൻ സാലകടങ്കരാം രക്ഷോവര
വീരവംശ്യ, യരുന്ധതീതുല്യയെന്നമ്മ
പോരണിവേലേന്തിയോനേ, പൊരുത്തക്കേടിനുററതാം
കാരണമിതെങ്കിലെനിക്കുയിരു കാക്കാം"

51 അത്ഥിനിയാളേവം ചൊൽകെയകത്താന്ന ഹാസ്യഭാവ-
മല്പം വെളിപ്പെട്ടത്തിയക്കാറൊളിവണ്ണൻ
"അയി മുഗ്ദ്ധേ! അനാകുലരക്ഷസ്സുമീ മനുജരു-
മനുലോമരല്ലെന്നല്ലീയറിവോർ ചൊൽവൂ?"

52 "വരവിദ്യാധരിയിവ, ളനുചിതം നക്തഞ്ചര-
വരസോദരിയെന്നേവമുരപ്പതിപ്പോൾ
വരപ്രഭാവത്താലിവൾ വിശുദ്ധയെന്നോതി നാഗ-
വരശായി സമൻ ഭവാനതും മറന്നോ?"

53 "ഒരുവനിന്നുലകുകൾ മൂന്നിനും തലവനോക്കിൽ
ഒരുവൻ കുബേരൻ നിനക്കുടപ്പിറന്നോർ
തരുമവരെങ്കിൽ വേൾക്കാ മല്ലെന്നാലോ വേറെ ചെല്ലാം
തനിച്ചല്ലീ പേടിക്കുന്നേ" നുരച്ചാൻ വിജ്ഞൻ.

50 ആരണ മരൈറയോ നെരൈന്തെ യരുന്തതി ക്കറ്"പിനെമ്മോയ്"
താരണി പുരന്തചാല കടങ്കടർ മരപിൻ രൈയല"
പോരണി പൊലങ്കൊാ० വേലായ്"പൊരുന്തലൈ യികഴ്"തറ" കൊത്ത
കാരണ മിതുവേയായി നെന്നുയിർ കാൺപെ നെൻറാ०

51 അരുത്തിയ ളനൈയക്കുറ വകത്തുറു നകൈയിൻ വെള്ളെ-
ക്കരുത്തെഴു കിൻറ നീല ക്കൊണ്ടലുൺ ടാട്ട കൊണ്ടാൻ
വരുത്തനീ ങരക്കർ തമ്മിൻ മാനയർ മണത്ത നകൈ
പൊരുത്ത മൻറെന്നു ചാല പ്പുലമൈയോർ പുകല്"വ രെൻറാൻ

52 പരാവരു വിത്തിയാതർ പന്നിയാൻ പവത്തൈ യോരാ-
തിരാവണൻ റങ്കൈയെൻറ തേഴൈമൈ പ്പാലതെൻപാല"
വരാവണൈ യമല നൻനാ യറിവിത്തേൻ മുന്ന ത്തേവർ-
പ്പരാവിനി നീങ്കി നേനപ്പഴിപട്ട പിറവി യെൻറാ०.

53 ഒരുവനോ ഉലക മൂൻറിറ" കോങ്കൊരു തലൈവ നൃങ്കി
ലൊരുവനോ കുപേര നിൻനോ ട്ടടൻപിറ ന്തവർകു ളന്നാർ
തരുവരേറ" കോട്ട മൻറേ ററമിയ്യെവേ റിടത്തു ച്ചാര
വെരുവുവെ നകൈ യെൻറാൻ വേതത്തി നറിവൈ. വെൻറാൻ

54, 55 "ഗാന്ധർവ്വമെന്നതു വേദവിധിയല്ലോ കാമുകക്കി-
ന്നാന്തരസമ്മതമാന്നാ, ലതു നടന്നാൽ
മന്ദരോപമാനഭുജസുന്ദര, മത്സോദരന്മാ-
രന്തരമെന്നിയേയതുമംഗീകരിക്കും.
അതുമല്ല മുനിമാരോടധികം പക കൊണ്ടവ-
രവർമുറ നോക്കുകില്ല പകയോരായാൽ
അവരോടു സന്ധിക്കുവാനിതു നല്ലവഴി നിന-
ക്കമരാധിപത്യമേകിയവർ സേവിക്കും."

56 "നിശിചരസഖ്യമാളും നിന്നുള്ളവും കവന്നീടും
നിയതം നീയൊത്തു നീണാൾ സുഖിച്ചു വാഴാം!
നിരവദ്യതപോഫലം മുഴവനുമടയും ഞാൻ"
നിരഞ്ജനൻ ചിരിച്ചോതി വില്ലാളിവീരൻ.

57 വിണ്ണിലുമീ മന്നിൽ നാഗലോകത്തിലുമെല്ലാവക്കും
കണ്ണിന്നൊളിയായി മിന്നും ദേവന്നരികിൽ
മണ്ണിൽനിന്നും പൊന്തും മണിപോലെ,യിളം
[വല്ലി പോലെ
വിണ്ണോർ നോറ്റെടുത്ത കനി ജാനകി വന്നാൽ. 246

54 കാന്തപ്പു മെൻപ തുണ്ടാറ് കാതലിറ് കലന്ത ചിന്തെ
മാന്തക്ക മടന്തെ മാക്ക മറൈകളേ വകുത്ത കൂട്ട
മേന്തർപോററോളി നായിഹ് തിയെന്തപി നെനക്ക മൂത്ത
വേന്തക്കും വിളംപിററാകും വേറുമോ രുരൈയു ണ്ടെൻറാൾ.

55 മുനിവരോ ടുടൈയർ മുന്നേ മുതിർപകൈ മുറൈമൈ നോക്കാർ
തനിയെനീ യാത ലാൻ മററ വരൊടു ന്തുഴവറ് കൊത്ത
വിനൈയമീ തല്ലതില്ലെ വിണ്ണനിൻ നാട്ചി യാക്കി
യിനിയരാ യന്നർ വന്തുൻ നേവലി നിറ്പ രെൻറാൾ

56 നീരുതർത മരുളും പെററ നിന്നലം പെററ നിൻനോ-
ടൊരു വരുഞ്ചെല്വ ത്തിയാണ്ടു മുറൈയവും പെററ നൊൻറോ
തിരുനകർ തീർന്ത പിന്നർ ച്ചെയ്തവം പയന്ത തെന്നാ
വരിചിലൈ വടിത്ത തോളാൻ വാളെയി റിലങ്ക നക്കാൻ

57 വിണ്ണിടൈ യിമ്പർ നാകർ വിരിഞ്ചനേ മുതലോ ക്കെല്ലാ-
കണ്ണിടൈ യൊളിയിൻ പാങ്കർ ക്കടികമഴ് ചാലൈ നിൻറു
പെണ്ണിടൈ യരചി തേവർ പെററ നല് വരത്താറ് പിന്നർ
മണ്ണിടൈ മണിയിൻ വന്ത വഞ്ചിയേ പോല്വാൾ വന്താൾ

58 ഉടലൊളിപ്പൊലിമ വന്നിടയിൽ വീശുന്നതു ക-
ണ്ടുടലിറച്ചിയാൽ പോററുമുണർവ്വകന്നോൾ
ഉടനെ കണ്ടിതു മണ്ണും വിണ്ണുമാന്നോരരക്കർ കാ-
ടടയെച്ചുടുന്ന സതീതീവ്രാഗ്നിപുഞ്ജം.

59 "വരാംഗിയാളൊരുമിച്ചു വരാ വനം തന്നിലിവൻ;
വരില്ലൊരുവളിലുമീ വാരുററരൂപം!
വനജത്തെ വിട്ടു ലക്ഷ്മീഭഗവതി പദതളിർ
വനത്തിലപ്പിച്ചു വന്നോ?" നിനച്ചാളവൾ.

60 ഒട്ടുനേരമുററുനോക്കി "സൃഷ്ടിക്കുവോർ പരിമിതി
വിട്ടുനില്ക്കുമഴകിനുള്ളതിത്തി"യെന്നാൾ
"മറെറാന്നിലും ചെല്ലുന്നില്ല പെണ്ണാമെൻകരളും കണ്ണും;
മററുള്ളവരെത്ര പാട്ടപെട്ടീട്ടുമെങ്കിൽ!"

(പാഠാന്തരം)

ഉററുനോക്കിയോത്താളവൾ "സൃഷ്ടിചെയ്‌വോക്കി
[യന്നതാം
കുററമല്ലാ, തഴകിനില്ലതിത്തി തെല്ലും.
ഒററനോക്കുകൊണ്ടു പെണ്ണാമെൻകരളും കണ്ണും പാട്ട-
പെട്ടതോക്കിലാണങ്ങളിന്നെത്ര വലയും!" 262

58 ഊഞ്ചെട വുണങ്ക പേഴ്വാ യുണവ്വിലി യുരുവ നാറൂം
വാഞ്ചുടർ ച്ചോതി വെള്ളം വന്തിടൈ വയങ്ക നോക്കി
മീഞ്ചുടർ വിണ്ണു മണ്ണും വിരീന്തപോ രരക്ക രെന്നു—
ങാഞ്ചുട മുളൈത്ത കറ്പിൻ കനലിയൈ ക്കണ്ണിറ് കണ്ടാൾ

59 മരുവൊന്നു കുന്തലാളൈ വനത്തിവൻ കൊണ്ടു വാരാ-
നരുവിങ്കി തുടൈയ രാക മറ്റൈ യോർ യാരുമില്ലൈ
അരവിന്ത മലരു ണീങ്കി യടിയിണൈ പടിയി റേറായ
ത്തിരുവിങ്ക വരുവാൾ കൊല്ലോ വെൻറക ത്തിരൈകെത്തു നിൻറാൾ

60 പൺപുറ നെടിതു നോക്കി പ്പടൈക്കുനർ ചിറുമൈ യല്ലാ—
ലെൺ പിറങ്ക ഴകിറ് കെല്ലൈ യില്ലൈയാ മെൻറു നിൻറാൾ
കൺപിറ പൊരുളിറ് ചെല്ലാ കരുത്തെനി നഹ് തേ കൺട
പെൺപിറ ന്തേന ക്കെൻറാ ലെൻപടും പിറരുക്കെൻ റാൾ

61 വില്ലാളിവീരനെ നോക്കി, മല്ലനേത്രയേയും നോക്കി-
യില്ലാ മറെറാന്നിനിയോക്കാനെന്നവൾ ചൊല്ലി
ഫുല്ലാബ്ജസംഭവൻ ലോകമെല്ലാമുള്ളോരഴകിന്നി-
ക്കല്ല്യാംഗരിലിരുവരിൽ പകുത്തു ചേൎത്താൻ.

62 പൊന്നൊളി മേനിയോൻ കായാംപൂവിന്നൊളിനിറ
[മാന്നോൻ
തന്നുടയല്ലിന്നീ മിന്നൽപ്പിണരിടയാൾ.
തൻനേരില്ലാത്തളിരടിയാളിടയിൽ വന്നോളിന്നി-
ങ്ങെന്നെപ്പോലെ, യിവളെ ഞാനികഴ്ത്തിവെയ്ക്കേൻ.

63 "വരുമിവൾ മായാവിനി, വഞ്ചകി രാക്ഷസി, ചിത്ത-
മരുതറിയുവാ, നിവൾ നല്ലവളല്ല.
ഉരുരൂപമുണ്മയററ, തുണിവൾക്കിറച്ചി, പേടി
വരുന്നിതു, വിലക്കണേ, വരുമരികിൽ!"

64 "കൊള്ളാം ബോധമുള്ളവൾ നീ, നിന്നെ
[യാക്കൊളിക്കാൻ ശക്തി,-
യുള്ളിലുള്ള ഗുണമെല്ലാം ശരിക്കറിഞ്ഞേൻ
കള്ള നിശാചരിപോലും, കാണുക നീയിവളെ"യെ-
ന്നുള്ളമുറിച്ചിരിച്ചുപോയ് ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ. 278

61 പൊരുതിറ ത്താരെന നോക്കി പ്പൂവൈയെ നോക്കി നിൻറാൾ
കരുതമ ററനിവേ റില്ലൈ കമലത്തുക്കടവു ടാനേ
ഒരുതിറ ത്തുണര നോക്കി യുരുവിനു ക്കലക മൂൻറി
നിരുകിറ ത്താക്ക ഞ്ചെയ്ത വരമ്പിവ രിരുവ രെൻറാൾ

62 പൊന്നെപ്പോ ലൊളിരു മേനി പ്പൂവൈ പ്പൂവണ്ണ ത്താനും
മിന്നെപ്പോ ലിടൈയാ ളോടു മേവുമെ യ്യുടൈയ നല്ലൻ
തന്നെപ്പോ ററകൈയോ രില്ലാ ത്തളിരൊപ്പോ ലടിയിനാളു
മെന്നെപ്പോ ലിടൈയേ വന്താ ളികഴ്വിപ്പേ നിവളെയെന്നാ

63 വരുമിവൺ മായം വല്ലൾ വഞ്ചനെ യരക്കി നെഞ്ച-
ന്തെരി വില ടേറുന്തൻമൈ ചിരിയോയ് ചെയലി ററൻറാ
ളുരുവമു മെയ്യ തൻറാ ലൂനുകർ വാഴ്ക്കൈ യാളെ
വെരുവിനെ നെയ്തിടാമല് വിലക്കുതി വീര വെൻറാൾ

64 ഒള്ളിതു ന്നണർവ്വു മിന്നേ യുന്നെയാരൊളിക്ക മീട്ടാർ
തെള്ളിയ നലത്തിനാലും ചിന്തനൈ തെരിന്ത തമ്മാ
കള്ളവ ല്ലരക്കി പോലാ മിവളൈ നീ കാണ്ടി യെന്നാ
വെള്ളിയ മുറുവൻ മുത്തം വെളിപ്പട വീര നക്കാൻ

65, 66 അപ്പൊഴതമൃതതുല്യയരുന്ധതീകല്പദേവി-
യബ്ജലോചനനെപ്പററിയരികിൽ നിന്നാൾ
"അല്പമതേ, രാക്ഷസി നീയെന്തിനിടയ്ക്കിങ്ങുവ"ന്നെ-
ന്നക്കൊട്ടം വഞ്ചകിപെട്ടെന്നലറി വന്നാൾ.
വഞ്ചിക്കൊടി മിന്നലിടയുലയവേയോടി വന്നി-
ട്ടഞ്ചി മഞ്ജുപദം നൊന്തു കുഴഞ്ഞീടവേ
കുഞ്ജരസമാനവീരഭുജങ്ങളെപ്പൂണ്ടാൾ, മേഘ-
കുഞ്ജമാന്ന പവിഴപ്പൂവല്ലിയായ്നിന്നാൾ.

67 വളയെകിറുള്ളോരോട്ട വിളയാടിയെന്നാകിലും
വിളവതാപത്തെന്നോർത്തു പറഞ്ഞുവീരൻ:-
"വിളയാതെ പോയാലും നീയുരിയാടരുതീവക:-
യിളയവനറിഞ്ഞെന്നാൽ വിടില്ല നിന്നെ."

68 അഴകിയാമരക്കിയാൾ മൊഴിഞ്ഞിതു "പൂവിങ്കലു-
മലയാഴിമലകളിൽ കഴിവോരെല്ലാം
അമരരുമനംഗനും തപം ചെയ്‌വിതെന്നെ വേൾക്കാൻ
അലക്ഷ്യമിതിക്കള്ളിയിലാശകൊണ്ടല്ലീ? 294

65 ആയിടൈ യമുതിൻവന്ത വരുന്തതി കപ്പ്ി നഞ്ചൊല്‌
വെയിടൈ തൊളി നാളും വീരനൈ ച്ചേരും വേലൈ
നീയിടൈ വന്ത തെന്നെ നീരുതർതം പാവൈ യെന്നാ_
ക്കായെരി യനൈയ കള്ള വുള്ളത്താൾ കതിത്തലോട്ടം

66 അഞ്ചിനൾ വഞ്ചിയന്ന മിന്നിടൈ യലച വോടി
പ്പഞ്ചിൻമെ ല്ലടിക ണോവ പ്പതൈത്തനൾ പരുവക്കാല
മഞ്ചിടൈ വയങ്കി ത്തോൻറും പവളത്തിൻ വല്ലി യെന്ന_
ക്കഞ്ചര മനൈയ വീരൻ കുവവുത്തോ ടഴുവി ക്കൊണ്ടാൾ.

67 വളൈയെയി റവർകളോട്ട വരുംവിളൈ യാട്ടെ ൻറാലും
വിളൈവന തീമൈ യേയാ മെൻപതൈ യുണർന്തു വീര
നളൈവന വിയറേറ ലൊല്ലെ യുന്നിലൈ യുണരുമായി
നിളൈയവൻ മുനിയു നങ്കൈ യേകുതി വിരൈവി നെൻറാൻ

68 പൊററ്പുടൈ യരക്കി പൂവിറ് പുനലിനിറ് പൊരുപ്പില്‌ വാഴ
മററ്പുടൈ യുള്ള ത്താരു മനങ്കന മമരർ മററു
മെറ്പെറ ത്തവഞ്ചെയ് കിൻറാ രെന്നെനീയികഴ്വ തെന്നേ
ന്നററ്പൊരെ നെഞ്ചി നില്ലാക്കൾവിയെ നച്ചി യെൻറാൾ

69 ''ഇവളൊടില്ലാഭിമുഖ്യമെന്നു ചൊല്ലിയിട്ടമിന്നി-
ക്കിതവി, കല്ലൊത്തോളോരോന്നുരച്ചു നില്പൂ!''
ഇതി മിഥിലജയൊത്തു തനതുടജത്തിൽ പുക്കാൻ
പുതുമിന്നലാന്ന കൊണ്ടൽ കണക്കു ദേവൻ.

70 പൂകിയപ്പോളുയിരവൾക്കുടൽ വിട്ടുപോയ പോലെ-
യായി വീർപ്പുമില്ലാതായിച്ചെറുതു നേരം
ഓതീ സ്വയ''മിവനേററമശാന്തനാ, മെന്നിൽക്കൊതി-
യേതുമില്ലീ മൈക്കണ്ണാളിൽ മയങ്ങിപ്പോയോൻ!''

71 നിന്നില്ലവൾ, നിനയ്ക്കുയായവനെച്ചേരുവാൻ വഴി
''യിന്നിവനെപ്പുൽകാഞ്ഞാലെന്നുയിരൊഴിപ്പേൻ
എന്നു നണ്ണിച്ചെന്നു പുക്കാൾ പൊന്നണിപ്പൂമ്പൊടിച്ചോല
തന്നിലുള്ള പളുങ്കറ തന്നകമപ്പോൾ
ചെന്നിറമാന്താമിനബിംബവും മറഞ്ഞുപോയി
ചെമ്മാനത്തിൻ കാന്തിയെങ്ങും പരന്നുനിന്നു.

ശൂർപ്പണഖയുടെ വിരഹദുഃഖം

72 ശിഥിലിതചിന്താപരവശയായി-
പ്രഥിതകാമാഗ്നിയകത്തു കത്തവേ
ക്രുധിതസപ്പോഗ്രരദനാന്തരാള-
ഗളിതകാകോളകരാളമായിതു. 312

69 തന്നൊട്ട ന്തൊടർവി ലാതേ മെന്ന വുന്തവിരാ ടാനി—
ക്കന്നൊട്ട മനത്തി ചൊല്ല ങ്കള്ള വാ ചകങ്ക ളെന്നാ
മിന്നൊട്ട നടന്തു ചെല്ല മേകം പോൻ മിതിലൈ വേന്തൻ
പൊന്നൊട്ടും പുനിതൻ പോയ പ്പൂംപൊഴിററ് ചാലൈപുക്കാൻ.

70 പുക്കപിൻ പോയ തെന്നു മുണർവ്വിനൾ പൊരൈറയി നീങ്കി
യുക്കതാ മുയിരൻറു ളൊ മുയിർത്തില ളൊട്ടുങ്കി നിൻറാ—
ടക്കിലൻ തകുതി യാതു ന്തഴുവിലൻ കലമു ങൊണ്ടാൻ
മൈക്കരു ങ്കുഴലി നാൺമാ ട്ടൻപിനില് വലിയ നെൻപാൾ.

71 നിൻറില ളവനൈച്ചേരു നെറിയിനൈ നിനൈന്തു പോനാ
ളിൻറിവ നാകം പുല്ലേ നെനിനുയി രിഴപ്പെനെന്നാ—
പ്പൊൻറിണി ചരള ച്ചോലൈ പ്പളിക്കറൈ പ്പൊതും പർ പുക്കാൾ
ചെൻറതു പരിതി മേൽപാറ് ചെക്കർവൻ തിറുത്ത തൻേറ

72 അഴിന്ത ചിന്തൈയ ളായയർ വാൾവയിൻ
മൊഴിന്ത കാമ ക്കടുങ്കനൻ മൂണ്ടതാല്
വഴിന്ത നാകത്തിൻ വൻറൊളെ വാളെയി-
ററിഴിന്ത കാർവിട മേറുവ തെന്നവേ.

73 കൊടിയ താടകാതടധാറിടത്തെ
വെടിച്ചു പാഞ്ഞൊരമ്പ്പട്ടശരം പോലെ
മട്ടമലർശരശരങ്ങൾ പാടവ-
ത്തൊട്ട മാറിലേറ്റു മയങ്ങിനാളവൾ.

74 കലേശബിംബത്തെക്കറിയാക്കിക്കൊട്ടും
മലരമ്പൻതന്നെ വിഴുങ്ങാനായവേ
മലയമാരുതനെട്ടും കാലവേലാ-
ലുലഞ്ഞു മാറിടം തകന്നു രാക്ഷസി.

75 അലകടലിനെയടക്കുവാൻ കൈയ്യാൽ
മല പറിച്ചതു നിരത്തുവാനോങ്ങെ
കലമതി ത്തുവും നിലാവല വന്നു
മലച്ചുടൻ ബലം നിലച്ചു മാഴ്കിനാൾ.

76 മലരെല്ലാം പൊടിപൊടിച്ചു കാട്ടക-
ളലമൊടിക്കുവാൻ കുപിതയാകവേ
നലമൊടക്രൗഞ്ചം കരവതു കേട്ട
നിലതെററിയവൾ നടുങ്ങിപ്പോകയായ്. 328

73 താട കൈക്കൊടി യാട്ട മാർപിടൈ
യാട വർക്കര ചന്നയി ലമ്പുപോർ-
പാട വത്തൊഴിൻ മൻമതൻ പായ്കണൈ
യോട വുട്കി യുയിരുളൈ ന്താളരോ

74 കലൈയു വാമതിയേ കറിയാകവൻ
ശിലൈയിൻ മാരനൈ ത്തിന്നു നിനൈപ്പിനാൺ
മലൈയ മാരുത മാനെട്ടു ങാലവേ
ലുലൈയ മാർപിടൈ യുൻറിട വോയുമാല്

75 അലൈക്ക മാഴി യടങ്കിട വങ്കൈയാൻ
മലൈക്ക ലങ്കളി റ്റൂർക്ക മനത്തിനാ
ളിലൈക്കം വാനി നെട്ടുമതി നീണിലാ
മലൈക്ക നീങ്ക മിട്ടക്കിനൺ മറ്റുവാറ്.

76 പൂവെ ലാംപൊടി യാകവി പ്പൂമിയുട്-
കാവെലാ മൊടി പ്പന്നെന ക്കാന്തുവാറ്
ചേവ ലോട്ടറൈ ചെന്തലൈ യൻറിലി
നാവി നാല്വലി യെള്ള, നടുങ്കുവാറ്

77 അരിയാം തിങ്കളെ വിഴുങ്ങിടുവാനാ-
യരവത്തെക്കൊണ്ടു വരുവാനോങ്ങവേ
അരിയ മാറിലാക്കുളിർത്ത മാരുത-
നണഞ്ഞുയിർ വെന്തു തപിച്ചു രാക്ഷസി.

78 കരങ്ങളാൽ ഹിമശിലയിൽ തൊട്ടിതു
തരത്തിൽ തൻ കൊങ്കത്തടത്തിലൊപ്പുവാൻ
പരമതു തപ്തശിലോപരി വെച്ചു-
ണ്ടുരുകിയ ശുദ്ധനവനീതമായി!

79 ഉതിക്കും ച്യുട്ടവീർപ്പുടൽ വരട്ടവേ
കുളിക്കും നീരാഴി തിളച്ചു പൊന്തവേ
നിനച്ചു കാമൻെറ കടലിൻെറ ലാക്കി-
ന്നൊളിക്കുവാനിടം ലഭിക്കയില്ലെന്നും!

80 കരിംകൊണ്ട,ലിന്ദ്രമണിസ്തൂപത്തെയും
കരംകൊണ്ടു കൂപ്പിത്തൊഴുതു കാണുമ്പോൾ
പരമിന്ദുശിലാതലത്തെ വെന്തിട്ടും
തന്നുടൽ കൊണ്ടങ്ങലിയിക്കുമവൾ. 344

77 അണവി റിങ്കളൈ നങ്ക വരാവിനൈ-
ക്കൊണർവെ നോടി യെനക്കൊതി ത്തുന്നു വാൾ
പണൈയിൻ മെൻമുലൈ മേറ്പനി മാരുതം
പുണര വാരുയിർ വെന്തു പുഴുങ്ങു മാല്

78 കൈകക ളാററൻ കതിരിള ങൊങ്കൈമേ
ലൈയ തൺപനി യള്ളിന ളപ്പിനാൾ
മൊയ്കൊ ടീയിടൈ വെന്തു മുരുങ്കിയ
വെയ്യ പാറൈയിൽ വെണ്ണെയ് നികർക്കുമാല്

79 അളിക്ക മെയ്യുയിർ കാൻറഴ ലഞ്ചിനൾ
കുളിക്ക നീര്ങൊതിത്തെഴ ക്കുളുമാൽ
വിളിക്കും വേലൈയൈ വെങ്കു ണനങ്കൈനെ
യൊളിക്ക ലാമിടം യാതെന വുന്നുമാല്

80 വന്തു കാർമഴൈ തോൻറിന മാമണി-
ക്കന്തു കാണിന കൈത്തല ത്തു പ്പുമാ-
ലിന്തു കാന്തത്തി നീര നെടുങ്കലും
വെന്തു കാന്ത വെതു പ്പുറു മേനിയാൾ

81 പനിമതി, തെന്നലനംഗനെന്നിവർ-
ക്കണഞ്ഞു കാണുവാനരുതാത്തവണ്ണം
പടുതമൻ നാഗകുലേന്ദ്രൻ വാണിടും
കൊടുശൈലവിലതലമവൾ പൂകി.

82 അതുപൊഴുതഴലണഞ്ഞും തെന്നലൊ-
ട്ടുലമാം താപം മുലയ്ക്കുണങ്ങവേ
എതു ചെയ്യേണ്ടുവെന്നറിയാതെയവൾ
പുതുതളിർമെത്ത പുണർന്നുകൊൾകയായ്!

83 പുരോഭുവി കരിമഴമുകിലൊളി-
ത്തിരുമേനി കണ്ടു തളർന്നു നാണിക്കെ
പരമവിസ്മയമതു മറയവേ
വിരഹവേദനയിയന്നു രാക്ഷസി.

84 മഴമുകിലിനെയവഗാഢം മാറിൽ-
ത്തഴുകവേയതു തപിച്ചു മായവേ
മുഴക്കും മോഹത്താൽ പുലമ്പിനാളവ-
ളൊഴുക്കും കണ്ണീരിൽക്കുതിർന്ന വാക്കുകൾ.

81 വാമ മാമതി യുമ്പനി വാടൈയു-
ങാമ നന്തനൈ ക്കണ്ടുണ രാവകൈ
നാമ വാളെയി റോർകത നാകം വാഴ്
കേമ മാല്വരൈ യിൻമുഴൈ ചേരുമാല്

82 അന്ന കാലൈ യഴൻ മീകു തെൻറലു
മുന്നിൻ മുമ്മടി യായ്മുലൈ വെന്തുക
വിന്ന വാചെയ്വ തെൻററി യാതിളം
പൊന്നിൻ വാർതളി രിറ്പുരൺ ടാളരോ.

83 വീരൻ മേനി വെളിപ്പട വെയ്യവൾ
കാർ കൊൺ മേനിയെ ക്കണ്ടന ളാമെന-
ച്ചോരും വെൾകു ത്തുണർക്കെന മവ്വുരു-
പ്പേരു കാല്വെം പിണിയിടൈ പ്പേരുമാല്

84 ആക ക്കൊങ്കൈയി നൈയനെൻ റഞ്ചന
മേക തെത്തഴു വുമ്മവെ വെന്തന
പോക കണ്ടു പുലമ്പുമ പ്പുൻമൈയാൺ
മോക ത്തുക്കൊർ മുടി വുമുൺ ടാങ്കൊലോ

85 പ്രലയാഗ്നിക്കകമകപ്പെട്ടു നീറി
പ്രലയം കൊള്ളാതെയുയിരാണ്ടാളവൾ
പരമനോട്ടു ചേരാമൊരു നാളെന്നതാം
പരമാശാമൃതലഹരി പൂണ്ടവൾ.

86 “കട്ടത്ത വഞ്ചനയെഴന്നൊരെന്റെ ഹൃ-
ത്തടത്തിൽ പൂകി നീ കെട്ടക്ക കാമത്തെ
ഉരത്ത കാരുണ്യം ചൊരിയണേ” യേവം
നടുക്കം പൂണ്ടു നഞ്ചെടുത്തു നക്കിനാൾ.

87 “കുവലയം കയലിവയൊട്ടു പൊരും
നയനങ്ങൾ ചേർന്ന തിരുമകളവൾ!
ഇവളിൽ, പ്പാപിയിൽ, തിരുമിഴിയിണ-
യയസ്സുമോ?” ചിന്താവിവശയായവൾ.

88 “ഇവളഴകുറേറാൾ കുലീനയാം മലർ-
മകളല്ലോ നൂനം പതിവ്രതതന്നെ!
ഒരുവനിൽ കാമമുളവാകിൽ ദൃഢ-
മതുമതിയുടൽ കരിക്കുവാ” നെന്നാൾ. 376

85 ഊഴി വെങ്കന ലുററന ളൊത്തുമ–
വ്വേഴൈ യാവി യിറന്തില ളെൻപരാ
ലാഴി യാനൈ യടൈന്ത നൾ പിന്നൈയും
വാഴ ലാമെന മാചൈ മരുന്തിനേ.

86 വഞ്ച നൈക്കൊട്ട മായൈയ വളക്ഷമെൻ
നെഞ്ചു പുക്കനൈ താർവലൈത്ത നീക്കെന
മഞ്ച നക്കിരി യേയരു ളായെന
നഞ്ച നക്കിനൾ പോല നടുങ്കുവാൾ

87 കാവി യോകത ലോവെന കണ്ണിണൈ—
ത്തേവി യോതിരു മങ്കൈയിറ് ചെവ്വിയാൾ
പാവി യേനൈയും പാക്ഷങ്കൊ ലോവെന
മാവി യോയിന മാചൈയി നോയ്‌വിലാൾ.

88 മാണ്ട കറ്പുടൈ യാൺ മലർ മാമക
ളീണ്ടി രുക്കന ല്ലാൺ മക ളൊന്നുമാല്
വേണ്ട കിറ്പിന നല് വര മെയ്യിടൈ–
ത്തീണ്ട കിറ്പതൻ റോതെറു കാമമേ.

89 അവളഗാധമാമനുരാഗഭാവ-
മവിരതമേറെറാട്ടവശയാകവേ
ത്രിഭുവനഘോര നിശാചരോപമ-
മിരുളെല്ലാം ദൂരെയകററുവാനായി
ഇനകുലഭവൻ രഘുവരൻ പോലെ-
യിനദേവനപ്പോളുദിക്കയായ് മെല്ലെ.

90 ഉദയവേളയെന്നുണരവേയുയി-
രുടലിലുണ്ടെന്നു മുണർന്നുകൊണ്ടവൾ
"ഉപമാനഹീനയിവളരികില്ലു-
ള്ളളവവനെന്നെത്തിരിഞ്ഞു നോക്കീടാ.
ഉപായമുണ്ടതിനുടനെ ഞാനിപ്പോ-
ളൊളിവിലാക്കിടാമവളെയെങ്ങാനും
അനന്തരമവൾക്കകം വാഴുന്നൊരാ-
പ്രണയരൂപനോടൊരുമിച്ചു വാഴ്‌വേൻ"
നിനവേവമാർന്നാ നിശാചരി രാമ-
നിരുന്ന പൂവനതലത്തിലെത്തിനാൾ.

91 വനത്തിൽ വന്നവൾ തരത്തിൽ നോക്കവേ
വനമാലി ഗോദാവരീതടത്തിലായ്
വരസന്ധ്യാവ്രതപരനായ് നില്പതും
വരാംഗിയെക്കാത്തങ്ങവരജൻ സ്വയം
വരിഷ്ഠഭൂരുഹലതാവിതാനിത-
തലത്തിൽ നില്പതും വിരയെക്കാൺകയായ്. 398

89 ആൻറ കാത ലഹ്തുറ വെയ് തുഴി
മൂൻറു ലോകമു മൂട്ട മരക്കരാ
മെൻറ കാരിരു ണീക്ക വിരാകവൻ-
റോൻറി നാനെൻ വെയ്യവൻ റോൻറിനാൻ

90 വിടിയല് കാണ്ടലി നീണ്ടുത ന്നുയിർകണ്ട വെയ്യാൾ
പടിയി ലാൺമരു കുള്ളള വെനൈയവൻ പാരാൻ
കടിതി നോടിനെ നെട്ടമത്താല്ലെ ക്കരന്തവൾ കാതല്
വടിവി നാന്നടൻ വാഴ്വതേ വാഴ്വെന മതിയാ

91 വന്തു നോക്കിനൾ വള്ളല്പോ യൊരുമണി ത്തടത്തിറ്-
ചന്തി നോക്കിയ നിരുന്തതു കണ്ടന ടംപി
യിന്തു നോക്കിയ നുതലിയൈ ക്കാത്തയ ലിരുണ്ട
കന്ത നോക്കിയ ചോലൈയി ലിരുന്തതു കാണാൾ

92 "തനിച്ചുതാനിവളിരിക്കുന്നു മുററും
ഫലിച്ചിതെന്നാശ, നിനപ്പാനില്ലൊന്നും"
തനിച്ച രാക്ഷസിയുറച്ചുകൊണ്ടേവം
തരത്തിൽ സീതയെ പ്പിടിക്കാനോങ്ങിനാൾ!
അടുത്തു കാട്ടുനി വിളകൾ കാത്തിരു-
ന്നരുളും സൗമിത്രിയുടനതു കണ്ടാൻ.

93 "എടീ, നില്ലെ"ന്നോതിയടുക്കെപ്പെണ്ണെന്നു
തിടീരെന്നോർത്തു വില്ലെടുക്കാതെ തമ്പി
പിടിച്ചിതു ചെമ്പൻ മുടിക്കെട്ടിലേററം
തുടുത്ത തന്നിടം കരതലത്തിനാൽ
വയററിലാഞ്ഞഞ്ഞു ചവിട്ടി കാലിനാൽ
വലത്തു കൈയ്യിലങ്ങെടുത്തിതു വാളും.

94 "ബലമൊടേററുവനിവനെ വിണ്ണി"ലെ-
ന്നളവററ കോപം കലർന്നു കൊണ്ടവൾ
അലമട്ടക്കവേ ലഘുതരം താഴെ
മലർത്തി വീഴ്ത്തിനാനനന്തരം തമ്പി
"അലമലമേവം തൊഴി"ലെന്നു ചൊല്ലി
മുല, കാതും, മൂക്കം മുറിച്ചു വാളിനാൽ.
നില വിട്ട കോപം തണുത്താറിവിട്ടാൻ
തലമുടി ചുററിപ്പിടിച്ചതാം പിടി. 418

92 തനിയി രുന്തനൾ ചമൈന്തതെൻ കരുത്തെന ത്താഴ്വു-
ററിനിയി രുന്തെന ക്കെണ്ണുവ തില്ലെന വെണ്ണാ-
ത്തുനിയി രുന്തവൻ മനത്തിന ടോകൈയെ ത്തൊടർന്താൾ
കനിയി രുമ്പൊഴില് കാത്തയ ലിരുന്തവൻ കണ്ടാൻ

93 നില്ല ടീഇയെന ക്കടുകിനൻ പെണ്ണെന നിനൈന്താൻ
വില്ലെ ടാതവൾ വീങ്കെരി യാമെന വിരിന്ത
ചില്ല ലോതിയൈ ച്ചെങ്കെയി ററിരുകുറ പ്പററി
യൊല്വ യിററുതൈ ത്തൊളി കിളർ ച്ചുററുവാ ളുരുവി

94 ഊക്കി ത്താങ്കി വിൺ പടർവെനെൻ റുരുത്തെഴു വാളൈ
ന്തൂക്കി നൊയ്തിനിൻ വെയ്തിഴൈ യേലെന നവലാ-
മൂക്കു ങ്കാതും വെമ്മുരൺ മുലൈ ക്കൺകളു മുറൈയാറ്
പോക്കി പ്പോക്കിയ ചിനത്തൊടും പുരികുഴല് വിട്ടാൻ

95 പൊട്ടുന്നനെയവളലറിയ നാദം
പുടപുഴഞ്ഞി ദിക്കഖിലവുമപ്പോൾ
അടഞ്ഞു കാതുകൾ സുരക്കാകെയേവം
നടന്നതത്രയും പറയുവാൻ പണി
വെടിഞ്ഞ മൂക്കിൽ നിന്നൊഴുകിയ ചോര-
യടിമുടി ലോകം നനച്ചു പാഞ്ഞിതു.

96 കൊല ചെയ്തീടാതെ കൊട്ടം വാളുകൊണ്ടു
മുലകളും മൂക്കമരിഞ്ഞൊരക്കൃത്യം
മലമുകൾ വെട്ടിയരിഞ്ഞപോൽ ദ്ദശ-
മുഖരത്നമയമകുടം ഛേദിക്കാൻ
നലമൊട്ട ശുഭമുഹൂർത്തം കണ്ടതു
തുടങ്ങിവെച്ചതായ് നിനച്ചു കൊണ്ടിടാം.

97 പരമസഹ്യമായ് നിലത്തു പാദങ്ങ-
ളുരത്ത ശക്തിയിലടിച്ചു രാക്ഷസി
പെരും കുരലോട്ടമെഴുന്നു നിന്നു, പോർ
പൊരും ഖരാദിയാം നിശാചരക്കടൻ
അരിയ നാശത്തെക്കുറിച്ചിട്ടമൊരു
കരിമേഘം രക്തമഴചൊരിയും പോൽ. 436

95 അക്ക ണത്തവൾ വായ്തിറ ന്തരററിയ വമലൈ
തിക്ക നൈത്തിനു ഞ്ചെൻററു തേവർത ഞ്ചെവിയും
പുക്ക ുററു പുകല്വതെൻ മൂക്കെനും പുഴൈയൂ-
ടുക്ക ചോരിയി നീര മു റ്റുകകിയ തുലകം

96 കൊലൈത്തു മിത്തുയർ കൊട്ടങ്കതിർ വാളിന ക്കൊടിയാൺ
മു ലൈത്തു മിത്തുയർ മൂക്കിനൈ നീക്കിയ മുറൈമൈ
മലൈത്തു മിത്തന വിരാവണൻ മണിയുടൈ മകുട-
ത്തലൈത്തു മിത്തറ്കു നാട്കൊണ്ട തൊത്തതോർ തൻമൈ.

97 അതിര മാനില ത്തടിപതൈ ത്തരററിയ വരക്കി
കതിർകൊൾ കാലവേറ് കരൻ മുത നിരുതർ വെങ്കതപ്പോ
രെതിരി ലാതവ രിറുതിയി നിമിത്തമാ വെഴുന്താൺ-
ടുതിര മാരിപെയ് കാർനിറ മേകമൊ ത്തുയർ ന്താൾ.

98 ഉയരും വിണ്ണിലേയ്ക്കുടനടി താഴെ-
ത്തളർന്നു വീണിട്ടും തറയിൽ മാഴ്കിട്ടും
കിടന്നുരുണ്ടിട്ടുമവിടെ, മൂർച്ഛിക്ക-
മുണർന്നു കൈയ്ക്കുട്ടിത്തിരുമ്മിക്കേണിട്ടും
പുനരപി മോഹം കലർന്നിട്ടും വീണ്ടു-
മുണർന്നിട്ടുമലമുറയിട്ടുമേവം
"ഒരു പെണ്ണായി ഞാൻ പിറന്നതിൻ പാപ-
മരുതരുതേതുമെനിക്കു താങ്ങുവാൻ"

99, മുറിപെട്ട മൂക്കിലമത്തിപ്പൊത്തിനാ-
100 ളല പോലെ ചുട്ട നെട്ടവീർപ്പുമിട്ടാൾ;
നിലത്തു കൈയ്യുളിട്ടടിച്ചു പിന്നെത്തൻ
മുലയിണ തപ്പിത്തുറിച്ചു നോക്കിനാൾ;
ഉടലാകെ വേർത്തു വളരും നോവേററി-
ട്ടടനേററു ചുററും മയങ്ങിയോടിനാൾ;
ഒഴകിയ ചോര ചൊരിഞ്ഞു ചുററില്ലു-
മരുവിവെള്ളംപോൽ തളം കെട്ടി നില്ക്കെ,
അതിലവൾ വീണു തിരിഞ്ഞു മാഴ്കിനാ-
ളസഹ്യവേദന കലർന്നുരുകിനാൾ
അമരസഞ്ചയം നടുങ്ങവേ യമ-
നലം വിറയ്ക്കവേ വിളിച്ചു ചൊല്ലിനാൾ
അവളുടെ ബന്ധുജനങ്ങളാം രക്ഷോ-
വരരുടെ പേരും പലവ പിന്നെയും. 458

98 ഉയരും വിണ്ണിടൈ മണ്ണിടൈ വിഴുങ്കിട ത്തുഴൈക്കു
മയരു കൈകളൈ തലമരു മാരുയിർ ചോരും
പെയരും പെൺപിറ ന്തേൻപട്ട പിഴൈയെന പ്പിതററു-
ത്തുയരു മഞ്ചിരുൻ റൊടർന്തിലാ ത്തൊൽകുടി പ്പിറന്താൾ.

99 ഒററു മൂക്കിനൈ മുലൈയുറു തീയെന വുയിക്കു
മെററു കൈയിനൈ നിലത്തിനി ലിണൈത്തട ങ്കൊങ്കൈ
പററും പാക്കമെയ് വെയക്കന്തൻ പരുവരൻ മയക്കാറ്-
ചുററു മോട്ടംപൊയ് ച്ചോരിനീർ ചൊരിതാ ച്ചോരും.

100 ഊററു മിക്കനീ രരുവിയി നൊഴുകിയ കുരുതി-
ച്ചേററു വെള്ളത്തു ട്ടിരിപവ ടേവരു മിരിയ-
ക്കൂററു മുട്കന്തൻ കുലത്തിനോർ പെയരെലാ ങ്കൂറി
യാററു കിറ്കിലൾ പറ്പല പന്നി നിൻറഴൈത്താൾ

101 "നിലയെട്ടുത്തു നീയുലകമാളവേ
ചിലയെട്ടുത്തുള്ള മുനിമാരിങ്ങനെ
നിലവിട്ട ചെയ്യും തൊഴില്കൾ നിൻെറ
നിലയ്ക്കു താഴ്മയായ് ഭവിക്കയില്ലയോ?
തലയെടുക്കാതെ സുരന്മാർ വാഴ്വതേ-
യലമലമെന്നു കരുതിടുന്നുവോ"
മലയെതിരോനേ, യനലാക്ഷൻ തൻെറ
മലയെടുത്തോനെ, വരികിതു കാണാൻ.

102 പുലി പിന്നിൽ നില്ക്കെയതിനുടെ കുട്ടി-
പ്പുലിയെന്നൊരാപത്തു വരില്ലെന്ന മൊഴി
ഒലികടൽക്കാഞ്ചിയണിഞ്ഞൊരുൂഴിയി-
ലുരയ്ക്കുവതിന്നു ഫലിക്കാതെ വന്നു!
പ്രലയകാലത്തും വിലയമാളാത്തോൻ
ബലീയാൻ മൂവർക്കും സുരാസുരന്മാർക്കും
നിലയേവമാർന്ന ഭവാനൊന്നു വന്നീ-
വലിയ നോവാളുമിവളെക്കാണില്ലേ?

103 ഗജവരാരൂഢൻ പരിവാരയുതൻ
സുരവരൻ പോരിന്നെതിർത്തു നില്ക്കവേ
പരവശനാക്കിയവന്നുയിരേകി-
പ്പരിഹസിച്ചൊരു പരാക്രമശാലിൻ!
പഴിയേവം പററിപ്പെട്ടന്നൊരിപ്പാട്ട
പെട്ടന്നതു കാണാൻ വരിക വൈകാതെ.

101 നിലൈ യെടുത്തു നെടുനിലത്തു നീയിരുക്ക ത്താപതർകൾ
ചിലൈ യെടുത്തു ത്തിരിയുമിതു ചിറിതൻറോ തേവരെതിർ
കലൈ യെടുത്തു വിഴിയാമൈ ച്ചമൈപ്പതേ തഴലെടുത്താൻ
മലൈ യെടുത്ത തനിമലൈയേ യിവൈകാണ വാരായോ

102 പുലിതാനേ പുറത്താക ക്കുട്ടിക്കോ ട്പടാതെന്ന
വൊലിയാഴി യുലകുരൈക്കു മുരൈപൊയ്യോ വൂഴിയി-
ഞ്ചലിയാത മുവർക്കു ന്താനവർക്കും വാനവർക്കും
വലിയാനേ യാൻപട്ട വലികാണ വാരായോ

103 ആത്താനൈ ക്കരചുന്തി യമരർ കണ ത്തൊടു മടന്ന
പോത്താനൈ യിന്തിരനൈ പ്പൊരുതവനൈ
വേത്താനൈ യുയിർകൊണ്ടു മീണ്ടാനൈ വെരിൻപണ്ടു
പാത്താനേ യാൻപട്ട പഴി വന്തു പാരായോ.

104 വരുണൻ തന്നെയും യമനെയും വായു-
ഭഗവാൻ തന്നെയുമനലദേവനെ
നവഗ്രഹങ്ങളെ സുരലോകത്തെയു-
മവനം ചെയ്തിട്ടമുദഗ്രമാം ബലം
മനുജരോടേവമമോഘമായിതോ
മനോജാരികരകരവാളധാരിൻ!

105 നെരുപ്പടിവെച്ചെച്ചിതറുമാറു ദി-
ക്കരിദന്തനിര തകർത്തവൻ ഭവാൻ
നെരിപ്പിൽ നീറിയോരനംഗനു തുല്യ-
മിരിപ്പോരെങ്കിലും പൊരുതും വേളയിൽ
ചെരിപ്പടിപ്പൊടിക്കപമാനമാവാ-
തിരിക്കും മർത്ത്യരെക്കുപിതരാക്കിയോ?

106 നറുമാല ചൂട്ടും സുരരെ വെന്നിട്ട-
മറുതിയില്ലാത്ത കരുത്തെങ്ങു പോയോ?
വെറും മാംസപിണ്ഡം നമുക്കുന്നായ് നില്ക്കും
നരകുലമതു വിഴുങ്ങിപ്പോയെന്നോ?

107 മരം തിങ്ങും നെട്ടം വനത്തിൽ വാണിട്ട-
മുരപെറും മുനികുലത്തിൻ ശക്തിയോ
പരം പൊരുതിട്ടമരക്കർതൻ ബല-
മറുതിവന്നതോ നിമിത്തമിങ്ങനെ

104 കാററിനെയും പുനലിനെയു കനലിനെയു കട്ടകാല-
ക്കൂററിനെയും വിണ്ണിനെയു കോളിനെയും പണികൊണ്ടററ്കെ
ആററിനെ നീ യീണ്ടിരുവർ മാനുടവർ ക്കാററാതു
മാററിനെയോ വുൻവലത്തെ ച്ചിവൻറടക്കെ വാൾകൊൺടായ്

105 ഉരുപ്പൊടിയാ മൻമതനെ യൊത്തുളരേ യായിനു മുൻ
ചെരുപ്പടിയിറ് പൊടിയായ്വാ മാനിടരെ ച്ചീറുതിയോ
നെരുപ്പടിയിറ് പൊടിചിതറ നിറൈന്തമത ത്തിചെയാനെ
മരുപ്പൊടിയ പ്പൊരുപ്പിടിയ ത്തോണിമിർത്ത വലിയോനേ

106 തേനുടൈയ നറുന്തെരിയ റേറവരെയു ന്തെറുമാററ
റാനുടൈയ വിരാവണററ്ക നമ്പിയക്ക നവിർന്തവാ
വൂനുടൈയ വുടംപിനരാ യെങ്കലത്തോർ ക്കണവായ
മാനുടവർ മരുഞ്ചെ പു ക്കൊട്ടങ്കിനതോ വലിയമ്മാ.

107 മരനേയു നെട്ടകാനിൻ മറൈന്തുറൈയു നാപതർക
ളുരനേയോ വടലരക്ക രോയ്വേയോ വുറൈറതിർന്താ

ഹരിഹരചതുർമ്മുഖമുഖബലം
ഹരിച്ചിട്ടും മമ സഹോദരാ ഖരാ
അരിയമാലേവമനുഭവിപ്പൂ ഞാ-
നരക്ഷണം കൊണ്ടു വരണമേ ഭവാൻ.

108 സുരപതി ഭൂതഗണപതി വാണീ-
ഭഗവതീ പതിയദിതിപുത്രരും
തവാജ്ഞ കേൾക്കവേ, യമർത്ത്യസുന്ദരീ-
സ്തവഗീതമെങ്ങുമുയർന്നു പൊങ്ങവേ,
മതിനിഭസിത വരാതപത്രത്തിൻ
തണലിലങ്ങനെ മരുവും വേളയിൽ
സഭാതലത്തിൽ ഞാൻ വിനാലജ്ജം വന്നു
സഭംഗാംഗം മുഖമവശം കാട്ടണോ?

109 ഉരുബലം പോക്കിയിവളെത്തള്ളി മൂ-
ക്കരിഞ്ഞൊരു നരനിളസ്സാതങ്ങനെ
ഉരംനോക്കിപ്പുരം സുഖിക്കെ ഞാനേവം
പരവശയായിപ്പുലമ്പുന്നുവല്ലോ.
ഖരൻ വാഴുന്നൊരു വനമല്ലേ? കഷ്ട-
തരപരാഭവമിതുവന്നീടാമോ?
ഹരനിരിക്കുന്ന മലയടത്തിയ
പരാക്രമാംബുധേ! സഹജ! കേട്ടാലും.

തരനേയോ വയനേയോ വരിയേയോ വെൻമാററ്'-
കരനേയോ യാൻപട്ട കൈയറവു കാണായോ

108 ഇന്തിരന മരനയന മിമൈയവരും പണികേട്'പ-
ച്ചന്തരിപ ല്ലാണ്ടിചെപ്പ വുല കേഴ ന്തൊഴതെത്ത-
ച്ചന്തിരൻ പോ റനിക്കുടൈ ക്കീഴ് നീയിരുക്ക ഞ്ചവെനട്ടവേ
വന്തടിയേ നാണാതു മുകങ്കാട്ട വല്ലേനോ.

109 ഉരനെരിന്തു വിഴവെന്നൈ യുതൈത്തുരുട്ടി മൂക്കരിന്ത
നരനിരുന്തു തോൾപാക്ക നാൻ കിടന്തു പുലമ്പുവതോ
കരനിരുന്ത വനമൻറോ വിളൈവെപടവു കടവേനോ
അരനിരുന്ത മലൈയെടുത്ത വണ്ണാവോ വണ്ണാവോ.

110 കൊതിയാർന്ന മൂലം മുറിഞ്ഞിതെൻ മൂക്കു
ചതി പററി നാണമിയലാതെയേവം
അവമാനമേററനത്തു ഭവാനുടെ
യശസ്സിൽ ചേർക്കില്ലേ കളങ്കപങ്കത്തെ?
അതിതരകോപം കലർന്നു ദിഗ്ഗജ-
തതിയെബ് ഭഞ്ജിച്ച ഭുജബലശാലിൻ!

111 വനമിതിലിരുവരെൻെറ മൂക്കമ-
മുലകളുമേവമറുത്തു നീക്കിനാർ
അവമാനമേററീ മഹാപാപി നാശ-
മണഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ കടമപ്പെട്ടോളോ?
അസുരവംശത്തെ മുടിച്ചുവാനോരെ-
യടിമയാക്കിയ ശതമഖൻ തന്നെ
അവശനാക്കി നീ തളച്ചവനല്ലീ-
യതുലശക്തനെൻ മരുമകൻ ഭവാൻ.

112 ഒരുകാലം പണ്ടീയുലകമീരേഴു-
മുരുക്കി ദിക്കുകളഴിച്ചു നീ മുററും
ഇരുകാലുകളിൽ പുരന്ദരൻ തന്നെ-
പ്പുരിചൊട്ട കെട്ടിയൊരു ബന്ദിയാക്കി
മരുമകൻ നീയീമനുജാതരുടെ
മഹിമ കാണുവാൻ വരികയില്ലയോ?

110 നചൈയാലേ മൂക്കിഴന്തു നാണമിലാ നാൻപട്ട
വചൈയാലേ നിനക്കു പുകഴ് മാചുണ്ടു താകാതോ
തിചൈയാനൈ വിചൈകലങ്ക ച്ചെരുച്ചെയ്തു മരുപ്പൊചിത്ത
വിചൈയാലേ നിറൈന്ത പുയ ത്തിരാവണവോ വീരാവണവോ

111 കാനമതി നിടൈയിരുവർ കാതൊട്ടുമൂ ക്കടനരിയ
മാനമതാറ് പാവിയേ നിവൺ മടിയ ക്കടവേനോ
താനവരൈ ക്കരുവറുത്തു ച്ചതമകനൈ ത്തളൈയിലിട്ടു
വാനവരൈ പ്പണികൊണ്ട മരുകാവോ മരുകാവോ

112 ഒരുകാല ത്തുല കേഴു മുരുത്തെരിയ ത്തന വൊൻറാ ല്
തിരുകാത ചിനന്തിരുകി ത്തിചൈയനൈ ത്തുഞ്ചൈലന്തറി
ഇരുകാലിറ് പുരന്തരനൈ യിരുഞ്ചിറൈയി നിട്ടുവിത്ത
മരുകാവോ മാനിടവർ വലികാണ വാരായോ

113 ഖരശിലാഭിത്താം വരായുധങ്ങളെ-
ക്കരത്തിലേന്തിയ ഖരദൂഷണരേ
ഇരുൾ പിളർന്നിട്ടമരിയരത്നങ്ങ-
ളണിയും രാക്ഷസകുലപ്രഭവരേ
ഉറക്കമാർന്നിതോ നിരക്കവേ നിങ്ങ-
ളുരുകുംഭകർണ്ണസഹോദരൻ പോലെ
പരമിവളേവം കരഞ്ഞിട്ടുന്നതി-
ങ്ങൊരുവരും കേൾക്കാതിരിക്കുമോ? ചൊല്ലിൻ!"

(വൃത്തഭേദം)

114 ഇങ്ങനെ രാക്ഷസി രമ്യാശ്രമഭുവി-
വിങ്ങിക്കരഞ്ഞുരുണ്ടീടും ദശാന്തരേ
അങ്ങു ഗോദാവരിതന്നിലാവൈദിക
കർമ്മം നിറവേററി നിത്യൻ നിരാമയൻ
അഞ്ജനശൈലസമാനൻ രഘൂത്തമൻ
തൻചിലയേന്തിത്തിരിയെ വന്നീടിനാൻ.

115 വന്നതാം ശ്രീരാമചന്ദ്രൻെറയാനനം
സുന്ദരം നോക്കിയാരാക്ഷസി കൈയ്കളാൽ
തന്നുദരത്തിലടിച്ചു മഴപോലെ
കണ്ണുനീർ വീഴ്ത്തി,ക്കുരുതിവെള്ളത്തിനാൽ
അന്നിലമാകെ നനച്ചു ചേറാക്കിനാൾ
പിന്നെയഴുതു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൾ-

113 കല്ലീരും പടൈത്തടക്കൈ ഘടറ്"കരനു ടണർ മുതലാ
അല്ലീരു ഞ്ചുടർമണിപ്പൂ ണരക്കർകുല ത്തവതരിത്തീർ
കൊല്ലീരും പടൈക്കമ്പ കരുണനൈപ്പോറ്" കുവലയത്തുൾ
നല്ലീരു മുറങ്കുതിരോ യാനഴൈത്തൽ കേളീരോ

114 എൻറിന്ന പലപന്നി യീകലരക്കി യഴുതിരങ്കി-
പ്പൊൻറുന്നും പടിയകത്തു പ്പുരൾകിൻറ പൊഴുതകത്തു
നിൻറന്ത നതിയകത്തു നിമൈറ തവത്തിൻ കമൈറ മുടിത്തു
വൻറിൺ കൈ ച്ചിലൈ നെടുന്തോൺ മരകതത്തിൻ മലൈ വന്താൻ

115 വന്താനൈ മുകനോക്കി വയിറലൈത്തു മഴൈക്കണ്ണീർ
ചെന്താമരൈ ക്കുരുകയൊടു ചെഴുനിലമത്തെ ച്ചേറാക്കി

"നന്നുനന്നായ്! നിൻ സുന്ദരാകാരത്തെ-
യൊന്നുകണ്ടാശിച്ച തെററതു ചെയ്കയാൽ
ഇന്നു ഞാൻ പെട്ടതാം പാടിതു കാൺക നീ"-
യെന്നോതി വീണിതു ദേവപുരോഭുവി,

116 വിശ്ലഥകുന്തളയാളവൾ തെററൊന്നു
നിശ്ചയം ചെയ്കവളെന്നു തേറീ പുരാൻ
ലക്ഷ്മണനാവണം കർണ്ണാദികൃന്തന-
മക്ഷണം ചെയ്കതുമെന്നറിഞ്ഞീടിനാൻ.
ലക്ഷ്മീകുചാഭോഗമേളനലാലസൻ
പൃച്ഛിച്ചു: "നീയാരുരച്ചാലു"മിങ്ങനെ.

117 ആയതു കേട്ടു പറഞ്ഞിതു രാക്ഷസി
"ആര്യനെന്നെയറികില്ലയോ? ചൊല്ലുവൻ
ആരവനീനാകനാഗലോകങ്ങളി-
ലാരുമരിയെന്നുരയ്ക്കാത്ത രീതിയിൽ
ആക്രുദ്ധകോപം കലർന്നു വാഴുന്നപോ-
ലാരാവണൻ ലോകരാവണൻ ഹേതിമാൻ
ആ മഹാൻ തന്നുടെ സോദരിയാണു ഞാ"-
നാവാക്കു കേൾക്കവേ ചോദിച്ചു രാഘവൻ:-

118 "ആ രാക്ഷസാവാസഭൂമി വെടിഞ്ഞെന്തു
താപസവാടത്തിൽ വന്നു നീ ചൊല്ലുക!"

അന്റോവുൻ റിരുമേനി ക്കൻപിഴൈത്ത വൻപിഴൈ യാല"
എന്റായാൻ പട്ടപടി യിതു കാണെൻ റെതിർ വിഴന്താൾ

116 വിരിന്തായ കുന്തലാൾ വെയ്യവിനൈ യാതാനും
പുരിന്താളെൻ പതുതനതു പൊരുവരിയ തിരുമനത്താൽ
തെരിന്താനിൻ റിളൈയാനേ യിവളൈ നെട്ടു ഞ്ചെവിയൊട്ടുമൂക്ക
അരിന്താനെൻ പതുമുണർന്താ നമ്മനൈ നീയാരെൻറാൻ

117 അവ്വുരൈ കേട്ട ടലരക്കി യറിയായോ നീ എന്നൈ—
ത്തെ വ്വുരൈ യെൻ റോരുഴക മില്ലാത ചിററത്താൻ
വെവ്വിലൈവേ ലിരാവണനാം വിണ്ണുലക മുതലാക
എവ്വുലക മുടൈയാന കടൻപിറന്തേൻ യാനെൻറാൾ

118 താമിരുന്ത തകൈയരക്കർ പുകലൊഴിയ തവ മിയററ
യാമിരുന്ത നെട്ടുഞ്ചുഴറ് കെനചെയ്‌വ തീമരനലും

..കത്തും കനലായ കാമരോഗത്തിനൊ-
രുത്തമഭേഷജമേ, ഭവാൻ കേൾക്കണേ!
ആത്തരാഗമിവളിന്നലെ നിന്മുന്നി-
ലെത്തിയതിത്തവ്വിലത്ര മറന്നിതോ?"

119 ''ചെന്താമരാരമ്യലോചനയായിട്ടും
ചെന്താരിൽമാതെന്നു കാണ്മവരാരുമേ
ചിന്തിക്കുമാറത്ര സുന്ദരിയായ് വന്ന
പൈന്തേൻതൊഴും മൊഴി നീയോ? വിചിത്രമേ!''
''ചെന്താമരാക്ഷി! വാർകുന്തലും കൊങ്കയും
സുന്ദരനാസികാവല്ലിയുമിങ്ങനെ
ഹന്ത! നികൃന്തനം ചെയ്കിൽ തകർന്നിട്ടും
സൗന്ദര്യമെന്നതറികയില്ലേ ഭവാൻ?''

120 എന്നതു കേട്ട സർവ്വജ്ഞൻ ചിരിച്ചൊന്നു
തന്നനുജൻമുഖം നോക്കിയോതീടിനാൻ:-
''ചൊന്നിട്ടകെന്തു പിഴചെയ്തു നാസികാ-
കർണ്ണങ്ങൾ വെട്ടിമുറിക്കുവാൻ തക്കപോൽ?''
എന്നവാറേ വീരരാജകുമാരനും
നന്നായ് തൊഴുതുണർത്തീടിനാനിങ്ങനെ:—

121 ''ദംഷ്ട്രകൾ കാട്ടിയിരതേടിയോ ദുഷ്ട-
രക്ഷസ്സുകൾ ചൊന്നയച്ചതു മൂലമോ

വേമിരുമൈന്തെ യെനക്കനലും വെങ്കാമ വെമ്പിണിക്കു
മാമരുന്തേ നെരുനലിനും വന്തിലെനോ യാനെൻ റാൾ.

119 ചെങ്കയല് പോറ് കരുനെടുങ്ക ട്ടേ മരുതാ മറൈയുരൈയും
നങ്കൈയിവ രെന നെരുന നടന്തവരോ നാമെന്ന—
ക്കൊങ്കൈകള്ള കുഴൈക്കാതു കൊടിമൂക്കു കുറൈത്തഴിത്താല്
അങ്കണര ചേയൊരുവർ ക്കഴിയാതോ വഴകെൻറാൾ

120 മൂരൻമുറു വലനിളൈയ മൊയ്മ്പിനോൻ മുകനോക്കി
വീരവിരൈന്തെനെ യിവടൻ വിട്ടകാതു കൊടിമൂക്കും
ഈരനിനൈ ത്തിവളിഴൈത്ത പിഴൈയെന്നെൻ റിറൈ വിനവ-
ച്ചൂരനെട്ട ന്തകൈയവനൈ യടിവണങ്കി ച്ചൊല്ലുവാൻ

121 തേട്ടന്താൻ വരലെയിററി ററിന്നവോ തീവിനൈയോർ
ക്കുട്ടന്താൻ പുറത്തുളതോ കറത്തപൊരു ളറന്തിലനാല്

ഒട്ടുമറിഞ്ഞീല, ദുഷ്ടയിവളുടെ
നോട്ടമെരിതീ പൊഴിച്ചുകൊണ്ടങ്ങനെ
ഏട്ടത്തി തൻനേക്കു പാഞ്ഞുവന്നീടിനാൾ"
പെട്ടെന്നിടയിൽ തടുത്തുരച്ചാളവൾ:-

122 "ചേററിനകത്തു പെൺശംഖിനോടൊന്നിച്ചു
ചേർന്നിരിക്കും തൻകണവനെക്കണ്ടുടൻ
പേററടുത്തുള്ളതാം മണ്ഡൂകിയേററവും
ചീററം കലർന്നു കലക്കുന്ന നീരിനാൽ
മുററും വളമെഴും നാടിൻെറ നാഥനാ-
മുററവൻ നിന്നോടു ചൊന്നിടാമൊന്നു ഞാൻ
കുററമാണോ മങ്കമാർക്കു സപത്നിയെ-
പ്പററിയമർഷകോപങ്ങളുണ്ടാവുകിൽ?"

123 "പേടിപെടുത്തും പടപൊരുതുന്നതാം
കൂടരക്ഷോവരന്മാരിരിക്കുന്നിടം
തേടിപ്പിടിച്ചു നശിപ്പിക്കുവാനിങ്ങു
കൂടി വന്നോർ ഞങ്ങ,ളാകയാൽ നീയുടൻ
കാടിതു വിട്ടുരിയാടാതെ പോകണ-
മോടി, യാപത്തിൽപെടാതിരുന്നീടുവാൻ"
മോടിമൊഴിയാഴിയക്കര കണ്ടവ-
നോടിതു കേൾക്കെപ്പറഞ്ഞിതു രാക്ഷസി.

നാട്ടന്താ നെരിയുമിഴ നല്ലാൺ മേറ് പൊല്ലാതാൾ
ഓട്ടന്താ ളരിതിനിവ ളുടൻറെഴുന്താ ളനവുരൈത്താൻ.

122 ഏററവളൈ വരിചിലൈയോ നിയംപാമു നികലരക്കി
ചേററവളൈ തൻകണവ നരുകികപ്പ ച്ചിനന്തിരുകി-
ച്ചുററവളൈ നീരുഴക്കു ന്തുറൈകെഴു നീർ വള നാടാ
മാററവളൈ ക്കണ്ടക്കാ ലഴലാതോ മനമെൻറാൾ

123 പേടിപ്പോർ വല്ലരക്കർ പെരുങ്കലത്തൈ യൊരുങ്കവിപ്പാൻ
തേടിപ്പോ ന്ത നമിൻറു തീമാററ ഞ്ചില വിളമ്പി
വീടിപ്പോ കാതേയിം മെയ്‌വനത്തൈ വിട്ടകല
ഓടിപ്പോവെന റുരൈപ്പ വുരൈകടന്താറ് കവളുരൈപ്പാൾ

124 "നാന്മുഖനാദി ജരാനരയില്ലാത്ത
നാകവാസീജനം കപ്പമാക്കേകുന്ന
നായകൻ ലോകത്തിനെല്ലാം നിശാചര-
നായകന്നായവരെല്ലാമടിമകൾ
ആകയാലിച്ചെയ്തിയൊന്നുമേ നിങ്ങൾക്കു
ചേരുന്നതില്ലിതു നന്മയ്ക്കുമല്ല കേൾ
ഞാനൊന്നു ചൊല്ലുവൻ നിങ്ങൾക്കു നന്മയായ്
ഞായം നടത്തണമെന്നുള്ള ചിന്തയാൽ.

125 ആക്കാനരിതാം വിധമിതാ പെങ്ങൾതൻ
മൂക്കരിഞ്ഞെന്നു ചൊല്ലുന്നവർ തങ്ങടെ
നാക്കരിഞ്ഞീടും ദശമുഖനില്ലൊരു
നാഗരികത്വമതുകൊണ്ടു നിർണ്ണയം
മൂക്കരിഞ്ഞുള്ളവൻ ചെയ്തതു വേരോടു
തൽക്കുലം തന്നെയരിഞ്ഞുള്ള കൃത്യമാം
പോക്കിനിയില്ല നിങ്ങൾക്കുള്ള ചന്തവും
പുൽക്കൂട്ടിൽ വീണവീണായിക്കഴിഞ്ഞിതു.

126 നാകത്തെയും നാഗലോകത്തെയും രസാ-
ലോകത്തെയും കാത്തുരക്ഷിപ്പവർകളിൽ
ഏകനുണ്ടോ തൻതല കാത്തു നിന്നുയിർ
പോകാതെ കാപ്പവൻ രാവണനുള്ളനാൾ?
ആകയാലെന്നുയിർ നീ കാക്കുകിൽ ദൃഢ-
മാകാമെനിക്കിനി നിന്നെ രക്ഷിക്കുവാൻ. 632

124 നരൈതിരൈയെൻ റില്ലാത നാൻ മുകനേ മുതലമരർ
കരൈയിറന്തോ രിരാവണർക്കു കരമിറുക്കു ക്കുടിയെൻറാല്"
ചിരൈയുമീതു നൻറൻറു വേറാക യാനുരൈക്കും
ഉരൈയുളതു നുമക്കുറുതി യുണർ വുളതേ ലെൻ റുരൈപ്പാൻ

125 ആക്കരിയ മൂക്കുങ്കൈ യരിയുണ്ടാ ളെൻറാരൈ
നാക്കരിയു ന്തായ മുകനാർ നാകരിക രല്ലാമൈ
മൂക്കരിന്തു നുങ്കുലത്തൈ മുതലരിന്താ രിനിയു മക്കു-
പ്പോക്ക രിതി വ്വഴക്കൈയെല്ലാം പുല്ലിടൈയി ലുകുത്തീരേ

126 വാൻകാപ്പോർ മൺ കാപ്പോർ മാനാകർ വാഴുലക-
ത്താൻ കാപ്പോ രിനിത്തങ്ക ടലൈകാത്തു നീൻറുങ്കൾ
ഊൻകാക്ക വുരിയാർയാ രെന്നൈ യുയിർ നീർകാക്കിൻ
യാൻ കാപ്പ നല്ലാല വ്വിരാവണൻ തുളരെൻറാല്"

127 കാവലാം ചാരിത്രധർമ്മം കലരുന്ന
കാമിനിമാർതൻ മഹത്വമോതീട്ടമോ?
ആകിലുമാശയുമൻപും വളർന്നു
കാരണമോതുവനെന്നെക്കുറിച്ചു ഞാൻ
ദേവസമാരാദ്ധ്യനായ ദശമുഖ-
ന്നേകസഹോദരിയാകയാലീയിവൾ
ഏവർക്കുമിന്നീയവനിയിൽ കാമ്യയാ-
മേവമവരജനോടൊന്നു ചൊല്ലണേ.

128 പോരിൽ ഞാൻ കാത്തു രക്ഷിക്കുവേൻ; മാനത്തു
നേരേ ചുമന്നു സസുഖം ചരിക്കുവേൻ;
ചാരുഫലങ്ങൾ നാനാവിധം സ്വാദിഷ്ഠ-
മേറെ ഞാൻകൊണ്ടു തരുവനനുദിനം;
നേരേ മനസ്സിൽ നിരൂപിപ്പതെന്തതു-
മാത്രയാമോദമുടനതു നേടിടാം;
ആരെങ്കിലുമിതുപോലവേ കാത്തിടാൻ
പോരുന്നവരെപ്പരിത്യജിച്ചീട്ടമോ?
ഓരുക! പൂപോലതിലോലലോലയാം
നാരിയിവളാൽ പ്രയോജനമെന്തുവാൻ?

129 ശീലത്തിനാലും കുലത്തിനാലും ബല-
വീര്യത്തിനാലറിവാൽ ചെറുപ്പത്തിനാൽ
നാകത്തിലുമിങ്ങുമെന്നോടു തുല്യരായ്
നാരിമാരാരുണ്ടു ചൊല്ലുകോർത്തായതും. 554

127 കാവററിൺ കററ്പമൈന്താർ തംപെരുമൈ താങ്കഴറാർ
ആവർപേ രൻപിനാ ലറൈകിൻറേ നാമൻറേ
തേവർക്കും വലിയാൻറൻ റിരുത്തങ്കൈ യാളിവളീണ്ടു
ഏവർക്കും വലിയാളെൻ റിളൈയാനു ക്കിയംപീരോ

128 മാപ്പോരിററ് പുറങ്കാപ്പെൻ വാൻ ചുമന്തു ചെലവല്ലേൻ
തുപ്പോല ക്കനിപലവു ഞ്ചുവൈയുടൈയ തരവല്ലേൻ
കാപ്പാരൈ ക്കൈ ത്തെന്നീർ കരുതിയതു തരുവേനി-
പ്പൂപ്പോലു മെല്ലിയലാററ് പൊരുളെന്നോ പുകൻ വീരേ.

129 കുലത്താലു നലത്താലു ങ്കറിത്തനവേ കൊണർതക്ക
വലത്താലു മതിയാലും വടിവാലു മടത്താലും
നിലത്താരും വിചുംപാരു നേരിഴൈയാ രെന്നെ പ്പോററ്-
ചൊലത്താനീ ങ്കരിയാരൈ ച്ചൊല്ലീരോ വല്ലീരേല്

130 പോക്കി നീയെന്മൂക്കതുകൊണ്ടെനിക്കെന്തു
പോയി; പൊറുപ്പിക്കമെന്നെ നീയെങ്കിലോ
പോക്കിടാമക്കുറ,വാക്കാം ഞൊടികൊണ്ടു
മൂക്കിനു മൂക്ക, ഴകിന്നഴകുമിവൾ.
മിക്കകാരുണ്യമാം ഭാഗ്യമുദിക്കുകിൽ
മൂക്കറുപോകിലതു കുറവാകുമോ?
ഓക്കുക, നീണ്ട മൂക്കുണ്ടാവുകിലതു
വക്ത്രുകേടേതുപെണ്ണിനും കാഴ്ചയിൽ.

131 ഇല്ലാ മനസ്സിൻ പൊരുത്തമെന്നാകിലേ
നല്ലാരെയാരും വെറുത്തു പിന്മാറിടൂ
അല്ലാതെ രാഗം കലന്നാശവെയ്ക്കിലോ
ചൊല്ലാമുയിരും നിനക്കധീനം ധ്രുവം
കണ്ട നിമിഷമേ കാമിക്കുമാറഴ-
കാണ്ട വടിവു വിഷമയമോക്കണം.
കൊണ്ടവർ കൊണ്ടാടുമാറുള്ള രൂപമേ
കൊണ്ടുവെന്നാകിലോ കൊണ്ടീടുകില്ലയോ?

132 മൂർത്തികൾ മൂവരും ശക്രനും ചേരന്നൊരു
മൂർത്തിയായ് നില്ക്കുമഴകാണ്ട സുന്ദര!
ഓർത്താലൊരു പൂങ്കണയാൽ ഭുവനത്തി-
നാർത്തിയണച്ചുയിർ വാങ്ങുന്ന മന്മഥൻ
തീർത്തും ദയാലേശമേശാത്തവൻ നിന-
ക്കൊത്തോരനുജ, നവനിവനെന്നപോൽ. 676

130 പോക്കിനീരെന്നാചിപോയ്ത്തെന്നീർ പൊറുക്ക വിരേല്
ആക്കവെന്നോർ നൊടി വരൈയി നഴകമൈവെ നരുൾ കൂരും
പാക്കിയ മുൺടെ നിനതനാറ് പെൺമൈക്കോർ പഴുതുണ്ടോ
മേക്കയരു നെട്ടുമൂക്ക മടന്തൈയർക്ക മികൈയൻറോ.

131 വിണ്ടാരേ യല്ലാരോ വേണ്ടാതാർ മനം വേണ്ടിൻ
ഉണ്ടായ കാതലിനെൻ നുയിരൊൻപ തുമ തൻറോ
കണ്ടാരേ കാതലിക്ക കട്ടഴകം വിടമൻറോ
കൊണ്ടാവര കൊണ്ടാട്ട ഉരുപ്പെററാറ് കൊള്ളീരോ.

132 ചിവൻ മലർ ത്തിചൈ മുകൻ തിരുമാലു തെറുകലിച-
ത്തവൻമട്ട തൊൻറാകി നിൻറന്ന വുരു വോനേ
പുവന മനൈത്തെയു മൊരുതൻ പൂങ്കണൈ യാലുയിർ വാങ്കും
അവൻ മുനക്കിളൈയാനോ വിവനേപോ ലരുളിലനാല്.

133 'എന്നുമീരൂപത്തിലാകിലോ വാണിട്ട-
മെന്നരികിലിവ, ളന്യരെയോരാതെ
പിന്നെയിവളെയൊരിക്കലും നോക്കുകി-
ല്ലന്യരൊരുത്തരു'മെന്നോർത്തു തന്നെയാം
ഇന്നീവിധമെൻെറ മൂക്കറുത്തെന്നതു
നന്നായറിയാൻ കഴിവുള്ളവളിവൾ,
മുന്നേതിലുംപ്രേമമെന്നിലുണ്ടെന്നതു-
മിന്നറിയാൻ കഴിവുള്ളവളീയിവൾ.

134 ഉഗ്രായുധധരരക്ഷോവരരവ-
രക്രമമിന്നിതു കണ്ടു കോപിച്ചുടൻ
ഇത്രിലോകത്തെയും ഭസ്മമാക്കാം പഴി-
യിക്കണെക്കേററിടാം നിങ്കലനല്പമായ്
സൽകുലജാതരൊഴിവാക്കിട്ടമതു
സത്തമ! നീയതു ചെയ്തിട്ടും നിശ്ചയം
ഒത്തിനി വാഴാം നമുക്കെ''ന്നു ചൊല്ലിയാ-
നക്തഞ്ചരി നമിച്ചീടിനാൾ നാഥനെ.

135 നാടറിയാത്തുയരേകി നിൻമുത്തശ്ശി
താടക; ഞാനവളെക്കൊന്നതാം ശരം 694

133 പൊന്നുരുവ പ്പൊരുകഴലീർ പുഴൈകാണ
മൂക്കരിവാൻ പൊരുഌവെ റുൺടോ,
ഇന്നുരുവ മിതുകൊണ്ടി ങ്കിരുന്തൊഴിയു
നമ്മരുങ്കേ യേകാള്പ്പാല്,
പിന്നിവളൈ യയലൊരുവർ പാരാരെൻ
റെയരിന്തീർ പിഴൈ ചെയ്തീരോ,
അന്നതനൈ യറിന്തൻറോ വൻപിരട്ടി
പൂണ്ടതുനാ നറിവി ലേനോ.

134 വെപ്പഴിയാ നെട്ടവെകുളി വേലരക്ക രീതറിന്തു
വെകുണ്ടു നോക്കിൻ,
അപ്പഴിയാ ലുലകനൈത്തു നംപൊരുട്ടാ
ലഴിന്തനവാ മറൈന്തു നോക്കി,
ഒപ്പഴിയ ച്ചെയ്കില്ലാ തുയർകുലത്തു-
ത്തോൻറിനേ രുണർന്തു നോക്കി,
ഇപ്പഴിയെ ത്തുടൈത്തുതവി യിനിതിരുത്തി
രെന്നൊട്ടുമെൻ നിറൈഞ്ചി നിൻറാള്.

135 നാടറിയാ ത്തുയരിഴൈത്ത നവൈയരക്കി
നിൻനന്നൈ തന്നൈ നല്ക-
ന്താടകൈയൈ യുയിർകവർന്ത ചരമിരുന്ത
തൻറിയുനാൻ റവമെറ് കൊണ്ടു

ക്കൂടെയുണ്ടിപ്പൊഴും, നക്തഞ്ചരകുലം
പാടേ മുടിക്കാൻ പിറന്നവനാണു ഞാൻ.
പാട്ട നീ നോക്കിയകലെയൊഴിഞ്ഞുപോ-
യീടണ''മെന്നു തുടർന്നോതി രാഘവൻ.

136 പാരാകെയാണ്ടേകശാസനം കൈക്കൊണ്ട
പംക്തിരഥൻെറ സുതരാണു ഞങ്ങളും
പാരം പരിമളമാർന്നൊരിക്കാനനം
പ്രാപിച്ചു തായതന്നാജ്ഞയാൽ ഞങ്ങളും
വേദിയരാം മുനിമാരപേക്ഷിക്കയാൽ
വേരോടരക്കരെക്കൊന്നിടാൻ വന്നവർ.
വേദിക്ക നീ ഞങ്ങൾ പിന്നീടയോദ്ധ്യയ്ക്കു
വേഗം തിരിച്ചിട്ട''മെന്നോതി രാഘവൻ.

137 'വല്ലാത്ത രാക്ഷസരോടേററു നില്ക്കുവാൻ
വല്ലരായീല നിലിമ്പരിന്നോളവും.
നല്ല കഥ! രണ്ടു മാനുഷരിന്നിവർ
പുല്ലിവ'രെന്നു നിനയ്ക്കേണ്ട നീയിനി

തോടകൈയ തുറുമലർത്താ രികലരക്കർ
കുലത്തൊലൈ പ്പാൻ റോൻറി നിൻറേൻ
പോടകല പ്പുല്ലൊഴുകൈ വല്ലരക്കി
യെൻറിരൈവൻ പുകലും പിന്നും

136 തരൈയളിത്ത തനിനേമി ത്തയരതൻറൻ
പുതല്വരിയാ നായ്ചൊററാങ്കി
വിരൈയളിത്ത കാൻപുകുന്തോം വേതിയരു
മാതവരും വേണ്ട നീണ്ടു
കരൈയളിത്തറ് കരിയപടൈ ക്കടലരക്കർ
കുലന്തൊലൈത്തു ക്കണ്ടായ് പൺടൈ
വരൈയളിത്ത കുലമാട നകർ പുകവേ
മിവൈവെരിയ മനക്കൊ ളെൻറാൻ

137 നെറിത്താരൈ ചെല്ലാത നിരുതരെതിർ
നില്ലാതേ നെടിയ തേവർ,
മറിത്താരിൺ ടിവരിരുവർ മാനിടവ
രെന്നാളു വല്ലൈ യാകിൻ,

വെല്ലാനരിയോരരക്കരെല്ലാരെയും
വല്ലവരായുള്ള യക്ഷോഗണത്തെയും
കല്യരെന്നാരെ നീയോർക്കുമവരെയും
ചൊല്ലുക, കൊണ്ടുവന്നീട്ട പൊരുതിടാൻ.
കൊല്ലാമവരെ നീ നോക്കി നിന്നീടവേ''
ഫുല്ലാംബുജാക്ഷൻ വിരഞ്ഞുരച്ചീടിനാൻ.

138 ചൊല്ലിനാൾ പിന്നെയും രാക്ഷസി: ''മായക-
ളെല്ലാം പറഞ്ഞു തരുവേനനന്തരം
കൊല്ലാമരക്കരെ ക്രൂരകർമ്മാദിക-
ളെല്ലാമറിഞ്ഞു ജയിച്ചിടാമാരെയും.
പല്ലാകെ മേൽവായിലാർന്നവൾ ഞാനെന്നു
ചൊല്ലാതെയെന്നെപ്പരിഗ്രഹിച്ചീടിലോ.

139 വഞ്ചനാശീലരാമജ്ഞരാം രാക്ഷസ-
സഞ്ചയത്തോടമർ ചെയ്യണമെങ്കിലോ
പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ പോൽ മായങ്ങൾ കാട്ടിടും
തഞ്ചമെഴമവർക്കുള്ള തന്ത്രാദികൾ 626

വെറിത്താരെ വേലരക്കാ വിറലിയക്ക
മുതലിനർന്നീ മിടലോ രെൻറു
കുറിത്താരെ യാവരെയു ങ്കൊണരുതിയേ
നിന്നെതിരേ കോറു മെൻറാൻ

138 കൊല്ലലാ മായങ്കൾ കുറിത്തനവേ
കൊള്ളലാ ങ്കൊററ മുററ,
വെല്ലലാ മവരിയററും വിനൈയെല്ലാ-
ങ്കടക്കലാ മേല്'വായ്' നീങ്കി-
പ്പല്ലെലാ മുറത്തോൻറും പകുവായാ-
ളെന്നാളു പാർത്തി യായിൻ,
നെല്ലലാ ഞ്ചുരന്തളിക്കു നീർനാട
കേളെൻറു നിരുതി കൂറും.

139 കാമ്പരിയു ന്തോളരളെ കൈക്കവിടീ
രെന്നിനം യാൻ മികൈയോ കൾവർ,
ആംപൊറിയി ലടലരക്ക രവരോടേ
ചെരുച്ചെയ്'വാ നമൈന്തി രായിൻ,

അഞ്ചാതറിഞ്ഞറിയിച്ചിടാം ഞാൻ ദൃഢം
സഞ്ജാതമാക്കുവൻ വെററിയും നിണ്ണയം.
പാമ്പറിഞ്ഞീടുമേ പാമ്പിൻെറ കാലെന്നു
പണ്ടേയെഴും മൊഴിതൻപൊരുളോരുക.

140 ഉണ്ടൊരുത്തി ചിത്തചോരിണിക്കൂടെയെ-
ന്നുണ്ടെങ്കിലോ മതം ചൊല്ലുവനിന്നിയും
ആണ്ട നാം പോരിലരക്കരെവെല്ലുവാൻ
വേണ്ടി നാം മൂവരുമൊത്തുചേർന്നങ്ങനെ
കണ്ടകരാക്ഷസവംശം നശിപ്പിച്ചു
കൊണ്ടതിൻ പിന്നെ നിൻ തമ്പിക്കുവേണ്ടി നീ
കൊണ്ടുകൊൾകെന്നെ, ദിനേശ നിശാകര-
മണ്ഡലസേവ്യസഹോദരിതന്നെയും.

141 കൊണ്ടാടിയങ്ങു നഗരം പ്രതി പോക-
വേണ്ടുന്ന വേളയിൽ മായാബലത്തിനാൽ
പൂണ്ടുകൊൾവേൻ പരം സൗന്ദര്യസാരമാ-
യാണ്ടുള്ള രൂപമനാരതം ഞാൻ ദ്രുതം 742

താംപൊറിയിറ് പല മായ ന്തരും പൊറിക
ളറിന്തവരൈറ ത്തട്ടപ്പേ നൻറേ
പാംപറിയും പാമ്പിനകാ ലെനമൊഴിയും
പഴമൊഴിയും പാക്കി ലീരോ.

140 ഉളങ്കോട ലുനൈയിഴൈത്താ ള്ളളൊരുത്തി
യെന്നതിയേ നിരുത രോട്ടും,
കളങ്കോടറ് കരിയചെരു ക്കണ്ണിയക്കാ–
ലൊരുമൂവേ ങലന്ത കാലൈ-
കളങ്കോട്ട മെൻറെയ്തി ക്കൊടിയതിറല്
വീരർതമൈക്കൊൻറ പിന്നർ,
ഇളങ്കോവോ ടെനൈ യിരുത്തി യിരുകോളു-
ഞ്ചിറൈവൈത്താറ് കിളൈയാ ളെൻറേ

141 പെരുങ്കലാ വുറുനകക്കേ യേക നാം
വേണ്ടുമുരുപ്പിടിപ്പേ നൻറേല്,
അരുങ്കലാ മുററിരുന്താ നെന്നിനമീ–
ങിളൈയവൻറാ നരിന്ത നാചി,

അല്ലെങ്കിലോ മൂക്കരിഞ്ഞൊരു പെണ്ണിനെ
വല്ലഭയാക്കാനനുജൻ മടിക്കിലോ
ചൊല്ലാമവിടേയ്ക്കുദരമെന്നുള്ളതേ-
യില്ലാത്ത പെണ്ണൊട്ടമിത്രനാൾവാണതായ്!"

142, എന്നോതിനിന്നിട്ടമന്നിശാചാരിണി
143 തന്നെയും തൻകൂർത്ത വേൽമുനതന്നെയും
നന്നായ് കടക്കണ്ണുകൊണ്ടു മാറിപ്പാൎത്തു
നിന്ന കുമാരൻ മൊഴിഞ്ഞാനിതു വിധം:-
"കൊന്നിടാം ഞാനിങ്ങിവളെ, യല്ലായ്കിലോ
പിന്നെയുമിങ്ങനെ നിന്നലറീട്ടമേ.
ഇന്നെനിക്കേകണേ കല്പന, വേഗത്തി-
ലെന്നോതിടുന്ന സൗമിത്രിയോടാര്യനും
ചൊന്നാൻ "അതേ നല്ലതിപ്പോഴിവിടത്തിൽ
നിന്നു പോകായ്കിലോ കൊന്നീടിവളെ നീ."
എന്നതു കേട്ടു നിശാചരിയോക്കയാ-
"യിന്നിവൾക്കില്ല കാരുണ്യമെങ്കലഹോ!
നിന്നാകിലോ ദൃഢം പോക്കിടുമെന്നുയി"-
രെന്നതിൻപിന്നെപ്പറഞ്ഞു നക്തഞ്ചരി.
"ചാരുവാമെന്നുടെ നാസികാവല്ലിയു-
മാരമ്യകർണ്ണവും കൊങ്കയുമിങ്ങനെ 762

ഒരുങ്കിലാ വിവളോടു മുറൈവേനോ
വെൻപാനേ ലിറൈവ വൊൻറു,
മരുങ്കിലാ തവളോടു മൻറോ നീ
നെടുങ്കാലം വാഴ്ന്ത തെൻപായ്

142 എൻറവൺമേ വിളൈയവൻറാ നിലങ്കിലൈവേല്
കടൈക്കണിയാ വിവളൈ യീണ്ടു,
കൊൻറുകളൈ യേമെൻറാ നെടിതലൈക്ക
മരുളെൻകൊല് കോവേ യെന്ന,
നൻറുവേ യാരമൻറോ പോകാളേ-
ലാകവെന നാതൻ കൂറ,
ഒൻറുമിവ ളെനക്കിരങ്കാ തുയിരിഴപ്പേ
ളിറ്കിനെന വരക്കി യുന്നാ

വേരോടറുത്തിട്ടുപോലും സഹവാസ-
മോരുന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പമോക്കണേ
ചേരുന്ന വഞ്ചനചെയ്ത രഹസ്യങ്ങൾ
ചോർത്തുവാൻ വന്നു ഞാനെന്നു നിനച്ചുവോ?
കാററിനും കത്തും കനലിനുമുള്ളതാ-
മൂററം കെടുത്തും ഖരാഖ്യരക്ഷസ്സിനെ
കാലനെയെന്നപോലിപ്പോഴയയ്ക്കുവൻ''
കാമസ്വരൂപിണിയോടി മറകയായ്!

---

143 ഏററ നൊട്ട ങ്കൊടിമൂക്ക മിഝകാതു
മുലൈയിരണ്ടു മിഴന്തും വഴ
ആററുവനേ വഞ്ചനൈയാ ലുമൈയുള്ള
പരിചറിവാ നമൈന്ത തൻറോ,
കാററിനില്ല ങ്കനലിനില്ല ങ്കടിയാ നൈ
ക്കൊടിയാനൈ ക്കരനൈ യുങ്കൾ,
കൂററുവനൈ യിപ്പൊഴുതേ കൊണർകിൻറേ
നെൻറുചല ങ്കൊണ്ടു പോനാൾ.

ഖരവധം

1 ചൊാശിയും ചോരക്കുരുതിയോട്ടം ചിന്നിച്ചിതറിയ
കരിംചെമ്പൻ കുന്തലോട്ടം തുള്ളമൂക്കോട്ടം
പെരിയ വാ പൊളിച്ചേററമലറിയാ നിശാചരി
കരിമുകിൽ മേലേ വീഴും ചെമ്മാനം പോലെ
അരിയ കരുത്തുചേൻ മരുവും ഖരൻെറ കാൽക്കൽ-
ത്തെരിക്കെന്നു ചെന്നുവീണാൾ വിവശയായി.

2 അട്ടത്തിതു നാശമെന്നുള്ളന്തകൻെറ പെരുമ്പറ-
യടിക്കുന്ന മട്ടിലവളലറി വീണു.
തടിത്തേററു തരംകെട്ട പിടയുന്ന പന്നഗിപോൽ
തറയിൽക്കിടന്നുരുണ്ടു വിവശയായി.

3 വാക്കിനൊാക്കും പുക മുമ്പേ വമിക്കുന്ന വായുള്ളവൻ,
നോക്കി ഖരൻ ''കുച്ചമില്ലാതിങ്ങനെ നിന്നെ
ആക്കിവിട്ടോരവരേവർ?'' എന്നു ചോദിക്കവേയവൾ
മൂക്കിൽച്ചോര ചേൻ കണ്ണോടിവണ്ണമോതി:- 14

കരൻ വതൈപ്പടലം

1 ഇരുന്ത മാക്കരൻ റാളിണൈ യിൻമിചൈ-
ച്ചൊരിന്ത ചോരിയൾ കുന്തല ട്ടൂംപെന-
ത്തെരിന്ത മൂക്കിനൾ വായിനൾ ചെക്കർമേല്
വിരിന്ത മേക മെനവീഴ ന്താളരോ.

2 അഴ്ങ്ക നാളിതെൻ റന്തക നാമണൈയാല്
തഴ്ങ്ക പേരി യെനത്തനി ത്തേങ്കുവാൾ
മുഴ്ങ്ക മേക മുടിത്തവെ ന്തീയിനാറ്
പുഴ്ങ്ക നാക മെനപ്പുരൺ ടാളരോ.

3 വാക്കിറ് കൊപ്പ പ്പുകൈമുന്നു വായിനാൻ
നോക്കി ക്കുചലർ നൈന്നെയി തൻമൈയെ
ആക്കി പ്പോവെ രാർകൊലെൻ റാനവൻ
മൂക്കിറ് ചോരി മുഴീഇക്കൊണ്ട കണ്ണിനാൾ.

4—6 ''ഇരുവർ മാനുഷർ, തപോനിധിവേഷമെടുത്തവർ,
വരിവില്ലും വാളുമുള്ളോർ, മന്മഥതുല്യർ,
അരിയ ധർമ്മിഷ്ഠർ, പംക്തിരഥൻതൻെറ തനയന്മാർ,
പെരുംപോരിലരക്കരെത്തേടി നടപ്പോർ,
ഒന്നുമറിയാത്തോർ നിൻെറ കരബലം, ധർമ്മപഥം
തന്നിൽനിന്നതിൻപെരുമ പരത്തിടുന്നോർ,
വെന്നിയാളും വേലേന്തുന്നോ, രരക്കരെ വേരറുത്തു
കൊന്നു നീക്കുമെന്നുമുന്നി നടന്നിടുന്നോർ,
മന്നിടത്തിൽ, നോക്കരുതാ വിണ്ണിലും മറെറവിടെയു-
മെണ്ണിനോക്കിൽ സാമ്യമെണ്ണാനരിപ്പമാന്നോർ,
പെണ്ണിനുള്ളോരഴകെല്ലാമുള്ളവളെയെനിക്കൊന്നു
വർണ്ണിക്കുവാൻ വാക്കുകളില്ലെന്നതേ വേണ്ടൂ!

7 കണ്ടു കാമനീയകത്തിൻ ധാമമാമക്കാമിനിയെ-
ക്കൊണ്ടുപോയി ലങ്കേശനു കൊടുക്കാനെണ്ണി
വിണ്ട കരളവൾക്കുമേൽ പാഞ്ഞുചെന്നേൻ; [അപ്പോൾ കോപം
കൊണ്ടുകൊണ്ടെൻ മൂക്കു തുണ്ടമാക്കിനാരവർ''

4 ഇരുവർ മാനിടർ താപത രേന്തിയ
വരിവില് വാട്കൈയർ മൻമതൻ മേനിയർ
തരുമ നീരർ തയരതൻ കാതലർ
ചെരുവി നേരു നിരുതരൈ ത്തേടുവാർ.

5 ഒൻറു നോക്കല തൻവലി യോങ്കറൻ
നിൻറു നോക്കി നിറുത്ത നിലൈപ്പിനർ
വെൻറി വേറ്കൈ നിരുതരൈ വേരറ-
ക്കൊൻറു നീക്കു മെൻറുണർ കൊൾകൈയാർ

6 മണ്ണിനോക്കരു വാനിനിൻ മററിനില്
എണ്ണി നോക്കറിൻ യാവരു നേർകിലാ-
പ്പെണ്ണി നോക്കുടൈ യാളൊരു പേതൈയെൻ
കണ്ണി നോക്കി യുരൈപ്പരു കാട്ചിയാൾ.

7 കണ്ടുനോക്കരു ങ്കരികൈ യാടനൈ-
ക്കൊണ്ടുപോവ വിലങ്കൈയർ കോക്കെനാ
വിണ്ടു മേല്വിഴ ന്തേനൈ വെകുണ്ടവർ
തുണ്ട മാക്കിനർ മൂക്കെന ച്ചൊല്ലിനാൾ.

8 കേട്ടാനവൾ ചൊല്ലും വാർത്ത,യുററുനോക്കിയില്ല, ''കാലം
കെട്ടോരവർ പന്നങ്ങ തുളച്ച മട്ടിൽ
വെട്ടിയ നിൻ മൂക്ക കാട്ടു''കെന്നെണീററാൻ നേരേ
[കാണ്മോർ
നോട്ടം കൊണ്ടേ ദഹിക്കുമ്മാറുഗ്രനാം ഖരൻ.

9 എഴുന്നേററു നിന്നാൻ ലോകമേഴുമെരിച്ചിട്ടും കന-
മെഴും കോപംകൊണ്ടു മനമെരിഞ്ഞിട്ടന്നോൻ
''കഴിഞ്ഞുപോയവർകഥയെന്തു വന്നെന്നാകില്ലമി-
ന്നൊഴിഞ്ഞുവോ പെരുംപഴി പിണച്ചതവർ?''

10 രഥം കൊണ്ടു വരികെന്നു ചൊന്നമാത്രയ്ക്കുള്ളിൽസ്വയ-
മരികിലിരുന്ന പതിന്നാലു വീരന്മാർ
ഒരു കൈയ്യാലുലകേന്താനുരുബലമാണ്ടോരിരു-
കരം ചേർന്ന പെരുമല കണക്കുള്ളവർ
ഉരചെയ്താരവരൊന്നി ''ച്ചീവേലയ്ക്കിങ്ങനുമതി
തരികടിയങ്ങൾക്കയി ഭവാനിദാനീം.''

11, 12 ശൂലം വാളും മഴു ചക്രം തോമരവും കാലപാശ-
മേവം പല പടക്കോപ്പു കൈകളിലുള്ളോർ, 46

8 കേട്ട നന്നമൈ കണ്ടിലൻ കേടിനർ
തോട്ട നങ്കി ററാളെയുറു മൂക്കിനൈ–
ക്കാട്ടെ നാവെഴ ന്താനെതിർ കണ്ടവർ
നാട്ട ന്തീയ വുലകൈ നടുക്കുവാൻ

9 എഴുന്തു നിൻറുല കേഴ മെരിന്തുക-
പ്പൊഴിന്ത കോപ ക്കനലുക പ്പൊങ്കുവാൻ
കഴിന്തു പോയിനർ മാനിട രെന്നുകാല"
അഴിന്ത തോവിവ്വുരും പഴി യെന്നുമാല".

10 വരുക തേരെന മാത്തിരൈ മാട്ടുളോർ
ഇരുകൈ മാലവരൈ യേഴിനൊ ടേഴനാർ
ഒരുകൈ യാലുല കേന്തു മുരത്തിനാർ
തരുക വിപ്പണി യെംവയി റാമെനൻറാർ

11 ശൂലം വാൺമഴു ത്തോമര ച്ചക്കരം
കാല പാച ങ്കളെപൊരു കൈയിനാർ

വേലചൂഴമൂഴിവാഴ്‌വോർ, വിറയ്ക്കുമ്മാറലറുന്നോർ,
ഹാലാഹലജ്വാലാകാരമിയന്നിട്ടന്നോർ,
ജ്വലത്കോപവഹ്നിയാർന്നോർ, വിലക്കിപ്പറഞ്ഞാ, "മല-
മലം! അടിയങ്ങൾ ചെയ്യും തൊഴില്ല നന്നേ!
കലഹിപ്പതുമ്പരോടോ കഥി ച്ചാല്പമിങ്ങു ഞങ്ങ-
ളുലകിങ്കലുയിർകൊൾവതുചിതമാമോ?''

13 "നന്നു നിങ്ങൾ ചൊല്ലിയതു, ഞാനിച്ചെറു
[ക്കരോടേൽക്കാൻ
ചെന്നുവെന്നാൽ ദേവജാതി ചിരിക്കുമല്ലോ!
കൊന്നു ചോരകുടിച്ചവർകൊണ്ടോരാണ തകർന്നിട്ട
വന്നുചേരിൻ സുന്ദരിയുമൊത്തിങ്ങു വേഗം.''

14 എന്നവാറേയാനന്ദിച്ചു വണങ്ങിനാരവർ പിന്നെ-
ച്ചെന്നാർ നാണം കെട്ടവൾക്കു പിന്നാലെ തന്നെ
അന്നന്തകനയച്ചുള്ള ദൂതിപോലെ നടക്കയായ്
മന്നവനന്ദനൻ വാഴമിടം പൂകിനാൾ.

15 അമലമാം നാമമോരായിരമുള്ള ദേവൻതൻെറ
വിമലചരണം ധ്യാനിച്ചിരുന്നരുളും 62

വേലൈ ഞാലംവെരുവുറ മാപ്പിനാർ
ആല കാല ന്തിരണ്ടന്ന വാക്കൈയാർ

12 വെമ്പു കോപ ക്കനലർ വിലക്കിനാർ
നമ്പി യെമ്മടി മൈത്തൊഴി നൻറെനാ
ഉംപർ മേലിൻ റുരുത്തനൈ പോതിയോ
ഇംപർ മേലിനി യാമുളെ മോവെൻറാർ.

13 നൻറു ചൊല്ലിനിർ നാനി ച്ചിറാർകൺ മേല്
ചെൻറു പോർചെയി റേറവർ ചിരിപ്പരാൽ
കൊൻറു ചോരി കുടിത്തവർ കൊൾകൈയൈ
വെൻറു മീളുതിർ മെല്ലിയ ലോടെൻ റാൻ.

14 എന്ന ലോട്ടും വിരുംപി യിറൈഞ്ചിനാർ
ചൊന്ന നാണില യന്തകൻ റൂതെന
അന്നൾ പിറ്പടർ വാരെന വായിനാർ
മന്നൻ കാതലർ വൈകിട നണ്ണിനാർ

15 ഉമില പ്പോർ വല്ലരക്കർക്കു ച്ചുട്ടിനാൾ
അമല ത്തൊൽപെയ രായിര ത്തൊഴിയാൻ

കമലനേത്രനെക്കൈയ്യാൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയവളപ്പോൾ
തുമുലമാണ്ടങ്ങുചെന്ന നിശാചരർക്കായ്.

16 "പൊക്കിടാം പിടിച്ചിവരെ, നീണ്ടപാശംകൊണ്ടു കെട്ടാം
ചൊൽക്കൊണ്ട നാഥൻെറയാജ്ഞ മുറസ്സുചെയ്യാം"
ഇക്കണക്ക പലതോതിയരക്കരോ ചുററും വന്നു
നില്ലയായി പെരുമല കണക്കടനേ.

17 സത്യവാക്കടയ രാമൻതിരുവടി തയ്യലാളെ-
ക്കാത്തുകൊള്ളാനനുജനോട്ടരച്ചു വേഗം
പൂത്ത കല്പതരുവൊത്ത തൃക്കരത്തിലെട്ടുത്തു ഞാൺ
പൂട്ടിയതാം കുലാചലസമാനചാപം.

18 തൻകരത്തിൽ ചേർത്തു വില്ലും വാളുമൊരു തൂണീരത്തെ-
ത്താങ്ങിത്താമരാക്ഷൻ ശാല വിട്ടടൻ നീങ്ങി
"ഇങ്ങു വരിനെടോ നിങ്ങ"ളെന്നുചൊല്ലിക്കോപത്താലേ
വിങ്ങും തോളുടയോൻ പോരു ചെയ്യുവാനോങ്ങി.

19 മഴവും തിളങ്ങും വാളും മുമ്മുന ചേർന്നുള്ള വേലും
തഴവുമക്കാലാഗ്നികൾ കരങ്ങളപ്പോൾ 78

നിമല പ്പാത നിരൈവി നിരുന്തവ-
ക്കമല ക്കണ്ണനൈ കൈയിനിറ്ക്കാട്ടിനാൾ.

16 എററു വാമ്പിടി ത്തെന്തുതു മെൻകുനർ
പററു വാനെട്ടും പാചത്തി നെൻകുനർ
മുററു വാമിവരൈ ചൊൻമുറൈ യാലെനാ-
ച്ചുററ നാർവരൈ ചൂഴ്ന്തനന തോററത്താർ.

17 ഏത്തു വായ്മൈ യിരാമ നിളവലൈ-
ക്കാത്തി തൈയലൈ യെൻറുതൻ കറ്പനം
പൂത്ത തന്ന പൊരുവി റടക്കൈ യാല്
ആത്ത നാണി നരുവരൈ വാങ്കിനാൻ.

18 വാങ്കി വാളൊട്ടു വാളിപെയ് പുട്ടിലും
താങ്കി ത്താമരൈ ക്കണ്ണന ച്ചാലൈയൈ
നീങ്കി യിവ്വഴി നേർമി നടാവെനാ
വീങ്കു തോളൻ മലൈ തലൈ മേയിനാൻ

19 മഴുവും വാളും വയങ്കൊളി മുച്ചിലൈ-
ക്കഴുവു കാലവെ ന്തീയന്ന കാട്ചിയാർ

എഴനാല്യമരിഞ്ഞങ്ങു വീഴ്ത്തി ലാക്ക തെററിടാതെ-
യെഴമമ്പുകൊണ്ടുടനെയംബുജനേത്രൻ.

20 മരങ്ങൾപോൽ വാളോടൊത്തു തോളുകളും താഴെ വീഴ്കെ
മാറുകൊണ്ടു വീറുകൊണ്ടു പൊരുതിക്കൊണ്ടാർ
ശരങ്ങളന്നേരം രാമൻ തൊട്ടത്തു ചെന്നു കൊണ്ടു
ശിരസ്സുകളററു; പാഞ്ഞാളവളന്നേരം.

(വൃത്തഭേദം)

21 ക്രുദ്ധനാം മൃഗരാജൻ
കൊമ്പരെക്കൊൽകെ നിജ-
ഹസ്തത്തെശ്ശിരസ്സിങ്കൽ
ചേർത്തോട്ടം കരിണിപോൽ
വിത്രസ്തയായീട്ടമാ-
രാക്ഷസി ചെന്നോതിനാ-
ളുററതു മുഴവനും
സോദരൻ ഖരനോടായ്.

22 അങ്ങരക്കന്മാരെല്ലാ-
മഴിഞ്ഞാരെന്നുകേട്ടു
പൊങ്ങിടും ച്ചടുചോര
കൺവഴിയുതിക്കവേ

എഴവി നീട്ടട കൈയെഴനാൻ കൈയു-
ന്തഴവും വാളിക ളാററല ഞ്ചാത്തിനാൻ.

20 മരങ്കൾ പോനെട്ടു വാളൊട്ടു തോൾവിഴ
ഉരങ്ക ളാനടർ ന്താർക്കര വോൻവിട്ട-
ഞ്ചരങ്ക ളോടിന തൈക്ക വവർകട-
ഞ്ചിരങ്ക ളോടിന തീയവ ളോടിനാൾ

21 കളിറു ഡേറ്കററ് കററ തുണർത്തിനാൾ
കളിറു കോപവെ ങ്കോളരി മാവട-
ക്കളിറെ ഖാമ്പട കൈ തലൈ മേലുറ-
പ്പിളിറി യോട്ടം പിടിയന്ന പെററിയാൾ.

22 അങ്കരക്ക രവിന്തഴി ന്താരെന-
പ്പൊങ്ക രത്തം വിഴിവഴി പ്പോന്തുക

ശങ്കരൻപോലും തെല്ലൊ-
ന്നഞ്ചിടും കർമ്മം ചെയ്‌വോൻ
ഹുങ്കാരം ചെയ്തു ഖരൻ
വൻകോപം പൂണ്ടാനല്ലോ.

23 “അയ്യനിൻ ശക്തന്മാരാ-
മരക്കന്മാരെ”യെന്നു-
ള്ളാജ്ഞയെക്കേട്ടനേര-
മരികിൽനിന്നോരോടി
ആനമേലംഭോദോഗ്ര-
മാനകമേററിത്താക്കി;-
യദ്രിഗുഹാന്തര-
കേസരിവദ്ധ്വം ഞെട്ടി.

24 ഭേരിതൻനാദം കേൾക്കെ-
ക്കാർമുകിൽക്കൂട്ടം പോലെ
തേരുകൾ തെരുതെരെ-
ത്തയ്യാറായ് പുറപ്പെട്ടു.
ആരവാരങ്ങൾ കേട്ടു
വിറച്ചു വാനോർ, ലോക-
മാകവേ പാതാളവു-
മാഹന്ത ഭയന്നുപോയ്!

വെങ്ക രപ്പെയ രോൻവെകു ണ്ടാൻവിലൊടെ
ച്ചങ്ക രറ്കു ന്തട്ടപ്പുര ന്തൻമൈയാൻ

23 അഴൈയെൻ റെവ വരക്കർവൻ പോർപ്പടെ
ഉഴൈയ രോടി യൊരുനൊടി യോങ്കൻ മേൻ
മഴൈയെൻ മാമര ചേററിനർ വല്ലെയിൻ
മുഴൈയിൻ വാളരി യഞ്ച മുഴക്കവാർ.

24 പേരി യോചൈ പിറത്തലും പെട്പുറു
മാരി മേകം വരമ്പില വന്തന–
ത്തേരിൻ ചേനൈ തിരണ്ടു തേവർതം
ഊരു നാക തലകു മുലൈന്തവേ।

25 ആഹവഭേരീരവ-
മാത്തേററമിരമ്പവേ,
യങ്ങവിചരിന്നം രഥ-
ഭംഗങ്ങൾ നീങ്ങീടവേ,
അക്കല്പകാലകാളി-
കാഭ്രകല്പമാം കടൽ
ഉഗ്രവാതൃയാൽ പൊങ്ങും
പോലവേ സൈന്യം നീങ്ങി.

26 കാട്ടകളടർന്നങ്ങു
വാനത്തിൽ പൊങ്ങും പോലെ
നീട്ടററ കൊടിയെങ്ങും
നിവർന്നു വീശീ കാററിൽ
കൂട്ടുന്ന ഘോഷത്തോടെ
കൂളികൾ വിശപ്പാററാൻ
കൂട്ടത്തോട്ടയർന്നെങ്ങും
പറന്നപോലെ തോന്നും.

27 തളച്ച കുററി പാടേ
തകർത്തുമാക്കും തെല്ലു-
മിളക്കാതോട്ടം മദ-
കരികൾക്കൊത്ത സൈന്യം

25 പോർപ്പെ രുമ്പണൈ പൊമ്മെൻ മുഴക്കമാ
നീർത്ത രങ്ക നെട്ടുന്തേ ഞേർകളാ
ആർത്തെഴുന്ത തിറുതിയി നാർകലി
കാർക്ക രുങ്കടൽ കാല്കിളർ ന്തെന്നവേ

26 കാട്ട തുൻറി വിചുമ്പു കരന്തെന
നീടി യെങ്ക നിമിർന്ത നെട്ടങ്കൊടി
ഓട്ട മെങ്കഠ പചിയെൻ റുവന്തെഴുന്തു
ആട്ട കിൻറ വലകൈയി നാടവേ

27 തറിയി നീങ്കിയ താഴ്തട കൈക്കുത്തുണൈ-
ക്കറികൊ ളാമത വേഴ ക്കുഴവനാർ

ഇളക്കും കരവാളിൻ
വായ്ത്തല കൂട്ടിമുട്ടി-
യുതിക്കും സ്ഫുലിംഗങ്ങൾ
ചൂടേററീ കാട്ടിന്നുള്ളിൽ.

28 മുരട്ട വാദ്യം രണ്ടു
പുറവും താക്കമൊലി-
യുരുളിന്നൊലി തന്നിൽ
വിലയം കൊണ്ടു മുററും
കരുണാനിധി രവി
തന്നൊട്ട പൊരുതിടാ-
നിരുളിൻ കൂട്ടമെന്ന
പോലവേ തിങ്ങീ സേന.

29 തലയിൽ മഹാനാഗം
താങ്ങിയ ധരണിയാൾ
നിലയില്ലാതെകൊണ്ടു
മുതുകു ഞെളിക്കും പോൽ
ഉലയില്ലാതെയുല-
കേഴിലും തിങ്ങിനില്ക്കും
മലകളെല്ലാമൊന്നി-
ച്ചെന്നപോൽ വന്നു സൈന്യം.

ചെറിയും വാളൊട്ടു വാളിടൈ തെയ്ത്തുകാ
പൊറിയിറ് കാനെങ്കും വെങ്കനല് പൊങ്കവേ

28 മുരടി രണ്ടു മുഴങ്കുറ ത്താക്കൊലി
ഉരുടി രണ്ടെഴ ന്തെരൊലി യുട്പുക
അരുടി രണ്ട വരുക്കൻറൻ മേല്വഴങ്കു
ഇരുടി രണ്ടുവ ന്തീണ്ടിയ തെന്നവേ

29 തലൈയിൻ മാച്ചുണ ത്താങ്കിയ താരണി
നിലൈനി ലാതു മുതുകൈ നെളിപ്പുറ
ഉലൈവി ലേഴലകത്തിന മോങ്കിയ
മലൈയെ ലാമൊരു മാട്ടതൊ ക്കെന്നവേ

(വൃത്തഭേദം)

30 പുള്ളിപ്പുലികളോ കാർമുകിൽമാലയോ
കൊല്ലും കരികളോ തുള്ളും മലകളോ
അല്ല പോൽ കേസരീസേനയോ കണ്ടിടാ-
മല്ലോ പല പതിനായിരം വീരരെ.

31 പൂട്ടി സിംഹങ്ങളെ, വ്യാളികളെപ്പൂട്ടി
പൂട്ടീ കരികളെ,പ്പൂട്ടീ പുലികളെ,
പൂട്ടീ നരികളെ, പ്പൂട്ടിനാർ നായ്ക്കളെ,-
പ്പൂട്ടി കൂളികളെ, പ്പൂട്ടിയശ്വങ്ങളെ.

32, 33 കെട്ടിയെരുത്തിനെ, പ്പന്നിയെക്കെട്ടിയും
കെട്ടി കാററൊത്ത പിശാചിൻ നിരകളെ
കെട്ടീ കഴുതകളേയും പരുന്തിനെ-
ക്കെട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട തേർക്കൂട്ടമിങ്ങനെ.
ഒട്ടമടക്കാനരുതാത്ത കാലൻെറ
കൂട്ടകാരാകുമാ രാക്ഷസസേനകൾ
വിട്ട പുറപ്പെട്ടവെങ്കിലിപ്പാരിട-
മൊട്ട ചുററിത്തിരിച്ചെത്തുവാൻ പോന്നവർ
ഒട്ടേറെയാന, കുതിര, കാലാളുക-
ളൊത്തു ഞെരുങ്ങിയണ്ടെത്തിട്ടും വേളയിൽ 138

30 വല്ലിയ കഴാങ്കളോ മഴൈയി നീട്ടമോ
ല്ലിപ തൊകതിയോ വോങ്ക മോങ്കലോ
അല്ലമ ററരികളി നനിക മെയെന
പ്പല്പതി നായിരം പടൈക്കെ വീരരേ

31 ആളികൾ പൂണ്ടന വരികൾ പൂണ്ടന
മീളികൾ പൂണ്ടന വേങ്കൈ പൂണ്ടന
ഞാളികൾ പൂണ്ടന നരികൾ പൂണ്ടന
കൂളികൾ പൂണ്ടന കുതിരൈ പൂണ്ടന.

32 ഏററിന മാത്തന വേന മാത്തന
കാററിന മാത്തന കഴുതൈ യാത്തന
യോററിന മാത്തിര ത്തുലക മൂഴ്വരും
പാററിന മാത്തന പണില മാത്തന.

33 തേരിന ത്തുവൻറിന ചിറുകട് ചെമ്മുക-
ക്കാരിന നെരുങ്കിന കാലിറ് കാല്വരു

കേട്ട പടഹാദി വാദ്യഘോഷങ്ങളെ-
യൊട്ടടക്കീടുന്ന ശംഖനാദങ്ങളും.

34 കൈയ്യിൽ മഴു, വേല്, വാളും, വളർവടി
നെയ്യിട്ട തോമര, മീട്ടി, മുശുണ്ഡിയും
മെയ്യുടച്ചീടും ഗദകൾ ത്രിശൂലമ്പു-
മെയ്യും ശരം കാലപാശമുലയ്ക്കയും.
കുന്തം കുലിശവും ഭിന്ദിപാലം കോല്-
മന്തമില്ലാതുള്ള ചാപചക്രങ്ങളും
സന്താപമേറും വലയങ്ങൾ ശംഖവും
പന്തവും കപ്പണം പാശായുധങ്ങളും
അക്കാനലാധികദീപ്തമായ് മാംസവും
രക്തവും കൊണ്ടതി തൃഷിതമായതായ്
ഉൽകടശോകം സുരർക്കേകി, വൻ
വെററികൊള്ളും പടക്കോപ്പു തിങ്ങീ തുലോം
ആയിരമായിരമാനകൾക്കൊത്തവ-
രായിരുലോകം വിഴുങ്ങീടുന്നോർകളായ് 154

താരിന കുഴമിന യടൈയില് കുറനാ
പേരിന കുടലെന പ്പെയരു കാലൈയേ

34 മഴുക്കളു മയില്കളും വയിര വാൾകളും
എഴുക്കളു ന്തോമര ത്തൊകൈകെഴു മിട്ടിയും
മുഴുക്കളു മുചുണ്ടിയു ന്തണ്ടു മുത്തലൈ-
ക്കഴുക്കളു മുലക്കൈയു കാല പാചമും

35 കുന്തമു കുലിചമു കോലും പാലമും
അന്തമില് ചാപമുഞ്ചരമു മാഴിയും
വെന്തൊഴില് വലയമും പിളുകു ചങ്കും
പന്തമു കപ്പണ പ്പടൈയും പാചമും.

36 ആതിയി നതുക്കന മനലു ണ്ണുറു-
ഞ്ചോതിയ ചോരിയു ന്തുവുന്തുവി
ഏതികൺ മിടൈന്തന വിരൈ ക്കലാം
വേതനൈ കൊടുത്തന വാകൈ ചെയ്ന്തന.

37 ആയിര മായിര കളിററി നാററലർ
മായിരു ഞാലത്തെ വിഴുങ്കും വായിനർ
തീയെരി വിഴിയിനർ നിരുതർ ചേനൈയിൻ
നായകർ പതിൻമരോ ടടുത്ത നാൽവരോ.

തീയെരിയും മിഴിയാണ്ട രക്ഷോസൈന്യ-
നായകരോ പതിന്നാലുപേരായവർ
ആറിനോടായിരം ചേർത്തു പെരുക്കിയോ-
രായിരമെണ്ണും വരുന്നതാമപ്പട
ഏഴു രണ്ടെന്ന കണക്കിൽ മുഴുത്തുക-
യേറിവരുമെണ്ണിനോക്കുകിൽ നിർണ്ണയം
അത്യന്തശക്ത, രശനിധ്വനികണ്ഠ–
രായുധവിക്ഷേപദക്ഷഹസ്താഞ്ചിതർ,
അബ്ജഭവവരദൃപ്ത, രംഭോദസം-
ലഗ്ന ശീർഷാചല, രുത്സാഹസാഹസർ,
40 വിണ്ണുളവുന്നതദീർഘശരീരികൾ
കണ്ണുളവെത്താത്ത മാറിടമുള്ളവർ
മണ്ണുളവേല്ലും പദങ്ങളാർന്നോ, രുമ്പ-
രെണ്ണുളവെന്നിയേ വെന്നിയേകുന്നവർ
41 ഇന്ദ്രൻ മുതലോരെറിഞ്ഞുള്ളൊരായുധം
ചിന്തിച്ചിട്ടുമ്മാറു മാറുതോളുററവർ
അന്തകൻ താണ്ടിക്കുപ്പമാജ്ഞാബലർ
ചെന്തീക്കനലുടലിൻ വടിവാണ്ടവർ
42 ശൂലവും പാശവുമൊത്ത ചെമ്പൻമുടി–
ക്കോലവും കണ്ണുമെകിറും കലന്നവർ

38 ആറിനൊ ടായിര മമൈന്ത വായിര–
ങ്കുറിന വൊരുപടൈ കുറിത്ത വപ്പടൈ
ഏറിന വേഴിന തിരട്ടി യെൻപരാൽ
ഊറിന ചേനൈയിൻ റൊകുതി യുന്നുവാർ.

39 ഉരത്തിന രുരുമെന വുരവും വായിനർ
കരത്തെറി പടൈയിനർ കമല ത്തോൻറരും
വരത്തിനർ മലൈയെന മഴൈത്ത യിൻറെഴ
ചിരത്തിനർ തരുക്കിനർ ചെരുക്ക ഞ്ചിതൈന്തയാർ.

40 വിണ്ണുള വിടനിമിർ ന്തുയർന്ത മേനിയർ
കണ്ണുള വിടവരു മാർപർ കാലിനാല്
മണ്ണുള വിട്ടനെട്ടു വലത്തർ വാനവർ
എണ്ണുള വിടവരു ഞ്ചെരുവെൻ റേറിനാർ

ആലവും വെണ്മയാമ്മാറു കറുത്തവർ
കാലനും കാലനെന്നോക്കുമാറുള്ളവർ
വീരക്കഴൽവെററി മാല്യം കവചങ്ങ-
ളാരങ്ങളും നെറി നെററിയുമാന്നവർ
ചോരിക്കനൽമുടി ചേന്നവർ പോരിന്നു
ചേരും വെറിയാന്നൊരുമ പൂണുന്നവർ
ദന്തിമേലേറിനേരിട്ടിട്ടമിന്ദ്രനു
കാന്ദിശീകത്വമരുളുവാൻ പോന്നവർ,
മൂന്നു ലോകങ്ങളും നേരിട്ടു നില്ക്കുവാ-
നുന്നും സുദൃഢമഹാഭുജമുള്ളവർ,
കുഞ്ജരമശ്വം പിശാചവും വാനരം
സിംഹം കരടി നായ്‌വേങ്ങയും വ്യാളിയും
അഞ്ചിട്ടമാരുമിവകൾ മുഖങ്ങളോ-
ടഞ്ചിതം നഞ്ചുതിക്കുന്ന നേത്രങ്ങളും,
എട്ടുമേഴും കൈകളുള്ളവർ, കൺകളിൽ
ചെട്ട കനൽ പൊഴിച്ചീട്ടുന്നവർകളും
എട്ടുമേഴും മുഖമുള്ളവർ നീണ്ടിടം
പെട്ടുള്ള കാലുകളുള്ള ഭയങ്കരർ 92

41 இந்திரன் முதலினோ ரெறிந்த மாப்புடை,
சிந்தின தெறித்துக ச்செறிந்த தோளினார்
அந்தக னடியொழ தடங்க மாவைணயார்
வெந்தழ லுருவுகொ ண்டனைய மேனியார்.

42 சூலமும் பாசமு ந்தொடர்ந்த செம்மயிர்
ச்சாலமு ந்துகண மெயிறு ந்தாங்கினார்
ஆலமும் வெளிதென நிறத்த ராற்றலால்
காலனு ங்காலனென் றயிர்க்க ங்காட்சியார்.

43 கழலினர் தாரினர் கவச மார்பினர்
நிழலுறு பூணினர் நெறித்த நெற்றியர்
அழலுறு குஞ்சிய ரமரை வேட்டவந்து
எழலுறு மனத்தின ரொருமை யெய்தினார்

44 மருப்பிறா மதக்களி ற்றமரர் மன்னனும்
விருப்புறா முகத்ததிர் விழிக்கின் வென்றிடும்
உருப்பெறா துலைவுறு முலக மூன்றினும்
செருப்பெறா தினவுறு புகர த்தோளினார்.

വിഷ്ടപവാസി ജനങ്ങളെക്കൈയ്കളാ-
ലിഷ്ടപ്പടി വാരിവായ്ക്കൊണ്ടിടുന്നവർ.
നഷ്ടമാകാത്തവ, രിങ്ങനെ രാക്ഷസ-
ദുഷ്ടസേനാപതീ വീരർ നിരക്കയായ്!

47, 48 യക്ഷരിൽനിന്നു ബലം കൊണ്ടെടുത്തവ
ദക്ഷരസുരൻ തനിയേ കൊടുത്തവ
അക്ഷരദേവരെ മുഗ്ദ്ധരാക്കി നിജ-
ശക്തികൊണ്ടേ കൊണ്ടുവന്നുള്ളവ
അക്ഷീണഗന്ധർവ്വസഞ്ചയത്തെ ഭീതി-
വിക്ഷുബ്ധമാക്കിയപഹരിച്ചുള്ളവ
സ്നിഗ്ദ്ധരാം സിദ്ധരെയാനയിച്ചായവ-
ർക്കുദ്വേഗമേകി സ്വയമെടുത്തുള്ളവ
അദ്ധ്വജചാമരമായൂരപിഞ്ഛികാ-
ബദ്ധസുരുചിര താലവൃന്താദികൾ
ആതപത്രം ഗജപൃഷ്ഠപതാകക-
ളാതപച്ഛേദകമാം വിതാനങ്ങളും
ഏറ്റുമേറ്റുമിടവിട്ടിടാതങ്ങനെ
യേറ്റുമേ തുംഗപരിച്ഛദപംക്തികൾ 110

45 കുഞ്ചര ങ്കുതിരൈപ്പേയ് കുരങ്കു കോളരി
വെഞ്ചിന ക്കരടിനായ് വേങ്കൈ യാളിയെൻറു
അഞ്ചുറ ക്കനല്പ്പുരൈ മുകത്ത രാർകലി
നഞ്ചുമൊ ക്കെനപ്പുരൈ നയന ത്താർകളും

46 എൺകൈയ രെഴുകൈയ രേഴു മെട്ടുമായ്-
ക്കൺ കനല് ചൊരിതരു മുകത്തർ കാലിനർ
വൺകൈയിൽ വളൈത്തുയിർ വാരി വായിനിട്ടു
ഉൺ കൈയി നവകൈയ രലപ്പി ലാർകളും

47 ഇയക്കരിറ് പറിത്തന വവുണ രിട്ടന
മയക്കറു ത്തമരരൈ വലിയിൽ വാങ്കിന
തുയക്കിൽക ന്തപ്പരൈ ത്തുരന്തു വാരിന
നയപ്പുറു ചിത്തരൈ നലിന്തു വവ്വിന.

48 കൊടിതഴൈ കവിക്കൈവാൻ റൊങ്കല് കുഞ്ചരം
പടിയുറു പതാകൈകളി വിതാനം പല്വകൈ

ജാതോത്സവം പൊന്തിയേവർക്കുമന്നുസം-
ജാതമായ് നിന്ദ ദിവാകരദീപ്തിയിൽ!

49, 50, ഏഴൊടൊരേഴുമെഴുന്ന സേനാനിക-
51 ളേഴൊടൊരേഴുലകങ്ങൾ ജയിച്ചവർ
വാളൊട്ട ശ്ശൂലം മഴുവുമേന്തുന്നവർ
വൻപുലി സിംഹങ്ങളൊത്ത കോപാകുലർ
വില്ലിയന്നോർ കരവാളുകളുള്ളവർ
പല്ലുകൾ വപ്പിലിറുക്കിവെച്ചുള്ളവർ
ചൊല്ലും പടിചെയ്തു തീപ്പവർ മേരുവെ-
പ്പുല്ലുപോലങ്ങു പറിച്ചുമാററുന്നവർ
എല്ലാദ്ദിശകളിൽനിന്നു വന്നോർ തേരു
നല്ല കുതിരകളുള്ളവരായവർ
ശോഷണം വീരക്കു ചെയ്തിട്ടന്നോരതി-
ഭീഷണം വേലായുധത്തെദ്ധരിച്ചവർ
ഘോഷപൂർവ്വം പടയൊത്തു വന്നെത്തിനാർ
ദൂഷണനും ത്രിശിരസ്സും പുരോഭവി. 126

ഇടൈയിലാ തെങ്കണ മിചൈയ മീമിചൈ
മിടൈതലി നലകെലാം വെയിലിഴന്തവേ.

49 എഴുവരൊ ടെഴുവരാമുലക മേഴൊടേഴ്
തഴുകിയ വെൻറിയർ തലൈവർ താനൈയർ
മഴുവിനർ വാളിനർ വയങ്ക ചൂലത്തർ
ഉഴുവൈയൊ ടരിയെന വുടററു ചീററത്താർ

50 വില്ലിനർ വാളിന രിയഴിൻ മിതിട്ടം
പല്ലിനർ മേരുവൈ പ്പറിക്ക മാററലർ
പുല്ലിനർ തിചൈതൊറും പുര ചി തേരിനർ
ചൊല്ലിന മുടിക്കുറു ത്തുണി ചി നെഞ്ചിനർ

51 ദൂടണൻ തിരിചിരാ തോൻറ ലാതിയർ
കോടണെ മുരചിന കളിറ്റ് മേനൈയർ
ആടവ ത്രുയിർകവ രലങ്കല് വേലിനർ
പാടവ നിലൈയിനർ പലരു ഞ്ചുററിനർ

52 പൊന്തിനിറഞ്ഞ പടയാം കടൽചൂഴ്ന്ന
മന്ദരപർവ്വതം പോലെ മിന്നീ ഖരൻ
അന്തകൻപോലും നടുങ്ങുന്ന ഭീകരൻ
മന്ദം രഥത്തിൽക്കയറി സന്നദ്ധനായ്.

53 മത്തമാതംഗതുരംഗമ സഞ്ചയം
കാർത്തസ്വരകലശാഞ്ചിതസ്യന്ദനം
നക്തഞ്ചരാഗ്ര്യപദാതിചതുരംഗ-
ശക്തസേനാചരണോദ്ധൃതധൂളികൾ
സപ്തഹരിതഹയങ്ങളെത്തൽക്ഷണം
ശുഭ്രാവദാതങ്ങളാക്കി മാററീ പരം.

54 വർദ്ധിച്ച രോഷമാരാക്ഷസസേനകൾ
വാരിധിപോൽപ്പോകെയാക്കും പൊടികളാൽ
വാനിലും മാമലമോളിലുമേറിയ
വാരിദപംക്തികളാകവേ മൂടിപോൽ!
വാർദ്ധിയുമൊട്ട നികന്നുപോയെന്തിനി
മറെറാന്നു ചൊല്ലേണ്ടു രാക്ഷസപ്രാഭവം!

55 പാരിലും വാനിലും തിക്കിത്തിരക്കയാൽ
പർവ്വതത്തിന്നുമേൽ പർവ്വതപംക്തിപോൽ 144

52 ആൻറമൈ യെറിപടൈ യഴുവത്താർകലി
വാൻറൊടർ മേരുവൈ വളൈത്ത താമെന
ഊൻറിന തേരിനു നയർന്ത തോളിനൻ
തോൻറിനൻ കരനമൻ റുണക്ക മെയ്തവേ.

53 അചുംപുറു മതകരി പുരവി യാടക-
ത്തചുംപുറു ചയന്തന മരക്കർ താടര
വിചുംപുറു തുളിയാൻ വെൺമൈ മേയിന
പചുംപരി പ്പകല്വൻ പൈംപൊ റേററരോ.

54 വനന്തുകൾ പട്ടന മലൈയിൻ വാനുയർ
കനന്തുകൾ പട്ടന കടല്ക ടീർന്തന
ഇനന്തൊക തുളിയാ ലിചൈപ്പ തെന്നിനി-
ച്ചിനന്തൊക നെട്ടങ്കടറ് ചേനൈ ചെല്ലവേ.

55 നിലമിചൈ വിചുമ്പിടൈ നെരുക്ക ലാനെട്ടു
മലൈമിചൈ മലൈയിനം വരുവ പോൽമലൈ-

പാരിച്ച ദൗഷ്ട്യം കലന്ന നിശിചരർ
പർവ്വതാധിത്യക മേലേ നടക്കയായ്.

56 മായയാൽ ബദ്ധമാം കർമ്മമറുത്തുള്ള-
തായ മഹാശയന്മാർക്കനിവാര്യമായ്
കായനിലീനമായന്തകന്നായന്ത്യ-
കാലത്തുയിരു കൊട്ടത്തിട്ടും വ്യാധിപോൽ
ആ യാമിനീചരസോദരി മുൻപു ചെ-
ന്നാരാക്ഷസമഹാസേനയെത്തൽക്ഷണം
ആനയിച്ചാളമേയാത്ഭുതദാനൈക-
ലോലനാം രാമദേവൻെറ തിരുമുമ്പിൽ.

57 തൂര്യനാദം കൊണ്ടലിന്നിണ്ടലേകവേ
ഘോരവിഷ്ഫാരമിടിയെ നട്ടക്കവേ
വാരിധി ഗർജ്ജനംകൊണ്ടു ഞെട്ടീടവേ
വീരക്ക മുന്നിലണഞ്ഞിതനീകിനി.

58 പക്ഷികലവും മൃഗങ്ങളും വൈശസ-
വിഷമിന്നചിത്തം മുറയിട്ടവശരായ്
അക്ഷികൾ വാടി നെട്ടവീർപ്പു വിട്ടൊരു
കാൽക്ഷണമെങ്ങുമിളയ്ക്കാതെ പാഞ്ഞുപോയ് 162

തലൈമിചൈ തലൈമിചൈ താവി ച്ചെൻറനർ
കൊലൈമിചൈ നഞ്ചെന കൊതിക്ക നെഞ്ചിനാർ

56 വന്തു ചേനൈ വെള്ളം വള്ളിയോൻ മരുങ്കമായ
പന്തമാ വിനൈയൈ മാളപ്പററു പെററി യോക്കം
ഉന്തരു നിലൈയ താകി യുടനരൈ ത്തുയിർകടമൈ
അന്തകറ് കളിക്ക നോയ്പോ ലരക്കിമു ന്നാക വമ്മാ.

57 തുരിയക്കുരലിൻ വാളിൻ മുകിറ്കണ ത്തുണുക്ക ക്കൊള്ള
വാർകിലൈ യൊലിയി നഞ്ചി യുരുമെലാ മറുക്ക ക്കൊള്ള
ആർകലി യാർപ്പിനട്കി യചൈവുറ വരക്കർ ചേനൈ
പോർവന തീരന വീര നരൈവിടം പുക്ക തൻറേ.

58 വായ്പുല ർന്തൊഴിന്ത മെയ്യിൻ വരുത്തത വഴിയിൻ യാണ്ടും
ഓയ്വില തിരിന്തു വിങ്ങ മുയിർപ്പിന വുലൈന്ത കണ്ണ

രാക്ഷസസേന വരുന്നതാം വാർത്തയെ-
പ്പക്ഷീന്ദ്രവാഹനോടോതുവാൻതന്നെയാം.

59 ധൂളിപടലം വരുവതും ഭൂരുഹ-
പാളി ഞെരിഞ്ഞു ചടചട വീഴ്‌വതും
വ്യാളീഹരികളഞ്ചുന്നതും കണ്ടോർത്തു
നാളീകലോചനർ നക്തഞ്ചരാഗമം.

60 മിന്നലണി വില്ല് കൈയ്യാണ്ടു കഞ്ചുക-
ത്തിന്നൊളിയാൻറ തിരുകിയ വാളൊടും
പൊന്നൊളിയമ്പെഴും തൂണീരമേന്തിയും
ഉന്നിദ്രകോപാഗ്നി തന്നുള്ളിലാളിയും
''നിന്നാലുമങ്ങിതാ കണ്ടാലു മെൻനില-''
യെന്നു സന്നദ്ധനായോതിട്ടും വീരനെ
തന്നുടെ പിൻപു പിറന്ന കുമാരനെ-
ത്തന്മുന്നിൽ നില്പതായ് കണ്ടോതി രാഘവൻ:-

61 ''സന്മാർഗ്ഗചാരികളാം മുനിമാരൊടു
മുന്നമേ ഞാൻ ചെയ്തു സത്യമോർത്തീടെടോ.
ഇന്നക്തചാരികുലത്തെ ഞാനേകനേ 184
കൊന്നൊടുക്കീടുവേനെന്ന പഴമൊഴി

തീയവർ ചേനൈ വന്തു ചേർന്തമൈ തെരിയ ച്ചെൻറു
ചേയ്തെരി ന്തുരൈപ്പ പോൻറ പുള്ളെഴ വിലങ്കുമമ്മാ.

59 തുളിയിൻ പടലൈ വന്തു തൊടര്വ്വുറ മരമുന്തുറ്-
ന്താളിടൈ യൊടിയു മോതൈ ചടചട വൊലിപ്പ ക്കാനത്തു
ആളിയു മരിയു മഞ്ചി യിരിതര മലക്ക ണോക്കി
മീളിമൊയ്മ്പിനരു ഞ്ചേനൈ മേല്വന്ത തുളതെൻ റുന്നാ.

60 മിന്നിൻറ ചിലൈയൻ വീര ക്കവചത്തൻ വിചിത്ത വാളൻ
പൊന്നിൻറ വടിംപിൻ വാളിപ്പുട്ടിലൻ പുകൈകഴു നെഞ്ചൻ
നിന്നിൻറു കാണ്ടി യാൻചെയ് നിലൈയെന വിരുമ്പിനോരാ
മുന്നിൻറ പിൻവന്തോനൈ നോക്കിനൻ മൊഴിയലുററാൻ

61 നെറിക്കൊൺമാ തവർക്കു മുന്നേ നേർന്തനെ തീയത രാവ്വി
പറിക്കവൻ യാനേ യെൻറ പഴമൊഴി പഴുതു റാമേ

ഇന്നു പാഴാക്കിടൊല്ലാ; യതിനാൽ ധരാ-
നന്ദിനിതന്നെ നീ കാത്തുകൊണ്ടീടുക"

62 നീരന്ധ്രഭൂരുഹശ്യാമാടവിയാന്ന്
നീട്ടററ സേന ഖരാദിഷ്ടമെന്നതു
നേരെയറിഞ്ഞു, കുവലയലോചനൻ
കൂരമ്പുകൊണ്ടു നിറച്ച തൂണീരവും,
ചാരുകോദണ്ഡവും ഭാസി പോർച്ചട്ടയും
മാറിൽ ധരിച്ചു കരവാളുമേന്തിനാൻ.

63 "വെല്ലാനരുതാത്ത പോരിലിപ്പാതമ-
സ്വർല്ലോകവും വന്നെതിർത്തുവന്നാകിലും
ചൊല്ലുണ്ണമോ ഞാനഴിയുമോ കേസരി-
തുല്യ ഭവാനറിയാത്തതല്ലതും
ഉല്ലാസമോടെനിക്കേകണമീരണം
വല്ലാത്‌മയെൻ തോളിനില്ലാതെയാകണം"

64 എന്നിങ്ങനെയനുജാതനോതീടിലും
കുന്നിയും ചാഞ്ചല്യമാർന്നില രാമനും!
നന്നായറിഞ്ഞിടാമാര്യൻറെ പർവ്വത-
സന്നിഭമാം ഭുജത്തിന്നററ ശക്തിയും 202

വെറിക്കൊൾ പൂങ്കുഴലിനാളൈ വീരനീ വേണ്ടി നേൻയാൻ
കറിക്കൊട്ടു കാത്തിയിന്നേ കൊൽടവനി ക്കുഴലൈ വ യെന്നാ

62 മരൻപടർ കാന മെങ്ക മതർപട വന്ത ചേനൈ
കരൻ പടൈ യെൻപ തെണ്ണി കൈരു നിറ ക്കമല ക്കണ്ണൻ
കരൻപടർ പുട്ടിൽ കട്ടി ച്ചാപമു ന്തായ്ത്താൻ റള്ളാ
ഉരൻപടർ തോളിൽ മീളാ ക്കവചം മിട്ടുവൈവാ ളാർത്താൻ

63 മീളരു ബൈരവിൻ വിണ്ണു മണ്ണുടൻ മേൽവന്താലും
നാളൂല ന്തഴിയു മൻറേ നാനന ക്കളെപ്പേ തെന്നോ
ആളിയിൻ റുപ്പി നായി വ്വമരെനക്കരുളി നിൻറെൻ
തോളിനൈ ത്തിന്നുകിൻറ ചോമ്പിനൈ ത്തുടൈത്തി മെയ്ൻറാൻ.

64 എൻറല്ലു മിളൈയ വീര നിമൈചത്തിര നിരാമ ദന്നു-
കുൻറന തോളി നാററ ലുള്ളത്തിലുണര ക്കൊണ്ടാൻ

പിന്നെത്തദാജ്ഞാവശംവദനാകയാൽ
നിന്നു കൈയ്ക്കൂപ്പി മിഴിനീർ ചൊരികയായ്!

65 കാതണിയാൻപുള്ള വെണ്മതിക്കുമരും
പൂവണിവല്ലിക്കുമൊത്ത പൂമങ്കയാൾ
പാരം പരവശഭാവമാന്നീടവേ
മേരുമഹാഗിരിസന്നിഭൻ രാഘവൻ
കൊണ്ടൽക്കുരൽകൊണ്ട ദംഷ്ട്രകൾ പൂണ്ടുള്ള
ഘോരരക്ഷോവരന്മാരവർ കാൺകവേ
കോപാകുലം ശൈലകന്ദരം കേസരി
പോലെ ശാലാന്തരം വിട്ടിറങ്ങീടിനാൻ.

66 മാനത്തു മുട്ടി വളന്ന മുളങ്കൂട്ട-
മാഞ്ഞു ഞെരുങ്ങിയുണ്ടായ തീയെന്നപോൽ-
താൻ പിറന്നുള്ള കുലത്തെത്തുലപ്പുവാ-
നോങ്ങിയ രാക്ഷസി ചൂണ്ടുവിരലിനാൽ
"സംഗരകൗതുകം കൊണ്ടവനീയിവ"—
നെന്നു കാണിച്ചുകൊടുത്തു ഖരന്നവൾ,

67 കണ്ടാൻ കനകരഥത്തിൽക്കതിരവൻ
കണ്ടഞ്ചി നില്ക്കുന്ന കാന്തിയാളും ഖരൻ

അൻറിയു മണ്ണുലാമൈ മറുക്കില നമൈ കൂപ്പി
നിൻറന ളിരുന്താൻ കണ്ണീർ നിലമറ പ്പുലർകിൻ റാൾപാല്.

65 കുഴൈയുറ മതിയം പൂത്ത കൊമ്പനാൾ കുഴൈന്തു ചോര-
ത്തഴൈയുറു ചാലൈ നിൻറു തനിച്ചിലൈ തരിത്ത മേരു
മഴൈയെന മുഴങ്ക കിൻറ വാളെയി റററക്കർ കാണ
മുഴൈയിനിൻ റെഴുന്തു ചെല്ലു മടങ്കലിൽ മുനിന്തു ചെൻറാൻ.

66 തോൻറിയ തോൻറ റലൈ ച്ചുട്ടിനാൾ കാട്ടി ച്ചൊന്നാൾ
വാൻറൊടർ മൂങ്കി റന്ത വയങ്കുവെ ന്തീയ തെന്ന-
ത്താൻറൊടർ കുലത്തൈ യെല്ലാ ന്തൊലൈക്കുമാ ചമൈന്തു നിൻറാൾ
ഏൻറു വന്തെതിർത്ത വീര നിവനിക ലിരാമ നെന്ന

67 കണ്ടനൻ കനക ത്തേർമേറ് കതിരവൻ കലങ്കി നീങ്ക
വിണ്ടനി നിൻറ വെൻറി ക്കരനെന്നും വിലങ്കു റേറാളാൻ

കണ്ടവനോതിനാൻ: "ഞാനേകനേ മതി
കണ്ടാലുമീനരൻതന്നെ വെന്നീട്ടുവാൻ."

68 "മാനുഷനേകനിവൻ, വന്ന സേനയോ
കാനനം തിങ്ങിയിടംപെടാതുള്ള പോൽ.
നൂനമീലോകർ പഴി പറഞ്ഞീട്ടുമീ-
ഞാനിവൻതന്നെയും വെന്നാകിലിങ്ങനെ!
ഞാനൊരുവൻ പോരുമൊററയ്ക്കു പോരുചെ-
യ്തുനമെന്നി നമുക്കുണ്ടായിട്ടുമുടൻ"

69 ആയതു കേട്ടാനകമ്പനൻ ശാസ്ത്രജ്ഞ-
നായ രക്ഷോവരൻ ചൊല്ലിനാനിങ്ങനെ:-
"ആയോധനത്തിലസാമാന്യവൈഭവം
ന്യായമായുള്ളതു നന്നു താനെങ്കിലും
തീയതായുള്ള നിമിത്തങ്ങൾ കാണ്മൂ ഞാൻ
നീയതു വീര! വിരയെയറിയണം.

70 കാർമുകിൽ മാനത്തിടിമുഴക്കത്തൊട്ടും
കാൺക! കുരുതിമഴ പൊഴിക്കുന്നിതാ
കണ്ടാലുമാദിത്യബിംബത്തിനെച്ചൂഴ്ന്നു
കൊണ്ടുനില്ക്കുന്ന പരിവേഷമത്ഭുതം 238

മണ്ടമർ യാനേ ചെയ്തി മ്മാനിടൻ വലിയൈ നീക്കി-
ക്കൊണ്ടനൻ വാകൈയെൻറു പടൈഞരൈ ക്കുറിത്തു ച്ചൊന്നാൻ.

68 മാനിട നൊരുവൻ വന്ത വലികെഴ ചേനൈ ക്കമ്മാ
കാനിട മില്ലൈ യെന്നു ങ്കട്ടരൈ കലന്ത കാലൈ
യാനടൈ വെൻറി യെന്നാം യാവരു ങ്കണ്ടു നിററിർ
ഉനടൈ യിവനൈ യാനേ യുൺകവെ നയിരൈ യെൻറാൻ

69 അവ്വുരൈ കേട്ട വന്താ നകംപനെൻ റമൈന്ത കല്വി-
ച്ചെവ്വിയാ നൊരുവനൈയ ചെപ്പമവേതു ചെരുവിറ്ചാല
വെവ്വിയ രാതനൻറേ വീരരി ലാൺമൈവീര
ഇവ്വയി നളവാ ന്തീയ നിമിത്തമെൻ റിയമ്പ ലുററാൻ.

70 കുരുതി മാമഴൈ ചൊരിന്തന മേകങ്ങൾ കുമുറി-
പ്പുരുതി വാനവ നൂർവളൈ പ്പുണ്ടതു പാരായ്

കാക്കകൾ നിൻധ്വജമേറിക്കലഹിച്ചു
കഷ്ടം! നിലത്തു പിടഞ്ഞുരുളുന്നിതാ.

71 വാളിന്റെ വായ്ത്തലമേലീച്ച തങ്ങുന്നു
തോളിടത്തേതു തുടിക്കുന്നു കൺകളും
കേളിയേറും പടനായകൻ തന്നശ്വ-
പാളി വിവശം മയങ്ങി വീഴുന്നിതാ.
ആളിടും പേടിയുളവാക്കുമാറെങ്ങു-
മോളിയിടുന്നു നരികളും നായ്ക്കളും.

72 പെണ്ണാനകൾക്കു മദംപൊട്ടി; കൊമ്പുകൾ
തിണ്ണെന്നൊടിഞ്ഞു കുഴയുന്നു ദന്തികൾ;
വിണ്ണിൽ മുഴങ്ങുന്നു പാഴിടി; ദിക്കുകൾ
നിന്നെരിയുന്നു തനിയേയഹേതുകം.
നന്നായ് മുടിയിലണിഞ്ഞ മാല്യങ്ങളിൽ
നിന്നാമിഷഗന്ധമാണു വീശുന്നതും.

73 ഏവമെല്ലാ മാകയാലിന്നിവനെ നീ
കേവലമാനുഷനെന്നോർക്ക വേണ്ടഹോ!
ആവതെല്ലാം ചെയ്ക പോരിലെന്നാകിലു-
മാവില്ലവനെജ്ജയിപ്പാൻഭവാനയേ 156

കരുതു വീരനിൻ കൊടിമിചൈ ക്കാക്കൈയിൻ കണങ്കൾ
പൊരുതു വീഴ്വന പുലമ്പുവ നിലമ്പട പ്പുരൾവ.

71 വാളിൻ വായ്കളെ യീവളൈ ക്കിൻറന വയവർ
തോള നാട്ടമു മിടന്തുടിക്കിൻറന തുങ്കി
മീളി മൊയ്മ്പരി നിവുളിവീഴ് കിൻറന വിരവി
ഞാളി യോട്ടനിൻ റുളൈ ക്കിൻറ നരിക്കുലം പലവാല്.

72 പിടിയെ ലാമതം പെയ്തിട പ്പെരുങ്കവുൾ വേഴം
ഒടിയു മാൻവരു പ്പുലകമു ങമ്പിക്ക മുയർവാൻ
ഇടിയും വീഴ്ന്തിടും പെരുന്തിചൈ യെവക്കം
മുടിയിൻ മാലൈകൾ പുലാലൊടു മുഴുമുടൈ നാറും

73 ഇനൈയ വാകലിൻ മാനിട നൊരുവനെൻ റിവനൈ
നിനൈയ ലാവ തിങ്കെഴുമൈ നീയമർ ക്കിയൻറ

ഹാ! വിജിഗീഷു ഭവാൻപൊറുത്തീട്ടമാ-
രാവണമെൻറയീ നിസ്സാരജല്പനം!''

74 വാക്കിങ്ങനെ കേട്ടലകമുലയുമാ-
റുഗ്രമായട്ടഹാസിച്ചോതിനാൻ ഖരൻ:-
''ഓക്കിൽ സുരരെയരച്ചിട്ടമമ്മിയായ്
പോക്കോതികൊണ്ടു തുടിക്കമീത്തോളുകൾ
പോക്കററു പോമോ നരരോടെതിക്കകിൽ
ധിക്കൃതമെങ്കിലോ നന്നെൻ പരാക്രമം!''

75 എന്നിങ്ങനെ ചൊന്ന മാത്രയിൽ കേസരി-
സന്നിഭനായൊരാ രാജേന്ദ്രപുത്രനെ
നന്നായ് വളഞ്ഞാരരക്കരാമാനക-
ളുന്നമ്രമാം കരവാളാദിയേന്തിയോർ.

76 നക്തഞ്ചരന്മാർ വളഞ്ഞവാറേ ഗുണ-
ബദ്ധം വളഞ്ഞിതു രാമകോദണ്ഡവും
പൃഥ്വിയിൽ വീണുപോയശ്വസംഘം ശര-
വിദ്ധമലറും ഗജവീരരൊത്തഹോ. 272

വിനൈയെ ലാഞ്ചെയ്യു വെല്ലലാ നൂൻമൈയ നല്ലൻ
പുനൈയും വാകൈയായ് പൊറുത്തിയെ ന്നുരൈയെന പ്പുകൻറാൻ.

74 ഉരൈത്ത വാചക ങ്കേട്ടല്യ മുലകെലാ മുലൈയ-
ച്ചിരിത്തു നൻറുന ഞ്ചേവക ന്തേവരൈ ത്തേയ
അരൈത്ത വമ്മിയാ മലകെഴി റോളമർ വേണ്ടി
ഇരൈത്ത വീങ്കുവ മാനിടറ് കെളിയയോ വെൻറാൻ.

75 എന്ന മാത്തിര ത്തെരിപടൈ യിടിയെന വിടിയാ
മന്നർ മന്നവൻ മതലൈയൈവളൈന്തന വനത്തു
മിന്നും വാല്യളൈ മടങ്കലൈ മുനിന്തന വേഴ-
ത്തുന്നി നാലെന ച്ചൂട്ടചിന തരക്കർത ന്തൊകുതി.

76 വളൈന്ത കാലൈയില് വളൈന്തത വ്വീരാമൻകൈ വരിവില്
വിളൈന്ത പോരെയു മാവത്തും വിളമ്പുതും വിചൈയാല്
പുളൈന്ത പായ്പരി പുരണ്ടന പുകർമുകപ്പുട്കൈ
ഉളൈന്ത മാല്വരൈ യുരുമിടി പടവൊടി ന്തെന്ന.

77 ശൂലമററു കനൽ ചിന്നുന്ന വേലൊട്ടും
മൂലത്തൊട്ടും കരവാളും ഗദകളും
വേലററു വില്ലൊട്ടം ഫല്ലങ്ങളും ഭിന്ദി-
പാലങ്ങളുമററു കുത്തശരങ്ങളും

78 അററുപോയ് കൈയ് വളയോടേ ഭുജങ്ങളു-
മററുപോയ് തോമരം ദന്തിപാദങ്ങളും
അററുപോയച്ചൊട്ടം തേരും കുതിരക-
ളററുമററും മുസലത്തൊട്ടും വ്യാളികൾ

79 കോപ്പണിഞ്ഞുള്ള കുതിരകളെ മദ-
നീപ്പെരുപ്പം കൊണ്ട ദന്താവളങ്ങളെ
അപ്പെരുമാൻെറ കൂരമ്പു പിളൻകൊ-
ണ്ടപ്പുറം പാഞ്ഞു ദിങ്മണ്ഡലമെത്തിപോൽ
ചോരക്കുരുതിയൊഴകി മലകളിൽ-
ത്തോരാതൊലിക്കമരുവി നിരകൾ പോൽ
മാറിടം പൊട്ടിപ്പിളൻ വീണു പാരി-
ലാരാലരക്കർ തലകളററങ്ങനെ.

80 ഒന്നു പത്തും നൂറുമായിരം ലക്ഷമെ-
ന്നെണ്ണുവാനാകാത്ത മാതിരി രാഘവൻ

77 ചൂല മററന വററന ചുടർമഴ ത്തൊകൈവാൾ
മൂല മാററ വററന മുരട്ടങ്ങ് പിണ്ടി
പാല മററന വററന പകഴിവെം പകുവായ്
വേല്യ മററന വററന വില്ലൊട്ട പല്ലം

78 തൊടിത്തു ണിന്തന തോളൊട്ട തോമര ത്തുണിന്ത
അടിത്തു ണിന്തന കടക്കളി റച്ചൊട്ട നെട്ടുന്തേർ
കൊടിത്തു ണിന്തന കുകത ത്തുണിന്തന കലമാ
മുടിത്തു ണിന്തന തുണിന്തന മുളൈയൊട്ട മുചലം

79 കരുവി മാവൊട്ട കാർമത മൈക്കമ്മലൈ ക്കണത്തൊട്ട
ഉരുവി മാതിര ത്തൊടിന ചുട്ടചര മുതിരം
അരുവി മാലൈയിറ് പിറങ്കിയ തവനിയി ലരക്കർ
തിരുവിൻ മാർപക ന്തിറന്തന തുറന്തന ചിരങ്കൾ.

80 ഒൻറുപത്തു നൂറായിര കോടി യെൻറുണരാ-
ത്തുൻറുപത്തിയ വിരാകവൻ ചുട്ടചര ത്തുരപ്പ-

ഒന്നുമറെറാന്നെന്ന മട്ടിൽ തുരുതുരെ
നിന്നെയ്ത ചുട്ട ക്രൂരമ്പിൻ നിരകളോ
ചെന്നുകൊന്നുള്ളോരരക്കർ വീണ്ടു പെരും
കുന്നിൻനിര ശരമേറെറന്ന മാതിരി.

81 കാട്ട നെരുങ്ങും മരത്തിൻെറ കൊമ്പുകൾ
ചുട്ടററു കത്തി തീജ്വാല പൊന്തുംവിധം
ചാടുന്ന ചോര കുതിച്ചുപൊന്തിപ്പുര-
മാട്ടം കബന്ധങ്ങൾ തിങ്ങിയെങ്ങും തദാ
ഓടുന്ന ജീവനെപ്പിൻതുടന്നീടുന്നു
കൂട്ടം തുരയാർന്നു വിണ്ണിലരവിൻനിര.

82 കൈയ്കൾ കൈയ്‌വാളൊട്ടം വീഴ്കീ കഴുത്തററു
മെയ്കൾ കവചം പിളർന്നു വീഴും പടി
മയ്യണിക്കണ്ണുകൾ പോലവേ രാഘവ-
നെയ്യും ശരങ്ങൾ പാഞ്ഞോടീ ദിശകളിൽ

83 പാരിച്ച പർവ്വതംപോലുള്ള രാക്ഷസ-
വീരരുടെയുടൽ തീരങ്ങളാകവേ
മാരി കണക്കേ ചൊരിയും ശരനിര
ചോരയാൽത്തീർത്തു തടാകങ്ങളെങ്ങുമേ 308

ചെൻറുപത്തിര ത്തലൈ യിന മലൈതിരൺ ടെന്ന
ക്കൊൻറുപത്തിയിറ് കുവിത്തന പിണപ്പെരു കുൻറം

81 കാട്ട കൊണ്ടകാ രുലവൈകൾ കരുഴെരി കതുവ
ച്ചൂട്ട കൊണ്ടന വെനത്തൊടർ കുരുതിമീ ത്തോൻറ
ആട്ട കിൻറന വറുകുറൈ യയിലമ്പു വിൺമേൽ
ഓട്ട കിൻറന വുയിരൈയ്യു ന്തൊടർവന വൊത്ത.

82 കൈകൾ വാളൊട്ട കളമ്പട ക്കഴുത്തറ ക്കവചം
മെയ്കൾ പോഴ്പട ത്താൾവിഴ മികനെട്ട നിരുതർ
ചെയ്യ മാത്തലൈ ചിന്തിട ത്തിചൈ യുറ ച്ചെൻറ
തൈയ ലാർനെട്ട വിഴിയെന ക്കൊടിയന ചരങ്കൾ.

83 മാരിയാക്കിയ വടിക്കണൈ വരൈപുരൈ നിരുതർ
പേരി യാക്കൈയിൻ പെരുങ്കരൈ വയിൻറൊറും പിറങ്ക
ഏരി യാക്കിന യാറുക ളിയററിന നിരൈയ-
ച്ചോരി യാക്കിന പോക്കിന വനമെന ത്തോൻമൈ.

ആറുകളുണ്ടാക്കിയാകെ വനമങ്ങു്
മാറീ കുരുതിക്കളമായ് പൊട്ടുന്നനെ.

84 പൊങ്ങിയെഴുന്നിതലകൾ ചോരക്കടൽ
തിങ്ങിയെഴുന്നിതരക്കർ തലകളും
പൊങ്ങി ദണ്ഡായുധം ദന്തീന്ദ്രരുമങ്ങു്
പൊങ്ങീ കുതിരകളസ്ത്രജാലങ്ങളും.

85 കെല്പുററ പർവ്വതമൊന്നിനെ ച്ചൂഴ്ന്നിട്ടു-
മബ്ദങ്ങൾ മാരി ചൊരിയുന്ന മാതിരി
അപ്പൊഴുതാശരവീരരാർത്തു കനൽ
തുപ്പും മിഴിയോടടുത്തിതു രാമനെ
അല്പേതരനിശിതാശുഗാസാരസം-
തർപ്പണം ചെയ്താരതന്ദ്രം നിരന്തരം.

86 തന്മേൽ ചൊരിഞ്ഞ പല പല ശസ്ത്രങ്ങൾ
തമ്പുരാൻ ഖണ്ഡിച്ചു നിന്നു ക്രൂരമ്പിനാൽ
പിന്നെയും വന്നവയെല്ലാം തടഞ്ഞുടൻ
ചിന്നിച്ചിതറി നിറസ്സുയായ് ദിക്കുകൾ
മന്നിൻ നടുവു് തെളിയും പടി വനം
തന്നിൽ നക്തഞ്ചരശിഷ്ടം നിറസ്സുയായ്. 326

84 അലൈമി തന്തന കുരുതിയിൻ പെരുങ്കട ലരക്കർ
തലൈമി തന്തന നെടുന്തടി മിതന്തന തടക്കൈ-
മ്മലൈമി തന്തന വാമ്പരി മിതന്തന വയപ്പോർ-
ച്ചിലൈമി തന്തന കൊടിയൊടു മിതന്തന തേർകൾ.

85 ആയ കലൈയി നനല്വിഴി ത്താർത്തിക ലരക്കർ
തീയ വാർകഴൈ മുതലിയ തെറുചിന പ്പടൈകൾ
മേയ മാല്വരൈ യൊൻറിനൈ വളൈത്തന മേക-
ങ്ങുയ താമരകൾ ചൊരിവന വാമെന ച്ചൊരിന്താർ

86 ചൊരിന്ത പല് പടൈ തുണിപട ച്ചരത്താല്
അരിന്തു പോന്തന ചിന്തിട ത്തിചൈതിചൈ യകററി
നെരിന്തു വാർമഴൻ തെളിവുറ വനമുററു നിറൈയ
വിരിന്ത ചെമ്മയിർ ക്കരുന്തലൈ മലൈയെന വീഴ്ത്താൻ

87 തുള്ളിക്കളിച്ചു കബന്ധങ്ങ,ളാനകൾ
മുങ്ങിക്കളിച്ചു കുരുതിക്കയങ്ങളിൽ
അള്ളിക്കഴിച്ചു നിശാടജഡങ്ങളി-
ലുള്ള വസാദി പിശാചജാലങ്ങളും
തള്ളിയലച്ചു വരും മൃതരാക്ഷസർ-
ക്കുള്ളോരുയിരാൽ നിറഞ്ഞുപോയ് നാകവും!

88 മായങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടും വഞ്ചനയും വക്ര-
മായ ദംഷ്ട്രങ്ങളും ചേർന്നോരവരുടെ
ഭീതി ഗരുഡനു ചേർക്കുന്ന ദൃഷ്ടികൾ
കാകഗണങ്ങൾ കവർന്നു തെരു തെരെ.
ക്രൂരിരുൾക്കോലമുടയതാം വഞ്ചക-
ക്കോരോതരത്തിലഴിവുടൻ വന്നിട്ടും
കാരുണ്യദായകം ധർമ്മമല്ലാതെയി-
പ്പാരിൽ പരം ബലമുററതേതൊന്നു താൻ?

89 പൊല്ലാതെഴമിരുൾ കീറിന
പകലോനൊളി കലരും
വില്ലാളിയിലെരിതീക്കനൽ
മിഴിചേർത്തുടനവരും
കല്ലാർമഴ കരിമാമുകിൽ
കടനാൾ ചൊരിയും പോ-
ലെല്ലാവക ശരവും തിരു-
വുടൽനേർക്കടനെയ്താർ. 344

87 കവന്ത പന്തങ്കൾ കളിത്തന കളിത്തകൈ മ്മലൈകൾ
ചിവന്തു പായ്ന്തവെ കുരുതിയി ററിരുകിയ ചിനത്താല്
നിവന്ത വെൺതൊഴി നിരുതർത നെടുനിണ ന്തെവിട്ടി
ഉവന്ത വൻകഴു തുയിർച്ചുമ നുളക്കിയ തുമ്പർ

88 മരുട ങ്കളി വഞ്ചനൈ വളൈയെയി ററരക്കർ
കരുട നഞ്ചുറു കൺമണി കാകമു ങ്കവർന്ത
ഇരുട രുമ്പുരത്തിഴയെയർ പഴുതുററ് കെളിതേ
അരുട രുന്തിറ ത്തറനൻറി വലിയതുണ്ടാമോ

89 പല്ലായിര മിരുൾകീറിയ പകലോനെന വൊളിരും
വില്ലാളനൈ മുനിയാവെയി ലയിലാമെന വിഴിയാ–
ക്കല്ലാർമഴൈ കണ്മാമുകിൻ കടൈനാൾ വിഴുവനപോല്
എല്ലാമൊരു തൊടൈയാവുട നെയ്താർ വിനൈ ചെയ്യാർ

90 എറിഞ്ഞോരെവ, രെയ്തോരെവ, രെയ്തി-
ട്ടറിഞ്ഞോരെവ, രെന്നുള്ളതുമറിയാതുടനെയ്താൻ
ചെറുത്തോരെയുമൊളിച്ചോരെയുമൊന്നിച്ചഥ വ-
ന്നെതിർത്തോരെയുമുടനേ ചില വളയുംപടി രാമൻ.

91 മാനത്തിലുമാഴിക്കകമങ്ങിങ്ങൊളി മിന്നും
മീനത്തിലുമൊപ്പം മലയോരം വനമെങ്ങും
ആനത്തല താങ്ങും ദശദിക്കോൺകളിലെത്തീ
മാനത്തൊട്ട രാമൻ ശരമെയ്കെ,ത്തല സകലം.

92 മണ്ണിൽപ്പലമലമേൽ മഴമുകിൽമേൽ മതി മിന്നും
വിണ്ണിൽക്കരികടലിൽ ബത! ചെന്നങ്ങനെ വീണു
പുണ്ണിൽച്ചോക ചൊകയായ് വിരിമാറിൽ ചുട്ടചോര-
ത്തണ്ണീരുറവേററിശ്ശരമങ്ങേപ്പുറമെത്തി.

93 മലർമാലകളണിവോർ കനലുതിരും മിഴിയാണ്ടോർ
പലമാതിരി ദിവ്യായുധഗണമങ്ങനെ വിട്ടവോർ
ഉടൽവിട്ടടനലയാതെഴമുടലേററവരെന്നാ-
യിടരററവരിമയോർകുലമലമാർത്തിതു നന്നായ്.

90 എറിന്താരെന വെയ്താരെന നിരൈന്താരെന വെറിയ
അറിന്താരെന വറിയാവകൈ യയിലവ്വാണിയി നറുത്താൻ
ചെറിന്താരൈയും പിറന്താരൈയു ഞ്ചെറുത്താരൈയു ഞ്ചിനത്താൻ
മറിന്താരൈയും വലിത്താരൈയു മടിത്താൻചിലൈ പിടിത്താൻ.

91 വാനത്തന കടലിൻപുറ വലയത്തന മതിചൂഴ്
മീനത്തന മിളിർകണ്ടല വതനത്തന മിടല്വെ-
ങ്കാനത്തന മലൈയത്തന തിചൈമുററിയ കരിയിൻ
താനത്തന കാകത്തന ചരമുന്തിയ ചിരമേ.

92 മൺമേലന മലൈമേലന മഴൈമേലന മതിതോയ്
വിൺമേലന നെട്ടവേലൈയി നിടമേയിന മിടലോർ
പുൺമേലുക കുരുതിപ്പൊരു തിരൈയാറുകൾ പൊങ്ക-
ത്തിൺമേരുവൈ നകുമാർപിനൈ യുരുവിത്തിരി ചരമേ.

93 പൊലന്താ നിനരനലിൻ ചികൈപൊഴി കണ്ണിനരിമൈയോർ
വലന്താകിയ വടിവെമ്പടൈ വിട്ടവാർചര മഴൈയാല്
ഉലന്താരുട ലടലോതുറ ന്തുലവാവുട ലുററാർ
അലന്താർനിചി ചരരാമെന വിമൈയോരെട്ട ത്താർത്താർ.

94 ഘോരാമിഷചെന്താമര, തേരാം തിരൾ പുളിനം,
വീരദ്വിരദാഖ്യം ബഹു നക്രാവലി സഹിതം
ചോരിക്കടൽചെന്താരില പടരും പടിയലകൾ
ചേരും പട്ട രുധിരാംബുധി മുഴകീ ബഹു ക്ളളി.

95 അയ്യോ വിളി ചെയ്താർ ചിലർ വയ്യെന്നരചെയ്താർ
മെയ്യോട്ടുയിർ വിട്ടാർ ചിലർ കൈയ്യാത്തലയിട്ടാർ
തീയ്യാം നെട്ടവീപ്പോടവർ വീണാർ ചിലർ കേണാർ
പെയ്യും ശരമേറേറാർ പട്ടചോരക്കടലാണ്ടാർ.

96 ബലഹീനരിലപഹാസമൊടതുലം ബലസഹിതം
ബലശാലികൾ രഘുനായകനൊടമർചെയ്‌വതിനുടനേ
ചിലയും പല ശരവും ഖലരവർതൻ കരമേന്തി-
ബ്ബലനായകർ പതിനാൽവരുമുരുൾതേർ കരയേറി.

97 അചലം വരിചിലയാക്കിയ ഹരനെദ്ദിവി മുന്നാ-
ളസുരാധിപർ ത്രിപുരാഹ്വയർ വളയുംപടി നിന്നാർ
അതുപോലവർ പതിനാൽവരുമതികോപമൊടേററാ-
രമലാംബരനിഭവണ്ണനൊടകനിന്ദ കലന്നോർ. 376

94 ഈരററ്ചെറി കമലത്തന വിരതത്തിരൾ പുളിനം
വീരക്കരി മുതലൈക്കല മിതക്കിൻറന വുതിക്കും
പാരക്കടർ മിടൈപാചടൈ പടർകിൻറന പലവാല്
മൂരിത്തിരൈ യുതിരക്കടല് മുഴുകിക്കഴു തെഴവെ.

95 അഴൈത്താർ ചിലർ രയർന്താർചില രഴിന്താർകിലർ കഴിന്താർ,
ഉഴൈത്താർചില രുയിർത്താർചില രുരുണ്ടാർചിലർ പുരണ്ടാർ,
കഴൈത്താഴ്തിരൈ ക്കുരുതിക്കടൽ കുളിത്താർചിലർ കൊലൈവായ്
മഴൈത്താരൈകൾ പടപ്പാരിടൈ മടിന്താർചില രുടൈന്താർ.

96 ഉടൈന്താർകളൈ നകൈചെയ്തന രുരുടേരിന രുടനായ്
അടൈന്താർപടൈ ത്തലൈവീരർകൾ പതിനാല്വരു മയില്വാൾ
മിടൈന്താർനെട്ടു ങടററാനൈയർ മിടൽവില്ലിനർ വിരിനീർ
കടൈന്താർവരു വുറമീതെഴു കട്ടുവാമെന ക്കൊടിയാർ

97 നാകത്തനി പൊരുവില്ലിയൈ നളിർമുപ്പുരർ മുന്നാൾ
മാകത്തിടൈ വളൈവുററന രെനവള്ളലൈ മതിയാർ
ആകത്തെഴു കനല്കൺവഴി യുകവുറെറതി രഴൻറാർ
മേകത്തിനൈ നികർവില്ലിയൈ വളൈത്താർചെരു വിളൈത്താർ.

98 എയ്താർ പലരെറിഞ്ഞാർ പലർ മഴവും പലവടിയും
മെയ്താങ്ങുവതാകാവിധമെല്ലാമവർ വിട്ടാർ
പെയ്താർ മഴ പോലേ ശില പിറ പോലെകിറുള്ളോർ
പെയ്താർ പഴി, ചൂഴ്ന്നാർവല മലപോൽ നരവരനെ.

99 തേരീഴ്ത്തിന മൃഗരാജിയെ വില്ലേററിന കണയാൽ
കീഴ്വീഴ്ത്തിയുമീടവീരരെ ബലിയാക്കിയുമേവം
വേറാക്കിന തലയോട്ടുരു തുരഗാവലി വീഴ്കെ-
പ്പോർചെയ്തൊരു പുരുഷോത്തമരഘുരാമനെയപ്പോൾ
ചൂഴം നിശിചരരാകവെ മാറീ രവിബിംബം
ചൂഴം പരിവേഷം സ്വയമങ്കല്യം വിധമകലേ.

100 മാലാന്നൊരു മായാവികളമ്പിൻ മഴയേററി-
ട്ടോലുന്നൊരു ചോരപ്പുഴ പാരാകവെ മൂടീ
മേലാന്നൊരു വാനോർനിര മൂടീ മിഴി കാററിൻ
ചേലാന്നുയിർ വാരീ യമദൂതോൽകരമോടീ.

101 പേയേറിയൊരടരാടിട്ടമവർവായ്വിലമകമേ
നായേറിയിതുടൽമേൽ പല നരിയേറിയൊരളവേ 392

98 എയ്താർപല രെറിന്താർപലർ മഴുവോച്ചിന രെഴുവാല്
പൊയ്താർപലർ പുടൈത്താർ പലർ കിടൈത്താർപലർ പൊരുപ്പാ-
ച്ചെയ്താർ മഴൈ പിതിർത്താ രെരി പിറൈവാളെയി റാരക്കർ
വൈതാർപലർ തെഴിത്താർപലർ മലൈയാമെന വളൈത്താർ.

99 തേർപൂണ്ടന വിലങ്കിയംവെയ്യ ഞ്ചിലൈപൂണ്ടെഴ കണൈയാല്
പാർപൂണ്ടന മതമാകരി പലിപൂണ്ടന പരിമാ-
ത്താർപൂണ്ടന വുടൽ പൂണ്ടില തലൈ വെങ്കതിർ തഴിവന്തു
ഊർപൂണ്ടന പിരിന്താലെന വിരിന്താരുയി രുലൈന്താർ.

100 മാല്പൊത്തിന മറവോരുടൻ മഴൈ പൊത്തിന വഴിചെം
പാല്പൊത്തിന നതിയിറ്കിളർ പടിപൊത്തിന പടർവാൻ
മേല്പൊത്തിന കുഴവിണ്ണവർ വിഴിപൊത്തിനർ വിരൈവെ-
ങ്കാല്പൊത്തിനർ നമൻറൂതുവർ കടിതുററുയിർ കവർവാർ.

101 പേയേറിന ചെരുവേ ട്ടെഴ പിണേറിനർ പിലവായ്
നായേറിന തലൈമേനെട്ട നരിയേറിന വെരികാല്

വീറേറിന രക്ഷോവരർ കരിനേർമുകിൽ പോലെ
ചീറേറിയ പുരുകേസരിനിരപോലവർ വന്നാർ
പാരാതെരി തീനാമ്പുകൾ ചൊരിയും ശരജാലം
ശ്രീരാഘവനെയ്താ, നവരെയ്താർ സുരലോകം.

102 ചിതറീ തലയുതിരും പൊരിമിഴിയങ്ങനെ ചിതറീ
ചിതറീ മലനിരപോൽ കരിനികരം തറ മേലേ
ചില ചിന്തിയ മഴനേർകണ ദിശി ചിന്തിയി, തപ്പോ-
ളുല ചിന്തിയ പൊരിപോലുടനുയിർ ചിന്തിയിതുടലും.

103 പടത്തലവരുമവരുടെ തേരും
പടക്കോപ്പുകളുമൊഴിയേ, രാമനെ
തടുത്തുപോർ ചെയ്തോരഖിലരും വീണു
കടുത്ത ചോരനീർക്കയത്തിങ്കൽ താണു.

104 തലവരാമവർ തിരിഞ്ഞു നോക്കിനാർ
നിലയററ സേനാനിരകൾ തൻനില
തലയറാതുള്ളോരുടലൊന്നുപോലും
നിലപ്പതില്ലെന്നതറിഞ്ഞു കോപിച്ചാർ.
ചലദ്രഥമേറിച്ചുഴന്നിതമ്പിളി-
ക്കലയെകിർ കാട്ടി ക്കലേശവക്ത്രനെ.

വായേറിന വടിവാളിയില് വരനേറിനർ വന്താർ
തീയേറിക ലരിയേറെന മുകിലേറെന ച്ചെറിന്താർ.

102 തലൈചിതിന വിഴിചിന്തിന തരൈമേല്
മലൈചിന്തിന പടിചിന്തിന വരിചിന്തുര മഴൈപോല്
ചിലൈചിന്തിന കണൈചിന്തിന തിചൈചിന്തിന തിചൈയു
ഉലൈചിന്തിന പൊറിചിന്തിന വുയിർചിന്തിന വുടലം.

103 പടൈപ്പെരു ന്തലൈവരും പടൈത്ത തേർകളും
ഉടൈത്തടം പടൈകളു മൊഴിയ വുറെറതിർ
വിടൈത്തട ർന്തെതിർന്തവർ വീരൻ വാളിയാല്
മുടൈത്ത വെങ്കുരുതിയിൻ കടലിൻ മൂഴ്കിനാർ.

104 ചുററുറ നോക്കിനർ തൊടർന്ത ചേനൈയില്
അററില തലൈയെന മാക്കൈ കണ്ടിലർ
തെററിന രെയിറുക ടുത്തുകി നാർചിനം
മുററിന രിരാമനൈ മുടികു തേറിനാർ

105 പതിന്നാലുതേരും തകർത്തിതു രഘു-
പതി ചുററുമെയ്യ ശിതശരങ്ങളാൽ
കുതിരയുമാളും രഥാംഗം കല്പാന്ത
ഗതിയിലാഞ്ഞാറിയടിക്കും വാതൃയിത്
കുതിച്ചു പാളിട്ടം മഹാമഹീധര-
തതിപോലെ തുലജവഗതികൊണ്ട.

106 രഥം തകരവേയവരവനിയെ-
പ്പിളന്നിട്ടം വിധമിറങ്ങി വില്ലേന്തി
കനൽപൊഴിച്ചിട്ടം മിഴികളുള്ളവർ
കണപൊഴിക്കയായ് നിരന്തരം പരം.

107 അറുത്തിതു രാമനവരെയ്യും ശര-
മരിയതാം തൻെറ ശരനിരകളാൽ
അറുത്തിതു വില്ലു പതിന്നാലും രാമ-
നയച്ച ബാണങ്ങൾ പതിന്നാലിനാലും.

108 അറുന്ന വില്ലാന്നോരവരാറാക്കോപം
കലന്നു, പെട്ടെന്നു പറിച്ചു വന്മല
ഉയന്നു വാനിൽനിന്നെറിഞ്ഞിതക്കനിൽ
കിളന്ന തീപ്പൊരി ചിതറും മാതിരി. 428

105 ഏഴിരു തേരും വന്തിമൈപ്പിൻ മുൻ പിടൈ
ച്ചൂഴ്വന കണൈകളി റുണിയ ന്തറിനാൻ
ആഴിയും പുരവിയു മാളു മററവൈ
ഉൗഴിവെ ങാലെറി യോങ്ക ലൊത്തവേ

106 അഴിന്തന തേരവ രവനി കീണ്ടുക
ഇഴിന്തനർ വരിചിലൈ യെടുത്ത കൈയിനർ
ഒഴിന്തിലർ ചരങ്കളൈ യുതുമി നേററന-
പ്പൊഴിന്തനർ മികുകനല് പൊടിക്ക കണ്ണിനാർ

107 ന്തറിയ ചരമെലാ നറുക വാളിയാല്
ഈറുചെയ് തവർമിലൈ യേഴൊ ടേഴൈയും
ആറിനൊ ടാറുമോ രിരണ്ടു മമ്പിനാൽ
കൂറുചെയ് തമത്താഴിറ് കൊതിപ്പെ നീക്കിനാൻ.

108 വില്ലിഴ ന്തനൈവരും വെകുളി മീക്കൊള-
ക്കല്ലുയർ നെടുവരൈ കടിതി നേന്തിനാർ
ഒല്ലെയി നന്തുത്തുയർ വിചുമ്പി നോങ്കി നിൻറു
എല്ലുയർ പൊറിയുക വെറിതൻ മേയ്യിനാർ.

109 കലാകലശാബ്ധി കടന്ന കാകുത്സ്ഥൻ
ഇല പോലാം ബാണം പതിന്നാലേന്തിനാൻ
കൊലചിലയ്ക്കൊപ്പം പുരികം കോട്ടിനാൻ
മലകൾക്കൊപ്പമേ തലകളും വീണു.

110 പടത്തലവന്മാർ പരേതരാകവേ
പടക്കോപ്പു പലതെടുത്തു കൊണ്ടുടൻ
അടമഴമുകിൽപ്പടി വാനിൽവന്നി-
ട്ടടഞ്ഞു നില്ക്കയായരക്കരന്നേരം
അടവിയെങ്ങുമേ ഞെരുങ്ങി തീക്കന-
ലടർന്ന കൺകളി, ലമരരഞ്ചിനാർ.

111 മുഴങ്ങി ഭേരികൾ, ഉമറിയാനകൾ,
മുഴങ്ങി ഞാണൊലി വരിചിലകളിൽ,
മുഴങ്ങി ശംഖവും ഹയഹേഷാസമം,
മുഴങ്ങി രാക്ഷസജലദഗർജ്ജനം

112 വാനം ഞെരുങ്ങി യരക്കരയയ്ക്കുന്ന
മാനാതിഗായുധജാലങ്ങളങ്ങനെ
മാനവേന്ദ്രശരം ഭേദിച്ചു വന്നിങ്ങു
മേനിയിലേററിട്ടമെന്നു പേടിച്ചഹോ 446

109 കലൈകളിൻ പെരുങ്കടൽ കടന്ത കല്‌വിയാൻ
ഇലൈകൊൾവെം പകഴിയേ ഴിരണ്ടു വാങ്കിനാൻ
കൊലൈകൊൺവെ ഞ്ചിലൈയൊടു പുരുവ ങ്കോട്ടിനാൻ
മലൈക്കളു ന്തലൈകളും വിഴുന്ത മണ്ണിനേ.

110 പടൈത്തലൈ ത്തലൈവർകൾ പടലും പല്‌പടൈ
പുടൈത്തട ർന്തെതിരഴല്‌ പുരൈയു ഉണ്ണിനാർ
കിളൈത്തന രരക്കർകൾ കീഴുമേലു മൊയ്ത്തു
അടൈത്തനർ തിമൈകളൈ യമര രഞ്ചിനാർ.

111 മുഴങ്കിന പെരുമ്പണൈ മുരി മാല്‌കരി
മുഴങ്കിന വരിചിലൈ മുട്ടക നാണൊലി
മുഴങ്കിന ചങ്കൊടു പുരവി മുററു
മുഴങ്കിന വരക്കർത മുകിലി നാർപ്പരോ.

112 വെമ്പടൈ നിരുതർ വീച വിണ്ണിടൈ മിടൈന്ത വീരൻ
അമ്പിടൈ യറുക്ക ച്ചിന്തി യററ പട്ടമെൻറഞ്ചി

വാനവർ മണ്ടിനാർ, ദിക്കുകൾ താങ്ങിട്ട-
മാനകൾ കൺചിമ്മി, ഞെട്ടി ലോകം തുലോം.

113 അപ്പൊഴതങ്ങനെ വന്നോരരക്കർക്കു
കെൽപ്പെഴും മൂപ്പൻ ത്രിശിരസ്സമാഹ്വയൻ
അത്ഭുതവിക്രമൻ, ക്രൂരമ്പിനാൽ മഴ-
യെപ്പൊഴും പെയ്തിട്ടും പോർവില്ലുകൊണ്ടവൻ,
മുപ്പുരവൈരിതൻ തൃക്കരം ചേർന്നുള്ള
ശില്പം ത്രിശൂലം കണക്കുഗ്രദൃശ്യനാം.

114 കല്പാന്തകാലപ്രളയപയോധിയായ്
കല്പിക്കുമാറവന്നുററതാം സേനയിൽ
ഉല്പലനേത്രൻ വിളങ്ങിയൊരു വിള-
ക്കല്ലേതരാന്ധതമിസ്രയിലെന്നപോൽ,

115 ക്രൂരം കരാളം കരവാളമേന്തിയും
ഘോരസ്തനിതസമാനശബ്ദാഢ്യനായ്
വീരകവചമണിഞ്ഞൊന്നൊരുക്കിയോ-
രാരൂഢസേനാനിരയ്ക്കണിയായുടൻ
ശ്രീരാമചന്ദ്രന്നെതിരേ ശരാവലീ-
സാരസേനാവലിയൊന്നു കല്പിച്ചിതു 468

ഉമ്പരു മീരിയൻ പോനാ രുലകെലാ മുലൈന്തു ചായ്ന്ത
കമ്പമി റിലൈചയി നിൻറ കളിറുയ ണ്ണിമൈത്ത വൻറേ.

113 അത്തലൈ ത്താനൈയ നളവി ലാററലൻ
മുത്തലൈ ക്കുരിശിൽ പൊൻ മുടിയൻ മുക്കണ്ണാൻ
കൈത്തലൈ ച്ചൂലമേ യനൈയ കാട്ചിയാൻ
വൈത്തലൈ പ്പകഴിയാൻ മഴൈചെയ് വില്ലിനാൻ.

114 അന്നവ നട്ടവുറ വാഴി യൂഴിയിൽ
എന്നവ ന്തെന്തന്നു മിരൈത്ത ചേനൈയുൾ
തന്നികർ വീരനു ന്തമിയൻ വില്ലിനൻ
തുന്നിരു ളിടൈയതോർ വിളക്കി റോൻറിനാൻ.

115 ഓങ്കൊളി വാളിന നുരുമി നാർപ്പിനൻ
വീങ്കിയ കവചത്തൻ വെയ്യ കണ്ണിനൻ
ആങ്കവ നണിക്കെ തിരണിക ളാകനേർ
താങ്കിന നിരാമനു ഞ്ചരത്തിൽ റാനൈയാൽ.

116 കാലുകളററു തലകളറന്നുപോയ്
തോളുകളററു തുടകളറന്നുപോയ്
വാളുകളററു മഴുക്കളറന്നുപോയ്
തോളുകളററു കുടകളറന്നുപോയ്.

117 ക്രുദ്ധതുരംഗമസംഘത്തൊടും വീണു
വിദ്ധം ധ്വജസ്തംഭജാലം രഥങ്ങളും
ഉദ്ധതഹസ്തിസംഘാതങ്ങൾ പർവ്വത-
മൂർദ്ധാവശനിയേറെറന്നപോൽ വീണുപോയ്.

118 അററു തലയെന്നറിയാത്തരക്കര-
ങ്ങേററി നിന്നാർ വെററിവില്ലിൽനിന്നമ്പുകൾ
മുററുമുയിരെഴന്നോരോ ശരഗണം
ചാററി നിന്നു മഴ വാനെന്നപോലവേ.

119 കേടകം കൈയ്യിലെടുത്തോർ ഗിരിതുല്യർ
ഹാടകകഞ്ചുകധാരികൾ സൈനികർ
നാടകം രംഭാദിയൊത്തെന്ന പോലവേ-
യാടീ കബന്ധങ്ങളായ് രംഗ സീമനി. 464

116 താളിടൈ യററന തലൈയു മററന
തോളിടൈ യററന തൊടൈയു മററന
വാളിടൈ യററന മഴവു മററന
കോളിടൈ യററന കുടൈയു മററന.

117 കൊടിയൊടു കൊടുഞ്ചിന പ്പുരവി ക്കൂടുറ-
പ്പടിയിടൈ പടിന്തന പരുത്ത തേർവണൈ
നെടിയ വൻകടകരി പുരണ്ട നെററിയിൻ
ഇടിയൊടു മുറിന്തുവീഴ് ചികര മെന്നവേ.

118 അററന ചിരമെന വറിത റേററലർ
കൊററവെ ഞ്ചിലൈച്ചര ങ്കോളു വാങ്കുവാർ
ഇററവ രീറാതവ രെഴുന്തു വിണ്ണിനൈ-
പ്പററിന മഴൈയെനപ്പടൈവ ഴങ്കുവാർ

119 കേടക ത്തടക്കൈയർ കിരിയിൻ റോററത്തർ
ആടക ക്കവചത്തർ കവന്ത മാടുവ
പാടക ത്തരമ്പൈയർ മരുള പ്പല്‌വിത
നാടക ത്തൊഴിലിനെ നടിപ്പ വൊത്തവേ

120 ചാമരം വെൺകുടയെന്നീ നുരയൊട്ടും
ഭീമമാതംഗതിമിംഗല സംയുതം
കോമളരത്നഖചിതമാം മെത്തക-
ളായ പടകുകൾ ചേർന്ന തുറയൊട്ടും
ആ മഹാരക്തനദി ചുഴിയാർന്നുടൻ
ശ്യാമാംബുധിക്കു നിറക്കേടണയ്ക്കുയായ്.

121 ചണ്ഡബാണം മെയ്യിലേററ നക്തഞ്ചരർ
വിണ്ടല നാരിമാരൊത്തുകൊണ്ടങ്ങനെ
കണ്ടാരവർതൻ കബന്ധങ്ങൾ നർത്തനം
കൊണ്ടിട്ടും കാഴ്ചയക്കാനനവേദിയിൽ.

122 ആയുധഭിന്നം നിജഭുജമങ്ങനെ
പേയൊരു ഭാഗത്തുനിന്നു തിന്നുന്നതും
നായൊരു ഭാഗത്തുനിന്നു വലിപ്പതു-
മായൊരു കാഴ്ച നിശാചരന്മാർ ചിലർ
ആയതനേത്രകളാമമരാംഗന-
മാരൊത്തു കണ്ടു ഹസിച്ചുകൊണ്ടീടിനാർ.

123 രാമശരമേററൊരാശരന്മാർ സുര-
ധാമത്തിലെത്തി രണഭുവി നോക്കവേ 502

120 കവരിവെൺ കുടൈയെന്നു നുരൈയ കൈമ്മലൈ-
ച്ചുവറു ചുറവമാഴ് ചുഴിയ തണ്ടുറൈ-
പ്പവരിന പ്പട്ടമണി കവികം പണ്ണൈയ
ഉവരിയൈ പ്പുതുക്കിന വുതിരയാറരോ

121 കണ്ടവെ ങ്കട്ടങ്കളൈ തടിയ ത്താഞ്ചില
തിണ്ടിറല് വളൈയയി ററരക്കർമുതവരായ്
വണ്ടുഴല് പുരികുഴല് മടന്തൈ മാരൊട്ടും
കണ്ടനർ തമ്മുടൈ ക്കവന്ത നാടകം.

122 ആയ്വളൈ മകളിരോ ടമര രീട്ടത്തർ
ത്തൂയവെ ങ്കട്ട ങ്കളൈ തുണിത്ത തങ്കടോൾ
പേയൊരു തലൈകൊള പ്പിണങ്കു വായ്കളിൻ
നായൊരു തലൈകൊള നകൈയു ററാർചിലർ.

123 തെരികണൈ മുഴ്കലി ററിറന്ത മാപ്പിനർ
ഇരുവിനൈ കടന്തുപോ യുമ്പ രെയ്തിനാർ

“രാമനൊററയ്ക്കുതാൻ, നമ്മുടെ സേനയോ
സീമയററെ”ന്നതുമോർത്തു മാഴ്കീടിനാർ.

124 മത്തേഭഹസ്തകാകുൽസ്ഥബാണാവലീ-
കൃത്താംഗനക്തഞ്ചരന്മാരുടെ കുലം
സത്യേതരവാദിതൻകുലമെന്നപോ-
ലത്യന്തമുന്മൂലനാശമാർന്നു തദാ.

125 അഞ്ചിതപക്ഷങ്ങളുള്ളതാം ഷട്പദം
തൻചാരവേ ചേർത്തു വെച്ച കീടങ്ങളെ
സഞ്ജാതകൗതുകം തന്മയമാക്കിടും
മഞ്ജുചര്യാക്രമം പോലവേ രാമനും
വഞ്ചകരക്ഷോകുലത്തെയനഘമാം
തൻശരശുദ്ധിയാൽ ദേവരാക്കീടിനാൻ.

126 മാനവനേകൻ മഹായോധനങ്ങനെ
മാനം കെടുത്തിക്കൊലചെയ്ത വാർത്തയെ
മാനിയാം രാവണൻ തന്നോടു ചൊല്ലുവാൻ
മായാരണചണനക്തഞ്ചരജഡം
മാനാതിഗം താങ്ങിയെത്തിച്ചു ലങ്കയിൽ
മജ്ജരക്താകുലോല്ലോലകല്ലോലിനി

നിരുതർതം പെരുമ്പടൈ നെടിതു നിൻറവൻ
ഒരുവനെൻ റുള്ളത്തി നലൈവു റാരരോ.

124 കൈക്കരി യന്നവൻ പകഴി കണ്ടകർ
മെയ്ക്കുലം വേരൊടു ത്തുണിത്ത വീഴ്ത്തിന
മൈക്കരു മനത്തൊടു വഞ്ചൻ മാൺപിലൻ
പൊയ്ക്കരി കുറിയ കൊടുഞ്ചൊല് പോൻറവേ.

125 അഞ്ചിറൈ യറുപത മടൈന്ത കീടമെത്ത-
ത്തഞ്ചെന തൻമയ മാക്കു തൻമൈ പോല്
വഞ്ചക ത്തരക്കരൈ വളൈത്തു വള്ളറാൻ
ചെഞ്ചര ത്തുയ്മൈയാ റെറവ രാക്കിനാൻ.

126 വലങ്കൊൾപോർ മാനടൻ വലിന്തു കൊൻറമൈ
അലങ്കൽവേ ലിരാവണറ് കറിവി പ്പാമെനാ-
ച്ചലങ്കൊൾ പോ രരക്കർ തമുരുക്ക ടാങ്കിന
ഇലങ്കൈയി നുററവ ക്കുരുതി യാററോ.

127 തന്നോടൊപ്പം ചൂഴ്ന്നു വന്ന സൈന്യങ്ങളെ-
ക്കൊന്നു വീഴ്ത്തി രാമനെന്നതു കണ്ടുടൻ
ഉന്നിദ്രകോപം കലർന്നാൻ ത്രിശിരസ്സു
ചെന്നിണം തന്നിലേ പൂണ്ട തൻതേരിനെ
വിണ്ണിലേക്കോട്ടിയുയർത്തിനാൻ നോക്കിനാൻ
നന്നായ് പടക്കളം രാമനെത്തന്നെയും.

128 അങ്ങനെ നിർത്തിയ തേരിൽനിന്നുമിടി-
മിന്നൽ കണക്കാം ശരാളി തെരുതെരെ
ഭംഗമില്ലാത്തതാം സത്യത്തിനുത്തമ-
സങ്കേതമായ് ധർമ്മമൂർത്തിയായ് മിന്നിടും
മന്നോരിൽ മന്നൻ ദശരഥൻ തന്നുടെ
നന്ദനൻതന്മേൽ പൊഴിച്ചിതു രാക്ഷസൻ.

129 തൂവിയ ബാണങ്ങളെല്ലാം രഘുവരൻ
തുണ്ടമൊരു ശരംകൊണ്ടു ഖണ്ഡിക്കവേ
തുമയെഴും പതിന്നാലു ബാണങ്ങളാൽ
ധൂളിയാക്കി ജവം പൊന്മയം തേരിനെ
ധൂർത്തനാം രക്ഷോവരന്റെ തേരാളിയെ-
ച്ചേർത്താൻ യമാലയം കോദണ്ഡധാരിയും. 538

127 ചൂഴ്ന്താർ നെടുമ്പടൈ പകഴി ചുററുറ-
പ്പോഴ്ന്തുയിർ കടിത്തലിറ് പുരളപ്പൊങ്കിനാൻ
താഴ്ന്തിലൻ മുത്തലൈ ത്തലൈവൻ ചോരിയിൻ
ആഴ്ന്തതേ രമ്പര ത്തോട്ടി യാർക്കിൻറാൻ.

128 ഊൻറിയ തേരിന നുരുമിൻ വെങ്കണൈ
വാൻറൊടർ മഴൈയെന വായ്മൈ യാവർക്കു-
ഞ്ചാൻറെന നിൻറവ ത്തരുമ മന്നവൻ
തോൻറ റൻ നിരുവുരു മറൈയ ത്തൂവിനാൻ.

129 തൂവിയ ചരമെലാ ത്തുണിയ വെങ്കണൈ
ഏവിന നിരാമന ദമവി ദയഴിരു
പൂവിയൽ വാളിയാറ് പൊലങ്കൊ ടേരഴിത്ത
ആവിവെം പാകനൈ യഴിത്തു മാററിനാൻ.

130 എന്നല്ലരക്ഷണം കൊണ്ടമരാദികൾ
നന്ദിക്കമാറൊരു ബാണം പ്രയോഗിച്ചു
നിന്ദ്യനക്തഞ്ചരൻതന്നുടെ ശീഷങ്ങ-
ളൊന്നൊഴികെപ്പുരാൻ വീഴ്ത്തിനാൻ പൂഴിയിൽ.

131 തേരഴിഞ്ഞു തൻെറ പേരൊടൊപ്പം ദൗഷ്ട്യ-
ഭാരമഴിഞ്ഞതില്ലെന്നതിനാലവൻ
പോരഴിച്ചീടുന്ന വില്ലിൽനിന്നും കരിം
കാറഴിക്കും മാരിപോലൊഴിച്ചു ശരം.

132 ഏററി വളച്ച പുരികത്തൊടും മഴ-
ച്ചാറാല്യ പോലെ ശരങ്ങൾ ചൊരിയവേ
കാററിൽച്ചിതറും മുകിൽപോലെ കാർമ്മുക-
മെററി വീഴ്ത്തീ രാമനമ്പൊന്നിനാൽ ദ്രുതം.

133 വില്ലഴിഞ്ഞെങ്കിലും തന്മുഖകാന്തിയോ
തെല്ലഴിഞ്ഞീല കൊടിയതാം കോപവും
ചൊല്ലഴിഞ്ഞീല കൈയ്യൂക്കു ചൊരിഞ്ഞിടും
കല്ലഴിഞ്ഞീല കാററാടിത്തിരിയിലും 554

130 അൻറിയു മക്കണ ത്തമര രാർത്തെഴ–
പ്പൊൻറെരി വടിമ്പുടൈ പ്പൊരുവില് വാളിയാല്
വൻറൊഴി നീയവൻ മകുട മാത്തലൈ
ഒൻറൊഴി തരിയെണ്ടു മുരുട്ടി നാനരോ.

131 തേരഴി യുവ്വഴി തിരിചി രാവെനും
പേരഴി ന്തതനിന മറമ്പി ഴൈത്തിലൻ
വാരഴി ന്തുമിഴ്ചിലൈ വാന നാട്ടഴി–
ക്കാരിഴി നാലെനാ ക്കണൈകൾ ചിന്തിനാൻ.

132 ഏററിയ നതലിന നിരുണ്ട കാർമഴൈ
തോററിയ വില്ലൊട്ടു ന്തൊടര മീമിയൈ പ–
ക്കാററിടൈ യഴിതെന ക്കാർമു കത്തെയും
മാററരും പകഴിയാ ലറുത്തു മാററിനാൻ.

133 വില്ലി ഴന്തന നെന്നിനും വിഴിത്തവാൺ മുകത്തിൻ
എല്ലി ഴന്തില നിഴന്തിലൻ വെങ്കത മിടിക്കു-
ഞ്ചൊല്ലി ഴന്തിലൻ റോൾവലി യിഴന്തിലൻ ചൊരിയു-
കല്ലി ഴന്തില നിഴന്തിലൻ കാരണ ത്തിരിതല്".

134 ആളിരുന്നുവെന്നു തോന്നിച്ച മായയാൽ
മോളിൽനിന്നങ്ങനെ പോരു ചെയ്തീടവേ
കാലു രണ്ടീരണ്ടു ബാണങ്ങളെക്കൊണ്ടു
തോളുകളും തുണ്ടമാക്കിനാൻ രാഘവൻ.

135 അററുകൈയ്കാലുകളെങ്കിലുമാമിഷ-
നാററം പെട്ടം വാ പിളന്നെകിർകാട്ടിയും
ചീററം കലൻ വരുന്നതു കണ്ടുടൻ
ചെററുമേ കാരുണ്യമില്ലാതെ ദേവനും
ഒററയായ് തീന്ന ശിരസ്സുമൊരമ്പിനാ-
ലെററി വീഴ്ത്തിത്തറമേലുരുട്ടീടിനാൻ.

136, മുത്തലയോനാം മലതൻ ശിഖരങ്ങ-
137 ളത്തലത്തിൽ പൊടിമണ്ണിൽ വീണീടവേ
അത്തലാന്നുള്ളോരരക്കപ്പടകളു-
മത്തരം പാർത്തു പാഞ്ഞോടാൻ തുടങ്ങവേ
അത്തൊഴിലപ്പോൾ തടഞ്ഞിതു ദൂഷണൻ;
സത്വരം പിന്നെയുമോടീ ഭയത്തിനാൽ.
വാളൊരു കൈയ്യിൽ പരിച മറുകൈയ്യി-
ലോളം തുളുമ്പും കുരുതിക്കളം വഴി
ഓട്ടമക്കാഴ്ചകണ്ടാർത്തു ചിരിച്ചുപോയ്
കൂടി നിന്നുള്ളോരമർത്ത്യരെല്ലാവരും. 574

134 ആളി രണ്ടു നൂറുളവെന വന്തര ത്തൊരുവൻ
മൂളി രുമ്പെരു മായെയിൻ ചെരുമുയല് വാനൈ-
ത്താളി രണ്ടെയു മിരണ്ടു വെങ്കണൈകളാററടിന്തു
തോളി രണ്ടെയു മിരണ്ടു വെങ്കണൈകളാററുണിത്താൻ.

135 അററ താളൊട്ടു തോളിന നയിലെയിറിലങ്ക-
പ്പെററൈ മാമുഴൈ പ്പുലാലുടൈ വായിനൻ പൃരുന്തു
പററ വാതരി പ്പാൻറനൈ നോക്കിനൻ പരിതാൻ
കൊററ വാർ ചരത്തൊഴിന്തതോർ ചിരമത്തെയു കരൈത്താൻ.

136 തിരിചിരാവെന ഞ്ചികരമൺ ചേർതലു ഞ്ചെറിന്ത
നിരുത രോടിനർ തുടണൻ വിലക്കവു നില്ലാർ
പരിതി വാളിനർ കേടക ത്തടക്കൈയർ പരന്ത
കുരുതി നീരിടൈ വാർകഴല് കൊഴുങ്കടർ തൊടക്ക.

ആദിശേഷൻെറ ഫണം താങ്ങുമൂഴിയെ-
യാഴ്ത്തിക്കഴിച്ചു ചിലരങ്ങു മണ്ടിനാർ
ആയവരെല്ലാം വസാരക്തമജ്ജയി-
ലാകവേ മജ്ജനം ചെയ്തു മാഴ്കീടിനാർ
തന്നുയിർ കാക്കവാൻ വെമ്പിയോട്ടം ചിലർ
ചെന്നു വീണു പിണക്കുന്നിലുരുളുവാൻ.

138 കുത്തു വാളും വേലുമേററു കാൽനോവേററു-
മാർത്തരായ് വീണു ചിലർ തളന്നങ്ങനെ
ആർത്തലച്ചോടവേ തെററിവീണു ചില-
നക്തഞ്ചരരാണ്ടു രക്താബ്ധിയിലഹോ,
ചീർത്ത ഭയത്തൊടു നീന്തിനാരക്കടൽ
പേർത്തുമതിങ്കൽ മുഴുകിയൊഴുകിനാർ.

139 കച്ചയും വാളുമുന്നീർന്നു തൻകാലെന്നൊ-
രച്ചമുരുവമെട്ടത്തപോലോടവേ
അച്യുതബാണം ശവത്തിൽ തറച്ചവ
തച്ചിട്ടമെന്നോർത്തു പിൻതിരിഞ്ഞാർ പലർ.

140 മണ്ടിയോട്ടം ചിലർ മത്തഗജോദരം
വിണ്ട ദരിയിൽക്കയറിനാർ വാളൊട്ടം 592

137 കണത്തിൻ മേനിൻറ വാനവർ കൈപ്പടെ ത്താർത്താർ
പണത്തിൻ മേനില കുഴിയുറ കാല്കൊട്ടു പറപ്പാർ
നിണത്തിൻ മേല്വിഴ ന്തഴന്തിനർ ചിലർ ചിലർ നിവന്ത
പിണത്തിൻ മേല്വിഴ ന്തുരുണ്ടന രുയിർകൊട്ടു പിഴൈപ്പാർ.

138 വേയ്ന്ത വാളൊടു വേലിടൈ മിടൈന്തന വെട്ട
ഓയ്ന്തു ഉാർകില തലന്തന തുതിരനീർ യാററിൽ
പായ്ന്തു കാൽപറി ത്തഴന്തിനർ ചിലർചിലർ പയത്താല്
നീന്തി നാർനെടു കുരുതിയ കടൽപുക്ക നിലൈയാർ.

139 കച്ചും വാളുന്ത കാറൊടർ ന്തീർവന ഫാണാർ
അച്ച മെൻപതൊൻ റുരുവു കൊൺടാലന വഴിവാർ
ഉച്ച വീരമങ്കെ ച്ചുടുചര നിരുയർനെ ഞ്ചുരുവ-
ത്തച്ചു നിൻറന കണ്ടന രവ്വഴി തവിർന്താർ.

140 മണ്ടി യോടിനർ ചിലർ നെടു കടകരി വയിററില്
പുണ്ടി റന്തമാ മുഴൈയിടെ വാളൊട്ടും പുകുവാർ

തൊണ്ടയററുള്ള കബന്ധങ്ങളോട്ട "നീ
കണ്ടതില്ലെന്നെയെന്നോതുകെ"ന്നോതിനാർ.

141 അങ്ങനെയുള്ളോരരക്കരെ നോക്കിയ–
ത്തുംഗതുരംഗരഥാനപിതൻ ദൂഷണൻ
"നിങ്ങളിപ്പൗരുഷയുക്തതന്ത്രാദികൾ
തങ്ങാത്ത മർത്ത്യരെപ്പേടിപ്പതെന്തിനോ?
നിങ്ങളോട്ടുണ്ടെനിക്കൊന്നു ചൊല്ലീട്ടവാ"–
നിങ്ങനെയോതിത്തുടർന്നു നക്തഞ്ചരൻ:—

142 "ഭീരുക്കളായ പുരുഷഗണങ്ങളെ
നാരികൾ കൂസുകില്ലെന്നുള്ളതോക്കുവിൻ
ധീരതയല്ലോ കവചം; ഉയിരിനു
ഭീരുത പിൻതുണ ചെയ്യുതോക്കുന്നുവോ?

143 "വജ്രധരനൊട്ടും നിത്യരായ് മേവുന്നൊ–
രബ്ജ സംഭൂതാദി മൂർത്തിത്രയത്തൊടും
സജ്ജരായ് സംഗരം ചെയ്തു നക്തഞ്ചരർ
സഞ്ചരം ഓടിയിട്ടുണ്ടോ പറയുവിൻ?
തർജ്ജിതദേവരെക്കണ്ടഭ്യസിച്ചിതോ
ലജ്ജാവഹമിപ്പലായനാരംഭവും?

തൊണ്ടെ നീങ്കിയ കവന്ത തൈത്ത ത്തുണൈവനീ യെയ്യമൈ–
ക്കണ്ടി ലേനെന പ്പുകലെന കൈ തലൈ ക്കൊൾവാർ.

141 അനൈയ രാകിയ വരക്കരൈ യാണ്ടൊഴിററ് കമൈന്ത
വിനൈയ നീങ്കിയ മനിത്തരൈ വെരുവൻമി നെന്നാ
നിനൈയു നാൻമ ക്കരൈപ്പത്തു മുണ്ടെന നിൻറേ
ത്തുനൈയും വാമ്പരി ത്തേരിനൻ റൂടണൻ ചൊന്നാൻ.

142 വച്ചൈയാ മെനും പയമന ത്തുണ്ടെന വാഴും
കൊച്ചൈ മാന്തരൈ ക്കോല്വളൈ മകളിരു ങ്കുചാർ
നിച്ച യമ്മെന കവചന്താനിലൈ നിററ്പ തൻറി
അച്ച മെന്നമി താരുയിർ ക്കരുന്തുണൈ യാമോ

143 പൂവ രാവുമേറ് പുരന്തരൻ റന്നൊടു പൊൻറാ
മൂവ രോടുയാ മുനിൻറു മുട്ടിയ മുനൈയില്
ഏവ രോടിന രിരാക്കതർ നമക്കിടെ യെന്തോടു–
മേവ രോടുക ററ റിയത്തുളി രാമെന തതികൈത്തീർ

144 ''ഇങ്ങൊരു മർത്ത്യനോടേററിത്രയും വീരർ
നിങ്ങൾ കൈവാളൊട്ടുമോടിപ്പുരി പൂകി
അംഗനമാരുടെ കൊങ്കത്തടാന്തര-
ത്തിങ്കൽ മുഴകി രസിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞുവോ?

145 ''ചെമ്പിൻനിറം കാട്ടിനിന്നതാം കണ്ണുകൾ
ക്കമ്പേ നറുംപാൽനിറം ചേർത്ത കൂട്ടരേ
വമ്പിച്ച കാട്ടിൽ നഴയെ മുളുകത്തു
കൊമ്പു കുത്തിപ്പിളർന്നുള്ള വട്ടക്കളോ
അമ്പേററു മാറത്തു മിന്നും വ്രണങ്ങളോ
കിം ഭോ കുലാംഗനമാർക്കു കാണിച്ചിടം?

146 ''ദൈന്യമിതിൽപരമെന്തു വന്നീട്ടവാൻ
ജന്യരംഗത്തിൽ വെറുമൊരു മർത്ത്യനെ
അന്യാദൃശവീരനാക്കിയ മർത്ത്യർക്കു
വെന്നീട്ടവാനസാദ്ധ്യനാക്കും പടി
അന്യൂനശക്തനാം യുഷ്മൽകുലാധിപൻ
തന്നുടെ സോദരിക്കുള്ള നാസാദികൾ
കൃന്തനം ചെയ്യുന്നതാം പഴി പോരാഞ്ഞു
ഹന്ത! മുതുകും മുറിപ്പിച്ചു നിങ്ങളും!

147 ''ഹാരാദി വില്ലും വണിക്കുകളാകയോ
വീരാസി കൊണ്ടു വയലുഴാൻ പോകയോ

144 ഇങ്കൊർ മാനിടറ് കിത്തനൈ വീരർകളി ടൈന്തീർ
ഉങ്കൈ വാളൊട്ടു പോയ്‌വിഴുന്തുർ പുകലുററീർ
കൊങ്കൈ മാർപിടൈ കുളിപ്പുറ കളിപ്പുററു കൊഴുങ്കൺ
നങ്കൈ മാർകളൈ പ്പുല്ലുതി രോനല നകർവീർ.

145 ചെമ്പു കാട്ടിയ കണ്ണിണൈ പാലെന തെളിന്തീർ
വെമ്പു കാട്ടിടൈ നഴൈതൊറും വെരിനുറ പ്പായ്‌ന്ത
കൊമ്പു കാട്ടുതി രോതട മാർപിടൈ കുളിത്ത
അമ്പു കാട്ടുതി രോകുല മങ്കൈയർ ക്കമ്മാ

146 എക്ക മിങ്കിതൻ മേലുമുൺ ടോവികൻ മനിതൻ
ആക്കം വെഞ്ചമ ത്താൺമൈയ വ്വമരർക്ക മരീതാ-
ത്താക്ക തുമ്പുയ ത്തുങ്കുല ത്തലൈമകൻ റങ്കൈ
മൂക്കൊ ടൻറിയും മതുകൊടും പോംപഴി മുയൻറീർ.

147 ആര വാഴ്‌ക്കൈയൻ വണികരാ യമൈതിരോ വയില്‌വേല്‌
വീര വാട്‌കൊഴു വെനമട്ടു ത്തുഴുതിരോ വെറിപ്പോർ—

ധീരസമരരംഗത്തിൽ സുരരുടെ
ഘോരകരവാളമാർന്നുള്ള വീരരേ,
ചേരാത്ത കർമ്മമേ ചെയ്യൊരു നിങ്ങളും
പാരാതെ ചൊല്ലുവിനെന്തിനിച്ചെയ്‌വതും?

148 "തെല്ലു നില്ലിൻ കാൺമിനേവരു മെൻനീണ്ട
വില്ലിൻ വലിമ"യെന്നോതിനാൻ ദൂഷണൻ
കല്ലോലതുല്യമിളകും പടയോട്ട-
മുല്ലാസപൂർവ്വമെതിർത്തിതു രാമനെ
സ്വർല്ലോകവാസികളക്ഷണം മൂർച്ഛിച്ചി
തെല്ലാവരും വരുമാപത്തു കാൺകവേ
"കല്യരെന്നാകിലോ കാക്കുവിൻ നിങ്ങളെ"
ചൊല്ലിനാൻ വീരൻ രഘുവരനന്ദനൻ.

149 അററുപോയ് കൈയ്കൾ ഇറുകിപ്പിടിക്കയാൽ
പററിനില്ക്കും പടവാളുകളൊത്തഹോ!
പററീ നിലം കുററനാനത്തലവരു-
മററുപോയുള്ളതാം ദന്തങ്ങളോട്ടടൻ
കാററുപോൽ പാഞ്ഞ രഥം ശിഖരത്തൊട്ട-
മററു വീണു കൊടിത്തുണ പിളരവേ
കററക്കതിരണിച്ചെന്നെൽത്തലകൾപോ-
ലററിരുന്നു കുതിരക്കഴുത്താകവേ.

ത്തീര വാഴ്"ക്കൈയി റേറവരൈ ച്ചെരുവിടൈ പ്പറിത്ത
വീര വാട്"കൈയി രെങ്ങനം വാഴ്"തിരോ വിളമ്പീർ

148 എൻറു താനന്തൻ നെറികടറ് ചേനൈയു മിരൈ നീർ
നിൻറു കാണ്ടിരൻ നെട്ടുഞ്ചിലൈ വലിയെന നേരാ-
ച്ചെൻറു താക്കിനൻ റേവരു മരുൾകൊണ്ടു തികൈത്താർ
നൻറു കാത്തിയെൻ നിരാമനു മെതിർചെല നടന്താൻ.

149 ഊട റുപ്പുണ്ട മെയ്'പവൈ കൈയൊട്ടു മുയർന്ത
കോട റുപ്പുണ്ട കുഞ്ചര ങ്കൊടിഞ്ഞൊട്ടു കൊടിയിൻ
കാട റുപ്പുണ്ട കാലിയ റേർകതിർ ച്ചാലി
ച്ചൂട റുപ്പുണ്ട വെനക്കഴ ത്തറുപ്പുണ്ട തുരകം.

150 ചീറീ ശരങ്ങളുയിരുള്ള മർമ്മങ്ങൾ
കീറിയോരോന്നും ത്വരയോടേ പാഞ്ഞുപോയ്
കീറീ കവചവും കച്ച പരിചയും
കീറീയുടലു,ചെഞ്ചോരയാറാകവേ.

151 കങ്കപത്രങ്ങളാൽ മാറു പിളർന്നുപോയ്
അമ്പിളിക്കീറമ്പുകൊണ്ടു തലകളും
ശംഖും കരളും തുളച്ചു പാഞ്ഞൂ രാമ-
ചന്ദ്രന്റെ ക്രൂരമ്പു രാക്ഷസമേനിയിൽ.

152 ദൂഷണനെയ്ത ക്രൂരമ്പുകൾ ഖണ്ഡിച്ചു
ദൂഷണസേനകൾകൊണ്ട കോപ്പോടുമേ
ശോഷണം ചെയ്തു നക്തഞ്ചരസാഗരം
ഭീഷണകാരകം രാമബാണോൽക്കരം.

153 ആർത്തിതമരർ, മരവും മലകളു-
മീഴ്ത്തു രക്താപഗ വീർത്താഴകീ തദാ
ക്രുത്ത ശരം രാമനെയ്തു ദിങ്മണ്ഡലം
തൂർത്താരരക്കരെ വീഴ്ത്തി പാർത്തട്ടിലായ്. 666

150 തുരുവി യോടിന വുയിർനിലൈ ചുട്ടചര ന്തുരന്ത
കരുവി യോടിന കച്ചൈയു ങവചമും കഴല
അരുവി യോടിന വെനവഴി കുരുതിയാ റൊഴുക
ഉരുവി യോടിന കേടക ത്തട്ടൊടു മുടലം.

151 ആയ്ന്ത കന്തപ ത്തിരന്തൊപ്പു ക്കരക്കര താവി
തോയ്ന്ത ദൂതായ്‌വിലാ പ്പിറൈമുക ച്ചരഞ്ചിര ന്തുമിത്ത
കായ്ന്ത വെഞ്ചര നിരുദർത്ത ന്തവചമാർ പുരുവ-
പ്പായ്ന്ത വഞ്ചക രിതയമും പിളന്തന പല്ലും.

152 തൂടണൻ വിട്ട ചുട്ടചരം യാവൈയു ന്തുണിയ
മാട്ട നിൻറവർ വഴന്തിയ പടൈകളു മാറ
ആടല് കൊണ്ടന നളപ്പരും പൊരുവലി യരക്കർ
കൂടി നിൻറവ ക്കുരൈകടല് വററപ്പട ക്കുരൈത്താൻ.

153 ആർത്തെ ഴുന്തനർ വാനവ രുവരൊ മരത്തോടു
ഈർത്തെ ഴുന്തന കുരുതിയൻ പെരുനതി യിരാമൻ
തൂർത്ത ചെഞ്ചര ന്തിചൈതൊറു ന്തിചൈതൊറു ന്തൊടർന്തു
പോർത്ത വെഞ്ചിന ത്തരക്കരൈ പ്പുരട്ടിന പുവിയിൽ.

154 ചത്തൊഴിഞ്ഞു പോർകൊതിച്ചു വന്നുള്ളതാം
നക്തഞ്ചരന്മാ, രവരുടെ ജീവനെ
എത്തിപ്പിടിച്ചു യമനും തളർന്നുപോയ്
രക്തവസാദികൾ തിന്നു തിന്നങ്ങനെ
വീർത്തു പെരുകുമുദരാഖ്യ ഗഹ്വര-
മൊത്ത പിശാചങ്ങളെത്രയുമാർത്തുപോയ്.

155 ഹസ്തിരഥതുരഗങ്ങളും കോടീര-
മസ്തകവ്യൂഹം കബന്ധഗണങ്ങളും
ശസ്ത്രസമൂഹവും തൽകുലസംഭൃത-
നക്തഞ്ചരജഡജാലം വസാദിയും
മെത്തി മലപോൽ കിടപ്പതിൻമേൽ നിജ-
ശസ്തരഥം ദ്രുതമോടിച്ചു ദൂഷണൻ.

156 നഷ്ടജീവം മഹാശൈലതുല്യം കാണ്മു
ദുഷ്ടരക്ഷോജഡം മേൽക്കുമേൽ നീളവേ
കഷ്ടഗതിയേററു വാതവേഗം കൊണ്ട
ദുഷ്ടനിശാടരഥമാരണഭുവി.

157 അശ്വങ്ങളശ്ശുഞ്ചു പൂട്ടിയ തേരേറി
യാ രാക്ഷസന്നുയിർ കാലൻെറ നേക്കുപോൽ 684

154 ശോൻറു മാല്‌വരൈ തൊകൈയെന ത്തുവൻറിയ നിണച്ചേറ്റ
ത്താൻറ പംഴ്‌വയി ററലകൈയെ പ്പുകൽവതെ നമർറേട്ട
ഊൻറിട്ടിനാരെലാ മുലന്തന രൊരല്ലൈ യിലൊഴിന്താർ
കാൻറ വിന്നുയിർ കാലന ന്തവർന്തു മെയ്മറന്താൾ.

155 കളിറു തേർപരി കട്ടത്തവർ മുടിത്തലൈ കവന്തം
ഒളിറു പല്പടൈ ത്തങ്കല ത്തരക്കർത മുടലം
വെളിറു ചേർനിണം പിറന്തവ വട്ടക്കലിൻ മീതാ
ക്കളിറു തേർകടി യോട്ടിനൻ ദൂടണൻ കൊതിത്താൻ.

156 അറമതൊ ളാതവ രാക്കൈക ളുട്ടക്കിയ വട്ടകല്
പിറന്തി നീണ്ടന കണ്ണിപ്പില പെരുന്തട്ട വിചൈയാറ്
കറങ്കു പോൻറുള തായിനും പിണപ്പെരു ന്താട്ടില്
ഇറങ്കു മേറുമ ത്തേറപട്ട തിയാതെന വുരൈപ്പാം

157 അരിതി നെയ്തിന വൈയ്യുസ്യ്യ യ്കയ്യുളെ പ്പരിയാല്
ഉളുളു മാഴിയ തൊരുതനി ത്തേരിന നലകത്തു

ആ രാമചന്ദ്രവിനിർഗ്ഗളബാണാളി
നേരേ വരുന്നതിൻനേർക്ക് പാഞ്ഞീടിനാൻ.

158 ചെന്നൊരരത്തേരും ചിലചേർ മല പോലെ
വന്നൊരവനെയും നോക്കിയാ നിർമ്മലൻ
''നന്നു നന്നേ നിൻനില''യെന്നരുളിനാൻ;
എന്നവാറമ്പു മൂന്നെയ്തിതു ദൂഷണൻ.

159 നീണ്ട വിശാലമാമെട്ടദിക്കും സ്വയം
കൊണ്ട താങ്ങും ഗജവീരരെക്കൂടാതെ
രണ്ടുപേർ പിന്നെയുമുള്ളതിലൊന്നിനെ-
ക്കൊണ്ട പാരാളാൻ തിരിച്ചാരയച്ചവോ
പുണ്ഡരീകാക്ഷനാമാരാമചന്ദ്രന്റെ
ചന്ദ്രലേഖാഭം വിശാലഫാലസ്ഥലം
മണ്ഡനം ചെയ്യും ഗജേന്ദ്രമുഖപട്ട-
മണ്ഡലത്തിന്മേൽ വിശിഖത്രയം ദ്രുതം
വിണ്ടലത്തുള്ളവരഞ്ചീടും മാറാഞ്ഞു
കൊണ്ടുകേറീ; സുരദ്വേഷികളാർത്തുപോൽ.

160 ''എയ്തുള്ള കാലം ബലവും നിനക്കുകി-
ലെത്രയും നന്നെ''ന്നു ചൊല്ലീ രഘുവരൻ
ചെറ്റു പുഞ്ചിരി ചെഞ്ചുണ്ടി, ലാഞ്ഞുട-
നെയ്ത കണയാൽ പൊടിച്ചു തേരാദ്യമേ 704

ഇതമൈള നീക്കിയ വിസ്തു വിവിറ് വൊലിൻറ വിരാമൻ
യെരുളും വാർകമെണ ക്കുമെററതി രാവിമെൻ മെന്ന

158 ചെൻറ തേമൈരയു ഞ്ചിലൈലയുമൈട മലൈയെന ത്തേർമേല്
ന്ൻറ ളുടണൻ റമെന്നയു നോക്കിയ നിമലൻ
നൻറു നൻറുനിൻ നിമൈലയെന വരുളിമൈറ നയന്താൻ
എൻറ കാലത്ത വ്വെയ്യുവൻ പകഴി മൂൻ റെയ്താൻ

159 ളുര വട്ടവെണ്ടീ മൈച കമൈള തനിത്തനി ച്ചുമക്കും
പാര മെവട്ടിനോ ടിരണ്ടിനി ലൊൻറുപാർ പൂരക്ക–
പ്പേര വിട്ടവ നതലണി യോമൈടയിറ് പിറഴും
വീര പട്ടത്തിറ് പട്ടന വിണ്ണവർ വെരുവ.

160 എയ്ത താലമും വലിയുനൻ മെറനനിമൈന ന്തിശോഭം
ചെയ്ത ചേമെയാളി മുറുവലൻ കട്ടന്തമെണ യെരിന്താൻ

കൈയ്യിലെ വില്ലു മുറുത്താനൊളിയാന്ന
മെയ്യണിച്ചട്ടയും ഭേദിച്ചിതു പുരാൻ.

161 ദേവഗണമാർത്തു നില്ക്കെ മുനികുലം
കേവലൻ തന്നെയും വാഴ്ത്തി നിന്നീടവേ
"നീ ബലവാനെങ്കിലോ തട്ടത്തീട്ട"കെ-
ന്നോതിയൊരമ്പു തൊട്ടത്തിതു രാഘവൻ.
വീരദന്തോഗ്രമാം ശീഷം തെറിച്ചങ്ങു
വീണിതു ദൂഷണൻ സംഗ്രാമഭൂമിയിൽ.

162 തന്നനുജൻതലയററതും രാഘവൻ
തന്നമ്പു സേനയെക്കൊന്നതും കേൾക്കവേ
നിന്നാൻ ഖരൻ കൊലകൊമ്പനെന്നപോൽ കോപ-
വഹ്നിയിലാകെ ദ്ദഹിപ്പിച്ചിട്ടം വിധം.

163 അന്തകൻ ഞെട്ടവേ രക്തഞ്ചരരൊട്ടും
സിന്ധുരവാജിരഥാദി വരുത്തിനാൻ
ഇന്ദുവെച്ചൂഴന്ന കൊണ്ടൽപോൽ, വില്ലാന്ന
ദന്തീന്ദ്രനെച്ചുററിനിർത്തിനാൻ രാക്ഷസൻ.

നൊയ്തി നന്തവ നൊററിറ്പരി ത്തേർപട ന്യാറി-
കൈയ്യയിൻ വെഞ്ചിലൈ യറുത്തൊളിർ കവചമു ന്തിടിന്താൻ.

161 തേവ രാർത്തെഴ മുനിവർക ടീചൈതൊറു ഞ്ചിലമ്പും
ഓവില വാഴ്ത്തൊലി കാർക്കടൽ മുഴക്കെന വോന്ത-
ക്കാവടാവിതു വല്ലൈയേ നീയെന ക്കണൈ യൊൻറു
ഏവി നാനവ നെയിറുടൈ നെട്ടുന്തല യിഴന്താൻ.

162 തമ്പി തലൈ യററപടി യുന്തയ രതൻരചയ്
അമ്പു പടൈ മെയ്യ്ത്തുണി പട്ടതു മറിന്താൻ
വെമ്പുപടൈ വിറ്കൈവിചയക്കരൻ വെകുണ്ടാൻ
കൊമ്പുതലൈ കട്ടിയ കലക്കരി കട്ടപ്പാൻ.

163 അന്തകനു മുട്കിട വരക്കർകട ലോട്ടം
ചിന്തുരം വയപ്പുരവി തേർ തിപൈ പരപ്പി
ഇന്തുവൈ വളൈക്കുമെഴി ലിക്കല മെനത്താൻ
വന്തുവരി വിറ്കൈമത യാനൈയെ വളൈത്താൻ.

164 കോട്ടം വെടിഞ്ഞു കൊട്ടംതൊഴിൽ ചെയ്തിട്ടം
ദുഷ്ടരനന്തഫണം ഞെരുങ്ങും വിധം
പുഷ്ടചതുരംഗസേനയോട്ടം പല-
മട്ടിൽ പൊരുതിത്തുടങ്ങിനാരപ്പോഴേ
ശിഷ്ടജനാവനലോലനാം രാമനും
ചുട്ട ശരങ്ങൾ തുരുതുരെത്തൂകിനാൻ.

165 ഞെട്ടിപ്പിടഞ്ഞു മദഗജം; തേരുകൾ
പൊട്ടിപ്പൊടിഞ്ഞു കിരീടശീർഷങ്ങളും
പൊട്ടിത്തകർന്നു കടകാഞ്ചിതഭുജം
പൊട്ടിപ്പരന്നു കുടൽമാല ചുററിലും
പൊട്ടിച്ചിതറീ ദരയൊട്ടം തോലുകൾ,
പൊട്ടിപ്പിളർന്നു തുടകളും കാൽകളും,
ഞെട്ടിപ്പിടഞ്ഞിടിടതു തോ,ളാ വീര-
ദുഷ്ടനക്തഞ്ചരന്മാർക്കിലക്കമേ.

166 വാളിൻ വനം വേൽവനം ചാരുവിൽവനം
തോളിൻ വനമിവ തിങ്ങി ഞെരുങ്ങിട്ടും
ആളിൻ വനം വന്നെതിർക്കെ, യമ്പിൻ വനം
കോളിലവയെ നിസ്സാരമാക്കീ തുലോം. 738

164 അടങ്കലില് കൊട്ടന്തൊഴി ലരക്കര വ്യൂഹന്തൻ
പടന്തിഴി തരപ്പടി തളിറ്പല വിതപ്പോർ
കടന്തല്യഴ് തടന്തളിറു തേർ പരി കടാവി-
ന്തൊടങ്കിനർ നെടുന്തമൈകെയ്യും വെന്തമൈണ തുരന്താൻ

165 തുടിത്തന കടക്കരി തുടിത്തന പരി തേർ
തുടിത്തന മുടിത്തലൈ തുടിത്തന തൊടിത്തോല്
തുടിത്തന മണിക്കുടർ തുടിത്തന തചൈതോല്
തുടിത്തന കഴററുമൈണ തുടിത്തന വിടത്തോൾ

166 വാളിൻ വനം വേലിൻവനം വാർചിലൈ വനത്തിൻ
തോളിൻ വന മെൻറിവൈ തുവൻറി നിരുയ പ്പേർ
ആളിൻവന നിൻറതമൈന യമ്പിൻവന മെന്നു-
ന്തോളിൻവന വൻകഴുവി നിറ്കുമൈ പട്ടത്താൻ.

167 ധമ്മസ്വരൂപനെട്ടത്തെയ്തു വിട്ടതാം
കാർമ്മുകം പാരിനെത്താരാപഥത്തെയും
അമ്മഹാമേരുവെസ്സത്യലോകത്തെയും
ധമ്മം പിളൻറു തുളച്ചു പായുന്നതാം
ശമ്മം കെടുക്കും നിശാചരന്മാരുടെ
വമ്മമതു പിളൻറെന്നു ചൊല്ലേണമോ?

168 വന്നു വളഞ്ഞോരരക്കരുടെ കുല-
മൊന്നിച്ചഴിയുമാറെയ്യുതാം ബാണമോ
മന്നിൽ വലിയോരെളിയവരെക്കൊന്നു
തിന്ന പൊരുൾപോലവരെ ഹനിച്ചുപോൽ.

ഖരന്റെ പുറപ്പാട്

169 നക്തഞ്ചരന്മാർ നശിക്കെ വസാമയ-
രക്തരസാംബുധിമദ്ധ്യഗനാം ഖരൻ
അത്യന്തരുഷ്ടനായ് നിന്നാൻ മഹോദധി-
മദ്ധ്യത്തിൽ മന്ദരപർവ്വതമെന്നപോൽ.

170 ചെങ്കണ്ണു തീയും പകഴിയമ്പും ചിന്തി
കങ്കകാകങ്ങൾ പറന്നു വിലങ്ങവേ 734

167 താനുരുവു കൊണ്ടുതരു മന്തെരി ചരന്താൻ
മീനുരുവു മേരുവൈ വീലങ്കുരുവു മേലാം
വാനുരുവു മണ്ണുരുവും വാളുരുവി വന്താർ
ഊനുരുവു മെന്നുമി തുണർത്തവു മുറിത്താ

168 അൻറിമെട വളൈന്തവർ കലങ്കളൊ ട്ടങ്ക–
ച്ചെൻറുലെ വുറുമ്പടി തെരിന്തുകണെ ചിന്ത
മൻറിമെട നലിന്തുവലി യോർകളെളി യോരൈ–
ക്കൊൻറനർ നുകർന്തപൊരു ളിറ്കടിതു കൊൻറ.

169 കടുങ്കാ നെനപ്പെയർ പമൈടത്ത കഴല്‍വീരൻ
അടങ്കല്യ മരക്കരഴി വുററിട വഴൻറാൻ.
ഒട്ടങ്കലി നിണക്കരുതി യോതമതി നള്ളാൻ
നെടുങ്കടലിൻ മന്തര മെനത്തമിയ നിൻറാൻ.

170 ചെഞ്ചണെരി ചിന്തവരി ചിറ്പകഴി ചിന്ത–
പ്പൊങ്കുകരു തിപ്പുണരി യുട്പുകൈയു നെഞ്ചൻ

പൊങ്ങും കുരുതിക്കടലിലൊരു നൗക
തങ്കും വിധമുള്ള തേരിലേറി ഖരൻ.

171 കല്പാന്തകാലാഗ്നികല്പകോപോജ്വല-
നൽപാതമെന്നപോൽ വന്നതിൻ മുന്നമേ
ഉൽപലലോചനൻ, ഈശചാപം നിജ
തൃക്കരംകൊണ്ടു ഖണ്ഡിച്ച പുരാൻ പരൻ
തൽക്കലവില്ലു കലച്ചു ക്രൂരമ്പുകൾ
തക്കപോലെയ്തെയ്തുടനുച്ചെന്നീടിനാൻ.

172 തീയാന്റ കാററുപോൽ പായും ശരഗണ-
മായിരമാശരനായകനെയ്കയായ്
തീയാന്റ കാററുപോൽ പായും ശരഗണ-
മായിരം തുണ്ടു തുണ്ടാക്കിനാൻ രാമനും.

173 ലോകാന്തകാലാഗ്നി ഭീകരമാം ശരം
ലോകാധിനായകനൊൻപതെയ്തീടിനാൻ
ജ്വാലാകുലം ശരജാലങ്ങൾ കൊണ്ടുടൻ
നീലാബ്ജതുല്യനറുത്താനവ ഖരൻ.

കങ്കമൊടു കാകമിവൈ യക്കടലി നോട്ടം
വങ്കമെന ലായതൊരു തേരിൻമിചൈ വന്താൻ.

171 ചെറുത്തിറുതി യിറ്പ്പു വനി തീയവെഴ തീയിൻ
മറത്തിൻവയി രത്തൊരുവൻ വന്തണു കുമുന്നെ–
ക്കറുത്തമണി കണ്ടർകട വുട്ചിലൈ കരത്താല്
ഇറുത്തവനും വെന്തണൈ യെരിന്തന നെതിർന്താൻ

172 തീയുരുവ കാല്വിചൈയ ചെവ്വിയന വെവ്വായ്
ആയിരം വടിക്കണൈ യരക്കർപതി യെയ്താൻ
തീയുരുവ കാല്വിചൈയ ചെവ്വിയന വെവ്വായ്
ആയിരം വടിക്കണൈ യിരാമന മറുത്താൻ.

173 ഊഴിയെരി യിറ്കൊടിയ പായ്പകഴി യൊൻപാൻ
ഏഴുല കിനുക്കുമൊരു നായകന മെയ്താൻ,
പൂഴ്മുടർ വടിക്കണൈ യവൈററതിർ തൊടുത്തേ
ആഴിവരി വിറ്കരന മന്നവൈ യറുത്താൻ.

174 മായാരണചണന്‍ ബാണഗണങ്ങളാല്‍
മായാമനുജനെയാകെ മൂടീടിനാന്‍
മാനസം നൊന്തു സുരരൊളിച്ചീടിനാര്‍,
മായാവിയഞ്ചവേ കോപിച്ചു രാമനും.

175 "അമ്പൊന്നിനാല്‍ ഞാന്‍ മുടിപ്പേനിവനെ"യെ-
ന്നംഭോരുഹാക്ഷന്‍ തൊട്ടത്താനൊരു ശരം
അമ്പേ വലിച്ചാന്‍ ഭുജത്തോളം ഞാണ്‍ വാനി-
ലംഭോദഗര്‍ജ്ജനം ചെയ്തു പൊട്ടീ ചില്!

176 വെററി മൊഴിഞ്ഞുള്ള വാനവര്‍ വീരവി-
ല്ലററതു കണ്ടടന്‍ ഞെട്ടി വിറച്ചുപോയ്
മററൊരു വില്ലിനിയില്ലതിനാല്‍ ബല-
മററവരായെന്നു പേടി പൂണ്ടാരവര്‍.

177 എന്നൊരു മാത്രയിലേന്തിയ കാര്‍മ്മുകം
ഛിന്നമായ്ത്താനോ തനിച്ചെന്നു കണ്ടടന്‍
പിന്നിലേയ്ക്കായ് കരം നീട്ടിനാന്‍ മന്നവ-
നന്ദനന്‍ പൂര്‍വ്വസങ്കേതം നിനയ്ക്കയാല്‍. 786

174 കള്ളവിനൈ മായവമര്‍ കല്‌വിയിന്‍ വിളൈത്താന്‍
വള്ളലുരു വൈപ്പ കഴി മാരിയിന്‍ മറൈത്താന്‍
ഉള്ളമുളൈ വുററമര രോടിന രൊളിത്താര്‍
വെള്ളയി റിതഴ്പിറഴ വീരനും വെകുണ്ടാന്‍.

175 മുടിപ്പ നിന്‍റൊരു മൊയ്കണൈ യാലെനാ-
ത്തൊടുത്തു നിന്‍റുയര്‍ തോള്‍റ വാങ്കിനാന്‍
പിടിത്ത തിണ്‍ചിലൈ പേരകല്‌ വാനിടൈ
ഇടിപ്പി നോചൈ പടക്കടി തിററതേ.

176 വെററിക്കുറിയ വാനവര്‍ വീരന്‍വില്‍
ഇററ പോതു തുണുക്കു റേങ്കിനാര്‍
മററാര്‍ വെഞ്ചിലൈ യിന്‍മൈ മനക്കൊളാ,
അററ താലെം വലിയെന വഞ്ചിനാര്‍.

177 എന്നു മാത്തിര ത്തേന്തിയ കാര്‍മുക-
ഞ്ചിന്ന മെന്‍റു തനിമൈയു ഞ്ചീന്തിയാന്‍
മന്നര്‍ മന്നവന്‍ ചെമ്മന്‍ മരപിനാറ്
പിന്നു റത്തന്‍ പെരുങ്കര നീട്ടിനാന്‍.

178 കണ്ടാൻ വരുണന്നുടൻ തിരുവുള്ളവും
കൊണ്ടാൻ: മഴ കൈയ്യിലേന്തിപ്പൊരുതിടാൻ
പണ്ടു വന്നാളെള്ളാരാ വീരനിൽ നിന്നന്നു
കൊണ്ടതാം വല്ലു തൃക്കൈയ്യിലേകീടിനാൻ.

179 കൊണ്ടൽ നേർവണ്ണനോ തൻവലംതൃക്കരം
കൊണ്ടു വാങ്ങിയിടംകൈയ്യിൽ പിടിക്കവേ
വിണ്ടലവൈരികൾക്കെല്ലാമിടത്തു തോ-
ളാണ്ടു തുടിച്ചിതിടത്തു കണ്ണുമപ്പമേ.

180 ഏററിനാൻ ഞാണിമസ്സുനാഗിൻ മുന്നമേ-
യേററിനാനക്കാഴ്ച ഭീതിയക്കാലനും!
ഏററു പൊരുതാൻ വരും ഖരൻ തേർ ശരം
നൂററിനാൽ നൂറു നുറുങ്ങാക്കി രാമനും.

181 ബന്ധുരമാരമാം ചിന്തവേ രാക്ഷസൻ
അന്തരം പാർത്താശ്ശു പൊന്തീ നിരന്തരം
സുന്ദരേന്ദീവരശ്യാമളൻ തൻ ഭുജ-
മന്ദരം തന്മേൽ ശരമാരി പെയ്കയായ്. 802

178 കണ്ടുനിൻറു കരുത്തുണർ ന്താനെന
അണ്ടർ നാതൻ റടക്കൈയി നത്തുണൈ
പണ്ടു പോർമഴ വാളിയെ പ്പൺപിനാറ്
കൊണ്ട വില്ലെ വരുണൻ കൊടുത്തനൻ

179 കൊടുത്ത വില്ലെയ ക്കൊണ്ട നിറത്തിനാൻ
എടുത്തു വാങ്കി വലക്കൊൺ ടിടക്കൈയിറ്
പിടിത്ത പോതു നെറിപിഴൈ ത്താർക്കെലാ-
ത്തുടിത്ത വാലിട ക്കണ്ണൊടു തോൾകളേ

180 ഏററി നാണിമൈ യാമു നെടുത്തതു
കൂററി നാരുങ്കനിക്ക കനിത്തെതിർ
ആററി നാനവ നാഴിയന്തേർചരം
നൂററി നാനൺ പൊടിപട നൂറിനാൻ

181 എന്തി രത്തട ന്തോഴ് ന്താനിഴന്തു
അന്ത രത്തിടൈ യാർത്തെഴ ന്തമ്പലാ-
ഞ്ചുന്ത രത്തനി വില്ലിയൻ റോളെനും
മന്ത രത്തിൻ മഴൈയിൻ വഴന്തിനാൻ

182 താങ്ങിനിന്നുള്ള ദശരഥനന്ദനൻ
ഓങ്ങിയെയ്യും ഖരൻ തൻെറ വലംകരം
പൊങ്ങിയ തോളൊട്ടുമെയ്യു വീഴ്ത്തി പാരി-
ലങ്ങൊരു കുത്തുമൂർത്തുള്ള ശരത്തിനാൽ .

183 ദക്ഷിണഹസ്തമററപ്പോളിടത്തു കൈയ്
തൽക്ഷണംകൊണ്ടു മുസല, മതും ക്ഷണാൽ
ലക്ഷ്മണാഗ്രേസരൻ ബാണമൊന്നെയ്കയാൽ
സൂക്ഷ്മതുല്യം കണക്കെങ്ങോ മറകയായ്!

184 വീരവിഷപ്പല്ലുടഞ്ഞ ഫണീന്ദ്രൻെറ
വീറൊട്ടും കൂടെ ഖരനൊരു മാമരം
വേരൊട്ടു കൂടെപ്പിഴുതെറിഞ്ഞാനതും
വീരൻ രമാവരൻ ഭേദിച്ചിതമ്പിനാൽ.

185 മായകൊണ്ടും വരംകൊണ്ടുമതിരററ
കായബലംകൊണ്ടുമീരേഴുലോകവും
ആയപോൽ വാട്ടിയ പാപത്തിനാൽ വല-
തായ കരംപോൽ മുറിഞ്ഞു ഖരൻ തല. 818

182 താങ്കി നിൻറ തയരത രാമനും
ഓങ്കു തുണ്ണി യിടൈച്ചുട്ട ചെഞ്ചരം
വാങ്കു കിൻറ വലക്കൈയൈ വാളിയാല്
വീങ്കു തോളൊട്ടു പാർമിചൈ വീഴ്ത്തിനാൻ

183 വലക്കൈ വീഴ്തലു മററൈക്കൈ യാല്വെററി
ഉലക്കൈ വാനത്തുരുമെന വോച്ചിനാൻ
ഇലക്കു വറ്കുഴൻ വന്ത വീരാമനും
വിലക്കി നാനൊരു വങ്കതിർ വാളിയാല്.

184 വിരാവ് ഉന്തു വെള്ളിയി റിററപിൻ
അരാവ ഴൻറ തനൈയതൻ നാററലാൻ
മരാമ രത്തിനൈ വാങ്കിവ ന്തെയ്തിനാൻ
ഇരാമ നങ്കോർ തനിക്കണൈ യേവിനാൻ.

185 വരമരക്കൻ പടൈത്തലിൻ മായൈയിൻ
ഉരമു ടൈത്തൻമൈ യാലുല കേഴൈയും
പരമു രുക്കിയ പാവത്തി നാല്വലം-
കരമെന ക്കരൻ കണ്ടമു ററാനരോ.

186 ആർത്തെഴുന്നാർ ദേവ,രാടിനാർ പാടിനാർ,
തൂർത്തു പൊഴിച്ചു മന്ദാരമലരുകൾ;
തീർത്ഥപാദൻ ഹിമബാധയകററിയ
മാർത്താണ്ഡദേവനെപ്പോലെ വിളങ്ങിനാൻ.

187 സ്വാമി നിജാന്തികം വിട്ടു മഹാക്രൂര-
യാമിനീചാരികളോട്ടു പോരാടവേ
കാമിനി ജാനകി നിർജ്ജീവമാം ജഡ-
മാമിനിയെന്നു നിനച്ചിരുന്നീടവേ
മാമുനിമാർ വന്നു ചൂഴവേ ചെന്നു സൗ-
ദാമിനീരമ്യോദരിക്കരികിൽ പുരാൻ.

188 വിണ്ണിലേറുന്നോരരക്കരുടെയുടൽ—
പ്പുണ്ണിൽനിന്നാർന്നതാം നീരും പൊടികളും
അബ്ജാജനേത്രയും തമ്പിയും തൃപ്പദം
കണ്ണീരിനാൽക്കഴുകിക്കവേ മാഞ്ഞുപോയ്.

189 ഒററ മുഹൂർത്തനേരം കൊണ്ടു കാലനു—
രുറേറാരരക്കർതൻ ചോരപ്പുഴകളാൽ
ഏററമുണ്ടാക്കും കടലിന്നിരപ്പിനാ-
ലേററി സ്തുതിച്ചാരമരകളാകവേ, 836

186 ആർത്ത ഴുന്തന രാടിനർ പാടിനർ
തൂർത്ത മൈന്തനർ വാനവർ തൂയ്മലർ
തീർത്ത നമ്പൊലി ന്താൻകതി രോൻറിമൈച
പോർത്ത മെൻപനി പോക്കിയ തെന്നവേ

187 മുനിവർ വന്തു മുറൈമുറൈ മൊയ്പ്പുറ
ഇനിയ ചിന്തൈ യിരാമനു മേകിനാൻ
അനിക വെഞ്ചമ ത്താരുയിർ പോകത്താൻ
തനിയി രുന്ത വുടലന്ന തൈയല്പാല്

188 വിണ്ണി നീന്തിയ വെയ്യവർ മേനിയില്
പുണ്ണി നീരും പൊടികളും പോയുക
അണ്ണല് വീരനൈ ത്തമ്പിയു മന്നമും
കണ്ണി നീരിനിറ്പാത ന്തഴുവിനാർ

189 മൂത്ത മൊൻറിൻ മുടിന്തവർ മൊയ്പ്പുണീർ
നീത്ത മോടി നെടുന്തിമൈ നേരുറ-
ക്കോത്ത വേലൈ ക്കരലെന വാനവർ
ഏത്ത വീര നിനിതിരു ന്താനരോ

190 നക്തവർണ്ണാകാരഭീകരനാം ഖര-
നക്തഞ്ചരൻെറ ജഡം പുണർന്നങ്ങനെ
രക്താഞ്ചിതസിതതന്നിൽപ്പിടഞ്ഞൊട്ടു
നക്തഞ്ചരവരസോദരി കേണിതു.

191 "ആക്കിനേനെന്നുള്ളിലാശ, യതെന്നുടെ
മൂക്കിനോടൊത്തു മുടിഞ്ഞുപോയിങ്ങനെ
വാക്കിനാൽ നിന്നുടെ വാഴ്‌വുയിരോടു ഞാൻ
പോക്കിനേൻ കഷ്ടം" എന്നോതിയോടീടിനാൾ.

192 ശൂലകരാഞ്ചിതരാക്ഷസവീരരെ-
ക്കാലപുരിക്കയച്ചീടുവാൻ നോററവൾ
കാലാഗ്നിചോദകവാതവേഗത്തൊടേ
മേലാന്ന ലങ്കാപുരിക്കു പോയീടിനാൾ. 858

ഖരവധപാരായണഫലശ്രുതി.

ബന്ധുരമിക്കഥ കേൾപ്പവർക്കററിടും
ബന്ധനോത്ഭൂതഭയ,മൃണഭീതിയും
സന്തതം സൽകുല വർദ്ധനകാരണം
സന്താനസൗഖ്യമവർക്കു ലഭിച്ചിടും,

---

190 ഇങ്കു നിൻറ തുരൈത്തു മിരാവണൻ
തങ്ങൈ തൻകൈ വയിറു തകർത്തനൾ
കങ്കുലന്ന കരനൈ ത്തഴീഇനെടും
പൊങ്കു വെങ്കുരു തിപ്പുരൺ ടാളരോ.

191 ആക്കി നേൻമന ത്താശൈയ വ്വാശൈയെൻ
മൂക്കി നോടു മുടിയ മുടിന്തിലേൻ
വാക്കി നാലുങ്കൾ വാഴ്‌വൈയു നാളൈയും
പോക്കി നേൻകൊടി യേനെൻറു പോയിനാൾ.

192 അലങ്കല് വേറ്കൈ യരക്കരൈ യാചര-
ക്കലന്തൾ വേരുപ്പാൻ കറിത്താളുയിർ
കലങ്കു ചൂറൈവൻ പോർനെട്ടു കാലെന
ഇലങ്കൈ മാനകർ നൊയ്‌തിറ്‌ചെൻ റെയ്‌തിനാൾ.

കരൻവതൈപ്പടലം മുററിററു

മാരീച വധം

രാവണപ്രഭാവം

1 ഇരയ്ക്കും നെടുംകട-
ലരക്കരെല്ലാമേവം
മരിച്ച കാര്യം മറ-
ന്നെന്നപോൽ ശൂർപ്പണഖ
ധരിത്രീധരം പോലാം
ധരിത്രീനാഥഭുജ-
മഹത്വം തന്നിൽ മന-
സ്സാണ്ടാകെയവശയായ്
ഇരയ്ക്കും നെട്ടകടൽ
കൊത്തളം കൊള്ളും ലങ്കാ-
പുരിക്ക പോവാൻ വെമ്പി-
യോടിനാൾ നിശാചരി
ധരിത്രീസുതാ സീതാ-
ദേവിതൻ സൗന്ദര്യത്തെ-
ദ്ധരിപ്പിക്കേണം ദശ-
കന്ധരന്നെന്നുമോർത്താൾ. 8

മാരീചൻ വതൈപ്പടലം

1 ഇരൈക്ക നെടു കടലരക്ക രിറന്തതനൈ
മറന്തനൾപോ ലിരാമൻ റങ്ക
വരൈപ്പുയത്തി നിടൈക്കിടന്ത പേരാചൈ
മനങ്കവററ വാററാളാകി-
ത്തിരൈപ്പരവൈ പ്പേരകഴി ത്തിണ്ണ കരീറ്
കടിതോടി ച്ചീതൈ തൻമൈ
ഉരൈപ്പനെന ച്ചൂർപ്പണകൈ വരവിരന്താ
നീരന്തുപരിച്ചുരൈത്തു മന്നോ

2 നില്ലാത്തൊരുലകത്തിൽ
നില്പതും നില്ലാത്തതും
നല്ലൊട്ടുണ്ടാക്കീടുന്ന
നാന്മുഖനശക്യമായ്
നിശ്ശേഷസൂക്ഷ്മജ്ഞാന–
ശക്തിയാൽ, സമുൽകൃഷ്ടം
നിത്യമാം ധർമ്മംപോലെ
നിനപ്പതെല്ലാം നൽകും
തക്ഷൻതൻ ശില്പബോധം
ദക്ഷമായ്കാട്ടും രമ്യ–
രത്നാദിരചിതമാം
വേദിക വിളക്കിയും,

3 വണ്ടുകൾ കുമിഞ്ഞീടും
നെററിമേൽ നിവന്നൊട്ടു
നീണ്ടു നിന്നീടും മത്ത
ദിഗ്ഗജദന്തങ്ങളെ
വിണ്ടിടുമ്മാറാക്കുവാൻ
ശക്തമാം ഭുജജാലം
വിണ്ടലത്തോളം പൊന്തീ
പൂർവ്വദിങ്നാഗം പോലെ; 18

2 നിലൈയിലാ വുലകിനിടൈ നിററ്പനവു
നടപ്പനവു നെറിയി നീന്ത,
മലരിൻമേ നാൻമുകററ്കും വകുപ്പരിതു
ന്നനിപ്പതൊരു വരമ്പി ലാററല്,
ഉലൈ വിലാ വകൈയെഴുന്ത തരുമമെന
നിലൈനെന്തവെലാ മുതവുന്തച്ചൻ,
പുലനെലാ ന്തെരിപ്പതൊരു പുനൈമണി
മൺടപമതനീറ്പൊലിയ മന്നോ

3 വണ്ടലങ്കു നറററിമൈചയ വയക്കളിററിൻ
മരുപ്പൊടിയ വടത്ത പൊററോൾ
വിണ്ടലങ്കു ളുറവീങ്കി യോങ്കുതയ
മാല്വരൈയിൻ വിളങ്ക മീതില്

കുണ്ഡലം കുലഗിരി
വലയം ചെയ്യും സൂര്യ-
മണ്ഡലം പത്തും രണ്ടും
നാലഞ്ചായ് മിന്നുംപോലെ;

4 പുലിത്തോലുടുക്കുന്നോൻ
പൊന്നാടയണിയുന്നോൻ
പൂമകൻ പോന്നോരെന്ന-
ല്ലാരാലും വെല്ല വല്ലാൻ;
നനുത്തോരിടയേറ്റം
മുഴുത്ത മാറും മുറ്റും
തുടുത്ത കണ്ണും വേണു-
തുല്യമാം തോളും ചേർന്നോൻ;
മട്ടുത്തുമൊഴിയാളർ
മട്ടുത്തു കോപിച്ചാലു-
മട്ടുത്തു ചെന്നു താഴ്ത്തും
മകുടമണിയാത്തോൻ;

5 മിന്നിടും മുഴമണി
തന്നൊളി വീശിടുമ്പോൾ
പൊൻനിറക്കുന്നാം തോളിൽ
കുന്നിക്കും പ്രഭാപൂരം 28

കുണ്ഡലങ്കൾ കുലവരൈയൈ വലംവരുവാ
നിരവി കൊഴുങ്കതിർചൂഴ്കലൈറ,
മണ്ഡലങ്കൾ പന്നിരണ്ടു നാലൈന്തായ്
പ്പൊലി ന്തവെന വയങ്ക മന്നോം.

4 പുലിയിനത ളുടൈയാനും പൊന്നാടൈ
പുളൈന്താനും പൂവിനാനും,
നലിയുംവല ത്താരല്ലർ തെവരിനി-
ങ്കിയാവരിനി നാട്ടലാവാർ,
മെലിയുമിടൈ തടിക്കുമുലൈ വേയിളന്തോട്
ചെയരിക്കൺ വെൻറി മാതർ,
വലിയനെടും പുലവിയിനും വണങ്കാത
മകുടനിരൈ വയങ്ക മന്നോ.

5 വാളുലാ മുഴുമണികൾ വയകൊളിയിൻ
റൊകൈവഴങ്ക വയിരക്കൻറ-
ത്തോളെലാം പടിച്ചുമന്ത വിടവരവിൻ
പടനിരൈയിറേറാൻറ വാൻറ,

മന്നിടം താങ്ങി വാഴും
പന്നഗനാഥൻ തന്റെ
സുന്ദരഫണാവലി
തന്നാഭ സന്ദേഹിക്കും;
താരങ്ങളോട്ടും ലങ്കാ-
നഗരീകാരാലയം
താൻതന്നെയണച്ചുള്ള
സൂര്യാദിനവഗ്രഹം
ഹാരങ്ങളായിത്തന്റെ
ചാരുവാമംഗങ്ങളി-
ലാരമ്യം വിളങ്ങുന്നു-
വെന്നതേ തോന്നൂ കാൺകെ.

6 കർപ്പൂരാദികളാകു-
മത്ഭുതപ്രതാപന്മാ-
രെപ്പൊഴും മണിമയ
മകുടം ചേർക്കയാലെ
ചോപ്പെഴും രത്നം ചേരും
നൂപുരം തേയുംതോറും
തൽപദാന്തത്തിൽപററി
സുപ്രഭ പരത്തുന്നു.

7 മൂവുലകത്തിലുള്ള
മന്ത്രിയോരൊഴിയാതെ
താവുമാദരവോടെ-
യപ്പിച്ച കാണിക്കയാം

നാളെലാം പുടൈതയങ്ക നാമനി
നിലമൈയി ററാൻ വാരിയിട്ട,
കോളെലാ ങ്കിടന്ത നെടുഞ്ചിറൈ യന്ന
നിറൈയാരങ്കളവ മന്നോ.

6 ആയ്വരു പെരുവലി യരക്ക രാതിയോർ
നായകർ നളിർമണി മകുട നണ്ണലാല്
* തേയ്വുറ തേയ്വുറ പ്പെയർന്തു ചെഞ്ചുടർ
ആയ്മണി പ്പൊലങ്കഴ ലടിനിൻ റാർ പ്പവേ

7 മൂവകൈ യുലകിനു മുതല്വർ മുന്നൈ യോർ
ഓവല രുതവിയ പരിചി നോങ്കല് പോല്

ദേവരുമസുരരു-
മേവരും ചുററും നിന്നു
ത്തുവിയ നറുമലർ-
ക്കുമ്പാരം വിളങ്ങുന്നു.

8 ഇന്നപ്പോളീവഴിക്കു
നോക്കീട്ടമെന്നതേതു-
മൊന്നറിഞ്ഞീടാതുഴ-
ന്നീട്ടന്നോർ, കരാഞ്ജലി
കുന്നിച്ചു ഭക്ത്യാ ശീർഷം
തന്നിലർപ്പിച്ചോർ ചുററും
നിന്നിതു വിദ്യാധര-
മന്നവർ കിരീടികൾ.

9 മങ്കമാരോടാമെന്തോ
കല്പനയിട്ടെന്നാലും
തങ്ങളോടെന്നോർത്തുള്ളം
കൈയ്കളുമുള്ളും കൂമ്പി
അങ്ങനെ തലതാഴ്ത്തി
നില്ക്കയായെങ്ങും ചൂഴും
സിംഹവിക്രമന്മാരാം
സിദ്ധന്മാർ സസംഭ്രമം.

തെവരു മവുണരു മുതലി നോർതിരൈചെ
ത്തുവിയ നറുമലർ ക്കളൈപ്പെ ത്തുന്നവേ

8 ഇന്നപോ തിവ്വഴി നോക്കു മെൻപതൈ
ഉന്നലർ കരതല ഞ്ചുമന്ത വുച്ചിയർ
മിന്നവിർ മണിമുടി വിളൈഞ്ച വേന്തർകൾ
ത്തുന്നിയർ മുറൈ ത്തുറൈയിറ് ചുററവേ

9 മങ്കൈയർ തിറത്തൊരു മാററ ക്കുറിനും
തങ്കളൈ യാമെന ത്താഴ്ഞ്ചെന്നിയർ
അങ്കൈയു മുള്ളമു കുവിന്ത വാക്കൈയർ
ചിങ്കവേ റെനത്തിററ ചിത്തർ ചേരവേ

10 അന്നിശാചരമന്ന-
നന്മാത്യരോടായ് വാത്ത
നന്ദിച്ചു ചൊന്നെന്നാലും
നടുങ്ങും ചിറതയാണോർ
ഇന്നെന്തോ കല്പിക്കുന്ന-
തെന്നോർത്തു ഭയന്നേററം
കിന്നരവരന്മാരും
വണങ്ങി നിന്നീടുന്നു.

11 പ്രഹരപരൻ ഘോര-
നാകിയ ദണ്ഡായുധ-
കരനാം യമൻ തൻെറ
കണ്മുന്നിൽക്കഴിഞ്ഞീടും
നരകവാസികളെ-
പ്പോലവേ നടുങ്ങുന്നി-
തുരഗകുലം ചുററും
നാവേററം വരണ്ടോരായ്.

12 ദിഗ്ഗജബലം താഴ്ത്തി-
ശ്ശങ്കരഗിരികൂടം
ധിക്കൃതമാക്കിദ്ദേവ-
ലോകത്തെ നടുക്കിയും
സ്വർഗ്ഗേശൻതന്നെപ്പോരി
ലമർത്തും ഭുജം വീര്യം
നൽഗീതമായിപ്പാടീ
തുംബുരു വീണാപാണി. 62

10 അന്നവ നമൈച്ചരൈ നോക്കി യാണ്ടൊരു
നൻമൊഴി പകരിന നടുങ്ക ഞ്ചിനൈതയർ
എന്നൈകൊല് പണിയെന വിനൈറഞ്ചു കിൻറനർ
കിന്നരർ പെരുമ്പയ ങ്കിടന്ത നെഞ്ചിനർ.

11 പിരകര നെടുന്തിചൈ പ്പെരുന്തൺ ടേന്തിയ
കരതല ത്തിണ്ണലൈ ക്കണ്ണി നോക്കിയ
നരകിന രാമെന നടുങ്ക നാവിനർ
ഉരകർക ടമ്മന മുലൈന്തു ചൂഴവേ.

12 തിചൈയുറു കരികളൈ ച്ചെററു ത്തേവനം
വചൈയുറ കൈക്കലൈയെ മറിത്തു വാനെലാം
അചൈയുറ പ്പുരന്തര നടത്ത തോൾകളിൻ
ഇചൈയിനൈ ത്തുമ്പുരു വിചൈയി നേത്തവേ.

13 ചേണുററ മുറയോടെ
ചെററുമേ പിഴയാതെ
പാണികൾകൊണ്ടു രാഗ-
ഭേദങ്ങൾ തെളിയിച്ചു
വീണയിൽ തന്ത്രിമേലേ
വിളഞ്ഞ സാമഗാനം
വാണിപോൽ ശ്രീ നാരദൻ
ചൊരിവൂ കർണ്ണത്തിങ്കൽ.

14 കല്പകസൂനങ്ങളും
പുന്നാഗസുമങ്ങളും
നല്ലാൻറ നല്ലം പൂന്തേൻ
പുനലിൽ കലർത്തിയും
ശില്പമാം കരിമുകിൽ-
ക്കുഴലിൽ ചേർത്തു ചിന്തി
നൽപനിനീരെന്നോണം
വരുണദേവൻ മന്ദം
ഉല്ലലവിലോചന-
മാരുടെയുടയാട-
യ്ക്കുല്ലമുണ്ടാമോ നന-
വെന്നേററം നട്ടങ്ങിനാൻ!

15 അന്നറും പൂക്കൾ ചിന്തും
പൂമ്പൊടി തേനും, വന്നു
നിന്നിട്ടും മന്നോരുടെ
മകുടം കുട്ടിമുട്ടി 74

13 ചേണുയർ നെറിമുറൈ തിറമ്പ ലിൻറിയേ
പാണികൾ പണിമെയ പ്പഴുതിൽ പണ്ണിടൈ
വീണൈയി നരമ്പിടൈ വിളൈത്ത തേമറൈ
വാണിയി നാരതൻ ചെവിയില് വാർക്കവേ.

14 മേകമെൻ റുരുത്തികൊണ്ടു വിണ്ണവർ തരുവും വിരൈച്ചെ
നാകമു ഞ്ചൊരന്ത വീന്തേം പുനലൊടു മളാവി നവ്വി-
ത്തോമകെയർ തുകിലി റേറായു മെൻപതോർ തുണക്ക ത്തോടു-
ഞ്ചീകര മകര വെറെല ക്കാവലൻ ചിന്ത മന്നോ

15 നറൈമലർ ത്താതു ന്തേന നളിനെടു മകുടകോടി
മുറൈ മുറൈ യറൈയ ച്ചിന്തി മുരിന്തുക മണിയു മുത്തും

ചിന്നിട്ടും മുത്തും മണി-
യിവയും താഴെത്തറ-
തന്നിലേ വീഴും മുന്നേ
ചെന്നെടുത്തെല്ലാം താങ്ങി
നിന്നിതു വാതിൽതോറും
നന്നായി ശുദ്ധമാക്കി-
യുന്നിദ്രം സമീരണൻ
സംഭ്രമം പൂണ്ടോൻ സദാ.

16 മിന്നിട്ടും വേത്രം കൈയ്യി-
ലേന്തിയോർ, മെയ്യാകവേ
കിന്നരി പിടിപ്പിച്ച
കഞ്ചുകമണിഞ്ഞവർ,
കുന്നിയും തളരാത്തോർ
ഗുരുശുക്രന്മാർ നല്ലി-
നിന്നപോലിന്ദ്രാദികൾ-
ക്കാസനമങ്ങിങ്ങായി.

17 ശൂലാദി ദൂരെ മാററി,
ചുണ്ടുകൾ രണ്ടും ചുററും
ചേലയാൽ കെട്ടിക്കൊണ്ടും
കൈയ്‌രണ്ടും പിണച്ചുതാ
തോലിട്ട പെരുമ്പറ-
യറയും തോറും വന്നു
കാലനോ ചൊല്ലീട്ടുന്നു
നാഴിക, നാളും, പക്കം. 56

തരൈയിടൈ യുകാത മുന്നന്താങ്കിനൻ റഴവി വാങ്കി–
ത്തുരൈ തൊറു ന്തൊടർന്തു നിൻറു ചമീരണൻ റുടൈപ്പ മന്നോ.

16 മിന്നുടൈ വേത്തിര കൈക്കയർ മെയ്പുക–
ത്തുന്നൊട്ട കഞ്ചുക ത്തുകിലർ ചോർവിലർ
പൊന്നൊട്ട വെള്ളിയും പുരന്ത രാവിയർക്കു
തുന്നിയൻ മുറൈ മുറൈ യിരുക്കൈ യീയവേ

17 ചൂലമേ മുതലീയ തുറന്തു ചുററിയ
ചേലൈയാറ് ചെയ്യവായ് പുതൈത്തു ച്ചെ കൈയൻ
തോലുടൈ നെട്ടുമ്പറൈ തുവൈക്ക ന്തോറെലാം
കാലൻ വന്തിചൈക്ക നാട്കടികൈ കൂറവേ

18 നന്മണം തുളുമ്പുന്ന
നെയ്യകം കർപ്പൂരവും
പഞ്ഞിയാൽ തെറുത്തുള്ള
തിരിയും കത്തിച്ചതാ
കഞ്ജാതസുമവനം
കയത്തിൽ പൂത്തപോലെ
സഞ്ജാതശോഭം ദീപം
നിരത്തീ ഹുതാശനൻ.

19 അത്ഭുതം തിരുവുള്ളം
തന്നിലുണ്ടാകുമ്മാറു
കല്പകതരുക്കളും
കമ്രമാം രത്നങ്ങളും
കറവപ്പശുക്കളും
കല്യമാം നിധികളും
മുറപോൽ നേരം നോക്കി
റോക്കണ്ടു വിളങ്ങീപോൽ.

20 കുണ്ഡലാദ്യലങ്കാര-
മണ്ഡിതം ഗാത്രം തേജോ-
മണ്ഡലമെങ്ങും വീശി—
ക്കൊണ്ടതുമൂലമോർത്താർ
"ഉണ്ടാകയില്ലാ രാത്രി—
യിനിയീ ലോകത്തെങ്ങും
തിണ്ടാട്ടകില്ലാ ചെററു—
മിരുളും ദിക്കൊന്നിലും!" 98

18 നയങ്കിളർ നാനനെ യ്യാളവി നന്തലീല്
വിയങ്കരു പ്പൂരമെൻ പഞ്ചിൻ മീക്കൊളീ ഇ-
ക്കയങ്കളിൻ മറൈമലർ ക്കാട്ട ച്ചൂത്തെന
വയങ്കെരി ക്കടവുളും വിളക്കമാട്ടവേ

19 അതിചയ മളിപ്പതറ് കരുള റിന്തുനറ്
പു ടൈതലർ കറ്പക ത്തരുവും പൊയ്യിലാ-
ക്കതിർനെട്ട മണികളു ങ്കറവൈ യാൻകളും
നിതികളു മുറൈ മുറൈ നിൻറു നീട്ടവേ

20 കണ്ടല മുതലിയ കലങ്കൊൾ പേരണി
മണ്ടിയ പേരൊളി വയങ്ക വീചലാല്
ഉണ്ടുകൊ ലിരവിനി യുലക മേഴിനും
എണ്ടിചൈ മരുങ്കിനു മിരുളിൻ റെന്നവേ

21 ഗംഗാദിദേവാംഗനാ-
സഞ്ചയം കുചഭാരം
താങ്ങാതെ തളൎന്നീട്ടം
തനുവല്ലരി താങ്ങി
തൻകരതലങ്ങളി-
ലക്ഷതം പൂവും താങ്ങി
മംഗലാശിസ്സേകുന്നു
സന്തതം മാറി മാറി.

22 ശൎവ്വരീനാഥസമ
വദനമാരായീട്ടു-
മുൎവ്വശി തുടിങ്ങിയ
നൎത്തനനിപുണകൾ
ഗൎവ്വിതമായൂരികൾ
പോലവേ മാർദ്ദംഗിക-
സൎവ്വതാളത്തിന്നൊത്തു
നടിക്കും കാഴ്ച കണ്ടാൻ.

23 ഇങ്ങനെ വിലസിനാൻ
ഈരേഴ ലോകങ്ങളെ-
ത്തന്നുടെ തപഃശക്തി
കൊണ്ടുതൻ കീഴാക്കിയോൻ
അങ്ങെങ്ങും പുരികമാം
വില്ലിനു കീഴേ കരിം-
കണ്ണുകളെയും കന്യാ-
രത്നരത്നാകാരം താൻ! 110

21 കങ്കൈയേ മുതലിയ കടവുട് കന്നിയർ
കൊങ്കൈകൾ ചുമന്തിടൈ കൊടിയി നൊല്കിട-
ച്ചെങ്കൈയി നരിമിയും മലരു ഞ്ചിന്തിനർ
മങ്കല് മുറൈ മുറൈ കൂറി വാഴ്ത്തവേ

22 ഊരുവി റോൻറിയ വുരുപ്പു ചിപ്പെയർ-
ക്കാരികൈ യാർമുതറ് കലാപ മന്നെ പോല്
വാർവിചി ക്കരുവിയോർ വകുത്ത പാണിയിൻ
നാരിയ രരുനട രുടിപ്പു നോക്കിയേ.

23 ഇരുന്തന നലകങ്ക ളിരണ്ടു മൊൻറു ന്തൻ
അരുന്തവ മുടൈമൈയി നളവി യാററലിറ്
പൊരുന്തിയ വിരാവണൻ പുരുവ ക്കാർമുക-
ക്കരുന്തട ങ്കണ്ണിയർ കണ്ണില് വെള്ളത്തേ

ശൂർപ്പണഖയുടെ വരവ്

24, 25 തലയിൽ ചോരിക്കൈയ്കൾ
താങ്ങിയും ചോര വാന്ന
മുലയും മുറിമൂക്കു-
മറുത്ത കാതും കാട്ടി
ജലദനാദം പോലെ-
യലറി മുറയിട്ടും
പ്രളയജലാശയം
പോലേറെയിരമ്പിയും,
പലലഗന്ധം വീശി,-
ച്ചെമ്മാനം പോലാം ചെമ്പൻ
തലയുമഴിച്ചിട്ട
വടക്കേ വാതിൽക്കലിൽ
നിലയററുള്ള ശോക-
താപങ്ങൾ കോലം കെട്ടും
നിലയിൽ വന്ന നിന്നു
രാവണസഹോദരി.

26 വന്നതു കണ്ടു രാത്രി
ചാരിണിമാരെല്ലാരും
ഖിന്നത പൂണ്ടു മാറ-
ത്തലച്ചു കേണീടിനാർ

24 തകൈയു മവ്വഴി ത്തലൈയി ററാങ്കിയ
ചെങ്കൈയൾ ചോരിയിൻ റാരൈ ചേന്തിഴി
കൊങ്കൈയൺ മൂക്കിലൾ കുഴൈയിൽ കാതിലൾ
മങ്കലി നൊലിപട ത്തിറന്ത വായിനാൾ.

25 മുകടെയുടൈ വായിലിൻ മുറൈയി ട്ടാത്തെഴ
കഖടെയുക ക്കടലൊലി കാട്ടി ക്കാണ്ണുവാൾ
കുടതിചൈ ചെക്കറിറ് ചേന്ത ക്കുന്തലാൾ
വടതിചൈ വായിനിൻ വന്തു തോൻറിനാൾ.

26 തോൻറലു ന്തൊന്നക രരക്കർ തോകൈയർ
എൻറെതിർ വയിലൈ ത്തിങ്കി യേങ്കിനാർ

മൂന്നുലകങ്ങൾ വാണോൻ
തന്നുടെ സഹോദരി
മൂക്കററു തുണയററു
നില്പതാർ സഹിച്ചീടും?

27 പെട്ടെന്നു രാത്രിഞ്ചരർ
മിണ്ടാട്ടമില്ലാതായി–
ട്ടട്ടഹാസങ്ങളിടി
വെട്ടിടും മട്ടിൽച്ചെയ്താർ
തട്ടിനാർ കൈയ്കൾ കൂട്ടി-
ത്തുട്ടോട്ടും ചിന്തി കനൽ
ദൃഷ്ടിയിൽ, ചേർത്തു ചുണ്ടിൽ
ദംഷ്ട്രങ്ങൾ, നിന്നാരേവം!

28 ഇന്ദ്രനു മേലോ, ലോക-
കർത്താവായ് വിലസുന്നോ-
രന്തണൻ മേലോ, ചക്ര-
ധരന്നു മേലോ പഴി
ഹന്ത! വന്നിതു ചന്ദ്ര-
ശേഖരൻ മേലോ, പാര-
മന്തരാ ചിന്താക്ലേശ-
താന്തരായ് നിശാചരർ!

29 ഇപ്പെരും പഴിയേല്പോ-
രാരുമേയില്ലാ പാർത്താ- 131

മൂൻറുല കടൈയവൻ റങ്കൈ മൂക്കിലം
താൻറനി യവലംവര ത്തരിക്ക വല്ലരോ.

27 പൊരുക്കെന നോക്കിനർ പുകല്വ തോർകിലർ
അരക്കരു മിരைതൗന രചനി യാമെന–
ക്കരத்தട്ടേ കരങ്കളൈ പ്പുടൈത്തു കൺകളൈ
നെരുപ്പെഴ വിഴിത്തുവായ് മടിത്തു നിർകിൻറാർ.

28 ഇന്തിരൻ മേലതോ വുലക മീൻറപേർ
അന്തണർ മേലതോ വാഴിയാനതോ
ചന്തിര മൌലിപാ ററങ്കമേകൊലോ
അന്തര മിതുവെന്ന വഴല്കിൻ റാർചിലർ.

29 ചെപ്പുററ് കുരിയവർ തെവ്വർ യാരുളർ
മുപ്പുറ ത്തുലകമു മടങ്ക മൂടിയ

ലിപ്പെരും ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തി-
ലെന്നതോ സുനിശ്ചിതം
അപ്പുറം ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തി-
ലായിടാമിതു ചെയ്യു-
ന്നപ്പൊഴേ ചിലരോർത്താ-
രസ്സുഭാവാസീജനം.

30 അമ്മമ്മാ! ദശമുഖ-
സോദരിയെന്നു കാൺകെ-
യമ്മയെന്നടികുപ്പി
വണങ്ങലെന്യേയാരും
ഇമ്മഹാദോഷം ചെയ്യാ-
നോക്കമോ; തന്നെത്താനേ
തിന്മ ചെയ്യാളെന്നല്ലോ
ചിന്തിച്ചു ചിലരെല്ലാം,

31 പോരാടാനശക്തനായ്
ചേവുകം കൊണ്ടാനിന്ദ്രൻ;
നീരാഴിക്കകത്തല്ലോ
നിർവീര്യൻ നീരജാക്ഷൻ,
നീററിട്ടും തീയ്യു കയ്യി-
ലുള്ളവൻ മലയേറി
നീതികേടിതു ചെയ്യു-
താരുവാൻ വേറേയിനി?'' 142

ഇപ്പുറ ത്തണ്ടത്തോർ ക്കിമൈയെവ തൻറിതു
അപ്പുറ ത്തണ്ടത്തോ രാമൈൻ റാർകിലർ.

30 എമൈന്നയേ യിരാവണൻ റമൈങ്ക യെൻറപിൻ
അമൈന്നയേ യെൻറടി വണങ്ക ലൻറിയേ
ഉന്നവേ യൊണ്ണുമോ വൊരുവ രാലിവൾ
തമൈന്നയേ യരിന്തന ടാനെൻ റാർചിലർ.

31 പോരിലാൻ പുരന്തര നേവല് പൂണ്ടനൻ
ആരുലാ നേമിയാ നററ റോററുപ്പോയ്
നീരിനാ നെരുപ്പിനാൻ പൊരുപ്പി നാനിനി
യ്യാർകൊലാ മീതെന്ന വമൈറകിൻ റാർചിലർ

32 “ചൊല്ലെഴും തറവാട്ടിൽ
പിറന്ന പെണ്ണിന്നിതു
നല്ലതോ? കുലീനത
കൈവിട്ട പിഴയ്ക്കയാൽ
നില്ലാത്ത കോപം പൂണ്ട
കെട്ടത്തീ ഖരനിവൾ-
ക്കുള്ളതാമഴകെല്ലാ”—
മെന്നോതീ ചിലരപ്പോൾ.

33 “ബോധമററ വാടി-
ത്തളർന്ന ചിത്തഭ്രമ-
ബാധയാൽ ദേവരാരോ
പിഴച്ചു മുട്ടിപ്പോയി
ബാധ മൂന്നുലകിന്നും
വരുത്താൻതന്നെയാം നിർ-
ബാധമായിതു ചെയ്താ”—
രെന്നോതീ ചിലരപ്പോൾ.

34 “വീരന്മാരാരെങ്കില്ല-
മിതുപോൽ ചെയ്യാനിനി
വേറെയും വേണം കല്പ-
കാലമൊ,ന്നതുണ്ടാമോ?
ഘോരമാം കാന്താരത്തിൽ
തപസ്സു ചെയ്യും കൂട്ട-
രാരാനും കോപിപ്പതിൻ
ഫലമോ?” ചിലരോതി. 152

32 ചൊററ്പിറ ന്താർക്കിതു തുണിയ വൊണ്ണുമേ
ഇററ്പിറ ന്താർതമ ക്കിയൈവ ചെയ്തിലൾ
കററ്പിറ ന്താളെന ക്കരൻ കൊലാമിവൾ
പൊററ്പഴൈ യാക്കിനൻ പുകൻറെൻ റാർചിലർ

33 തത്തുറു ചിന്തൈയർ തളരു ന്തേവരിററ്
പിത്തുറ വല്ലരേ പിഴൈപ്പില് ചൂഴ്ച്ചിയാർ
മുത്തിറ ത്തുലമൈകെയ്യു മുടിക്ക വെണ്ണുവാർ
ഇത്തിറം പുണർത്തന രെൻകിൻ റാർചിലർ

34 ഇനിയൊരു കററ്പഴൺ ടെന്നി നൻറിയേ
വനൈകഴല് വയങ്കുവാൾ വീരർ വല്ലരോ
പനിവരു കാനിടൈ പ്പഴിപ്പി നോൻപുടൈ
മുനിവർതം വെകുളിയിൻ മുടിവെൻ റാർചിലർ

35 കരകാണാതരിയതാം വിഭവമാളും
പുരവരമലമലങ്കരിച്ചു വാഴും
കരിമീനമിഴിമാരോ വിവശരായീ
തരിവളയണിക്കൈയ്യാൾ ഞെരിച്ചുനോക്കീ
ഉറവീണ നറുംപാലു പിരിയുംമട്ടിൽ
ഉരിയാടലിടറിപ്പോയാക്കും നാട്ടിൽ
ഒരുവൾക്കു പിന്നിൽപിന്നൊരുവളായി-
ട്ടോടിയവരോ വലഞ്ഞുപോയീ!

36 കുഴലൊലി 'ണദിമിദി'മദ്ദളത്തിൽ
തഴകിട്ടം ധ്വനിയൊട്ട വീണാഗാനം
എഴുമൊലി കലരുന്ന ശംഖനാദം
കൊഴുത്തെന്നുമുയർന്നിട്ടമന്നഗരം
അഴലോടെയലമുറവിളികിളർന്നി-
ട്ടന്നാദ്യമത്യന്തം ദീനമായീ.

37 മധുമയചഷകങ്ങ, ളവയിൽ ചേരും
മധുകരനികരവും മാനസവും
മദജലനയനകളകലെ മാററി
മറെറാന്നുമോരാതെയോടിയെത്തി
മനതളിരൊട്ട മദ്ധ്യം കുഴഞ്ഞുനില്ക്കേ
മാറിമാറിയവർ പുൽകിനിന്നു. 174

35 കരൈയെറു തിരുനകർ ക്കരുങ്ക ളൈകൈമാർ
നിരൈവളൈ ത്തളിക്കര നെരിത്തു നോക്കിനർ
പിരൈയുറു പാലെന നിലൈയിറ് പിൻറിയ
ഉരൈയിന രൊരുവർമു നൊരുവ രോടിനാർ

36 മുഴവിനില് വീണൈയിൻ മുരനില് യാഴിനില്
തഴുവിയ കുഴലിനിറ് ചങ്കി റാരൈയില്
എഴുകുര ലിൻറിയേ യെൻറു മില്ലതോർ
അഴുകുരല് പിറന്നത വ്വിലങ്കൈ ക്കൻറരോ.

37 കള്ളുടൈ വള്ളമു ങ്കളിത്ത തുമ്പിയും
ഉള്ളമു മൊരുവഴി ക്കിടക്ക വോടിനാർ
വെള്ളമു നാണുറ വിരിന്ത കണ്ണിനാർ
തള്ളുറു മരുങ്കിനർ തഴീഇക്കൊൺ ടേകിനാർ

38 കരവാളിൻ കളികൊള്ളും കണവരോടു
കായും മനത്തോടെ കലഹമാണ്ടോർ
കരിമീനമിഴികളിൽ കനലുതിർപ്പോർ
കാര്യം മറന്നുടൻ കണ്ണീർ വാർത്തു
കമനികളരചൻെറ സോദരിതൻ
കാൽക്കലേ വീണു വണങ്ങിനിന്നാർ.

39 മകുടത്തിൽ പൊന്മയം കാണ്മൾ തിങ്ങും
മരതകരുചിപൂഗതരുക്കൾ വിങ്ങും
മണിമയ വടം കെട്ടി ഞാലുമൂഞ്ഞാൽ
മങ്കമാരാടി രസിച്ചു നില്ക്കേ
മട്ടപ്പോട്ടമവരതു വിട്ടപാഞ്ഞു
മദ്ധ്യം കുഴഞ്ഞു തെരുവിൽ ചേർന്നു.

40 ഗിരിനിഭഭുജതലം തഴുകിനിന്ന
സരസിജവദനകൾ കയൽമിഴിയിൽ
തുരുതുരെ നീർവീഴ്ത്തിയുഴറിച്ചെന്നാർ
കരുമന താങ്ങാതെ നിന്നു കേണാർ.

41 ഇന്നെതിരില്ലാതെ വാഴുന്ന മന്നവൻ
മിന്നിടുന്നോരുടവാളു കൈയ്യേന്തിയോൻ 192

38 നാന്തക വുഴവരൈ നാട്ടു ന്തണ്ടത്തർ
കാന്തിയ മനത്തിനർ പുലവി യൈകൊമ്മിക-
ച്ചേന്ത കണതികമു ഞ്ചിവന്തു നീരുക
വേന്തന ക്കിളൈയവ ടാളിൻ വീഴ്ന്തനർ.

39 പൊററലൈ മരകത പ്പൂക നോവുറ-
ച്ചുററിയ മണിവട ത്തുങ്ക മൂചലിൻ
മുററിയ വാടലിൻ മുനിവു ററെങ്കിനാർ
ചിററിടൈ യലമര ത്തെരുവു ചേർകിൻ റാർ

40 എഴുവെന മലൈയെന വേന്തു തോൾകളൈ
ത്തഴുവിയ വളൈത്തളിർ നെകിഴ ത്താമരൈ
മുഴുമുക ത്തിരുകയൻ മുത്തി നാലികൾ
പൊഴിതര ച്ചിലരുളം പൊരുമി വിമ്മുവാർ.

41 നെയ്ന്നിലൈയ വേലരച നേരുനരൈ യില്ലാൻ
ഇന്നിലൈ യുണർന്തപൊഴു തെന്നിലൈയ നെന്നാ

ഇന്നില നേരായറിഞ്ഞുകൂട്ടമ്പൊഴ-
തെന്നിലയേന്തിട്ടമെന്നോർത്തുകൊണ്ടഹോ
മിന്നലിടയോർ നെട്ടംകൺമുകിലിങ്കൽ
നിന്നു പെയ്ത്തു മഴ, വീണരുണ്ടാരവർ.

42 നല്ല കനവുകളെല്ലാം മറന്നവർ
അല്ലണിക്കുന്തലൊത്താടയഴിവവർ
ഫുല്ലകുചങ്ങൾ തുളുമ്പിച്ച രാക്ഷസ-
മല്ലാക്ഷിമാർ ചിലരോടിയെത്തീടിനാർ.

43 ശങ്കരൻതൻഗിരി തൻകരത്താൽ കൊണ്ട
തമ്പുരാൻതൻ തങ്കതൻഗതിയേവമോ?
ചെങ്കരം കൊങ്കത്തടത്തിലലച്ചതാ
മങ്കമാർ ചെന്നടിയിങ്കൽ വീണു ചിലർ.

44 "തൻകരം തന്നിൽ കരവാളമാർന്നിട്ടും
ലങ്കാധിപന്നുയിരുള്ള നാളിങ്ങനെ
ലങ്കയിൽ തിര്യക്കുകൾക്കുപോലുമൊരു—
സങ്കടം വന്നതില്ലിന്നോളമോർക്കിൽ
എങ്ങൾക്കു നന്മയൊഴിഞ്ഞുപോയോ!" കണ്ണു
ചെങ്ങിക്കലങ്ങി നീർ വീഴ്ത്തിനാർ മങ്കമാർ.

മൈന്നിലെ നെട്ടങ്കൺ മഴൈവാനിലൈയ താക–
പ്പ്പായ്ന്നിലൈ മരുങ്കിനർ പുലമ്പിനർ പുരണ്ടാർ

42 മനന്തലൈ വരുങ്കനവി നിൻച്ചുവൈ മറന്താർ
കനന്തലൈ വരുങ്കുഴല് ചരിന്തുകലൈ ചോര
നനന്തലൈയ കൊങ്കൈക ടളുമ്പിട നടന്താർ
അനന്തരിള മങ്കൈയ രഴുങ്കിയ്യർ കിൻറാർ

43 അങ്കൈയി നരൻകയിലൈ കൊണ്ടതിറ ലൈയൻ
ത ങ്കൈനിലൈ യിങ്കിതുകൊ ലെൻറു തളർ കിന്ററാർ
കൊങ്കൈയിണൈ ചെങ്കൈയിൻ മലൈന്തുകലൈ കോതൈ
മങ്കൈയർക ണങ്കൈയടി വന്തുവിഴ കിൻറാർ

44 ഇലങ്കൈയില വിലങ്കമിവൈ യെയ്തലില വെൻറും
വലങ്കൈയി ലിലങ്കമയിൻ മന്നനുള നെന്നാ
നലങ്കൈയി ലകൻറതുകൊ നമ്മിനെന നൈന്താർ
കലങ്കലി നലങ്കണിണൈ വാരികലുഴ് കിൻറാർ

45 എന്നിങ്ങനെയഴലാ നഗരത്തിലേ
കന്നിച്ചു, നിന്നോരിരുന്നോർ സകലരും
ഒന്നിച്ചൊരുവഴി തേടവേ, കാർമുകിൽ
കുന്നിന്നടിവാരസീമനിയെന്നപോൽ
വന്നു വീണു ശൂർപ്പണഖാ നിശാചര–
മന്നൻെറ പൊന്നണിഞ്ഞുള്ള പാദങ്ങളിൽ.

46 മൂവുലകങ്ങളും മുററുമാറങ്ങനെ
മൂടിയിരുട്ടിൻ പടലം പൊട്ടുന്നനെ
മുററും ഭയം പൂണ്ടു പത്തികളായിരം
പററെ ഞെരുങ്ങിപ്പുളഞ്ഞുപോയ് ശേഷനും!
ആടീ കുലഗിരി, വാടിയിതർക്കനും,
ഓടിപോൽ ദിഗ്ഗജം; ദേവരൊളിക്കയായ്.

47 ഭാസ്വൽ കടകമിളൽഭുജം ജൃംഭിച്ചു;
വിസ്ഫുലിംഗങ്ങൾ വിതറി നേത്രങ്ങളും;
വിസ്ഫുരത്ജ്വാല വമിച്ചു ദംഷ്ട്രം; ഫാല–
മദ്ധ്യത്തിലെത്തിപ്പിടഞ്ഞു ഭ്രുകുടികൾ!
നക്തഞ്ചരവരഭാവമമർത്ത്യരെ
മുഗ്ദ്ധരാക്കീ; ഭുവനങ്ങൾ തിരികയായ്. 228

45 എൻറിനൈയ വൻറുത രിലങ്കൈനക രെയ്ത
നിൻറവ നിരുന്തവരൊ ടോട്ടനെറി തേട–
ക്കൻറിനടി വന്തുവടി കൊണ്ടലെന മന്നൻ
പൊൻറിണി കരുങ്കുഴല് വിഴുന്തനൾ പുരണ്ടാൾ

46 മൂടിന തിരുട്പ്പടലൈ മൂവുലകു മുററ–
ച്ചേടനും വെരുക്കൊട്ട 'ചിരക്കളൈവെ" നെളിത്താൻ
ആടിന കുലക്കിരി യരുക്കനു മയിർത്താൻ
ഓടിന തിചൈക്കരിക ളുമ്പരു മൊളിത്താർ.

47 വിരിന്ത വലയങ്കൺമിടൈ തോൾപടര മീതിട്ട
എരിന്ത നയനങ്കു ളെയിറിൻപുറ മെരിപ്പ
നെരിന്ത പുരുവ ങ്കളിമൈ നെററിയിനൈ മുററ–
ത്തിരിന്ത പുരുവനങ്കൾ വിനൈന തേവരു മയിർത്താർ.

48 തെക്കുദിക്കാർന്ന യമനും ദിവാലയ-
രൊക്കയും നാശധിന്നായെന്നുറച്ചിതു
നില്ക്കാതെ വീർപ്പുവിട്ടവരും മൂകരായ്
സ്വർഗ്ഗവാസീജനം മർത്ത്യരോടൊപ്പമേ.

49 വപ്പു കടിച്ചു വമിച്ചു പുക ഗുഹാ-
ഗഹ്വരഭീകരമായ വക്ത്രാന്തരം
അഗ്നിസ്ഫുലിംഗമുച്ഛ്വാസത്തിലൂടവേ
ലഗ്നമായ് നീണ്ടിടംപെട്ട മേൽമീശയിൽ.
വിദ്യുത്പ്രകാശം പരത്തീ ധവള ദ-
ന്താഗ്ര,മധരപ്രവിഷ്ട, മേവം വിധം
നക്തഞ്ചരേശ്വരൻ മേഘസംഘട്ടന-
ശബ്ദമുയർത്തിനാ"നാരിതു ചെയ്തവർ?"

ശൂർപ്പണഖാവാക്യം

50 "കാനനവാസികൾ കാരിനീപാലകർ
കാമസമാനകളേബരശാലികൾ
കാൺകിലിപ്പാരിലും വാനിലുമുള്ളവ-
ർക്കാർക്കുമില്ലത്രസ്സു ചന്തമവരൊളം,
കഷ്ടം! മനുഷ്യരവർ കരവാൾകൊണ്ടു
നഷ്ടാംഗിയാക്കിനാ"രെന്നു ചൊന്നാളവൾ 246

48 തെൻറിശൈ നമൻറനൊട്ട തേവർകല മെല്ലാം
ഇൻറിറുതി വന്തതു നമക്കെന വിരുന്ത
നിൻറുട നടുങ്കി യുയിർവിമ്മി നിലൈ നില്ലാതു
ഉൻറുഴമൈ യാടലില രുമ്പരിനൊ ടിമ്പർ.

49 മടിത്തപില വായ്കടൊറും വന്തുപുകൈ മുന്ത-
ത്തുടിത്ത തൊടർ മീചൈകൾ ചുറുക്കൊള വുയിർപ്പ-
ക്കടിത്തകതിർ വാളെയിറു മിൻകനല മേകത്തു
ഇടിത്തവുരു മൊത്തുററി യാവർചെയ ലെൻറാൻ.

50 കാനിടൈ യടൈന്തുപുവി കാവല്പുരി കിൻറാർ
മീനുടൈ നെടുങ്കൊടിയി നോനനൈ യർ മേല്കീഴ്
ഊനുടൈ യുടമ്പു ടൈയമൈ യോരുവമൈ യൊവ്വാ
മാനിടർ തടിന്തനർകൾ വാളുരുവി യെൻറാൾ.

51 ചെയ്തവർ മാനുഷരെന്നു കേട്ടീടവേ
മെയ്യിളക്കിച്ചിരിച്ചീടിനാൻ രാവണൻ
പെയ്തിതു തീപ്പൊരി കൺകളിൽ; ചൊല്ലിനാൻ
"ചെയ്തിയിതേററവും നിസ്സാരമോർക്കുകിൽ!
നീയിപ്പറഞ്ഞതു സത്യമോ? വിട്ടിടി-
പ്പൊയ്മൊഴി;യെന്തു നടന്നതു ചൊല്ലുക!"

52 "മാരോപമർ, സുകുമാരകളേബരർ,
മേരുവെപ്പോലും ബലംകൊണ്ടു താഴ്ത്തുവോർ,
മാത്രയ്ക്കകംകൊണ്ടു സപ്തലോകജന-
ശക്തിയധഃകരിക്കുന്ന വില്ലാളികൾ;
ഇപ്പൊഴതെങ്ങനെ വിസ്തരിക്കാമെനി-
ക്കല്പനേരംകൊണ്ടവരുടെ കെൽപുകൾ?

53 "വന്ദിപ്പവർ മുനിമാരെയെന്നും, മുഖ-
മിന്ദുവിന്നൊപ്പമായ് ചന്തമിയന്നവർ,
ചെന്താമരത്താരെതിരാം നയനങ്ങൾ,
ബന്ധുരോദാരകരപാദമാർന്നവർ,
അന്തമില്ലാത്ത തപശ്ചര്യകൊള്ളുവോർ,
ഹന്ത! മററാരുണ്ടവർക്കു സമാനരായ്? 264

51 പെയ്തനർകൺ മാനിട മെരനത്തിലൈ ചെ യനൈത്തും
എയ്തനകൈ വന്തതെരി ചിന്തിക്കൈ ണ്ടെല്ലാം
നൊയ്തവർ വലിത്തൊഴി നുവൻറ മൊഴിയൊൻറോ
പൊയ്തവിർ പയത്തൈയൊഴി പുക്കപുകലെൻറാൻ

52 മൻമതനൈ യൊപ്പർ മണിമേനി വടമേരു
തന്നൊഴി ലഴിപ്പർ തിര ടോളിൻവലി തന്നാല്
എന്നതനൈ യിപ്പൊഴു തിചൈയ്യ തുലകേഴിൻ
നൻമത നഴിപ്പൊരൊ നിമൈപ്പിനനി വില്ലാൻ.

53 വന്തനൈ മുനിത്തലൈവർ പാലുടൈയർ വാനത്തു
ഇന്തുവിൻ മുകത്ത രെറിനീരി ലെഴുനാള-
ക്കന്തമല രൈഒപ്പാരുവു കണ്ണർ കഴല്കൈയർ
അന്തമി റവത്തൊഴില രാരവരൈ യൊപ്പാർ.

54 "വല്ക്കലധാരികൾ, വാർകഴൽ പൂണ്ടവർ,
വാരൊളിപ്പൂണനൂൽ മാറിലണിഞ്ഞവർ,
വല്ലവർ വില്ലി,ലറിവോർ മറകളെ,
പല്ലവപേലവകോമളമേനികൾ,
പുല്ലെന്നു നിന്നെയും നണ്ണുവോർ, വിജ്ഞാന-
തുല്യമായക്ഷയതൂണീരമാർന്നവർ

55 "സന്മാർഗ്ഗചര്യാപരരാം ശമധനർ
വന്മാല്യരച്ചൊന്നപേക്ഷിക്ക മൂലമായ്
നിന്മഹാവംശം ത്രിലോകനാശോന്മുഖ-
മുന്മൂലനം ചെയ്യുമെന്നവരോട്ടടൻ
അമ്മാനവർ പണ്ട ദണ്ഡകകാനന-
സീമ്നി വസിക്കെ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തീടിനാർ.

56 "മാരരിരുവരുണ്ടാകുമോ ലോകത്തി:-
ലാരവർക്കൊത്തൊരു വില്ലാളിവീരനും?
ആരവർക്കൊപ്പ്?മവരൊരോരുത്തർക്കു
നേരായ്‌വരും മൂവർ മൂർത്തികളോർക്കുകിൽ.

57 "പാരാകെയേകാജ്ഞയാളും ദശരഥ-
രാജന്നു പുത്രരവരനവദ്യരാം 282

54 വറ്കലൈയർ വാർകഴലർ മാർപിനണി നൂലർ
വിറ്കലൈയർ വേതമുറൈ നാവർതളിർ മെയ്യാർ
ഉറ്കലൈയ രുന്നൈയൊർ തുകട്ടുണൈയു മുന്നാർ
ചൊറ്കലൈ യെനത്താലൈവി റൂണികൾ ചുമന്താറ.

55 ആറുപുല നഞ്ചിന മരക്കരൈ യെനച്ചെൻറു
ഏറുനെറി യന്തണ രിതമ്പ വുലകെല്ലാം
വേറുമെന നങ്കൾകുലം വേരൊട്ടു മടങ്ക-
ക്കോറുമെന മുന്തൈയൊരു ചൂളുറവു കൊണ്ടാർ

56 മാരരുള രേയിരുവ രോരുലകിൻ വാഴ്‌വാർ
വീരരുള രേയവരിൻ വില്ലതനിൻ വല്ലാർ
ആരൊരുവ രവരെന്ന യൊപ്പവർക ളൈയാ
ഓരൊരുവ രേയിറൈവർ മൂവരൈയു മൊപ്പാർ.

57 തരാവലയ നേമിയുഴ വൻറയര തപ്പേർ-
പ്പുരാവരു നലത്തൊരുവൻ മൈന്തപഴി യില്ലാർ

ആരണ്യവാസികൾ പിതൃാജ്ഞയാ വന്നു;
പേരവർക്കോതിടാം, ശ്രീരാമലക്ഷ്മണർ!"

58 "പീയൂഷയൂഷസമാനയോഷാമണി-
യായ സഹജാതതന്നുടെ നാസിക
ആ മാനുഷർ കരവാളാലറുത്തിട്ട-
മാഹന്ത! വാഴ്‌വിതവർ ജീവനോട്ടമേ!
ഈ രാവണനതു കണ്ടു നാണിക്കാതെ-
യിന്നിയും തന്നുയിർ പോററുന്ന വാളൊട്ടം;

59 "വെററി കൈക്കൊണ്ടീയുലകമാണ്ടോ,നതി-
ന്നററ ഫലമിതോ! കീർത്തിയുമററുപോയ്!
മുററുമീ ലോകൈക വീരശീഷ്ഞങ്ങളെ-
പ്പുറെറയറുക്കിലുമിപ്പഴി മാറുമോ?

60 "കാളുന്ന കന്നിപ്പഴി നമുക്കേകിയൊ-
രാളുയിരോടെ കഴിയുന്നിതിപ്പൊഴും
വാളുമുണ്ടല്ലോ വിഷമുണ്ടവൻ തന്ന
നാളുമുണ്ടെൻതോളുമുണ്ടു ഞാൻ വാഴ്‌വിതോ? 298

വിരാവരു വനത്തവൻ വിളമ്പ വുറൈകിൻറാർ
ഇരാമനു മിലക്കുവനു മെൻപർപെയ രെൻറാൾ.

58 മരുന്തനൈയ തങ്കൈമണി നാചിവടി വാളാല്
അരിന്തവരു മാനിട രരിന്തു മുയിർ വാഴ്‌വാർ
വിരുന്തനൈയ വാളൊട്ടും വിഴിത്തിയൈയും വെൾകാതു
ഇരുന്തന നിരാവണനു മിന്നുയിർകൊ ടിന്നും.

59 കൊററമതു മുററിവലി യിലരച്ചു കൊണ്ടേൻ
ഉററപയൻ മററിതു കൊലാമുരൈ യിറന്തേൻ
മററവുല കത്തുമുതൽ വീരർമുടി യെല്ലാം
അററ പൊഴു തത്തിതു പൊരുന്തു മെനലാമേ.

60 മുളമുള തയപഴി യെൻവയിൻ മുടിത്തോർ
ആളുമുള വാമവര താരുയിരു മുണ്ടാം
വാളുമുള തോതവിട മുണ്ടവൻ വഴങ്കം
നാളുമുള തോളുമുള നാനുമുളന നൻറോ.

61 ''ചിത്തമേ! നാണിക്കവേണ്ടാ പഴിയൊന്നു
പുത്തനായ് മർമ്മം പിളർത്തിടാൻ വന്നതായ്
പത്തു തലകളും തോൾകൾ പലതുമു-
ണ്ടൊത്തു ചുമക്കാനതു; നീ തളരൊലാ''

62 എന്നിങ്ങനെ ചിരിച്ചോതീ ദശമുഖൻ
തന്നനുജത്തിയോടാരാഞ്ഞുകൊൾകയായ്
''ഉന്നതപർവ്വതാകീർണ്ണമാം ദണ്ഡകം
തന്നിൽ കഴിയും ഖരാദിരക്ഷോവരർ
ഒന്നും സഹായമില്ലാതെ വാഴുന്നൊരാ
മന്നരെ വാളാൽ വധിച്ചതുമില്ലയോ?''

63 ആയതു കേൾക്കവേ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞവ-
ളാഞ്ഞു മാറത്തലച്ചങ്ങു വീണീടിനാൾ
''ആയവരയ്യോ! തുല''ഞ്ഞെന്നു ചൊല്ലിനാ-
ളായപോലക്കഥയേവമോതീടിനാൾ:-

64 ''ചൊല്ലെന്നവർ ചൊല്ലിയെന്മൊഴിയാലവർ
നില്ലാതെ സേനയുമൊത്തു ചെന്നീടിനാർ
ഉല്ലസദാരവത്തോട്ടു ഖരാദിക-
ളെല്ലാവരും തുടർന്നെത്തിനാർ പോരിനായ് 316

61 പൊത്തുറ വുടറ്പഴി പുകുന്തതെന നാണി
ത്തുറുവ തെന്നെ മന നേതളര ലമ്മാ
എത്തുയ രുനക്കുള തിനിപ്പഴി ചുമക്ക–
പ്പുള തലൈപ്പകുതി തോൾകൾ പല വൻറേ.

62 എൻറുരൈ ചെയാനകൈ ചെയാവെരി വിഴിപ്പാൻ
വൻറുണൈ യിലാവിരുവർ മാനിടരൈ വാളാറ്
കൊൻറിലർക ളാനെടിയ കുൻറുടൈയ കാനിൻ
നിൻറകര നേമുതലി നോർനിരുത രൻറാൻ.

63 അററവ നരൈത്ത ലോട്ടു മഴുതിഴി യരുവിക്കണ്ണൻ
എററിയ വയിററൾ പാരിനിടൈ വിഴുന്തങ്കു കിൻറാൾ
ചുററമു ന്താലൈന്ത തൈയ നൊയ്തെന ച്ചുമന്ത കൈയൾ
ഉററതു തെരിയും വണ്ണ മൊരുവകൈ യുരൈക്ക ലുററാൾ.

64 ചൊല്ലെൻറൻ വായിറ് കേട്ടാർ തൊടന്തെഴ ചേനൈയോട്ടും
കല്ലെൻറ വൊലിയിറ്ചെൻറാർ കരൻമുതറ് കാളൈ വീരർ

മല്ലവിലോചനൻ ശ്രീരാമചന്ദ്രന-
ക്കല്യാണരൂപനചഞ്ചലമാനസൻ
വില്ലൊന്നിനാൽ മൂന്നു നാഴികയ്ക്കുള്ളിലാ
മല്ലരെ സ്വർലോകവാസികളാക്കിനാൻ''

65 തന്നനുജാതൻ പടയൊട്ടും പട്ടു താൻ
തന്നെയായ് രാമൻ നടത്തിയ പോരിനാൽ
എന്നതാം വാർത്തകൾ കാതുകൾക്കുള്ളിലേ
ചെന്നു വീണില്ലതിൻമുന്നേ ദശമുഖൻ
കണ്ണിൻനിരകളിൽ നിന്നു വീഴ്ത്തീ കനൽ-
ക്കണ്ണുനീരും; മിന്നൽമാരി മുകിലുപോൽ.

66 അത്തവ്വിലന്തരാ പൊന്തിയ രോഷത്തി-
ലാഴ്ന്ന ശോകം ബഡവാഗ്നിയിൽ നെയ്യുപോൽ
ആളിജ്വലിപ്പിച്ചു; ചോദിച്ചു: ''മാനുഷ-
രായവർ നിൻ കണ്ണുനാസികാകൃന്തനം
ആ ഹന്ത! ചെയ്യുവാനെന്തൊരു കാരണം
അത്രയ്ക്കു മേലെന്തു തെററു നീ ചെയ്തതും?''

67 ചൊല്ലിനാ''ളെന്തെന്നുരച്ചിടാമെൻെറ തെ-
റെറല്ലാമൊരുത്തിയാൽ വന്നതാം നാശമാം
അല്ലി മലർ വെടി,ഞ്ഞാക്കം വരയ്ക്കുവാ-
നൊല്ലാത്ത രൂപമെഴന്നൊരു പെണ്മണി 336

എല്ലൊൻറു കമല ച്ചെങ്ക ണിരാമനെനററിചൈത്ത വേന്തൽ
വില്ലൊൻററിറ് കടിഐക മൂൻറി ലോിനർ വിണ്ണി ലെൻറാൾ.

65 താരുടൈത്താ നൈ യോട്ടു ന്തമ്പിയർ തമിയൻ ചെസ്റ്റ
പോരിടൈ മടിന്താ രെൻറ വുരൈചെവി പുകാത മുന്നം
കാരിടൈ യുരുമിൻ മാരി കനലൊട്ടു പിറക്കു മാപോൽ
നീരൊട്ടു നെരുപ്പു ക്കാൻറ നിറൈനെട്ടു ങ്കൺക ളെല്ലാം.

66 ആയിടൈ യെഴുന്ത ചീററ ത്തഴുന്തിയ തുൻപ മാഴി
ത്തീയിടൈ യുകുക്കു നെയ്യിറ് ചീററത്തിറ് ക്കുററ ഞ്ചെയ്യ
നീയിഴൈ യിഴൈത്ത കുററ മെന്നെകൊ നിന്നെ യിന്നേ
വായിഴൈ യിതഴ മൂക്കും വലിന്തവർ കൊയ്യു വെൻറാന്,

67 എൻവയിനററ കുററം യാവക്കു മെഴുതൊണാത കൊണ്ടാൾ
തൻമൈയ നിരാമ നോട്ടു ന്താമരൈ തവിര പ്പോന്താൾ

അല്ലണിക്കുന്തലാൾ, പൊന്നൊളി മേനിയാൾ,
അഞ്ജനെയുള്ളവൾ മൂലമിതേററതും!''

68 ''ആരവ''ളെന്നു ചോദിച്ചാൻ ദശാസ്യനും
ആശരിയപ്പോൾ തുടന്നിതു വർണ്ണനം''
''തേരുപോലുള്ള ജഘനവും, കൊങ്കകൾ
ചാരുപൊൻചെപ്പുകൾക്കൊപ്പുമാം,മോരുകിൽ
പാരെത്ര പുണ്യമേ ചെയ്തിരിക്കും പുരാ
പാരമപ്പാദതലങ്ങൾ തലോടുവാൻ!
പേരവൾക്കോതുന്നു സീതയെ''ന്നിങ്ങിനെ
പേർത്തുമാത്രൂപസൗന്ദര്യം വിടർത്തിനാൾ:

69 ''ആ മധുമാധുര്യമഞ്ജുസുഭാഷിണി
സാമഗീതാമലസുന്ദരാലാപിനി
കോമളസൂനവിരാജിതകേശിനി
താമരസപുഷ്പനന്ദിനീസേവിനി
യാമിനീശാനനമാരാം സുരാലയ-
കാമിനിമാർ കൊതിക്കുന്ന തേജസ്വിനി
ഞാനിനിയെങ്ങനെ വർണ്ണനം ചെയ്യുമാ-
മാനിനിതന്നെ ഹാ! വാചാലമാനിനി!

70 ''അഞ്ജനമേഘത്തിനൊത്ത കേശം, മദ-
ഭഞ്ജനം ഭൃംഗത്തിനേകുമളകവും,
തഞ്ചാരുപാദങ്ങൾ ചെമ്മഞ്ഞിതന്നെയാം
മഞ്ജുപ്രവാളനികരം വിരലുകൾ, 358

മീൻവയിൻ മരുങ്കുല് കൊണ്ടാൾ വേയ്വയിൻ മേൻറോൾ
പൊൻവയിൻ മേനികൊണ്ടാൾ പൊരുട്ടിനാറ് പുകുന്ത തെൻറാൾ.

68 ആരവ ളെന്ന ലോട്ട മരക്കിയു മൈയ വാഴി-
ത്തേരവ ളല്കുല് കൊങ്കൈ ചെമ്പൊൻചെയ് കലിക ച്ചെപ്പു-
പ്പാരവൾ പാത ന്നീണ്ട പ്പാക്കിയം പടൈത്ത ത മ്മാ
പേരവൾ ചീതൈ യെൻറു വടിവെല്ലാം പേചലുററാൾ.

69 കാമര മുരല്വും പാടല് കളെളന ക്കനിന്ത വിൻചൊല്
തേമലർ നിരന്ത കുന്ത റേറവക്ക മണങ്കാ മെന്ന-
ത്താമരൈ യിരുന്ത തൈയല് ചേടിയാ നരമു മല്ലൾ
യാമുമൈ വഴങ്ക ലെൻപ തേഴൈമൈ പ്പാല തൻറേ

70 മഞ്ചൊക്കു മളക വോതി മഴൈയൊക്കും വടിത്ത കുന്തൽ
പഞ്ചൊക്കു മടികൾ ചെയ്യ പവളത്തിൻ വിരൽകളൈയ

സഞ്ചിതപീയൂഷസിഞ്ചിതാലാപനം,
കഞ്ജമനവദ്യമഞ്ചിതമാനനം,
ചഞ്ചലല്ലോചനമഞ്ജനാലേപന-
രഞ്ജനാലോലം ജലധിവിശാലമാം.

71 "രുദ്രൻെറ കണ്ണിൽ മദനൻ ദഹിച്ചെന്ന
വാർത്ത വെറും നുണതാനെന്നു വന്നിതു
ഭദ്രപരിമളകുന്തളയാകുമാ-
മത്തേഭഗാമിനിയെക്കണ്ടു മന്മഥൻ
മെത്തിടുമാശയാലാർത്തനായ് പിന്നെയു-
ന്മത്തനായ് സ്വായത്തമാകാഞ്ഞവശനായ്
തത്തനു ശോഷിച്ചു ശോഷിച്ചവന്നംഗ-
മത്രയും നഷ്ടമായേവമനംഗനായ്!

72 "നാകലോകം നരലോകത്തിലും പിന്നെ
നാഗലോകത്തിലും തേടിനോക്കീടിലോ
നേരായവൾക്കുള്ളഴകു വിളഞ്ഞൊരു
നാരിയെക്കാണാനരുതൊരു നാളിലും
നല്ലതുപോലുലയിങ്കൽ മയക്കിയ
ചൊല്ലെഴും വേലിനെ വാളിനേയും പരം
വെല്ലും മിഴിയെഴുന്നോരവൾതന്നെയി-
ന്നൊല്ലാ പകർത്തുവാൻ ചിത്രപടത്തിലും! 378

അഞ്ചൊററ്ക ളമുതി നള്ളി ക്കൊണ്ടവൾ വതന മൈതീർ
കഞ്ചത്തി നളവി റേറന്ദ കടലിനും പെരിയ കൺകൾ

71 ഈചനാർ കണ്ണിൻ വെന്താ നെന്നുമി തിഴൈതെ ച്ചില്ലി-
വ്വാചനാ രോയി യാനൈ ക്കണ്ടനൻ വവ്വ ലാററാൻ
പേചലാ നൈകെമൈ ത്തല്ലാ പ്പൊരുമ്പിണി പിണിപ്പ നീണ്ട
ആചൈയാ ലഴിന്തു തേയ്ന്താ നനങ്കന വ്വുരുവ മമ്മാ.

72 തെവ്വുല കത്തു ങ്കാണ്ടി ചിരത്തിനിററ് പണത്തി നോർകൾ
അവ്വുല കത്തു ങ്കാണ്ടി യലൈകട ലുലകിററ് കാണ്ടി
വെവ്വുലൈ യുററ വേലൈ വാളിനൈ വെൻറ കണ്ണാൾ
ഇവ്വുല കത്താ ളങ്കം യാവക്കു മെഴുതൊ ണാതാൾ

73 "തോളിന്നഴകോ മുഖത്തു ചാഞ്ചാട്ടന്ന
വാളിന്നഴകോ വിവരിപ്പതെന്തു ഞാൻ?
ആളല്ല തൊട്ടതൊട്ടോരോന്നു ചൊല്ലുവാൻ
നാളെ നേരേ കാൺക; പിന്നെന്തിനോതണം?

74 "വില്ലിന്നു തുല്യം പുരികം, മിഴിഞ്ഞെല്ലു
വെല്ലുന്നു വേലിനെ, മുത്തിനെപ്പല്ലുകൾ,
ചൊല്ലെഴും ചുണ്ടു പവിഴത്തെയുമെന്നു
ചൊല്ലുവൻ, ചൊല്ലും പൊരുളുമൊക്കായ്കില്ലം!
ഇംല്ലാരുപമാനമെങ്ങനെ സത്യമാം
നെല്ലിന്നു തുല്യത പുല്ലിന്നു ചൊല്ലുകിൽ?

75 "ഇന്ദ്രൻ ശചിയെപ്പരിണയിച്ചാൻ, ദേവ-
നിന്ദുകലാധരൻ പാർവ്വതീദേവിയെ
ഇന്ദീവരദലലോചനൻ വൈകുണ്ഠ-
നിന്ദിരാദേവിയെത്തന്നെയും വേട്ടിതു
ഇന്നു നീ സീതയെക്കൈക്കൊള്ളുമെങ്കിലോ
സന്ദേഹമില്ലവർ നിന്നിലും താഴെയാം
എന്നതുമല്ലതുകൊണ്ടു നിനക്കേററ-
മുന്നതിയും വരുമെന്നതുമോർക്കണം.

76 "ദേഹത്തിലേ വെച്ചു ഗേഹിനിയെയൊരാൾ
സ്നേഹം പെരുത്തൊരാൾ തന്മാറിടത്തിലും 396

73 തോളൈയേ ചൊല്ലുകേനോ ചുടർമുക ത്തുലവു കിൻറ
വാളൈയേ ചൊല്ലുകേനോ വല്ലവൈ വഴുത്തു കേനോ
മീളവു ന്തികൈപ്പ തല്ലാ ററനിത്തനി വിളമ്പ ലാറേൻ
നാളൈയേ കാണ്ടി യൻറേ നാനു ക്കരൈപ്പ തെന്നോ.

74 വില്ലൊക്കു നുതലെൻറാലും വേലൊക്കും വിഴിയെൻറാലും
പല്ലൊക്കു മുത്തെൻറാലും പവളത്തെ യിതഴെൻറാലു-
ഞ്ചൊല്ലൊക്കും പൊരുളൊ വ്വാതാറ് ചൊല്ലലാ മുവമൈ യുണ്ടോ
നെല്ലൊക്കും പുല്ലെൻറാലും നേരൊരെ ത്താക വൻറേ.

75 ഇന്തിരൻ ചചിയൈ പ്പെററാ നീരുമൂൻറു വതന ത്തോൻറൻ
തന്തൈയു മുമൈയൈ പ്പെററാൻ റാമരൈ ച്ചെങ്കണാനു—
ഞ്ചെന്തിരു മകളൈ പെററ ചീതൈയൈ പ്പെററായ് നീയും
അന്തരം പാർക്കി നൻമൈ യവർക്കില്ലൈ യുനക്കേ യൈയാ

76 പാകത്തി ലൊരുവൻ വൈത്താൻ പങ്കയ ത്തിരുന്ത പൊന്നൈ
ആകത്തി ലൊരുവൻ വൈത്താ നന്തണ നാവിൻ വൈത്താൻ

ആഹന്ത! നാവിലൊരാ:ളെങ്ങു നീ നീല-
മേഘപ്രഭാംഗിയെ വെച്ചു പുലത്തുമോ?

77 "കൊഞ്ചിക്കുഴഞ്ഞ ചൊല്ലാളുമവളെ നീ-
യഞ്ചാതെ വേട്ട പിഴക്കാതിരിക്കണം
തൻചേവടിയിലർപ്പിക്കണം രത്നാദി-
സഞ്ചയം നീ കൊണ്ടതെല്ലാമവികലം
സഞ്ചിതമാക്കുമിതെങ്കിലോ ഞാൻ നിന-
ക്കഞ്ചിതകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുവളായിട്ടും
നിൻചാരുവാണിമാക്കെല്ലാമൊരുപോലെ
വഞ്ചന ഞാനേ വരുത്തിയോളായിട്ടും.

78 "തേർത്തട്ട പോലരക്കെട്ടുള്ള സീതയെ-
പ്പാർത്തട്ടിലും പരലോകത്തിലും പരം
പാർത്താലൊരു മങ്ക പെററവളല്ലെന്നു
തീർത്തും പറയാ; മഴകവൾക്കത്രയാം
താർത്തനവിയാളെജ്ജനിപ്പിച്ച പാൽക്കടൽ-
ക്കാർത്തിചേർക്കാനുഴിപെററവളാമവൾ!

79 "മീനാങ്കനുത്സവമാളും പടിയുടൻ
തേനാണ്ട പൂവെഴും ചായലാളെ സ്വയം
നീയാണ്ടുലകമേ നിൻവാൾപ്പൊലിമക-
ളേതാണ്ടറികെ, യെനിക്കേകെ രാമനെ! 418

മേകത്തിൻ പിറന്ത മിന്നൈ വെൻറതു ണ്ണ്ടിടൈയി നാളൈ
മാകത്തോൾ വീര പെററാ ലെങ്ങനം വൈത്തു വാഴ്തി.

77 പിളൈള്ള പോറ്പേച്ചി നാളൈ പ്പെററപിൻ പിഴൈക്ക ലാററായ്
കൊളൈള്ളപോ കിൻറ ചെൽവ മവളുക്കേ കൊടുത്തി യൈയ
വള്ളലേ യുനക്കു നല്ലേൻ മററുനിൻ മനൈയിൽ വാഴ-
കിളൈള്ളപോൻ മൊഴിയാർ ക്കെല്ലാ മേകട്ട ചൂഴ് കിൻറേ നൻറേ

78 തേർതന്ത വൽകുറ് ചിതൈ തേവർത മുലകി ലിമ്പർ
വാർതന്ത കൊങ്കൈ മാതർ വയിറു ന്താള്ള മല്ലൾ
താർതന്ത കമല ത്താളൈ ത്തരുക്കിനർ കടൈയ ച്ചങ്കം
നീർതന്ത വവളൈ വെല്വാ നിലന്തന്തു നിരമ്പി റൻറേ

79 മീൻകൊണ്ട കൊടിയി നാക്കു വിഴാപ്പരിന്തുലക മേത്ത —
ത്തേൻ കൊണ്ട നറുമെൻ കുന്തറ് ചിററിടൈ ച്ചീതൈ യെന്നും
മാൻ കൊണ്ടുണ്ടാട നീയുൻ വാൾവലി യുലകങ്കാണ
യാൻ കൊണ്ടുൺ ടാട്ടും വണ്ണ മിരാമനൈ ത്തരുതി യെൻപാൽ

80 "എല്ലാം വിധിയാം തരുന്ന, തെന്നാകിലും
നല്ല തപസ്സിദ്ധിയുള്ളവർക്കാകിലും
നല്ല ഫലങ്ങൾ വരുന്ന നാളല്ലാതെ
വല്ലതും മുമ്പേ ലഭിക്കമാറില്ലയേ!
ചൊല്ലാമിരുപതു കണ്ണുമിക്കൈയ്കളും
ഫുല്ലവദനങ്ങൾ പത്തും ഭുജങ്ങളും
ചൊല്ലെഴും രൂപം വിശാലമാം മാറിട-
മെല്ലാററിനും ഫലമിന്നിമേൽ വന്നിട്ടും.

81 "അങ്ങനെയുള്ളോരവളെ ബ്ഭവാനു ഞാ-
നങ്ങനെതന്നെ പിടിച്ചു നൽകീട്ടുവാൻ
ഓങ്ങവേ വന്നാനിടയിൽ രാമാനുജൻ;
അങ്ങവനാദ്യമെൻ മൂക്കറുത്തീടിനാൻ.
അങ്ങനെയെൻെറ വാഴ്‌വാകെത്തുലയ്ക്കുവേ-
യങ്ങയോടിക്കഥ വന്നറിയിച്ചുടൻ
ഇങ്ങെന്നുയിരു വെടിയുവാൻ വന്നു ഞാ"-
നിങ്ങനെയെല്ലാമവളുരച്ചീടിനാൾ.

രാവണൻെറ വിരഹവ്യഥ

82 കോപവും വീരവും മാനമിവ വിട്ടു
പാപം വിളയവേ ധർമ്മം കണക്കിനേ
ദീപമൊന്നോടൊന്നുചേർന്നപോൽ കാമവും
താപവും ചേർന്നു ദശാസ്യഹൃദന്തരേ. 438

80 തരുവതു വിതിയേ യെൻറാ ററ വമ്പെരി തുടൈയ രേനും
വരുവതു വരുനാ ളൻറി വന്തുകൈ കൂടവറോ
ഒരുപതു മുകമു ങ്കണ്ണു മുരുവമു മാർപു ന്തോൾകൾ
ഇരുപതും മടൈത്ത ചെൽവ മെയ്തുവ തിനിന്ീ യെന്തായ്

81 അന്നവ ടന്നൈ യുൻപാ ലുയ്‌പ്പലെൻ റണുക ലുററ
എന്നൈയ വ്വിരാമൻ റമ്പി യിടൈപുകു ന്തിലങ്കു വാളാൽ
മുന്നൈ മൂ ക്കരിന്തു വിട്ടാൻ മുടിന്തതെൻ വാഴ്വു മുന്നിൻ
ചൊന്നപി നുയിരൈ നീപ്പാൻ റുണിന്തനെ നെന്ന ച്ചൊന്നാൾ.

82 കോപമു മറനു മാന ഞ്ഞാതിപ്പുമെൻ റിനൈയ വെല്ലാം
പാപനിൻ റിടത്തു നില്ലാ ത്തൻമംപോററ് പററു വിട്ട
തീ പമൊൻ റൊൻറൈ യുററാ ലെന്നലാ ഞ്ചെയലിറ് പുക്ക
ത്താപമു ങ്കാമ നോയു മാരുയിർ കലന്ത വൻറേ

83 അപ്പോൾ മറന്നാൻ ഖരനെ, സ്സഹജതൻ
മൂക്കറുത്തുള്ളൊരാ വീരനെത്തന്നെയും
അല്ലേതരാവമാനത്തെ, വരത്തെയു-
മപ്പുരവൈരിജേതാവിന്റെ യമ്പിനാൽ
അപ്പെണ്ണുങ്ങൾ വർണ്ണിച്ചു കേൾപ്പിച്ച മങ്കയെ-
മാത്രം മറന്നീലപോൽ മഹാസത്വവാൻ!

84 സീതയും ചിന്തയുമെന്ന പദങ്ങൾക്ക
ഭേദമുണ്ടെങ്കിലുമർത്ഥമൊന്നാകവേ
ഏതതിൽ നിന്നങ്ങു മാററുവാനായിട്ട-
മേതാകിലും മറന്നീട്ടവാനാകുമോ?
തത്വജ്ഞനാകിലേ പണ്ഡിതനും കാമ-
മത്രവെന്നീടാൻ കഴിവുനേട്ട ദൃഢം.

85 മായൂരപിഞ്ഛമനോഹരകേശിനി-
യായൊരാ മൈഥിലീദേവിയെ രാവണൻ
മന്മഥചോദിതനായ്ച്ചതിക്കും മുൻപു-
തന്മനം തന്നിൽ തടവിലാക്കീടിനാൻ
മറെറന്തു ചൊൽവൂ, വെയിലത്തു വെണ്ണവേ
മുററുമുരുകിട്ടും വെണ്ണയായ് രാക്ഷസൻ! 456

83 കരമൈനെയു മറന്താൻ റമൈകെ മൂക്കിമൈനെ ക്കടിന്തു നിൻറാൻ
ഉരമൈനെയു മറന്താ നററ പഴിമൈയെയു മറന്താൻ വെററി
അരമൈനെയു മെങാണ്ട കാമ നമ്പിനാൻ മുൻപു പെററ
വരമൈനെയു മറന്താൻ കേട്ട മങ്കൈമൈയ മറന്തി ലാതാൻ.

84 ചിററിമൈട ച്ചീതൈ യെന്നു രാമമു ഞ്ചിമൈന്ത താനം
ഉററിരൺ ടൊൻറായ് നിൻറാ ലൊൻമൊഴി ത്തൊൻമൈ യുന്നാ
മററാരു മനമു മുണ്ടോ മറക്കലാം വഴിമററിയിതോ
കററനർ ഞാന മിൻറേറ് കാമത്തൈ ക്കടക്ക ലാമോ.

85 മയിലുമൈട ച്ചായലാളെ വഞ്ചിയാ മുന്ന നീണ്ട
എയിലുമൈട യിലങ്കൈ വേന്ത നിതയമാ ഞ്ചിറൈയില് വൈത്താൻ
അയിലുമൈട യരക്കനുള്ള മവ്വഴി മെല്ല മെല്ല
വെയിലുമൈട നാളി ലുററ വെണ്ണെയ്പോല് വെതുമ്പി ററൻറേ

86 ദൈവവിധിയാൽ, സമാസന്നമാം ഭവി-
തവ്യതമൂലമായ്, ലങ്കാമഹാപുരം
ഭവ്യതയററു നശിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാ-
മവ്യാകൃതം കാമതാപം നിരന്തരം
അവ്യയജ്ഞാനവിഹീനനിൽ ഗൂഢമായ്
അവ്യാഹതം ദോഷവൈകൃതമെന്നപോൽ
ക്രവ്യാദനാഥസവേഗേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ
സവ്യാജമേററം വളൎന്നുപെരുകിപോൽ!

87 പൊന്മയമേനിയാളായുള്ള മങ്കയാൾ
തന്മനം പൂകവേ താനേ തളൎന്നതോ?
തന്മയനാകവേ താനേ മറന്നതോ?
മന്മഥനെസ്സു ജയിച്ചു ലങ്കേശനെ!
വന്മയെ മാററുവാനൂററമെന്നും ദൃഢ-
മന്മഹാകാമത്തിനുററതാണോരണം!

88 സിംഹാസനം വിട്ടെഴുന്നേററു ലോകരാ-
ശംസാവചസ്സു മൊഴിഞ്ഞു നിന്നീടവേ
ശംഖാദിനാദം മുഴങ്ങീ സുമാവലീ
സംവൎഷമുണ്ടായ്; പിരിഞ്ഞിതെല്ലാവരും.
സന്തപ്തചിന്താവിവശനായ് പൂകിനാൻ
തന്മണിഹാടകമന്ദിരം രാവണൻ. 476

86 വിതിയത്തു വലിയി നാന മെല്ലുള വിളൈവി നാനും
പതിയുറു കേട്ട വന്തു കുറുകിന പയത്തി നാനും
കതിയുറു പൊറിയിൻ വെയ്യ കാമനോയ് കൽവി നോക്കാ
മതിയിലി മറൈയ ച്ചെയ്ത തിമൈപോല് വളർന്ത തൻറേ

87 പൊൻമയ മാന നങ്കൈ മനംപുക പ്പുൻമൈ പൂണ്ട
തൻമൈയോ വരക്കൻ റന്നൈ യയൎത്തതോർ തകൈമൈയാലോ
മൻമതൻ വാളി തൂവി നലിയതോർ വലത്ത നാനാൻ
വൻമൈയൈ മാററു മാററല് കാമത്തേ വതിന്ത തൻറേ

88 എഴുന്തന നിരുക്കൈ നിൻറാൺ ടേഴല കുത്തു ളോരും
മൊഴിന്ത നരാചിയോചൈ മുഴങ്കിന ചങ്ക മെങ്കും
പൊഴിന്തന പൂവിൻ മാരി പോയിനർ പുറത്തോ രെല്ലാം
അഴിന്തഴി ചിന്തൈയോട്ട മാടക ക്കോയില് പുക്കാൻ.

89 പൂവിരിച്ചുള്ള പൊൻമെത്തയിൽ മുഗ്ദ്ധകൾ
ദേവിമാരില്ലാതെ ചെന്നുചേർന്നീടിനാൻ
ആ വിശാലാശയം തന്നിലേറി മൃഗ-
നാഭീസുരഭിലകുന്തള തന്നുടെ
ആലോലലോചനദ്വന്ദ്വം, മുരോജവു;-
മപ്പൊഴുൾത്താപവുമേറെ വളർന്നിതു.

90 നിർവാരകാമം വളർന്നു നിലവിട്ടു;
നീഹാരശീകരം തെന്നലെത്തിക്കവേ
നിശ്ശേഷമായ് നിറം മങ്ങിക്കരിഞ്ഞുപോയ്
നീരലരാകവേ ശയ്യയിൽ നീളവേ.
നിസ്തേജമായ് ബാഹുവീര്യം മദോൽകട-
ദിഗ്ഗജദംഭശൗര്യാപഹമക്ഷണം
നീട്ടററ കാമതാപാഗ്നിയിൽ ജീവനും
വേവുററുരുകി വിവശനായ് രാവണൻ.

91 ചെന്തളിരും കുളിർചന്ദനവും മക-
രന്ദരസാന്വിതസൂനവൃന്ദാദിയും
മന്ദേതരം പരിചാരികമാർ താല-
വൃന്ദങ്ങളും കൈയ്യിലേന്തി വന്നീടിനാർ.
സുന്ദരിമാരവർ ശീതോപചാരാദി
പംക്തിമുഖനു നടത്തി നിന്നീടവേ
ചെന്തീ വമിക്കും മരുന്നേററ പോലവേ
ഹന്ത! ചുട്ടവീർപ്പുലപോലെ വിട്ടിതു! 498

89 പൂവിനാല് വേയ്ന്തു ചെയ്ത പൊങ്കുപേരമളിപ്പാങ്കർ-
ത്തേവിമാർ കുഴവു നീങ്ക ച്ചേർന്തനൻ ചേർത ലോട്ടും
നാവിനാ റോതി നവ്വി നയനമുങ്കയമും പുക്ക-
പ്പാവിയാക്കൊട്ടത്ത വെമ്മൈ പയപ്പയപ്പരന്ത തൻറേ

90 നൂക്ക ലാക ലാത കാത നൂറു നൂറു കോടിയാ-
പ്പൂക്ക വാഛ വാടൈ വീചു ചീത നീർപൊതിന്തമെൻ
ചേക്കൈ വീകരിന്തു തിക്കയങ്കളെട്ടും വെൻറതോൾ
ആക്കൈ തീയവുള്ളനൈയ വാവി വേവതായിനാൻ

91 താതു കൊണ്ട ചീത മേവു ചന്തു ചന്ത മെൻറളിർ-
പ്പോതു കൊണ്ടടുത്ത പോതു പൊങ്കു തീമരുന്തിനാല്
വേതു കൊണ്ട തെന്ന മേനി വെന്തുലൈന്തു വിമ്മുതീ
ഊതു വൻറുരുത്തിപോലുയിർത്തുയങ്കിനാൻ.

92 നില്ലാത ചാപലത്താലും സമുചിത-
മല്ലതെന്നോരായ്കയാലും ദശമുഖൻ
എല്ലാ നിമിഷവും മററൊരു ചിന്തയു-
മില്ലാതെ നീലവിലോചന തന്നുടൽ
കല്യാഭമൊന്നു കണ്ടീടാൻ കൊതിപൂണ്ടു
വല്ലാതെ വാടിത്തളന്നുഴതീടിനാൻ.

93 പാരംഗതദിശാപാലനതൽപര-
ഘോരഗജദന്തകൃന്തനദക്ഷനാം
ആ രാവണൻ തൻെറ മാറിടം മാമരം
നേരേ തുളയ്ക്കും ഭ്രമരത്തിനൊപ്പമായ്
ക്രൂരം മദനശരങ്ങൾ പിളക്കവേ
പാരം പരവശനായ് വീണു വീരനും.

94 "കൊന്നക്കരിം കായ്ത്തനിക്കുന്തലാനുള്ള
സുന്ദരവല്ലരിയെന്മനം പുകിനാൾ
ഒന്നു കണ്ടേൻ ഞാനവളെ"യെന്നിങ്ങനെ
ഖിന്നതയാളും നിശാചരൻ തന്നുടൽ
നന്നായ്ത്തഴുകി മദനശരം പോലെ
കുന്ദസുരഭിലൻ മന്ദാനിലൻ സ്വയം.
ഒന്നു നടുങ്ങിപ്പിടഞ്ഞു ദശമുഖ-
നുന്നതതാപമുദിച്ചു കോപിഷ്ടനായ്. 518

92 താവിയാഴി തീതെ നാഴി തൈയ ലാളൈ മെയ്യുറ-
പ്പാവി യാത വോതി ലാത പാവി മാഴൈ പാനല്വേല്
കാവി യാന കണ്ണി മേനി കാണമുള്ള മാഴൈയാല്
ആവിചാല നൊന്തു നൊന്തഴുങ്ക വാനു മായിനാൻ.

93 പരങ്കി ടന്ത മാതി രഞ്ചു മന്ത പാഴി യാനൈയിൻ
കരങ്കി ടന്ത കൊമ്പൊടി ത്തിരങ്ക വെൻറ കാവലൻ
മരങ്കടെന്ത തുമ്പി പോല നങ്കൻ വാളി വന്തു വന്തു
ഉരങ്കടെന്തു നൊന്തു നൊന്തുളൈ ന്തുളൈ ന്തൊതുങ്കിനാൻ.

94 കൊൻറൈ തുൻറു കോതൈയോ ടൊർ കൊമ്പു വന്തെനെഞ്ചിടൈ
നിൻറ തുണ്ടു കണ്ട തെൻറ ഴിന്ത ഴുങ്ക നീർ മൈതാൻ
മൻറ റങ്ക ലങ്കൻ മാരൻ വാളി പോലെ മല്ലികൈ-
തെൻറല് വന്തെ തിർന്ത പോതു ചീറു വാന മായിനാൻ.

95 സന്തപ്തചിന്താവിവശനാം രാവണ-
നെന്തിനിച്ചെയ്യേണ്ടുവെന്നറിയാതുടൻ
ബന്ധുരമാം ശയനീയം വെടിഞ്ഞതി
താന്തനായിപ്പുറത്തേയ്ക്കെഴന്നെള്ളിനാൻ.
പൈന്തേൻ തൊഴുംമൊഴിമാരായ് വിളങ്ങുന്നൊ-
രന്തഃപുരവരസുന്ദരീസഞ്ചയം
മന്ദേതരം മണിദീപാവലി കര-
ച്ചെന്താരിലേന്തി വരിയായ് നടക്കവേ
മന്ദിരപ്രാന്തസുമവനികാന്തരം
മാന്താർശരശരക്ലാന്തനണകയായ്.

96 മാണിക്യമല്ലോ പനസം, മരതക-
മാണു കദളി, തേന്മാവു വൈരങ്ങളും;
ആണിക്കളിർപ്പൊന്നു വേങ്ങകൾ, കൊങ്ങുകൾ
നാണം കെടുത്തുന്നു പത്മരാഗത്തിനെ,
ചേണുററ നീലരത്നങ്ങൾ കവുങ്ങുകൾ,
കാണുന്നു സാലം കുരുവിന്ദരത്നമായ്.

97 മാനത്തുരുമ്മും മണിമയമാമര-
ത്താരുമത്താരനികരവും തങ്ങളിൽ
മാറിയറിയാനരുതാത്ത മാതിരി
മാധുരീസാരമധുമയവാടിയിൽ
മദ്ധ്യതലത്തിൽ വിളങ്ങിടും പാലൊളി
മെത്തയിൽ താന്തനായ് വീണിതു രാവണൻ.

95 അന്റു കാലൈ യങ്കു നിൻറെ ഴുന്തഴുങ്കു ചിന്തൈയാൻ
ഇന്ന വാറു ചെയ്‌വെ നെൻറൊ രെണ്ണി ലാതി രങ്കു വരൻ
പന്നു കോടി തീപമാലൈ പാലൈ യാഴ്പ ഴിത്ത ചൊറ്
പൊന്ന നാരെ ടുക്ക വങ്കോർ ചോലൈ യൂടു പോയിനാൻ

96 മാണിക്കം പനശം വാഴൈ മരകതം വയിര ന്തേമാ
ആണിപ്പൊൻ വേങ്കൈ കൊങ്കു മരവിന്ത രാകം പൂക-
ഞ്ചേണുററ നീല ഞാല കുരുവിന്ത ന്തെന്നം വെള്ളി
പാണിത്തൺ പളിങ്കു നാകം പാടലം പവള മന്നോ.

97 വാനുറ നിവന്ത ചെങ്കേഴ് മണിമര ത്തുവൻറി വാന
മീനെട്ടു മലർക ടമ്മിൽ വേററുമൈ തെരിത റേററാ-
ത്തേനുക ചോലൈ നാപ്പട് ചെമ്പൊൻമൺ ടപത്തു ളിങ്കോർ
പ്പാനിറ വമളി ചേർന്താൻ പൈയുള്ള റുയങ്കി നൈവാൻ.

98 തേന്മലരും തേൻകിനിയും കനികളും
തേടി മധുവുണ്ടു പാറും ഖഗങ്ങളും
തേന്മൊഴിമാരുടെ കൊഞ്ചലിയന്നൊരു
പൈങ്കിളിക്കൂട്ടം കുയിലുകൾ വണ്ടുകൾ
ഏവം പറവകളേതുമേ മൂകമായ്
ദേവവിദ്വേഷിവിദ്വേഷം ഭയന്നപോൽ!

99 ആ ശിശിരത്തുവയസ്സും വട്ടതിയേ-
ററാശരവംശേശരാംഗം, അനംഗനാൽ
ആസകലം മുറിപ്പെട്ടതു പിന്നെയു-
മാകെയസഹ്യമാം യാതനയേൽക്കവേ
ആരാഞ്ഞിതേതുതുവെന്നു കോപത്തൊടേ;-
യപ്പൊഴേയഞ്ചി മറഞ്ഞൂ ശിശിരവും
ആ രാവണനു സപര്യ ചെയ്യീട്ടവാ-
നാഞ്ഞണഞ്ഞൂ വേനലാദരപൂർവ്വകം.

100 ദാവാനലദഗ്ദ്ധഭൂധരത്തിന്നു മ-
സ്സാഖികൾക്കും ശൈത്യബാധ നൽകുന്നതായ്
ആ ശിശിരർത്തു സന്താപദമായെങ്കി-
ലാവസന്തം പരമെത്രയ്ക്കസഹ്യമാം!
കാമാഖ്യമാം വിഷമേററവർക്കെന്തുവാ-
നാമയശാന്തിക്കൊരൗഷധമോക്കകിൽ!
വ്യാമിശ്രമായ്‌വരും സൗഖ്യദുഃഖങ്ങളോ
കേവലം മാനസസൃഷ്ടികളാക്കമേ. 562

98 കനികളിൻ മലരിൻ വന്ത കള്ളുണ്ടു കളികൊ ളന്നം
വനിതൈയർ മഴലൈ യിൻചൊറ് കിളൈള്ള യു ങ്കയിലും വണ്ടും
ഇനിയന മിഴററു കിൻറ യാവൈയു മിലങ്കൈ വേന്തൻ
മുനിയുമെൻ റവിന്ത വായ മൂങ്കൈയർ പോൻറ വൻറേ

99 പരുവത്താല് വാടൈ തന്ത പചുമ്പനി യനങ്കൻ വാളി
ഉരുവിപ്പു ക്കൊളിത്ത പുണ്ണിറ് കുളിത്തല്ലു മുലൈന്തു വിമ്മീ
ഇരുത്തുത്താൻ യാതടാവെൻ റിയമ്പിനാ നിയമ്പ ലോട്ടം
വെരുവിപ്പോയ് ച്ചിചിര നീങ്കി വേനില്‌വന്തിറുത്ത തൻറേ.

100 വൻപനൈ മരമുന്തീയ മലൈകള്ള ങ്കളിര വാഴം
മെൻപനി യെരിന്ത തെൻറാല് വേനിലൈ വിളമ്പ ലാമോ
അൻപെനും വിടമുൺ ടാരൈ യാററലാ മരുന്തു മുണ്ടോ
ഇൻപമു ന്തുൻപ ന്താനു മുള്ളത്തോ ടിയൈന്ത വൻറേ

101 വെന്തു നീററിട്ടുന്ന വേനലാ വൻപനിൽ
സന്താപമേററി, വിരഞ്ഞു കല്പിക്കയായ്:-
"എന്തുള്ളു? നന്നിതിലേറേ ശിശിരമേ
ഹന്ത! ഹേമന്തകാലത്തെ വരുത്തുവിൻ!"

102 ശീതശിശിരവും ചുട്ട നീററി പരം
സ്ഫീതബലാഢ്യഭുജവിംശതി തദാ
"ആതപമിത്ര ഹേമന്തത്തിനു വരി:-
ല്ലാകയാൽ വന്നതു വീണ്ടും ശിശിരമേ!"
ആശരാധീശ്വരനിങ്ങനെ ചൊല്ലവേ-
യാശ്രിതവൃന്ദം സവിനയമോതിനാർ:-
"ആര്യ! ഭവദാജ്ഞ ലംഘിക്കുവാൻ മന-
മായില്ലടിയർക്ക," തുകേട്ട രാവണൻ
"ആവശ്യമില്ലിനിയേതുമൃതുക്കളെ-
യാട്ടിയോടിക്കുവി"നെന്നാജ്ഞ നൽകിനാൻ.

103 കാലങ്ങളെല്ലാമതുകേട്ട തങ്ങടെ
ശീലങ്ങളെല്ലാം വെടിഞ്ഞു മറഞ്ഞുപോയ്
ഈലോകലേപനമില്ലാതെ വാണിട്ടും
യോഗീന്ദ്രരെപ്പോലെ നൈഷ്ക്കർമ്മ്യമാണ്ടുപോയ്
കോലും തപസ്സാണ്ട കമ്പപാശം വിട്ട
ലോകമെല്ലാം മുക്തിലോകത്തിലെത്തിയോ? 582

101 മാതിര ത്തിറുതി കാറു ന്തൻമന ത്തെഴുന്ത മൈയല"
വേതനൈ വെപ്പഞ്ചെയ്യ വേനിലും വെതുപ്പുങ്കാലൈ
യാതിതി ങ്കിതനിൻ മുന്നൈ ച്ചിചിനൻ റിതനൈ നീക്കി-
ക്കുതിരാം പരുവന്തന്നൈ ക്കൊണരുതിർ വിരൈവി നെൻറാൻ

102 കുതിർ വന്തടൈന്ത കാലൈ ക്കൊതിത്തന കുവവു ത്തിൺടോൾ
ചീതമു ഞ്ചുട്ടമോ മുന്നൈ ച്ചിചിരമേ കാണി തെൻറാൻ
ആതിയാ യഞ്ചു മൻറേ യരുളല തിയററ വെന്ന
യാതു മിങ്കിരുതു വാകാ തിയാവെയ്യു മകററു മെൻറാൻ.

103 എന്നലു മിരുതു വെല്ലാ മേകിന യാവു ന്തത്തം
പന്നരും പരുവ ഞ്ചെയ്യാ യോകിപോററ് പററു നിത്ത
പിന്നരു മുലക മെല്ലാം പിണിമുകറ്പാചം വീചി-
ത്തുന്നരു ന്തവത്തി നെയ്തു ത്തുറക്കം പോറേറാൻറി റൻറേ

104 ലോകത്തിലാതപശീതങ്ങൾ മാറവേ
പാകത്തിലാശരനീലശരീരവും
താപാഗ്നിയിൽ വെന്തുനീറി നെയ്യില്ലാതെ;
കാലത്തിനാൽ മാത്രമെന്തുകാര്യം വരാം?
കാമത്തിനാൽ വെന്തെരിയുന്ന തീയിനെ-
ശ്ശീലത്തിനാലേ കെടുത്തിടാൻ പററിട്ട.

105 നീരദം നീരജസൂനവലയങ്ങൾ
ചാരുകസ്തൂരി കലർത്തിയ ചന്ദനം
ഹീരം, പരാഗം, തളിരവ കൊണ്ടുപ-
ചാരങ്ങൾ ചെയ്യും മനം തളർന്നു പരം.
ചാരത്തു നിന്ന പരിചാരകവൃന്ദ-
മാരാൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞിതു രാവണൻ:-
"ഈരമുണ്ടെന്നുരയ്ക്കുന്നു പല, രുട-
നിന്ദുബിംബത്തിനെക്കൊണ്ടു വന്നീടുവിൻ!"

106 വൻചിനം പൂണ്ടോരരക്കനാളും വിണ്ണി-
ലഞ്ചിയൊതുങ്ങും നിറമതിതന്നൊടായ്
"അഞ്ചാതെ നീയിനി വന്നാലുമിങ്ങുടൻ
തഞ്ചാതെ, തമ്പുരാൻകല്പനയാണിതു."
തൻചാരവേ ചെന്നു ചൊന്നാരവ, രുടൻ
ചഞ്ചലം കൈയ്‌വിട്ടു ചന്ദ്രനുദിക്കയായ്. 602

104 കുലത്താരുലക മെല്ലാ ങ്കളിർപ്പൊട്ടു വെതുപ്പു നീങ്ക
നീലത്താ രരക്കൻ മേനി നെയ്യിൻറി യെരിന്ത തൻറേ
കാലത്താല് വരുവ തൊൻറോ കാമത്താറ് കനലു വെന്തീ-
ച്ചീലത്താ ലവിപ്പ തൻറി ച്ചെയ്യത്താ നാവ തുണ്ടേ

105 നാരമുൺ ടെഴുന്ത മേക ന്താമരൈ വളൈയ നാന
ചാരമു ണ്ടിരുന്ത ചീത ച്ചന്ദന ന്തളിർമെൻ റാതേ
ആരമുണ്ടെരിന്ത ചിന്തൈ യയർകിൻറാ നയനിൻറാരെ
ഈരമുണ്ടെൻപ വോടി യി[illegible]വൈ ക്കൊണർമി തെൻറാൻ

106 വെഞ്ചിന ത്തരക്ക നാണ്ട വിയനകർമീതു പോക
നെഞ്ചിനി നൊതുങ്ക കിൻറ നിറൈമതി യോനെ മുന്നാക്കി
അഞ്ചലെ വരുതി നീയെന്ന യഴൈത്തന നരച നെന്ന-

107 പകകരുതിയകമഴിയെ, യവശതകളാന്താം
പാവങ്ങൾ തക്കം വരുന്നൊരു വേളയിൽ
പെരുമതകുമവരവശരാകവേ ചെന്നേററു
പേത്തുമറുതിവരുത്തുവാനാഞ്ഞപോൽ
അരിമണല്യ കലരുമുരു നീരമുൾക്കൊണ്ടിട്ട-
മാഴിയിൽനിന്നുടനാനിററ വെണ്മതി
രജനിചരനിധനപരദണ്ഡായുധധര-
നെന്നപോൽ വിണ്ണിലുദിച്ചുയന്നീടിനാൻ.

108 അമരകുലമവനിഭവരേററം വെറുത്തിട്ട-
മാശരാധീശന്നു നാശം വരുത്തുവാൻ
അരവമതിലമരുമൊരുദേവദേവേശനാ-
മാദിനാരായണൻ വിട്ട തൃച്ചക്രമായ്
അരിയ നിജകിരണതതിയാകെപ്പരത്തിനി-
ന്നമ്പിളി വൻപോട്ട വന്നുദിച്ചീടിനാൻ.

109 കലശജലനിധിജനിതപീയൂഷമാകവേ
കൈക്കലാക്കിക്കുടിച്ചായതെല്ലാം സ്വയം
കുളിർകിളരുമൊളിവിളയുമൊലിനിറനിലാവിലായ്
ക്കുട്ടിയെട്ടത്തുരുക്കീട്ടന്ന വെള്ളിപോൽ
കുടിലതരഭ്രൂകുടിയുതരൂക്ഷാക്ഷിരാക്ഷസ-
ക്രൂരന്നു മേലേ ചൊരിഞ്ഞു കലേശനും. 622

ച്ചഞ്ചല ത്തുറന്തു താനച്ചന്തിര നതിക്ക ലുററാൻ.

107 അയിരുററ് ക്കലന്ത നന്നീ രാഴിനിൻ റാഴി യിന്തു
ചെയിരുററ ച്ചേതി ത്താരണ്ടാർ തേയ്വുവ ത്തുററപോതു
വയിരമു ററുടൈന്ത ചെററോർ വലിയവർ ച്ചെല്ലുമാപോല്
ഉയിർ തെറക്കാല നെൻപാ നൊത്തന നതയഞ്ചെയ്ലാൻ.

108 പരാവരു കതിർക ളെങ്കും പരപ്പിമീ പ്പടർന്തു വാനില്
തരാതല ത്തെവരും പേണാവവനൈയേ ചലിക്കു നീരാല്
അരാവണൈ തുയില്യ മണ്ണല് കാലരുമാർ ന്തററ നോക്കി
ഇരാവണ നയിർമേ ലുയ്ത്ത തികിരിയു മെന്ന ലാനാൻ.

109 അരുകുറു പാലിൻ വേലൈ യമുതെലാ മളൈന്തു വാരി-
പ്പരുകിനൻ പരന്തു പായ്ന്ത നിലച്ചുടർ പ്പനിമെൻ കുറൈറ
നെരിയുറു പുരുവ ച്ചെങ്ക ണരക്കർക നെരുപ്പി നാപ്പൺ
ഉരുകിയ വെള്ളി യള്ളി വിചിനാ ലൊത്ത തൻറേ

110 ജനകന്റപുത്രനയയുടെയഴകിലകമാകവേ
ജാതജ്വരമായ പുണ്യജനേശനെ
അജിതനൊരു രിപുവിന്റെ കീർത്തിപോലാനിലാ-
വന്നൊരു മിന്നൽ പോൽ ചുട്ടനീററി തുലോം.

111 കാലനും ഭീതി വളർത്തുന്ന രാവണൻ
കാളുന്ന കോപം കലൎന്നു നോക്കീടിനാൻ
"കോലം കുളിർമ മികുന്ന പൂന്തിങ്കളെ-
ക്കൊണ്ടുവരുവാനയച്ചു ഞാൻ നിങ്ങളെ
കോപം, കൊട്ടംവിഷ, മുഷ്ണവുമാളുന്ന
ഘോരകിരണനെയാരു വരുത്തിനാൻ?"

112 അപ്പോൾ ചില പരിചാരകർ ചൊല്ലിനാ-
രമ്പെബ് ഭയന്നു "വിഭോ! ഭവദാജ്ഞകൾ
ആരെങ്കിലും മറുത്തീടുമിങ്ങെന്നതു-
മോരുന്നതേയടിയങ്ങൾക്കു സങ്കടം.
തേരേറിയല്ലയോ ചെങ്കതിരോൻ വരും
നേരേയതിത്തിരുവുള്ളത്തിലേറണേ."
പാരം ചുട്ടുന്നതായ്ത്തോന്നുമിത്തിങ്കളോ
ചാരു വിമാനസഞ്ചാരിയതോക്കണേ."

110 മിന്നില ന്തിരിന്ത തന്ന വിഴനിലാ മിതിലൈ ച്ചൂഴ്ന്ത
ചെന്നെല കഴനി നാടൻ റിരുമകൾ ചെവ്വി കേളാ
നന്നല ന്തൊലൈന്ത്ത ചോരു മരക്കനൈ നാള്ള ന്തോലാ–
ത്തുന്നല നൊരുവൻ പെററ പുകഴെന ച്ചുട്ടതൻറേ.

111 കരുങ്കഴ ററ്കാല നഞ്ചു ങ്കാവലൻ കറുത്തു നോക്കി
ത്തരുങ്കതിർ ച്ചീത യാക്കൈ ച്ചന്തിര ററുതി രെന്ന
മുരുങ്കിയ തണലില് മൂരി വിടത്തിനൈ മുകക്കുഞ്ചീററത്തു
അരുങ്കതി രുരുക്കൻ റന്നൈ യാരഴൈ ത്തീർക ളെൻറാൻ.

112 അവ്വഴി ച്ചിലത രഞ്ചി യാതിയാ യരുളി ല്ലാരൈ
ഇവ്വഴി ത്തരുത്തു മെൻപ തിയമ്പലാ മിയല്പിററൻറാല്
ചെവ്വഴി ക്കതിരേ നെൻറു ന്തേരിൻമേ ലൻറി വാരാൻ
വെവ്വഴി ത്തെതിൻ നതിങ്കൾ വിമാനത്തിൻ മേല തെൻറാർ.

113 നാഗഫണജഘനാഞ്ചിതമാരായ
നാരിമാരെപ്പുണരുന്നതിനാകാതെ
നാളീകനാളീകവൈവശ്യമേയൊരു
നാളുമറിയാത്ത നക്തഞ്ചരേശ്വരൻ
നീളേ നിലാവു പൊഴിച്ചു നില്ക്കും മതി-
യാലേ മതികെട്ടവശനായ്പ്പോയിതു!
നാളീകസൂനരിപുവാണതെന്നതും
നേരേ ദശാസ്യനറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടിനാൻ;
നാണം വെടിഞ്ഞു പൂന്തിങ്കളോടിങ്ങനെ
കേണിരന്നാനുയിർ മീണ്ടുകൊണ്ടീട്ടവാൻ.

114 "ശോഷിച്ചു നിന്നുടലാകെ വെളുത്തുപോയ്
ശോകത്തിനാലോ കറുത്തു നിന്നുള്ളവും?
ആകെക്കുളിർമ കൈയ്‌വിട്ടു തപിക്കുന്നി-
താരു കണ്ടോതി നീ കേട്ട സീതാകഥ?
ആഞ്ഞു തറഞ്ഞ ശരമിനിയൂരുവാ-
നാരുണ്ടു, കാക്കുവാനെന്നുയിരിന്നിയും?

115 "എന്നുടെ ജീവന്നു മാരണമൂലമായ്
നിന്നുള്ള ജാനകീദേവിക്കിയന്നതാം
ഉന്നിദ്രസാരസസൂനത്തിലങ്ങനെ
മിന്നും കരിംകുവളപ്പൂക്കൾ കണ്ടുനീ
നിന്നകം വാടിക്കരിഞ്ഞു മെലിഞ്ഞുവോ
നിന്നുടലിങ്ങനെ ചുട്ടുനീറുന്നുവോ? 662

113 ദ.ദണന്താ ഴല്കുറ് പനിമൊഴിയാർ ക്കൻപു പട്ടാർ പട്ടങ്കാമ-
ക്കണന്താൻ മുന്ന മറിയാതാൻ കൊതിയാ നിൻറാൻ മതിയാലേ
തണന്താ മരൈയിൻ റനിപ്പകൈന്ത നെന്നന്തൻമൈ യൊരുതാനേ
ഉണർന്താ നുണർവു റവൻമേലി ട്ടുയിർത ന്നുയ്ക്ക വുരൈചെയ്വാൻ

114 തേയാ നിൻറായ് മെയ്വെളുത്താ യുള്ള കറുത്തായ് നിലൈതിരിന്തു
കായാ നിൻറാ യൊരുനീയു കൺടാർ ചൊല്ല ക്കേട്ടായോ
പായാ നിൻറ മലർവാളി പറിയാ നിൻറാ രിൻമൈയാല്
ഓയാ നിൻറേ നുയിർകാത്തറ് കരിയാർയാവ രുടുപതിയേ.

115 ആററാ രാകി ററമൈമ്മ ക്കൊൺ ടടങ്കാ രോവെൻ നാരുയിർക്കു-
ൻറായ് നിൻറ കലച്ചനകി കുവളൈ മലർന്ത താമരൈക്ക-

വെന്നിയടയുമോ മാററാർക്കെഴുന്നതാ-
മന്യൂനസൗഭഗത്തിങ്കലുഴലുകിൽ?
ഇന്നു നീ വല്ലവനല്ലയെന്നാൽ സ്വയം
നിന്നിലേ നീ ശാന്തികൊൾവതേ നന്നെടോ."

116 എന്നോതിയേററമിടരാണ്ടു രാവണൻ
പിന്നെയും ചൊന്നാഃ-"നിരവൊടിത്തിങ്കളെ
എന്നരികത്തു നിൽത്താതെയകററുവിൻ
മുന്നാൾപ്പകലെ വരുത്തിൻ രവിയൊട്ടും"
എന്നതിൻമുന്നേ നിനയ്ക്കുരുതാത്തതായ്
നിന്ന രാവും രാവിനീശനും നീങ്ങയായ്
പിന്നെ ഞൊടിക്കകം വന്നുലാവീ മേന്മ-
യാന്ന പകലും പകലവൻ തന്നൊട്ടും.

117 ഋക്കോതിയഗ്നിമുഖത്തു വീഴ്ത്തും നെയ്യു
പൊക്കുമെരിതീക്കനലൊളി മാതിരി
മിക്ക ചെമ്പൊന്നുരുക്കിയ പോലെയു-
മക്കിരണങ്ങളെങ്ങും പരക്കയായ്
പൊൽക്കലശങ്ങൾപോൽ കുമ്പിമരുവിയൊ-
രക്കമലങ്ങൾ വിടർന്നു തെരുതെരെ
അക്കനെദിക്കെ, യനർഹസമ്പത്തിനാ-
ലുൾഗ്ഗർവ്വമാന്നു കൈയ്‌വിട്ടിട്ടുന്നതാം
അല്പരെപ്പോലെയസഹ്യതയാന്നുകൊ-
ണ്ടക്കുമുദങ്ങളും കുമ്പിവാടീ തുലോം. 684

ത്തൊററാ യതനാ നകങ്കരിന്തായ്മെലിന്തായ്വെതുമ്പത്തൊടങ്കിനായ്
മാററാർ ചെല്വ ങ്കണ്ടഴിന്താല് വെററി യാക വററാമോ

116 എന്ന പ്പന്നീയിട രുവാ നിരവോ ടിവനൈ ക്കൊണ്ട കററി
മുന്നെ പ്പകലും പകലോനും വരുക വെൻറാൻ മൊഴിയാമുൻ
ഉന്നററ് കരിയ വുട്ടപതിയു മിരവു മൊഴിന്ത വൊരുനൊടിയിററ്
പന്നററ് കരിയ പകലവനും വന്തു പകലും പരന്തവാല്

117 ഇരുക്കിൻ മൊഴിയാ രെരിമുകത്തി നീന്ത നെയ്യി നവിർ ചെമ്പോൻ
ഉരുക്കി യനൈ കതിർപായ വനല്പോല് വിരിന്ത തുയർകമലം
അരുക്ക നെയ്ത വമൈന്തടങ്കി വാഴാ വ ടാത പൊരുളെയ്തി-
ച്ചെരുക്കി യിടൈയേ തിരു വിഴന്ത ചിറിയോർ പോൻറ ചേതാംപൽ.

118 ലോകപൂണാരം രവിയുയന്നീടവേ
യാകെ നാണിച്ചൊളികെട്ട നടുങ്ങിയും
വാനനടുവിങ്കൽനിന്നൊരു കോണിങ്കൽ
മാറിയിരവാം പ്രിയ പിൻതുടരവേ
ആ രാവിനീശൻ വിജിഗീഷു മന്നൻെറ-
യാജ്ഞയാൽ സംഭ്രഷ്ടഭൂപനു തുല്യനായ്.

119 പൂമെത്തയിൽ കളവാണിമാർ കാന്തരെ-
പ്പുണ്ട കൊൾകെ, യിടഞ്ഞേറിടസ്സേൽക്കയാൽ
പൂരിതകാമിതരാകാതിരവങ്ങു
പോയതറിഞ്ഞീലുണന്നുമില്ലവർ
കാതണി ചേന്നൊരക്കാമിനിമാക്കന്നു
കാമിതം കൈവന്നതില്ലാ കിനാവിലും!

120 പാതിരാവിൽ കണവന്മാർ പിരികയാൽ
പ്രാണൻ വെടിയും നടുക്കം കലന്നവർ
പാടേ തഴക്കും കരിംകുവളമല-
രൂടേ മധുപോൽ പൊഴിച്ചു കണ്ണീർ ചിലർ.

121 ആരമ്യപുഷ്പശയനീയശായിക-
ളാരാവിൽ മന്മഥലീലകളാടിയോർ
പാരം പരുത്ത കൊമ്പത്തു പടരുന്ന
ചാരു പവിഴക്കൊടികൾപോലങ്ങനെ 704

118 നാണി നിൻറ വൊളിമ്മുങ്കി നടുങ്കാ നിൻറ വുടമ്പിനനായ്-
ച്ചേണി നിൻറു പുറഞ്ചായ്ന്തു കങ്കുററാരം പിൻചെല്ല-
പ്പൂണിൻ വെയ്യോ നെനുതി ചെയേ പുകുതപ്പോവാൻ പുകഴ്‌വേന്തർ
ആണൈ ചെല്ല നിലൈ യഴിന്ത വരചർ പോൻറാനല്ലാണ്ടാൻ

119 മണന്തപേ രൻപരൈ മലരിൻ ചേക്കൈ യുഠ
പുണർന്തവ രിടൈയൊരു വെകുളി പൊങ്കലാല്
കണങ്കുഴൈ മകളിർകഠ കങ്കു നീങ്കിട
ഉണർന്തിലർ കനവിനു മൂടറീർന്തിലർ.

120 തള്ളറു മുയിനർ തലൈവർ നീങ്കലാല്
നള്ളിര വിടൈയുറു നടുക്കം നീങ്കലർ
കൊള്ളൈയി നലർ തരു കുവളൈ നാൺമലർ
കള്ളുക വനവെന ക്കലുഴ് കണ്ണിനാർ

121 അണൈമലർ ച്ചേക്കൈയു ളാടനീർന്തനർ
പണൈനകളെ ത്തഴുവിയ പവള വല്ലിപോല്

പ്രാണപ്രിയരെത്തഴുകിയുറങ്ങിപോൽ
ചേണുററതാം മലർക്കൈയ്കളാലപ്പൊഴും.

122 മസ്തകം തോറുമളികുലമാർക്കവെ
തത്തിയർക്കപ്രഭയെങ്ങും പരക്കവേ
മത്തഗജങ്ങളുറക്കമുണർന്നില
മെത്തയിൽ പൊത്തുന്ന മദ്യപരെന്നപോൽ!

123 വിസ്തൃതശാലാന്തരാളപ്രദീപങ്ങ-
ളസ്തപ്രഭമായ് ച്യുതാകുലമെങ്കിലും
തൽപ്രാണനാഥരുമായ് പിരിഞ്ഞേകാന്ത
തൽപമമരും തരുണിമാരെന്നപോൽ.

124 അന്നുഷസ്സിങ്കൽ വിടർന്നില കാല്യത്തി-
ലുന്നിദ്രമാകേണ്ട റൂക്കളിലൊന്നുമേ
അന്നവ, ശയ്യാതലത്തിലമർന്നിട്ടും
സുന്ദരിമാരുടെ നിദ്രാണനേത്രമായ്.

125 ഇച്ഛാനുകൂലമുറങ്ങുന്ന മൂലമേ
നിശ്ചയം നീങ്ങീലിമകളന്നാർക്കുമേ

ഇണൈമലർ കൈകളി ളിറുക വിന്നുയിർ-
ത്തുണൈവരൈ തഴുവിനർ തുയില്കിൻ റാർചിലർ

122 അളിയിന കടന്തൊറു മാർപ്പ വായ്കതിർ
ഒളിപട വുണർന്തില വുറങ്ക നിൻറന
തെളിവില വിൻറുയില് വിളൈയു ഞ്ചൈക്കൈ യുട്-
കളികളൈ നികർത്തന കളിനല് യാനൈയേ

123 വിരിന്തുറൈ തൊറും വിളക്കം യാവൈയും
എരിന്തിഴ തഹ്കല വൊളിയി മന്തന
അരുന്തുറൈ നിരമ്പിയ വുയിരി നൻപരൈ-
പ്പിരിന്തുറൈ തരുങ്കല പ്പേതൈ മാരിന.

124 പുനൈന്തിത ഴരിഞ്ചിറു പൊഴുതു പുല്ലിയും
വനൈന്തില വൈകറൈ പലരു മാമലർ
നനന്തലൈ യമളിയി റുയില്ലു നങ്കൈമാർ
അനന്തരി നെടുങ്കണോ ടൊത്ത വാമരോ

125 ഇചൈച്ചയി റുയില്വതറ് കിയാവർ കൺകളും
നിച്ചയം പകലുന്ത മിമൈക ണീക്കല

പിച്ച നൽകാത്ത പിശുക്കർ വാഴന്നൊരു
മച്ചിൻെറ മുൻവാതിലെന്നപോലന്നവ.

126 നഞ്ചുപോലുള്ള വിരഹം പകലിനെ-
ത്തഞ്ചിസ്സഹിച്ചിട്ടും ക്രൗഞ്ചമിഥുനങ്ങൾ
ബന്ധനമോചനരാർന്നോരപരാധി-
സഞ്ചയമെന്നപോലാനന്ദമത്തരായ്.

127 അമ്പിളിക്കല്ലാതെയാക്കും വിടർത്തുവാ-
നാകാത്തൊരാമ്പലസൂനങ്ങളിൽത്തദാ
അമ്പൊട്ടു ഗാനം പൊഴിച്ച ഭൃംഗാദിക-
ളമ്പേ മട്ടുത്തു മടങ്ങി വാങ്ങീടിനാർ.
ഇമ്പമില്ലാത്തവർ വാണിട്ടും വീടിൻെറ
മുമ്പിൽനിന്നും മൊഴിഞ്ഞീടുന്ന പാണർപോൽ.

128 ചെങ്കതിർമാലകൾ ചെമ്മണിജാലക-
ത്തിങ്കലൂടെത്തിയുണർത്തിയെന്നാകിലും
മങ്കമാർ ഗത്താവബോധമറേറാർ കണ-
ക്കങ്ങൂർദ്ധബോധം കലന്ന നിലയിലായ്. 736

പിച്ചെയ്യു മിട്ടുത്തുമെൻ റുണർവ്വു പേണലാ
വച്ചെയർ നെട്ടമനൈ വായിലാനവേ

126 നഞ്ചുറു പിരിവിനൈ നാളി നീളമോർ
തഞ്ചുറ വിട്ടവുതാർ തയാവു താങ്കലാല്
വെഞ്ചിറൈ നീങ്കിയ വിളൈയി നാരെന
മഞ്ചുറ ക്കളിത്തന നേമിപ്പുള്ളെലാം.

127 നാൺമതി ക്കല്ലതു നട്ടവ ണെയ്തിയ
ആമ്പൈയി ററിറക്കലാ വലരിറ് പായ്വന-
മാൺവിനൈ പ്പയൻപടാ മാന്തർ വായില് ചേർ
പാണരി റുളർന്തന പാടററുമ്പിയേ.

128 അരുമണി ച്ചാളര മതനീ നൂട്ടപുക
എരികതി രിൻറുയി ലെഴപ്പി യേററവും
മുരളൊട്ടു തെരുളുറു നിലൈയർ മങ്കൈയർ
മരുളുറ മെയ്പ്പൊരു ടെളിന്തി ലാരിനേ.

129 രാവണാദേശമാലോചിച്ചു നോക്കവാ-
നാവതല്ലാത്ത ബുധന്മാർ ഗണിച്ചതാം
ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥം പഠിച്ച ഗണകരും
കുക്കുടക്കൂട്ടവും നിദ്രയിലാണ്ടുപോയ്!

130 ലോകത്തിലേവം നടക്കുമളവിലാ
ലോകൈകവീരനോ നോക്കിനാൻ സൂര്യനെ:
''ആരിവൻ? നൂനം മനസ്സയെരിപ്പവൻ?
സൂര്യനോ? മുൻവന്ന തിങ്കൾതാൻ നിശ്ചയം!''

131 തൻകരം കൂപ്പിപ്പറഞ്ഞു പരിജനം:
''തിങ്കളോ? മത്പ്രഭോ, ചെങ്കതിരോനിവൻ.
അങ്ങതാ തേരു വലിപ്പൂ ഹരിതാഭ
തങ്ങും കുതിരകൾ, തൃക്കണ്ണയയ്ക്കണേ!
പൊങ്ങും കുളിർക്കതിർ തൂവിനിന്നീടുന്ന
തിങ്കൾ ചുട്ടീടുമോ? ചെങ്കതിരോനിവൻ''

132 നീലശിഖരഗിരിനിഭമേദ്രര-
രൂപൻ നിശാചരനാഥനോതീടിനാൻ
''ഹാലാഹലാധികരൂക്ഷനീയക്കനെ
ദൂരെയകററിനിത്തീട്ടുവിനിക്ഷണം 754

129 ഏുവലിൻ വൻമൈയെ യെണ്ണു റേ ററലർ
നാവല രിയററിയ നാളി നാമന്നല്
കാവലി നിനിതുണർ കണീത മാക്കളും
കുവുറു കോഴിയു ത്തുയില്വു കൊണ്ടവേ

130 ഇമെനയന വുലകിനി നികഴ മെല്ലെയിൽ
കണെകഴ ലരക്കനെ ങ്കണ്ണി നോക്കിനാൻ
നിമെനവുറു മനത്തെയ്യു നെരുപ്പി ററീയ്ക്കമാല്
അമെനയവ ത്തിങ്കളേ യാകുമാ ലെൻറാൻ.

131 തിങ്കളോ വൻറിതു ചെല്വ ചെങ്കതിർ
പൊങ്കുളെ പ്പച്ചെയം പുരവി ത്തേരതാല്
വെങ്കതിർ ചുട്ടവതേ യൻറി മെയ്യുറ-
ത്തങ്കതൺ കതിർച്ചുട ത്തകാതെൻ റാർചിലർ

132 നീല ച്ചികര ക്കിരിയൻവൈ നിൻറ വെയ്യോൻ
ആലത്തിനും വെയ്യ നകററി യരററു കിൻറ

ആരവാരംകൊണ്ടു തുള്ളും കടലിനെ-
യാരാൽ തട്ടത്തൊഴിവാക്കി നിർത്തിട്ടുവിൻ.
അന്തിവാനിന്നലങ്കാരമായ് പൊന്തിടും
ചന്ദ്രക്കലയെ വിരയെ വരുത്തുവിൻ''

133 ആശരനാഥാജ്ഞ കേൾക്കവേ, യന്നാളി-
ലാകെക്കലകളോടൊത്തുദിച്ചുള്ളതാം
രാകാനിശാകരനക്ഷണമാകാശ-
ദേശത്തൊരേടം തൃതീയാകലേശനായ്
അങ്ങെത്തി നിന്നാൻ, ചിരതപസ്സിദ്ധിയാ-
ലെന്യേയിതെങ്ങനെ നേട്ടമന്യത്തിനാൽ?

134 ദൂരെപ്പടിഞ്ഞാറു പൊന്തിയുദിച്ചതാം
ചാരു ചന്ദ്രക്കല കണ്ടോതി കൗണപൻ
''ആരിതൗർവാഗ്നിയോ? ഭൂതലം താങ്ങിടു-
മാദിശേഷൻെറ വിഷപ്പല്ലു താനിതു!
അല്ലെങ്കിലെന്നെ ഹനിക്കവാൻ മൂവന്തി
വല്ലാതെ കോപിച്ചെട്ടത്ത വാളായിടാം.

135 ''പാൽക്കടൽ തന്നിലിവൻ പണ്ടു പൊന്തിയ
തക്കമേ പാർത്തുടൻ ശ്രീനീലകണ്ഠനും
തൽകപർദ്ദത്തിലിവനെയണിഞ്ഞതു-
മുൽകടമാം വിഷമാമെന്നതോർത്തു താൻ! 774

വേലൈ ക്കരലൈ ത്തവിർതെൻറു വിലക്കിമേലൈ
മാലൈ പ്പിറൈപ്പി ളെള്ളയെക്കുവുതിർ വല്ലെയെൻറാൻ.

133 ചൊന്നാ നിരുതർക്കിറൈ യമ്മൊഴി ചൊല്ല ലോടും
അന്നാളി നിരമ്പിയ വമ്മതി യാണ്ടോർ വേലൈ
മുന്നാളി നിളമ്പിറൈ യാകി മുളൈത്ത തെൻറാല്
എന്നാളു മരുന്തവ മൻറി യിയററ ലാമോ.

134 കുടപാലിൻ മുളൈത്തതു കണ്ട കുണങ്ക ടീയോൻ
വടവാവന ലൻറെനിൻ മൺപിടർ വൈത്ത പാമ്പിൻ
വിടവാ ളെയിറൻറെനി നെന്നൈ വെകുണ്ടു മാലൈ
അടവാ ളുരുവിക്കൊടു തോൻറിയ താക മൻറേ

135 താഴുൺ കടിലത്തലൈ വൈത്തതു തണ്ട രങ്കം
മോതു കടലിറ് കിടൈമുന്നു പിറന്ത പോതേ
ഓതു കട്ടവൈത്തൻ മിടററി നൊളിത്ത തക്കോൻ
ഈതു കട്ടവാമെന വെണ്ണിയ വെണ്ണ മൻറേ.

136 "മുൻപോടി വന്നെൻെറ ജീവൻ വിഴുങ്ങിയോ-
രമ്പിളിയാകെക്കുറുകിനാൻ മിന്നൽപോൽ
അമ്പോ! കൊട്ടമ കുറഞ്ഞീലപോൽ; പെരും
പാമ്പിനേക്കാൾ വിഷം കൊച്ചുപാമ്പിന്നു താൻ.

137 "ക്രൂരിരുൾതന്നെ വരട്ടെ, നോക്കട്ടെ ഞാൻ;
സൂര്യനാമമ്പിളിയേക്കാൾ കുളിർത്തവൻ
ദൂരെയകററിനിവനെ, യെനിക്കഴൽ
പാരമുയർത്തുവാൻ പോന്നവനീയിവൻ.
ഈരേഴുപാരിലുള്ളോർക്കു വരുത്തിടും
തീരാത്ത വല്ലായ്മയെന്തു ചൊല്ലാവതും?

138 "ചന്ദ്രക്കല മറഞ്ഞീടവേ വന്നിതു
സാന്ദ്രാന്ധകാരം കരസ്പർശനക്ഷമം
ലേപനസാമഗ്രിവേണ്ടുവോളം ചേർത്തു
വേണമെന്നാൽ വാളുകൊണ്ടറുത്തീടുവൻ
കാണാനഴകുററ തുണ്ടുകളാക്കുവൻ
പാകത്തിലേ തനിക്കട്ടിയായങ്ങനെ.

139 "വെട്ടിയുരുട്ടിപ്പണിഞ്ഞുരുണ്ടാക്കിടാം
കട്ടിയിരുട്ടിനെയെന്ന ചൊല്ലല്പമേ 804

136 ഉരുമൊക്ക വുലൈന്തുയിർ നങ്കിയ തിങ്ക ളോടി–
ന്തിരുമി ച്ചിറുമിൻ പിറൈതീമൈ കുറൈന്ത തില്ലൈ
കരുമൈ ക്കറൈനെഞ്ചിനി നഞ്ചു കലന്ത പാമ്പിൻ
പൊരുമൈ ച്ചിറുമൈക്കൊരു പെററി കുറൈന്ത ത്തുണ്ടോ.

137 കന്ന ക്കനിയുമ്മിരു ടന്നൈയ്യു കാൺട്ട മൻറേ
മുന്നൈ ക്കതിർ നൻറിത കററുതിർ മുൻപു ചാൻറ
റന്നൈ ച്ചുട്ടമെന്നിനി വ്വേഴുല കത്തും വാഴ്വോർ
പിന്നൈ ച്ചില രുയ്വരെൻ റങ്കൊരു പേച്ചു മുണ്ടോ.

138 ആണ്ട പ്പിറൈ നീങ്കലു മെയ്തിയ തന്തകാരം
തീണ്ടറ് കെളിതായ്പ്പല തേയ്പ്പന തേയ്ക്കലാകി
വേണ്ടിറ് കരപത്തിര ത്തിത്തു വിഴുത്ത ലാകി
ക്കാൺടറ് കിനിതായ് പ്പലകത്തു തിരട്ട ലാകി.

139 മുരുടീർ ത്തുരുട്ടറ് കെളി തെൻപതെൻ മുററു മുററി–
പ്പൊരുടീങ്കില് കേൾവി ച്ചുടർപ്പുക്ക വഴങ്ക ലിൻറി–

വെട്ടിവിളങ്ങുമൊളി വളർത്തീടുന്ന
വിദ്യാവിവേകങ്ങൾ തീണ്ടിടാതുള്ളതായ്
ഒട്ടുമേ കാരുണ്യദാക്ഷിണ്യസദ്ഗുണം
കിട്ടാത്ത നീചഹൃദയമായ്ക്രൂരിതുൾ!

140 മാറാതെ ഭൂതലമെല്ലാം നിറഞ്ഞിങ്ങു
പാരാകവേയിത്തിമിരം വിഴുങ്ങവേ
ആ രാക്ഷസേശനോ ചിന്തിച്ചു: "ശങ്കരൻ
ഹാലാഹലമുണ്ടതിനെ മതിക്കാതെ
ഈലോകമെല്ലാം തുലയുമെന്നോരാതെ
നീളേ വമിച്ചതിരുളായ് കുമിഞ്ഞിതേ!

141 "പാലാഴിയിൽ വന്നുദിച്ച ഹാലാഹല-
കോലാഹലമല്ലിതെന്നതു നിർണ്ണയം
ഈലോകമാകവേ നാവിനാൽ നക്കിടാൻ
കാലാഗ്നി കാളവിഷമുണ്ടു വന്നതാം.

142 "അമ്പുമനല്പം നഴയാത്ത മട്ടിലേ
വമ്പിച്ചിട്ടുമീയിരുളിൽ ഞാനാഴവേ
മുമ്പിൽ വിളക്കെന്ന പോലേ തെളിയുന്നി-
തമ്പിലഴകാന്നതാം പവിഴക്കൊടി. 822

കരുടീങ്കി തെന്ന ക്കറിക്കൊണ്ടുകുണ്ണ്ടാട്ട കുൻറി
അരുടീന്ന നെഞ്ചിറ് കരി തെൻപത വ്വന്ത കാരം

140 വിള്ളാതു ചെറിന്തിടൈ മേല്പുറ വീങ്കി യെങ്കും
നള്ളാ വിരുൾ വന്ത കൻ ഞാലം വിഴുങ്ക ലോട്ടും
എള്ളാ തുലകിയാ വൈയ്യും യാവരും വിയ്യ മെൻപതു
ഉള്ളാ തുമിഴ്ന്താൻ വിടമുണ്ട വൊരുത്ത നെൻറാൻ

141 വേലൈ ത്തലൈവ ന്തൊരുവൻവലി യാല് വിഴുങ്കും
ആലത്തി ടൈങ്കുവ തൻറി യറിന്തുണർന്തേൻ
ഞാലത്തൊട്ടു വിൺമുതല് യാവൈയു നാവി നക്ക-
കാല ക്കനെല്കാർ വിടമുണ്ടു കറുത്ത തൻറേ.

142 അമ്പും മനല്പു നുഴൈയാ ക്കന വന്ത കാരത്തു
ഉമ്പർ മഴൈകൊ ണ്ടയലൊ പ്പരിതായ തുപ്പിൻ

താങ്ങിട്ടുന്നായതു തൻതലയിങ്കലേ
തിങ്ങും കറുപ്പാന്ന കാർകൊണ്ടലിൻനിര
താഴത്തൊരമ്പിളിയുണ്ടതിൻ കീഴിലോ
താങ്ങുന്നു രണ്ടിലും നീരിൻ കുടങ്ങളും!

143 "എന്തീമയക്കമെൻ കാമമാൽ മൂലമോ
ഹന്ത! മതിയിനി വേറായി നില്പതോ?
എന്തിതിക്കാണ്മു ഞാൻ? മയ്യു ചാലിക്കിലും
പിൻതിരിഞ്ഞീട്ടമാറുള്ളോരിരുളിലേ
ഇന്ദുവിൻ മണ്ഡലം പൂർണ്ണമായ്ക്കാതണി-
ക്കുണ്ഡലം പൂണ്ട ചുരുളൊട്ടും കാണ്മു ഞാൻ!

144 "തിങ്ങിഞെരുങ്ങും കുചങ്ങൾ, ജഘനവും
താങ്ങി നിന്നീട്ടുമുദരമൊന്നെന്നിയേ
ഭംഗിയെഴുന്നുള്ളോരംഗങ്ങളാകവേ
മങ്ങാതെയങ്ങനെ കാണുന്നു ഞാനിതാ
വിങ്ങും വിഷം കണ്ണിലുള്ളോരു മങ്കയായ്
ഇങ്ങെൻ മനസ്സിലുദിക്കുന്നു മെല്ലവേ!

145 "കണ്ടിരിക്കുന്നു ഞാനീരേഴുലകിലു-
മുണ്ടായ പെണ്മണിമാരെയെല്ലാരെയും

കൊമ്പർ കുരുമ്പൈ ക്കലങ്കൊണ്ടതു തിങ്കടാങ്കി
വെമ്പു ന്തമിയെൻമുൻ വിളക്കെന ത്തോൻറു മൻറേ.

143 മരുളൂട്ട വന്ത മയക്കോമതി മററു മുൺടോ
തെരുളാതി തെന്നോ തിണിമൈയിഴൈ ത്താലു മൊവ്വാ
ഇരുളു ടിരുകുണ്ടല ങ്കൊണ്ടു മിരുണ്ട നീല-
ച്ചുരുളോട്ടും വന്തൊർ ചുടർ മാമതി തോൻറു മൻറേ

144 പുടൈകൊണ്ടെഴു കൊങ്കൈയു മല്കുലും പുല്കി നിറ്കും
ഇടൈകണ്ടില മല്ലതെല്ലാ വുരുവു ന്തെരിന്താം
വിടനങ്കിയ കണ്ണുടൈ യാരിവർ മെല്ല മെല്ല
മടമങ്കൈയ രായെൻ മനത്തവ രായി നാരേ.

145 പണ്ടേ യുലകേഴിനു മുള്ള പടൈക്ക ണാരൈ-
ക്കണ്ടേ നിവർ പോല്വതൊർ പെണ്ണുരു ക്കണ്ടി ലേനാല്

കണ്ടതില്ലെങ്കിലുമേവമഴകേററ-
മാണ്ട വടിവെഴും മങ്കയെ, യാകയാൽ
ഉണ്ടേവമെങ്കിലെൻ സോദരി ചൊന്നതാം
വണ്ടാറണിക്കുഴലാളവൾ നിർണ്ണയം.

146 "എന്നഴൽ കണ്ടു പൊറാതെയസ്സീത താൻ
വന്നാളെനിക്കല്ലമാശ്വാസമേകുവാൻ
ഇന്നെനിക്കാവില്ലിതിനുററ വണ്ണമ-
സ്സുന്ദരിക്കേകുവാൻ പ്രത്യുപകാരവും.
കണ്ണിനാലാകാരഭംഗി കണ്ടോളെൻറ
പെങ്ങ,ളവളെ വരുത്തിൻ, വിരഞ്ഞിനി"

147 കല്പന കേട്ടവരോടിയെത്തീടിനാർ
ശൂർപ്പണഖാതന്നരികി, ലനന്തരം
മൂക്കുമക്കാതുമററ്നു നക്തഞ്ചര-
വർഗ്ഗമുന്മൂലമറുക്കാൻ തുനിഞ്ഞവൾ
നില്ക്കാത്ത കാമം വളർത്തിജ്ജ്വലിപ്പിച്ച
തീഷ്ണകം വേവുമാരാക്ഷസി ചെല്ലയായ്.

148 വഞ്ചകിയായോരവളൊട്ട വാളൊന്നു
തഞ്ചും കരമാന്ന രാത്രിഞ്ചരനോതി: 858

ഉണ്ടെയെനിൻ വേറിനി യെയ്കെ യുണർത്തി നിൻറ
വണ്ടേറു കോതൈ മടവാരിവ രാക മൻറേ.

146 പൂണ്ടി പ്പിണിയാ നുറുകിൻറളു താൻപൊ റാതാൾ
തേണ്ടിക്കൊട്ട വന്തനൾ ചെയ്‌വതൊർ മാറു മുൺടോ
കാണ്ടറ് കിനിയാളരു ക്കണ്ടവട് കേട്ക മാററാല്
ഈണ്ടി പ്പൊഴുതേ വിരൈന്തകൈയെ ക്കുവു കെൻറാൻ.

147 എൻറാ നെനലു കടിതേകിനർ കുവു മെല്ലെ
വൻറാ ണിരുത കുലം വേരററ മായ്‌ന്തല് ചെയ്‌വാൾ
ഓൻറാത കാമ ക്കനലു ട്ടെറ ലോട്ട നാചി
പൊൻറാഴ് കുഴൈ തന്നോടും പോക്കിനൾ പോയ്‌പ്പു കന്താൾ.

148 പൊയ്‌ന്തിൻറ നെഞ്ചിറ് കൊടിയാൾ പുകുന്താളെ നോക്കി
നെയ്‌ ന്നിൻറ കൂർവാളവ നേരുറ നോക്കി നങ്കായ്

"അഞ്ജനലേപിതലോചനയാളൊരു
മഞ്ജുമയൂരിവന്നെന്മുന്നിൽ നില്പവൾ
അഞ്ജസാ ചൊല്ലു നീ, നീയിന്നു ചൊന്നതാം
കഞ്ജാതരമ്യവദനയാം സീതയോ?"

149 "ചെന്താമരക്കണ്ണു, ചെങ്കനിച്ചുണ്ടുകൾ
ചന്തംകലന്ന തോൾ വീരബാഹുക്കളും
പൈന്തേനൊലിമലർ മാലയണിമാറു,-
മേന്തിയപ്പോർവില്ലുമായിതാ നില്പവൻ
ഹന്ത! നീലാഞ്ജനവിഗ്രഹൻ ശ്രീരാമ–
ചന്ദ്ര"നാമെന്നാ നിശാചരി ചൊല്ലിനാൾ.

150 "കാണ്മതു ഞാനെൻെറ കണ്മുന്നിലായൊരു
പെണ്മണിതന്നണി രൂപമാണിക്ഷണം
എന്മുന്നിൽ ഞാനോ നിനയാതിരിക്കുന്നൊ-
രാണിനെപ്പററി നീ ചൊൽവു മായാവിനി!
വന്മായകൊണ്ടു മയക്കുവോൻ ഞാൻ; വെറും
മാനുഷരെൻെറമേൽ മായ കാണിക്കയോ!"

151 "മറെറാന്നിലും മനം ചെല്ലാതൊരാളിലേ
മുററുമൂന്നീ കാമതാപം പെരുകവേ 876

മെന്നിൻറ വാട്കൺ മയിനിൻറെന വന്തെൻ മുന്നർ
ഇന്നിൻറവ ളാങ്കൊ ലിയമ്പിയ ചീതൈ യെൻറാൻ.

149 ചെന്താ മരൈക്കണ്ണൊട്ടു ഞ്ചെങ്കനി വായിനോട്ടു–
ഞ്ചന്താർ തടന്തോളൊട്ടു ന്താഴ്തട കൈകളോട്ടും
അന്താ രകലത്തൊട്ടു മഞ്ചന കുൻറ മെൻറ
വന്താ നിവനാകുമ വ്വല്വി ലിരാമ നെൻറാൾ.

150 പെൺപാ ലൊരു നാനിതു കണ്ടതു പേരൈത നീയീണ്ടു
എൺപാലു മിലാതതൊ രാണരു വെൻറി യെന്നോ
കൺപാ ലുറുമായൈ കവറുതല് കററ നമ്മെ
മൺപാ ലവരേകൊല് വിളൈപ്പവർ മായൈ യെൻറാൻ

151 ഊൻറും മുണർവ പ്പുറമൊൻറിൻ മോടലിൻറി
ആൻറും മുളതാനെടി താഴെച്ച കനററ നിൻറായ്കു

ചുററിലും നിന്മിഴി വീഴുന്നിടങ്ങളിൽ
കററവാർ കേശിയസ്സീതയെക്കാണ്മു നീ
ഏററം പഴയതാം ചൊല്ലിതു മാനസ-
മുററതേ കാമികൾ കണ്ണിലാമെന്നതും".

152 എന്നവളോതവേ ചൊന്നാനരക്കനും
"നന്നിതു; നീയെന്തു രാമനെക്കണ്ടതും?"
"എന്നെ നീക്കീ വിന ചെയ്യുവോ രാഘവ-
നന്നാൾമുതൽ ഞാനവനെ മറക്കുമോ?"

153 "ചേരുമതുശരി; യപ്പൊഴുതെന്നുട-
ലാരുയിരും മെലിയുന്നു വേവുന്നു ഹാ!
ഓരുക! മാലേറി വന്നിട്ടന്നോരെനി-
ക്കാരു തുണ? യെന്തു ചെയ്യുവാനായിട്ടും?"
രാവണനേവമുരയ്ക്കവേ രാക്ഷസി-
താവുമുത്സാഹം കലർന്നു ചൊല്ലീടിനാൾ
"ലോകൈകവീരൻ ഭവാനെന്തിതുവിധം
ശോകവേഗത്തിനാൽ നിസ്സാരനാവതും?"
ആമലർക്കുന്തലാൾ ജാനകിതന്നെയി-
ന്നാര്യനുടനിങ്ങു കൊണ്ടുപോന്നീടണം".

154 എന്നോതി സന്നിധി വിട്ടു നടന്നുപോ-
യന്നിശാചാരിണി; യപ്പൊഴുതാകവേ 894

എൻറുൻ നെതിരേ വിഴിനോക്ക മിടങ്കടോറും
തോൻറും മനൈയാളിതു തൊന്നെറി ത്താക മെൻറാൾ.

152 അന്നാ ഉതുക്കുറ വരക്കനു മന്ന താക
നിന്നാല വിരാമനൈ ക്കാൺകുറു നീയെ നെൻറാൻ
എന്നാളവനെന്നൈ യിത്തീർവരു മിന്നല് ചെയ്താൻ
അന്നാൺ മുതല്യാനു മയർത്തില നാക മെൻറാൾ

153 ആമാമ തട്ടക്കമെ നാമക്കൈയൊ ടാവി നൈയ
വേമാല് വിനൈ യേറ്കിനി വെൻവിടി വാകുമെന്ന-
ക്കോമാ നലകമക്കാരു നീകുമൈ കിൻറതെന്നേ
പൂമാൺ കുഴലാടനൈ വവ്വുതി പോതി യെൻറാൾ.

154 എൻറാ ളകൻറാ ളവരക്കനു മീടഴിന്താൻ
ഒൻറാന മുണർന്തില നാവി യുമൈലന്തു ചോർന്താൻ

ഒന്നുമറിയരുതാത വല്ലായ്മയും
വന്നു ദശാസ്യന്നുയിരും തളർന്നുപോയ്.
നിന്നോർ നടുങ്ങിനാർ; ശേഷിച്ചോരായുസ്സു
തന്ന ബലത്താൽ പിഴച്ചാനരക്കനും!

155 ചത്തുജീവിച്ചപോൽ മന്നനെഴുന്നേററു
സത്വബലം വന്നു ചൊല്ലിനാനിങ്ങനെ
ഭൃത്യരെനോക്കി: "ക്കിനിഞ്ഞു കുളിത്ത നീർ
വീഴ്ത്തീട്ടുമിന്ദുശിലകളാലിന്നുടൻ
തീർക്കണം മണ്ഡപമൊന്നതിന്നായിനി-
ശ്ശില്പിവരന്മാക്കു നല്ല നിർദ്ദേശവും"

156 ചിന്തിച്ച മാത്രയിൽ വന്നാൻ സുരശില്പി
ചിന്തനംകൊണ്ടുമേ തൻകരത്താലുമേ
ചന്ദ്രശിലാമണിമണ്ഡപം തൂണുകൾ
തുംഗങ്ങളായിരം കൊണ്ടു മനോഹരം
അംബുജസംഭവദേവനസൂയാദി—
യങ്കുരിക്കുമ്മാറു തീർത്താൻ പൊടുന്നനെ.

157 കാലവിമോചനാമൂലതാരാവലീ
നാഥൻ പൊഴിക്കുമൊളിയലച്ചീടാതെ 912

നിൻറാരു നടുങ്കിനർ നിൻറുള നാളി നാലേ
പൊൻറാ തുളനായിന നത്തുണൈ പോലുമൻറേ

155 ഇറന്താർ പിറന്താരെന വിന്നുയിർ പെററ മന്നൻ
മറന്താ നുണർന്താനവൺ മാട്ടുനിൻ റാരെ നോക്കി-
ക്കറന്താലെന നീർതരു ചന്തിരകാന്ത ത്താലൊർ
ചിറന്താർ മണിമൺടപ ഞ്ചെയ്കെന ച്ചെപ്പു കെൻറാൻ.

156 വന്താ നെടുവാനരൈ തച്ചൻ മനത്തുണർന്താൻ
ചിന്താ വിനൈയൻറിയു ഞ്ചെയ്‌വിനൈയാനു ഞ്ചെയ്താൻ
അന്താമ നെടുന്തറി യായിര ത്താല മൈന്ത
ചന്താർ മണിമൺടപ ന്താമരൈ യോനു നാണ.

157 കാന്തം മമുതിൻറുളി കാല്‌വന കാല മിനിൻ
വേന്തൻ നൊളിയൻറിയു മേലൊടു കീഴ്‌വി രിത്താൻ

പീയൂഷബിന്ദുസമാനമാം ശീകരം
തോയുന്ന ശീതഗ്ലുകാന്തശിലകളെ
മേല്പകീഴെല്ലാം നിരത്തിയും പൂന്തെന്നൽ
വീയുന്ന ജാലകജാലവും തീർത്തുപോൽ
ഏറ്റുമതുള്ളമഴകുററ കല്പക-
ശാഖികൾകൊണ്ടു പൂഞ്ചോലയും കല്പിച്ചു.

158 പൂണാരണികൊണ്ട വിണ്ണങ്കമാർ, മാററു
പൂണുന്ന പൊന്നണി കൈയ്കളിലങ്ങനെ
കൂരിരുൾപോക്കും മണിദീപികയേന്തി-
യോരങ്ങളിൽ നിരന്നങ്ങു നിന്നീടവേ
മാണിക്യരമ്യ വിമാനത്തിലെത്തിനാൻ
മണ്ഡപാലോകനവ്യഗ്രനായ് രാവണൻ.

159 അല്ലായിരം ചേർന്നുങ്ങിയ പോലെയ-
ച്ചൊല്ലാർന്നിരുൾ പ്പടർപ്പങ്ങുയന്നെങ്കിലും
നല്ല നിലാവൊളി വീശിനിന്നീടുന്ന
നല്ലാർ മുഖങ്ങളാമായിരമമ്പിളി
എല്ലാമൊരുമിച്ചുദിച്ചതു മൂലമാ-
യല്ലോ വിരണ്ടു പാഞ്ഞോടീയിരുൾനിര.

160 ചൊൽപെറും രത്നങ്ങളൊൻപതും ചേർന്നുള്ള
കല്പകസൂനങ്ങൾ ചിന്തുന്ന കാന്തിയിൽ 932

പൂന്തെൻറല് പുകന്തുറൈ ചാളര മുമ്പു ണൈന്താൻ,
ഏന്തും മണിക്കറ്പക ച്ചീതള ക്കാവി ശൈത്താൻ.

158 ആണിക്കമൈ പൊററ്കൈ മണിച്ചുട രാർവിളക്കം
ചേണുററിരുൾ ചീപ്പവണെയ്വ മടന്തൈ മാർകൾ
പൂണിറ് പൊലിവാർ പുടൈ യേന്തിട പ്പൊങ്ക യോളാൻ
മാണിക്ക മാനത്തിടൈ മണ്ടപങ്കാണ വന്താൻ.

159 അല്ലായിര കോടി യടുക്കിയ തൊത്ത തെന്നം
നല്ലാർ മുകമാ നളിർവാനില വീൻറ നാമ-
പ്പല്ലായിര കോടി പനിച്ചുട രിൻറ തിങ്കൾ
എല്ലാ മുടനാ യിരുളോടി യിരിന്ത തൻറേ.

160 പൊററ്പുററന മാമണി യൊൻപതും പൂവിനിൻറ
കററ്പത്തരുവിൻ കതിർ നാണ്ണിഴററ് കമൈററ നാററ

അപ്പൊഴുതാദിത്യമണ്ഡലം നാണിക്ക-
മത്ഭുതദീപ്തി പകലാക്കി രാവിനെ
അക്കനദിക്കവേയന്ധകാരം നീങ്ങി
നില്പതാ നീണ്ട കിരണപ്രഭാവമാം.

161 ദർശനസ്പർശനശബ്ദാദിബോധങ്ങൾ
നിശ്ശേഷമററൊരേ ചിന്തയിലാണ്ടവൻ
മററൊന്നു ചെയ്യുതിനോരാത്തവൻ മൃതി-
യേററുടനാശ പിടിച്ചുവലിക്കയാൽ
മററൊരു ജന്മത്തിൽ വീണ്ടുമുടലൊന്നു
പററുന്നപോലവൻ മണ്ഡപമെത്തിനാൻ.

162 താഴാത്തപസ്സിനാൽ ദേവരാശിച്ചതു
തന്ന പാലാഴിയമൃതൊട്ടും വന്നപോൽ
താരും തളിരും തരംപോൽ പട്ടുള്ള-
താം കുളിർമെത്തയിൽ താനേ ശയിക്കയായ്.

163 ഹാരാവലീരമ്യവാരാംഗനാകേശ-
ചാരുപ്രസൂനമധുവിലേ നീന്തിയും
പാരം സുരഭിലാരാമദേശം പൂകി
മാരന്നു മുററും വിരുന്നേകി വന്നതായ്

വിറ്പറ് റഴിയപ്പകലാക്കിയ താല രുക്കൻ
നിറ്പ ത്തെളികിൻറതു നീൾചുടർമേൻമൈ യൻറോ

161 ഊറോചൈ മുതറ്പൊറി യാവൈയു മൊൻറി നൊൻറു
തേറാ നിലൈയുററതൊർ ചിന്തൈയൻ ചെയ്കൈ യോരാൻ
വേറായ പിറപ്പിടൈ വേട്കൈ വിചിത്ത തീർപ്പ
മാറോ രുടലുററെന മണ്ടപം വന്തു പുക്കാൻ.

162 തണ്ടലി റവഞ്ചെയ് വോർകൾ വേണ്ടിയ തരവേ നല്കും
മണ്ടല മകര വേലൈ യമുതൊട്ടും വന്ത തെന്ന-
പ്പുണ്ടരു ചുരുമ്പു ചേരും പചുമര മുയിർത്ത പൈമ്പൊൻ
തണ്ടളിർ മലരിറ് ചെയ്ത ചീതള ച്ചേക്കൈ ചാർന്താൻ.

163 നേരിഴൈ മകളിർ കൂന്ത നിരൈനമെറ വാച നീന്തി
വേറിയ ഞരള ച്ചോലൈ വേനിലാൻ വിരുന്തു ചെയ്യ

ക്ഷീരാഞ്ചിതം പയോരാശി ജനിപ്പിച്ച
സാരാമൃതത്തിന്നു സോദര്യമാന്നതായ്
നേരായുയിരു പോയോക്കമതേകുന്ന
വാരാന്ന തെന്നലന്നേരത്തുലാവിപോൽ.

164 ജാലകദ്വാരാ നുഴഞ്ഞ മന്ദാനിലൻ
വ്യാലം കണക്കേയസഹ്യമായ് കണ്ടുടൻ
കാലാഗ്നി വിസ്ഫുലിംഗങ്ങളും രക്തവും
മേലേ നയനാവലിപൊഴിച്ചങ്ങിനെ
ആലോലവിഹ്വലചേതസ്സോടും ചൊന്നി-
താരാക്ഷസേശൻ പരിജനം കേൾക്കവേ.

165 "കൂപസ്ഥമാം ജലം ലോകത്തെയെന്നപോൽ
കേവലം ദേവൻ ചപലാനിലൻസ്വയം
കേമത്തമോടിങ്ങു വന്നെന്നെയിങ്ങനെ-
യാപത്തിലാഴ്ത്തിയതത്ഭുതമെത്രയും!
ആരുണ്ടവിടെ? യിവനെയകത്തേക്ക
നേരേ കടത്തിയതാരുവാൻ ചൊല്ലുവിൻ?"
കാവലാണ്ടീടും ഭടരെദ്ദശാനന-
നാവതും വേഗം വരുവാനയച്ചുയായ്

166 അപ്പൊഴതോടിയണഞ്ഞു ഭടജനം;
തീപ്പൊരി വീഴ്ത്തി നോക്കാലേ ദശമുഖൻ;

ആർകലി യഴ്വ ന്തന്ത വമിഴ്തെന വൊരുവ രാവി
തീരിന്ത മുതവറ് കൊത്ത തെൻറല് വന്തിറുത്ത തൻറേ.

164 ചാളര ത്തൂടു വന്തു തവഴ്തല്യ ന്തരിത്ത റേററാൻ
നീളര ത്തങ്കൾ ചിന്തി നെരുപ്പുക നോക്കു കണ്ണാൻ
വാഴ്മനൈ പുകുന്ത താരേണ്ടാർ മാചുണം വരക്കൺ ടന്ന
കോളുറ ക്കൊതിത്തു വിമ്മി യുഴൈയരൈ ക്കൂവി ച്ചൊന്നാൻ.

165 കൂവലി നയിർന്ത ചിന്നീ രുലകിനൈ കുപ്പു റെറന്ന-
ത്തേവരി നൊരുവ നെന്നൈ യിന്നല്യ ഞ്ചെയത്ത ക്കാനോ
ഏവലി നൻറി ത്തെൻറ ലെവ്വഴി യെയ്തി റെറന്നാ-
ക്കാവലി നുഴൈയർ തമ്മൈ ക്കൊണരുതിർ കടിതി നെൻറാൻ.

166 അവ്വഴി യുഴൈയ രോടി യാണ്ടവർ ക്കൊണർന്ത ലോടും
വെവ്വഴി യമൈന്ത ചെങ്കൺ വെരുവുറ നോക്കി വെയ്യോൻ

"ഇപ്പാപി വായുവിന്നെങ്ങിനെ തെന്നലാ-
യുൾപ്പുകി നേരേ, വഴികൊടുത്തുള്ളതാർ?"
കല്പന കേട്ടോതിനാരവർ "ആയവ-
നെപ്പൊഴും നിർബാധമിങ്ങീയവസ്ഥയിൽ"

167 "കാററിനോടൊത്തു ഞാൻ കോപിക്കുകിൽ ഫലം
കല്യാണിസീത കാരുണ്യമേലാസ്സിലോ
കാലനെനിക്കന്തമേകും: വരുത്തുവിൻ
കാര്യജ്ഞരായ സചിവരെ നിങ്ങളോ"

168 അക്ഷണം രാക്ഷസവര്യനിദേശമേ-
ററണഞ്ഞെത്തി മന്ത്രിമാരായ സകലരും
അശ്വങ്ങളിൽ മദമത്തഗജങ്ങളി-
ലാട്ടം കൊടിയാന്ന തേരുകളേറിയും
അങ്ങവർ വന്നു മുനികളും ദേവക-
ളെങ്ങെന്തിതെന്നു മനം ചുട്ടു വാഴ്കവേ.

169 മന്ത്രിമാരോടൊത്തു ചിന്തിച്ചു ചിന്തിത-
മന്തരമെന്നിയേ ചെയ്യാൻ പട്ടതമൻ
അന്തരാ നിർണ്ണയം ചെയ്തു വിഹായസ്സി-
ലന്തരമില്ലാതെ പോം വിമാനത്തിലായ് 988

ചെവ്വഴി തെൻറ ലോറ്കം ത്തിരുത്തിനീർ നീർകൊമലന്ന
ഇവ്വഴി യിരുന്ത കാലൈ ത്തമൈടയവറ്കിലെല്ല യെൻറാർ.

167 കാററിനോൻ റമൈന്നെ വാളാ മുനിതലിററ്കണ്ട തില്ലെ
ക്കുററുവന്തമൈന്ന യിന്നേ കുറുകമാററ് കുറിത്ത വാററാല്
വേററരു കരുകട് ചീതൈത മെയ്യരുൾ പുനൈയേ നെൻറാല്
ആററലാ ലട്ടത്ത തെണ്ണു മമൈച്ചരൈ ക്കൊണർതി രെൻറാൻ.

168 ഏവിന ചിലത രോടി യേയെൻ മളവി ലെങ്കും
ക്കുവിനർ ക്കുവ ലോട്ടു കുറുകിനർ കൊടിത്തിൺ ടേരർ
മാവിനർ ചിവികൈ മേലർ മുമ്മത ക്കളിററർ വൈയ
ത്തേവരും വാനന്തന്നി റേറവരു ഞ്ചിമൈന്ത ചിന്ത.

169 വന്ത മന്തിരിയ രോട്ടു മാചറ മനത്തി നെണ്ണി
ച്ചിന്തെയി നിനൈന്ത ചെയ്യു ഞ്ചെയ്കൈയൻ റെളിവി നെഞ്ചൻ

ഹന്ത! മററാരുമില്ലാതെയേറീടിനാൻ
പംക്തിമുഖൻ കാമചിന്താപരവശൻ
ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹകർമ്മം മാരീച-
മന്ദിരത്തിങ്കലേയ്ക്കല്ലോ ഗമിച്ചതും.

മാരീചൻ

170 പംക്തിമുഖൻതാൻ വന്നതു കണ്ടു
ഭയന്നു, മനസ്സു കലങ്ങി നീല-
പർവ്വതതുല്യകളേബരനാമവ-
നുപചാരാദികൾ ചെയ്തു സമസ്തം
പരമാർത്ഥത്തെയറിഞ്ഞീടാതുരു
— കൗതുകപൂർവ്വം മാരീചൻ
പരമഴകാന്ന മുഖത്തെപ്പാർത്തു
പറഞ്ഞാനേവം ചിലതെല്ലാം:-

171 "ചന്തം കലരും കല്പകതരുവിൻ
തണലിൽപാർക്കും ദേവേന്ദ്രനു-
മന്തകനും ഭയമുളവാക്കും പടി-
യരചാളുന്ന ഭവാനിന്നേവം
എന്തേ കഷ്ടം! സങ്കടകരമി-
ക്കാട്ടിൽത്താനേയെളിമകലന്നോ-
നെന്നതുപോലേ വന്നതുമിപ്പോ-
ളെന്നതുമെന്നോടരുൾചെയ്യൂ."

അന്തര മെച്ചല്"വ താണ്ടോർ വിമാനത്തി ലാരുമിൻറി
ഇന്തിയമടക്കി നിൻറ മാരീച നിരുക്കൈ ചേർന്താൻ

170 ഇരുന്തമാ രീചനന്ത വിരാവണ നെയ്"ത ലോട്ടും
പൊരുന്തിയ പയത്തൻ ചിന്തൈ പൊരുമുററു വെരുവു കിൻറാൻ
കരുന്തട മലൈയ ന്നാമനെ യെതിർകൊണ്ടു കടൻകൾ യാവും
തിരുന്തിയ ചെയ്തു ചെവ്വി തിരുമുക നോക്കിച്ചെപ്പും

171 ചന്ത മലർത്തൺ കററ്"പക നീഴ ററലൈവററ്"കും
അന്തകനുക്കു മഞ്ച വട്ടക്ക മരചരശവായ്"
ഇന്ത വനത്തന്നിന്ന ലിരുക്കൈ ക്കെളിയോരിൻ
വന്ത കരുത്തൻ ചൊല്ലുതി യെൻറാൻ മരുൾകിൻറാൻ.

172 ആയതു കേൾക്കെയുരച്ചാൻ രാവണ-
"നായതുപോലെന്നുയിരിതു കാന്തേ,
നായാസപ്പെ,ട്ടെങ്കിലുമിപ്പോ-
ളവശതയാണേൻ, പോയീ പൊലിമ!
അററു പുകഴും മേന്മയും; മതിനുടെ
കാരണമെങ്ങനെ ചൊൽവു ഞാനും;
അതു ചെയ്യെന്നാലമരകൾ കൂടെ-
യപമാനത്താൽ തല താഴ്ത്തും!

173 വന്മ വളന്നിതു മനുജർക്കെല്ലാം;
മററന്തവരോ വാളാലേ
നിന്മരുമകളുടെ കാതുകൾ രണ്ടും
മൂക്കുമറുത്തൊരു നിലയാന്നാർ!
മേന്മയെഴും മമ വംശത്തിന്നും
നന്മയെഴും നിൻ തറവാടിന്നും
തിന്മ വരാനിനിയെന്തേ വേണ്ടു,
നിന്മനതാരിൽത്തേറിയുരക്കു.

174 പൊങ്ങും കോപം പൂണ്ടെന്നിളയോർ
പോക്കു തുനിഞ്ഞാരന്നേരം
പോർവില്ലൊന്നാലൊരുവൻ താനേ
പോക്കീയവരുടെ നാളാകെ!

172 ആന തനൈത്തു മാവി തരിത്ത നയർകിൻറേൻ
പോനതു പൊറ്പ്പു മെൻമൈയു മററൻ പുകഴോടും
യാന തുനക്കിൻ റെങ്ങ നരൈക്ക നിനിതെന്നാ
വാന വരുക്ക നാണ തടക്കും വഴൈച മന്നോ.

173 വൻമൈ തരിത്താർ മാനുടർ മററ കവർവാളാല്
നിൻ മരു കിക്ക നാചി യിഴക്ക നിലൈ നേർന്താർ
എൻമര പുക്ക നിൻമര പുക്ക മിതൻ മേലോർ
പുൻമൈ തെരിപ്പിൻ വേറിനി യെറേ പുകല്വേലോയ്.

174 തിരുക ചിനത്താർ മുതിര മലൈന്താർ ചിറിയോർനാം
പൊരുകിന നെൻറാല് വെൻറി നലത്തിറ് പഴിയൻറോ

പോരിൽത്തിറമാണ്ടുള്ളൊരു നമ്മുടെ
പോക്കററു, നിന്മരുമക്കൾ ഹാ
പോയീ; യിനി നാമിരുകൈയ്പേറി-
സ്സുഖമായിങ്ങനെ വാഴാനോ?

175 പകയുടെ ചൂട്ട തണുക്കാതുള്ള
പുകഞ്ഞീടുന്നു: പിളക്കുന്നു
പകരം പൊരുതുവതിന്നായുന്നീ-
ലവരൊരു പൊഴുതും സമരല്ലല്ലോ
പവിഴച്ചുണ്ടെഴുമൊരു പൂവല്ലി-
ക്കൊടിയെക്കൊൾവേ, നതിനു തുണച്ചി-
പ്പുഴി നിന്നാലേ നീക്കാൻ വന്നേ-
നിന്നിവിടേയ്ക്കായെന്നറിയേണം"

176 ഇച്ചൊല്ലെല്ലാം ചൊല്ലിയരക്ക-
നെരിതീതന്നിലൃുക്കിട്ടാൽ പോ-
ലച്ചതി ചെയ്യും കഥയതു സകലം
ചെവിയിൽപെട്ടതു നേരത്തേ
"ഛരീഛരീ"യെന്നഥ കാതുകൾ പൊത്തീ
ചിത്തം തെല്ലു കുഴഞ്ഞും പിന്നെ-
ച്ചീത്തൊരു ധൈര്യം പൂണ്ടുടനേ ചില
വാക്കുകളോതീ മാരീചൻ.

ഇരുകൈ ചുമന്താ നിനിതി നിരുന്താ നികല്വേലുൻ
മരുക തലന്താ രൊരുവൻ മലൈന്താൻ വരിവില്ലാല്.

175 വെപ്പുഴി യാതെൻ നെഞ്ചെ മുലന്തേൻ വിളികിൻറേൻ
ഒപ്പുഴി വെൻറേ പോർചെയ ലൊല്ലേ നടൻവാഴും
ഇപ്പുഴി ചെവ്വായ് വഞ്ചിയെ വെളവത്തുണൈ കൊണ്ടിട്ടു
ഇപ്പുഴി നിന്നാ ററീരിയവദന്ത നിവണെൻറാൻ.

176 ഇച്ചൊ ലനൈത്തു ഞ്ചൊല്ലി യരക്ക നെരികിൻറ
കിച്ചി നരുക്കി ട്ടയ്ത്തന നെന്ന ക്കിളരാമുൻ
ചിച്ചി യെനത്തൻ മെയ്ച്ചെവി പൊത്തി ത്തെരുമന്താൻ
അച്ച മകററി ച്ചെററ മനത്തോ ടറൈ കിൻറാൻ.

177 ''മന്നവ! നിന്നുടെ വാഴ്ച കഴിഞ്ഞു;
മതിയും ഹന്ത! മറഞ്ഞു; നിന്നാൽ
വന്നവയല്ലിവ; വിധിബലമതിനുടെ
ഫലമെന്നല്ലോ ഞാനോരുന്നു.
ഇന്നിനിതാവില്ലരചെച്ചുന്നതു-
മെന്നാലും ഞാനിതമായുള്ളതു
ചൊന്നിടുവേ''നെന്നോതിപ്പലതും
നന്നായുള്ളൊരു വഴി ചൊല്ലി.

178 ''പല പല കാലം തലയും കൈയ്യു-
മറുത്തത്തീയ്യിൽ ഹോമിച്ചല്ലി
നിലയില്ലാത തപസ്സേ ചെയ്തു
നീയുണ്ണാതേയുടലുയിർ വാട്ടി!
ഉലയാ നിലയതു പിന്നല്ലീ നീ
നേടീ സകലവുമുടനടിയിപ്പോൾ
തുലയാറാകുന്നാകിൽ നിനക്കതു
വീണ്ടും കൊള്ളാനുണ്ടോ ഭാഗ്യം?

179 ''വേദവിദാംവര! ധർമ്മപഥത്താ-
ലല്ലീ, യഥാവാ ചൊല്ലുക നീയും
വേദവിരുദ്ധം കർമ്മം ചെയ്തോ
മേന്മേൽ സിദ്ധികളെല്ലാം നേടീ?

177 മന്നാ നീനിൻ വാഴ്വൈവെ മുടിത്തായ് മതിയററായ്
ഉന്നാ ലൻറീ തുഴ്വിനൈ യെൻറേ യുണർകിൻറേൻ
ഇന്നാ വേന്ദ മിയാനി തുരൈപ്പ നിന്മെന്നാ-
ച്ചൊന്നാ നൻറേ യന്നവൻക്കു ത്തുണിവെല്ലാം

178 അററ കരത്തോ ടുൻറലൈ നീയേ യന്നമുന്നിൽ
പററിനൈ യുയ്ത്തായ് പറ്പല കാലം പചിക്കുര
ഉററുയി രുള്ളേ തേയ വുലന്തായ് പിന്നൈയൻറോ
പെററ നൈ ചെല്വം പിന്ന തികഴ്ന്താറ് പെറലാമോ.

179 തിറത്തിറ നാലോ ചെയ്തവ മുററി ത്തിരുവുററായ്
മുറത്തിറ നാലോ ചൊല്ലുതി ചൊല്ലായ് മറൈ വല്ലോയ്

വേദോക്തം സദ്ധർമ്മം ചെയ്തഥ
സാധിച്ചുള്ളവയെല്ലാമിപ്പോൾ
വേദവിരുദ്ധമധർമ്മം കർമ്മം
കൊണ്ടു തുലയ്ക്കാനായ് തുടരുന്നോ?

180 "നമ്പുന്നോരുടെ നാട്ടുകൾ കൊൾവോർ
നാട്ടുനടപ്പില്ലാത തരത്തിൽ
നാട്ടാരോട്ടരു വാരം കൊൾവോർ
പരദാരത്തെക്കൊള്ളുന്നോരും
നന്നായോർക്കുക വത്സാ! ധർമ്മം
താനേയവരെയഴിക്കും നൂനം;
നന്നേ ദുഷ്ടതയുള്ളവരോരോ
നേടീ രക്ഷയിതിങ്കൽനിന്നും?

181 "ഇന്ദ്രനഹല്യാസൗന്ദര്യത്താ-
ലെന്താപത്തിൽപെട്ടു വലഞ്ഞാൻ;
ഇന്ദ്രനുതുല്യമാക്കാക്കെല്ലാ-
മേറെയെന്നോർക്കുക വൻതാപം.
ചെന്താർമങ്കയ്ക്കൊപ്പാം മങ്കകൾ
നിൻതിരുവുടലെപ്പുണർന്നീലേ?
മന്ത്രം കെട്ടവരേപ്പോൽചൊൽവൂ
മതി നീ കെട്ടു മയങ്ങിപ്പോയ്!

അറത്തിറ നാലേ യെയ്തിനൈ യൻറോ വരുനീയും
പുറത്തിറ നാലേ പിന്നു മിഴക്ക പ്പുകുവായോ.

180 നാര കൊണ്ടാർ നാടു കവർന്താർ നടൈയല്ലാ
വാര കൊണ്ടാർ മററൊരു വർക്കായ് മനൈവാഴ-
ന്താര കൊണ്ടാ രെൻറിവർ തമ്മൈ ത്തരു മന്താൻ
ഈരുകണ്ടായ് കണ്ടക രുയ്ന്താ രെവരെയാ.

181 അന്തര മുററാ നകലികൈ പൊററ്പാ ലഴിവുററാൻ
ഇന്തിര നൊപ്പാ രെത്തനൈ യോർനിൻ റിരുവുൺപാർ
ചെന്തിരു വൊപ്പാ രെത്തനൈ യോർനിൻ റിരുവുൺപാർ
മന്തിര മററാ രുററ തുരൈത്തായ് മതിയററായ്.

182 "താന്തോന്നിത്തം ചെയ്താൽ പഴിയും
പാപവുമെല്ലം; നിന്നുടെയാശകൾ
ഹന്ത! നടക്കില്ലില്ലാ, നിർണ്ണയ;-
മെന്തായാലും നേട്ടന്നാകിൽ
തന്തിരുവടിയാം രാമൻ നിന്നുടെ
സന്തതിയോട്ടം സാമ്രാജ്യത്തി-
ന്നന്ത്യം കാണും ശാപസമം നിജ-
ചാപം വിട്ട ശരത്താൽ നൂനം.

183 "ചൊന്നാലും നീയെണ്ണുകയില്ലെൻ
വാക്കുകൾ, നിന്നുടെ സേനാധിപനായ്
നിന്നോനല്ലീ ഖര, നവനെത്തൻ
സന്നാഹത്തോടൊമിച്ചല്ലോ
കൊന്നാൻ രാഘവനൊരു വില്ലേന്തി
തന്നെത്താനേ കരുളു നീയിഹ
വന്നാനിനകുലനന്ദനനവനി-
ഞ്ഞൊന്നോടേ നിൻകുലമേ കൊയ്യാൻ.

184 "വീരവിരാധസമാനപരാക്രമിക-
ളാരു, ണ്ടവനെ ശ്രീരാമൻ
ക്ഷുരമ്പാലേ സുരപുരി തന്നി-
ലയച്ചെന്നുള്ളതു തേറുമ്പോൾ

182 ചെയ്താ യേന ന്തീവിനൈ യോട്ടം പഴിയല്ലാല്
എയ്താ തെയ്താ തെയ്തി നിരാ മന്വലകീൻറാൻ
വൈതാ ലന്ന വാളികൾ കൊണ്ടും വഴിയോട്ടം
കൊയ്താ നൻറേ കൊററ മുടിത്തുൻ കഴവെല്ലാം

183 എൻറാ ലെന്നേ യെണ്ണലൈ യേനീ കരനെൻപാൻ
നിൻറാ നൈക്ക മേലുള നെന്നു നിലൈയമ്മാ
തൻറാ നൈക്ക ററാരൊട്ട മാള ത്തനവൊൻറാല്
കൊൻറാൻ മുററു ങ്കൊല്ല മനത്തി റ്കറികൊണ്ടാൻ.

184 വെയ്യോർ യാരേ വീരവിരാതൻ റുണൈവെയ്യോർ
ഐയോ പോനാ നമ്പൊട്ട മുമ്പർ ക്കവനെൻറാല്

ആരൊരുവൻ ഹാ! നമ്മളിലുണ്ടാ-
മെന്നതു ഞാനിന്നോർക്കുംതോറും
പാരം പരവശമെന്മന, മഴലി-
ന്നേറെ വളർത്തീ നിന്മൊഴിയിപ്പോൾ.

185 ചത്തവർ ചത്താർ, നീയിനിയേതും
ചാവുന്നോർ തൊഴിൽ ചെയ്യൊല്ലാ
കൃത്യമതും നീയേററാലാക്കൊരു
മുക്തി ലഭിക്കും മൃത്യുവിൽ നിന്നും
ഇദ്ധരയാണ്ടോരെത്ര പെരുമ്പോർ,
ധർമ്മച്യുതിവന്നുള്ളോർക്കെന്തഭി-
വൃദ്ധി? നിനച്ചാൽ പുകഴാണ്ടുള്ളോ-
രെത്രയുണ്ടാ, മതിവിരളം!

186 "എന്നനുജന്നും തായയ്ക്കും മേ-
ലുന്നിയ ശരമേ വിട്ടൊരു രാമൻ,
തന്നരികത്തു വസിച്ചീട്ടന്നൊരു
തന്നനുജാതനുമൊരുപോലെ
കുന്നിക്കുന്നൊരു വീര്യത്തിൻ മു-
ന്നെന്നുടെ ശൗര്യം ഹന്ത! തളർന്നു!
തന്നെ നട്ടങ്ങിട്ടന്നു ഞാനും;
തൻ നാമത്താലഴലേറുന്നു!

ഉയ്‌വാർ യാരേ നമ്മി നെനമക്കോൺ ടുണർതോറും
ഐയാ നിൻറേ നീയി തുരൈത്ത നലിവായോ.

185 മാണ്ടാർ മാണ്ടാർ നീയിനി മാറ്വാർ തൊഴില്‌ചെയ്യ
വേണ്ടാ വേണ്ടാ മെയ്‌തിടി ലുയ്‌വാൻ വിതിയുണ്ടോ
ആണ്ടാ രാണ്ടാ രെത്തനൈ യെൻകോ വറ നോനാർ
ഈണ്ടാ രീണ്ടാർ നിൻറവ രെല്ലാ മിലരൻറോ.

186 എമ്പിക്കുമെൻ നമൈനെ തനക്കു മിറുതിക്കോർ
അമ്പുയ്‌ക്കുമ്പോർ വില്ലി തനക്കു മയനിറ്‌കു
നമ്പിക്കും മെന്നൺമൈ തവിർന്തേ തണർവുറേറ
കമ്പിക്കു മെൻ നെഞ്ചവ നെൻറേ കവല്‌കിൻറേൻ

187 "നിന്നും ചെന്നും വാഴുന്നവകളി-
ലൊന്നും തന്നേ നിലനില്ക്കില്ലെ-
ന്നുന്നതമായോരുണ്മയെ മുററും
നന്നായ് ഞാനിന്നറിയുന്നേൻ
എന്നുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുക നീയീ
നിന്ദ്യം കർമ്മം കൈവിട്ടീടുക
ധന്യതയാളും നിലയിൽത്തന്നേ
നിന്നീടുക നീണാളേ വത്സ!"

188 "ഗംഗാധരധരിത്രീധരം കൈയ്യുളി-
ലങ്ങനെതന്നെ യെടുത്തോരെൻ പൗരുഷം
ഇങ്ങൊരു മർത്ത്യൻെറ മുമ്പിലോ ഞാനുടൻ
ഭംഗമാക്കീടണമെന്നുരയ്ക്കുന്നുവോ?"
അംഗാരമക്ഷണമക്ഷിയിൽ ത്തിങ്ങി ഭ്രൂ-
ഭംഗങ്ങൾ ഫാലത്തിലേറിത്തുടിച്ചു പോയ്.

189 "ചിന്തിച്ചതില്ല നടന്നതൊന്നും ഭവാൻ
ഹന്ത! നിസ്സാരീകരിച്ചിതെൻ ലക്ഷ്യവും.
സ്വന്തസഹോദരി തന്നുടെ നാസിക
കൃന്തനം ചെയ്യവൻ തന്നെപ്പുകഴ്ത്തി നീ!
എന്തിനും മീതെയായ് ച്ചെയ്യോരിത്തെററു ഞാൻ
ക്ഷന്തവ്യമായിക്കരുതിയടങ്ങുവേൻ" 1066

187 നിൻറുഞ്ചെൻറും വാഴ്‌വന യാവു നിലൈയാവാല്
പൊൻറും മെന്നും മെയ്മ്മൈ യുണർന്താം പുലൈയാടറ്കു
ഒൻറും മുന്നാ യെന്നുരൈ കൊള്ളാ യുയർചെല്വത്തു
എൻറും മെൻറും വൈകുതി യൈയാ വിനിയെൻറാൻ.

188 കങ്കൈ ചടൈ വൈത്തവ നൊടുങ്കയിലൈ വെറ്പോർ
അങ്കൈയി നെടുത്ത വെന താണ്ടൊഴിൻ മണിത്തോൾ
ഇങ്കൊർ മനിതറ് കെളിയ വെൻറനൈ യെനത്തൻ
വെങ്കണെരി യപ്പുരുവ മീതുറ വിടൈത്താൻ.

189 നികഴ്ന്തതൈ നിനൈന്തിലൈ യെനെഞ്ചിനിലൈ യഞ്ചാതു
ഇകഴ്ന്തനൈ യെനക്കി ളൈയ നങ്കൈമുക മെങ്കും
അകഴ്ന്തനൈയ തൊപ്പുറ വനൈത്തവനൈ യൈയാ
പുകഴ്ന്തനൈ തനിപ്പിഴൈ പൊറുത്ത നെനി യെൻറാൻ.

190 തന്നൊട്ടു കോപിച്ചടങ്ങാത്ത രാവണൻ
തന്നെ വീണ്ടും കോപമാണ്ടിട്ടമെന്നതിൽ
ഒന്നുമേ ചാഞ്ചല്യമില്ലാതൊരുമയായ്
ചൊന്നിടാനോക്കാതെയോതി മാരീചനും
"ഇന്നു നീ കോപം കലന്നു നിന്നൊട
ല്ലെന്നു ചിന്തിക്ക നിൻ വംശത്തിനോട്ടുതാൻ
എന്നോട്ടു കോപിക്കിലെന്തേ ഫലമതി-
ലൊന്നുമെനിക്കു വരാനില്ലതോരണം.

191 "വന്മലയൊന്നെട്ടത്തെന്നു നീ ചൊന്നൊരു
മേന്മയെന്താ, മിച്ചരിതമറിയുമോ?
അമ്മതിചൂഡൻ വലിച്ച മഹാഗിരി
സമ്മിതമീവില്ലൊടി' ക്കെന്നു ചൊൽകവേ
(മുന്നൊരു നാളിൽ ഞാണേററി വളച്ചതു–
മന്നിമിഷമതു ഭിന്നമായ് പോയതും
ഇന്നീയറിഞ്ഞതുമില്ലയോ, വില്ലതു
വിണ്ണുളവററതാം മേരുതാനല്ലയോ?

192 "ഏതുമറിയുന്നതല്ല നീ, യെന്മൊഴി
യേതുമേ വിക്കഴിഞ്ഞീടാതെ കേൾക്കെടോ.
ഹാ! തുലയുന്നു രിപുകുലം രാഘവൻ
പോർ തുടങ്ങാൻ കാപ്പണിവതിൻ മുന്നമേ. 1086

190 തന്നൈ മുനി വുററതു കട്ടകവി ലോമൈന
പ്പിന്നൈ മുനി വുററിട്ട മെനത്തവിർതല് പേണാതു
ഉന്നൈ മുനി വുററുനക ലന്നൈതമുനി വുററായ്
എന്നൈ മുനി വുററിലൈയി തെന്നന വിചൈത്താൻ

191 എട്ടത്ത മലൈ യെനിനൈയി നീചനികല് വില്ലായ്
വടിത്ത മലൈ യെയിതു വലിത്തിയെന വാരി–
പ്പിടിത്ത മലൈ നാണിടൈ പിടിത്തൊരുവൻ മേനാൾ
ഒടിത്ത മലൈ യുമ്പർ മുകട്ടു ററമലൈ യൻറോ.

192 യാതു മറിയാവുരൈകൊ ളായിക ലിരാമൻ
ഥക്കാമൈ പുനൈ യാമ്പനയിർ കൊമൈള്ളപട്ടു മൻറേ

പേയ്മതിയാലൊരു പെണ്ണായ്ക്കരുതൊലാ
സീതയെ, രാക്ഷസർ ചെയ്ത പാപത്തിനെ!

193 "നെഞ്ചെൻെറ യാഹാ! പറയടിക്കുന്നു നീ
വഞ്ചനചെയ്യും വംശത്തെയെന്നോക്കവേ
അഞ്ചുന്നിതെൻ ജീവ, നായതറിയുവാൻ
തഞ്ചമില്ലാ നിനക്കെന്നതറിവു ഞാൻ
നഞ്ചുംതിന്നുമന്നോക്കരിക നിന്നായതു
നന്നെന്നു ചൊൽവതും നല്ലതിനാകുമോ?

194 "ഈശൻെറ ലോകവും മററു ലോകങ്ങളു-
മാശു നിമിഷാന്തരത്തിൽ മുടിച്ചിടും
ആശുഗം ദിവ്യം പലതുമരുളിനാൻ
കൗശികൻ രാമ, നവ സേവ ചെയ്വിതു.

195 "ആയിരം കൈയ്കളുടയ കൃതവീര്യ-
നായവനെ മഴുകൊണ്ടൊരു മാത്രയിൽ
ആയുസ്സുപോക്കിയോൻ തൻെറ വീര്യത്തെയു-
മായതോടൊപ്പം വരിവില്ലുതന്നെയും
ആയത്തമാക്കിയ രാമൻെറ മേന്മയി-
ന്നായവണ്ണം നാമറിയുവതെങ്ങനെ? 1102

പേതൈമതി യാലിഹ്റതാർ പെണ്ണുരുവ മെൻറായ്
ചീതൈയുരു വോനിരുതർ തീവിനൈ യതൻറോ.

193 ഉഞ്ചുപിഴൈ യായുറവീ നോട്ടമെന വുന്നാ
നെഞ്ചുപറൈ പോതുമതു നീനിനൈയ കില്ലായ്
അഞ്ചുമെന താരുയി രറിന്തരുക നിൻറാർ
നഞ്ചുനുകർ വാരെയിതു നൻറെനലു നൻറോ

194 ഈചൻ മുത ലാകവിമൈ യോരുലക മറൈറ-
ത്തേച മുതൻ മുററുമൊ രിമൈപ്പിനുയിർ തിന്ന-
ക്കോചിക നളിത്തകട വുട്പടൈ കൊതിപ്പോടു
ആചില കണിപ്പില വിരാമനരു ണിറ്പ.

195 ആയിരമ ടറ്കൈയുടൈ യാനൈ മഴുവാളാല്
ഏയെന മുരൈക്ക ളുയിർ ചെററവെതി രില്ലോൻ
മേയവിറൻ മുററുവരി വെഞ്ചിലൈയി നോടും
തായവൻ വലിത്ത കൈമൈ യിമുറു തകൈ ത്തോ

196 'വേദനിപ്പിക്കുന്നതാം കാമവിഷം മൂത്തു
വെന്തുനീറും നിന്നുടൽ വാടിയാകവേ
വൈകൃതവാക്യങ്ങളോതി, യിതെത്രയും
വൈകാതെ നാശഗത്തോന്മുഖമാക്കിട്ടും
മാതുലൻ, ഞാൻ കുലപൂർവ്വികനിങ്ങനെ
യോതിനേൻ, വത്സ! നീ മാറിയൊഴിയുക."

197 എന്നോതിയ കാര്യമെത്രയെന്നാകിലും
എണ്ണുമാറോതിയ മാരീചനെപ്പരം
നിന്ദ്യനായ് കണ്ടു നിശാചരനോതിനാൻ
"നന്നനന്നമ്മയെക്കൊന്നവനിൽ ഭയം!
നിന്നെയുമിന്നൊത്തൊരാണായ്കരുതുവാ-
നുന്നിയാലെത്രയോ ചിത്രം വിചിത്രമേ!

198 "ദിഗ്ഗജവ്യൂഹമൊളിക്കെ, ദ്ദിവാലയ-
രൊക്കെ നിലതെററി നില്ക്കവേ, വാനകം
മിക്കതും ധൂമിലമാക്കി, യെന്നാജ്ഞതൻ
ചക്രമീലോകത്തിലെങ്ങും നടത്തവേ
ധിക്കരിച്ചീട്ടും ദശരഥമന്നൻെറ
മക്കളിന്നെന്നെയെന്നെത്ര വിചിത്രമേ!

195 വേതനൈചെയ് കാമവിട മേലിട മെലിന്തായ്
തീതുരൈചെയ് തായിനൈയ ചെയ്കൈ ചിതൈവൻറോ
മാതുലൻ മായ്മരപിൻ മുനൈയുറ വന്തേൻ
ഈതുരൈ ചെയ്തേ നിതനൈ യെനൈത്ത തവീർകെൻറാൻ.

197 എന്നവുരൈ യത്തനൈയു മെത്തനൈയു മെണ്ണാ-
ച്ചൊന്നവനൈ യേചിന വരക്കർപതി ചൊന്നാൻ
അന്നൈ യുയിർ ചെററവനെ യഞ്ചിയുരൈ കിൻറായ്
ഉന്നൈയൊരു വറ്കൊരുവ നെൻർണർകൈ നൻറോ

198 തിക്കയ മൊളിപ്പതിലൈ തേവർകെട വാനം
പുക്കവ നിരുക്കൈ പുകൈ വീത്തുലകം യാവും
ചക്കര നടത്തുമെനൈ യോതയര തൻറൻ
മക്കണലി കിറ്പരിതു നൻറുവലി യൻറോ.

199 "മൂലോകവും വെററിയാണ്ടോരെനിക്കെതി-
രാളിയുണ്ടെന്നതിൻ മേലിമ്പമെന്തുവാൻ?
എന്നാജ്ഞകൊൾവതേ ധമ്മമമാത്യരോ
മന്നരെക്കാക്കണം, വിക്കഴിഞ്ഞീടൊലാ.

200 "എന്നെ മറുക്കുമെന്നാകിലീ വാളിനാൽ
നിന്നെയറുത്തെൻ മനക്കറപോക്കുവൻ
സന്ദേഹമില്ല; നീ ജീവിപ്പൊളം വെറു-
ക്കുന്നതാം കാര്യമുരസ്സാതെ വാഴണം.
ചൊന്നതു കേൾക്കണ;മെൻെറ നിദേശങ്ങ-
ളൊന്നും പിഴയാതനുസരിച്ചീടണം."

201 അരക്കനേവം ചൊൽകെ
മാരീചൻമനം തന്നി-
ലുറച്ചാൻ "അഹങ്കാരം
കൊണ്ടവരഴിഞ്ഞീട്ടും
അകത്തു കാമം മുററി
നില്പവർ നശിച്ചീട്ടും
പരക്കെ നിരന്നീട്ട-
മുണ്ടതാനിതു നൂനം"
ഉരുക്കുചെമ്പിന്നുള്ളിൽ
തിളസ്സും വെള്ളംപോലെ-
യടക്കീ തന്നുള്ളത്തിൽ
ജ്വലിക്കും കോപം സ്വയം. 1236

199 മൂവുല കിനുക്കമൊരു നായക മുടിത്തേൻ
മേവലർ കിടൈക്കിനി തൻ മേലിനിയ തുണ്ടോ
ഏവല് ചെയ കിററിയെന താണൈ വഴി യെണ്ണി
ക്കാവല് ചെയമൈ ച്ചർകട നീ കടവതുണ്ടോ.

200 മറുത്തനൈ യെനപ്പെറിനു നിന്നൈവടി വാളാല്
ഒറുത്തന മനക്കുറൈ മുടിപ്പതൊഴി കല്ലേൻ
വെറുപ്പന കിളത്തലുറു മിത്തൊഴിലൈ വിട്ടേൻ
കുറിപ്പിൻവഴി നിററിയുയിർ കൊണ്ടുഴലി നെൻറാൻ.

201 അരക്കനഹ് തുരൈത്ത ലോട്ട മറിന്തന നടങ്കി നെഞ്ചം
തരുക്കിനർ കെട്ടവ രൻറേ തത്തുവ നിലൈയി ററാൻറോ
ചെരുക്കിനി ററീർത്തു മെൻപാർ തമ്മിനാർ ചെരുക്ക രെന്നാ
ഉരുക്കിയ ചെമ്പിൻററ നീരെന വുരൈക്ക ലുററാൻ

202 പിന്നെ മാരീചനവൻ
തന്നോട്ട ചൊന്നാൻ "നിൻെറ
നന്മയെക്കരുതിഞാ-
നണ്മയെച്ചൊന്നേനേവം
ഇന്നെനിക്കാപത്തുണ്ടാ-
മെന്നുള്ള ഭയത്തിനാൽ
മന്നവ! മറിച്ചൊന്നു
ചൊന്നതല്ലറിഞ്ഞാലും.
നന്മയും തിന്മകളും
തിരിച്ചു ചൊല്ലും വാക്യ-
മുണ്മയിലാപൽക്കാല-
ത്താരുമേ കേൾപ്പോരല്ലാ
കന്മഷകാര്യത്തിങ്കൽ
ദിന്മനമൂന്നീ, യിനി-
പ്പിന്മടങ്ങില്ലാ, ചൊൽക,
ഞാനെന്തു ചെയ്തീടണം?"

203 മാരീചവാക്യം കേട്ട
രാവണനെഴുന്നേററു
മാറോട്ട ചേർത്തു പുൽകി:
"മാതുല, മഹാബല!
മാരൻെറ മഹാക്രൂര
ബാണത്തേക്കാളും കാമ്യം
രാമൻെറ ശരമേററി-
പ്രാണങ്ങൾ നശിപ്പതും. 1258

202 ഉൻവയി നുറുയി നോക്കി യുൺമൈയി നുണർത്തിനേൻ മററു
എൻവയി നിറുതി നോക്കി യച്ചത്താ ലിചൈ ത്തേനല്ലേൻ
നൻമൈയു ന്തീമൈ യൻറോ നാചം വന്തുററപോതു
പുൻമൈയി നിൻറ നീരായ് ചെയ്വതു പുകറിയെൻറാൻ.

203 എൻറലു മെഴുന്തു പുല്ലി യേറിയ വെകുളി നീങ്കി
കൺറെന കുവിന്ത തോളായ് മാരശവം കൊതിക്ക മന്മാറ"

പാരമിത്തെന്നൽ കാററാൽ
പകയെച്ചെയ്തിട്ടന്നി
താരവൾ, അവളെത്താൻ-
നൽകമാറാക്കീടണം.''

204 രാവണനേവം ചൊൽകെ-
പ്പറഞ്ഞാൻ മാരീചനും
''തീരണം പകയെന്നു
കരുതിപ്പണ്ടീ ഞാനും
ഹാ! രണമുന്നിച്ചെന്നേ-
നിരുവരൊത്തന്നേരം
ദാരുണം ശരമൊന്നു
പാഞ്ഞെത്തീ പിന്നാലെയും
പാരണ ചെയ്തു കൂട്ട-
കാരുടെ ജീവൻ വീണ്ടും
പായണമെന്നേ തോന്നി-
പ്പോയൊരീയുള്ളോനിപ്പോൾ,
ഓതണമെന്തേ ചെയ്ക
വേണ്ടിട്ടും കാര്യം കഥ
തീരണം വേഗ''മപ്പോൾ
ചൊല്ലിനാൻ ദശാസ്യനും.

205 ''ഹന്ത! നിൻ മാതാവിനെ-
ക്കൊന്നവൻ രാമൻ നൂനം
ഹന്തവ്യനല്ലീ? പിന്നെ-
യെന്തിനിച്ചെയ്യേണ്ടതും?

പൊൻറലി നിരാമ നമ്പാറ് പൊൻറലേ പുകഴ്ഉൺടൻറോ
തെൻറലൈ പ്പകൈയൈ ച്ചെയ്ത ചീതൈയൈ ത്തരുതിയെൻരാൽ

204 ആണ്ടെയാ നനൈയ ക്കൂറ വരക്കരോ തിരു വ രോട്ടും
പൂണ്ടവെൻ മാനന്തീര ത്തവ്പ്പനം പുക്ക വോഴ്കില
ത്തുണ്ടിയ കരങ്കൾ പായത്തുണൈവർ പട്ടുരുള വഞ്ചി
മീണ്ടയാൻ ചെൻറു റചയ്യും വിനൈയെൻ കൊല് വിളമ്പു ചെൻറാൻ

205 ആയവനനൈയ ക്കൂറ വരക്കർകോ നൈയ നൊയ്ത്തുൻ
തായൈയയാ ഒയ്യിരുൺ ടാനൈ യാൻകൊല ച്ചമൈന്തു നിൻറേൻ

എന്തൊരു ചോദ്യം? മായ-
കൊണ്ടു നാം വഞ്ചിക്കേണം;
എന്തിതിൽ ഭവാനേവം
സന്ദേഹമുണ്ടാകുവാൻ?''

206 ''അല്പതാമല്പീയവൻ
കാത്തിട്ടും പെണ്ണെച്ചെന്നു
കപ്പതു: വലിപ്പമേ
പൊയ്പോകുമതിനാലേ
അല്പവും മടിക്കേണ്ടാ
പൊരുതു ജയിച്ചാലും
കെല്പതു കാണിച്ചാലും
ധർമ്മത്തെപ്പാലിച്ചാലും''

207 മാരീചവാക്യം കേട്ടു
ചിരിച്ചു ദശമുഖൻ;
''മാനവന്മാരെക്കൊൽവാൻ
സേനയോ ചിത്രം! ചിത്രം!
മാനിയാമെൻകൈയ്‌വാളേ
പോരുമേ,യെന്നാകിലും
മാനേലും മിഴിയപ്പോൾ
മരിക്കുമതു ചെയ്താൽ
മായയാൽ വഞ്ചിക്കണ-
മായതേ കരണീയം''
മാരീചനതു കേൾക്കെ
മനനം ചെയ്താനേവം:- 1282

പോമെയയാ പുണർപ്പതെന്നേ മയൻപതു പൊരുന്തി റൻറോ
മാമെയയാല് വഞ്ചി ത്തൻറോ വെളവൃത ലവമെളെയൻറാൻ

206 പുറത്തിനി യുമെരെപ്പ തെന്നേ പുരവലൻ റേവിതമെന്നെ-
ത്തിരത്തുഴി യൻറി വഞ്ചി മത്തയ്ത്തുതൻ ചിറുമെ ത്തായും
അറത്തുള തൊകു മൻറേ യമർത്തമെലെ വെൻറു കൊണ്ടുൻ
മത്തുമെറ വളർത്തി മന്നവെന്ന മാരീചൻ ചൊന്നാൻ.

207 ആനവ നമെരക്ക നക്ക വരക്കർകോ നവമെര വെല്ല
ത്താമെനെയും വേണ്ടു മോമവെൻ റടമെക്കവാടക്ക തൻറോ
ഏമെനെയ്തിറക്കി ററാന ന്തമീയളാ യിറക്കു മൻറേ
മാനവ ളാത ലാലേ മാമെയയിൻ വലിത്തു മെൻറാൻ

208 "ദേവിയെയിവൻ തീണ്ടും
മുന്നമെൻ തലയമ്പാൽ
പോവതിന്നായിത്തന്നെ
തുനിയാമതേ നല്ലൂ.
ആവതും തന്ത്രം ചൊന്നാ-
ലാവില്ല പിഴയ്ക്കുവാൻ
ഹാ! വരും വിധിയാക്കി-
ന്നാവതു തടുക്കുവാൻ?
തീവിന യെന്നാകിലു-
മിവനായ് ചെയ്‌വേനതു"-
മീവിധം ചിന്തിച്ചേവം
ചോദിച്ചു മാരീചനും.

209 "ഇന്നുഞാനെടുക്കേണ്ടും
മായയെന്തതു ചൊൽക"-
യെന്നതു കേട്ടു പംക്തി-
മുഖനൊന്നുരയ്ക്കുയായ്
"പൊന്നിൻമാനായിച്ചെന്ന-
പ്പെണ്ണിന്നു വളർത്തേണ-
മുന്നിദ്രമഭിലാഷ"-
"മെങ്കിൽ ഞാനതു ചെയ്‌വേൻ "
എന്നോതി മാരീചനും
സമ്മതമേകി; പിന്നെ-
ക്കുന്നിക്കും മോദമാന്നു
തിരിച്ചാൻ ദശമുഖൻ. 1304

208 തേവിയെ തീണ്ടാ മുന്ന മിവൻറലൈ ചരത്തിററ് ചിന്തി-
പ്പോംവകൈ പുണർപ്പ നെൻറു പുന്തിയാററ് പുകല്കിൻ റററ്കം
ആംവകൈ യായിററില്ലെ യാർവിതി വിളൈവൈ യോർവാർ
ഏവിയ ചെയ്‌വ തല്ലാ ലില്ലെ വേറൊൻറെൻ റെണ്ണാ

209 എന്നമാ മായം യാനിങ്കിയററുവ തിയമ്പു കെൻറാൻ
പൊന്നിൻ മാനാകി പ്പുക്ക പ്പൊന്നെ മാല് പുണത്തുകെന്ന
അന്നതു ചെയ്‌വെ നെന്നാ മാരീച നമ്മെന്തു പോനാൻ
മീണ്ടവേ ലരക്കർ കോനും വേറൊരു നെറിയിററ് പോനാൻ

പൊന്മാനും സീതയും

210 താനേ കണ്ടോൻ മുന്നാളിൽ-
ത്താനേ വില്ലിൻ വന്മയെയും!
താനേതും ഹാ! കരുതീലാ
മാനേല്യം വടിവായീടാൻ
മാനാകെന്നൊരുവായ്മൊഴിയെ
മാനിച്ചാമനമുഴറിപ്പോയ്!

211 മാഴ്കീ വേണുന്നോരെ നിനച്ചും
മററും വീരന്മാരിൽ വിറച്ചും
മത്സ്യം വിഷമയ കുഴിനീരിൽ
മതികെട്ടുഴല്യം പോലായ്മനവും.

212 അക്കാലത്താ യാഗത്തിൽ,
പിൽക്കാലത്തീ യോഗത്തിൽ
തൽക്കാലങ്ങളിൽ മാരീചൻ
തക്കതുപോലേ തടിതപ്പീ
ഇക്കാലത്തുയിർ പോക്കീടാൻ
പുക്കാൻ രാമൻ തങ്ങുമിടം.

210 മേനാ ളവൻവില വലീകൺ ടമൈയാല്
താനാ കവമൈ ന്തുചമൈ ന്തിലനാല്
മാനാ കുതിയെൻ റവൻവായ് മൊഴിയാല്
പോനാൻ മനമു ഞ്ചെയല്യം പുകല്‌വാം.

211 വെഞ്ചു റനീനൈ ന്തുകുംവീ രരൈവേറു
അഞ്ചു റുമറു കുറുമാഴ് കുഴിനീർ
നഞ്ചു റുഴിമീ നിനട്ടു കുറുവാൻ
നെഞ്ചു റതൊർപെ റിനിനൈ പ്പരിതാല്.

212 അക്കാ ലമുംവേലം വിയിനൻ റിവനോട്ടു
എക്കാ ലുനലി ന്തുമൊരീ റുപെറാൻ
മുക്കാ ലിൻമുടി ന്തിട്ടുവാൻ മുയല്‌വാൻ
പുക്കാ നവീരാ കവൻവെ കപ്പനം

213 മാനം വിട്ടെഴുമൊളിയാലേ
മാനം മന്നിടമൊരുപോലേ
മഞ്ജുളതരമായ് തീർക്കും പൊൻ
മാനിൻവടിവം കൈക്കൊണ്ടാൻ
മാൻമിഴിയിൽക്കൊതിയുണ്ടാക്കാൻ
മായാമാനും നടകൊണ്ടു.

214 പൊയ്യാമടിനൊന്നുലയേ വളചേർ-
ക്കയ്യാമഴകിയ കൊയ്യാമലരാൽ
പയ്യെന്നോരോ മലരു പറിപ്പാൻ
തയ്യാറായ് വൈദേഹി നടന്നാൾ.

216 ഉണ്ടാകും കേട്ടടയോർ കനവിൽ
കണ്ടീട്ടുംപോൽ നിനയാ രൂപം
പണ്ടാക്കും വന്നീടാത്താപ-
ത്താണ്ടീടാനോ കണ്ടാൾ സീത. 1334

213 തൻമാ നമിലാ തതയ ങൊളിചാല്
മിൻവാനമൃ മണ്ണും വിള ങുവതോർ
പൊൻമാ നരുവ ങൊട്ടുപോ യിനനാല്
നൻമാ നനൈയാ ടനൈ നാട്ടുവാൻ

214 കലൈമാൻ മുതലാ യിനകൺ ടവെലാം
അലൈമാ നുറുമാ ചൈയിൻ വന്തനവാല്
നിലൈയാ മനവ ഞ്ചനൈനേ യമിലാ
വിലൈമാ തർകൺ യാ ന്രംവിഴ ന്തെനവേ.

215 പൊയ്യാ മെനവോ തുപ്പുറ ഞ്ചൊലിനാല്
നൈയാ വിടൈനോ വനട ന്തനളാല്
വെതേ വിതൻവാല് വളൈമെൻ കൈയെനും
കൊയ്യാ മലരാൻ മലർകൊയ് കുറുവാൾ.

216 ഉണ്ടാ കിയകേ ട്ടടൈയാർ തുയിലാ
എണ്ടാ നമിയെ ന്തിയെയാ വുരുവം
കണ്ടാ രെനലാം വകൈകൺ ടനളാല്
പ്പുണ്ടാ രുമുറാ വിടർപാ ട്ടുവാൾ.

217 കണ്ടാൽ കൈതവമെന്നോരാതെ
കൊണ്ടാളാശ, യനാശാസ്യം
വീണ്ടും ധമ്മമെഴാനും, പംക്തി-
കണ്ഠന്നായുസ്സുഴിയാനും,

218 ഇന്ദുകലാസമസുന്ദരംഫാലാ
മുന്നിൽ പൊന്മാൻ ചാഞ്ചാടിടവേ
കുന്നിച്ചീട്ടും കൊതിയൊട്ടമതിനെ-
ച്ചെന്നു പിടിക്കു തരുകെന്നോതാൻ
ഉന്നിയ മനമൊട്ട സുന്ദരി ചെന്നാൾ
വെന്നിമികും വില്ലാണ്ടോനരികിൽ.

219 "ആണിപ്പൊന്നിൻ മയമായ്കാലും
മാണിക്യത്താൽ കാതും കലതും
ചേണുറ്റൊളി കിളരുന്നൊരു മാനെ-
ക്കാണാൻകൊള്ളാം" ചൊന്നാൾ കുപ്പി.

220 ഇമ്മാതിരി മാനില്ലെന്നുള്ള-
തിമ്മിണിപോലും നിനയാതെ

217 കാണാ വിളക്കൈ തവമെൻ റുണരാഠ
പേണാ തനല ങ്കൊട്ടപേ ണിനളാല്
വാണാ ളവ്വിരാ വണൻമാ ളുതലാല്
വീണാ ളിനറം പുവിമേ വുതലാല്

218 നെററി പ്പിറൈയാൺ മുന നിൻ റിടലും
മുററി പ്പൊഴികാ തലിൻമു ഞ്ഞുറുവാഠ
പററിത്തരുകെൻ പെന്നൊ പ്പതൈതാ
വെററി ച്ചിലൈവീ രനൈമേ വിനളാല്.

219 ആണിപ്പൊ നിനാ കിയതായ് കതിരാല്
ചേണിറ് ചുടർകിൻറത്തു തിൺ ചെവികാല്
മാണി ക്കമെയ ത്തൊരുമാ നളതാല്
കാണ ത്തകുമെൻ റനഠകൈ കൊഴുവാഠ.

220 ഇമ്മാ നിനില ത്തിനിലില് ലൈയെനാ
എമ്മാ നിയമൈനെ ച്ചിറിതെ ണ്ണല് ചെയ്യാല്

ബ്രഹ്മാവിന്നും ജനകൻ ശ്രീഹരി
തന്മനതാരിൽ കൗതുകമുളവായ്

221 വേണമെനിക്കെന്നുരചെയ്യുള്ളോ-
രേണക്കണ്ണാൾക്കെതിർചൊല്ലാതെ
''കാണട്ടേ''യെന്നരുളിയുദാരൻ;
താണേവം മൊഴി ചൊന്നാനനുജൻ.

222 ''കായം കനകം, മണി, കാൽ, ചെവി, വാൽ
പായും വടിവുമിതെല്ലാമോക്കിൽ
മായം തന്നെ; മററൊന്നല്ലെ-
ന്നാര്യൻ കരുതുക; പൊയ്മാനാം.

223 ''നില്ലാതുള്ളോരുലകത്തിൻ നില-
യെല്ലാമറിവോരില്ലെന്നറിക;
നില്ലാതളവിൽ പ്രാണികളിങ്ങു-
ണ്ടില്ലാതവയൊന്നില്ല, കുമാരാ!

224 ''എന്തു നിനപ്പു, നമ്മുടെ കാതി-
ലെന്തെല്ലാം കഥ കേൾവിപ്പെട്ടു? 1366

ചെമ്മാ നവഠചൊററ് കൊട്ടതേ മലരോൻ
അമ്മാ നമരു ത്തിയനാ യിന്നാല്.

221 ആണ്ടു ങ്കിളൈമയാ നമൈരയാ ടിന നാല്
വേണ്ടും മെനലാല് വിഴൈവൻ റിമെനാൻ
പൂണ്ടു ഞ്ചുപൊല ങ്കൊടിയോ യത്തുനാം
കാണ്ടും മെൻംവള്ളല്കരു ത്തുണർവാൻ.

222 കായ ങ്കനകം മണികാല് ചെവിവാല്
പായും മൃരുവോ ടിതുപൺ പെനലാല്
മായം മെന്നലൻ റിമന ക്കൊളവേ
ഏയും മിറൈ മെയ്യലവെൻ റന്നാല്.

223 നില്ലാ വുലകിൻ നിലൈ നേർ മൈയിനാല്
വല്ലാ രുമുണർ ന്തിലർമൻ നയിർതാം
പല്ലാ യിരകോടി പരന്തുളവാല്
ഇല്ലാ തനവി ല്ലെ യിളങ്കുമരാ.

221 എന്നെൻറു നിനൈ ത്തതിഴൈ ത്തുളനം
കന്ന ങ്കളിൻവേ റുളകാ ണത്തുമാല്

മിന്നും പൊന്നിൻ ചിറകു കലന്നോ-
ഴന്നപ്പുറവയുണ്ട്, വയറിയില്ലേ?

225 "മുറയില്ലതിരില്ലുലകിതില്ലയിരി-
ന്നറി"കെന്നിങ്ങനെ രാജകുമാരൻ
പറയുമ്പൊഴ്"തിതു പല വഴിയേറി
മറയാ"മെന്നാ മുഗ്ദ്ധമൊഴിഞ്ഞാൾ

226 അങ്ങനെ മൊഴിഞ്ഞുള്ളോ-
രംഗന തന്നാശയ-
മങ്ങനെ സമാദരി-
ച്ചഞ്ജനശൈലോപമൻ
"എങ്ങുവാൻ പൊന്മാൻ? കാട്ടു"-
കെന്നോതി നടക്കവേ-
യങ്ങതു പൊറാതേക-
ണ്ടനുജൻ പോയാൻ പിൻപേ.
ഇങ്ങാൎക്കും തട്ടുക്കവാ-
നാകാത്ത കൎമ്മംപോലെ
കണ്മുന്നിൽ വന്നുനിന്നു
കനകമൃഗം ചാലെ.

227 നോക്കിയ മാനെ നോക്കി-
സ്സൂക്ഷ്മമാം മതിയാലേ
നോക്കാതെ "നന്നി" തെന്നു
വാക്കോതി സൎവ്വജ്ഞനും

പൊന്നിൻ നൊളിമേ നിപൊരുന്തിയ വേഴ്
അന്ന ങ്കൾപിറന്തതറി ന്തിലൈയോ

225 മുറൈയും മുടിവും മിലൈമൊയ് യുയിരെൻറു
ഇറൈവ ന്നിലൈയാ നൊടിയം പിന്നാല്
പറൈയു ന്തുണൈ യന്നതുവൻ നെറി പോയ്
മറൈയും മെനവേ മൈഴവരു ന്തിനളാല്.

226 അനൈയവൾ കരുതൈത്ത യുന്നാ വഞ്ചന കൺറ മന്നാൻ
പുനൈയിഴൈ കാട്ടു തെൻറു പോയിനാൻ പൊറാത ചിന്തൈ-
ക്കനൈകഴ ററമ്പി പിൻപു ചെൻറനൻ കടക്ക വൊണ്ണാ
വിനൈയെന വന്തുനിൻറ മാനെതിർ വിഴിത്ത തൻറേ.

227 നോക്കിയ മനൈനോക്കി നുതിയിഴൈ മതിയി നൊൻറും
ഊക്കില നൻറി തെൻറാ നതൻപൊരുൾ ചൊല്ല ലാകും

പാൽക്കടൽപ്പള്ളി നീങ്ങി-
ബ്ഭഗവാൻ വന്നു ദേവ-
ഭാഗ്യത്താൽ പാരി; ലതു
പാഴായിപ്പോയീടുമോ?

228 "ഇന്നിതിന്നൊപ്പമേതു-
ണ്ടൊന്നു നീ നോക്കു, വത്സ!
തന്നോടു തുല്യം താനെ-
ന്നല്ലെന്നാലേതാം തുല്യം?
മിന്നിടും മുത്താം പല്ലു,
പച്ചപ്പുൽ നക്കും നാവു
മിന്നലാം, ചെംപൊൻമേനി,
പുള്ളികൾ വെള്ളിതന്നെ.

229 "ആരാകിലെന്തേ, നാരി
യാകട്ടെ പുമാനാട്ടെ,-
യാരിതിന്നഴകിങ്ക-
ലാകൃഷ്ടരാവുന്നില!
പാരിതിൽപ്പറവയും
തിര്യക്കും വിളക്കൊളി
പാർത്തതാം വിട്ടിൽപോലെ
പാഞ്ഞിങ്ങു വീണീടുന്നു"

ചെക്കെയി നരവു നീങ്കി പ്പിറന്തതു തേവർ ചെയ്ത
പാക്കിയ മുടൈമൈ യൻറോ വന്നതു പഴുതുപോമോ.

228 എന്നൊക്ക മെന്നലാകു മിളൈയവ വിതനൈ നോക്കായ
തന്നൊക്ക മുവമൈ യല്ലാ ററനൈയൊക്ക മുവമൈയുണ്ടോ
പന്നക്ക രരള മൊക്കും പചുമ്പുൻ മേറ് പടരു മെന്നാ
മിന്നൊക്ക ച്ചെമ്പൊൻ മേനി വെള്ളിയിൻ വിളങ്കും പുള്ളി

229 വരിചിലൈ മറൈവ ലോനേ മാനിതൻ വടിവൈ യുററ
അരിവൈയർ മൈന്തർ യാരേ യാതങ്ങുർകി ലാതാർ
ഉരുകിയ മനത്ത വാകി യൂർവന പറപ്പയാവും
വിരിചുടർ വിളക്കങ്കണ്ട വിട്ടില്പോല് വീഴ്വ കാണായ്

230 ആര്യനങ്ങിതു ചൊൽകെ,-
യതിനെ നോക്കി സ്വയ-
മാര്യമല്ലീമാനെന്നു
കണ്ടോതിയവരജൻ
"കാര്യമെന്തിതു പക്ഷേ
കനകമായാൽപോലും
കാര്യമേ നമ്മൾ മാറി-
പ്പോവതുമരിന്ദമ!"

231 അനുജൻ ചൊല്ലും മുൻപേ-
യനഘൻതന്നെ നോക്കി-
യനവദ്യാംഗീ സീത
ചൊല്ലിനാ "ളാര്യപുത്ര!
അവനെപ്പിടിച്ചെന്നാ-
ലവധിതീർന്നു നാട്ടി-
ലവിടെ പ്പോകെ നേരം-
പോക്കിന്നും വകയായീ."

232 "അങ്ങനെ തന്നെ; പിടി-
ച്ചീട്ടവേ" നെന്നു രാമ-
നംഗനാചിത്തം കണ്ടു
ചൊൽകവേ സൗമിത്രിയും

230 ആരിയ നമൈയ ക്കുറ വന്നതു തമ്മൈ നോക്കി
ച്ചീരിയ തൻറി തെൻറു ചിന്തൈയി റെറളിന്ത തംപി
കാരിയ മെന്നെ യിണ്ടു ക്കാണ്ടതു കനക മാനാല്
വേരിയ ന്തെരിയല് വീര മീൾവതേ മേൻമൈ യെൻറാൻ

231 അററവൻ പകരാ മുന്ന മനകമൈന യഴകി യാളും
കൊററവൻ മൈന്ത മററ കളൈവുടൈ യുഴൈയൈ വല്ലെ-
പ്പററിനൈ തരുതി യായിറ് പനിയിടൈ യവതി യെയ്ത-
പ്പെററുഴി യിനിതുണ്ടാട പ്പെററ്കരു നമൈക മൈതെൻറാൾ

232 ഐയനുൺ മരുങ്ക നകൈക യഹ്തുരൈ ചെയ്യ വൈയൻ
ചെയ്‌വെമനൻറമൈയ നോക്കി തെളിവുടൈ ച്ചെമ്മല് ചെപ്പും

„അക്രമം ചെയ്യും നക്ത-
ചാരികൾ കാട്ടും തന്ത്ര-
മാര്യനിന്നറിഞ്ഞീട്ട-
മൊട്ടവി''ലെന്നോതിനാൻ.

233 ''മായയാണിതെന്നാകി-
ലെന്നമ്പാൽ തീരും കഥ;
ആയതോടരക്കനെ-
ക്കൊന്നെൻെറ കടം വീട്ടും;
ആയതല്ലെന്നാൽ പിടി-
ച്ചീട്ടവെൻ; രണ്ടെന്നാലും
തീയതല്ലല്ലോ ചൊൽകെ''
ന്നോതിനാൻ ദേവപ്രിയൻ.

234 പിൻനിന്നോരാരെന്നേതു-
മറിയാ; കാട്ടും മായ
തന്നുടെ മട്ടും മാനിൻ
തഞ്ചവുമറിവീല
മുൻനിന്നോർ മുറ നോക്കിൽ
വേട്ടയോ വെറുക്കേണ്ട-
തെന്നല്ലോ കേൾപ്പൂ''സ്സമി-
ത്രാത്മജനേവം ചൊന്നാൻ.

വെയ്യവല്ലരക്കർ വഞ്ചം വിരുമ്പിനാർ വിനൈയിററ് ചെയ്യ
കൈതവ മാനെൻ റണ്ണല് കാണതി കടൈയി നെൻറാൻ.

233 മായമേൻ മടിയു മൻറേ വാളിയിൻ മടിന്ത പോതു
കായ്ചിന തവരൈ ക്കൊൻറു കടൻകഴി ത്തോമു മാതും
തുയതേററ് പററി ക്കോട്ട ഞ്ചൊല്ലിയ വിരണ്ടി നൊൻറു
തീയതേ യുരൈത്തി യെൻറാൻ റേവരൈ യിട്ടക്കൺ ടീപ്പാൻ.

234 പിന്നിൻറാ രിനൈയ രെൻറു മുണർകിലം പിടിത്ത മായം
എന്നെൻറു തെളിത റേററാം യാവതീ തെൻറു മോരാം
മുന്നിൻറാർ മുറൈയി നിൻറാർ മുനിന്തുള വേട്ട മുററല്
പൊന്നിൻറ വയിര തോളായ് പുകഴടൈ ത്താമൻ റെൻറാൻ

235 ''പകയാളുന്നോർ നക്തം
ചരരോ, പലരാണു
പയററും മായ പാരം,
ശപഥം വിട്ടീടണോ?
പലതുമോർക്കെ നിൻെറ
വാക്കുകൾ ചിരിപ്പിക്കും,
പരിമിന്നിതു നന്നേ-
പിടിപ്പേൻ'' രാമൻ ചൊന്നാൻ.

236 ''യുക്തമാം കാര്യംപോലും
ചിന്തിച്ചു ചെയ്യുന്നതേ
യുക്തഃ മെന്നതു നില്ക്കഃ
പിൻപററു പലരെങ്കിൽ
ശക്തമാമിവനുടെ
ശസ്ത്രമേ കൊല ചെയ്യു-
മത്ര മറെറാന്നാണെങ്കിൽ
പിടിക്കാ''മെന്നാൻ തമ്പി.

237 അപ്പൊഴുതന്നനട-
യാളാകും ജനകജ-
യത്യന്തം മാഴ്കിയമ്പു-
തൊക്കുന്ന കിളിമൊഴി

235 പകൈയുടൈ യരക്കരെൻറും പലരെൻറും പയില്വ മായം
മികൈയുടൈ ത്തെൻറും പൂണ്ട വിരതത്തൈ വിട്ടു മെൻറല്
നകൈയുടൈ ത്താകു മൻറേ യാതലി നൻറു തെന്ന—
ത്തകൈയുടൈ ത്തമ്പി ക്കന്നാട് ചതുമുകൻ റാമൈ ചൊന്നാൻ.

23· അടുത്തവു മെണ്ണി ച്ചെയ്ത ലണ്ണലേ യമൈതി യൻറോ
വിടുത്തിതൻ പിന്നിൻ റാർകൾ പലരുള രെനിനും വില്ലാല്
കൊടുത്തവെം പകഴി തുവി തൊടർന്തനെൻ വിരെന്തു ചെൻറു
പടുക്കവെ നതുവൻ റായിറ് പററിനെൻ കൊണർവെ നെൻറാൻ

237 ആയിടൈ യന്നമന്നാ ളമുതുക ത്തനൈയ ചെയ്യ
വായിടൈ മഴലൈ യിൻചൊററ് കിളിയിനിത് കഴറി മാഴ്കി

ചോപ്പെഴം ചുണ്ടിൻതത്തി-
കൊഞ്ചിട്ടമ്മാറോതിനാൾ
"മൽപ്രഭോ! നീയേ പിടി-
ച്ചേകില്ലേ യെനിക്കെന്നോ?"
ഉല്പലവിലോചനം
മുത്തുകൾ തൂകി കോപി-
ച്ചപ്പൊഴേ തിരിഞ്ഞങ്ങു
നടന്നു പോയാളല്ലോ!

238 ജാനകി പിണങ്ങിപ്പോം
പോക്കതു കണ്ടതോടെ
മാനവകുലമൗലി
ലക്ഷ്മണൻ തന്നോടോതി:
"മാനിനെ ഞാനേകൊണ്ടു
വന്നിടാം വിരഞ്ഞിപ്പോൾ
മാനിനീ വനമയി-
ലാളെ നീ കാത്തീടേണം"
മാനിയോ വേൽപോൽ കൂർത്ത
ശരവും വില്ലും താങ്ങി
മാനിനെപ്പിടിപ്പാനാ-
യമന്ദം നടകൊണ്ടാൻ.

239 "മുന്നമേ മഖവിഘ്ന-
കാരികൾ വന്നാർ മൂവ-
രൊന്നാകെ, മരിക്കാതെ
മാരീചൻ പോയാനല്ലോ.

നായക നീയേപററി നല്കലൈ പോലു മെന്നാ-
ച്ചേയരി കവളൈ മുത്ത ഞ്ചിണ്ണുപു ചീറി പ്പോനാൾ.

238 പോനവൾ പുലവി നോക്കി പുരവലൻ പൊലൻകൊ ടാരായ്
മാനിതു നാനേ പററി വല്ലെയിൻ വരുവെ നൻറേ
കാനിയൻ മയിലൻ നാളൈ ക്കാത്തനൈ യിരുത്തി യെന്നാ
വേനക ചരമും വില്ലും വാങ്കിനൻ വിരൈയ ലുററാൻ.

239 മുന്നമു മകവായ് വന്ത മൂവരി നൊരുവൻ പോനാൻ
അന്നമാ രീചനെൻറേ യയിത്തനെ നിതനൈ യൈയാ

ഇന്നവൻ തന്നെ മാനായ്
വന്നെന്നു സന്ദേഹിപ്പു-
വെന്നതിന്നുണ്മ കാണാം;
പോയാലും, ജയം വരും''
എന്നേവം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു
ലക്ഷ്മണൻ സീതാദേവി
ചെന്നേറും ശാലതൻെറ
പുറമേ കാത്തുനിന്നാൻ.

240 മന്ത്രനൈപുണ്യമാണ്ടോൻ
മൊഴിയെക്കരുതാതെ
ചന്ദ്രബിംബാസ്യ തൻെറ
കലഹം വിചാരിച്ചു
സിന്ദൂരപ്രവാളങ്ങൾ-
ക്കൊപ്പമാം ചുണ്ടിൽ പുതു-
പുഞ്ചിരി പാകി രാമൻ
മാനിനെത്തുടന്നല്ലോ.

241 മെല്ലവേയടി വെച്ചും
വിരണ്ടാവേശം കൊണ്ടും
നല്ലപോൽ ചെവി നീട്ടി-
ക്കൂർപ്പിച്ചു കുളമ്പുകൾ
ചൊല്ലെഴും മാറിൽ ചേർത്തു
മേലോട്ടു കുതികൊണ്ടും

ഇന്നമൃ ങാണ്ടി വാഴി യേകെന വിരുകൈ ക്കൂപ്പി-
പ്പൊന്നനാൾ പുക്ക ചാലൈ കരത്തനൻ പുറത്തു നിൻറാൻ

240 മന്തിര ത്തിലൈ യോൻ ചൊന്ന വായ്മൊഴി മനത്തുക്കൊള്ളാൻ
ചന്തിരറ് കുവമൈ ചാൻറ വതനത്താൾ ചലത്തൈ നോക്കി-
ച്ചിന്തൂര പ്പവള ച്ചെവ്വായ് മുറുവലൻ ചികരച്ചെവ്വി-
ച്ചുന്തര ത്തോളി നാനം മാനിനൈ ത്തൊടര ലുററാൻ.

241 മിതിത്തു മെല്ല മെല്ല വെറിത്തു വെരുവി മീതില്
കുതിത്തു ചെവിയെ നീട്ടി ക്കരപത മുരത്തെ ക്കൂട്ടി

ഉള്ളവും കാററും നേരെ
പാഞ്ഞീടും ഗതിവേഗം
ചൊല്ലിത്താൻ പഠിപ്പിക്കും
പോലവേ പൊന്മാൻ കളി-
ച്ചുല്ലാസം പൂണ്ടു രാമ-
ചന്ദ്രനു മുന്നിൽ തദാ.

242 നീട്ടിനാൻ ലോകം മൂന്നു-
മളന്ന തൃപ്പാദങ്ങൾ:
നീട്ടിയാലെത്താത്തതാ-
മണ്ഡഗോളങ്ങളുണ്ടോ?
ഓട്ടിനാനേവം സർവ്വ-
വ്യാപകം തൻതന്മയെ-
ക്കാട്ടിനാൻ; അന്നേരത്തേ
വേഗമാരുരപ്പവർ?

243 കുന്നിന്മേലേറും; മേഘ-
ക്കൂട്ടത്തിൽ കുതിച്ചീടും;
ചെന്നീടിൽ കൂടെത്തെറെറ-
ന്നകലും, തങ്ങിയാലോ
തന്നടുത്തെത്തും, നീങ്ങും
നിന്നപോൽ, ധനം മോഹി-
ക്കുന്നതാം വേശ്യാമന-
മെന്നപോലെങ്ങും പായും.

ഉതിത്തെഴു മൂതൈ യുള്ള മെൻറിവൈ യുരുവ ച്ചെല്ലും
കതിക്കൊരു കല്‌വി വേറേ കാട്ടിയ തൊത്ത തൻറേ.

242 നീട്ടിനാ നലക മൂൻറു നിൻറെട്ട ത്തളന്ത പാതം
മീട്ട നാ മുരൈത്തറ് കമ്മാ വേറുമോ രണ്ട മുണ്ടോ
ഓട്ടിനാൻ റൊടർന്ത തന്നൈ യൊഴിവറ തിറൈന്ത തൻമൈ
കാട്ടിനാ നൻറി യൻറ ക്കട്ടമൈയാർ കണിക്കറ്പാലാർ.

243 കുൻറിടൈ യിവരു മേക്ക കുഴുവിടൈ ക്കുതിക്കു ളൂട-
ച്ചെൻറിടി നകല്യ ന്താഴി ററീണ്ടലാ ന്തകൈമൈ ത്താകും
നിൻറതേ പോല നീങ്കു നിതിവഴി നേയനീട്ടും
മൻറല ങ്കോതൈ മാതർ മനമെന മപ്പായി ററമ്മാ.

244 ആകാരമൊന്നു; കർമ്മം
മറെറാന്നാം: മായാമൃഗ-
മാകാമെന്നവരജൻ
മുന്നമേ ചൊല്ലീ സത്യം!
ആലോചിച്ചിരുന്നെങ്കി-
ലപ്പൊഴേയേവം വരാ-
മായിരുന്നില്ലാ മായാ-
മൂലമീ യഴലെന്നാൻ

245 "പററുകില്ലിനി യെന്നെ പ്പിടിക്കുവാൻ
ഏററിട്ടുംശരം, വാനത്തിലേററുവാൻ"
മുററിവ മായമേറിയ മാരീചൻ
ഉററ വേഗത്തിൽ മേലോട്ട പൊന്തിനാൻ.

246 അക്ഷണമാര്യൻ ചക്രായുധം കണ-
ക്കുഗ്രമാം ബാണമേന്തിയുരച്ചിതു:
"വെക്കമെങ്ങവൻ, പൂകുമവൻ മേനി
പുക്കുയിർപോക്കിവന്നീട്ട" കെന്നിദം.

247 വിട്ടതാം ശരം വഞ്ചകനെഞ്ചത്തു
പെട്ടപോതു പിളർന്നുള്ള വായിനാൽ

244 കായം വേറാകി ച്ചെയ്യു ങ്കരുമ്മവേ റാകി ററൻറേ
ഏയ്യുമേ യേന്നിൻ മുന്ന മെണ്ണുമേ യിളവറ്കുണ്ടേ
ആയുമേ ലുറുതല് ചെല്ലാ മരക്കരാ നവർകൾ ചെയ്ത
മായമേ യായ തേനാൻ വരുന്തീയ തെൻറാൻ വള്ളല്.

245 പററു വാനിനി യല്ലൻ പകഴിയാല്
ചെററു വാനിറ് ചെലുത്തലു ററാനെന
മററ മായ വരക്കൻ മനക്കൊളാ
ഉററ വേകത്തി നമ്പരി നോങ്കിനാൻ.

246 അക്കണത്തിനി ലൈയനും വെയ്യതൻ
ചക്കരത്തി ററകൈവരി തായതൊർ
ചെക്കർ മേനി പ്പകഴി ചെലുത്തിനാൻ
പുക്ക തേയം പുക്കിന്നുയിർ പോക്കെനാ.

247 നെട്ടി ലൈച്ചരം വഞ്ചനൈ നെഞ്ചുറ-
പ്പട്ട തപ്പൊഴ്‌ തേപക വായിനാല്

എട്ടു ദിക്കിനുമപ്പുറം വിട്ടെഴം
മട്ടു കൂവി മല പോലെ വീണിതു.

248 തന്നുരുവത്തെക്കൊണ്ടവൻ വീഴവേ
നന്നതല്ലെന്നു ചൊല്ലിന തമ്പിയെ
നന്ദിപൂർവ്വം പുകഴ്ത്തിനാനിങ്ങനെ
"നന്നുനന്നെന്റെ വത്സൻ മഹാബലൻ
എന്നുയിരായൊരെൻ വത്സൻ വല്ലവൻ
എൻതുണയായി വന്ന നീ നല്ലവൻ"

249 ആശയോളവും നീളെയലറിയാ
നീചൻമേനിയെ നിന്നു നോക്കീടിനാൻ
ആ ശുഭവ്രതയാഗത്തിൽ വന്നതാ-
മാശരവരൻ മാരീചൻ തന്നെയാം!

250 "അമ്പുമാറത്തു കൊള്ളവേയീ നീച-
നൻപും മായയാലെൻസ്വരം കേൾപ്പിച്ചാൻ
അൻപെഴം സീത കാർമുകിൽക്കണ്ണിയാ-
ളമ്പേ മാഴ്കിട്ടമെന്നുഴറുന്നു ഞാൻ"

അട്ട തിക്കിനു മപ്പുറ മുമ്പുക
വിട്ട ഴൈ ത്തൊരു കുൻറെന വീഴ്ന്തനൻ.

248 വെയ്യവൻറ നുരുവൊട്ട വീഴ്തലും
ചെയ്യുതൻറെന ച്ചെപ്പിയ തമ്പിയൈ
ഐയൻ വല്ലനെൻ നാരുയിർ വല്ലനാൻ
ഉയ്യ വന്തവൻ വല്ലനെൻ റുന്നിനാൻ.

249 ആശൈ നീളത്തരററിനൻ വീഴ്ന്തവ-
ന്നീചൻ മേനിയൈ നിൻറുട നോക്കിനാൻ
മാചിൻ മാതവൻ വേൾവിയിൻ വന്തമാ-
രീച നേയിവ നെൻപതു ന്തേറിനാൻ.

250 ഉശൈത്ത വാളി യുരമ്പുക പ്പുല്ലിയോൻ
ഇശൈത്ത മായൈയിനെൻകുര ലാലിശൈത്തു
അശൈത്ത തുണ്ടതു കേട്ടയർ വെയ്തുമാൻ
മശൈക്ക ണേഴൈയെൻ റുള്ളം വരുന്തിനാൻ.

251 "മാററമൊച്ചയിൽ വന്നതു മാരീച-
നേററ മായയാലെന്നതു മുന്നമേ
ഊററമാന്നൊരൻ തമ്പിക്കറിഞ്ഞിടാ-
മേററമെൻെറ ബലത്തെയുമങ്ങനെ
ഏററമാലിനെ നിർണ്ണയം സീതയ്ക്കു
മാററു" മെന്നതു മോത്താശപസിക്കയായ്.

252 "ചത്തിടാൻ മാത്രമല്ലിവൻ വന്നതു;
മൊത്തതാം തന്ത്രമൊന്നുണ്ടാം പിന്നിലും.
മെത്തുമാപത്തിവനിട്ട ശബ്ദത്താൽ
എത്തിടാമതിൻ മുൻപു ശാലാന്തരം.

---

251 മാററ മിന്നതു മായമാ രീചനെൻറു
ഏററ മുന്നുണർന്താനെനി നെന്നുടൈ
ആററ റേരു മറിവിന നാതലാല്
തേററു മാലിളൈ യോനെന ത്തേറിനാൻ.

252 മാംവ തേപൊരു ളാകവ ന്താനലൻ
ചൂഴ്വ തോർപൊരു ളാകവ ന്താനലൻ

ജടായുമോക്ഷം

1 നീലനീരധിവർണ്ണനാം രാഘവ-
നാളിട്ടും നിലയങ്ങനെ കണ്ടു നാം
നീലനീരദകുന്തള ജാനകി-
ക്കേല്യമാനിലയെങ്ങനെ?—കണ്ടിടാം.

2 വീരദംഷ്ട്രം കടിച്ചു ഗുഹാവക്ത്ര
ദ്വാരമേ വിട്ടൊരാർത്തസ്വരം കേൾക്കെ
വീണുപോയ് തറമേലേ കുയിലുപോൽ
കേണു മാറത്തലച്ചു ഭൂപുത്രിയാൾ.

3 "വേണമേണത്തെയെന്നോതി മംഗല-
ഞാണറുത്തുള്ള മൂഢ ഞാ"നിങ്ങനെ
കേണു വീണാപോയ് പൂവല്ലിപോലിടി
വീണ പന്നഗിയെന്നപോലങ്ങനെ.

ചടായു വുയിർനീത്ത പടലം

1 ചണ്ട്ക ട്ടുത്ത തനിക്കടൻ മേനിയാറ്കു
അണ്ട്ക ട്ടുത്ത നിലൈമൈ യൈറൻതനം
കൊണ്ട്ക ട്ടുത്ത മലർക്കുഴറ് കൊമ്പനാട്കു
ഇണ്ട്ക ട്ടുത്ത തകൈമൈ യിയംപുവാം

2 എയിറ ലൈത്തു മുഴൈതിറൻ തേണ്ട്കിയ
ചെയിറ്ത ലൈകൊണ്ട ചെറ്ചെവി ചേർതലും
കയിറ ലത്തിടൈ യുററമതാർ കൊൾകൈയാൾ
വുയിറ ലൈത്തു വിഴൻതു മയണ്ട്കിനാൾ

3 പിടിത്തു നൽകിവ് വുഴൈയെൻപ് പേതൈയേൻ
മുടിത്ത നെൻമുതല് വാഴ്വെൻ മൊയ്കുഴല്
കൊടിപ് പടിൻത തെനനെട്ടുണ്ട് കോളരാ
ഇടിക് കുടൈൻത തെനപ്പുരൺ ടേണ്ട്കിനാൾ

4 "കുററമററ ഗുണനിധിയെൻ കാന്ത-
ന്നററ രാക്ഷസമായയാലങ്ങനെ
ഇററുവീണിട്ടമിങ്ങനെയെന്നയൽ
പററി! നീയനുജാതനോ നില്പവൻ?"

5 "എത്രയുമെളിയൊരീ
ലോകത്തിൽ ശ്രീരാമനി-
ങ്ങൊത്തതാം ബലശാലി-
യാരുവാനുരച്ചാലും?
അത്ര പെൺ ബുദ്ധികൊണ്ട
ചൊല്ലിയതാവാ" മെന്നു
സത്യവാദിയാം സുമി-
ത്രാത്മജനോതീ വീണ്ടും:—

6 "ഏഴാഴിച്ചൂഴമേഴ-
മേഴമാം ലോകങ്ങള-
മേഴായ പെരുമല
ച്ചൂഴന്നോരിടങ്ങളും
വാഴുന്നോരോത്താലേററ-
മേഴകൾ, അവരേക്കാൾ
താഴമോ തനിപ്പെട്ട
രാഘവൻ തന്നുററത്തിൽ?

4 കുററം വീൻത കുണത്തിനെങ്ങ് കോമകൻ
മറൈററ വാളരക് കൻപുരി മായൈയാല്
ഇററു വീഴ്ൻതന നെവ്വു മെന്നയൽ
നിററിയോ വിളൈയോ യൊരുനീ യെൻറാൾ

5 എൺമൈയാ രുലകിനി ലിരാമറ് കേററമോർ
തിൺമൈയാ രുളരെനച് ചെപ്പററ് പാലിരോ
പെൺമൈയാ ലുരൈചെയ്പ് പെറുതി രാലെന
ഉൺമൈയാ നവനൈയവട് കുന്നരക്കുറിനാൻ

6 ഏഴുമേ കടലുല കേഴു മേഴുമേ
ചൂഴുമേഴ് മലൈയവൈ തൊടർൻത ചൂഴല്വായ്
വാഴുമേ യെവർചിറു വലിക്ക വാളമർ
താഴുമേ യിരാകവൻ റനിമൈ തെയലിർ

7 "പാരെന്നും പുനലെന്നും
പവനൻ വാനം കനൽ
പേരേവം കൊള്ളും പഞ്ച-
ഭൂതങ്ങളഴിഞ്ഞാട്ടം
ആ രാമൻ കോപിച്ചെന്നാ-
ലാനീലനിറത്തോനെ-
യാരെന്നു നിനച്ചിന്നീ-
യാകുലം കൊൾവൂ ദേവി?

8 "അരക്കൻ തന്നോടേററു
തോറേറവമഴലേററാ-
ലലസ്സുമെന്നോ കഷ്ടം;
മലച്ചു വിളിച്ചെന്നാൽ
അണ്ഡഗോളങ്ങളെല്ലാം
കിഴമേൽ മറിഞ്ഞീട്ടും
അണ്ഡജവാഹാദിയാ-
മെല്ലാമേയഴിഞ്ഞീട്ടും.

9 "മററെന്തു ചൊല്ലാൻ?
മണ്ണും വാനവും പുകഴ്ത്തുന്ന
കററവാർ ചിടയോനാം
ത്രിപുരഹന്താവിനാൽ
ഏററിയ ചാപമന്നു
ഭഞ്ജിച്ച വിഭുവിന്നി-
ങ്ങുററതാം മഹാബലം
മററാർക്കീബ്ഭുവനത്തിൽ?

7 പാരെനപ് പുനലെനപ് പവനം വാൻകനൽ
പേരെനൈത് തുവൈവൻ മുനിയിറ് പേരുമാൾ
കാരെനക് കരിയവക് കമലക് കണ്ണനൈ
യാരെനക് കരുതിയിവ് വിടരി നൈകിൻറീർ

8 ഇടൈന്തുപോയ് നിചിചരറ് കിരാമ നെവ്വംവന്തു
അടൈന്തപോ തഴൈക്കുമേ യഴൈക്കു മാമനിൻ
മീടൈന്തപേ രൺടങ്കൺ മേലകീഴൻ
ഉടൈന്തുപോ മയൻമുത ലുയിരുൻ തീയുമാല്

9 മാററമെൻ പകർവതു മൺണും വാനും
പോററവൻ റിരപുര മെരിത്ത പുങ്കവൻ
ഏററിനിൻ റെയ്തവില്ലിറുത്ത വെമ്പിരാൻ
ആററലിൻ മേലുമോ രാററലുൺ മൈയോ

10 "പാലകനൊരു പക്ഷേ,
ഭവതി കരുതും പോൽ
മാലകപ്പെട്ടെന്നാലോ
മൂലോകം മുടിഞ്ഞുപോം
ദേവരും മുനികളും
കേവലം നരന്മാരു-
മേവരും മരിച്ചീടും;
ധർമ്മവുമഴിഞ്ഞീടും.

11 "പരത്തിപ്പറഞ്ഞീടാ-
നെന്തിനി? പ്പുരം ധാമൻ
തൊട്ടുത്തു വിട്ടോരമ്പു
കൊള്ളവേ നിശാചരൻ
തരത്തിലാര്യനോതും
സ്വരത്തിൽ മുറയിട്ടാൻ;
ഒരുത്തലില്ലാതിങ്ങി-
സ്ഥലത്തിങ്ങിരുന്നാലും."

12 എന്നേവം ചൊന്ന നേര-
മെഴുന്ന കോപം പൂണ്ട
കൊന്നാലുണ്ടാകും നോവു
കൊണ്ടുള്ള തുടിച്ചേററം
"നിന്നുടെ നിലപാട്
നെറിയററുള്ളൊന്നു താ"-
യെന്നതിക്രൂരം നോക്കി-
ച്ചൊല്ലിനാൽ ജനകജാ.

10 കാവല നിൺട്ടനീർ കരുതിറ് റെയ്തുമേല്
മൂവകൈ യുലകമു മുടിയു മുൻതുള
തേവരു മുനിവരു മുതല ചെവ്വിയോർ
എവരും വീവർനല്ല റമു മെഞ്ചുമാല്.

11 പരക്കവെൻ പകർവതു പകഴി പണ്ണവൻ
തുരക്കവൻ തതുപട തൊലൈൻതു ചോർകിൻറ
അരക്കനവ് വുരൈയെട്ട ത്താററി നാനതറ്ക
ഇരക്കമു ററിരങ്കലി രിരുത്തി രിൺടെൻറാൻ.

12 എൻറവ നിയംപലു മെഴുന്ത ചീററത്താൾ
കൊൻറന വിന്നലാൾ കൊതിക്ക മുള്ളത്താൾ
നിൻറനിൻ നിലൈയിതു നെറിയിറ് റൻറെന
വൻറു കണ്ണിനാൾ വയിർത്തു ക്കുറുവാൾ.

13 "ഒരു പകൽ പഴകിയാലുയിരും നൽകും,
ഒരു സഹജാതനായിരുന്നും; നീയോ
പെരുകിയ വിപത്തിലും വെറുതേ നില്പൂ.
എരിതീയിൽ വീഴ്‌വേൻ ഞാനെന്തു ചെയ്‌വാൻ?"

14 താമരവനം തന്നിൽ
താവുമൊരന്നം പോലെ
ധൂമിലവനാഗ്നിയിൽ
പൂകുവാനാഞ്ഞനേരം
പൂമകൾതന്നുടയ
പൂവടിത്തളിരിങ്കൽ
ഭൂമിയിൽ വീണു കുപ്പി
വില്ലാളി കുമാരനും.

15 "അഞ്ചുവതെന്തിനയ്യോ,
ആര്യതൻ വാക്കുകേട്ടി-
ട്ടഞ്ചിനേൻ, മറുത്തിനി-
യടിയൻ ചൊല്ലാ.
തഞ്ചണമനാകുല-
മിങ്ങിനി;യടിയനു-
മഞ്ചസാ പോവേൻ, വിധി-
യാർ തടുക്കും?

13 ഒരുപകല് പഴകിനാ രുയിരൈ യീവരാല്
പെരുമക നലൈവുറു പെററി കേട്ടിനീ
വെരുവലൈ നിൻറനൈ വേറെൻ യാനിനി
എരിയിടൈ വീഴ്ൻതുയി രിറപ്പെ നീൺടെനാ.

14 താമരൈ വനത്തിടൈത് താവു മന്നംപോല്
തൂമവെങ് കാട്ടെരി തൊടർകിൻ റാടനൈച്
ചേമവിറ് കുമരനും വിലക്കിച് ചീറടിപ്
പൂമക നെട്ടനിലം പുല്ലിച് ചൊല്ലുമാല്.

15 തുഞ്ചുവ തെന്നെ നീർ ചൊററ ചൊല്ലെയാൻ
അഞ്ചുവെൻ മറുക്കിലെ നവലൻതീർന്തിനി
ഇഞ്ചിഴ മടിയനേ നേക കിൻറനെൻ
വെഞ്ചിന വിതിയിനൈ വെല്ല വല്ലമോ.

16 "പേകുന്നേനടിയനും,
പൊന്തിട്ടമാപത്തിനി;
പോകെന്നരുളിയതു-
മനുസരിപ്പേൻ
പോകരുതെന്നുമേട്ടൻ
ചൊൽവതും മറുക്കുന്നേൻ;
പോയാലോ തനിച്ചല്ലീ?"
—വിടയുംകൊണ്ടാൻ!

17 "അങ്ങിരുന്നാലെരിതീയിൽ വീണീട്ടുമേ
ആര്യന്നടുത്തുപോയാലതാപത്തുതാൻ
ആശയോ വിട്ടീലതിനാലെനിക്കേതു-
മാത്മഹത്യക്കും മനസ്സില്ല"—മാഴ്കിനാൻ

18 ആപത്തുപോക്കി രക്ഷിക്കട്ടെ ധർമ്മി-
ന്നാവുകിൽദ്ദേവിയെ, പ്പോവതേ യുക്തമാം
ഹാ! പണ്ടു ചെയ്ത കർമ്മത്തിൻ ഫലമിതു
പാപി ഞാൻ ജന്മമെട്ടത്തതിമൂഢനായ്
അഗ്നിയിൽച്ചാടി മരിച്ചിട്ടും ദേവിതൻ
വാക്കു മറുത്തങ്ങു നില്ക്കുകി,ലാകയാൽ
ആര്യനെച്ചെന്നിനിക്കാണുന്നതേയെനി-
ക്കത്യന്തമിന്നന്വേഷ്യകർത്തവ്യവും.

16 പോകിൻറേ നടിയനേൻ പൊരുൻതി വൻതു കേട്ട
ആകിൻറ തരമൻറ നാണൈ റിർമറുത്തു
ഏകെൻറി രിരുക്കിൻറിർ തമിയി രെൻറുപിൻ
വേകിൻറ ച്ചിന്തൈയാൻ വിടൈകൊൺടേകിനാൻ.

17 ഇരുപ്പനേ ലെരിയിടൈ യിറപ്പ രാലിവർ
പൊരുപ്പനൈ യാനിടൈപ്പ് പോവെ നേയെനിൻ
അരുപ്പമില് കേട്ടവൻ തമൈയു മാരുയിർ
വിരുപ്പനേറ് കെൻചെയ ലെൻറു വിമ്മിനാൻ

18 അറൻതനാ ലഴിവില താകി നാക്കലാം
ഇറൻതുപാ ടിവർക്കു മിതനി നിവ്വഴി
തുറൻതുപോ മിതമൈയേ തുണിവെൻ റൊല്വിനൈപ്
പിറൻതുപോൻ തിളപ്പടും പേതൈ യേനെനാ,

19 പോവതേ നല്ലൂ, താപത്തു വന്നീടിലോ
കാവലായ് നില്ക്കും ജടായു, ഖഗേശ്വരൻ
ആവതും കാത്തിടും" എന്നറിയിച്ചുടൻ
ദേവപ്രിയത്തിനായ് പോകയായ് ദേവരൻ.

പ്രച്ഛന്നസന്ന്യാസി

20 അപ്പോൾ പഴുതു പാർത്തങ്ങനെ നിന്നൊരു
കണ്ബുരനാഥൻ ദശാസ്യൻ പൊടുന്നനെ
മുപ്പിരികൊണ്ട മുളവടിയേന്തിയും
മുപ്പക വിട്ട യതീന്ദ്രനായ് മാറിനാൻ.

21 ഊണേതുമില്ലാതുലന്ന ദേഹത്തോടും
നീണ്ടാൾ വഴി നടന്നെന്ന ഭാവത്തോടും
പാണിയിൽ താളം നടനത്തിലെന്നപോൽ
വീണയിൽ സാമസംഗീതങ്ങൾ പാടിനാൻ.

22 പൂവിന്നിതൾവിരിയുംപോലെ മന്ദമായ്
ഭൂമിയിൽ തീയെന്നപോൽ കാലു വെച്ചതാ
പൂർണ്ണവാർദ്ധക്യം വെറുക്കുന്നതാം മൂപ്പു
പൂരിച്ച പോലങ്ങു കുന്തിനടക്കയായ്.

19 പോവതു പൂരിവല്യാല് പുകുൻത തുൺടെനിൻ
കാവല്ചെ യെരുവൈയിൻ റലൈവൻ കണ്ണുറും
ആവതു കാക്കമെൻ ററിവീത് തവ്വഴിത്
തേവർ ചെയ് തവത്തിനാർ ചെമ്മ ലേകിനാൻ

20 ഇളൈയവ നേകലുമിറവു പാർക്കിൻറ
വളൈയെറിറ് റിരാവണൻ വഞ്ച മുററുവാൻ
മുളൈവരി ത്തൺടൊരു മൂൻറു മുപ്പകൈത്
തളൈയരി തവത്തവർ വടിവുൻ താങ്കിനാൻ

21 ഊണില നാമെന വുലർൻത മേനിയൻ
ചേണെറി വന്തതോർ വരുത്തച് ചെയ്കൈയൻ
പാണിയി നടത്തിടൈപ് പടിക്കിൻ റാനെന
വീണൈയി നിചൈപട വേതം പാടുവാൻ.

22 പൂപ്പൊതി യവിഴ്ൻതന നടൈയൻ പൂതലൻ
തീപ്പൊതിൻ താമെന മിതിക്കും ചെയ്കൈയൻ
കാപ്പുരു നടിക്കുറുങ് കാലൻ കൈയിനൻ
മൂപ്പെനും പരുവമു മുനിയ മുററിനാൻ,

23 നല്ല നളിനാക്ഷമാല, ജപമാല,
ചൊല്ലെഴുമാമണം, യജ്ഞോപവീതവും
എല്ലാമണിഞ്ഞു മുന്നാത്തെിട്ടരുന്ധതീ-
തുല്യയാം ദേവിയ്ക്കുട്ടത്തണഞ്ഞീടിനാൻ.

24 പണ്ണാശ്രമത്തിൻെറ വാതില്ക്കലെത്തിനാൻ;
വണ്ണം പതറി, നാവാകെക്കുഴഞ്ഞപോൽ
"ഇന്നാരിവിടെയിരിക്കുന്നു" ചോദിച്ചു-
സന്ന്യാസി, വിണ്ണോർ മയങ്ങിടും തേജസ്വി!

25 ശുദ്ധമനസ്സപോസിദ്ധികൾ ചേൎന്നൊരു
വൃദ്ധസന്ന്യാസിപ്രവരനെന്നോർത്തുടൻ
ഉത്തമരാജർഷിനന്ദിനി, "വന്നാലു"–
മിത്ഥം മധുരവചസ്സുരച്ചീടിനാൾ.

26 മത്തമാതംഗം മദനീർകണക്കിനെ
തത്തനുവാകെ വിയർക്കവേ, കാമമാം
ഉത്തരംഗാവലി പൊന്തുമാശാബ്ധിയിൽ
ചിത്തം മുഴകി, യഴകിന്നഴകിനെ,
കീർത്തിമഞ്ജൂഷയെ, ച്ചാരിത്രദേവതാ-
മൂർത്തിയെക്കണ്ണുകൾകൊണ്ടു കണ്ടാനവൻ.

23 താമരൈക്കണ്ണോടേർ തവത്തിൻ മാലൈയൻ
ആമൈയി നിരുക്ക്കൈയൻ വളൈന്ത വാക്കൈയൻ
നാമന്തൻ മാർപിന നണുകി നാനരോ
ളുമനത് തരുൻതതി യിരുൻത ചൂഴല്വായ്.

24 തോമറു ചാലൈയിൻ വായിറുന്നി നാൻ
നാമുതല് കുഴറിട നടിങ്ക ചൊല്ലിനാൻ
യാവിരിവ് വിരുക്കൈയു ളിരുൻതു ളീരെൻറാൻ
തേവരും മരുഠ കൊളത്തെരിൻത മേനിയാൻ.

25 തോകൈയു മിവ്വഴിത് ദതാമില് ചിൻതനൈ
ചേകറു നോൻപിന രെന്നത് ചിൻതൈയാൾ
പാകിയല് കിളവിയാൾ പവളക്കൊമ്പർ പോൻറു
ഏകമീ നീൺടെന വെതിർവൻ തെയ്തിനാൾ

26 വെറ്പിടൈ മതമെന വിയർക്കും മേനിയൻ
അറ്പിനറ് റിരൈപുര ളാചൈ വേലൈയൻ
പൊറ്പിനാക് കണിയിനൈപ് പുകഴിൻ ചേക്കൈയെക്
കറ്പിനാക് കരചിയൈക് കണ്ണി നോക്കിനാൻ

27 കോകിലവാണിയെ, വാനോർവനിതകൾ
കോരിത്തരിച്ചിട്ടും കോമളഗാത്രിയെ
നേരിട്ട രാവണൻ കണ്ടൊരു നേരത്തു
നേരിട്ട വൈവശ്യമെന്തുചൊല്ലാവതും?
വീരഭുജാവലി വിങ്ങി, വിരഹമാൽ
വീർത്തു ചിത്തത്തി,ലുടലുടൻ ചുങ്ങിപോൽ!

28 കാന്താരകേളീമയൂരപിഞ്ഛാവലീ-
കാന്തകബരീകമനീസുഷമയിൽ
വാന്തമധൂളീസുമത്തിൽ മധുകര-
വ്രാതം കണക്കേ നയനനിര പരം
നീന്തിത്തുടിച്ചു കളിച്ചതിനൗപമ്യ-
മേന്തിട്ടും തന്മനംപോലെന്നുചൊല്ലുകിൽ.

29 ചെന്താമര നീങ്ങിയിങ്ങെഴുന്നെള്ളിയ
ചെമ്മണിമേനിയാൾ തന്നൊളികാണുവാൻ
ഹന്ത! നേത്രങ്ങളിരുപതു പോരുമോ?
എന്തിമയ്ക്കാത്ത കണ്ണായിരമില്ല മേ!

30 ഉന്നതമാം തപശ്ചര്യയാൽ നേടിയ
മൂന്നരക്കോടിയായുസ്സിനെന്താവതും?

27 തുങ്കലില് കുയില് കെഴു ചൊല്ലി നമ്പരിൻ
ഓങ്കിയ വഴകിനാ ലുരുവങ് കാൺടലും
ഏങ്കിനൻ മനനിലൈ യാതെൻ റുണുവാം
വീങ്കിന മെലിന്തന വീര തോൾകളേ

28 പുനമയിറ് ചായറ നെഴിലിറ് പൂനൈറെച്
ചുനൈമട്ടത് തുൺടിലൈ മുരലുൻ തുമ്പിയിൻ
ഇനമെനക് കളിത്തുള തെൻപ തെന്നവൻ
മനമെനക് കളിത്തതു കണ്ണിൻ മാലൈയേ

29 ചേയിതഴ്ത് താമരൈച് ചേക്കൈ തീർന്തിവൺ
മേയവൺ മണിനിറ മേനി കാണ്തറ്കു
എയ്യുമേ യിരുപതിങ് കിമൈപ്പി നാട്ടങ്കൾ
ആയിര മില്ലൈയെൻ റവല മെയ്തിനാൻ

30 അരൈകളൈ യിട്ടമുക് കോടി യായുറ്വും
പുരൈതപു തവത്തിൻയാൻ പടൈത്ത പോതുമേ

മിന്നും തരിവളയുള്ള കരവല്ലി-
യാന്നോരിവളഴകിൻകടൽ നീന്തുവാൻ?

31 ദേവ,രസുരരും, ദേവിമാരോട്ടമേ
ചേവകം തൻകുലത്തോട്ട ചെയ്തീടവേ
മൂവുലകങ്ങളിവളാണ്ടു വാഴ്കവേ
സേവചെയ്തീയിവൻ വാഴ്വ''നെന്നോക്കയായ്.

32 ആളുമഴലിൽ മുഖത്തിന്നഴകിത്ര-
യാളുമെന്നാകിൽ, ചെറുതു വെളിവരും
ആലസ്യന്തം പൊഴിക്കുന്ന പുഞ്ചിരി-
യേലുമൊളിയെത്രയെന്നു ചൊല്ലാവതോ?
നീലാളികേശിനിതന്നെയെനിക്കിന്നു
ചേലോട്ട കാട്ടിയോരെന്നനിയത്തിയെ
ഞാനാളിട്ടം സാവ്വഭൗമപദവിക്കു
താനേയൊരാളായി വാഴിച്ചിട്ടം ധ്രുവം.''

33 അങ്ങനെയങ്ങൊരോന്നോത്തോത്തു, മാനസം
തിങ്ങിട്ടമാശ വളത്തും കുടിലനെ,
ആശരനാഥനെക്കണ്ടുടൻ കണ്ണുനീ-
രാകെത്തുടച്ചു കലേശവദനയാൾ
''ആര്യനിങ്ങോട്ടെഴ്ന്നെള്ളിടാ''മെന്നൊ-
രാദരപൂവ്വമാം സ്വാഗതമോതിനാൾ.

നിരൈവളൈ മുൻകൈയി നിറൈന്ത നൻകൈതൻ
കരൈയറു നന്നലക് കടറ്കെൻ റുന്നിനാൻ

31 തേവരു മവുണരുൻ തേവി മാരൊട്ടം
ചൂവലക് ചെയ് തൊഴിലിനർ കുടിമൈ ചെയ്തിട
മൂവുല കുമിവർ മുറൈയി നാളയാൻ
ഏവൽചെയ് തുയ്കുവെ നിനിയെൻ റുന്നിനാൻ.

32 മൈലവുറു തുയർമുക ത്തൊളിയി താമെനിൻ
മുളൈയെയി റിലങ്കിട്ട മുറുവ ലെൻപട്ടം
തളൈയവിഴ് കുഴലിവട് കൺട്ട തൻതവൈൻ
ഇളൈയവട് കളിപ്പെനെ ന്നരചെൻ റെണ്ണിനാൻ.

33 ആൺടൈയാ നമൈനയൻ വുന്നി യാചൈമേൻ
മൂൺടെഴ ചിന്തനെ മുറൈയി ലോൻറനൈക്
കാൺടലുങ് കണ്ണിനീർ തുടൈത്ത തറ്പിനാൾ
ഈൺടെഴുൻ തരുളുമെൻ റിനൈയ ചൂറിനാൾ.

34 എത്തിയവ,"ളിരുന്നാലു"മങ്ങെന്നുടൻ
വേത്രാസനം വിധിപൂർവ്വമേ നൽകിനാൾ
അത്രിദണ്ഡത്തെയരികിലേ വെച്ചവൻ
തത്ര പർണ്ണാലയം തന്നിലിരിക്കവേ

35 മലകളും മരങ്ങളും നടുങ്ങിനിന്നു
മനം മങ്ങിപ്പറവകളടങ്ങി നിന്നു
പകവിട്ടു മൃഗമെല്ലാം പരുങ്ങിനിന്നു
പടം താഴ്ത്തിപ്പാമ്പുകൾ പതുങ്ങിനിന്നു.

36 ഇരുന്നുള്ളോരരക്കനും മൊഴിഞ്ഞു: "ചാലേ
ഇക്കാണുമിടമേതെന്നുരയ്ക്കൂ ബാലേ
ഇവിടെയാരിരുന്നരു തപസ്സിൻചര്യ
ഇചരയാ ചെയ്യുന്നി,താരു നീയും?"
വിരുന്നാളും വിശുദ്ധനിസ്സിദ്ധനെന്നായ്
വിരികണ്ണാൾ വിരഞ്ഞോതിയിവണ്ണമപ്പോൾ.

37 "ദശരഥകുലസുതൻ തമ്പിയോടും
ദമനിധി കുലീനയാം തായ ചൊല്ലി
ദവമിതിൽ സുഖകരവാസംചെയ്‌വൂ:
ദയിതൻപേരയിഭവാനറികയില്ലീ?

34 ഏത്തിന ളെയ്'തലു മിരുത്തി നീൺടെന
വേത്തിരത്' താചനം വിതിയി നൽകിനാൾ
മാത്തിരി തൺടയൽ വൈത്ത വഞ്'ചനും
പൂത്തൊടർ ചാലൈയി നിരുന്ത പോഴ്'തിനേ

35 നടുങ്കിന മലൈകളു മരന നാവവിൻറു
അടങ്കിന പറവൈയും വിലങ്'കു മഞ്'ചിന
പടുങ്കൈറൻ തൊളുങ്'കിന പാമ്പും പാതകക്'
കടുന്തൊഴി ലരക്കനൈക്' കാണങ്' കണ്ണിനേ.

36 ഇരുന്തവൻ യാവതിവ്' വിരുക്കൈ യീങ്'കുറൈ
യിരുന്തവർ യാവർനീർ യാരെ യെൻറലും
വിരുന്തിന രിവ്വഴി വിരകി ലാരെനാച്'
പെരുന്തടങ്' കണ്ണവൾ പേചൻ മേയിനാൾ.

37 തയരതല്' റൊൽകുലത്' തലൈവൻ റമ്പിയോടു
യർകുലത്' തന്നൈചൊ ല്ലച്ചി യേന്തിനാൻ
അയർവില തിവ്വഴി യുറൈയു മന്നവൻ
പെയരിനൈത്' തെരികിതിർ പെരുമൈയീ രെൻറാൾ.

38 "കേട്ടിരിക്കുന്നു; കണ്ടി-
ട്ടില്ലല്ലോ ഗംഗ പായും
നാട്ടിൽ ഞാനൊരുമുറ
വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ; ശരി
കാട്ടിലേ നാൾപോക്കുന്നോൾ;
കരിംകുവളപ്പൂവെ
വാട്ടിട്ടും കണ്ണുള്ളോളേ,
യാരുടെ മകൾ നീയോ?"

39 "അനഘമാർഗ്ഗചാരിൻ!
അങ്ങയെപ്പോലുള്ളോരെ
മനതാർതന്നിൽദ്ദൈവ-
മെന്നെന്നും നിനച്ചീടും
ജനകനരേന്ദ്രൻെറ
മകളാം; കാകുൽസ്ഥന്റെ
മനവി; പേരോതുന്നു
ജാനകിയെന്നിങ്ങനെ.

40 വൃദ്ധനാം തപോനിധേ,
ദ്വിവിധകർമ്മം വെന്നീ
ശ്ശുദ്ധമാം മാർഗ്ഗം തേട-
മവിടെന്നെന്തീക്കാട്ടിൽ
ഇദ്ധമാമീചര പൂണ്ടു
വന്നതു,മിപ്പോൾചൊല്ലു-
കെദ്ദിക്കിൽനിന്നു ഭവാ-
നിങ്ങോട്ടേയ്ക്കെഴുന്നെള്ളീ?"

38 കേട്ടനെല് കൺടിലെൻ കെഴവു കണ്ട്കൈനീർ
നാട്ടിടൈ യൊരുമുറൈ നണ്ണി നേൻമലർ
വാട്ടടങ് കണ്ണിനീർ യാവർ മാമകൾ
കാട്ടിടൈ യരുമ്പകല് കഴിക്കിൻ നീരെൻറാൻ.

39 അനകമാ നെറിപട രടിക ണമ്മലാല്
നിനൈവതോർ തെയ്വം വേറിലാത നെഞ്ചിനാൻ
ചനകൻമാ മകൾപെയർ ചനകി കാകുത്തൻ
മനൈവിയാ നെൻറനൺ മറുവില് കറ്പിനാൾ.

40 അവ്വഴി യനൈയന വുരൈത്ത വായിഴൈ
വെവ്വഴി വരുന്തിനിർ വിളൈൻത മൂപ്പിനിർ
ഇവ്വഴി യിരുവിനൈ കടക്ക വെണ്ണിനിർ
എവ്വഴി നിൻറുമിങ് കെയ്തി നീരെൻറാൾ

41 "ഇന്ദ്രന്നമിന്ദ്രനായ്, ആലേഖ്യമേലാത്ത
സുന്ദരാകാരനായ്, ബ്രഹ്മകുലത്തിലേ
സംജാതനായ് മൂന്നുലകങ്ങളാളുവോൻ,
മന്ത്രാദിവേദവിശാരദനായവൻ;

42 ഈശനിരിയ്ക്കും ഗിരിയെക്കടയോട്ട-
മാശു പറിച്ചെട്ടുത്തമ്മാനമാടിയോൻ
ആശാഗജങ്ങൾക്കെഴുന്ന ദന്തങ്ങളെ-
യാഹവത്തിങ്കൽ തകർത്ത ഭുജബലൻ;

43 നില്പവർ ദേവകൾ വാതിൽക്കലേ കാവൽ;
അല്പമാം വാക്കുകൾ തൽപ്പെരുമയ്ക്കു മുൻ;
കല്പകം തൊട്ട നിധികൾ കൈക്കൊണ്ടവൻ
ചെല്ലെഴും ലങ്കാനഗരമേ കൊണ്ടവൻ;

44 മേനക, രംഭ, തിലോത്തമ തൊട്ടുള്ള
വാനകമാനിനിമാരവൻ മേന്മയിൽ
ഊനമില്ലാതെ വിട്ടുപണി ചെയ്യുന്നു
മാനം കലർന്നു കാൽ തൈക്കുന്നുപോലവർ!

41 ഇൻതിരറ് കിൻതിര നെഴുത ലാകലാച്
ചുൻതര നാൻമുകൻ മരപിറ് റോൻറിനാൻ
അൻതരത് തോട്ടമെവ് വുലകം മാൾകിൻറാൻ
മൻതിരത് തരുമറൈ വൈകം നാവിനാൻ.

42 ഈചനാൺ ടിരുന്തപേ രിലങ്കു മാല്വരൈ
ഊചിവേ രൊട്ടുമ്പറിത് തെട്ടുക്ക മൂററത്താൻ
ആമൈകൾ ചുമന്തപേ രളവില് യാനൈകൾ
പൂകല്ചെയ് മരുപ്പിനൈപ് പൊടിചെയ് തോളിനാൻ

43 നിറ്പവർ കടൈത്തലൈ നിരൈന്തു തേവരേ
ചൊറ്പക മററവൻ പെരുമൈ ചൊല്ലുങ്കാറ്
കറ്പക മുതലിയ നിതിയങ്ങ് കൈയന
പൊറ്പക മാനനീ രിലങ്കൈപ് പൊന്നകർ

44 എനമൈ തിലോത്തമൈ മുതല വേമൈയർ
വാനകൻ തുറന്തുവല് തവൻറല് മാട്ചിയാല്
ഊനമി ലടൈപ്പൈകാൽ വരുട ലൊൺചെരുപ്പു
ആനവൈ മുതറൊറാഴി ലവര താകമേ

45 ചന്ദ്രനും സൂര്യനുമമ്മഹാൻ തന്നുടെ
ചിന്തനക്കൊത്തുതാൻ സഞ്ചരിച്ചീടുന്നു
ഇന്ദ്രനോ മേഘം തടഞ്ഞിട്ടും തന്മണി
മന്ദിരത്തിങ്കലേ കാവലാണ്ടീടുന്നു.

46 നാകത്തിലും നാഗലോകത്തിലും നര-
ലോകത്തിലുള്ള നഗരതലങ്ങളിൽ
ലോകത്തിലെങ്ങുമേ കാണുമനവദ്യ-
ഭോഗങ്ങളുണ്ടവൻ തൻ നഗരത്തിലും!

47 തണ്ടാർമകൻ വരമായിക്കൊടുത്തുള്ള
നീണ്ടതാമായുസ്സനുഭവിക്കുന്നവൻ;
ദണ്ഡധരാന്തകചന്ദ്രഹാസാഞ്ചിതൻ;
അണ്ഡഗോളങ്ങളെബ്ബന്ധനം ചെയ്യവൻ:

48 സന്മതി, സംസ്കാരസമ്പത്തുടയവൻ,
സർവ്വശാസ്ത്രാദിനിപുണനാം സദ്ഗുണൻ,
മന്മഥൻ കണ്ടുമയങ്ങുന്ന കോമളൻ,
മേന്മ മൂർത്തികൾക്കുള്ളതിലേറിയോൻ.

45 ചൻതിര നിരവിയെൻ പവർക ടാമവൻ
ചിൻതനൈ വഴിനിലൈ തിരിവർ തേച്ചുടൈ
ഇൻതിരൻ മുതലിയ വമര രീൺടവൻ
കൻതട്ട കോയിലിൻ കാവലാഠരേ

46 പൊന്നക രത്തിനും പൊലങ്കൊ ണകർതം
തൊന്നക രത്തിനുൻ തൊടർൻത മാനിലത്തു
എന്നക രത്തിനു മിനിയ വീൺടവൻ
നന്നക രത്തന നവൈയി ലാതന.

47 കാളുടൈ മലരുളാൻ റൻത വൻതമില്
നാളുടൈ വാഴ്ക്കൈയ നുരി പാകത്തൻ
വാളുടൈത് തടക്കൈയൻ വാരി വൈത്തവെങ്
കോളുടൈച് ചിറൈയിനൻ കുണങ്കൺ മേൻമൈയാൻ.

48 വെണ്മൈതീ രൊഴുക്കിനൻ വിരിൻത കേൾവിയൻ
ചെമ്മൈയോൻ മൻമതൻ റികൈക്കുഞ് ചെവ്വിയൻ
എമ്മൈയോ രനൈ വരു മിറൈവ രെൻറെണം
മൂമ്മൈ യോർ പെരുമൈയു മുററും പെററിയാൻ.

49 ഈലോകസുന്ദരിമാർകൊതിയ്ക്കുന്നപോ-
ലാമഹാൻ തന്നിച്ഛ നേടിക്കൊടുക്കുവാൻ
ആയവരെല്ലാമവനെ നിനച്ചുകൊ-
ണ്ടാകുലമാണ്ടുരുകുന്നതു കണ്ടുമേ
ആക്കുമുതവി നൽകീടാതെ തേടുന്നി-
താശാനുകൂലയാമംഗനാമൗലിയെ!

50 തത്താദൃശൻ വാഴുമന്നഗരത്തിൽ ഞാ-
നെത്തിപ്പലനാൾ വസിച്ചേനനന്തരം
അ'ദ്ദേഹ'മോടു പിരിഞ്ഞ ദുഃഖത്തോടു-
മിത്തവ്വിലിങ്ങോട്ടു പോന്നേൻ വിവശനായ്."

51 "വേദവും വൈദികാശിസ്സും വെറുത്തുരു
ചൈതന്യമുള്ള ജന്തുക്കളെത്തിന്നിട്ടും
പാതകം ചെയ്യുമരക്കർക്കരചൻെറ
കൂടെയോ ദേഹവിരാഗി ഭവാനഹോ!

52 കാട്ടിൽ മുനികളുമൊത്തുവാഴുന്നീല,
നാട്ടിൽ നലമുള്ളവരൊടും വാഴില്ല
ഒട്ടുമേ സത്യധർമ്മങ്ങളില്ലാത്തതാം
കൂട്ടരോ കൂട്ടത്തിലെന്തു, കൈവന്നിടാൻ?"

49 അനൈത്തുല കിന്മഴ കമൈൻത നങ്കൈയർ
എനൈപ്പല രവൻറന തരുനി നിച്ചൈയോർ
നിനൈത്തവ രുരുകവു മുതവ നേർകിലൻ
മനക്കിനി യാളൊരു മാതർ നാട്ടുവാൻ

50 ആൺടൈയ നരച്ചുവീറ് റിരുന്ത വന്നകർ
വേൺടിയാൻ ചിലവക ലുറൈയ വേണ്ടിനേൻ
നീൺടനൈ നിരുൻതവറ് പിരിൻത നെഞ്ചിനേൻ
മീൺടനെ നെൻറനൻ വിനൈയ മൂന്നുവാൻ

51 വേതമും വേതിയ രുള്ളും വെഹ്കലാച്
ചേതനൈ മന്നുയിർ തിന്നല് തീവിനൈപ്
പാതക വരക്കർതം പതിയിൻ വൈകുതറ്കു
ഏതുവെൻ നടലമു മികൈയെൻ റെണ്ണുവീർ.

52 വനത്തിടൈ മാതവർ മരുങ്കു വൈകലിർ
പുനററിരു നാട്ടിടൈപ് പുനിത രുർവുക
നിനൈക്കിലി രറനെറി നിനൈക്കി ലാതവർ
ഇനത്തിടൈ വൈകിനി രെൻമെയ്തീ രെൻറാൾ.

53 മങ്കയാളിതു ചൊല്ലി
ക്കേൾക്കവേ ഗുണസീമാ-
ലംഘിയാം ലങ്കേശ്വരൻ,
അനവദ്യാംഗിയായി
ചെങ്കണ്ണാരരക്കന്മാ
രെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ഞെട്ടും
പെൺകൊടിതൻെറയുണ്മ-
യറിഞ്ഞിട്ടേവമോതീ—
"തിങ്കൾനേർമുഖീ! ദേവ-
രെന്നപോൽ തീയരല്ലാ.
ഞങ്ങൾ പോലുള്ളോരേറ്ററം
നല്ലോരാമരക്കന്മാർ"

54 ആയവളരക്കൻെറ
മായയേയറിയാതെ
മായമറ്റോതീ മററു
യാതൊന്നും കരുതാതെ
"തീയവരോടു ചേർന്നോർ
തുയവരല്ലാ പഴ-
തായതാമിച്ചൊല്ലിന്നു
പാഴായി വരായല്ലോ"

55 ശങ്കിച്ചാൾ തന്നെയെന്നു
ശങ്കിച്ചാൻ ലങ്കേശ്വരൻ
ശങ്കയെത്തീക്കാനായി-
പ്പിന്നെയും ചൊല്ലീടിനാൻ

53 മങ്കൈയഹ് തുരൈത്തല് കേട്ട വരമ്പിലാൻ മറുവിറ് നീർന്താൾ
വെങ്കൺവാ ളരക്ക രെന്ന വെരുവുവാൾ മെയ്മ്മൈ നോക്കിത്
തിങ്കൾവാൺ മുകത്തിനായത്തേവരിറ് റീയരല്ലർ
എങ്കൾപോ ലിയക്ക നല്ലാർ നിരുതരേ പോലു മെൻറാൻ

54 ചേയിഴൈ യന്ന ചൊല്ലത്തീയവർച് ചേർതൽ ചെയ്താർ
തൂയവ രല്ലർ ചൊല്ലിറ് റൊന്ററി തൊടർന്തോ രെൻറാൾ
മായവ ല്ലരക്കർ വല്ലർ വേണ്ടുരു വരിക്ക വെൻപതു
ആയവ ളറിത റേററാ ളാതലി നയലൊൻ റെണ്ണാൾ.

55 അയിർത്തന ളാക മെൻറോ മൈയുറ വകത്തുക് കൊണ്ടാൻ
പെയർത്തത്തു തുടൈക്ക വെണ്ണിപ് പിറിതുറപ് പേച ലുററാൻ

"മങ്ങലററുള്ള ലോക-
രെങ്ങനെ ജീവിച്ചിട്ടും
വിങ്ങിയ ബലമുള്ളോ-
രരക്കർ താങ്ങില്ലാതെ?"

56 ഇംഗിതജ്ഞാനിയേവം
ചൊല്ലവേ ഗുണവതി
മംഗലാദേവി ചൊന്നാൾ
"ധർമ്മജ്ഞൻ മമ കാന്തൻ
ഇങ്ങിരുന്നീട്ടും കാലം
പാപികളരക്കരെ-
ബ്ഭഞ്ജനം ചെയ്യും ലോക
മങ്ങനെയധീനമാം."

57 മാനൊക്കും മനസ്വിനി
തന്മൊഴികേൾക്കെച്ചൊന്നാൻ
മായാവി നിശാചരൻ
"മാനവരരക്കരെ
മീനാക്ഷി! വധിച്ചെന്നാൽ
കൊന്നിട്ടും ചെറുമുയ-
ലാനയെ; സ്സിംഹത്താനെ-
ക്കലമാൻ! കളവാണീ!"

മയക്കറു മൂലക മൂൻററിൻ വാഴ്പവർക് കളൈയ വല്ലോർ
ഇയറ്കൈയിററ് ററിരിയി നല്ലാ ലിയററലാ നെറിയെൻ നെൻറാൻ

56 തിറന്തെരി വഞ്ച നച്ചോററ് ചെപ്പലുഞ്ച് ചെപ്പ മിക്കാൾ
അറന്തരു വള്ളലീൺടിങ്ങ് കരുൻതവ മുയലു നാളും
മറന്തലൈ തിരിന്ത വാഴ്ക്കൈ യരക്കർതം വരുക്കത് തോട്ടം
ഇറന്തനർ മുടിവർ പിന്ന രിടരിലൈ യുലക മെൻറാൾ

57 മാനവർകളൈത്ത ലോട്ട മാനിട രരക്കർ തമ്മൈ
മീനെന മിളിരുങ് കണ്ണായ് വേരറ വെൽവ രെന്നിൻ
യാനൈയി നിനമത്തെ യെല്ലാ മിളമുയൽ കൊല്ലും പിന്നുങ്
കൂൻകിർ മടങ്ക ലേറെറക് കരുമൈമാൻ കൊല്ലു മെൻറാൻ.

58 "മിന്നൽപോൽ മിഴിയാളും
രക്ഷസ്സാം വിരാധനു-
മെന്നല്ല ഖരാദിയാം
വീരരും വീണുള്ളതാം
വെന്നിപ്പോരൊന്നും തന്നെ
കേട്ടറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നോ"
ചിന്നിനാൽ മഴപോലെ
കണ്ണുനീർ, കഥയോക്കെ.

59 "വാളേല്യം സിംഹോപമൻ
ലങ്കയിൽ വാഴുന്നോരെ
വാനവർ മദിയ്ക്കുംമാ-
റാരെയും വധിച്ചീട്ടും
നാളെത്താനതും കാണാം,
പാപത്തെജ്ജയിച്ചീട്ടും
നീങ്ങാത്ത ധർമ്മം നൂനം
നിർമ്മലതപോനിധേ"

60 അമൃതും തേനും ചേന്ന
വാങ്മയം കാതിൽ വീണി-
ട്ടമിതാനന്ദം പൂണ്ട
പുളകമാന്നെങ്കിലും

58 മിൻറിരൺ ടനൈയ പങ്കി വിരാതനും വെകുളി പൊങ്കക്
കൻറിയ മനത്തു വെൻറിക് കരൻമുതറ് കണക്കിലോരും
പൊൻറിയ പൂചലൊൻറുങ് കേട്ടിലിർ പോലു മെൻറാൾ
അൻറവറ് കട്ടത്തുന്നി മഴൈക്കണീ രരുവി ചോർവാൾ.

59 വാളരി വള്ള റന്നാ ലിലെങ്കമാ നിരുതരെല്ലാം
കേളൊടു മറിയു മാറും വാനവർ കിളരു മാറും
നാളൈയേ കാൺടി രൻറേ നവൈയിലീ രുണിർകിലീരോ
മീളരുൻ തരുമൻ തന്നൈ വെല്ലുമോ പാവ മെൻറാൾ.

60 തേനിടൈ യമുതളായ വന്നമെൻ ചിലചൊൻ മാലൈ
താനടൈച് ചെവിക ളൂടു തവഴ്റ തളിത്തു വീങ്കം

അതുലബലമാന്നോർ
മാനുഷരെന്ന ചൊല്ലാ-
ലപമാനം വന്നേററം
കോപിച്ചു ദശാസ്യനും.

61 ചൊല്ലി "നീയല്ലീ വില്ലി-
ലല്ലരാമരക്കരെ
വല്ലവരവർ വെന്നു-
വെന്നതു: മതിനാലേ
ചൊല്ലിടാം—നാളെക്കാൺക
രാവണഭുജാവലി
സോല്ലാസം വീഴും കാററി-
ലിലവിൻ പൂക്കളവർ!

62 മേരുവെപ്പറിക്കണോ
വിണ്ണിനെയിടിക്കണോ
നീരധി കലക്കണോ
നെരുപ്പിന്നവിക്കണോ
പാരിനെയെടുക്കണോ
പലതിക്കർമ്മം ചെയ്യാൻ
പോരുമേ ദശമുഖ:
നാരെന്നു ചിന്തിച്ചു നീ?"

ഉഴന്നുടൈ യുടമ്പി നാന മുരുകെഴ മാന മൂൻറ
മാനിടർ വലിയ രെൻറ മാററത്താറ് ചീററം വൈത്താൻ

61 ചീറിന നരൈച്ചെയ് വാനച്ചിലൈവലിപ്പല്ലിയോർകട്കു
ഈരൊരു മനിതൻ ചെയ്താ നെൻറെട്ടത്തിയമ്പി നായൽ
തേറ്റി നാളൈ യേയവ് വിരുപത്തു തിൺതോൾ വാളൈ
വീറിയ പൊഴുതു പൂളൈ വീയെന വീവ നൻറേ.

62 മേരുവൈപ്പ് പറിക്ക വേൺടിൻ വിണ്ണിനൈയിടിക്ക വേൺടിൻ
നീരിനൈക് കലക്ക വേൺടി നെരുപ്പിനൈ യവിക്ക വേൺടിൻ
പാരിനൈ യെട്ടുക്ക വേൺടിറ് പലവിനൈ ചിലമൊൽ ലെഴായ്
യാരെനക് കരുതിച് ചൊന്നാ യിരാവണററ് കരിതെൻ നെൻറാൻ

63 ചൊല്ലിനാൾ സീതാദേവി
"എന്തൊരുഫലം ഭുജ-
മെല്ലാമണ്ടിരുന്നിട്ടും
എന്തതിൻ ബലമോക്ക.
അല്ലങ്കാനാഥൻതന്നെ-
യല്ലയോ കാത്തവീര്യൻ
കല്ലറസ്സുള്ളിൽ വെച്ചാ,
നായിരം കൈകളുള്ളോൻ!
പുല്ലുപോലക്കൈയെല്ലാ-
മരിഞ്ഞാൻ ഇരുകൈയ്ക-
ളുള്ളൊരു മനുജാതൻ,
ഇളതാം പ്രായത്തിലേ."

സീതാപഹരണം

64 ഇത്ഥം മൈഥിലി ചൊൽകെ
ദീപ്തമായ്ത്രക്ഷാക്ഷിക,
ളുത്ഥാനം ചെയ്തു ഭുജ-
പംക്തികൾ ദിക്കിൽത്തത്തി,
ഊർദ്ധ്വലോകത്തിൽ തൊട്ടു
മകുടം, പരസ്പരം
ഹസ്തങ്ങൾ കൂട്ടിത്തട്ടി
മേഘനിർഘോഷംപോലെ.
വിഷ്ടപം ഞെട്ടി മുററും
വക്ത്രാന്തഭയങ്കര

63 അരൺടരു തിരടോൾ ചാല വുളവെനി നാററ ലുൺടോ
കരൺടനി നിലങ്ങ്കൈ വേൻതൈച്ചിറൈവൈത്ത
[കഴറ്കാല് വിരൻ
തിരൺട തോൾ വനത്തെ യെല്ലാഞ്ചിറിയതോർ പരുവത്തിൽ
തുരൺടുതോ ളൊരുവ നൻറോ മഴവിനാ ലെറിന്താ നെൻറാൾ.

64 എൻറവ ളുരൈത്ത ലോട്ടു മെരിന്തന നയനൻ തിക്കില്
ചെൻറന തിരടോൾ വാനൻ തീൺടിന മകുടൻ തിൺകൈ

ദംഷ്ട്രകൾ മിന്നൽപ്പിണർ
കാണിച്ചു ഞെരിക്കയായ്
ക്രുദ്ധനായേവം ദശ-
കന്ധരൻ മാറീടവേ
വൃദ്ധമാമുനിവേഷം
വിട്ടുപോയ് മായാസ്പദം.

65 ആരാകളറുത്തുള്ളോ-
രമലസിദ്ധനല്ലി-
താരെന്നു സന്ദേഹിച്ച-
ദ്ദേവിയോ പരുങ്ങവേ
അദമ്യക്രോധം ഫണ-
ജാലങ്ങൾ വിടർത്തിക്കൊ-
ണ്ടാർത്തിടും ഭുജംഗംപോൽ
നിൽക്കയായ് ദശാസ്യനും!

66 ഏററവും വ്യഥയാന്ന
ദേവിയാളന്നേരത്ത-
ങ്ങേററതാം മഹാദുഃഖ-
മെങ്ങനെ വർണ്ണിക്കാവൂ?
മററൊന്നു ചൊല്ലാതാകാ-
തുററതു ചെയ്യാനാകാ-
തുററനാം കാലൻ നിൽക്കെ-
യുയിർപോൽ ഞെട്ടീ ദേവി.

എൻറൊ ടൊൻ റടിത്ത മേകത് തുരുമെന വെയിററി നോളി
മെൻറന വെകളി പൊങ്ക വിട്ടതു മായ വേടം

65 ഇരുവിനൈ തുറൻത മേലോ രല്ലൻകൊ ലിവനെൻ റെണ്ണി
അരിവൈയു മെയ മെയ്‌നാ വാരിവൻ റാനെൻ റൊൻറും
തെരിവരു നിലൈയ ളാകത് തീവിടയ് തരവൻ താനേ
ഉരുകെഴ ചീററം പൊങ്കി പ്പണംവിരിത് തുയർന്ത തൊത്താൻ

66 ആററവെൻ തുയരത് തന്നാ ളാൺടുററ വലക്ക ണോക്കിൻ
ഏററമെൻ നിനൈക്ക ലാകു മെതിരെടുത് തിയമ്പ ലാകാ
മാററമൊൻ റില്ലൈ ചെയ്യും വിനൈയില്ലൈ വരിക്കലാകാക്
കൂററംവൻ തുററ കാലത്തുയിരെനക് കുലൈവു കൊൺടാൾ

67 "വിണ്ണവർസേവചെയ്യു-
മെൻ വീര്യം ഗണിയാതെ
മന്നിലെപ്പുഴ മർത്ത്യ
മാഹാത്മ്യമുരച്ചോൾ നീ!
പെണ്ണല്ലോ പിഴച്ചു നീ,
യെന്നിയേ നിന്നെപ്പിച്ചി-
ത്തിന്നാലെന്നുയിർ പിന്നെ
പ്പോയിട്ടു"മെന്നാനവൻ.

68 "അന്നപ്പെൺകൊടി! നട്ട
ങ്ങീടായ്ക;യന്യന്മാക്കു
മുന്നിലേ താഴാതുള്ളൊ-
രെൻ തലയോരോന്നിലും
മിന്നിടും മകുടം പോൽ
നിന്നുടെ മലരടി-
യൊന്നൊന്നായ്‌വെച്ചങ്ങനെ
കൊണ്ടാടും പടിനിന്നെ
സുന്ദരീമണിദേവകന്യമാർ
സേവിക്കവേ,
യിന്നെല്ലാ ലോകത്തിനും
റാണിയായ്‌വാഴിപ്പ്പുവൻ."

69 യാതുധാനോക്തി കേട്ടു
ജാതമാം കോപം പൂണ്ടു
കാതുകൾ പൊത്തി കര-
താരിനാൽ താരിൽത്തന്വീ

67 വിണ്ണവ രേവല് ചെയ്യ വെൻറവെൻ വീരം പാരായ്
മണ്ണിടൈപ് പുഴവിൻ വാഴ മാനിടർ വലിയ രെൻറായ്
പെണ്ണെനപ് പിഴൈത്താ യൻറേ ലുന്നൈയാൻ പിചൈന്തു തിന്ന
എണ്ണുവെ നെണ്ണിറ് പിന്നെ യെന്നുയി രിഴപ്പ്പെ നെൻറാൻ.

68 കലൈവുറ ലുന്ന മുന്നം യാമൈരയുങ് കമ്പി ടാവെൻ
തലൈമിചൈ മകുട മെന്നത് തനിത്തനി യിനിതു താങ്കി
അലകിൻപൂ ണമരർ മാത രടി യിണൈ യേവൽചെയ്യ
ഉലകമീരേഴ മാളുഞ് ചെല്വത്തു ളുഉറെതി യെൻറാൻ.

69 ചെവികളൈത് തളിക്കൈ യാലേ ചിക്കറച് ചേമഞ് ചെയ്താൾ
കവിനംവെഞ് ചിലൈക്കൈ വെൻറിക് കാകുത്തൻ കറ്പി
[നേനൈപ്

"ജാതവേദസ്സിൽ മന്ത്ര
പൂതമായ് വീഴ്ത്തും ഹവി-
സ്സാതുരസാരമേയം
കൊതിയ്ക്കും കണക്കിനെ
മേദുരവീരരഘു
നാഥൻറെ ഗൃഹസ്ഥയായ്
മേവുമെന്നോടെന്തോതി!
നിർല്ലജ്ജം നിശാചര!

70 പുൽക്കൊടിത്തുമ്പിൽ തങ്ങും
തുള്ളിപോൽ നിസ്സാരമായ്
പോക്കുമെന്നുയിരെന്നു
കേട്ടു ഞാൻ പേടിച്ചുടൻ
പോക്കുമെൻ കുലീനത-
യെന്നു നീ കരുതിയോ?
പൊയ്ക്കൊൾക! മിന്നലഞ്ചു-
മമ്പുകളേൽക്കും മുന്നേ."

71 എന്നവളുരയ്ക്കവേ
ചൊന്നിതു നക്തഞ്ചരൻ
"നന്നു നന്നിതു നിൻറെ
കണവൻ കണയെയ്താൽ
ഇന്നെഞ്ചിൽ ദിശാഗജ-
ദന്തങ്ങൾ പൊഴിഞ്ഞുള്ളോ-
രിന്നെഞ്ചിൽ, ലവ കുന്നി-
ലെയ്ത പൂപോലാമല്ലോ!

പുവിയിടെ യൊഴുക്ക നോക്കംപ് പൊങ്കെരിപ് പുനിത രീയും
അവിയെയനായ് വേട്ട തെന്ന വെൻചൊനാ യരക്ക വെന്നാ.

70 പുന്നുനെ നീരി നൊയ്താപ് പോതലേ പൂരിത്തു നിൻറ
ഇന്നുയി രിഴത്ത ലഞ്ചി യിറ്പിറപ് പഴിത ലുൺടേ
മിന്നുയിറ്ത് തുരുമിറ് ചീറും വെങ്കണൈ വിരവാ മുന്നം
ഉന്നുയിറ്ക് കുറുതി നോക്കി നൊളിത്തിയാ ലോടി യെൻറാൾ

71 എൻറവ ളുരൈക്ക നിൻറ വിരക്കമി ലരക്ക രേൻതല്
ഉൻറുണൈക് കണവ നംപോ വുയർതിചൈ ചുമന്ത വോങ്കൽ
വൻറിറൻ മരുപ്പി നാററൻ മടിത്തവെൻ മാർപിൻ വൻതാൽ
കുൻറിടെ തൊട്ടുത്തു വിട്ട പൂങ്കണൈ കൊല്ല തെൻറാൻ

72 പൂമകൾക്കും പൂമക-
ളാകിയ പൂവലംഗി!
പൂവമ്പനെന്നെയെയ്തു
നടലോ വാട്ടീടുന്നു
ദേവസുന്ദരിമാരാൽ
സേവ്യമാം പദവിയിൽ
മേവണമതോടിന്നെൻ
പ്രാണനെപ്പാലിക്കണം."
ഏവമൊന്നോതിക്കുല-
പർവ്വതസമഭുജൻ
ദേവിയെസ്സാഷ്ടാംഗമായ്
നമിച്ചാൻ നയശാലി.

73 വീണു തറമേലടിയവൻ കുപ്പവേ
വീണ വാൾമേനിയിലെന്നപോൽ ഞെട്ടിനാൾ
കേണ "ഹാ! കാന്ത! വരിക നീ ദേവരാ
കാണു കഠിന"മെന്നിങ്ങനെ ജാനകി.

74 അപ്പോൾ പരാംഗനാസ്പർശമാപത്തുള-
വാക്കമെന്നോർത്തു നിശാചരവീരനും
അപ്പെരും തൂണൊത്ത കൈകളാലാശ്രമ-
മത്ഭുതം യോജന താഴ്ത്തിക്കുഴിച്ചുയായ്.

72 അണങ്ങ്കിനക് കണങ്ക നായ്നിൻ നാചെനോ യകത്തു പ്പൊങ്ക
ഉണങ്കിയ വുടംപി നേനക് കുയിരിനൈ യുതവി യുമ്പർക്
കണങ്കുഴൈ മകളിർക് കില്ലാപ് പെരുമ്പതങ് കൈക്കൊ ളെന്നാ
വണങ്കിന നലക ന്താങ്ക മലൈയിനും വലിയ തോളാൻ

73 തറൈവാ യവൻവ ന്തടിതാ മുതലും
കറൈവാൾ പടവാ വികല ങ്കിനൾപോൽ
ഇറൈവാ വിളൈയോ യെനവേ ങ്കിനളാൽ
പൊറൈതാ നരുവാ നതൊർപൊറ് പുടൈയാൾ

74 ആൺടാ യിടൈതീ യവനാ യിഴൈയൈത്
തീൺടാ ലെനമേ ലുരൈചി ന്തെചെയാത്
തൂൺടാ നെനലാ മുയർതോൾ വലിയാറ്
കീൺടാ നിലമോ ചനൈ കീഴ് പ്പുടൈയേ.

75, 76 കൊണ്ടാൻ തറയൊട്ടം സീതയെത്തേരിലേ
കൊണ്ടുവച്ചാ, നതു കാൺകെ വിവശനായ്
ഉണ്ടുയിരെന്നുള്ള ശങ്ക പൂണ്ടാൾ മണ്ണി-
ലാണ്ടുള്ള മിന്നൽക്കൊടിപോൽ മയങ്ങിനാൾ.
വിണ്ടലത്തിങ്കലുടങ്ങിനെ മാനസം
വിണ്ടലം കേഴുന്ന മങ്കയെ രാവണൻ
കൊണ്ടു പോയീടുവാനന്നി ദ്രുതഗതി
കൊണ്ടു "തേർവിട്ടീടു"കെന്നു ചൊല്ലീടവേ,
കൊണ്ടതാം ചൂടിനാൽ വാടിക്കുഴഞ്ഞുടൻ
തണ്ടലഞ്ഞുള്ള പൂവല്ലിപോൽ സീതയും
മണ്ടിപ്പിടഞ്ഞങ്ങു വീണാളുടൻ മൂർഛ
കൊണ്ടാ, ളെഴുന്നാൾ, നിലവിളിച്ചീടിനാൾ.
"കണ്ടതില്ലേ ധർമ്മദേവതേ! പാലിച്ചു
കൊണ്ടുകെൾകെന്നെ"യെന്നാർത്തുകേണീടിനാൾ.

സീതാവിലാപം

77 "മലകളേ മരാമരങ്ങളേ കേൾപ്പിൻ
കലകളേ പെൺമാൻകുലങ്ങളേ നിങ്ങൾ
മയിലുകളൊത്തു കുയിൽക്കുലങ്ങളേ
മമ നാഥനുള്ളോരിടം തേടീടുവിൻ.
മടിയാതെ ചെന്നങ്ങുരയ്ക്കുവിൻ വേഗം
മദിയജീവനെപ്പരിപാലിയ്ക്കുവാൻ

75 കൊൺടാ നുയർതേർ മിചൈക്കോല് വളൈയാൾ
കൺടാ ടനതാ രുയിർകൺ ടിലളാല്
മൺടാ നുറുമിൻ നിൻമയങ്ക് കിനളില്
വിൺടാൻ വഴിയാ വെഴുവാൻ വിരൈവാൻ

76 വിട്ടതേ രെനവെങ്ക് കനല്വെ ന്തഴിയുങ്ക്
കൊടിപോറ് പുരൾവാൾ കലൈവാ ളുയർവാൾ
തുടിയാ വിഴ്വാ ട്ടുയരാ ലെഴുവാൾ
കടിയാ വറനേ യിതുകാ വെനമാൽ.

77 മലൈയേ മരനേ മയിലേ കുയിലേ
കലൈയേ പിണൈയേ കളിറേ പിടിയേ
നിലൈയാ വുയിരേ നിലൈനേടി നർപോയ്
ഉലൈവാ വലിയാ തുണൈനീ രുരൈയീർ

78 ജലദമേ! നീലവനതലങ്ങളേ!
വനദേവതകൾകുലമേ! കേൾക്കുവിൻ!
മമ നാഥനുള്ളോരിടമറിയില്ലേ?
മറയ്ക്കാതെ നിങ്ങളഭയം ചൊല്ലുവിൻ
ഇവളുയിർകാത്താലതു നിങ്ങൾക്കെല്ലാ-
മിനിതല്ലീ! കുറവിയല്വകില്ലല്ലീ?

79 വരദനാം രഘുവര! ഹേ! ദേവരാ
വരിക! കാർമുകിൽ മഴപൊഴിയുംപോൽ
നിശാചരകുലം മുടിയ്ക്കുവാൻ നിങ്ങൾ
നിശിതമാം ശരനിര തൊടുക്കുവിൻ!
അകമ്പഷാനുജാ ഭരത! ശത്രുഘ്ന!
വികലമാകുമോ വിരയെ വന്നെന്നാൽ?

80 കുളിർത്തെഴും ഗോദാവരീ ശുഭകരീ
നിസർഗ്ഗജമല്ലീ നിനക്കലിവുള്ളിൽ
നിയതം നീയോടിപ്പറയണമമ്മേ
നിരഘനോടെൻെറ നിലയിതെല്ലാമേ

81 ഗിരിശിഖരമേ ദരിഹരികളേ
ധരിത്രിയൊത്തെന്നെയെടുത്ത ദുഷ്ടൻെറ

78 ചെഞ്ചേ വകനാർ നിലൈെന്നീർ തെരിവീർ
മഞ്ചേ പൊഴിലേ വനമേ വതൈകാൾ
അഞ്ചേലെനനല് കുതിരേ ലടിയേൻ
ഞ്ചാ ലതുതാ നീഴിപോ വുരൈയീർ.

79 നീരുതാ തിങ്ങർവേ രറ നീൻ മുകില്പോല്
ചരതാ രൈകൾവീ ചിനിർചാർ കിലിരോ
വരതാ വിളൈയോയ് മറുവേ തുമിലാപ്
പരതാ വിളൈയോയ് പഴിപ്പൂ ണതിരോ.

80 കോതാ വരിയേ കുളിർവായ് കുഴൈവായ്
മാതാ വനൈയായ് മനമന തെളിവായ്
ഓതാ തുണർവാ രുഴൈയോ ടിനൈപോയ്
നീതാൻ വിനൈയേ നിലൈചൊല് ലലൈയോ

81 മുൻതുഞ് ചുനൈകാൺ മുഴൈവാ ഴരികാൾ
ഇൻതൻ നിലനോടു മെടുത്ത കൈനാല്

കരാവലീശിഷ്ടനിരകളും നാഥ-
നരിഞ്ഞുകണ്ടൊന്നു ചിരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.''

82 എന്നേവം പലതുമോതി
നന്നായ് പുലമ്പുന്നോളെ
തന്നായുസ്സററു വാഴാ-
നന്നിയോൻ ചൊന്നാനേവം:-
''പൊന്നേലും കൊങ്കയാളേ!
പൊന്നൊളിമേനിയാളേ!
നിന്നെ,യാ മനുജന്മാർ
എന്നെയും കൊന്നു നാളെ
തന്നെത്താൻ പാലിക്കില്ലേ?
പിന്നെന്തിനീ വിലാപം''
തന്നുടെ കൈകൾകൊട്ടി
നന്നായ് ചിരിച്ചാൻ പിന്നെ.

83 വാക്കിതു കേട്ടരച്ചാൾ
വൈദേഹി ''മായാമാനെ-
യാക്കി; നീ നിന്നുയിരെ
പ്പോക്കുന്നോൻ തന്നെ നീക്കി;
നേക്കാതെയെന്നെത്തരം
നോക്കി നീ കൊണ്ടുപോയി;
കാക്കും നീ നിന്നെയെന്നാൽ
നീക്കാതെ നിർത്തു തേരും!''

ഐൻതുൻ തലൈപത് തുമലൈൻ തുലൈയച്
ചിൻതും പടികൺടു ചിരിത് തിട്ടവീർ

82 എൻറിന്ന പലവും പന്നി യിരിയല്യ ററററു വാളൈപ്
പൊൻറുൻറു പുണർമെൻ കൊങ്ങ്കൈ പ്പൊലങ്കഴൈ പോരിലെൻ
കൊൻറുന്നൈ മീട്പർ കൊല്ലും മാനിടർ കൊൾക വെന്നം
വൻറിൺകൈ യെറിന്തു നക്കാൻ വാഴ്കൈന്നൊൾ വറിതു വീഴ്വാൻ.

83 വാക്കിനാ ലന്നാൻ ചൊല്ല മായൈയാല് വഞ്ച മാനൊൻറു
ആക്കിനാ യാക്കി യുന്നൈ യാരുയി രുണ്ണുങ് കൂറൈററപ്
പോക്കിനായ് പുകന്തു കൊൺടു പോകിൻറായ് പൊരുതു നിന്നൈക്
കാക്കുമാ കാൺടി യായിറ് കടവല്യൻ റേരൈയെൻറാൾ

84 പിന്നെയുമോതീ ദേവീ
"നിന്നെയോ ചൊല്ലി വീര-
നെന്നതു നന്നു നന്നേ!
നിന്നുടെ കൂട്ടക്കാരെ
മിന്നൽപ്പുരുവം കൊന്നാൻ;
നിന്നനിയത്തിക്കേററ
കുന്നിച്ചോരപമാനം
പിന്നാരോ വരുത്തിപോൽ!
എന്നിട്ടും മായയാലേ
വന്നേവം വഞ്ചിച്ചതു
കുന്നിയ്ക്കും പേടി തോന്നാ-
ഞ്ഞെന്നല്ലീ ചൊന്നു നീയും?"

85 രാവണനോതി! "മങ്കേ!
കേളിതു ദുർബലരാം
മാനവരോടു പോരി-
ന്നീവമ്പൻ തുനിഞ്ഞെന്നാൽ
ആ നെററിക്കണ്ണൻ തൻെറ-
യാവാസശൈലം പൊക്കും
തോളിനതവമാനം;
മായയേ മാനനീയം."

86 "വംശത്തിനപമാനം
ചെയ്യുന്നോരോടു പോരിൽ
താൻ ചെന്നു നേക്കുന്നതു
നാണക്കേടാണുപോലും!

84 മീട്ടമൊൻ റുമൈചെയ്‌വാണീ വീരനേല് വിമൈവിൻ മററുൻ
കൂട്ടരാ മരക്കർ തമ്മൈക് കൊൻറുങ്കൈ കൊമൈങ്ക മൂക്കും
വാട്ടിനാർ വനത്തിലുള്ളാർ മാനിട രെൻറ വാമൈത്
കേട്ടമി മ്മായഞ് ചെയ്ത തച്ചത്തിൻ കിളർച്ചി യൻറോ

85 മൊഴിതരു മളവി നങ്കൈ കേളിതു മുരണില് യാമൈക്ക
ഇഴിതരു മനിത രോടേ യാൻചെരു വേറ്പ ലെൻറാല്
വിഴിതരു നെററി യാൻറൻ വെള്ളിവെറ് പെടുത്ത തോട്കുപ്
പഴിതരു മതനിറ് ചാലപ് പയൻറരും വഞ്ചമെൻറാൻ

86 പാമൈവെയ്യു മതമൈനക് കേളാത് തങ്കുലപ്പമൈകെഞർ തംപാല്
പോവതു കുററം വാളിറ് പൊരുവതു നാണം പോലാം

വഞ്ചന ചെയ്യാം കുല
സ്ത്രീകളെ; യതുവീര്യം!
വഞ്ചകരാക്ഷസർക്കു
പാപവും പഴിയുമേതോ!"

ജടായുസംഘട്ടനം

87 ഇത്ഥം മൈഥിലി ചൊൽകെ-
ക്കേട്ടിതു കല്പാന്തമേ-
ഘോത്ഥമാം നാദം "തിഷ്ഠ!
തിഷ്ഠ നീ മഹാദുഷ്ട!
കുത്ര നീ പോകുന്നതു
കുത്ര നീ വദ വദ"
തത്ര വന്നിതു മഹാ-
കാരനാം ശ്യേനേശ്വരൻ
നേത്രാഗ്നിസ്ഫുലിംഗങ്ങൾ
വീഴ്ത്തുവോൻ, ഇടിമിന്നൽ
വിത്രാസം കൊള്ളും മഹാ-
തുണ്ഡത്താൽ സമുജ്ജ്വലൻ
അഭ്രമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
കനകമഹാഗിരി–
യത്ര വന്നാഞ്ഞു പോന്ന
മട്ടിലത്യന്തപ്രഭൻ.

88 പർവ്വതനിര കട-
യോടങ്ങു പറിച്ചെങ്ങു-
മുർവ്വിയിൽ ചേർത്തും, കടൽ
പൊന്തിച്ചു പാരിൽ വീഴ്ത്തി

ആവതു കറ്പി നാരെ വഞ്ചിക്ക മാററലേയാം
ഏവമെൻ പഴിതാ നെന്നേ യിരക്കമി ലരക്കർക്ക് കെൻറാൾ.

87 എന്നമവ് വേലൈ യിൻക ണെങ്കടാ പോവ തെങ്കേ
നിന്നിലെൻ റിടിത്ത ചൊല്ല നെട്ടപ്പിടൈപ് പരപ്പുങ് കണ്ണൻ
മിന്നെന വിളങ്കും വിരത്തുൺടത്തൻ മേരുവെന്നും
പൊന്നെടുങ് കുൻറം വാനിൻ വരുവതേപോല്വ മെയ്യാൻ.

88 പാഴിവൻ കിരിക ളെല്ലാം പറിത്തെഴുൻ തൊൻറോ ടൊൻറു
പൂഴിയി നതിര വീണ്ണിറ് പുടൈയുറക് കിണർന്തു പൊങ്കി

സർവ്വവും കുഴച്ചിട്ടും
പ്രലയചണ്ഡാനില-
ഗർവ്വത്തെപ്പോക്കി പക്ഷ
സംഘട്ടഭൂതം വാതം!

89 ശാഖകളോട്ട മരങ്ങൾ വീണു പരം
മേഘജാലങ്ങളൊതുങ്ങി വാനിൽ തദാ
നാഗാരി നാകത്തിൽ നിന്നുവന്നെന്നോർത്തു
നാഗങ്ങൾ പത്തിയൊതുക്കിപ്പതുങ്ങിപോൽ!

90 ആനകൾ സിംഹങ്ങളാദി മൃഗതതി
കാനനശാഖികൾ കല്ലുകളെന്നിവ
മാനത്തു പൊന്തിപ്പറന്നതു കാരണം
വാനവും കാനനമായ്മാറിയപ്പൊഴേ.

91 ഉത്തമരാജേന്ദ്രപത്നിയെത്തേരിൽ നീ-
യേററിയെങ്ങോ കൊണ്ടുപോകുന്നു, കാണണം.
ഇത്തരമോർത്തപോൽ വാനവും ദിക്കുക-
ളത്രയും മൂടിനാൻ പക്ഷപുടങ്ങളാൽ.

ആഴിയു മുലകു മൊൻറാ യഴിതര മുഴുതും വീചും
ഊഴിവെങ് കാററി തെന്ന വിരുചിറൈ യുതൈ മോത.

89 ചാകൈവൻ റലൈയൊടു മരമുൻ താഴമേലം
മേകമും വിണ്ണിൻമീച് ചെല്ല മീമിചൈ
മാകവെങ് കലുഴനാം വരുകിൻറാനെന
നാകമും പടമൊളിത് തൊതുങ്കി നൈയവേ

90 യാനൈയും യാളിയു മുതല യാവൈയും
കാനൊടു മരത്തൊടു തുറു കല്ലിവൈ
മേനിറൈൻ തിരുചിറൈ വീച്ചി നേറലാല്
വാനമുങ് കാനമു മാറു കൊള്ളവേ

91 ഉത്തമൻ റേവിയൈ യുലകൊ ടൊങ്കുതേർ
വൈത്തനൈ യേകുവ തെങ്കു വാനിനോടു
ഇത്തനൈ തിചൈയൈയു മറൈപ്പെ നീൺടെനാപ്
പത്തിരച് ചിറൈകളൈ വിരിക്കും പൺപിനാൻ.

92 അമ്മഹാദുഷ്ടന്റെ തേർ തടഞ്ഞീടുവാൻ
ചെമ്മാനമൊത്തഴകാന്ന കഴുത്തൊട്ടും
ചെങ്കുങ്കുമാഭം തലയൊട്ടും കാലൊട്ട-
മഞ്ഞെത്തി കൈലാസതുല്യൻ ജടായുവും.

93 അങ്ങിനെ വന്ന ഖഗേശനരശ്ശയാ-
"യംഗനാരത്നമേ പേടിയായ്കേതുമേ"
അങ്ങവൻ ദേവിയെത്തീണ്ടിയിട്ടില്ലെന്നു
തിങ്ങി വൻകോപം: പറഞ്ഞിതു വീണ്ടുമേ.

94 "ദുഷ്ടനാം നീ നിൻകുലത്തൊട്ടും കെട്ടുപോയ്
കഷ്ടമിതെന്തു നീ ചെയ്യതുമിങ്ങനെ
വിട്ടുപോ നീയിസ്സതിയെയല്ലായ്കിലോ
തിട്ടം മരിച്ചു നീ; പോകിൽ പിഴച്ചു നീ.

95 മൂഢാ! പിഴചെയ്യു; സർവ്വലോകത്തിനും
മാതാവിനെ പ്പുനരാരെന്നുമെണ്ണി നീ
വീതവിചാരം മഹാപാതകം ചെയ്യി-
താധാരമാരോ നിനക്കിനിയോക്കുക.

92 വൻതന നെരുവൈയിൻ മന്നൻ മാൺപിലാൻ
എൻതിരത് തേർചെല വൊഴിക്ക മെണ്ണിനാൻ
ചിൻതുരക് കാല്ചിരഞ് ചെക്കർ കൂടിയ
കൻതരക് കൈലൈയൈ നികർക്കങ് കാട്ചിയാൻ.

93 ആൺട്ടു ററവണങ് കിനൈയഞ് ചലെനാ
ത്തീൺട്ടു ററിലനെൻ റുണർചിൻ തൈയിനാൻ
മൂൺട്ടു റെററഴവെങ് കതമു ററിലനാൻ
മീൺട്ടു റുരൈയാ ടലൈമേ വിന്നാല്

94 കെട്ടായ് കിളൈയോ ടുനിൻവാഴ് വൈയെലാഞ്
ചുട്ടാ യിതുവെൻ നയതൊടാങ് കിനൈനീ
പട്ടാ യെനവേ കൊട്ടുപ ത്തിനിയൈ
വിട്ടേ കുതിയാല് വിളികിൻ റിലൈയാല്

95 പേതായ് പിഴൈചെയ് തനൈപേ രുലകിൻ
മാതാ വനൈയാ ളൈമന ക്കൊട്ടുനീ
യാതാക നിനൈ ത്തനൈയെ ണ്ണമിലായ്
ആതാ രനിന ക്കിനിയാ രുളരോ.

96 നിൻ കുലത്തുള്ളോൎക്കുയിരാകെ രാഘവൻ
ലങ്കാപതേ! സമരാങ്കണത്തിങ്കലേ
അന്തകനായിപ്പുതുവിരുന്നൂട്ടിനാൻ
ഹന്ത! നിനക്കക്കഥയറിയില്ലയോ?

97 കൊല്ലാനടുക്കും കൊലയാനതൻ നേൎക്കു
കല്ലെറിഞ്ഞീടുവാനല്ലോ തുനിഞ്ഞു നീ!
കൊല്ലും വിഷമെന്നറിഞ്ഞുമതു തിന്നു-
വല്ലോ? തിരുത്തുവതെങ്ങിനെ ജീവനെ?

98 എല്ലാവരും ലോകവാസികളിന്ദ്രനും
അല്ലാതെ മൂവരുമന്തകൻ താനുമേ
വില്ലാളിയെ, മാൻ പുലിയെന്ന മാതിരി-
യല്ലയൊ കാണുന്നു, വെല്ലാനെളുപ്പമോ?

99 ഇപ്പിറപ്പിൽ കുലത്തോടെ നശിപ്പതി-
നൊപ്പം കടുപ്പമാം കൎമ്മമേതുണ്ടെടോ?
മേൽപ്പിറപ്പിങ്കൽ നരകമേ നൽകിടും
എപ്പിറപ്പിന്നിതു നന്മയെന്നോൎത്തു നീ!

96 ഉയ്യാ മൻമലൈൻ തുമരാ രുയിരൈ
മെയ്യാ കവിരാ മൻവിരുൻ തിടവേ
കൈയാ രമുകൻ തുകൊടൻ തകനാർ
ഐയാ പുതിതുൺ ടതറിൻ തിലൈയോ

97 കൊട്ടവെങ് കരികൊല് ലിയവ ന്തതൻമേല്
വിട്ടമുൺ ടൈകടാ വവിരും പിനൈയേ
അട്ടമെൻ പതുണർ ന്തിലൈയാ യിനുംവൻ
കട്ടവുൺ ടുയിരിൻ നിലൈകാ ണതിയോ.

98 എല്ലാ വുലകങ് കളുമിൻ തിരനും
അല്ലാ തവർമൂ വരുമൻ തകനും
പുല്വായ് പുലികൺടതുപോല് വരലാല്
വില്ലാ ളനൈ വെല്ലു മിടുക്കിനരോ.

99 ഇമ്മൈ ക്കുറവോ ടുമിറൻ തഴിയും
വെമ്മൈ ത്തൊഴിലിങ് കിതൻമേ ലിലൈയാല്
അമ്മൈ ക്കരുമാ നരകൻ തരുമാല്
എമ്മൈ ക്കിതമാ കവിരുൺ ണിനൈന്നീ

100 മൂർത്തികൾ മൂവർക്കു മൂലപ്പൊരുളായ
മർത്ത്യസ്വരൂപനാം ശ്രീരാമചന്ദ്രനെ
ചിത്തത്തിൽ നീയൊരു കേവലദേവനാ—
യിത്തവ്വിലെണ്ണിയോ ചിത്രം വിചിത്രമേ!
ചിത്തഭ്രമം നിനക്കേററമുണ്ടെന്നതു
സിദ്ധം; മതിനാലപരാധിയായി നീ!

101 അത്രിപുരാന്തകകാരുണ്യവായ്പിനാ-
ലുററ വരാദിയും വിദ്യകൾ മിക്കതും
സത്യപരായണനാരായണബാണ-
മേററിട്ടുവോളമേ ശക്തമാമോർക്ക നീ

102 വാനാണ്ട മന്നന്റെ പുത്രനാം വില്ലാളി
താനേയെതിർത്താൽ തടുപ്പാനരിപ്പമേ,
ഞാനേയവിടെയെത്തിക്കുവൻ ദേവിയെ,
പ്പോ നീ നിമിഷമേ വൈകാതെ''യിങ്ങനെ

103 ഗൃധ്രേശനോതവേ കർബ്ബുരനാഥനും
ക്രുദ്ധനായ് വപ്പു കടിച്ചു, മിഴികളിൽ
അഗ്നിസ്ഫുലിംഗങ്ങൾ വർഷിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ
മുഗ്ദ്ധമതേ നീയവരെങ്ങു കാട്ടുക

100 മുത്തേ വരിൻമൂ ലമുതറ് പൊരുളാം
അത്തേ വരിമ്മാ നിടരാ തലിനാല്
എത്തേ വരൊടെൺ ണവതെ ണ്ണുമിലാ-
പ്പിത്തേ റിനൈയാ തല്പിഴൈ ത്തനൈയാല്.

101 പുരംപ ററിയപോർ വിടൈയോ നരുളാല്
വരംപെ ററവുമ റുള്ളവിഞ് ചൈകളും
ഉരംപെ ററനവര വനവുൺ മൈയിനോൻ
ചരംപ ററിയചാ പംവിട്ടു ന്തനൈയേ.

102 വാനാൾ പവൻമൈ ന്തൻവളൈ ത്തവിലാൻ
താനേ വരിനിൻറു തട്ടുപ്പരിതാല്
നാനേ യവണയ്പ് പെനിന്നാൻ നതലൈ-
പ്പോനീ കടിതെൻറു പുകൻ റിടലും

103 കേട്ടാ നിരുതർ ക്കിറൈകേഴ് കിളർതൻ
വാട്ടാ വൈരനെരു പ്പുകവായ് മടിയാ
ഓട്ടാ യിനിനീ യുരൈചെയ് കുനരൈ-
ക്കാട്ടായ് കടിതെൻറു കനൻ റുരൈയാ.

104 നേത്തിട്ടം ഗൃദ്ധ്റമേ പോക നീയെൻ ശരം
മാത്തടം കീറിപ്പിളർന്നതിൻ മുന്നമേ
ഓത്തീടിരുമ്പുണ്ട നീർ വെളിസ്സായിടാം;
താത്തേൻമൊഴിയെത്തിരികെ ഞാൻ വിട്ടിടാ.''

105 എന്നതു കേട്ട മുന്നേതിഷിരട്ടിയായ്
വന്ന ഭയം കൊണ്ടവശതയാളവേ
ഖിന്നത പൂണ്ടൊരസ്സന്നതഗാത്രിയെ-
യന്നീഡജവരൻ നോക്കിയുരസ്സയായ്:—
''വന്ദ്യേ, നിശാചരനീചാംഗമിപ്പൊഴേ
ഭിന്നമാക്കീട്ടവേ,നാളാമതിന്നു ഞാൻ
മന്നവനന്ദനൻ കൈകളിൽ വില്ലേന്തി
വന്നതില്ലെന്നു വിഷാദം മതി മതി.

106 മുത്തുകൾ ചിന്തിനപോലശ്രുംബിന്ദുക്കൾ
വീഴ്ത്തൊലാ മാറിൽ മയങ്ങി വീണീടൊലാ,
പത്തു തലകർ, പനംപഴക്കൊത്തുകൾ-
ക്കൊത്തുകാണുന്നോരിവയെത്തുരുതുരെ
കൊത്തി വീഴ്ത്തിയിവൻ വെന്നു കഴിഞ്ഞുള്ള
പത്തുദിക്കിന്നും ബലി കൊട്ടത്തീട്ടവൻ''

104 വരുംപുൺ ടരംവാ ളിയിൻമാർ പുരുവി-
പ്പെരുംപുൺ ടിറവാ വകൈപേ രതിനീ
ഇരുംപുൺ ടനീർമീള്കിനമെൻ നഴൈയില്
കരുംപുൺ ടചൊൻമീള് കിലള്കാ ണതിയാല്.

105 എന്നും മളവിറ് പയമുന്നി നിരട്ടിയെയ്ത
അന്നം മയർകിൻറതു നോക്കി യരക്കൻ യാക്കൈ
ചിന്നം മുറുമി പ്പൊഴുതേ ചിലൈയേന്തി നങ്കൺ
മന്നൻ മകൻ വൻ തിലനെൻ റുവരുൻ തലന്നെ.

106 മുത്തു ക്കനപോല് മുകത്താലി മുലൈക്കൺ വീഴ-
ത്തത്തു ററയരേ റലൈയാല പലത്തി നേല്ലും
കൊത്തൊ പ്പനകൊൺ ടിവൻകൊൺ ടനവെൻറ വാചൈ
പത്തിറ്കു മിൻറേ പലിയിവതു പാർത്തി യെൻറാൻ.

107 ഇടിപ്പൊത്ത മുഴക്കി നിരുഞ്ചിറൈ വീചി യെററി
മുടിപ്പത്തികളൈ പ്പടിയിട്ടു മുഴങ്കു തുൺടം
കടിപ്പ ക്കടിതുററവൻ കാൺടകനീൺട വീണൈ-
ക്കൊടിപ്പററി യൊടിത്തുയർ വാനവ രാചി കൊൺടാൻ.

107 ഇടിയൊലികൾ പൊട്ടപൊടനെയെങ്ങും, ചിറകടി-
ച്ചേററമുയർത്തി കൊക്കാകെപ്പിളർത്തിയും
മകുടമൊട്ട തലകൾ വരിയായങ്ങു കൊത്തുവാൻ
മന്ദേതരം വന്നട്ടത്താൻ ജടായുവും
കൊടിമരവുമതിലെഴതിമിന്നിട്ടം വീണയും
കൊത്തിവീഴ്ത്തി: സുരന്മാരാർത്തുവാഴ്ത്തിനാർ.

108 അതുവരെയുമൊരുപൊഴുതുമത്തരമത്തലി-
ലാഴാതിരുന്നോരരക്കനാവേളയിൽ
അനലശിഖനയനനിര തുരുതുരനെ വീഴ്ത്തിനി-
ന്നട്ടഹാസത്തിനാൽ ഞെട്ടിച്ചു ലോകവും.
അതിനിടയിലവനിധരഘോരമാം ചാപവും
ആനതമായ് തൽഭ്രൂകുടികളോട്ടടൻ.

109 ശശികലയൊടെതിർപൊരുത ചണ്ഡദംഷ്ട്രോഗ്രനാം
ശർവ്വരിചാരി ശരമാരി പെയ്യവേ
ചരതമൊട്ട ചിറകടികളാലേ ചില ശരം
ചാലേ പൊടിച്ചു ചിലവ നഖങ്ങളാൽ
ചിലവ യമഭീകരതുണ്ഡങ്ങളെക്കൊണ്ടു
ഛിന്നഭിന്നങ്ങളായ്ത്തീർത്താനരക്ഷണാൽ.

110 രുധിരമയനയനയുതഭുജഗശതഭീതിദൻ
രുഷ്ടഗരുഡസങ്കാശൻ ജടായുവും
ദശവദനശിരസി നിജ തുണ്ഡചക്രായുധം
ദാക്ഷിണ്യമില്ലാതെ നീട്ടം ദശാന്തരേ

108 അക്കരലൈല യരക്ക നരക്കരു ക്കണ്ണു കണ്ണു
നെക്കാലമു മിന്നതൊ രീടഴി വുററി ലാതാ
നക്കാ നലകേഴു നട്ടങ്കിട നാക മന്ന
കൈക്കാർ മുകത്തൊട്ട കടൈപ്പുരു വങ്ക നീത്താൻ.

109 ചൺട പ്പിറൈവാ ലെയിററാൻ ചരതാരൈ മാരി
മൺട ച്ചിറകാ ലടിത്താൻ ചിലവള്ളു കീരാറ്
കൺട പ്പട്ടത്താൻ ചിലകാലങ്ങ ങ്കാണ വുട്ക-
ണ്ണുൺട പ്പടൈയാറ് ചിലതുൺട തുൺടങ്ങ്കറ് കണ്ടാൻ.

110 മീട്ടും മണ്കാ നെട്ടവെങ്ക ണനന്ത നാകം
വാട്ട ങ്കലുഴൻ നെനവൻറലൈ പത്തിൻ മീതു

അവനപരമരിയ ചിലയവനപരമൊന്നെട്ടു-
ത്താകെ വളച്ചമ്പു വിട്ടിട്ടും മുന്നമേ
ഝടിതി നിശിചരനുടയ മാണിക്യകുണ്ഡലം
ഝങ്കാരമാർന്നു ജടായു കൊത്തീടിനാൻ.

111 കനകമയമാണിക്യകുണ്ഡലം കൊത്തിനി-
ന്നക്ഖഗവര്യൻ എഴുന്നുയർന്നീടവേ
കുടിലമതി കർബ്ബുരനാഥൻ പതിന്നാല്
ക്രൂരമ്പു മാറിൽത്തൊട്ടുത്തതേൽക്കാതഹോ
ചടുലതരഗതിയൊടവ പാഞ്ഞുപോയീടവേ
ചാഞ്ചല്യമില്ലാതെ വീണ്ടുമെയ്തീടിനാൻ.
ശരശകലിതാംഗനായ് ശ്യേനേശ്വരനിതി
സങ്കടമാർന്നു വിണ്ണോർ വീർപ്പടക്കിനാർ.

112 ചുട്ടചുടനെ നിണമഴകൾ വാനിൽനിന്നങ്ങനെ
ചോർത്തീ ജടായുവിന്നമ്പേററതാമുടൽ
ഖരമുഖനിശിചരരുടെ രുധിരമയസാഗരം
കണ്ടതിൽനിന്നു നീരുണ്ടു വീണ്ടും സ്വയം
തുരുതുരനെ പെരുമഴ പൊഴിച്ചു നിന്നീടുന്ന
തൂയവെൺമേഘമായ്ത്തീർന്നു ഖഗേശ്വരൻ.

113 മെത്തിന കോപം കലർന്നു ജടായുവും
പത്തൊട്ടുപത്താം നെടുംഭുജപംക്തിയിൽ

നീട്ടു ന്നെടുമൂക്കെന്ന നേമിയൻ ചേമ വിറ്കാല്
കോട്ടും മലവിൻ മണിക്കുണ്ടല കൊണ്ടെ ഴുൻതാൻ.

111 എഴുന്താൻ റടമാർപിനി ലേഴിനൊ ടേഴു വാണി
യഴുന്താതു കഴൻറിട പ്പെയ്തെട്ടു ത്താർത്ത രക്ക
പൊഴിന്താൻ പുകർ വാനികൺ മീളവും പോർച്ച ടായു
വിഴുന്താ നെനവഞ്ചിനർ വിണ്ണവർ വെയ്തു യിർത്താർ.

112 പുണ്ണിറ് പുതുനീർ പൊലിയപ്പൊഴി പുന്നിൻ വേന്തൻ
മണ്ണിറ് കരനേമുത ലോരുതി രത്തിൻ വാരി
കണ്ണി ക്കടലെൻറു നുകർന്തതു കാൻറു മീള
വിണ്ണിറ് പൊലികിൻറതൊർ വെണ്ണിറ മേക മൊത്താൻ.

113 ഒത്താ നുടനേ യുയിർത്താ നുരുത്താ നവൻ റോഠം
പത്തോടു പത്തിൻ നെടുമ്പത്തിയി റററ്റി മൂക്കാറ്

തത്തിനാൻ കൊക്കിനാൽകൊത്തി നഖത്തിനാൽ
എത്തിക്കുടഞ്ഞു പറിച്ചങ്ങു ചീന്തിയും
മുത്തണിമാലയണിഞ്ഞ കവചത്തെ-
യത്രയും പത്രമടിച്ചഴിച്ചീടിനാൻ.

114 അപ്പൊഴുതമ്പുകളൻപതുമൻപതും
കർബ്ബുരനാഥൻ തൊടുത്തവാറങ്ങുടൻ
അക്കാഴ്ച കണ്ടോരമർത്ത്യരെല്ലാവരു-
മാർത്തരായ് മാനത്തുനിന്നു കുഴങ്ങിനാർ.
പക്ഷീന്ദ്രനക്ഷണം പല്ലാൽ പിടുങ്ങിനാൻ
രാക്ഷസചാപത്തെ വാനോർ മദിക്കവേ.

115 ചൊല്ലെഴും വെള്ളിമലയെ ഹരനോടു
മല്ലിട്ട തോളിനാൽ പൊക്കിയോൻ വില്ലിനെ
കല്യൻ ഖഗേശൻ കടിച്ചപൊങ്ങീ മഴ-
വില്ലണിഞ്ഞുള്ള മുകിലെന്ന മാതിരി.
ചൊല്ലുവാനാക്കുപോൽ വല്ലവത്തം ശ്യേന-
വല്ലഭനാം ജടായുസ്സിൻ മഹിമയെ?

116 അംഗാരലോചനചാപവിഭഞ്ജക
തുംഗസാഹായ്യകരൻ പതംഗേശ്വരൻ
പംക്തിരഥൻെറ ബഹിശ്ചരപ്രാണന-
പ്പംക്തിമുഖനാം സുരദ്വേഷിതന്നുടെ

കൊത്താ നകത്താറ് കുടൈയാച് ചിറൈയാറ് പുടൈയാ
മുത്താര മാർപിററ് കവചത്തൈയു മൂട്ട റുത്താൻ.

114 അറുത്താനൈ യരക്കന മൈമ്പതൊ ടൈമ്പ തമ്പു
ചെറിത്താൻ റടമാർപിററ് ചെറിത്തല്ല ന്തേവ രഞ്ചി
വെറിത്താർ വെറിയാമു നിരാവണൻ വില്ലൈ പ്പല്ലാറ്
പറിത്താൻ പറവൈക്കിറൈ വിണ്ണവർ പണ്ണെ യാർപ്പ.

115 എല്ലിട്ട വെന്നി ക്കയിലൈ പ്പൊരു പ്പീചനോടു
മല്ലിട്ട തോളാ ലെടുത്താൻചിലൈ വായിൻ വാങ്കി
വില്ലി ട്ടുയർന്ത നെടുമേക മെനപ്പൊ ലിന്താൻ
ചൊല്ലി ട്ടവൻറോഗ്വലി യാരുളർ ചൊല്ല വല്ലാർ.

116 മീളാ നിറത്തായിര ങ്കണ്ണവൻ വിണ്ണി നോട
വാളാ ലറുത്താൻ ചിലൈവായിടൈ നിൻറും വാങ്കി-

ഝങ്കാരമാർന്ന ശരാസനം കാൽകൊണ്ടു
ഭഞ്ജനംചെയ്തു ചൂർണ്ണീകരിച്ചീടിനാൻ.

117 മൂലോകനാശകലോലൻെറ ശക്തിക്കു
മൂലമാവില്ലു സമൂലം തകർന്നതിൽ
കാലോഗ്രകോപം കലർന്നു നക്തഞ്ചരൻ
കാളും പകയെ വെന്നീടുന്ന വീര്യവാൻ
നീലഗളത്രിപുരാരിബാണോപമം
ശൂലം കരത്തിങ്കലേന്തിയെറിഞ്ഞിതു.

118 "ഊററമെനിക്കുണ്ടിതേററുകൊൾവാനെൻെറ
യുററമിനിക്കാൺക"യെന്നു ജടായുവും
ഏററിതു മുത്തലയുള്ള ശൂലത്തെയും
ഏററം വിരിഞ്ഞ തൻ മാറത്തനാകുലം
"മററാരിതുചെയ്യു"മെന്നോർത്തു വാനവർ
തട്ടിനാർ തോളിൽ, മറഞ്ഞുനിന്നങ്ങിനെ.

119 പൊന്നും പണം കൊതിയ്ക്കുന്ന വേശ്യാജന-
ത്തിന്നുമേലാശകൊള്ളുന്ന പാവങ്ങൾ പോൽ
മാന്യവദാന്യകുടുംബിനിയില്ലാത്ത
മന്ദിരം പൂകും വിരുന്നാളിയെന്നപോൽ.

ത്താളാ ലിറുത്താൻ റഴല്വണ്ണൻ റടക്കൈ വില്ലൈ-
ത്തോളാ ലിറുത്താൻ റുമൈണത്താതെതെ നൻപി റേറാഴൻ

117 ഞാലം പട്ടപ്പാൻറന താററല്കു ക്കേററ നല്വിൻ
മൂലം മൊടിപ്പുണ്ടതു കണ്ടു മുനിന്ത നെഞ്ച
നാലം മിടററാൻപുര മട്ടതൊ രമ്പു പോലുഞ്-
മൂലം മെട്ടുത്താ നെറിൻതാൻമറ ന്തോററിലാതാൻ.

118 ആററാ നിവനെൻ റുണരാതെന താററല് കാലണൻ
ററോാ നെരുവൈക്കിലൈ മുത്തലൈ യെഹ്ക യാർപിൻ
മേററാ നിതുചെയ്പവർ യാരെന വിണ്ണു ളോർക
ടോററാതു നിൻറാർതമ തോള്പുടൈ കൊട്ടി യാർത്താർ

119 പൊന്നോക്കിയർ തമ്പുല നോക്കിയ പുൻക ണോരു
മിന്നോക്കിയ രില്വഴി യെയ്തിയ നല്വി രുന്തു-

തന്നിലേ നോക്കുന്ന യോഗീജനങ്ങളിൽ
ചെന്നലയ്ക്കും കാമവീക്ഷണമെന്നപോൽ
മിന്നിന മുത്തല ചേർന്നൊരാവേലങ്ങു
ചെന്നു തറയ്ക്കാതെ പിൻവാങ്ങിയപ്പൊഴേ.

120 വേറൊന്നെടുത്തയയ്ക്കുന്നതിൻ മുൻപുടൻ
മാനം മറയെയ്യുയർന്നൊരത്തേരിന്റെ
സാരഥിതൻ തല കൊയ്തെറിഞ്ഞീടിനാൻ
നേരേ ദശാസ്യദശമുഖ പംക്തിമേൽ.

121 ഞെട്ടീ ദശമുഖൻ ഗൃദ്ധ്റേശധൈര്യത്തെ-
യൊട്ടറിഞ്ഞേറും രുഷാ തൻ ഗദായുധം
വിട്ടാൻ, അതേററു ജടായു വിവശനായ്
പെട്ടെന്നു പർവ്വതംപോൽ പതിച്ചീടിനാൻ.

122 നോട്ടത്തെയും ജയിക്കുന്ന വേഗത്തോടേ
ഓട്ടിനാൻ തേരുയരത്തിൽ നിശാചരൻ
പുഷ്ടാഗ്നി പുണ്ണിൽവീണെന്നപോൽ യാതന-
യേററു ഭൂപുത്രി നിലംപതിച്ചീടിനാൾ.

ന്തന്നോക്കിയ നെഞ്ചുടൈ യോകിയർ തമ്മൈ ച്ചാർന്ത
മെന്നോക്കിയർ നോക്കമു മാമെന മീൺട തവ്വേല്.

120 വേകമ്മുടൻ വെലീഴ ന്താൻപടൈ വേറെ ടാമുൻ
മാകം മറൈയുമ്പടി നീൺട വയങ്കു മാൻറേർ-
പ്പാകൻ റലൈയൈ പ്പറിത്തുപ്പടർകറ്പി നാഠംപാൻ
മോകം പടൈത്താ നളൈവെയ്ത മുകത്തെ റിൻതാൻ.

121 എറിന്താനതു നോക്കി യിരാവണനെഞ്ചിനാറെല്
അറിന്താൻ മുനിന്താണ്ടതൊരു രാടകത്തണ്ടു വാങ്കി
പ്പൊറിന്താങ്ങ്കെയിൻ ശികൈപൊങ്ങ്കിയെഴപ്പുടൈത്താൻ
മറിന്താനൊരു വൈക്കിരൈ മാല്വരൈ പോലമൺമേല്

122 മൺമേല് വിഴുന്താൻ വിഴലോട്ടം വയങ്ങ്കമാൻറേറ്
കൺമേലൊളിയുന്തൊടരാവകൈ താൻ കടാവി
വിൺമേലെഴുന്താനെഴ മെല്ലിയലാളും വെന്തീ
പ്പുൺ മേനൈയെത്തുടിക്കിൻറനൾ പോറ്പുരണ്ടാൾ.

123 തണ്ടലർ വാടിവീഴുംവിധം സീതയെ-
ക്കണ്ട് "ഴലേന്തരുതമ്മ"യെന്നിങ്ങനെ
വിണ്ടലവാസികളാക്കെയുയിർ വീണ്ടു
കൊണ്ടു ജടായുസ്സുരച്ചിതേവംവിധം.
"കൊണ്ടുനീയെങ്ങുപോകുന്നെടാ,നിൽക്കയെ"
ന്നണ്ടർകോൻവൈരിതൻ തേർനടത്തീടിനാൻ.

124 പാഞ്ഞു മണിമയദണ്ഡായുധം കൊത്തി-
യാഞ്ഞകലത്തെങ്ങെറിഞ്ഞാൻ; അനന്തരം
ആഞ്ഞുകൊത്തീ പതിനാറു കുതിരകൾ-
ക്കായുസ്സുപോക്കീ ജടായുസ്സുമക്ഷണം.
ആയതുകണ്ടു നടുങ്ങീ യമധർമ്മ-
നാഹന്ത! കൈഞൊടിച്ചത്ഭുതമാണ്ടുപോയ്.

125 വിദ്ധമായ് തേരുമാവില്ലു തുണീരമോ
ലുമ്പകോശംപോൽ വിഫലമായ്ത്തീർന്നിതു
ഗൃദ്ധ്രവരനതും കാൽനഖത്താൽ പറി-
ച്ചെത്രയും ദൂരത്തെറിഞ്ഞുടച്ചീടിനാൻ.

126 ചിത്രമേ പാഞ്ഞവൻ മാറിലും തോളിലും
പത്രങ്ങൾ വീശിയടിച്ചു കടിസ്ഥയായ്

123 കൊഴുന്തേയനൈയാറ്റ കുഴൈന്തേങ്കിയ കൊറ്റൈകെ കണ്ടാൻ
അഴുന്തേലവലത്തിടൈയഞ്ചലൈ യന്നമെന്നാ
എഴുന്താനുയിറ്ത്താനടവെങ്കീനിപ്പോവതെന്നാ
വിഴുന്താനവൻറേർമിശൈ വിണ്ണവർ പണ്ണെയാർപ്പ

124 പായ്ന്താറവൻ പൻമണിത്തണ്ടുപറിത്തെറിന്താൻ
ഏയ്ന്താർ കതിർത്തേർപ്പരിയെട്ടിനൊടെട്ടുമെഞ്ചി
ത്തീന്താചറ വീചിയത്തിണ്ടിററുണ്ട വാളാല്
കായ്ന്താൻ കവർന്താനുയിർ കാലനങ്കൈവിതിർത്താൻ

125 തിണ്ടേരഴിത്താങ്ക വൻറിൺ പുറഞ്ചേർന്തതൂണി
വിണ്ടാൻ മറൈപ്പഞ്ചെറികിൻറ വില്ലിലാമൈ
മണ്ടാരമര് താൻ വഴങ്കാമൈൻ വലച്ചെമാക്കറ്റ
പണ്ടാരമൊക്കിൻന വള്ളുകിരാറ് പടിത്താൻ.

126 മാച്ചിച്ചിരം പായ്ന്തമൻ മാർപിനന്തോറ്റ കണ്ടമെല്ലും
ഓച്ചിച്ചിറകാർപ്പുടൈത്താൻ കടിത്താനലൈയാ

സത്രപം ശ്വാസമൊട്ടുങ്ങിത്തല കുനി-
ച്ചത്രവസിച്ചു രാത്രിഞ്ചരൻ ദീനനായ്
''ഇത്രയുമല്ല നിന്നൂററം നില''ച്ചെന്നു
പത്രിപ്രവരൻ പരിഹസിച്ചീടിനാൻ.

127 ശക്തിസ്വത്രപോഗ്രശക്തികരാഞ്ചിത-
നക്തഞ്ചരൻ കോപമേററമിയന്നുടൻ
''ഇപ്പൊഴേ കൊൽവേനിവനെ''യെന്നോതിനാൻ
ചൊൽപ്പെറും ചന്ദ്രഹാസത്തെ വീശീടിനാൻ

128 ദുർവാരമായ ദിവ്യായുധം ശീഘ്രത്തെ-
യവ്യാഹതം ഛിന്നമാക്കമതെന്നിയേ
ഭവ്യനജയ്യൻ ഖഗേശന്റെ ജീവിത-
മുർവ്വിയലന്നവസാനിക്ക മൂലമാം
ഉർവ്വീധരം കുലിശായുധമേററപോ-
ലവ്യോമഗാമി നിലംപതിച്ചീടിനാൻ.

129 മണ്ണിൽപ്പടിഞ്ഞു വിരിഞ്ഞു ചിറകുകൾ
വിണ്ണിലുള്ളോർ വിരഞ്ഞോടീ ഭയത്തിനാൽ,
തിണ്ണമുഴന്നു മുനിഗണം സീതയ്ക്കു
നിർണ്ണയമററു തുണയെന്നു കാണവേ
സ്വർണ്ണസൂനങ്ങൾ തൂവീ വിഷ്ണുപാർഷദർ
അംഭോജനേത്ര നടുക്കമിയന്നുപോയ്.

മൂച്ചിററവിരാവണനും മുടി ചായ്ന്തിരുന്താൻ
പോച്ചിത്തനൈപോലു നിന്നാററലെനപ്പുകൻറാൻ

127 അവ്വേലൈയിനേ മുനിന്താൻ മുന്തിന്താററലന്ന
വെവ്വേലരക്കൻ വിടലാം പടൈ വേറു കാണാൻ
ഇവ്വേലൈയിനേയി വനീന്നുയിരുൺപെനെന്ന-
ച്ചെവ്വ പിഴൈയാ നെട്ടുവാളുറൈ തീര്ത്തെറിന്താൻ,

128 വലിയിൻറലൈ തോററിലൻ മാററരുന്തെയ്വവാളാല്
നലിയുന്തലൈയെൻറതു വൻറിയും വാഴ്കൈനാളും
മെലിയുങ്കടൈ ചെൻറുളതാകലിൻ വിണ്ണിൻവേന്തൻ
കുലിശംമെറിയ ച്ചിറൈ യററതൊര്കുൻറിൻ വീഴ്ന്താൻ

129 വിരിന്താര് ചിറൈകീഴ്റ വീഴ്ന്തനൻ മണ്ണിൻ വിണ്ണോര്
ഇരിന്താരിഴന്താട്ടണൈയെന്ന മുനിക്കണങ്കൾ
പരിന്താര് പടര്വിണ്ടു വിനാട്ടവര് പൈംപൊൻ മാരി
ചൊരിന്താരതു നോക്കിയ ചീതൈ തുളക്കമുററാൾ

130 നാണിച്ചുനിന്ന ദശാസ്യൻ നിജരഥ-
മോടിച്ചു മാനത്തിലേറിയാർത്തീടിനാൻ
പേടിച്ചു സീത വലയിലകപ്പെട്ട
പേടമാനെപ്പോൽ ഗതിമുട്ടി മാഴ്കിനാൾ
നീട്ടററ വീർപ്പുവിട്ടങ്ങു മയങ്ങിനാൾ
വേരററുവീണ മരത്തിലെ വല്ലിപോൽ.

131 "വന്നാൻ വലിയ തുണയായ് ഖഗകുല-
മന്നൻ! നിജായുസ്സുപോക്കിനാനിങ്ങനെ
ഇന്നിനിയെന്തുഗതി"യെന്നിണപോയി
നിന്നഴറുന്ന കുരരിയായ് ജാനകി.

132 "മൂഢ ഞാൻ ദൂരെയകററി സൗമിത്രിയെ
മുററുമുപദേശവാക്യം മറുത്തഹോ!
നീഡജവര്യൻ ചിറകററു വീഴവേ
ഗാഢമോഹാവേശമാർന്നു തളർന്നു ഞാൻ.
ഗൂഢാതിഗൂഢം വിധിതൻ വിനോദങ്ങ-
ളെന്തിനിയെല്ലാമനുഭവിച്ചീടണോ?

133 അല്ലല്ലററപ്പോളഴലരുതെന്നിങ്ങു
ചൊല്ലിയ നല്ലവൻ തോൽവിയടയുമോ?

130 വെൾകം മരക്കന്നെട്ട വിൺപുകവാര്ത്തുമിക്കാൻ
തൊൾകിൻറലൈ യെയ്തിയ മാനെനച്ചോര്ത്തനൈവാൾ
ഉൾകം മുയിര്ക്കും മൊരു ചാര്പുകാണാൻ
കൊൾകൊംപൊടിയക്കൊടി വീഴ്ന്തതുപോറ്കലൈന്താൾ

131 വൻറുണൈ യുളനെന വന്ത മന്നനും
പൊൻറിന നെനക്കിനിപ്പുകലെനെൻകിൻറാൾ
ഇൻറുണൈ പിരിന്തിരിന്തിന്നലെയ്തിയ
അൻറിലം പെടൈയെന വരററിനാളരോ

132 പിന്നവനയിരിനൈ മറുത്തപ്പേതൈയേൻ
അന്നവൻറനൈക്കടി തകററിനേൻ പൊരു
മന്നവൻ പിറൈയറമഴങ്കിനേൻവിതി
ഇന്നമുമെവ്വിനൈയിയററു മോമെവനാ

133 അല്ലലുറേ നൈവന്തഞ്ചലെൻറവി
ന്നല്ലവൻറോറ്പതേ നരകൻ വെല്വതേ

വെല്ലുമോ പാപം? തുലയുമോ വേദങ്ങൾ?
ചൊല്ലെഴും ധർമ്മവുമാകെയഴിയുമോ?

134 നാണമില്ലാത്തൊരെൻ വാക്കാൽ നടന്നുള്ളൊ-
രാണത്തമാർന്ന മനുവീരരേവരിൽ
നീണാളഴിവെന്നി നില്ക്കുമറത്തിന്നു
ശാണോപലമായ് വിളങ്ങും ജടായുവെ
കാണാൻ വരിൻ നിങ്ങൾ! കല്യൻ പിതൃജന-
പ്രാണസുഹൃദ്വരനായ ഖഗേശനെ!

135 ചാരിത്ര്യധർമ്മം പുലർത്തുന്നതു മമ
വാരുററ കർത്തവ്യകർമ്മമെന്നാകിലും
നേരററ കെല്പംകലർന്ന വില്ലാളിതൻ
പേരുററ വില്ലിൽ പഴിയണച്ചുള്ളതോ
പാപിനി ഞാൻ പിറന്നുള്ള കുലത്തിന്നു
പാരമപമാനമല്ലി വരുത്തിപോൽ!

136 രമ്യദിവാലയം ചേർന്ന ഭൂപേന്ദ്ര! സ-
ദ്ധർമ്മനിരതകർത്തവ്യം നടത്തിയ
സന്മതിയാം സുഹൃദാഢ്യനെഗ്ഗാഢമാ-
ലിംഗനംചെയ്തു രമിയ്ക്കുന്നുവോ ഭവാൻ?''

വെല്വതും പാവമോ വേതം പൊയ്ക്കുമോ
ഇല്ലെയോ വറമെനവിരങ്കി യേങ്കിനാൾ

134 നാണിലേനരൈ കൊട്ട നടന്ത നംപിമീര്
നീണിലെയറനെറി നിൻറുളോർക്കെല്ലാം
ആണിയൈ യുമൈന്തയർക്കമൈന്തവൻപനൈ
ക്കാണിയവംമെനക്കലങ്കി വിമ്മിനാൾ

135 കറ്പഴിയാമൈ യെൻ കടമൈയായിനും
പൊററ്പഴിയാവലം പൊരുന്തും പോർവലാൻ
വിററ്പഴിയുണ്ടതു വിനൈയിനേൻവന്ത
ഇററ്പഴിയുണ്ടതെൻററിരങ്കിയേങ്കിനാൾ

136 എല്ലിയല്‌വിശ്ശും പിടൈയിരുന്ത നേമിയായ്
ചൊല്ലിയലായ്നെറിതൊടർന്ത തോഴമൈ
നല്ലിയലരുങ്കടൻ കഴിത്ത നംപിയൈ
പുല്ലുതിയോവെന പ്പൊരുമിപ്പൊങ്കിനാൾ

137 ഇങ്ങിനെ തുണയററു
കേണിട്ടും ദേവിയേയും
അങ്ങിനെ ചിറകററു
വീണുള്ള വിരാട്ടെയും
തുംഗവിക്രമി രക്ഷോ-
വര്യനും കാൺകെ ദ്രുതം
പൊങ്ങിനാൻ വിണ്ണിൽ, തേരിൽ
മണ്ണോട്ടും തോളിലേററി.

138 വിണ്ണിലാ ദുഷ്ടനേവ-
മേറിട്ടും വേഗത്തിനാൽ
കണ്ണുകൾ മനസ്സോടെ
ചുഴലും കല്യാണിയോ
നണ്ണിയില്ലൊന്നുമുള്ളി-
ലുണർവ്വും വിട്ടാളല്ലോ,
മണ്ണിങ്കൽ വീണാളല്ലോ
തന്നെയും മറന്നവൾ.

139 പോയിതു നക്തഞ്ചരൻ;
ശ്യേനേശൻ മോഹാലസ്യം
പോയുണർന്നൊന്നുനോക്കീ
മാനത്തു കണ്ടാനപ്പോൾ

137 എങ്ങ്കവാടനിമൈയ്യു മിറകിഴന്തവൻ
ആങ്ങ്കറ്റു നിലൈമൈയ്യു മറക്കനോക്കിനാൻ
വാങ്ങ്കിനൻറേ രിടൈവൈത്തമണ്ണോട്ടാ
വീങ്ങ്കതോൺ മിക്കൊട്ടു വിണ്ണിനേകിനാൻ

138 വിണ്ണിടൈ വെയ്യവനേകം വേകത്താൽ
കണ്ണോട്ടു മനമവൈചുഴലുങ്കറ്പിനാൾ
ഉണ്ണിറൈയുണർവഴിന്തൊൻറു മോരന്തിലൾ
മണ്ണിടൈ ത്തന്നൈയുമറന്തു ചാംപിനാൾ

139 ഏകിനനരക്കനമെതുവെ വേന്തനും
മോകവെന്തുയര്ച്ചിറിതാറി മുന്നിയേ

പായുമത്തേരിൽ മഹാ-
വഞ്ചകൻതന്നെയേവം
തോയുന്ന വിഷാദത്തോ-
ടോതിനാൻ ചിലതെല്ലാം.

140 "മക്കളോ വന്നീലല്ലോ,
നമ്മുടെ മരുമകൾ
ദുഃഖമേററിട്ടമതു
മാററി ഞാൻ പുകഴാർവാൻ
ഒക്കായ്കമൂലം വിധി
ധർമ്മത്തിൻ വേലിയിപ്പോ-
ളൊക്കെയുമറുത്തല്ലോ!
ഞാനെന്തു ചെയ്‌വേനിപ്പോൾ?

141 വെററിവീരന്മാരിങ്ങു-
ണ്ടെന്നാകിൽ മിന്നൽക്കൊടി
തോററതാമിടയാൾക്കീ
യിടരുണ്ടായീട്ടമോ?
ഉററതെന്തവർക്കെന്നു-
മറിഞ്ഞീലിതുവരെ-
ച്ചിററമ്മ വരുത്തിയ
വഞ്ചനയിതാണല്ലീ?

മാകമേ നോക്കിനാൻ വഞ്ചൻവലൈയിററ്
പോകുതല് കണ്ടകം പുലര്ന്തുചൊല്ലുവാൻ

140 വന്തിലര് മൈന്തര് നം മരുകിക്കെയ്തിയ
വെന്തുയര് തുടൈത്തനനെൻറു മെയ്പ്പുകഴ്
തന്തിലാമിതിയിനാര് തരുമവേലിയെ
ച്ചിന്തിനര് മേലിനിച്ചെയലെന്നാങ്കൊലോ

141 വെററിയരുളെനിൻ മിന്നീനുണ്ടിടൈ
പൊററാടിക്കിന്നിലെല പുകുതറ്പാലതോ
ഉററതെയിന്ന തെൻമണരകിററലേൻ
ചിററവൈ വഞ്ചനൈ മുടിയച്ചെയ്തതോ

142 മഞ്ജുളം പഞ്ഞിമെത്ത-
യാക്കുവാനാദിശേഷ-
നഞ്ജനവർണ്ണനാകു-
മാഹരി രാമൻതന്നെ
വൻചിതമാളും രാത്രി-
ഞ്ചരനാൽ ജിതനാമോ?
വഞ്ചനയേവം ചെയ്യാൻ
മായാവി ദശമുഖൻ!

143 വേരറുംപടി നക്തം-
ചരരെ വെന്നിപ്പഴി
വേരറുത്തീടുമെന്റെ
വത്സനാം രാമചന്ദ്രൻ
താർമകൾ തൻ ശാപത്താ-
ലരക്കൻ തീണ്ടില്ലല്ലോ
താർമകൾക്കൊത്ത സീതാ
ദേവിയെ, യെൻപുത്രിയെ"

144 പക്ഷീന്ദ്രനേവം ചൊല്ലി
നിർണ്ണയം പൂണ്ടാൻ, ദേവി
നിശ്ചയം ലങ്കേശന്റെ
തടവിൽപ്പെട്ടാളെന്നും

142 പഞ്ചണൈ പാംപണൈയാകപ്പള്ളിചേര്
അഞ്ചന വണ്ണനേയിരാമനതാല്
വെഞ്ചിനവരക്കനാല് വെല്ലറ്പാലനോ
വഞ്ചനൈയിഴൈത്തനൻ കള്ളമായയാല്

143 വേരറവരക്കരൈ വെൻറുവെംപഴി
തീരുമെൻ ചിറുവനന്തീണ്ടവഞ്ചുമാല്
ആരിയൻറേവിയൈവെയരക്കനൻമലര്
പ്പേരുലകളിത്തവൻ പിഴൈപ്പിൽ പാപത്താല്

144 പരുഞ്ചിറൈ യിന്നനപന്നിയുന്നവാൻ
അരുഞ്ചിറൈയുററനളാമെനാമനം

പക്ഷങ്ങളറുത്താലും
ചാരിത്രതന്ത്രത്തെ-
യക്ഷതമാക്കിക്കൊള്ള-
മെന്നേവമിടർ വിട്ടാൻ.

145 ചെഞ്ചോര വാർന്നുപോയാകെക്കുഴഞ്ഞിതു
തഞ്ചിറകങ്ങിനെ താനും തളർന്നുപോയ്
തൻകുമാരക്കുമേൽ ചെന്ന വാത്സല്യവു-
മഞ്ചും മൊഴിയെ രക്ഷിക്കുവാനാവാതെ
തഞ്ചും നിലയും നിറഞ്ഞു ചിന്താകുലം
നെഞ്ചോട്ടമാലസ്യമാർന്നു ജടായുവും.

146 പംക്തിമുഖനമപ്പങ്കേരുഹാക്ഷിയെ-
പ്പാരാതെ ലങ്കയിലേയ്ക്കു നയിച്ചിതു
തൻതിരുമേനി തൊട്ടവാൻ ഭയപ്പെട്ടു
ശിംശപാഭൂരുഹച്ഛായയിൽ കുത്രചിത്
നഞ്ചഞ്ചിട്ടുന്നതാം നക്തഞ്ചരവര-
സഞ്ചയത്തെക്കാവലായിരുത്തീടിനാൻ.

രാമലക്ഷ്മണസംവാദം

147 ഇങ്ങിനെയോതിനേൻ രാവണൻതൻചെയ്തി-
യംഗനാവാക്യം പ്രമാണീകരിച്ചുടൻ

പൊരുഞ്ചിറൈയിററതേറ് പൂവൈകറ്പെനും
ഇരുഞ്ചിറൈയിറാതെനാവിടരു നീങ്ങ്കിനാൻ

145 അഞ്ചിറൈ കരുതിയാലഴിന്തു ചോരവുറ
വഞ്ചിയൈ മീട്കിലേനെന്നു മാനവും
ചെഞ്ചെവേ മക്കൾ പാറ്ചെൻറ കാതലും
നെഞ്ചുറത്തുയിൻറനന്നുണര്വു നീങ്ങ്കലാൻ

146 വഞ്ചിയൈ യരക്കനും വല്ലെകൊണ്ടുപോയ്
ച്ചെഞ്ചെവേ തിരുവുരുത്തീണ്ടവഞ്ചുവാൻ
നഞ്ചിയലരക്കിയർ നട്ടവണാടൈ
ചിഞ്ചുപവനത്തിടൈ ച്ചിറൈവൈത്താനരോ

147 ഇന്നിലൈയിനൈയനൻ ചെയലിയംപിനാം
പൊന്നിലൈ മാനിൻ പിൻറൊടര്ന്തു പോകിയ

പിംഗളവർണ്ണമൃഗത്തിനു പിന്നാലെ-
യങ്ങുപൊയ്പോയതാം നാഥനെത്തേടുവാൻ.

148 ദേവിയേകാകിനിയെന്നുള്ള ചിന്തയാൽ
വേവുമുള്ളം തുടിച്ചീടുന്ന ലക്ഷ്മണൻ
ദേവനുമായ് പിരിഞ്ഞാവിലചിത്തനായ്
മേവും ഭരതനുള്ളാധിയളന്നുപോയ്.

149 അംഭോനിധി തരംഗങ്ങളിൽ നൗകപോൽ
വെമ്പിക്കുതിച്ചു പാഞ്ഞീടുന്ന ലക്ഷ്മണൻ
അംബുജസൂനങ്ങളാകെ വിരിഞ്ഞുള്ളൊ-
രംഭോദമെന്നപോൽ കോമളരൂപനാം
അംഭോജനേത്രനെത്തന്മനം പോലേററ-
മാനന്ദമാണ്ടുള്ള കൺകളാൽ കാൺകയായ്.

150 അഞ്ചിടുമദ്ദീനരോദനം കേട്ടടൻ
മഞ്ജുമായൂരിയാൾ മാഴ്കിടും നിർണ്ണയം
ചഞ്ചലചിത്തനായേവമോക്കെക്കണ്ടി-
തഞ്ജനവർണ്ണനവരജൻ തന്നെയും.

മന്നിലൈയറികെന മങ്ങ്കൈയേവിയ
പിന്നവൻറന്നിലൈ പേചുവാമരോ

148 ഒരു മകടനിമൈയൈ യുന്നിയുള്ളറും
പരുവരൻ മീതിടപ്പതൈക്കുനെഞ്ചിനാൻ
പെരുമകൻറനൈത്തനിപിരിന്തുപേതുറു
ന്തിരു നകർ തീരുമപ്പരതൻ ചെയ്കൈയാൻ

149 തെണ്ടിരൈക്കലമെനവിരൈ വിറ'ചെല്കിൻറാൻ
പുണ്ടരീകത്തടങ്'കാട്ട പൂത്തൊരു
കൊണ്ടൽ വന്തിഴിന്തന്നകോലത്താൻറനൈ
ക്കണ്ടനൻ മനമെനക്കളികൂങ്'കണ്ണിനാൻ

150 തുണ്ണെനമപ്പെ,രൈ തൊടര'ന്തതോകൈയും
പെണ്ണെനും പേതൈമൈ മയക്കപ്പേതിനാൽ
ഉണ്ണിരൈ പോരുമെൻറുപലാട്ടുമ
ക്കണ്ണനമിളവലൈ ക്കണ്ണുററനരോ

151 ദീനസ്വരത്തിലരക്കനരച്ചതു
നേരെന്നു ചിന്തിച്ചു ദുഃഖിച്ചു ദേവിയും
ക്രൂരവചസ്സുകളോതിയെന്നാജ്ഞയും
തീരെ ലംഘിച്ചു വരുന്നിതു ലക്ഷ്മണൻ
നേരവനെന്നോടു ചൊന്നതു ഞാനണു-
പോലു മുണർന്നീലതിനാൽ തളർന്നു ഞാൻ''

152 എന്നോതിയേതും വിധിതട്ടക്കാവത-
ല്ലെന്നോർത്തു വന്നതാം ശ്രീരാമദേവനെ
പൊന്നൊളിവില്ലാർന്ന സൗമിത്രി തൃപ്പാദ
സീമ്നി പതിച്ചു വണങ്ങി നിന്നീടവേ
പൊൻനൂലണിമാർവിറുകെത്തഴകിനി-
ന്നന്നിദ്രവാത്സല്യമേവമാരായ്കയായ്
''ഇന്നെന്തു ഹന്ത! നിനച്ചിങ്ങുവന്നു നീ''
യെന്നതിനുത്തരമേകിനാൻ ലക്ഷ്മണൻ.

153 ''ലോകത്തിലില്ലാത്തമാതിരി ചേരാത്ത
ശോകസ്വരം കേട്ടു പേടിച്ചു ദേവിയും
'പോക നീ'യെന്നടിയന്നേകി ശാസനം
'ആകാത്തതാമതുരാക്ഷസകല്പിതം'
ഏവം മുറചൊല്ലിയെങ്കിലും 'നിൽക്കാതെ
പോ, യിനിസ്സത്യമറി'കെന്നു പിന്നെയും
ദേവിയോ യുഷ്മൽ ബലമറിഞ്ഞീടാതെ
കോപിച്ചുനിന്നു പരം തളർന്നീടിനാൾ.

151 പുൻചൊറ്കടന്ത പകവായരക്കനരൈ പൊയ്യെനാതു പുലര്വാൾ
വൻചൊറ്കടന്തു മടമങ്കൈ യേവ നിലൈതേര വന്തമരുമള
തൻചൊറ്കടന്തു തളർകിൻറനെഞ്ചുമുടൈ യേൻ മരുങ്കുതനിയേ
എൻചൊറ് കടന്തു മനമുന്തളര്ന്തവിള വീരൻ വന്തവിയലേ്പേ

152 എൻറുന്നിയെന്നൈ വിതിയാർ മുടിപ്പതെനവെണ്ണിൻറ
വിറൈയൈ പ്പൊൻറുന്നവിറ്കൈയിളവീരൻ വന്തുപൊനൈതാ
ളിറൈഞ്ചു പൊഴുതിൻ മിൻറുന്നൂലിൻമണിമാര്പഴുത്ത വിരൈ
വോടു പുല്ലിയുരുകാ, നിൻറുന്നിവന്തനിലൈയെൻകൊലെൻറുനെടി
യോൻ വിളംവയനാടിവാൻ

153 ഇല്ലാനിലത്തിനിചൈയാത വെഞ്ചൊലെഴവഞ്ചിയേവ
മുറൈയാല്, വല്വായരക്കനരൈയാകമെന്നമതിയാൺമറുക്ക
മുറുവാൾ, നില്ലാതുമററിതറിപോതിയെ ന്നനെടിയോയ്പുയത്തിൻ
വലിയെൻ, ചൊല്ലാൻമനത്തിനടൈയാൾ ചിനത്തിൻമുന്നിവോടു
നിൻറു ഉവൾവാൾ

154 'പോകാതിരിയ്ക്കിൽ ഞാൻ തീയ്ക്കകം ചാടുവേൻ'
വൈദേഹിയേവം മൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ടാകുലം
വൈകാതെ കാനനം നോക്കിയോടീടിനാൾ
വഞ്ചകനെന്നു നിനയ്ക്കാമടിയനെ
വൈവശ്യമാന്നേൻ വിടാതെ നിന്നീടിലോ
വല്ലതുമാപത്തുളവാകുമെങ്കിലോ
വയ്യതു ചിന്തിയ്ക്കുവാനു, മതിലേറെ
വമ്പിച്ചതാകുമധർമ്മമെന്തേ വരാൻ!
എന്നു ചിന്തിച്ചിങ്ങുവന്നേനടിയനു''
മെന്നവാറേ രാമചന്ദ്രനോതീടിനാൻ.

155 ''ചാകാതിരിയ്ക്കില്ലവളെന്നതാം നില-
യാകാ തടുത്തിടാനിങ്ങുപോരായ്കിലോ
ആകെക്കലക്കമുൾക്കൊണ്ടതാമുള്ളില-
ങ്ങാകാ ചെറുതും പതിയാൻ പറഞ്ഞതും.
ആഹാ! ദൃഢം കാവലില്ലാത്തമൂലമ-
ങ്ങാപത്തു വന്നിട്ടും നീക്കാവതല്ലതും
ആകെയിതെല്ലാമവളെയപഹരി-
യ്ക്കാനവർ കൈക്കൊണ്ട വഞ്ചനയായതും.

156 വന്നു നീയെന്നതിലില്ലൊരു കുററവും
പൊന്നൊളിമാനാൽ മയങ്ങിയ മാനിനി

154 ഏകാതുനിററിയെനിൻയാനെരുപ്പിനിടൈ വീഴ്വെ
നെൻറുമുട്ടകാ, മാകരനകത്തിടൈയോടലോട്ടമനമഞ്ചിവഞ്ച
വിനൈയെൻ, പോകാതിരുക്കിനിറവാതിരുക്കൈപുണരാളെനക്കൊ
ട്ടുണരാ,ആകാതിററൈക്കയെറനെൻറെനക്കൊടിവൺവന്തതെന്നവമലൻ

155 ചാവാതിരുത്തലിലളാന തുററതമൈയോ തടുക്കമുടിയാതു
ആവാവലക്കണുറ്റവാളരൈത്തപൊരുളോവകത്തിനടൈയാ
കാവാനിലത്തിൻ വരുമേതമററതൊഴിയാതു കൈക്കൊടകല
പ്പോവാര്പിരിക്ക മുയല്വാര്പുണര്ന്തപൊരുളാമിതെൻറു തെരുളാ

156 വന്തായ്തിറത്തിനുളതൻറുകുററമട വാണുമറക്കമുറുവാൾ
ചിന്താകുലത്തൊടുമൈ ചെയ്ത ചെയ്കൈയതു തീരുമെൻറു
തെളിവായ്
മുന്തേതടുക്കവൊഴിയാതെടുത്ത വിനൈയെൻ മുടിത്ത മുടിവാല്
അന്തോകെടുത്തതെനവുന്തിയുന്നിയഴിയാതവുള്ളമഴിയാവാൻ

157 ചൊന്നതാം കാര്യത്തിനാലതും തീന്നിതു
ചൊന്നു നീ നേരേ തെളിവായ് തട്ടത്തതും
ഒന്നുപോലും വകവയ്ക്കാതെ ഞാനിങ്ങു
പോന്നതുതന്നെയാപത്തിന്നു മൂലമേ''.
എന്നോതിയായതുതന്നെ നിനച്ചതി
ഖിന്നനായ് ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ വിവശനായ്.
അന്നോളവും തെല്ലുഴിയാത്ത മാനസ—
മന്നാകെയാകെക്കലങ്ങിയോതീടിനാൻ.
''ഇങ്ങിനി നിന്നു പൊഴുതു പാഴാക്കവ-
തെന്തിനു സീതയെക്കാൺകിലൊഴിഞ്ഞിട്ടം
വന്നൊരിസ്സങ്കട''മെ ന്നാമൊഴിഞ്ഞുടൻ
വില്ലിങ്കൽ നിന്നു വിട്ടുള്ള ശരംപോലെ
ഉന്നിദ്രവേഗമേ നീണ്ട വഴി വഴി
പൎണ്ണാലയം പ്രതി പോകാനുഴറിനാൻ

158 ഓടിയണഞ്ഞങ്ങു പൎണ്ണശാലാന്തരം
തേടിനാൻ സീതയെക്കാണാഞ്ഞവശനായ്
കൂട്ടവെടിഞ്ഞുയിർപോകെ വീണ്ടും വന്നു
തേട്ടമ്പൊഴുതതു കാണാത്ത മട്ടിലായ്.

159 മണ്ണിലൊളിച്ച നിധിയതേ മാതിരി
മണ്ണോട്ടം വഞ്ചകജാൽമനെട്ടക്കവേ
മറെറാരു വസ്തുവുമില്ലാതെ മാനസ-
മാകെയുഴന്നവനെന്നപോലായിതേ.

157 പാണിക്കനിൻറു പയനാവതെന്നൈപയിൽ പൂവൈയെന്ന കുയിലൈ
ക്കാണിറ്കലന്ത തുയർതീരുമൻറിയയലില്ലൈ യെൻറുകട്ടകി
ചേണുററകൻറ നെറിയുട്ടചെൻറു ചിലൈവാളിയന്നവിചൈപോയ്
ആണിപ്പചുംപൊന്നനൈയാളിരുന്ത വവിര്പോലൈവല്ലൈയണുകാ

158 ഓടിവന്തനൻ ചാലൈയിൻ ചോലൈയിനുതവു
ന്തോടിവര്ന്ത പൂഞ്ചുരികുഴലാടനൈക്കാണാൻ
കൂട തന്നുടൈയതു പിരിന്താരുയിരുയിര്കുറിയാ
നേടിവന്തതു കണ്ടിലതാമെന നിൻറാൻ

159 കൈത്ത ചിന്തൈയൻ കനങ്കുഴൈയണങ്കിനൈക്കാണാതു
ഉയ്ത്തുവാഴ്തര വേറൊരു പൊരുളിലാനുയവു

മാനിനീമൗലിയെക്കാണാഞ്ഞു ദുഃഖിച്ചു
മാനസവൈവശ്യമാന്ന രഘൂത്തമൻ.

160 മണ്ണുഴന്നു മഹാശൈലജാലങ്ങളു-
മണ്ണുഴന്നു മതിശാലികൾ ചിന്തയും
വിണ്ണുഴന്നു കടലേഴും മറകളും
ഇന്ദുരവികളും ബ്രഹ്മനേത്രങ്ങളും!

161 അമ്മഹനീയഗുണശാലി കോപിച്ചു
ധർമ്മത്തൊടെന്നോ? ദയാഗുണം തന്നൊടും
അമ്മുനിമാരോടമർത്ത്യരോടും ക്രൂര-
കർമ്മനിരതരാം രാത്രിഞ്ചരരൊടും
നാന്മറ തന്നൊടും കോപിച്ചുവോ പര-
മിമ്മഹാരോഷമടങ്ങുവതെങ്ങനെ?

162 നീലനിറത്തോൻ മനസ്സു തിരിയവേ
മൂലാസ്പദം തിരുമേനിയിലാകവേ
ലോകമശേഷം ലയിച്ചിട്ടും മാതിരി
മേലുകീഴൊക്കെ ത്തിരിഞ്ഞുമറിയവേ

വൈത്തമാനിതി മണ്ണൊടു മറൈത്തനര് വാരി
പ്പോയ്ത്തുളോർകൊളത്തിക്കൈത്തുനിൻറാനൈയും പോൻറാൻ

160 മൺചുഴൻറതു മാൽവരൈ ചുഴൻറതു മതിയോർ
എൺ ചുഴൻറതു ചുഴൻറതവ്വേറികടലേഴും
വിൺ ചുഴൻറതു വേതമുങ്ചുഴൻറതു വിരിഞ്ചൻ
കൺ ചുഴൻറതു ചുഴൻതു കതിരൊടു മതിയും

161 അറത്തൈ ച്ചീറുങ്കൊലരുളൈയേ ചീറുങ്കൊലമരര്
തിറത്തൈ ച്ചീറുങ്കൊൻമുനിവരൈ ചീറുങ്കൊറീയോര്
മറത്തൈച്ചീറുങ്കൊലെൻ കൊലോ മുടിവെൻറു മറൈയിൻ
നിറത്തൈച്ചീറുങ്കൊനെടുന്തകൈയോനെന നടുങ്കാ

162 നീലമേനിയനെടിയവൻ മനനിലൈ തിരിയ
മൂലകാരണത്തവനൊടു മുടിവുറമുററുങ്
കാലമാമെനക്കടൈയിടു കണിക്കരും പൊരുൾകൺ
മേലകീഴറക്കിഴന മേലുറുംവേലൈ

163 "തേരുരുൾപ്പാടിതാ കാണുന്നു ദേവിയെ-
പ്പാരിനോട്ടം കൊണ്ടുപോയതും കണ്ടിടാം.
ഓരോന്നു ചിന്തിച്ചു നിന്നാൽ ഫലമെന്തു?
ദൂരത്തിലെത്തുന്നതിന്നു മുന്നേ ദ്രുതം
ആരാഞ്ഞുപോയിടാ''മെന്നു സൗമിത്രിയു-
മാരാൽത്തൊഴുതു മൊഴിഞ്ഞു സവിനയം.

164 "ആ, മതേവേണ്ടിനി''യെന്നമലൻ മെയ്യി-
ലാവനാഴി ശരജാലത്തൊടും താങ്ങി
മാമല മാമരമാകെത്തകത്തങ്ങു
തേരുപോയുള്ള വഴികണ്ടുപോയിനാർ.

165 മണ്ണിലെത്തേരുരുൾപ്പാടുകൾ മാഞ്ഞുടൻ
വിണ്ണിലേറീ രഥമെന്നറിഞ്ഞീടവേ
പുണ്ണിൽ വേലററപോൽ നൊന്തുചിത്തം തമ്പി-
"യിന്നിനിച്ചെയ്‌വതെ"ന്തെന്നു കേട്ടാൻ പുരാൻ.

166 "തെക്കുദിക്കിൽപ്പോയിരിക്കണമത്തേരു്
ധൃക്കതൊരിപ്രഭാവാഗ്രജാ! പാക്കുകിൽ
തല്‍ക്കരകോദണ്ഡധനിസ്സൃതബാണത്തി-
നിക്കണ്ട വിണ്ണൊട്ടുകന്നതല്ലോക്കണേ

163 തേരിനാഴിയുന്തേരിന്തനന്തീണ്ടു തലഞ്ചി
പ്പാരനോട്ട കൊണ്ടകഴ്ന്നതും പാരത്തനം പയനിൻറു
ഓരുന്തമ്മെയിതെന്നൻപതു രനിലായവര്പോല്
ദൂരം പോതൻമുൻറൊടര്ത്തുമെൻറിളൈയവൻറൊഴലും.

164 ആമതേയിനിയമൈവതെൻറമലനമെയ്യില്
താമ പാർ കണൈപ്പട്ടിലുമുതലിയതാങ്ങ്കി
വാമ മാല്വരൈ മരനിവൈ മടിതരവയവര്
പുമിമേലവൻറേര്ചെൻറ നെട്ടനെറിപോനാര്

165 മണ്ണിൻ മേലവൻറേർ ചെൻറചുവടെലാമായ്ന്തു
വിണ്ണിനോങ്ങ്കിയതൊരു നിലൈമെയ്യുറവെന്ത
പുണ്ണിന്തട്ടുറു വേലെനമനമി കപ്പുഴങ്ങ്യി
എണ്ണിനാമിനിച്ചെയ്വതെന്നിളവലേയെൻറാൻ

166 തെറ്കു നോക്കിയതെനംപൊരുടെരിന്തതത്തിണ്ടേര്
മറ്കുനോക്കിയതിരൾ പുയത്തണ്ടലേവാനം

ഇക്കണക്കാര്യൻ മനസ്സു കുഴഞ്ഞിങ്ങു
നിൽക്കിലെന്തേ ഫലം" ചോദിച്ചു ലക്ഷ്മണൻ.

167, 168 ആമതേ ചെയ്കവേണ്ടുന്നതെന്നോതിനാ-
രദ്രിക്കുനോക്കി നടന്നാരിരുവരും
ആകാശമാനമഹാഗിരി കല്പാന്ത
കാലാനിലനേററു ചാഞ്ഞപോലങ്ങിനെ
അങ്ങതാ കാണുന്നു വീണാങ്കിതം ധ്വജം
ഭഞ്ജിതമായൊരുഭാഗത്തു ഭൂതലേ.
കണ്ടാരവരതു ശങ്കിച്ചു വിണ്ണവർ
തണ്ടാരണിക്കണ്ണിമൂലം പൊരുതിയോ
കണ്ടകരോടെന്നു:നന്തരം രാഘവ-
നുണ്ടായിതേവമൊരാശങ്ക തൽക്ഷണം.
"തുണ്ടാക്കിയെന്നോ ജടായു നിജശിത
തുണ്ഡത്തിനാലിദ്ധ്വജ"മെന്നതായിടാം.

169 കണ്ണീർ ചൊരിഞ്ഞനുജാതനോടിങ്ങനെ-
യബ്ജോജനേത്രൻ പറഞ്ഞാൻ "നിനക്കുകിൽ
നിഞ്ഞയമാര്യൻ ജടായുസ്സു കൊക്കിനാൽ
ഖണ്ഡിച്ചതാണീക്കൊടിമരമിങ്ങിനെ.

വിററ്കുനോക്കിയ പകഴിയിനെടിതൻറു വിമ്മി
നിററ്കനോക്കിതെൻ പയത്തതെൻറിളൈയവനേര്ന്താൻ

167 ആകമന്നതേ കരുമമെൻറത്തിചൈനോക്കി
ഏകിയോപനൈയിര ണ്ടുചൻമെരിടൈ യെതിര്ന്താര്
മാകമാല്വരൈ കാല്പൊരമറിന്തതുമാന
പ്പാകവീണൈയിൻ കൊടിയൊൻറു കിടന്തതു പാർമേല്

168 കണ്ടു കണ്ടകരോടു മക്കാരികൈ പൊരിട്ടാല്
അണ്ടരാതിയര്ക്കാരമര്വിളൈന്തതെൻറയിര്ത്താര്
തുണ്ടവാളിനിററ് ചുടര്കൊടി തുണിന്തതെൻറുണരാ
പ്പുണ്ടരീകക്കൺപുനൽവര പുരവലൻ പുകല്വാൻ

169 നോക്കിനാലെയ നൊയ്തിവണെയ്തിയനന്ത
മൂക്കിനാലിതു മുറിന്തമൈ മുടിന്തതാൻമൊയ്ംപിൻ

എന്തോന്നിതിന്നിടയിൽ വന്നുപെട്ടിതോ
ഹന്ത നമുക്കിന്നറിവാനരിമയാം
താൻ തനിച്ചല്ലീ, വയസ്സേറെയായതി
താന്തനായല്ലീ ദിനങ്ങൾ നയിപ്പതും.''

170 നന്നേററമാര്യ ജടായുസ്സെതിർത്തങ്ങു
നിന്നേററുവെങ്കിലാ നിസ്തുലശക്തിമാൻ
നിന്നേ തടയുമദ്ദുഷ്ടനെ നിർണ്ണയം—
മിന്നാമിനിയുടനങ്ങു ചെന്നെത്തണം.
തന്നേയവർ ചെയ്യുവെന്നാലുമായിടെ
നിന്നാലൊരു ഫലമില്ലെന്നുമോർക്കണം.''

171 ''പോക നാമായതേ നല്ലതെ''ന്നോതിനാൻ
ശ്രീരാമദേവനു; മേവമിരുവരും
പോയാർ വിരഞ്ഞൂററമായടിയ്ക്കും കാററു
പോലെയും ചുററിട്ടം കാററാടി പോലെയും.
പോകവേ കണ്ടാർ, മഴവില്ലടന്നിങ്ങു
പോന്നു തറയിൽ പടിഞ്ഞതു പോലെയും
പൊന്തും കടലല പോലെയും ക്രൂരനാം
പോർവില്ലു പൊട്ടിക്കിടപ്പതു മുൻപിലായ്.

172 ''പാൽക്കടൽ തൻ കടകോലിനു തുല്യമാ-
യുൽക്കടമായതാം വില്ലിതു ലക്ഷ്മണാ 954

താക്കിനാനട്ട വട്ടത്തതു തെരികിലന്തമിയൻ
യാക്കൈതേംപിട്ടമെണ്ണരും പരുവങ്ങ്കളിറന്താൻ

170 നൻറു ചാഖവുനട്ടക്കരുമിട്ടക്കിനനാമും
ചെൻറുക്കുടലാം പൊഴുതെലാന്തട്ടപ്പതുതിടനാല്
വെൻറു മീട്കിനമീട്കുമാല് വേറുറവെണ്ണി
നിൻറു താഴ്ത്തൊരുപയനിലൈയെൻറല്യനെടിയോൻ

171 തൊടര്വതെനപ്പടിമിച്ചൈച്ചുററി
പ്പടരുങ്കാലെനക്കറങ്ങ്കെനച്ചെല്ലുവാര്പാര്ത്താര്
മിടല് കൊഠംവെഞ്ചിലൈ വിണ്ണിട്ട വിൻമുറിന്തെന്ന
ക്കടലിൻ മാട്ടയർ തിരൈയെ നക്കിടന്തതു കണ്ടാര്

172 ചിലൈ കിടന്തതാലിലക്കവതേവര്നീര് കടെന്ത
മലൈ കിടന്തെന വലിയതേ വടിവിനാൻ മതിയിൻ

പാക്കിലോ ചന്ദ്രക്കലപോലുടൽവടി-
വാക്കെഴമക്കഴമന്നനേ പല്ലിനാൽ
ആക്കത്തോടേ കടിച്ചാകെത്തകത്തു-
മോക്കിലെന്തുക്കെ''ന്നിരുവരും നോക്കിനാർ.

173 പിന്നെയും നീണ്ട വഴി നടന്നങ്ങിനെ
ചെന്നാരവർ ബഹുദൂരം പൊട്ടന്നനെ
മുന്നിലവർ കണ്ടു മുത്തല ശൂലമ-
ങ്ങുന്നതം രണ്ടു തൂണീരം ശരാന്വിതം.

ജടായുമോക്ഷം

174 വീണ്ടുമവർ നടകൊള്ളവേ കാൺകയായ്
വിണ്ടലം പൂണ്ടോരൊളികൾ മുഴവനും
പൂണ്ടതാം കഞ്ചുകം രാക്ഷസോരസ്സുട—
മണ്ഡലം വിട്ടാ വനം മറയ്ക്കുന്നതായ്.

175 കാടാകെ മൂട്ടം പടി തുരഗങ്ങളെ-
ക്കണ്ടാർ പടിഞ്ഞതു തേരാളിതന്നെയും
കണ്ടിതു രക്തവസാദിയ്യ; മെത്തിനാർ
വിണ്ടലത്തുല്ല്യം ജടായു വീണോരിടം.

കലൈ കിടന്തെനക്കാട് പിയനിതുകടിത്തൊടിത്താൻ
നിലൈ കിടന്തെവാനോക്കെന നോക്കിനനിൻറാൻ.

173 നിൻറു പിന്നരുനെട്ടുനെറികടന്തു നിമിര
ച്ചെൻറു നോക്കിനനര് തിരിചിക്കെത്തിണിനെട്ടുഞ്ചൂലം
ഒൻറു പല്കണൈ മഴൈയുറു പുട്ടിലോരിരണ്ടു
കൻറു പോലവട്ി കിടന്തന കുറുകിനരറാര്

174 മറിത്തുഞ്ചെൻറ നര്വാനിടൈ വയങ്കുറവഴങ്കി
എറിക്കഞ്ചോതികൾ യാവൈവെയ്യുന്തൊക്കനവെനലാം
നെറിക്കൊൾ കാനകമറൈതരനിരുതർകോനെഞ്ചിറ്
പറിത്തു വീചിയ കവചമുങ്കിടന്തതുപാര്ത്താർ

175 കാൻകിടന്തതു മറൈതരക്കാല്വയക്കലിമാ
ത്താൻകിടന്തുഴിച്ചാരതി കിടന്തുഴിച്ചാര്റാര്
ഊൻ കിടന്തൊളിരുതിരമുങ്കിടന്തളത്തുലകിൻ
വാൻകിടന്തതു പോല്പവൻ കിടന്തുഴിവന്താര്

176 വിണ്ടലം വിട്ടിങ്ങു കല്പാന്തവേളയിൽ
മണ്ഡലം കൊണ്ടിനബിംബങ്ങൾ വീണപോൽ
കുണ്ഡലം രത്നാദിമണ്ഡിതമങ്ങതാ
കണ്ടവർ കൈയ്യും മലർത്തി നട്ടങ്ങിനാർ.

177 "തോളണി, കുണ്ഡലരാജി, കിരീടങ്ങൾ
നീളവേ കാണുന്നു ലക്ഷ്മണാ നോക്കെടോ
കോളരിക്കൊത്ത പലരൊട്ടും പോരാടി
നാളേറെ നമ്മളെക്കാത്ത ഖഗേശ്വരൻ."

178 ലക്ഷ്മീശനിങ്ങനെയോതവേ ചൊല്ലിനാൻ
ലക്ഷ്മണൻ "ശാഖിപോൽ തോളും തലകളും
നക്തഞ്ചരേന്ദ്രനാം രാവണൻ തന്റെയാം
പക്ഷീന്ദ്രനോട്ട പൊരുതിയൊററസ്സുവൻ!"

179 ലക്ഷ്മണവാക്യങ്ങൾ കേട്ട രഘുപതി-
യക്ഷണമക്ഷിയും ചിത്തവുമഗ്നിയാൽ
തീക്ഷ്ണം ജ്വലിപ്പിച്ചു നോക്കി, യുടലിൽ നി-
ന്നക്ഷിതിയിങ്കലൊഴുകും കുരുതിയിൽ. 986

176 കണ്ടലങ്ങ്കുതങ്ങ്കൈത്തലം വിതിര്ത്തനർ കവിനാർ
വിണ്ടലത്തുറന്തിറുതിയിൻ വിരികതിര് വെയ്യോൻ
മണ്ടലം പലമണ്ണിടൈക്കിടന്തനമണിയിൻ
കുണ്ടലംപല കുലമണിപ്പൂൺകളിൻ കുവിയല്

177 തോളണിക്കുലം പലവുളകുണ്ടലത്തൊകുതി
വാളിമൈപ്പന പലവുള മണിമുടി പലവാല്
നാളനൈത്തയുങ്കടന്തനൻറമിയനന്താതൈ
യാളിപോൽപവര് പലരുളര് പൊരുതനരിലൈയോച്

178 തിരുവിനായകനരൈചെയച്ചു മിത്തിരൈ ചിങ്കം
തരുവിനീളിയ തോൾ പലതലൈ പലവെൻറാല്
പൊരുതു താതൈയൈയിത്തനൈ നെറിക്കൊട്ടപോനാൻ
ഒരുവനേയവ നിരാവണനാമെനവുരൈത്താൻ

179 മടലുണാട്ടിയ താരിലൈയോൻ ചോലൈമതിയാ
മിടലുണാട്ടങ്കടീയുക നോക്കിനൻ വിരൈവാൻ
ഉടലുണാട്ടിയ കുരുതിയം പരവൈവയിനംപര്
കടലുണ്ണാട്ടിയ വരൈ യെനത്താതൈ യൈക്കണ്ണാൻ

180 ചെന്താമരക്കണ്ണു കണ്ണീർ പൊഴിക്കവേ
മന്ദേതരം വിമലാശയൻ വീണുപോയ്
തൻതാതമേനിയിൽ; ലഞ്ജനപർവ്വതം
ഹന്ത കൈലാസഗിരിസ്ഥമേലെന്നപോൽ.

181 നാളീകലോചനൻ മൂർച്ഛിച്ചുകൊണ്ടൊരു
നാഴികയങ്ങനെ തന്നെ കിടക്കവേ
നന്നായ്ത്തഴകിയവരജൻ തൻ കരം
തന്നിലെടുത്തു തെളിനീർ തളിക്കവേ
പിന്നെയും കണ്ണീർ പൊഴിച്ചു മഹാരഥൻ
ഖിന്നനായേവം പുലമ്പിത്തുടങ്ങിനാൻ.

182 ''തൻ താതരെക്കൊന്ന മക്കളായ് ലോകത്തിൽ
മുൻപാരിവൻകണക്കുണ്ടായിരുന്നതു?
മുൻപൊരാൾ പോയി ഞാൻ മൂലമായെങ്ങൾക്കു
താങ്ങായതാം താത! നീയും പിരിഞ്ഞിതോ?
ഹന്ത! മഹാപാപി തന്നെ ഞാനിങ്ങനെ–
യന്തകനായപോലെൻ പിതാക്കൾക്കു ഞാൻ!

183 പിൻവരും കാര്യമോരാതെ വിമൂഢയായ്–
ത്തീന്നൊരെൻ പെണ്ണിന്നഴലൊഴിച്ചീടുവാൻ
പിൻതുണയില്ലാതെയൊറ്റയ്ക്കു നീ താത
നിൻകടം വീട്ടി നിന്നുററവക്കായ് സ്വയം. 1006

180 തുളളിയോങ്ക് ചെന്താമരൈക്കൺകണ്ണീർചൊരിയ
ത്തള്ളിയോങ്കിയ വമലൻ തൻറനിയുയിർത്തന്തൈ
വള്ളിയോൻറിയരുമേനിററഴനിറവണ്ണൻ
വെള്ളിയോങ്കലിലഞ്ചനമലൈയെന വീഴ്ന്താൻ

181 ഉയിർത്തിലന്നൊരു നാഴികൈയുണർവിലൻ കൊല്ലെൻറു
അയിർത്തതാംപിപ്പുക്കണ്ടൈയിനെടുത്തനനരുമി
ച്ചുയറ്കലന്തനീര് തെളിത്തലുംപുണ്ടരീകക്കൺ
പെയർത്തു പ്പൈപ്പയവയർവു തീർന്തിനൈയനചൊല്ലും

182 തന്താതൈയൈയരൈ ത്തനയർകൊലൈ നേർന്താര്
മുന്താരേയുള്ളാര് മുടിന്താൻ മുനൈയൊരുവൻ
എന്തായോ വെറ്കാക നീയുമിറത്തനൈയോ
അന്തോ വിനൈയേ നരുങ്കുററമാനേനേ

183 പിന്നുമവതോരാതേ പേതുറുവേൻപെൺപാലാൽ
തന്നുറുവറീർപ്പാൻറനിയുറുവ തോരാതേ

എന്നുററതാം കടാ വീട്ടാതെയങ്ങിനെ
നിന്നു കേഴുന്നതിന്നെന്തിനായീയിവൻ?

184 ഞാനേ മറഞ്ഞുപോകേണ്ടുന്നവൻ മറ-
യോരഴൽ പോക്കാനുയിർകാത്തു നിൽക്കണം,
ഈ മരംപോൽ നീണ്ടുനിന്നൊരു നിഷ്ഫല-
മായൊരീമായവാഴ്‌വേ വേണ്ട വേണ്ടിനി!

185 എൻെറ ദാരങ്ങളെക്കട്ടവനോടെതിർ
നിന്നവനങ്ങയെ വീഴ്ത്തിവാഴുന്നിതു!
ഇന്നോ ഭവാൻ മൃതനായി വില്ലേന്തി ഞാൻ
മാന്യനായ് മാമരംപോലെ നിൽക്കുന്നിതു.

186 ചൊല്ലെഴുന്നോരെനിക്കൊത്തവരാരുണ്ടു?
ചൊല്ലെഴും പക്ഷതുണ്ഡങ്ങളെഴും താത!
പൊല്ലാത്ത പാപിയാമീയുള്ളവനുടെ
വല്ലഭ കാണവേയങ്ങയെ വീഴ്ത്തിയ
മല്ലനാം ശത്രുവകന്നു പോയീടവേ
വില്ലാളി ഞാനിങ്ങു നില്പവൻ വീരനാം!'' 1022

ഉന്നറവു നീതിര്ത്തായോരുറവുമില്ലാതേൻ
എന്നുറുവാൻവേണ്ടിയിടറുവേനെൻറായേ

184 മാണ്ടേനേയൻറോമരൈറയോര് കൈറെമുടിപ്പാൻ
പൂണ്ടേൻ വിരതമതനാനുയിര്പൊറുപ്പേൻ
നീണ്ടേൻ മരംപോല നിൻറൊഴിന്ത പുൻറൊഴിലേൻ
വേണ്ടേ നിം മാമായപ്പുൻപിറവി വേണ്ടേനേ

185 എൻറാരം പറവുണ്ണു വേൻറായൈച്ചാൻറോയൈ
ക്കൊൻറാനുനിൻറാൻ കൊലൈയുണ്ടു നീ കിടന്തായ്
വൻറാട്ചിലൈയേന്തി വാളീക്കടല് ചുമന്തു
നിൻറേനു നിൻറേ നെട്ടുമരം പോനിൻറേനേ

186 ചൊല്ലുടൈയാരെൻ പോലിനിയുളരോതൊല്വിനൈയേൻ
ഇല്ലുടൈയാൾ കാണ വിറകുടൈയായെണ്ണിലാ
പ്പല്ലുടൈയായുന്നൈപ്പടൈയാൻകൊൻറകല
വില്ലുടൈയ നിൻറേൻ വിറലുടൈയേനല്ലേനോ

187 ഇങ്ങിനെ പേർത്തും പലതും പറഞ്ഞഴൽ
വിങ്ങിയതുലനാലസ്യമാണ്ടീടിനാൻ
അങ്ങിനെ തന്നെയനുജനും നിൽക്കവേ
തൻ കൺ മിഴിച്ച് ജടായു നോക്കീടിനാൻ.

188 ഉററതെന്തെന്നറിയാതുയിർ വാടിയും
മുററും ചുട്ടവീർപ്പു വിട്ട ജടായുവും
കൊററവരെക്കണ്ടു ചിത്തം കളിർത്തു ത-
ന്നററ ചിറകുമുയിരുമുലകവും
പററി വീണ്ടും സ്വയമെന്ന പോലാനന്ദ-
മേററാനിനിപ്പഴിയററെന്നുമോർത്തുപോയ്.

189 "ഭാഗ്യമേ! യിന്നെൻെറ പാഴുടലിപ്പൊഴേ
പോക്കുവേൻ, കണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളെ, വന്നിടിൻ"
ആ ക്രൂര രാക്ഷസശീർഷങ്ങൾ താക്കിയ
കൊക്കിനാൽ മൂർദ്ധ്നി മുകന്നാൻ തെരുതെരെ.

190 "വഞ്ചനയാലവർ വന്നതെന്നുള്ളതു
നെഞ്ചകം തന്നിലെനിക്കറിവായതും
കൊഞ്ചും മൊഴിയെത്തനിയേയിരുത്തിയി-
ന്നഞ്ചാതെ വീരരേ നിങ്ങൾ പോയെന്നതോ"

187 അന്നാപലപലവും പന്നിയഴുമയങ്ങ്കും
തന്നേരിലാതാനന്തംപിഴുമത്തമെയ്യനാ
ഉന്നാവുണര്വു ചിറിതുൺമുളൈപ്പപ്പുള്ളരചും
ഇന്നാവുയിർപ്പാനിരുവരെയുനോക്കിനാൻ

188 ഉററതുണരാതുയിരുലൈയ വെയ്തുയിര്പ്പാൻ
കൊററവരൈക്കണ്ടാൻറനുള്ളങ്കുളിര്പ്പുററാൻ
ഇററ വിരുചിറകുമിന്നുയിരുമേഴുലകും
പെററനനെയൊത്താൻ പെയര്ത്തേൻ പഴിയെൻറാൻ

189 പാക്കിയത്താലിൻറെൻ പയനിൽ പഴിയാക്കൈ
പോക്കുകിൻറേൻ കണ്ണുറേൻ പുണ്ണിയരേ വമ്മിനെൻറു
താക്കിയരക്കൻ മകുടത്തലൈ തുമിത്ത
മൂക്കിനാലുച്ചിമുറൈമുറൈയേ മോക്കിൻറാൻ

190 വഞ്ചനൈയാല്വന്ത വരവെൻപതെന്നുടൈയ
നെഞ്ചകമേ മുന്നേ നിനൈവിത്തതാനാലും
അഞ്ചൊൻമയിലൈ യരുന്തനിയൈ നീങ്കിനീരോ
എഞ്ചാലിലാ വററലിരു വീരുമെൻറുരൈത്താൻ

191 എന്നിങ്ങനെ ഖഗമന്നവനോതവേ-
യൊന്നൊഴിയാതെ, മാൻ വന്ന കാര്യം മുതൽ
അന്നു നടന്നവ ചൊന്നതീർത്താൻ ദ്രുതം
ഖിന്നനായ് ദേവാവരജനാം ലക്ഷ്മണൻ.

192 ഊററമിയന്ന രാമൻെറയാജ്ഞാശക്തി-
യേററു കുമാരനരച്ചതു കേൾക്കവേ
മാററാനരിതാമഴലിവർ മാനസ-
മേററാത്തവണ്ണമുരപ്പതേ നല്ലിനി.''

193 എന്നോർത്തു ചൊന്നാൻ ജടായു "പുതുമയാ-
യൊന്നിനിയാക്കുചെയ്യാൻ കഴിവുള്ളതും?
വന്നിട്ടും സൗഖ്യദുഃഖങ്ങളവദ്യമായ്
നിന്നിട്ടും ജന്മത്തിനെന്നു വിധിമതം.
ഇന്നേതറിവിൻെറ വല്ലവത്തംകൊണ്ടു
തന്നേ ജയിക്കുവാനായിട്ടുമാക്കണം.

194 ഏവമുണ്ടാം ദുഃഖമോർത്തോട്ടു മാനസം
വേവിക്കിലായതു മൂഢത തന്നെയാം
മൂവുലകങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ചതാം ബ്രഹ്മ-
ദേവൻെറ ശീഷമറുത്തു വിധിബലം! 1048

191 എൻറവനീയം പലുമിളൈയ കോമകൻ
ഒൻറുമാണ്ടുറു പൊരുളൊഴിവുറാവകൈ
വൻറിറൻ മായമാൻ വന്ത താതിയാ
നിൻറതു നികഴ്ന്തതു നിരപ്പിനാനരോ

192 ആററലോനപ്പൂരൈയരൈയവാണൈയാല്
ഏററുണർന്തെണ്ണിയവ്വെരുവൈവേന്തനും
മാററരുന്തുയരവര് മനക്കൊളാവകൈ
തേററുതനൻറെന വിനൈയചെപ്പുവാൻ

193 അതിശയമൊരുവരാലമൈക്കലാകുമോ
തുതിയറുപിറവിയിനിൻപതുൻപന്താൻ
വിതി വയമെൻപതൈ മേറ്കൊളാവിടിൻ
മതിവലിയാൻവിതിവെല്ല വല്ലരോ

194 തെരിവുറുതുൻപംവന്തുൻറച്ചിന്തൈയെ
എരിവുചെയ്തൊഴിയുമതിഴവൈ നീരതാല്
പിരിവുചെയ്തുലകെലാം പെറുവിപ്പാൻറലൈ
അരിവു ചെയ്‌വിതിയിനാർക്കരിതുണ്ടാകുമോ

195 "സൗഖ്യദുഃഖങ്ങളേവർക്കും തട്ടത്തിടാ-
നൊക്കുമെന്നുള്ളതു സത്യമോ മക്കളേ?
അക്കപാലീശ്വരൻ പിച്ച തെണ്ടീടുന്ന-
തോർക്കിൽ തപസ്സിനു തക്കതോ ചൊല്ലുവിൻ.

196 ഹുങ്കാരപൂർവ്വം ഭയങ്കരനാം രാഹു
ചെങ്കതിരോനെ വിഴുങ്ങി വിടുന്നിതു
തൻകതിർകൊണ്ടു പാരാകെ വിളക്കുന്ന
തിങ്കളും വൃദ്ധിക്ഷയങ്ങൾ തേടുന്നിതു.

197 സുന്ദരന്മാരേ! സുഖദുഃഖമാർക്കുമൊ-
രന്തരമെന്നി വരും പോം വിധിബലാൽ
അന്തരാ കോപിച്ചു ശാപമേകീ ഗുരു;
ഹന്ത പുരന്ദരൻ ദുഃഖിച്ചിതെത്രയും!

198 അൻപെഴും മക്കളേ,യോർക്കണമിക്കഥ
ശംബരൻ വജ്രിയെത്തോല്പിച്ചതാം കഥ
സമ്പ്രഹാരത്തിലവനെയുഷ്മൽ താത-
നമ്പേ മടക്കി നിഹനിച്ചതാം കഥ. 1064

195 അലക്കണ്ണമിൻപമുമണുകുനാളിവൈ
വിലക്കുവമെൻപതു മെയ്യിററാകുമോ
വിലക്കമുപ്പുരങ്ങളൈയെയ്ത വില്ലിയോര്
തലൈക്കലത്തിരന്തതു തവത്തിൻപാലതോ

196 പൊങ്ങ്കുവെങ്ങ്കോളരാവിഴുംപ്പുപൂത്തന
വെങ്ങ്കതിര്ച്ചെൽവനൈ വിഴുങ്ങ്കി നീങ്ങ്കുമാല്
അങ്ങ്കൺമാഞാലമൈത്ത വിളക്കുമായ്കതിര്
ത്തിങ്ങ്കളുമൊരുമുറൈ വളരുന്തേയുമാല്

197 അന്തരം വരുതലുമനൈയ തീര്തലും
ചുന്തരത്തോളിനിര് തൊൻമൈ നീരവാല്
മന്തിരവിമൈ യവര് കുരുവിൻ വായ്മൊഴി
ഇത്തിരൻററന വെണ്ണവൊണ്ണുമോ

198 തടൈക്കരും പൊരുവലിച്ചംപരപ്പെയര്
ക്കടൈത്തൊഴിലവുണനാറ്കലി ചകൈയിനാൻ
പടൈത്തനൻ പഴിയതു പകഴിയതു പകഴിവില്വലായ്
തുടൈത്തനൻതൈന്തൻ കുവവുത്തോളിനാല്

199 രാക്ഷസർ തള്ളിയ ധർമ്മവും വാനവ-
രൂക്ഷദുഃഖങ്ങളും മൂലമാം വീരരേ
ഇക്ഷണം സീതയെ വേർപെട്ടു, കള്ളരാം
രക്ഷോവരരെ ഹനിക്കണം നിങ്ങളും.

200 മണ്ണോട്ടും കൂടെയെടുത്തങ്ങു സീതയെ-
ക്കണ്ണു പത്തും പത്തുമുള്ളവൻ പോകവേ
തിണ്ണെന്നു ചെന്നു തടുത്തേൻ ശിവാസിയാ-
ലെന്നെയിന്നീവിധം വെട്ടി വീഴ്ത്തീടിനാൻ.''

201 ഈവാർത്ത കാതിൽപ്പതിച്ചതിൻ മുന്നമേ
ദേവന്റെ ചെങ്കണ്ണു ചോരയുതിർത്തിതു
തീപ്പൊരി വീർപ്പിൽ ചിതറി, പുരികങ്ങൾ
നെറ്റിത്തടത്തിൽക്കയറി വളഞ്ഞിതു
ഗോളജാലമൊളിമങ്ങി, യോടീയണ്ഡ-
ഗോളം പിളർന്നു ഗിരികളുടഞ്ഞുപോയ്.

202 ഊഴി തിരിഞ്ഞു കുലപർവ്വതങ്ങളും
ആഴിയും കാറ്റുമാദിത്യചന്ദ്രാദിയും
മേല്ലുലകങ്ങൾ വിരിഞ്ചനുമിങ്ങനെ-
യേതുമാവീരന്റെ രൂപമായ് കാൺകയായ്. 1074

199 പിള്ളൈച്ചൊറ്കിളിയനാളൈപ്പിരിവുറല്ലുറ്റപെറ്റി
തള്ളുറ്റവറമുന്തേവർ തുയരമുന്തന്തതേയാല്
കള്ളപ്പോരരക്കരെന്നുങ്കളൈയിനൈക്കളൈന്തു വാഴ്തി
പുള്ളിറ്കും പുലനിൽ പേയ്ക്കന്തായന്ന പുലവു വേലോയ്

200 വടുക്കൺവാര്കുന്തലാളൈയിരാവണൻമണ്ണിനോടും
എടുത്തനനേകവാനൈയെതിര്ന്തെനതാറ്റൽകൊണ്ടു
തടുത്തനെനാവതെല്ലാന്തവത്തരൻ റന്ത വാളാല്
പടുത്തനനിങ്കുവീഴ്ന്തേനിതു വിന്റുപട്ടതെന്റാൻ

201 കൂറിനമാറ്റഞ്ചെന്റു ചെവിത്തുളൈ കുറുകാമുന്നം
ഊറിനവുതിരഞ്ചെങ്കണയിര്ത്തനവുയിര്പ്പുചെന്തീ
ഏറിന പുരുവമെൻമേലിരിന്തന ചുടർകളെങ്കും
കീറിനതണ്ടകോളങ്കിഴിന്തന കിരികളെല്ലാം

202 മണ്ണുകന്തിരിയ നിന്റ മാൽവരൈതിരിയമൈനെ
കണ്ണുകൻപു നല്യങ്കാല്യങ് കതിരൊടുന്തിരിയക്കാവല്
വിണ്ണുകന്തിരിയ മേലൈ വിരിഞ്ചനന്തിരിയ വീരൻ
എണ്ണരും പൊരുൾകളെല്ലാമെൻപതു തെരിന്തതന്റേ

203 ആക്കമേലിക്കോപമേല്ലുമെന്നിങ്ങനെ-
യോത്തുലകങ്ങൾ കലങ്ങി നിന്നീടവേ
ആക്കം പുകയൊട്ട തീപ്പൊരി ചിന്നുമാ-
റാർത്തുചിരിച്ചിത്ഥമോതീ രാഘവരൻ.

204 ഒററയ്ക്കൊരു പെണ്ണിരിക്കെയന്മൂഢനാം
നക്തഞ്ചരൻചെന്നപഹരിയ്ക്കുന്നതും
ഇത്രയ്ക്കു നീ കൊട്ടം നോവുകൊള്ളുന്നതും
പാർത്തിരിയ്ക്കുന്നൊരീവാനവന്മാരെയും
എട്ടുദിക്കെല്ലയാം ലോകവുമിപ്പൊഴേ
മുററും മുടിയ്ക്കുവേൻ കണ്ടുകൊണ്ടാലുമേ.

205 "താരാനികരമുതിരെക്കതിരവൻ
തീരെപ്പൊടിപെട്ടമാറു വാനാകവേ
തീയിലെരിയവേ നീരും നിലം കാററു
തീരവേ വിണ്ണോരഴിയുമാറാക്കുവേൻ.

206 ഇക്ഷണമീരേഴലോകങ്ങളുമഷ്ട-
ദിക്കുകൾചൂഴമീ ബ്രഹ്മാണ്ഡഭാണ്ഡവും
ശിക്ഷയിൽ നീരിലെപ്പോളപോൽ പൊട്ടിട്ട-
മിക്ഷണമിക്ഷണമെന്നു കാണാമിതാ." 1092

203 കറിത്തവെങ്കോപം യാർമേറ്കൊള്ളറുങ്കൊല്ലെൻറഞ്ചി
വെറിത്തു നൻറുലകമെല്ലാം വിമ്മുറകിൻറവേലൈ
പ്പൊറിപ്പിതിറ്പടലൈച്ചെന്തീപ്പുകൈയൊട്ടുപൊടിപ്പപ്പൊമ്മെൻറു
എറിപ്പതോറ് മുറുവറോൻറ വിരാമനുമീയം പല്ലുററാൻ

204 പെണ്ടനിയൊരുത്തിതന്നൈപ്പേതൈവാളരക്കൻപററി
ക്കൊണ്ടനനേക നീയിക്കോളുറക്കലുങ്ൽ
എണ്ടിശൈയിറുതിയാന വുലങ്കളിവറൈയിന്നേ
കണ്ടവാനവർകളോട്ടങ്കളൈയുമാറിൻറു കാണ്ടി

205 താരകൈയുതിരുമാറുന്തനിക്കതിറ് പിതിരുമാറും
പേരകൽ വാനമെങ്കും പിറങ്കെരി പിറക്കമാറും
നീരൊട്ട നിലനങ്കാലുനിൻറവുങ്കിടന്തയാവും
വേരൊട്ട മഴിയുമാറും വിണ്ണവറ്പിളിയുമാറും

206 ഇക്കണമൊൻറിനിൻറ വേഴിനോടേഴചാൻറ
മിക്കനപോൻറതോൻറുമുലകങ്കൾ വിളിയുമാറും
തിക്കുടൈയണ്ടകോളപ്പുറത്തപുന്തീത്തു നീരിൻ
മൊക്കുളിനുടൈയുമാറുങ്കാണെനമുനിയും വേലൈ

207 ഘോരകിരണനാമക്കനോ നേരത്തു
മേരുഗിരിയിൽ ഭയന്നു മറകയായ്
നീരവം ദിഗ്ഗജജാലമോടീ ലോക-
മാകെയഴൽപ്പെട്ടവെന്നു ചൊല്ലേണമോ?
ധീരനാം സൗമിത്രിപോലും നട്ടങ്ങിനാൻ
പാരമിതരെപ്പററിയെന്തോതുവാൻ?

208 അപ്പോൾ ഖഗേശ്വരനോതിനാൻ ''നമ്മകൾ
ക്കബ്ധേ,യടക്കണേ കോപം മഹാവീര!
അദ്ദേവവർഗ്ഗമൃഷീശ്വരന്മാർകളും
അങ്ങയാലേ ജിതരാമെന്നിരിക്കവേ
ആ ക്രൂരരാക്ഷസനാശം വരുത്തുവാ-
നാലംബമെന്തിനി വേറെയെന്നോർക്കണേ.

209 നാളീകസംഭവൻ നക്തഞ്ചരനായി
നൽകിയതാം വരത്തിന്റെ ബലമിന്നു
നല്ലപോലെന്നിലേ കണ്ടുവല്ലോ, മററു
വല്ലതുമിന്നിയും ചൊല്ലുന്നതെന്തിനോ?
നാന്മുഖൻതൊട്ടവർ പംക്തിമുഖദാസ്യ-
മുണ്മയിൽചെയ്യവേ ധർമ്മമോ ചെയ്തിട്ടും?

207 വെഞ്ചുടര്ക്കടവുകൾ മീണ്ടുമേരുവിൻ മറൈയലുററാൻ
എഞ്ചലിറിശൈയിനിൻറ യാനൈയുമിരിയൽ പോയ
തുഞ്ചിനവുലകമെല്ലാമെൻപതെൻമണിന്തനെഞ്ചിൻ
അഞ്ചിനനിളൈയകോവുമയലുളോർക്കവതിയുണ്ടോ

208 ഇവ്വഴിനികഴ്ം വേലൈയെരുവൈകട്കിറൈവൻയാതു
ചെവ്വിയോയ് മുനിയല്വാഴിതേവരു മുനിവര്താമും
വെവ്വലിവീര നിന്നാല് വെറുമെൻറമുററുയ്വാര്
എവ്വലികൊണ്ടുവെല്വാരിരാവണൻ ചെയലൈയെൻറാൻ

209 നാട്ചെയ്ത കമലത്തണ്ണനല്കിയനവൈയിലാററല്
തോട്ചെയ്തവീരമെന്നിറ് കണ്ടനൈചൊല്ലുമുണ്ടോ
താട്ചെയ്ത കമലത്താനേ മുതലിനര് തലൈപത്തുള്ളാറ്ക
ആട്ചെയ്കിൻറാര്കളൻറിയറഞ്ചെയ്കിൻറാര്കൾ യാരേ

210 പെണ്ണുങ്ങളെപ്പോലെ ലോകത്തില്ലുള്ളവർ
തിണ്ണമരക്കർക്കു ദാസ്യമേ ചെയ്യുന്നു
വിണ്ണവർക്കിങ്ങനെ ചെയ്യിടാമോ? പാർക്കി–
ലന്നമൃതം ഹരി നൽകീലയെങ്കിലോ
ഇന്നവരേവരും ജീവനോടങ്ങനെ–
നിന്നിട്ടമെന്നതും ചിന്തിക്കവേണമേ.

211 അമ്പുകൈത്താരിലെഴുമെൻെറ മക്കളേ
വൻപിഴ നിങ്ങളേ ചെയ്യേന്നുമോർക്കണേ
കൊമ്പെഴും മാനിൻപിറകെപോയീ മറ–
ന്നമ്പേ തനിച്ചിരിക്കുന്ന പെൺകുട്ടിയെ!

212 ആകയാൽ കോപമൊഴിക്കു,കരുന്ധതീ–
ദേവിക്കു തുല്ല്യയാം സീതതൻ ദുഃഖവും
ദേവഹിതം നിറവേററിക്കരണീയ-
മേതുമേ വേദവിഹിതം നടത്തി നീ
വേറെയും തിന്മകൾ നീക്കു''കെന്നോതിനാർ
ചേവടിച്ചെന്താരു ചേരും ഖഗേശ്വരൻ.

213 കൊണ്ടൽനേർവണ്ണനപ്പുണ്ണ്യവാൻ ചൊല്ലിനെ-
ക്കൊണ്ടാൻ ദശരഥൻ തന്നാജ്ഞയായ്ത്തന്നെ 1128

210 തെണ്ടിരൈയുലകന്തന്നിറ്ചെറുനര് മാട്ടേവല് ചെയ്യു
പെണ്ടിരിൻവാഴ്വരൻറേയിതു വൻറോ തേവര്പെററി
പണ്ടുലകളന്തോനൽ കപ്പാറ്കടലമുതമന്നാൾ
ഉണ്ടിലരാനിന്നാളന്നവര്ക്കയ്തല്യുണ്ടേം

211 വംപിഴൈ കൊണ്ട്കൈ വഞ്ചിവനത്തിടൈത്തമിയൾവൈക
ക്കൊംപിഴൈ മാനിൻ പിൻപോയ്കുലപ്പഴിക്കൂട്ടികൊണ്ടിര്
അംപിഴൈ വരിവിറ് ചെങ്കൈയെയൻമീരായുങ്കാലൈ
ഉംപിഴൈയെൻപതല്ലാല്ല കഞ്ചെയ്പിഴൈയുമുണ്ടോ

212 ആതലാൻ മുനിവായമല്ലെയരുന്തതിയനൈയ കറ്പിൻ
കാതലാട്ടയരനീക്കിത്തേവര്തങ്കരുത്തു മുററി
വേതന്തൻ മുറൈയിൻയാവും വിതിയുളിനിറുവിവേറും
തീതുളതുടൈത്തിയെൻറാൻ ചേവടിക്കമലഞ്ചേര്വാൻ

21'3 പുയനിറവണ്ണാനാണ്ടപ്പുണ്ണിയൻ പുകൻറചൊലൈ
തയരതൻപണിയീതെന്നച്ചിന്തെയിററുവിനിൻറാൻ

"ആണ്ടോരെൻ കോപമിനിയിതരർക്കുമേൽ
കൊണ്ടതിനാൽ ഫലമെന്തതിനായുടൻ
കണ്ടകരാക്ഷസവംശവിച്ഛേദനം
കൊണ്ടേയടങ്ങുഞാ''നെന്നോർത്തു രാഘവൻ.

214 പിന്നെയമലൻ മൊഴിഞ്ഞാ "നയേ താത-
നെന്നോടു ചൊന്നപോൽ കോപമൊഴിച്ചു ഞാൻ
ഒന്നോതവേണമേ രാക്ഷസനെങ്ങുപോയ്?''
എന്നതിന്നുത്തരം ചൊന്നിടാനാവാതെ
നന്നേ തളർന്നു മയങ്ങി ജടായുവും
തന്നുയിർ നാഥനിലർപ്പിച്ചുപോയി ഹാ!

215 വേധസ്സുമെന്നല്ല ദേവകളെന്നല്ല
വേദങ്ങളും കണ്ടിടാത്തൊരു വീരൻെറ
പാദങ്ങൾ കണ്ണിനാൽ കണ്ടതുമൂലമേ
ജാതപുളകം പതംഗവര്യൻ തദാ
ഭൂതങ്ങളെല്ലാമഴിയുന്ന കല്പാന്ത-
കാലവും നിത്യമായ് നില്ക്കും നിലപൂകി!

216 നീഡജവര്യൻ നിജമുക്തിയാളവേ
നീഡജവാഹൻ മുതലാം നിലിമ്പരും
കാടകമുള്ള മരങ്ങൾ മലകളും
പാരിടത്തുള്ളവർ നാഗപ്രവരരും 1148

അയലിനിമുനിവതെന്നെയരക്കര്തം വരുക്കത്തീര്കു
ഞ്ചെയലിനിച്ചെയലെൻെറണ്ണികണ്ണിയ ചീററന്തീര്ന്താൻ

214 ആയപിനമലൻറാനമെയ നീയമെതിയെന്ന
വായിടെ മൊഴിന്തതൻറി മറെറാരു ചെയലുമുണ്ടോ
പോയതവ്വരക്കനെങ്കേ പുകലെനപ്പുള്ളിൻ വേന്തൻ
ഓയ്വിനനണര്വുന്തേയവുമെ ത്തിലനുയിരുന്തീര്ന്താ

215 ചീതങ്കൊൺമലരുളോനന്തേവരുമെൻ പതന്നേ
വേതങ്കൾ കാൺകിലാമൈ വെളിനിൻറേ മറെറയും വീരൻ
പാതങ്കൾ കണ്ണീറ്പാര്ത്താൻ പടിവങ്കൊണ്ടടിയപഞ്ച
പൂതങ്കൾ വിളിയുനാളും പോക്കിലാവുലകം പുക്കാൻ

216 വീടവനെയ്തും വേലൈ വിരിഞ്ചനേ മുതലമേലോര്
ആടവര്ക്കരചനോടു തംപിയുമഴുതു ചോര

ആകെക്കരം ശിരസ്സിങ്കലർപ്പിച്ചുപോയ്
രാഘവന്മാരുടെ രോദനം കേൾക്കവേ.

217 ''ധർമ്മമറുത്തോരരക്കനെന്നാണ്മയെ-
ത്തന്നെയറുത്താൻ, തപസ്വിയായ് വാഴവേൻ
എന്നായിർപോക്കണോ ഞാനെന്തുചെയ്യണ-
മെന്നനുജാ, നീ ചൊല്ലുകെന്നോട്ടടൻ
എന്നച്ഛനെന്നെ വളത്തിയോൻ പോയി ഹാ!
നന്ദനൻ ഞാനുയിരോടെ വാഴന്നു ഹാ!
നന്നിതോ? ഞാനെന്തു ചെയ്യണം വത്സ നീ
തന്നെ പറയൂ'' കരഞ്ഞു കാർവർണ്ണനും

218 സാന്ത്വനംചെയ്യാൻ തൊഴുതു സൗമിത്രിയും
''ഹന്ത വിധിദോഷമാമിതെന്നോ രണേ
ചിന്തകൊണ്ടെന്തു ഫലം വധിക്കു പരി-
പന്ഥികളെപ്പിന്നെയാഴാമഴലിതിൽ''

219 ''നാഥാ വിനയാന്വിതനായ് പക വിട്ട
നാഥയെത്തന്നെ വെടിയുമെന്നാകിലും
താതനെക്കൊന്നവൻതന്നെ നീ കൊല്ലാതെ
താനിരുന്നാൽ കഷ്ടമെന്തു ചൊല്ലാവു ഞാൻ! 1168

ക്കാടമര് മരമൂമാവുങ്കറ്കളുങ്കരൈന്തു ചായ്ന്ത
ചേടരും പാരുളോരുങ്കരഞ്ചിരഞ്ചേര്ന്താരൻറേ

217 അറന്തലൈനിൻറിലാതവരക്കനിനാൺ മൈതീര്ന്തേൻ
തുറന്തനെൻറവ ഞ്ചെയ്കേനോതുറപ്പെനോംവുയിരൈ ച്ചൊല്ലായ്
പിറന്ത നെൻപെററുനിൻറ പെററിയാറ്പെററതൈ
ഇറന്തനനിരുന്തുളേൻയാനെൻ ചെയ്കേനിളവലെൻറാൻ

218 എൻറല്യുമിളൈ യകോവുമിരാമനൈനയിറൈഞ്ചിയാണ്ടും
വെൻറിയായ് വിതിയിൻറന്മൈ പഴിയല വിളൈന്തതൊൻറോ
നിൻറിനി നിനൈവതെന നെരുക്കിയവ്വരക്കര്തമ്മൈ
ക്കൊൻറപിനൻറോവെയ്യകൊട്ടന്തുയര് കളിപ്പതെൻറാൻ

219 എമ്മന്തെ നീയിയം പിറെറമെന്നയെൺമൈയനാകിയേമൈഴ
ച്ചന്ത വാർ കുഴലിനാളൈത്തുറന്തനൈ തണിതിയേനും
ഉമ്മന്തെ യെയ്യുയിർ കൊണ്ടാനെയുയിരുണ്ണുമൂററമില്ലാ
ച്ചിമന്തൈയെയാകി നിൻറുചെയ്വതെൻ ചെയ്കൈയെൻറാൻ

220 അജ്ഞതയാമഴലേന്തുന്നതെന്നു സ-
ർവ്വജ്ഞനുമോർത്താനനുജവാക്യത്തിനാൽ
അച്ഛനുദകക്രിയകൾ ചെയ്തീടുവാ-
നച്യുതനോങ്ങിനാൻ സൗമിത്രിസാകമേ.

221 ഇന്ധനമന്തമില്ലാതപോൽ കാരകിൽ
ചന്ദനമെന്നിവ ചേർത്തു ദർഭാദികം
ചിന്തിനാർ പൂക്കൾ മണലിനാൽ വേദിയും
ചന്തമായ് തീർത്തു തെളിനീരൊരുക്കിനാർ.

222 ചന്ദനം നീരും കുസുമവും ചാർത്തിനാൻ
തൻ തിരുക്കൈത്തലത്താലുടൻ പൊക്കിനാൻ
തൻ താതനെ വേദിതന്നിൽ കിടത്തിനാൻ;
തൻ തലയ്ക്കൽ കൊള്ളിവച്ചു മന്ത്രജ്ഞനും.

223 പംക്തിമുഖാദി സംഹാരകോപത്തിനാൽ
ഭഞ്ജിതക്ലേശനായ് രാമൻ തിരുവടി
പൈങ്കിളിതൻ നിറമാന്നോൻ മധുമയ
പങ്കജംപോൽ നയനങ്ങളാന്നപ്പൊഴേ
കൊണ്ടൽ കണക്കു മുഴകിയാററിൽ കരം
കൊണ്ടുനീർ തപ്പ്ണത്തിന്നെടുത്തീടിനാൻ. 1186

220 അവ്വഴിയിളവൽ കുറവറിവൻമയര്വ്വനീങ്ങ്കി
ഇവ്വഴിയാനൈയ വെണ്ണിനേഴൈമെപ്പാലതെന്നാ
വെവ്വഴിപൊഴിയുങ്കണ്ണീര്വിലക്കിനൻ വിളിന്തതാതെ
ചെവ്വഴിയുരിമൈയാവുന്തിരുത്തുവഞ്ചിറുവനെൻറാൻ

221 ഇത്തനമെനൈയവെന്നക്കാരകിലീട്ടത്തോട്ടം
ചന്തനങ്കുവിത്തു വേണ്ടുന്തരുപ്പെയ്യുന്തിരുത്തിപ്പൂവും
ചിന്തിനൻ മണലിൻവേതി തിര്തരവിയററിത്തെണ്ണീര്
തന്തനൻറാതൈതനൈന്നത്തടക്കൈയാനെടുത്തു ചാര്വാൻ

222 എന്തിനനിരുകൈ തന്നാലേററിനനീമന്ത
ചാന്തൊട്ടു മലരുനീരുഞ്ചൊരിന്തനൻറലൈയിൻ ചാരല്
കാന്തെരികഞലമൂട്ടിക്കടൻ മുറൈ കടവാവണ്ണം
നേര്ന്തന നിരംപൂനന്തൻ മന്തിരനെറിയിൻ വല്ലാൻ

223 കിളിത്തന കളിത്തമേനി താമരൈക്കെഴുവു ചെംപൂ
ത്തുളിത്തന വനൈയവെന്നത്തുള്ളിച്ചോര്വെള്ളക്കണ്ണൻ
കുളിത്തനൻ കൊലാററുക്കളിത്ത പിൻകൊണ്ടനന്നീര്
അളിത്തനനരക്കര്ച്ചെററ ചീററത്താനവലന്തീര്ത്താൻ

224 ബ്രഹ്മാദി മേല്പുകീഴെല്ലാച്ചരാചര–
ബ്രഹ്മാണ്ഡമപ്പോൾ പരിതൃപ്തമായിപോൽ!
തന്നണിക്കൈക്കുമ്പിൾ കോട്ടി നീർ പക്ഷീന്ദ്ര-
നംബുജലോചനൻ തർപ്പണം ചെയ്യതേ
തന്നുള്ളുകൊണ്ടോരുദകമായ്ത്തീർന്നുപോ-
ലിന്നതിൻ മേന്മ മറെറന്തുചൊല്ലാവതും?

225 ആ വിജിഗീഷു കുമാരൻ പലവക-
യായ ചടങ്ങും ക്രിയകളും പൂരിക്കെ
ആദിത്യദേവനും തൻകുലപുത്രന്റെറ-
യാധി കണ്ടേററമവശമൊളി മങ്ങി
അംബുധി തന്നിൽ നീരാട്ടുവാൻ കർമ്മങ്ങ-
ളങ്ങിനെ ചെയ്യുവാനെന്നപോൽ പോകയായ്! 1196

---

224 മീട്ടിനിയുരൈപ്പതെന്നേ വിരിഞ്ചനേ മുതലാമേല്കീഴ്
കാട്ടിയവുയിര്കളെല്ലാമരുന്തിന കളിത്തപോലം
പൂട്ടിയ കൈകളാലപ്പുള്ളിനുക്കരൈചെക്കൊൾകെൻറു
ഊട്ടിയ നന്നീരൈയനുണ്ട നീരൊത്തതൻറേ

225 പല്വകൈത്തുറൈയും വേതപ്പലിക്കടൻ പലവുമുററി
വെല്വകൈക്കുമരനിൻറ വേലൈയിൻവേലൈചാര്ന്താൻ
തൊല്വകൈക്കുലത്തിൻ വന്താൻറുൻപത്താർപുനലുന്തോയ്ന്തു
ചെല്വകൈക്കരിയവെല്ലാഞ്ചെയ്കുവാനെന്നവെയ്യോൻ.

ചടായുവുയിര് നീത്തപടലം മുററിററു

അയോമുഖി

1 അന്തി വന്നടുത്തപ്പോ-
ളവിടം വിട്ടാരവർ
സിന്ദൂരപൂരം തങ്ങും
ഗിരിശൃംഗത്തിൽച്ചെന്നാർ
ഇന്ദ്രനാലദമ്യരാം
രാക്ഷസവർഗ്ഗം വന്നു
മന്ദമായ്പ്പരക്കുംപോ-
ലിരുളിൻ കൂത്താട്ടമായ്.

2 കാനനം മലയൊത്തു
കരയും മട്ടിൽ ചോല-
ക്കാവുകൾ നീരും തേനും
പൊഴിച്ചും നിശയിങ്കൽ
മാനവും കോപം താത-
മൃത്യുവും താപം പിന്നെ
ജ്ഞാനവും മലപോൽത്ത-
ന്മനസ്സിൽ പോരാട്ടമായ്.

അയോമുകിപ്പടലം

1 അന്തിവ ന്തണകം വേലൈ യവ്വഴിയവരു നീങ്ങ്കി
ച്ചിന്തൂര ചെന്നി ത്താണ്ടാര് മൈവരൈ ച്ചേക്കൈ കൊണ്ടാര്
ഇന്തിരറ് കടങ്ങകല് ചെല്ലാ വിരാക്കതരെഴുന്ത തെന്ന
വെണ്ണുയര് ക്കുററമായ വിരിയിരുൾ വീങ്ങ്കി റവൻറേ

2 തേനക വരുവി ചിന്തി ത്തെരുമര ലുറുവ പോല
ക്കാനമു മലൈയു മെല്ലാങ്ങ് കണ്ണിനീ രുകുക്കങ്ങ് കങ്ങ്കല്
മംനമു ഞ്ചിനമു ന്താതൈ മരണമു മൈന്തര് ചിതൈന്ത
ഞാനമു ന്നുയരു ന്തമ്മുൺ മലൈയെന നലിന്ത വൻറേ.

3 തത്ത്വാവബോധം വിട്ട
ബുദ്ധിയെപ്പാപമാർഗ്ഗ-
മെത്തിയ്ക്കും മായാമയ-
ജന്മംപോൽ പോക്കാനേതും
പററാതെ നീളുന്നൊരാ
രാത്രിയിൽ ദീർഘശ്വാസം
നില്ക്കാതെ നെയ്‌വീഴ്ത്തിടും
തീയ്യുപോലഴൽ പൊന്തി!
അക്കുമാരന്മാരേവം
അക്കര കാണാതുള്ള
ദുഃഖത്തിലല്ലോ നീണ്ട
രാത്രിയെ നയിച്ചതും.

4 നാമറിയുന്നീലല്ലോ
പുഞ്ചിരിച്ചാത്താൽ മിന്നും
ജാനകിയാകും ലക്ഷ്മീ-
ദേവിയെപ്പിരിഞ്ഞതോ,
ആലസ്യമുഖചന്ദ്ര-
ബിംബത്തെക്കാണാഞ്ഞതോ
കാരണം രാമനേത്ര
പങ്കജം കൂമ്പീലല്ലോ.

5 പെൺമണിവിളക്കായ
സുന്ദരി പിരിഞ്ഞതിൽ 19

3 മെയ്യുറ വുണര്‌വു ചെല്ലാ വറിവിനൈ വിനൈ യി നുക്കും
പൊയ്യുറു പിറവി പോല പ്പോക്കരും പൊങ്ക് കങ്കുല്
നെയ്യുറു നെരുപ്പിൻ വീങ്കി നിമിര്‌തര വുയിര്‌പ്പു നീള
കൈയുറ വുറുകിൻ്റാരാറ് കാണലാങ്ക് കരൈയി റൻറേ.

4 യാമതു തെരിത റററാ മിന്നകൈ ച്ചനകി യെന്നും
കാമരു തിരുവൈ നീത്തോ മുകമതി കാൺകി ലാതോ
തേമരു തെരിയല് വീരൻ കണ്ണെന തെരിന്ത ചെയ്യ
താമരൈ കങ്കുറ് പോതുങ്കുവിന്തിലാ തതന്മൈ യെന്നോ

5 പെണ്ണിയ ററീപ മന്ന പേരെഴി ലാട്ടി മാട്ടു
നണ്ണിയ പിരിവു ചെയ്ത നവൈയി നുള്ളത്തു

നിന്നുണ്ടാം നോവുചെയ്ത
കുററത്താലറിഞ്ഞിടാം
മന്നവൻ തിരുവുള്ളം;
അപ്പുണ്യാകാരൻ കണ്ണു
ചിമ്മാതെ മഹാബാഹു
ലക്ഷ്മണാക്ഷികൾ കൊണ്ടാൻ!

6 "വണ്ടുലാവീടും കുന്ത-
ലാളുടെ മുഖമൊന്നു
കണ്ടു ഞാ"നെന്നു വീര-
ന്നാശ വന്നീടുംവണ്ണം
വിണ്ടലം വിളക്കിക്കൊ-
ണ്ടുദിച്ചു, തിങ്കൾ, കുളിർ
ക്കൊണ്ടലം വീശും തെന്നൽ-
പ്പാമ്പാളും മലമേലേ.

7 മദനനെന്ന കള്ളൻ
മറഞ്ഞു വാഴും രാവി-
ലുലകമെങ്ങും നല്ല
തെളിമ ചേർക്കും ന്ലാവോ
ഇരുളാം വിഷമുററ
നാഗത്തിൻ തുളചേർന്ന
കൊടിയ ദംഷ്ട്രം കക്കു-
മാലംപോലഴൽ ചേർത്തു.

എണ്ണിയ തറിത റേററാ മിമൈത്തില വീരാമ നെന്നും
പുണ്ണിയൻ കണ്ണും വൻേറാ ട്ടംപികൺ പോൻറ വൻറേ

6 വണ്ടുളര് കോതൈ ച്ചീതൈ വാൻമുകം പൊലിയ വാനിറ്
കണ്ടനെ നെൻറു വീരറ്കാങ്കൊരു കാതല്കാട്ട
തണ്ടമിഴ് ത്തെൻറലെന്നങ് കോളരാ ത്തവഴ ഞ്ചാരല്
വിണ്ടലം വിളക്ക മ്പെവ്വി വെൺമതി വിരിന്ത തൻറേ.

7 കളിയുടൈ യനങ്കക്കൾവൻ കരന്തുറൈ കങ്കുറ് കാലം
വെളിപട്ട ത്തുലകമെങ്കും വിളക്കിയ നിലവിൻ വെള്ളം
നളിയിരുട് പിഴംപെ ൻറീണ്ട നഞ്ചൊട്ട കലന്ത നാക
ത്തുളൈയെയി റുൻറ ലുററവാ ലെന ച്ചുട്ട തൻറേ,

8 ആ നിലാവാകും വിഷ-
മത്യന്തം പീഡിപ്പിക്കെ-
യാശരക്ഷതം മാന
ഭംഗമജ്ഞാനം ചേക്കെ
ആയതവിലോചന-
യാളാകും ഭൂമീസുത-
യ്ക്കാന്നതാമേകാന്തത-
യോർത്തുപോയ് രമാകാന്തൻ.

9 കടിച്ച വപ്പൊട്ടും നെടിയ വീർപ്പൊട്ടും
തുടിച്ചുവീഴ്ത്തു പിൻതളർന്ന തോളാന്നോൻ
പൊടിച്ച പൂന്തളിരൊളി,വള്ളി,കരി-
യൊടിച്ചുവെന്നോക്കെ മനം തളന്നിതു!

10 വരും വരും വരിചിലയുടയോനെ-
ന്നിരു പാങ്ങും നീണ്ട വഴിയിൽ നോക്കിയോ?
തെരുതെരെയാഴിത്തിരപോൽ വന്നിട്ട-
മുരുവീർപ്പു വിട്ടിട്ടിതോർത്തു രാഘവൻ.

11 "നിനച്ചതില്ലെന്നെയവളന്നു ഞാനും
നിനയ്ക്കകിലതു സമുചിതമാമോ 44

8 ഇടംപെട്ട മാനത്തുൻപ മിരുടര വെണ്ണി ററിര്ന്താൻ
വിടംപര ന്തനൈയ തായ വെണ്ണിലാ വെതുപ്പ വീരൻ
പടംപ രന്തനൈയ വല്കുല്പാല്പര ന്തനൈയ വിൻചൊല്
തടംപട്ട കണ്ണി നാടൻ റനിമൈമൈയ നിനൈയ ലുററാൻ.

9 മടിത്തവായൻ വയങ്ക മിയിര്പ്പിനൻ
തുടിത്തു വീങ്കി യൊട്ടുങ്കുറു തോളിനൻ
പൊടിത്ത തണ്ടളിര് പൂവൊട്ട മാല്കരി
ഒടിത്ത കൊംപനൈയാടിറ ത്തുന്നുവാൻ.

10 വാങ്ക വില്ലൻ വരും വരുമെൻറിരു
പാങ്കുനീണെറി പാര്ത്തനളോവെൻം
വീങ്കുവേലൈ വിരിതിരൈയാമെന
ഓങ്കിയോങ്കിയൊട്ടുങ്ക മുയിര്പ്പിനാൻ.

11 എന്നിനൈന്തിലളെൻപതു ചാലുമോ
മിന്നിനൈന്തവിലങ്ക മെയിററിനാൻ

തനിച്ച രാക്ഷസനടുത്ത വേളയിൽ
നിനച്ചതെന്താവാമവളെന്നെയോർത്തും!

12 വിഷമയദന്തകരാളനായിട്ടും
വിധുന്തുദൻ തീണ്ടും മതിപോൽ മങ്ങിയോൾ
വിരണ്ടുവോ ഞാനാ നിശാചരക്രോധ
വിഭീതിയാലെന്നു നിനച്ചിരിയ്ക്കുമോ?''

13 ആണ്ടോരവമാന,മപ്പുറമുൾക്കളം
പൂണ്ടതാമാശയും തമ്മിൽ പൊരുതവേ,
ഇണ്ടലിയന്നോരുയിരൊട്ടും രാഘവൻ
'വേണ്ടുമോ വില്ലിനി'ക്കെന്നോർത്തു പോയിതു!

14 വില്ലു നോക്കിച്ചിരിച്ചീടിനാൻ തന്നുടെ
വല്ലമത്തോൾകളും നോക്കിച്ചിരിയ്ക്കയായ്
ചൊല്ലും പഴികളുമോർത്തുഴറീ മറ-
യെല്ലാമറിഞ്ഞവർ നോക്കിട്ടും തമ്പുരാൻ.

15 ശീതാനിലനെ യമനെന്നപോൽ നോക്കി;
വേതണ്ഡമെന്നപോൽ വീർപ്പു വിട്ടീടിനാൻ;

നിന്നി ലെൻറു നെരുങ്ങ്കിയ പോതവൾ
എന്നി നൈന്തന ളോവെന വെണ്ണുമാല്.

12 നഞ്ചു കാലു നകൈനെടു നാകത്തിൻ
വഞ്ച വായിൻ മതിയെന മട്കവാം
വെഞ്ചിനഞ്ചെയരക്കർ തം വെമ്മൈയൈ
അഞ്ചി നൻകൊലെൻ റൈയുറു മാലെൻപാൻ.

13 പൂണ്ട മാനമും പോക്കരുങ് കാതലും
തുണ്ട നിൻറിടൈ തോമുറു മാരുയിര്
മീണ്ടു മീണ്ടു വെതുപ്പവെതുംപിനാൻ
വേണ്ടു മോവെന ക്കിന്നമും വില്ലെൻപാൻ

14 വില്ലൈ നോക്കി നകുമി കവീങ്കതോട്
കല്ലൈ നോക്കി നകുങ്കടൈ ക്കാല്വരും
ചൊല്ലൈ നോക്കി ത്തുണുക്കെനും തൊൻമറൈ
എല്ലൈ നോക്കിനർ യാവരു നോക്കുവാൻ.

15 കൂതിര് വാടൈവെങ് കൂററിനൈ നോക്കിനൻ
വേതവേൾവി വിതിമുറൈ മേവിയ

സീതാപതിയോർത്തി "തെന്നെ പ്പിരിഞ്ഞിതോ
വേദാനുകൂലമേ ഞാൻ വേട്ട മങ്കയാൾ."

16 "ലോകരക്ഷയ്ക്കായ് നിയുക്തനീയുള്ളവൻ
ഏകാകിനിയെൻെറ മാനിനി തന്നെയും
ആകാ പുലർത്തുവാ,നാളല്ല; നന്നു ന-
ന്നാകെയെൻശക്തി"യെന്നോർത്തു നാണിക്കയായ്.

17 തീയായി ചെന്തളിർമെത്തയെല്ലാം തമ്പി-
യായപോൽ തീത്തും മാററുവാനോതിനാൻ
ആയതു മാററിപ്പുതുചെന്തളിർ വിരി-
പ്പാക്കിയതും ചുട്ടുനീററിയമ്മേനിയെ.

18 ചെന്താമരക്കണ്ണിമ കൂട്ടിയാൽ കല്പ-
മന്തമില്ലാതെ നയിക്കുമാദ്ദേവനോ
ഹന്ത! വിരഹമോ പ്രേമമോ മൂലമ-
ന്നന്തം രജനിക്ക കണ്ടതില്ലേതുമേ

19 വെല്ലുന്ന വേലാണ്ട തമ്പിയോടിങ്ങനെ
ചൊല്ലിനാൻ രാമൻ: "ഒരേ മട്ടിലല്ലയോ 76

ചീതൈ യെൻവയി ററിര്ന്തന ളോവെനം
പോത കമ്മെന പൊമ്മെന യിർപ്പിനാൻ.

16 നിൻറു പല്ലുയിര് കാത്തറ്കു നേര്ന്തയാൻ
എൻറു ണൈക്കല മങ്കൈയൊ രേന്തിഴൈ
തൻറു യര്ക്ക ന്തകവിലെ നായിനേൻ
നൻറു നൻറെൻ വലിയെന നാണമാല്.

17 ചായു ന്തംപി തിരുത്തിയ തണ്ടളിര്
തീയു മങ്കൈവെ തീർക്കെന ച്ചെവ്വിരുന്തു
ആയു മാവി പുഴങ്ക് വഴങ്കുമാല്
വായു നെഞ്ചും പുലര മയങ്കുവാൻ.

18 പിരിന്ത വേളുകൊല് പേരപി മാനങ്കൊല്
തെരിന്ത തില്ലൈ തിരുമലര് ക്കണ്ണിമൈ
പൊരുന്ത വായരങ്കറ്പങ്കൾ പോക്കുവാൻ
ഇരുന്തുകണ്ടിലൻ കങ്കുലിനീററോ

19 വെൻറി വേറ്കൈ യിളവലെ മേലെലാം
ഒൻറു പോല വുലപ്പില നാൾകടാം

അല്ലും പകലുമിതുനാൾവരെക്കണ്ട-
തെല്ലാമളവിലി,ന്നെന്തിതുപോലവേ
ചൊല്ല നീ നീണ്ടുനിണ്ടിങ്ങനെ പോകുവാ-
നല്ലിവണ്ണം എനിക്കല്ലലേകും വിധം?

20 "അന്തിയിൽ പൊന്തിയ രാകേന്ദുമണ്ഡല-
മെന്തിനേവം നീളെയിന്നു വിളങ്ങുന്നു?
ഹന്ത! നീ മുൻപു വന്നെത്തിനോക്കി നിത്യ-
മേന്തുമഴലാർന്നു തേഞ്ഞവനല്ലയോ?
സുന്ദരി സീതതന്നാനനം കാണാഞ്ഞു
നന്നു നീയിന്നിതുപോലൊളി ത്തുകുന്നു!

21 ചേണുലാവും നിലാവൊളിക്കേളിയി-
ന്നാളും തൻകുലത്തിന്നേററതാം പഴി
നാണമുണ്ടാക്കി നാട്ടുവിട്ടോ പെരും
വാനിൽ തേരിലിരുന്നരുളും രവി?"

22 ഒട്ടനീളമിരുട്ടു കണ്ടോതിനാൻ
"ദുഷ്ടനക്തഞ്ചരനായ രാവണൻ
കെട്ടിയോ സൂര്യദേവനെക്കൈകളിൽ
ചാട്ടയേന്തുമരുണനോടൊത്തവൻ
ഇട്ടുവോ രണ്ടുപേരെയും രാക്ഷസൻ
കഷ്ടം കല്ലറയ്ക്കുള്ളിൽ തടങ്കലായ്." 96

നിൻറു കാണ്ടിയൻ റേനെട്ടങ്ങ് കങ്ങ്കുറാൻ
ഇൻറു നീഠംവതറ്കേളുവെ നെന്നുമാല്

20 നീണ്ട മാലൈ മതിയിനൈ നിത്തമും
മീണ്ടു മീണ്ടു മെലിന്തനൈ വെഠംകുവായ്
പൂണ്ട പൂണവഠം വാൺമുകം പോതലാല്
ഈണ്ടു ചാല വിളങ്ങ്കിനൈ യെന്നുമാല്

21 നീണി ലാവിനി ചൈ നിറൈ തൻകുലത്തു
ആണി യായ പഴിവര വന്നതു
നാണി നാട്ടു കടന്തന നാങ്ങ്കൊലോ
ചെണ്ണു ലാന്തനി ത്തേരവ നെന്നുമാല്

22 ചുട്ട കങ്ങ്ക നെടിതെന ച്ചോറ്കിൻറാൻ
മുട്ട മൈന്ത നെട്ടുമുട ക്കോനൊട്ടും
കട്ടി വാളരക്കൻ കതി രോനൈയും
ഇട്ട നൻകൊ ലിരുഞ്ചിറൈ യെന്നുമാല്

23 'തുടിയിടയാളെക്കാണാതെ തന്നെയി-
ക്കൊടിയ കല്പനിശീഥിനി പോവുകിൽ
മുടിയുമാകെയീയാഴി ചൂഴുന്നതാം
നെടിയ മന്നിട'മെന്നും നിനയ്ക്കയായ്.

24 "ശക്തിയുക്തം തപോവൃത്തി കൊണ്ടിട്ടും
മുക്തി, ഭക്തർക്കൊട്ടാർത്തി ചേർക്കുംവിധം
ധാത്രിവാസി ജനങ്ങളെത്തിന്നിട്ടും
നക്തഞ്ചാരികളാകുമധർമ്മിഷ്ഠർ
ശക്തരായേവം വാഴുമെന്നാകിലെ-
ന്തു ധർമ്മത്തിനാൽ ഫലം ലോകത്തിൽ?"

25 ഭൃംഗാവലീബദ്ധദിവ്യചാപത്തിൽനി-
ന്നംഗജവീരനും സൂനബാണങ്ങളെ
അങ്ങാ വിമലന്റെ മേനി നോക്കിത്തൊട്ട-
ത്തങ്ങിനെയാകെ മയങ്ങി നിന്നീടിനാൻ.

26 പണ്ടത്തപോനിധിയായ ദേവങ്കൽനി-
ന്നുണ്ടായ കോപത്തിനാൽ മേനി പോയതിൽ
ആണ്ടതാം ദുഃഖത്തെയോർത്തു ഗുണോൽക്കർഷ-
മാണ്ടോർ നിനയ്ക്കും പുരാണപരാഭവം! 114

23 തുടിയിനേരിടൈ തോൻറല ളാമെനില്
കടിയ കാരിരുട്കങ്കുലാൻ കറ്പംപോയ്
മുടിയുമാകിൻ മുടിയുമിമ്മൂരിനീര്
നെടിയ മാനില മെന്ന നിനൈക്കുമാല്

24 തിറത്തി നാതന ചെയ്തവ ത്തോരുറ
ഒറുത്തു ഞാല ത്തുയിര്ത്തമൈ യുണ്ടുഴൻ
മറത്തിനാർകറ്റ വലിത്തനര് വാഴ്വരേല്
അറത്തി നാലിനി യാവതെ നെന്നുമാല്

25 തേനിൻ റെയ്വ തിരുനെട്ടു നാൺചിലൈ
പ്പൂനിൻ നെയ്യും പൊരുകണൈ വീരനും
മേനിൻ റെയ്യ വിമലനൈ നോക്കിനാൻ
താനു ന്തേര്കില നായ്ത്തട്ടു മാറുവാൻ

26 ഉഴന്ത യോകത്തൊരു മുതല് കോപത്താല്
ഇഴന്ത മേനിയു മെണ്ണി യിരങ്കിനാൻ
കെഴുന്ത കൈക്കൊരു വന്മൈ കിടൈക്കുമേല്
പഴഞ്ഞു യര്ക്കു പ്പരിവുറും പാൻമൈയാല്

27 നീലനിറത്തോൻ നിനവിൽ തറഞ്ഞുള്ള
ശൂലായുധംപോലഴലുണർത്തുന്നതാം
മൂലപങ്കേരുഹസംഭവൻ മായുന്ന
കാലത്തിനൊത്തൊരാ രാത്രി മറകയായ്.

28 പാലാഴിയിൽ പള്ളികൊള്ളാതെ, പൂമാല
ചേലോട്ട കുന്തലിൽ ചൂടിയ സീതതൻ
ശ്രീലചാരിത്രമാം നീലാഴിയിൽക്കൂടി-
യാളാൻ കൊതിയാണ്ടതാം രാമചന്ദ്രനിൽ
മാലേററുമാറു പുലമ്പീ പറവകൾ,
ചോലകൾ നീളെയൊലിച്ചു പുലമ്പിപോൽ.
നീലാളകയുടെ രൂപമുള്ളിൽത്തോന്നി-
യാലും തിരുമിഴി മുന്നിൽ വിളങ്ങീല!
മേലെന്തു വേറെയദ്ദേവന്നുയിർ വിട്ടു
പോവാതിരിപ്പാനൊരു വഴി കണ്ടീല!

29 പേടകളൊത്താൺമയിലും കലകളും
കൂടിക്കരിണികളൊത്തു കരികളും
മോടിയിൽ മുൻപിൽ വരുന്നതു കാൺകെയ-
പ്പേടമാൻകണ്ണിയാമാനനടയാളെ
കൂടാതെ വാഴുന്നതോർത്തു രഘുവരൻ
തേട്ടമഴൽപാടിനെപ്പററിയോതണോ?

27 നീല മായ നിറത്ത നിനൈപ്പിടൈ
ച്ചൂല മാക തൊലൈവുറു മെയ്യിൽയിൻ
മൂല മാമലര് മുന്നവൻ മുററുറുങ്
കാല മാമെന കങ്കുല് കഴിന്തതേ.

28 വെള്ള ഞെിലംപു പാറ്കടലിൻ വിരുംപു റുയിലൈ വെറുത്തളിയും
കള്ള ഞെിലംപും പൂങ്കോതൈ കറ്പിൻ കടലിറ് പടിവാറ്ക
പുള്ള് ഞെിലംപും പൊഴില് ചിലംപും പുനലു ഞെിലംപും പുനൈ കോലം
ഉള്ള ഞെിലംപു ഞെിലംപാവാ ലുയിരുണ്ടാകും വകൈയുണ്ടോ

29 മയിലും പെടൈയു മുടൻ റിരിയ മാനങ് കലൈയു മരുവിവര
പയിലും പിടിയുങ് കടകരിയും വരുവ തിരിവ പാര്ക്കിൻറാൻ
കുയിലുങ് കരും പു ഞെഴുന്തേനും കുഴലും യാഴങ് കൊഴുംപാകും
അയിലു മമുതു ഞെുവെ നീത്ത മൊഴിയൈ പ്പിരിന്താ ലഴിയാനോ

30 “ഇല്ലഹോ! തൊനിങ്ങു മൂടിയ താമര-
യ്ക്കുള്ളിലത്താർമക”ളെന്നു കാട്ടീട്ടവാൻ
അല്ലിമലരുകളെല്ലാം വിടർത്തുവാ-
നല്ലീ വിളങ്ങീയിനനുദയാദ്രിമേൽ.
അല്ലലേററുന്നതാമല്ല നീങ്ങീ പക-
ലിന്നൊളിയെങ്ങും പരന്നുവെന്നാകിലും
അല്ലണിക്കുന്തലാക്കല്യാണിതൻ കിളി-
ച്ചൊല്ലൽ കേളാത്തതാം വീരകുമാരനായ്.

31 കുരിതൾച്ചോല നോക്കീടിനാൻ, ചോലയിൽ-
ച്ചേരുന്ന ചക്രവാകങ്ങളെ നോക്കിനാൻ
ചാരുമയൂരപിഞ്ഛരാഞ്ചിതകേശവൃ-
മാരമ്യമാം കുചയുഗ്മവും കൊങ്കമേൽ
ആരചിച്ചുള്ള ചിത്രങ്ങളുമായവ
ചേരുന്ന തൻഭുജയുഗ്മവുമിങ്ങനെ
ഓരോന്നു മാറിയോർത്തീടിനാൻ രാഘവ-
നോരോ നിമേഷവുമങ്ങിനെ പോക്കിനാൻ.

32 അപ്പോളവരജൻ ചൊല്ലിനാൻ ചേവടി
കുപ്പി “നാം ദേവിയെത്തേടാതെയിങ്ങനെ
നില്പതു യോഗ്യമോ?” രാമനുടനെയാ
“പത്രിവരൻചൊന്ന രാക്ഷസമന്ദിരം
നോക്കി നാം പോയിടാ”മെന്നോതി പർവ്വതം
തിക്കിനിൽക്കും ഘോരകാനനമേറിനാൻ. 156

30 മുടിനാ ട്ടിയകോട്ടതയത്തു മുററ വുററാൻ മുതു കണ്ട്കുല്,
വിടിനാട് കണ്ടുങ്കിളിമിററു മെൻപൊററ്കേളാ വീരറ്കാണ്ടു
അടിനാട് ചെന്താ മരൈയൊതുങ്ക മന്ന മിലളാല് യാനൈടെത്ത
കടിനാട് കമല ത്തെനവവിഴ്ത്തു കാട്ടുവാൻ പോററ്കതിര്
[വെയ്യോൻ.

31 പൊഴിലൈ നോക്കും പൊല്യൈറയും പുളൈള നോക്കും പൂംകൊം
പിൻ, എഴിലൈ നോക്ക മിളമയിലി നിയല്പൈ നോക്ക മിയല്
[പാനാൽ,
കുഴലൈ നോക്കി ക്കൊണ്ട്കൈയിണൈ കുവട്ടൈ നോക്കി
[യകവട്ടിൻ,
തൊഴിലൈ നോക്കി ത്തനടൈയ തോളൈ നോക്കി നാൾ കഴിപ്പാൻ.

32 അന്ന കാലൈ യിളവീരനടിയ ൻ വണങ്കി നെടി യോയ
പ്പൊന്നൈ നാടാ തീണ്ടിരുത്തല് പൊരുളോ വെന്ന പ്പുകഴോനു
ചൊന്ന വരക്ക നിരുക്കമിടത്തുരുവി യറിന്തു തൊടര്ന്തെന്ന
മിന്നു ഞ്ചിലൈയാര് മലൈതൊടര്ന്ത വെയില്വെങ് കാനം
[പോയിനരാല്.

33 ആശ ചുമക്കും നെട്ടുംകരിയൊത്തവ-
രാശൈലഭീകരമാം വനം താണ്ടിനാർ
ആശു കടന്നാർ മലകളുമാറുക-
ളാറുമൂന്നങ്ങനെ യോജനപോയിനാർ.

34 ഭൂദേവി ചെയ്തുള്ള പുണ്യത്തിടമ്പിനെ-
ബ്‌ഭൂപകുമാരകർ തേടി, കണ്ടീലഹോ
ഭൂരികോപം പൊന്തി, വീർപ്പൊട്ടും കണ്ടിളു
ക്കൂരിരുൾക്കാടൊന്നവരത്തു പൂകിനാർ.

35 ആര്യമനഃക്ലേശമാകെയറിഞ്ഞുടൻ
നാരിയെത്തേടിയങ്ങെങ്ങുമേ കാണാഞ്ഞു
സൂര്യനുലകം മുഴവൻ തിരഞ്ഞങ്ങു
മേരുവിൻ പിന്നിൽ മറഞ്ഞാൻ നിരാശനായ്.

36 അഞ്ജനപ്രാകാരമെന്നപോൽത്തമ്മാൾ
ഭഞ്ജനം ചെയ്യുവാൻ ദിക്കുകൾ പത്തിലും
അജ്ഞാനതുല്യം പരന്നു നിറകയാ-
യന്ധകാരം പരമാഹന്തഭീകരം. 172

33 ആചൈ ചുമന്ത നെട്ടങ്കരി യന്നാര്
പാചിലെ തുൻറു വനംപല പിന്നാ
ക്കാചറു കൻറിനൊ ടാറു കടന്താർ
യോചനൈ യൊൻപതൊ ടൊൻപതു ചെൻറാർ.

34 മട്പടിചെയ്ത തവത്തിനിൻ വന്ത
കട്പടി കോപതൈയെ നാടിനർ കാണാർ
ഉട്പടി കോപ മുയിര്പ്പൊട്ട പൊങ്ക
യുട്പടി യുങ്കളിര് കാര്പ്പൊഴില് പുക്കാര്

35 ആരിയര് ചിന്തൈ യലക്കണറിന്താൻ
നാരിയൈ യെങ്കണു നാടിനനാടി
പ്പേരുല കെങ്കു മുഴൻറനൻ പിന്നാ
മേരുവൈ വങ്കതിര് മീള മറൈന്താൻ.

36 അരണ്ടരു കഞ്ചെറി യഞ്ചന പുഞ്ചം
മുരണ്ടന പോലിരുളെങ്കണു മുന്ത
തെരുണ്ടറി വില്ലവർ ചിന്തൈയിൻ മുന്തി
ഇരുണ്ടന മാതിര മെട്ടു മിരണ്ടും

37 മഞ്ജുസ്വരാലാപലോലശുകങ്ങളും
കുഞ്ജസമാവൃതമാം കിംശുകങ്ങളും
തഞ്ചിടും സ്ഫാടികമണ്ഡപമേറിനാർ
കുഞ്ജരവീരരാം രാഘവനന്ദനർ.

38 അഞ്ചിളകൊണ്ടടനാര്യനോതീടിനാൻ
"ഇങ്ങു നീ വീര തണ്ണീരു തേടിടെടോ"
അങ്ങനെ വില്ലാളിവീരനാം ലക്ഷ്മണ-
നങ്ങു തനിയേ നടന്നു തണ്ണീരിനായ്.

39 എങ്ങുമേ നീരിനായ്തേടിയലയുന്ന
സിംഹപരാക്രമിയായ സൗമിത്രിയെ
അങ്ങാ വനത്തിലയോമുഖിയെന്നവ-
ളംഗജവൈവശ്യമാർന്നു കണ്ടീടിനാൾ.

40 നന്മതിയാളുവോർ നന്മന്ത്രസാരമേ-
യെണ്മതിയാത്ത പാമ്പെന്നപോൽ പാഞ്ഞവൾ
തന്മദത്തോടു ചിനവും തണുത്തവൾ
മന്മഥൻ താനിവനെന്നു തേറീടിനാൾ. 118

37 ഇളിക്കൈറെ യിൻചൊ ല്ലിയൈന്തന പൂവൈ
കിളിക്കൈറെയും പൊഴില് കിഞ്ചുകവേലി
ഒളിക്കൈറെ മണ്ടില മൊത്തുള താങ്കോര്
പളിക്കൈറെ കണ്ടതില് വൈകല് പയിൻറാര്

38 അവ്വിടൈ യെയ്തിയ വണ്ണ ലിരാമൻ
വെവ്വിടൈ പോലിള വീരനൈ വീര
ഇവ്വിടൈ നാടിനൈ നീർകൊണര് കെൻറാൻ
തെവ്വിടൈ വില്ലവ നന്തനി ചെൻറാൻ.

39 എങ്കണ നാടിന നീരിടൈ കാണാൻ
ചിങ്ക മെനത്തമി യൻറിരി വാനൈ
അങ്കവ നത്തു ളയോമുകി യാന
വെങ്ക ണരക്കി വിരുംപിനൾ കണ്ടാൾ.

40 നൻമതി യോര്പുകൻ മന്തിര നാമ
ച്ചൊൻമതി യാവര വിറൈറാടര് കിറ്പാൾ
തൻമത നോട്ടതൻ വെമ്മൈ തണിന്താൾ
മൻമത നാമിവ നെന്ന മനത്താൾ

41 ലക്ഷ്മണൻ തന്നിൽ മനമൂന്നിയാർത്തയാം
രാക്ഷസി തന്മുന്നിൽ വന്നു നിനസ്സുയായ്
"ഇക്ഷണം ഞാനിക്കുമാരനെപ്പുൽകാതെ
ഭക്ഷിയ്ക്കുവേനോ" വിവശതയാർന്നുപോയ്.

42 "എന്നാശ കൈക്കൊള്ളുകില്ലിവനെങ്കിലോ
ഒന്നേ ഗതി, ഞാനിവനെപ്പിടിച്ചുടൻ
അന്നേരമെൻഗുഹക്കുള്ളിലേറിക്കൊണ്ടു
നന്നായ്ത്തലോടിപ്പുണരുവേ"നിങ്ങനെ
അന്നിശാചാരിണി കത്തുന്ന തീകണ-
ക്കുന്നിദ്രകാമം കലർന്നവളോക്കയായ്.

43 നെട്ടുവീർപ്പിലെരികനലുതിർപ്പോൾ, പല്ലാൽ
കൊട്ടും ഗജങ്ങളെത്തിന്നും വയറുമുള്ളോൾ,
പെരുമ്പാമ്പിൻ കയർ മുലക്കച്ചയാർന്നോൾ,
പെരുംകുഴിക്കുള്ളിലാണ്ട തുട്ടുകണ്ണുള്ളോൾ.

44 ഫണിപാശംകൊണ്ടു സിംഹവ്യാളികളെ-
പ്പിണച്ചിയററീട്ടും പാദസരങ്ങളുള്ളോൾ
സകലതുമഴിഞ്ഞിട്ടും പ്രളയനാളി-
ലുദിച്ചിട്ടും രവിപോലാം മുഖം കലർന്നോൾ. 206

41 അഴുന്തിയ ചിന്തൈ യരക്കി യലക്കൺ
എഴുന്തുയര് കാതലിൻ വന്തെതിര് നിൻറാൾ
പുഴുങ്ങ്കുമെൻ നോവൊടു പുല്ലുവെ നൻറി
വിഴുങ്ങ്കുവെനോവെനോവെന വിമ്മലുഴൻറാൾ

42 ഇരന്തനെ നെയ്തിയ പോതി ലൈശയാതു്
കരന്ത നനേനനി കൊണ്ടു കടന്തെൻ
മുരഞ്ചിനിൻ മേവി മുയങ്ങ്കുവെ നെൻറു
വിരൈന്തെതിര് വന്തന ടീയിനും വെയ്മാൾ

43 ഉയിര്പ്പി നെരുപ്പുമിഴ് കിൻറന ളൊൻറ
എയിററിൻ മലൈക്കല മെൻറിനി തുണ്ണും
വയിററു വയക്കൊടു മാചുണം വീചു
കയിററി നിചൈത്ത മുലൈക്കുഴി തുണ്ണാൾ

44 പററിയ കോളരിയാളി പണിക്കൺ
തെററിയ പാതചിലംപു തരിത്താൾ
ഇററുക യാപൈയു മീററു മന്നാൾ
മുററിയ ഞായിറു പോലു്മുകത്താൾ.

45 കടൽവററ മോന്തിക്കൊള്ളാനരിപ്പപോലാം
കടവായാം പെരുംഗുഹ പിളർന്നു നില്പോൾ
ഉടലാകെച്ചെമ്പൻമുടിച്ചെടകലർന്ന-
പ്രളയാഗ്നിജ്വാലപോലെ തിളച്ചുനില്പോൾ.

46 അടിവെയ്പിലടി കോലാലളക്കം ദൂരം
ഞൊടിയിടകൊണ്ടു താണ്ടിവരുമ്പൊഴേല്ലം
കടൽമാല ചുട്ടനിണമിറച്ചി ചിന്തി-
ച്ചിതറിയും താഴെയെങ്ങും വിതറിക്കൊണ്ടും
കൊട്ടംപാപം ചെയ്യും കടിതടങ്ങളോട്ട-
മിടിനാദം പല്ലുകൂട്ടിയുതിർത്തുകൊണ്ടും

47 ഇവ ശിവനേത്രമെന്നാം വിധം മിഴിച്ചും
അവ കുളിർത്തിട്ടും ദംഷ്ട്ര വെളിയിലിട്ടും
മലയാകെപ്പൊടിയാക്കിക്കടലെല്ലാമോ
മാററിമറിച്ചു കലർത്തിക്കൊണ്ടും
കുറവററ നിലമകൾ തലതാഴ്ത്തിനാണിച്ചിട്ടും
വിധമാഞ്ഞാഞ്ഞടിയോരോന്നെടുത്തുവച്ചും.

48 കരങ്ങളിലുരഗങ്ങൾ ഞാന്നുനില്ക്കേ
കരിംപുലികളെക്കണ്ഠഹാരമാക്കി 214

45 ആഴി വറക്ക മുകക്ക മൈന്ത
മുഴൈ യെനപ്പൊലിമൊയ് പിലവായാൻ
ക്കുഴൈ പുറത്തു വിരിന്തതൊര് കൊട്പാല്
ഊഴി നെരുപ്പി നരുന്തനൈ യൊപ്പാൻ.

46 തടി തട വത്തലൈ പല തഴ വത്താൻ
നെടിതടൈ യക്കടര് കെഴുമു നിണത്തുൺ
പടിതട വപ്പല പാവ മിശൈക്കാ
കടിതട വത്തിന ളുരുകു കറിപ്പാൻ.

47 ഇവൈവയിരൈ യൊപ്പന വെന്ന വിഴിപ്പാൻ
അവൈകുളി രക്കടി തഴലു മെയിററാ റു
കുവൈകളൈ യക്കടല് കുവിയ വളൈപ്പാൻ
നവൈയിച് പു വിത്തിരു നാണ നടപ്പാൻ.

48 നീളര വച്ചരി താഴ്കൈ നിരൈത്താൻ
ആളരി വപ്പുലി യാര മണൈത്താൻ

തടിച്ചതാം വ്യാളികളെത്താലിയാക്കി-
ത്തൻകാതിൽ സിംഹങ്ങളെത്തക്കയാക്കി.

49 അരുണകുന്നിക്കുരുപോലാം കണ്ണുകളി-
ലത്യന്തകാമത്താൽ നീർപൊഴിച്ചും
നരവരതനുജനെക്കുളിർക്കെ നോക്കി
നക്തഞ്ചരിയവൾ വിലങ്ങിനിന്നാൾ.
കടവായിൽ മിന്നലൊളി കാട്ടും ദംഷ്ട്രാ-
പ്രഭയിലവളെ ഹരിപ്രതിമൻ കണ്ടാൻ.

50 പണ്ടു മുക്കററഞ്ഞുഴറിയോൾ തന്നൊട്ടും
ചണ്ഡിയാം താടക തന്നോട്ടുമൊത്തവൾ
കണ്ടകരാക്ഷസവംശത്തിലുള്ളവൾ
കണ്ടറിഞ്ഞാനേവമായവൾ തന്നെയും.

51 "പാപികൾ ദുർഗ്ഗുണശാലികൾ നമ്മിട-
മേവം വരുവതിൻ ഹേതു മററെന്തുവാൻ"
എവം നിനച്ചു ചോദിച്ചു സൗമിത്രിയു-
മാ വിലതുല്യവദനയോടിങ്ങനെ:
"ആരെടീ നീയുര ചെയ്യെടീ വന്നതീ
ക്രൂരജന്തുകുലം തിങ്ങിടും കാട്ടിലോ?" 232

യാളി യ്യൈനെപ്പല താലി യിചൈത്താൻ
കോളരി യൈക്കൊട്ട താഴ്കുഴൈ യിട്ടാൻ.

49 നിൻറന ളാചൈയി നീർകലുഴങ്ങ്കൺ
കുൻറി നികര്പ്പ കളിര്പ്പ വിഴിപ്പാൻ
മിൻറിരി കിൻറ വെയിററിൻ വിളക്കാല്
കൻറിരുളിററിരി കോളരി കണ്ടാൻ.

50 പണ്ടെയി നാശി യിഴന്തു പതൈക്ക
ത്തിണ്ടിറലാളൊട്ട താടകൈ ചീരാൻ
കണ്ടക രായ വരക്കര് കണത്തോര്
ഒണ്ടൊടി യാമിവ ളെൻപ തുണര്ന്താൻ.

51 പാവിയ രാമിവര് പൺപിലര് നംപാൻ
മേവിയ കാരണം വേറിലൈ യെൻപാൻ
മാവിയല് കാനിൻ വയങ്കിരുൾ വന്തായ്
യുവെള്ള ടീയ്യരെ ചെയ്കടി തെൻറാൻ,

52 നാണിച്ചകമാശകൊണ്ടുയലാടിയാ
നക്തഞ്ചരിയാളുരച്ചാളിതുവിധം:
“നാരിയാളെൻ പേരയോമുഖിയാമൊരു-
നാളും പരിചയമില്ലെങ്കിലുമിവൾ
നാളീകലോചനാ നിന്നിലുദിച്ചുള്ള
നല്ലാശയാലിങ്ങു വന്നേനിവിടെ ഞാൻ

53 സുന്ദരി മുന്നമൊരുത്തർ തൊട്ടുള്ളത-
ല്ലുന്നതമീസ്തനമെന്നോർക്ക വീര നീ
പൊന്നൊളി മാറണച്ചെന്നെപ്പുണർന്നുട-
നെന്നുടെ ജീവൻ തിരിച്ചരുളീടണേ.”

54 ചീറിയ സിംഹത്തിനെന്നപോൽ നേത്രങ്ങ-
ളേറെച്ചുവന്നു കുമാരനോതീടിനാൻ:
“ക്രൂരേതുമെന്നിയയസ്സുമിക്കൂരമ്പു
മാറിൽ നീയിങ്ങനെ വീണ്ടുമുരസ്സുകിൽ.”

55 കൈകൾ ശിരസ്സിലർപ്പിച്ചു ചൊല്ലീടിനാൾ:
“കൈയ്‌വരിക്കേണമീയെന്നെപ്രഭോ ഭവാൻ
കൈയ്‌വന്നിട്ടും ദൃഢമെങ്കിലോ ജീവിതം
കൈയേററതിൻ ഫലമീനിമിഷത്തിലേ.

52 പേചിന നങ്‌കവൻ പേചുറ നാണാൾ
ഊചലുഴൻറഴി ചിന്തൈയ ളുന്താൻ
നേചമി ലൻപിന ളായിന നിൻപാല്
ആചൈയിൻ വന്തവയോമുകി യെൻറാൾ

53 പിന്നു മുരൈപ്പവൾ പേരെഴില് വീരാ
മുന്നമൊരുത്തര് തൊടാമുലൈ യോട്ടും
പൊന്നിൻമണിത്തട മാർപു പുണര്ന്തേൻ
ഇന്നുയി രൈക്കടി തീകുതി യെൻറാൾ.

54 ആറിയ ചിന്തൈയ ളഹ്തുരൈ ചെയ്യ
ച്ചീറിയ കോളരി കൺകൾ ചിവന്താൻ
മാറില വാര്കണൈ യിപ്പൃരൈ വായിറ്
കൂറിടി നിന്നുടല് കൂറിട്ട മെൻറാൻ

55 മററവ നപ്പൃരൈ ചെപ്പ മനത്താല്
ചെററിലൾ കൈത്തുണൈ ചെന്നിയില് വൈത്താൾ
കൊററവ നീയെനൈ വന്തുയിര് കൊള്ള
പ്പെററിടി നിൻറു പിറന്തകനെൻറാൾ.

56 ഇണ്ടു നറുനീരുതേടി വന്നെങ്കിലി-
ന്നങ്ങുസ്സൂടനിതാ കൊണ്ടുവന്നീട്ടവൻ
ഗംഗാജലമെത്ര ദൂരെയെന്നാകിലും
ഇണ്ടെനിക്കങ്ങരുളീടിലഭയമേ.''

57 സൗമിത്രിയാവാക്ക കേട്ടതിദുസ്സഹ-
വ്യാമിശ്രഭാവം കലന്തു ചൊല്ലീടിനാൻ
''നീ മാത്രകൊണ്ടെന്റെ മുന്നിൽനിന്നും മറ-
ഞ്ഞീടായ്കിൽ മൂക്കൊട്ടകാതുകൾ നഷ്ടമാം.''
ആമാതിരി കണ്ടിമകൾ കൂട്ടാതവ-
ളങ്ങിനെ നിന്നു നിനസ്സുയായിങ്ങനെ.

58 ''പെട്ടെന്നിവനെയെട്ടത്തെൻ ഗൃഹസ്സുള്ളി-
ലിട്ടടസ്സാം, കോപമാററിടാം, നിർണ്ണയം
ഒട്ടെൻ വശത്തിൽപെട്ടം പിന്നെ ഞാൻ സുഖി-
ച്ചൊട്ടവാഴ, മിതേ നല്ലതിന്നേരമേ.''

59 മോഹമുണർത്തുന്ന മായ കാട്ടീ, നഭ-
സ്സോളമുയർന്ന ഗിരിസ്സു സമാനനാം
മോഹനാകാരനെപ്പൊക്കിസ്സുശിയുത-
മേഘം കണക്കവൾ വാനിൽ ചരിക്കയായ്. 268

56 വെങ്കത മില്ലവൾ പിന്നരു മേലോയ്
ഇങ്ക നറുംപു ന നാട്ടതി യെന്നിൻ
അങ്കൈയി നാലൈനെ യഞ്ചലൈ യെൻറാല്
കങ്കൈയി നീര്കൊണര് വെൻകടി തെൻറാൾ.

57 ചുമിത്തിരൈ ചേയവൾ ചൊന്നചൊ ലന്ന
കമിത്തില നിന്നിരു കാതൊട്ട നാചി
തുമിപ്പുതൻ മുൻപക ലെൻപതു ചൊല്ല
ഇമൈത്തില ണിൻറന ളിന്ന നിനൈത്താൾ.

58 എട്ടത്തനെ നേകിനെ നെൻമുഴൈ തന്നാൾ
അടൈത്തിവൻ വെമ്മൈ യകറിയ പിന്നൈ
ഉടറ്പട്ട മാല്യ ടനേയറു നന്മൈ
തീടത്തിതു വേനല നെൻറയല് ചെൻറാൾ.

59 മോകനൈ യെൻപതു മുന്തി മുയൻറാൾ
മാകാ നെട്ടങ്കിരി പോലിയൈ വവ്വാ
ഏകിന ളുംപരി നിന്തുവൊടേകം
മേകമെനം പടി നൊയ്തിനിൻ വെയ്യാൾ.

60 മന്ദരം താങ്ങിട്ടമാഴിപോൽ തൻപുറ-
ത്തിന്ദ്രനെയേററും കരിണിയെപ്പോലെയും
തൻതിരുക്കൈയ്യിൽ വേലേന്തി വിളങ്ങിട്ടും
സ്കന്ദനെയേററും മയിൽപോലെയുള്ളവൾ.

61 അപ്പോളവളുടെ മാറിലും കയ്യിലു-
മുൾപ്പുകിനിന്നു വിളങ്ങും കുമാരനോ
ഉൽക്കടമത്തഗജത്തെയുരിയുന്ന
കൃത്തിവാസസ്സിനെപ്പോലെ വിളങ്ങിനാൻ.

62 അങ്ങിനെ വാനത്തിലേറിനാൾ രാക്ഷസി-
യിങ്ങു വനത്തിലത്യന്തതാപാത്തനാം
മംഗലാവല്ലഭൻ തണ്ണീർക്കു പോയൊരു
തന്നനുജാതനെക്കാണാഞ്ഞവശനായ്.

63 "രോവുമിക്കാട്ടിൽത്തണ്ണീരു കിട്ടായ്കയോ
വേറൊരു കാര്യമുണ്ടായിതെന്നോ
വേഗം വരുവാനായ് വേഗവുമുള്ളവൻ
വേറെന്തുമൂലം വരാതിരിപ്പാൻ. 284

60 മന്തരം വേലൈയില് വന്തതും വാനത്തു
ഇന്തിര നൂർപിടി യെന്നലു മാനാൾ
വെന്തിറല് വേല്കൊട്ട ചൂരട്ടും വീര
ച്ചുന്തര നൂർതരു തോകൈയു മൊത്താർ.

61 ആങ്കവൺ മാർപൊട്ട കൈയിനടങ്കി
പൂങ്കഴല് വാര്ചിലൈ മീളി പൊലിന്താമൻ
വീങ്കിയ വെഞ്ചിന വീഴ്മത വെംപോര്
ഓങ്കലുരിക്കു മുരുത്തിര നൊത്താൻ.

62 ഇപ്പടി യേകിന ളന്നവ ളിപ്പാല്
അപ്പിലൈ തേടി നടന്തവെ നാവി
ത്തുപ്പുടൈ മാല്വരൈ തോൻറല നെന്നാ
വെപ്പുടൈ മെയ്യുടൈവീരൻ വിരൈന്താൻ

63 വെയ്താ കിയകാ നിടൈമേ വരുനീര്
ഐതാ തലിപനാ വയ ലൊൻറുളതോ
നൊയ്തായ് വരവേ കമുനൊയ് തിലനാല്
എയ്താ തൊഴിയാ നിളുവെ നെനകൊല്ലാം.

64 ഈവഴിപോയി നീർ കൊണ്ടുവായെന്നോതി.
യിത്രയും നേരമായ് വന്നുമില്ല!
ഇന്ദുവദനയെക്കട്ടവനോട്ട പോർ-
ക്കിന്നിനിപ്പോയെന്നു വന്നതാമോ.

65 കൊഞ്ചും കിളിമൊഴിയാളാമെൻ സീതയെ
വഞ്ചിച്ചോൻ നിന്നെയും കൊണ്ടുപോയോ?
നഞ്ചുമഞ്ചീട്ടമവൻമൂലം ഹാ വിധി
വഞ്ചിച്ചു നീയുയിർ വിട്ടാനെന്നോ?

66 വില്ലാളിവീരനാമെന്നുയിരെന്നിടം
വന്നീല, നീയരുതെന്നോതിയും
എന്നാത്മനാഥയുമായിപ്പിരിയുവാൻ
വന്നിതു സംഗതിയെൻ പിഴയാൽ
ഇന്നു നീയായതു ചിന്തിച്ചുഴന്നേററം
ഖിന്നനായ്ജ്ജീവൻ വെടിഞ്ഞാനെന്നോ?

67 കൂരിരുട്ടിങ്കലെൻ കണ്ണുകൾ പൊയ്പോയി!
വേറൊരു കണ്ണെനിക്കില്ലയല്ലോ!
വേദന മുററുമെന്നുള്ളമറിവററു
വേവുന്നു, തേട്ടവതെങ്ങിനെ ഞാൻ? 302

64 നീര് ക ണ്ടനൈയി വ്വഴിമനേ ടിനൈപോയ്
ചാര്കൊ ണ്ടെനവി ത്തുണൈചാര് കിലനാല്
വാര്കൊ ണ്ടണികൊണ്ട് കൈയെവ വ്വിനർപാല്
പോര്കൊ ണ്ടനനോ പൊരുള്ള ണ്ടിതെനാ

65 അഞ്ചൊറ്കിളിയ ന്നവണങ്ങ് കിനൈമുൻ
വഞ്ചി ത്തവിരാ വണൻവ വ്വിനനോ
നഞ്ചിറ് കൊടിയാ നടലൈ തൊഴിലാല്
തു ഞ്ചു ററനനോ വിതിയിൻ റുണിവാല്

66 വരിവിറ് കൈയെനാ രുയിര്വ ന്തിലനാല്
തരു ചൊറ് കരുതേ നൊരുമൈ യലൈയാൻ
പിരിവു ററനെനൻ പതൊര്പീ ഴൈപെരുത്തു
എരിവുററിടവാവിയിഴന്തനനോ.

67 ഉണ്ടാ കിയകാ രിരുളോ ടൊരുവെൻ
കണ്ടാ നയല്വേ റൊരുക ണ്ണിലനാല്
പുണ്ടാ നുറുനെ ഞ്ചുപുഴ്ങ്ങ് കുറുവേൻ
എണ്ടാ നിലെനെങ്ങ്നാ ട്ടുകെനോ

68 ദുർവിധിയാണ്ടോൻ ഞാ,നെന്നുയിരായ നീ-
യിവ്വിധമെങ്ങോ, മറഞ്ഞുപോയീ
വത്സ! നീ വന്മ കലന്നോനിച്ചെയ്തു
മാത്സര്യം കൊണ്ടെങ്കിലാർ പൊറുക്കും?

69 വന്നിട്ടും താപത്തെപ്പോക്കുവാൻ വല്ലവ-
നിന്നു നീ തന്നതു തീരാത്താപം
എന്നെ നീ വീരാ വെറുത്തെന്നോ വന്നിട്ട-
കിങ്ങനെ മാറി നീ നിന്നിടാമോ?

70 എന്നച്ഛനേയുമെന്നമ്മമാർ തമ്മെയും
പൊന്നൊളി മേനിയെൻ സീതയേയും
ഇന്നും പിരിഞ്ഞു കഴിവതു നീയെനി-
ക്കെന്നുമുയിരായിരുന്നതിനാൽ!

71 എന്നെത്തിരഞ്ഞങ്ങു വന്ന മഹാവീര!
ഖിന്നനായ് സീതയെ തേടുമെന്നെ
നിന്നെയിനിത്തേടിക്കൊള്ളുമാറാക്കിയ-
തെങ്ങനെ? നന്നു നീ ചെയ്തതേവം 318

68 തല്ലാ വിനൈയേ ൻറനിയാ രുയിരായ്
ഉള്ളാ യൊരുനീയുമൊളി ത്തനൈയോ
പിള്ളായ് പെരിയായ് പിഴൈചെയ് തനൈയാല്
കൊള്ളാ വുലക നൈയിതോ കൊടിതേ.

69 പേരാ വിടര്വ ന്തന പേര് ക്കവലായ്
തീരാ വിടര്ത ന്തനൈ തെവ്വർ തൊഴും
വീരാ വെനൈയി ങ്ങൻ വെറു ത്തനൈയോ
വാരായ് പുറമി ത്തുണൈവൈ കതിയോ.

70 എന്നൈ ത്തരുമെന്തൈയൈയെ ന്നയരൈ
പൊന്നൈ പ്പൊരുകിൻറ പൊലങ്കുഴൈയാൾ
തന്നൈ പ്പിരിവേ നളൈ നാവതു താൻ
ഉന്നൈ പ്പിരിയാ തവുയിര്പ്പലവോ

71 പൊറേറാ ടിവര്കി ൻറപൊല ങ്കുഴൈയാൾ
തറേറ ടിവരുത്തവം പുരിവേൻ
നിറേറടിവ രുന്തനി രപ്പിനൈയോ
എറേറ ടിനെവ ന്തവിളങ്ക് കളിറേ.

72 ആരോതും നീയിരിക്കുന്നിടം? ആകയാ-
ലോരാതെ ഞാനുയിർ വിട്ടിട്ടുമേ
ആരിനി വേറെയുയിർക്കൊള്ളു,മാകയാ
ലാരാരെ നീയേവം കൊല്ലുകില്ല!
ആയായ്! നിനക്കിതു ചെയ്യുവാൻ തോന്നിയ-
തോരുമ്പൊളെത്രയ്ക്കുചിതം തന്നെ!

73 മാന്ധാതാവാദി പുരാതനൻ തൻ വഴി
ഹന്ത! തുടൻ വെടിഞ്ഞു രാജ്യം
ബന്ധുക്കളാകെയൊഴികെ നീയേകനായ്
പിൻതുടർന്നി,ന്നു നീ പോയൊഴിഞ്ഞു!"

74 എന്നിങ്ങിനെ പലതോതിയെണ്ണിക്കരയാ-
യെൻനാഥ,നങ്ങനെ തന്നെ വീണീടിനാൻ
പിന്നെയിരുന്നപടി താനിരുന്നങ്ങു
വന്നൊരു ക്രൂരിരുൾപ്പേമാരി താനിതും!

75 തേടീ പല പല ദിക്കുകളിൽ പുരാ-
നോടീ വിളിച്ചു പേർ ചൊല്ലിത്തളർന്നുപോയ്! 334

72 ഇൻറേ യിറവാ തൊഴിയേ നെമരോ
പൊൻറാ തൊഴിയാരു് പൂകല്വാ തുളരോ
ഒൻറാകി യവുൻ കിളൈയോ രൈയെലാം
കൊൻറായ് കൊടിയാ യിതുവുങ്ങ് കുണമോ.

73 മാന്താ മുതൻമ ന്നവര്തം വഴിയില്
വേന്താ കൈതുറ ന്തപിൻ മെയ്യുറവോര്
താന്താ മൊഴിയ ത്തമിയേ നടനേ
പോന്താ യെനൈ വിട്ടെനെപോയി നൈയോ

74 എന്നാ വുരൈയാ വെഴുംവീ ഴുമിരുന്തു
ഉന്നാ വുണര്വോയ് വുറുമൊ ൻറലവാല്
മിന്നാ തിടിയാ തിരുൾവായ് വിളൈവീതു
എന്നാ വെൻമെ ൻറനിനാ യകനേ

75 നാട്ടം പലചൂ ഴല്കടോ റുനടന്തു
ഓട്ടം പെയര്ചൊ ല്ലിയുളൈ ന്തുയിര് പോയ്
വാട്ടം വകൈചോ രുമയങ്ങ് കുറുമാല്
ആട്ടങ്ങ് കളിമാ മതയാനൈ യനാൻ.

76 "കണ്ണിമയ്ക്കാതെ നീയിത്ര നാളും കാത്തി-
തമ്ബ്ജോജനേത്രയെയെന്നുയിരോട്ടമേ!
ഉണ്ണി നീ! യെന്തിങ്ങു വൈകുന്നു? ദുർവിധി
തങ്ങി ഞാൻ ജീവിതം താങ്ങുന്നതെങ്ങനെ?

77—78 പുണ്യലേശമിനിയുണ്ടെങ്കിലേട്ടനായ്
വന്നു പിറപ്പേ"നിതോതീ രഘുവരൻ
തന്നുടവാളാലുയിരറുപ്പാനോങ്ങി
നിന്ന നിമിഷമവരജൻ ലക്ഷ്മണൻ
അന്നിശാചാരിണി തന്മായയിങ്കൽ നി-
ന്നൊന്നോടെ വിട്ട തൻ മൂക്കും ചെവികളും
തന്നിശിതാസിയാൽ വെട്ടിയറുക്കവേ
വന്ന ശോകത്തോടലറിനാൾ രാക്ഷസി.

79 "പാഷാണസങ്കീർണ്ണകാന്താരസീമനി
രോഷാകുലം ഘോരസംഗരം ചെയ്തിട്ടും
ദോഷാചരന്മാർ വിനിർഗ്ഗളിപ്പിച്ചിട്ടും
ഘോഷമല്ലിക്കേട്ടതെന്നതു നിർണ്ണയം
യോഷാരവം താൻ; വിപന്നയാം രാക്ഷസ
യോഷതാ"നെന്നു നിനച്ചാൻ രഘൂത്തമൻ. 352

76 കമൈയാ ളൊട്ടമെ ന്നുയിര്കാ വലിനിൻറു
ഇമൈയാ തവനി ത്തുണൈതാ ഴ്വുറുമോ
ചുമൈയാ വുലകു ട്ടഴറൊല് വിനൈയേൻ
അമൈയാ തുകൊല്വാഴ് വഴിയേ നെനുമാല്.

77 അറപ്പാ ലുളതേ ലവൻമു ന്നവനായ്
പ്പിറപ്പാ നറിൻവ ന്തു പിറ ക്കവെനാ
മറപ്പാല് വടിവാൾ കൊട്ടുമ ന്നുയിരൈ
ത്തുറപ്പാനു റുകിൻറ തൊടര്ച്ചിയിൻ വായ്.

78 പേര്ന്താ നെട്ടമാ യൈയിനിറ് പിരിയാ
ഈര്ന്താ നവണാ ചിപിടി ത്തിളൈയോൻ
ചോര്ന്താ ളിട്ടപൂ ചല്ചെ വിത്തുളൈയിറ്
ചെര്ന്താര് തലുമേ തിരുമാ റെരുളാ.

79 പരററരു കാനക ത്തരക്കര് പല്കഴല്
മുരററരു വെഞ്ചമ മുരല്കി ൻറാരെതിര്
ഉരററിയ വോചൈയൻ റൊരുത്തി യുറുപട്ടു
അരററിയ കുരല വളരക്കി യേകൊലാം

80 കാറൊളിവർണ്ണനുടൻ തൊട്ടുത്തീടിനാൻ
വാരൊളിയാളുമാഗ്നേയശരം തദാ
കൂരിരുളപ്പുറം പോയ് മറഞ്ഞു; രാവു
ചാരുപകലായ് തെളിഞ്ഞുനിന്നു പരം.

81 പർവ്വതപംക്തികൾ ധൂളിയാകെ,പ്പരം
ഖർവ്വേതരതരുജാലം തകരവേ,
ഉർവ്വിയാകേയുലഞ്ഞീടവേ ചുററിലും
സർവ്വം ചടചടയെന്നൊലി പൊന്തവേ
ശർവ്വരീചാരിണിധ്വംസനം ചെയ്യുവാൻ
സർവ്വാന്തവാത്യപോൽ പാഞ്ഞിതു രാഘവൻ.

82 കല്പാന്തകാലത്തു കല്ലോലമാലിക-
ളൊപ്പമുയർന്നു വരുന്നപോൽ തോന്നിട്ടും
അപ്പുരുഷോത്തമനാം നിജജ്യേഷ്ഠനെ-
പ്പാർത്തുചൊന്നാനനുജാതനാം ലക്ഷ്മണൻ

83 "വന്ദ്യവദാന്യ! വന്നേനടിയൻ മനം
നൊന്തുരുകേണ്ടേ"വമോതിയവരജൻ
ചന്തമെഴുന്നതാം തൃച്ചേവടിയിണ-
ച്ചെന്തളിരിങ്കലേ ചെന്നു ചേർന്നീടിനാൻ

80 അങ്ങ്കിയി നെട്ട-മമ്ടൈ വാങ്കി യങ്കളു
ചെങ്ങ്കൈയിറ് കരിയവ ൻററിരിക്ക മെല്ലെയില്
പൊങ്കിരു ളപ്പുറ ത്തുലകം പുക്കളു
കങ്കലും പകലെന പ്പൊലിന്തു കാട്ടിറേറ.

81 നെട്ടവരൈ പൊടിപട നിവന്ത മാമരം
ഒടിവുറ നിലമക ളുലൈയ വൂങ്കെലാം
ചടചട വെന്മൊലി തായെഴപ്പ ത്താക്കമാ
മുട്ടകിന തിരാമൻ വെങ് കാലിൻ മുമ്മൈയാൻ

82 ഒരുങ്കുയര് ന്തുലകിൻമേ ലുഴിപ്പേര്ച്ചിയുഠ
കുരുങ്കടല് വരുവതേ യനൈയ കാട്ചിയാൻ
പെരുന്തുണൈ തമ്മുനൈ നോക്കി പ്പിന്നവൻ
വരുന്തലൈ വരുന്തലൈ വള്ളി യോയെനാ.

83 വന്തനെ നടിയനേൻ വരുന്തല് വാഴിനിൻ
അന്തമി ലുള്ളമെൻററിയ ളുറുവാൻ

തൻ തിരുക്കണ്ണുകൾ പോയതു നേടിന
സന്തോഷമാൻപോയ് ചെന്താർനയനനും.

84 ഊററുപോൽ കണ്ണീർ ചൊരിഞ്ഞൊരാവീരനോ
കാററക്കിടാവു പിരിഞ്ഞു തേടീടവേ
തെററെന്നതു വന്നപോതകിടാകവേ
മുററിയ പാലാന്ന തായ്പ്പശുവായിനാൻ.

85 ആഞ്ഞു പുൽകീ പലവാറു, കണ്ണീരിനാൽ
മഞ്ജുകനകാംഗമാകെക്കഴുകിനാൻ
നെഞ്ഞുരുകിച്ചൊന്നു രാമനും "വീര നീ-
യെങ്ങായിരുന്നു? വരില്ലെന്നു നണ്ണി ഞാൻ.'

86 അങ്ങെങ്ങുപററീ പറകെന്നു ചൊല്ലവേ
യങ്ങതെല്ലാം ചൊല്ലിയല്ലോ കുമാരനും
തുംഗാതപത്തൊട്ടു സന്തോഷവും ചേൻ
വിങ്ങിയെല്ലാററിനും മേലാം പുരാനഹോ!

87 "അന്തമററുള്ള കടലിൽ മുഴുകവോ-
ക്കെന്തുഭയമലയാഞ്ഞടിച്ചീട്ടകിൽ? 386

ചന്തമെ ൻറളിര്പ്പുരൈ ചരണ ഞ്ചാര്ന്തനൻ
ചിന്തിന നയനംവ ന്തനൈയ ചെയ്കൈയാൻ

84 ഊററുറു കണ്ണിനീ രൊഴുക നിൻറവൻ
ഏററിളങ് കൻറിനൈ പ്പിരിവു ററെങ്കണം
ആററലീ നാററുവ തരിതി നെയ്തിയ
പാററുറും പനിമുലൈ യാവിൻ പാൻ മൈയാൻ

85 തഴുവിനൻ പൻമുറൈ താരൈ ക്കണ്ണിനീര്
കഴുവിന നാണ്ടവൻ കനക മേനിയൈ
വഴുവിനൈ യാമെന മനക്കൊ ടേങ്കിനേൻ
എഴുവെന മലൈയെന വിയൈന്ത തോളിനായ്

86 എന്നെയങ് കെയ്തിയ തിയംപ്പു വായെന
അന്നവ നഹ്തെലാ മറിയ ക്കുറല്ലം
ഇന്നലു മുവകൈ മിരണ്ടു മെയ്തിനാൻ
തന്നല തൊരുപൊരു ടനക്കു മേലിലാൻ

87 ആയ്വുറു പെരുങ്കട ലകത്തുളേയവൻ
പായ്തിരൈ വരുതൊറും പരിതര്പാലനോ

ഹന്ത! കർമ്മാക്രാന്തസംസാരബന്ധിക-
ളെന്തിനു നാമല്ലദുഃഖാർത്തരാവണം?

88 മൂർത്തികൾ മൂവരും മൂന്നു ലോകങ്ങളും
ആർത്തിയേകും മഹാശത്രുവൃന്ദങ്ങളും
ഒത്തിങ്ങു നേരിട്ടുവെങ്കിലും വെല്ലുവാൻ
ശക്തരല്ലെന്നെ നീയുള്ള കാലത്തോളം.

89 എന്നെപ്പിരിയുന്നവർ പിരിഞ്ഞീടട്ടെ
വന്നിട്ടും ദുഃഖങ്ങളാകെ വന്നീടട്ടെ
നിന്നാലകററാൻ കഴിയുമഴലെന്നി-
യൊന്നുപോലുമെനിക്കേർപ്പെട്ടതില്ലഹോ!

90 ദുർജ്ജയനാം വീര ചൊല്ലി നീയും മഹാ
ദുഷ്ടയാം രാക്ഷസിതന്നെ നീ വെന്നതായ്
കഷ്ടമെന്തേ വത്സ! കൊന്നില്ല നീയതി-
നിഷ്ഠുരയായോരവളെ ക്രുധാവശൻ"

91 "മൂക്കും മുലകളും കാതുമറക്കവേ
മൂർഖയാം രാക്ഷസിവാവിട്ടലറിനാൾ" 402

തീവിനൈ പ്പിറവി വെഞ്ചിറൈയിറ് പട്ടയാം
നോയുറു തുയരെന നടങ്ക നോൻമൈയോ

88 മൂവകൈ യമരു മുലക മുമ്മൈയും
മേവരും പകൈയെന ക്കാക മേല്വരിൻ
ഏവരേ കടപ്പവ രെം പി നീയുളൈ
ആവതേ വലിയിനി യരണും വേണ്ടുമോ

89 പിരിപവ ര് യാവരും പിരിക പേരിടര്
വരുവന യാവൈയും വരുക വാര്കഴറ്
ചെരുവലി വീരനി ററീരു മല്ലതു
പരുവര ലെൻവയിറ് പയിലറ് പാലതോ

90 വൻറൊഴില് വീരപോര് വലിയ രക്കിയൈ
വെൻറു പോര് മീണ്ടനെ നെനവി ളംപിനായ്
പുൻറൊഴി ലനൈയവൾ പുകൻറ ചീററത്താല്
കൊൻറിലൈ പോലുമാറ് കുറുവായെൻറാൻ.

91 തുളൈ പട്ടമൂക്കൊട്ടു ചെവിതു മിത്തുക
ത്തളൈവയി നകിലൊട്ടു തടിന്തു നീക്കിയ

വാക്യമേവം ചൊല്ലിയങ്ങനെയേട്ടനെ
നോക്കിനാനഞ്ജലി പൂർവ്വകം ലക്ഷ്മണൻ.

92 രോമാഞ്ചകഞ്ചുകം ചാർത്തിയോതീടിനാൻ
രാമനനുജനെച്ചേർത്തണച്ചങ്ങനെ!
"നീ മനുവംശധർമ്മത്തെപ്പുലർത്തിയാ
ഹീനതൻ നാസികാകൃന്തനം ചെയ്കയാൽ"

93 വീരനും തമ്പിയുമാപത്തൊഴിയവേ
വാരുണമാം ശരമെയ്തു പൊട്ടുന്നനെ
വാനത്തുനിന്നും പൊഴിഞ്ഞു മഴ ശുദ്ധ
വാരി നീരാലേ ശമിപ്പിച്ചു ദാഹവും.

94 കല്ലു നിറഞ്ഞു വെളിയിടത്തക്കാട്ടി-
ലുള്ള തളിരാൽ പട്ടത്തതാം മെത്തയിൽ
ഉള്ളുരുകിശ്ശയിച്ചീടിനാൻ വീരനും
മെല്ലെയച്ചേവടി വത്സൻ തലോടിനാൻ.

95 മായൂരപിഞ്ഛചികുരയാം സീതയു-
മായിപ്പിരിഞ്ഞുണ്ട തെല്ലുമില്ലാതെയായ് 413

അളവൈയിറ് പൂചലി ട്ടരററി നാളെന
ഇളൈയവൻ വിളംപിനി ൻറീരുകൈ കൂപ്പിനാൻ.

92 തൊല്ലീരു ടനൈക്കൊല തൊടര്കിൻറാളൈയും
കൊല്ലലൈ നാചിയൈ ക്കൊയ്തു നീക്കിനായ്
വല്ലൈനീ മനുമുതൻ മരപിനോയെന
പ്പുല്ലിന നവകൈയിറ് പൊരുമി വിമ്മുവാൻ

93 പേരരുന്തു യരറ പ്പേര്ന്തു ളോരെന
വീരനന്തംപിയും വിടിവു നോക്കവാര്
വാരുണം വിട്ടതന്ത വാന നീരുണ്ടു
താരണി താങ്കിയ കിരിയി ററകണ്കിനര്

94 കല്ലകല് വെള്ളിടൈ ക്കാനകത്തുള
പല്ലവ മലര്കൊട്ടു പട്ടത്ത പായലിൻ
എല്ലെയി റ്റയരിനോടി രുന്തു ചായ്ന്തനൻ
മെല്ലടി യിളൈയവൻ വരുട വീരനേ.

95 മയിലിയല് പിരിന്തപിൻ മാന നോയിനാല്
അയില്വില നൊരു പൊരു ളവല മെയ്തലാല്

മാറിയുറക്കവുമെന്നു ചൊല്ലേണമോ
നീറുമുയിർനെട്ടവീർപ്പിലുലഞ്ഞുപോയ്.

96 "മാനിനി തന്നണി മേനി മറക്കുവാ-
നാവതല്ലാഞ്ഞോ? നിശാചരമായയോ?
കാനനമെങ്ങുമേ കണ്ണിനാൽക്കാണുന്നു
ജാനകിതന്മനോമോഹനാകാരമേ!

97 കാറൊളിക്കുന്തലാളെന്നരികത്തിങ്ങു
ചേരവേ ഞാനോ തലോടാൻ മുതിരവേ
മാറിയവളങ്ങു പോയിതോ? തന്നണി
മദ്ധ്യം കണക്കവളില്ലാതെയായിതോ?

98 പുണ്ഡരീകനവപുഷ്പമധുരസം
പൂണ്ട തൊണ്ടിപ്പഴംപോലെ ചേലാണ്ടതാം
ചുണ്ടിന്നമൃതവുമുണ്ടേൻ രമണിയെ-
ക്കണ്ടീലടുത്തെങ്ങുമെന്തൊരു മായമോ?
കണ്ടീട്ടമോ ഞാൻ കിനാവീവിധം കണ്ണു
രണ്ടും മിഴിച്ചങ്ങിരിക്കുന്ന വേളയിൽ? 434

തുയില്‌വില നെൻപതു ചൊല്ലറ് പാലതോ
ഉയിര്‌നെടി തുയിര്‌പ്പിടൈ യൂച ലാട്ടവാൻ

96 മാനവൺ മെയ്യിറൈ മറക്ക ലാമൈയിൻ
ആനതോ വൻറെനി നരക്കർ മായമോ
കാനക മുഴുവതുങ് കണ്ണി നോക്കുങ്കാല്
ചാനകി യുരുവെന തോൻറു ന്തൻമൈയേ.

97 കരുങ്കുഴറ് ചേയരി കണ്ണി കറ്പിനോര്‌ക്ക
അരുങ്കല മരുങ്കുവ ന്തിരുപ്പ വാചൈയാല്
ഒരുങ്കുററതഴുവുവാ ന്റു കാൺകിലേൻ
മരുങ്കുല് പോ ലാനതോ വടിവു മെല്ലവേ.

98 പുണ്ടരി കപ്പുതു മലരീ റേറൻപൊതി
തൊണ്ടൈയ ഞ്ചേയൊളി ത്തുവര്‌ത്ത വായമുതു
ഉണ്ടെനെ നീണ്ടവ ളുഴൈയ ളല്ലളാല്
കണ്ടുയി ലിൻറിയുങ് കനവു ണ്ടാകുമോ

99 മണ്ണിനും വാനിനും മററുള്ള മൂന്നിനും
എണ്ണത്തിനും പെരുതാമിടരേൽക്കയാൽ
വണ്ണനാതീതമഴകാണ്ട സീത തൻ
കണ്ണിനേക്കാൾ നീണ്ടതാണീ നിശീഥിനി.

100 നീരം നിറഞ്ഞിളകുന്ന മീനം പെട്ടും
നീരാഴി പെററതാം ചന്ദ്രകല്പാനലൻ
ക്രൂരമൂഷ്ണാംശു ചൊരികയാൽ വാനിടം
താരങ്ങളാലേ കുമിളച്ചുപോയിതോ?''

101 ഇങ്ങിനെയോരോന്നു ചൊല്ലി വശംകെട്ടു
മങ്ങും മതിയാർന്നു മന്നവമന്നവൻ
അങ്ങതു കണ്ടഴലാന്നപോൽ ചെങ്കതിർ
തങ്ങും ദിനേശനുദിച്ചു പൊന്തീടിനാൻ. 446

---

99 മണ്ണിനും വാനിനു മററൈ മൂൻറിനും
എണ്ണിനും പെരിയതോ രിടര് വന്തെയ്തിനാല്
തണ്ണറുങ് കരുങ്കുഴറ് ചനകൻ മാമകൾ
കണ്ണിനു നെടിയതോ കൊടിയ കങ്കുലേ.

100 അപ്പുടൈ യലങ്കുമീ നമരു മാര്കലി
ഉപ്പുടൈയിന്റു വെൻറുതിത്ത വൂഴിത്തീ
വെപ്പുടൈ വിരികതിര് വിരിപ്പ മെയ്യലാം
കൊപ്പുളം പൊടിത്തതോ കൊതിക്കും വാനമേ.

101 ഇന്നന വിന്നന പന്നി യീടഴി
മന്നവര് മന്വൻ മതിമ യങ്കിനാൻ
അന്നതു കണ്ടന നല്കി നാനെന്ന
ത്തുന്നിയ ചെങ്കതിര്ച്ചെല്വൻ തോൻറിനാൻ.

അയോമുകിപ്പടലം മുററിററു.

കബന്ധവധം

1 അ ക്ഷമയാണക്ഷമ-
യെന്നോതും വിധമത്ര-
സ്സുക്ഷയക്ഷമാപാത്ര-
മാകുമാക്ഷ്മാപുത്രിയെ
ലക്ഷ്മണസമേതനായ്
പക്ഷ്മളനേത്രൻ തേടീ
പക്ഷികൾ 'കലകല'-
ക്കരയും വിഭാതത്തിൽ.

2 അയ്യഞ്ചിന്നിരട്ടിയാം
യോജന വനം പൂകി-
യെയ്യുന്ന ശരംകൈയ്യി-
ലാണ്ടിട്ടും സഹോദരർ
കൈയ്യുകൾ നീട്ടിക്കിട്ടു-
മെവ്വുയിർകൊണ്ടും വയ-
റയ്യുമില്ലാതേ നിറ
സ്സുന്നതാം രക്ഷസ്സേകൻ
ധൈര്യവാൻ കബന്ധാഖ്യൻ
വാണിട്ടും വനമെത്തീ;
സൂര്യനോ വാനവന-
മദ്ധ്യത്തിലെത്തും നേരം.

കവന്തപ്പടലം

1 നീലംപൊരൈ യിലതെന നിമിര്ന്ത കറ്പിനാൾ
നലംപൊരൈ ക്കുര്തരു മയിലൈ നാടിയേ
അലംപുറു പറവൈയു മഴവ വാമെന
പുലംപുറു വിടിയലിറ് കടിതു പോയിനാര്

2 ഐഎയെ ന്തുട്ടത യോചനൈയി നിരട്ടി യടവി പുടൈപട്ടത
വൈയ ന്തിരിന്താര് കതിരവനം വാനി നാപ്പൺ വന്തുററാൻ
എയ്യു ഞ്ചിലൈക്കൈ യിരുവരുഞ്ചെ ൻറിരുന്തേ നീട്ടിയെവ്വുയിരും
കൈയിൻ വളൈത്തു വയിററടക്കുങ്ങ് കവന്തൻ വനത്തിൻ കണ്ണുററാർ.

3 ദന്തീന്ദ്രയൂഥം മുത-
ലെറുമ്പിൻക്കൂട്ടം വരെ-
യന്തമററുള്ള ജീവ-
ജാലങ്ങൾ നശിപ്പതും
അന്തരാ ഭീതിയാൻ
ഞെട്ടിക്കൊണ്ടോരോന്നുമേ
ബന്ധകത്തിങ്കൽപ്പെട്ട
ദുസ്സഹം ദുഃഖിപ്പതും

4 മുറപോൽ നാട്ടാർനന്മ
നോക്കാതെ രാജധർമ്മം
മുറപോൽ കാത്തീടാത്ത
നാട്ടിലെക്കൂട്ടം പോലെ
വിറച്ചും പേടിച്ചെങ്ങും
ചിതറിപ്പാഞ്ഞും പിന്നെ-
ക്കുറച്ചു കൂട്ടം ചേർന്നും
മൂർച്ഛിച്ചു വീഴുന്നതും

5 മലകൾ മറിഞ്ഞാഞ്ഞു
വന്നിട്ടും കാഴ്ച, പെരും
മരങ്ങൾ വേരററങ്ങും
വീഴ്വതും കാട്ടാറുകൾ

3 എറുപ്പിനങ്ക് കടൈയുറ യാനൈ യേമുതല്
ഉറുപ്പുടൈ യുയിരെലാം മുലൈന്തു ചായ്ന്തന
വെറിപ്പുറു നോക്കിന വെരുവു കിൻറന
പറിപ്പരു വലൈയിടൈ പ്പട്ട പാൻമൈയ.

4 മരപ്പുളി നിറുത്തിലൻ പുരക്ക മാൺപിലൻ
ഉരനില നൊരുവനാ ട്ടുയിർകൾ പോല്വന
വെരുവുവ ചിന്തുവ കവിവ വിമ്മലോടു
ഇരിവന മയങ്കുവ വിയല്പു നോക്കിനാർ

5 മാല്വരൈ യുരുണ്ടന വരുവാ മാമരം
കാല്പറി ന്തിടുവന കാന യാറുകൾ

മാനത്തെ മറയ്ക്കും മാ-
റുയർന്നു പൊന്തുന്നതും
മാരിക്കാർ പതിപ്പതും
മാനവർ കണ്ടീടിനാർ.

6 കല്പാന്തവാതൃയേററു
ദിക്കുകൾ നാലും മൂടി-
ക്കർക്കശധ്വനിയോട്ട
നാൽക്കടൽ പെരുകുംപോൽ
ദിക്കരികരം പോലെ
വളഞ്ഞു ചുററുന്നതാം
മുഷ്കരകരദ്വയ-
ത്തിന്നുള്ളിലവർ പെട്ടാർ.

7 നേമിവാളത്തിൻ മല
വന്നങ്ങു ഞെരുക്കുംപോൽ
കേമനാം കബന്ധൻെറ
കൈമതിൽക്കകം പൂകെ
തേന്മൊഴി നിമിത്തമാ-
യരക്കൻസേന വന്നു
മേന്മേലേ ചുററീ നമ്മെ-
യെന്നവരാഹ്ലാദിച്ചാർ.

മേലുള തിരൈചെയൊട്ട വെളികരപ്പന
ചൂൻ മുതിര് മേകങ്ങ്കൾ ചുരുണ്ടു വീഴ്വന.

6 നാററിരൈചെ പ്പരവൈയ്യു മിറുതി നാളുറ
കാററിരൈചെ ത്തെഴവെഴു ന്തുലകൈ ക്കാല്പരന്തു
ഏററിരൈചെ ത്തുരന്തുവ ന്തിട്ടങ്ങ്ക കിൻറന
പോററിരൈചെ ചുററിയ കര്ത്തു പ്പൃക്കളാര്

7 തേമൊഴി തിറത്തി നാലരക്കൻ ചേരൈനെവന്തു
ഏഴുറ വരൈരെ ന്തരതെൻറു വരൈകെ യെയ്തിനാര്
നേമിമാല് വരൈവര നെരുക്ക കിൻറതേ
ആമെന ലായരൈകെ മ്മതിട്ക ളായിനാര്

8 ലക്ഷ്മണൻതന്നോടേവം
ചൊല്ലിനാൻ രാമചന്ദ്രൻ
"രാക്ഷസകുലേശ്വര-
സങ്കേതമിതാം വത്സ!
ഇക്ഷണം തീർന്നു നമ്മൾ-
ക്കേററതാം ദുഃഖം, ശീഘ്രം
രക്ഷിക്കാം ലക്ഷ്മീതുല്യ—
യാകുമെൻ ദേവിതന്നെ."

9 "ശംഖൊലി മുരശൊലി-
യെന്നിവ കേട്ടീടാം നി-
ശ്ശങ്കമേയിതു രക്ഷോ
സൈന്യമെന്നാകിലിപ്പോൾ
അങ്ങിനെയൊന്നുമില്ല
ചൊല്ലിടാം മറെറാന്നാവാ"-
മിങ്ങിനെ ചൊല്ലീ സുമി-
ത്രാത്മജൻ ചിന്താകുലൻ.

10 "അമൃതമുണ്ടാക്കുവാൻ
ദേവന്മാരെടുത്തുള്ളോ-
രരവമാവാമല്ലെ
ന്നാകിലോ മറെറാന്നാവാം

8 ഇളവലൈ നോക്കിന നീരാമ നേയൈയൈ
ഉളൈവുചെ യിരാവണ നുറൈയു മൂരുമിവ്
വളവൈയ താകുത ലറിതി യൈയനം
കിളര് പെരു ന്തുയരുമുങ്ങ് കീണ്ട താമെൻറാൻ.

9 മുററിയ വരക്കർ തമുഴങ്ങ്കു താനൈയേല്
എററിയ മുരചൊലി യേങ്ങ് ക ഞ്ചങ്ങ്കിചൈ
പെററില താകലിറ് പിറിതൊൻ റാമെന
ച്ചൊററന നിളൈയവൻ റൊഴുതു മുന്നിനാൻ.

10 തെള്ളിയ വമുതെഴ ത്തേവര് വാങ്ങ്കിയ
വെള്ളെയി ററരവന്താൻ വേറൊരു് നാകന്താൻ

അഹഹോ! വാലു ചുററി-
    ത്തലയിൽ ചേർത്തിട്ടിപ്പോ-
ളകമേ വെട്ട, നമ്മ-
    ളായ്യ്! മറെറാന്നല്ലല്ലോ."

11 എന്നേവമവരജൻ
    ചൊല്ലിയതെല്ലാം ശരി-
യെന്നോർത്തു രാമചന്ദ്രൻ
    പിന്നെയും നടന്നല്ലോ
ഉന്നമ്രഗിരിതുല്യം
    നിന്നതാം കബന്ധൻെറ
മുന്നിലായെത്തീ രണ്ടു
    യോജന ദൂരം പോകെ.

12 ആദിത്യബിംബം രണ്ടു
    മേരുവിൽ പതിച്ചപോൽ
ദ്യോതിക്കും ഭയാനക-
    നേത്രങ്ങൾ കലർന്നുള്ളോൻ
ആഴിപോലുദരത്തിൽ
    വക്ത്രവും, ഈരണ്ടോളം
യോജനയകന്നുള്ള
    ദന്തവുമിയന്നുള്ളോൻ.

തള്ളരു വാലൊട്ട തലൈയി നാല്വളൈത്തു
ഉള്ളറ ക്കവര്വതേ യൊക്ക മുഴിയായ്

11 എൻറിവൈ വിളംപിയ വിളവല് വാചകം
നൻറെന നിനൈന്ത നടൈന്ത നായകൻ
ഒററിര ണ്ടിയോചനൈ യുഠംപു ക്കോണ്കറാൻ
നിൻറെന വിരുന്തവ ക്കവന്ത നേർചെൻറാര്

12 വെയിററ്ചുട രിരണ്ടിനൈ മേരു മാല്വരൈ
കയിററിയ വാമെന ക്കൊതിക്കുങ് കണ്ണിനാൻ
എയിററിന ക്കിടൈയിരു കാത മീണ്ടിയ
വയിററിടൈ വായെന മകര വേലൈയാൻ.

13 പണ്ടു ദേവാസുരന്മാ-
 രൊന്നിച്ചു പാലാഴിയിൽ
കൊണ്ട മന്ദരഗിരി
 മത്താക്കി കയറിന്നായ്
കുണ്ഡലീശ്വരൻതന്നെ,-
 ച്ചുററിനാ, രിവനുടെ
നീണ്ടതാം കരം രണ്ടു:-
 മബ്ഭുജംഗം താനല്ലീ!

14 കമ്മാളനാളും തോലിൻ
 തുരുത്തിക്കുററം പോലെ
തുമ്മിടും കനൽപ്പുക
 ചൊരിയും മൂക്കുള്ളവൻ
എണ്ണമടങ്ങാത്ത
 കടലെ നക്കമൗവ്വൻ
തന്മഹാജ്വാലാമാത്ര
 പോലെഴും ജിഹ്വയുള്ളോൻ

15 സർപ്പേന്ദ്രനാകും രാഹു
 ചീറി വന്നടുക്കുമ്പോ-
ളുൾക്കുലം ഭീതിയോടെ
 നിർത്ധരഗിരിയാളും

13 ഈണ്ടിയ പുലവരോ ടവുണ രിന്റുവൈ
ത്തീണ്ടിയ നെടുവരൈ ത്തെയ്‌വ മത്തിനൈ
പൂണ്ടുയര്‌ വടമിരു പുടൈയും വാങ്ങ്‌കലിൻ
നീണ്ടന ക്കിടന്തന നിമിര്‌ന്ത കൈയിനാൻ.

14 തൊഴ്‌ക്കൈക്കനറ്‌ കരുമകൻ റുരുത്തി ത്തുംപൊന
പ്പൊക്കൈക്കൊടി കനലൊട്ടു പൊടിക്കു മൂക്കിനാൻ
വൈകെത്തകൈ നെടുങ്‌കടറ്‌ പരുകാ പാവകൻ
ചികൈക്കൊഴുന്തന വെതിര്‌ തെരിയു നാവിനാൻ.

15 പുരണ്ടപാം പികൈടവര വെരുവി പ്പുക്കറൈ
അരണ്ടനൈ നാടിയോ രുവി മാല്‌വരൈ

ഗഹ്വരത്തിങ്കലോടി-
യഭയം പൂകും ചന്ദ്ര-
വിഗ്രഹം പിളർന്നപോ-
ലുഗ്രമാം ദംഷ്ട്രയാർന്നോൻ

16 പൃത്ഥ്വിയും ജലമഗ്നി
തൊട്ടതാം ഭൂതങ്ങളാൽ-
ത്തീർത്തതല്ലിവനുട-
ലെന്നതോ നിസ്സന്ദേഹം
എത്രയും സമുൽക്കൃഷ്ട
വേദങ്ങൾ വിധിച്ചുള്ള
ഗർഹ്യമാം പഞ്ചമഹാ
പാതകം നിർമ്മിച്ചതാം.

17 ചന്ദ്രാർക്കകബളനം
ചെയ്തിട്ടും രാഹുകേതു
സന്തതം കുടികൊള്ളും
ബിലമാം കാതുള്ളവൻ
അന്തമില്ലാത്ത കൊട്ടും
പാതകം ചെയ്‌വോർ പൂകും
വെന്തിടും നരകത്തെ-
ത്താഴ്ത്തിടും വയറുള്ളോൻ.

മുരണ്ടാകു മുഴൈന്തഴൈ മുഴ്കവെ ണ്ടിങ്കളൈ
ഇരണ്ടുകൂ റിട്ടെന വിലങ്കെ യിററിനാൻ.

16 ഓതനീര് മണ്ണീവൈ മുതല വോതിയ
പൂതമോ രൈന്തിനിറ് പൊരുന്തി ററൻറിയേ
വേതനൂല് വരൻമുറൈ വിതിക്ക മൈംപെരും
പാതക ത്തിരണ്ടുയിര് പടൈത്ത പൺപിനാൻ

17 വെയ്യവെങ് കതിര്കളൈ വിഴങ്കും വെവ്വരാ
ച്ചെയ്തൊഴി ലിലൈത്തുയില് ചെവിയിൻ റൊളൈയാൻ
പൊയ്കിളര് വൻമൈയിറ് പുരിയും പുൻമൈയോര്
വൈകുറു നരകൈയു നകുംവ യിററിനാൻ

18 ചൂഴവും നില്ക്കും പ്രാണി-
ജാലത്തെ വാരിവാരി-
യൂഴമേ തെററാതെന്നും
കൊന്നിടും കൈയ്യാളുന്നോൻ
ഊനമില്ലാതെ ജന്തു-
വ്രാതങ്ങൾ ഞെരുങ്ങിപ്പോയ്
പ്പൂകിടും പടവൊത്ത
വയറിൻ മട്ടോക്കുമ്പോൾ
ഉഗ്രനാം യമധർമ്മ-
നാളിടും നഗരത്തിൻ
മുഖ്യമാം വാതായന-
മായതെന്നാർക്കും തോന്നും.

19 അലയ്ക്കുമലകടൽ
പോലവേയലറുന്നോൻ
തുലയ്ക്കും ഹാലാഹലം
പോലത്ര കറുത്തവൻ
ഹരിക്കുള്ളൊരു ചക്രം
കഴുത്തിലേററു തല-
യറുത്ത കാലനേമീ
കബന്ധംപോലുള്ളവൻ.

20 ഊക്കൊട്ട സദാഗതി
താക്കിത്തൻ കൊട്ടുമുടി
നീക്കിയ നേരം കണ്ട
മേരുപോലൊരുത്തനെ 82

18 മുററിയ വുയിരെലാ മുരുങ്ക വാരിത്താൻ
പററിയ കരത്തിനൻ പണൈത്ത പണ്ണൈയില്
തുററിയ പുകുതരു ന്തോററ ത്താനമൻ
കൊററവായ് തറ്ചെയല് കുറിത്ത വായിനാൻ.

19 ഓലമാര് കടലെന മുഴങ്കു മോതൈയാൻ
ആലമേ യെന വിരുണ്ടെഴൻറ വാക്കൈയാൻ
നീലമാ നേമിയി ററലൈയെ നീക്കിയ
കാലനേ മിയിറ്പെരുങ് കവന്തക്കാട് ചിയാൻ

20 താക്കിയ തണപ്പില് കാലെറിയ ത്തന്നുടെ
മേക്കുയര് കൊട്ടുമുടി യിഴന്ത മേരുനേര്

വാക്കിനാൽ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട.
മക്കമാരന്മാർ കണ്ടാർ
നേർക്കുനേരായിത്തന്നെ,
കബന്ധരക്ഷസ്സിനെ.

21 കടലാൽച്ചൂഴം ചക്ര-
വാളത്തെച്ചുററും ഭൂമി
കടക്കം വലുതായ
വക്ത്രത്തെപ്പാർത്തോതിനാർ
"കടക്കാൻ ദേവന്മാർക്ക-
മരുതീക്കാണുന്നതോ
കർബുരകുലേശ്വര-
ഗോപുരവാതായനം!"

22 സൗമിത്രിയപ്പോളുററു
നോക്കിയൊന്നുരസ്ഥയായ്,
"സംശയിക്കേണ്ടാ, നമ്മ-
ളെന്തിനി ച്ചെയ്യുമോ?
സർവ്വവും കൈകൾ വള-
ച്ചിങ്ങനെ ജന്തുക്കളെ-
സ്സംഹരിച്ചാഹരിക്കും
ഭൂതത്താനിവൻ നൂനം. 92

ആക്കൈയി നിരുന്തവൻ റന്നൈ യവ്വഴി
നോക്കിന രിരുവരു നുണങ്ങ്കു കേൾവിയാര്

21 നീര്പുക നെട്ടുങ്ങ്കട ലടങ്ങ്കു നേമിച്ചൂഴ്
പാര്പുക നെട്ടുംപകു വായൈയെ പ്പാര്ത്തനര്
ചൂര് പുക ലരിയതോ രരക്കര് തൊൻമതില്
ഉയര്പുരു വായിലോ വിളുമെവ ൻറുന്നിനാര്

22 അവ്വഴി യീളൈയവ നമര്ന്തു നോക്കിയേ
വെവ്വിയ തൊരുപെരും പൂതം വില്വലായ്
വവ്വിയ തൻകൈയിൻ വളൈത്തു വായ്പ്പെയ്യും
ചെയ്വതെ നിണെന ച്ചെമ്മല് ചൊല്ലുവാൻ

23 ഭൂതലോദ്ധാരക ശ്രീവരാഹോപമ!
ഭൂതലോകാഹാരതൽപരനാമിവൻ
ഭൂതലാതീതസംഭൂതശരീരിയാം
ഭൂതമാമായതബാഹ്വദ്വയാന്വിതൻ!''

24 ''വത്സ! പിരിഞ്ഞുപോയ്സീത, പിതൃസമ-
വത്സലനാകും ജടായുസ്സുമങ്ങനെ
കുത്സിതവൃത്തി ഞാനേവമപവാദ-
മാത്സര്യപാത്ര, മിവന്നിരയായിടാം.
മത്സരം വേണ്ടയേ, നീ പോകണം ദ്രുതം
മൽസഖേ, യസ്മന്നഗരത്തിലേയ്ക്കിനി.

25 പെററവർക്കെല്ലാമിടരേകിനേൻ, പര-
മുററതായുള്ള നിനക്കതിക്ലേശവും
മററുള്ളവർക്കുമേ സങ്കടമുണ്ടാക്കി-
യററമില്ലാതപവാദമേറേററിനി
ചെററുമുയിരോടിരിക്കുവാനാശയി-
ല്ലററു പോകേണം പഴിയേററതങ്ങിനെ.

26 ഇല്ല ഞാൻ പോകില്ല മൈഥിലിതന്നട്ട-
ത്തില്ല വാഴ്‌വേകിയോൻ തന്നൊടിന്നെങ്ങനെ 108

23 പാരിട മേയിതു പരവൈ ചുററും
പാരിട മരിതെന പ്പരന്ത മെയ്യതു
പാരിടം വലംവരപ്പരന്ത കൈയതു
പാരിട ന്തെടുത്തമാ വനൈയ പാഴിയായ്

24 തോകൈയും പിരിന്തന ളെന്തൈ തുഞ്ചിനാൻ
വേകവെം പഴിചുമ ന്തുഴല വേണ്ടലേൻ
ആകലിൻ യാനിനിയിതൻക്കാമിടം
ഏകുതി യീണ്ടുനിൻ റിളവ ലേയെൻറാൻ

25 ഈൻറവ രിടര്പട വെംപിതുൻപുറ
ച്ചാൻറവര് തുയരുറ പ്പഴിക്ക ച്ചാർവുമായ്
തോൻറലി നെന്നുയിര് തുറന്ത പോതലാല്
ഊൻറിയ പെരുംപഴി തുടൈക്ക വൊണ്ണുമോ

26 ഇല്ലിയല് പുടൈയ നീരളിത്ത വിൻചൊലാം
വല്ലിയ വ്വുരക്കര്യം മനൈയു ളാളെന

അല്ലണി ക്കുന്തലാൾ വാഴ്വതരക്കന്റെറം-
യില്ലത്തിലെന്നു ഞാൻ വില്ലാളി ചൊല്ലണോ?

27 പൂമാല പൂണാരമായണിഞ്ഞുള്ളൊരു
ഭൂമീസുതയെ രക്ഷിക്കാനശക്തരായ്
ഭൂവിലേവമനുജാതസംരക്ഷ്യനായ്
മേവുന്നതിലേറെ നല്ലൂ മരണമേ."

28 എൻദേവനേവം ചൊൽകെ-
യോതിനാൻ കുമാരനും
"എങ്ങിനെ തിരിച്ചിവൻ
പോയിട്ടും നഗരത്തിൽ
എന്തു വന്നാലുമിവ—
നാവണമാപത്താദ്യ-
മെന്നതു മറന്നിവ
നയിരോടണഞ്ഞെത്തണം!

29 ദുഃഖത്തെ ജയിപ്പവ-
രല്ലയോ വീരന്മാരായ്
ചൊൽക്കൊള്ളു; മറ്റു തെല്ലു
മോർക്കാതെയിന്നീവിധം

ചൊല്ലീനൻ മലൈയെന ച്ചുമന്ത തുണിയൻ
വില്ലിനെൻ ചെല്വെനോ മിതിലൈ വേന്തൻപാല"

27 തലൈയവിഴ് കോലൈ യൈത്താങ്ക ലാററലൻ
ഇലൈപ്പുരി നൂലിത്തൻമേ ലിവര്ന്ത കാതലൻ
ഉളനെന വുരൈത്തലി നംപ രാനെന
വിളൈതനൻ റാതലിൻ വിളിത നൻറെൻറാൻ.

28 ആണ്ടാ നീന്നന പന്നിട വൈയറ് കിളവീരൻ
ഈണ്ടിയാ നുടൻപി ന്നേകിയ പിന്നി വ്വിടരംവന്തു
മൂണ്ടാൻ മുന്നേ യാരുയി രോട്ടു മുടിയാതേ
മീണ്ടേ പോതറ് കാമെനി നൻറെൻ വിനൈയെൻറാൻ.

29 എൻറാ നെന്നാ പ്പിന്നു മിചൈപ്പാനിടര്തന്നൈ
വെൻറാ രൻറോ വീരര്കളാവാർ മേലായ

മേൽക്കൊണ്ട പിതൃമാതൃ
സന്നിധാനത്തിൽ സ്വയം
മാഴ്കുവാൻ മുതിരുന്നോ-
ക്കെങ്ങിനെ പുകളാളും?

30 "മാനേലും മിഴിയാളാം
മാനിനിയോടെന്നേട്ടൻ
കാനനം തന്നിൽ വാഴ്കെ-
ക്കണ്ണിമ കൂട്ടാതിവൻ
താനേ താൻ കാത്തേ; നേവം
നേടിയ പുകഴെങ്ങോ?
ഞാനേ താൻ പുരത്തിങ്കൽ
ചെന്നിട്ടും ചെയ്തിയെങ്ങോ?

31 എന്നമ്മ ചൊന്നാൾ 'നിൻെറ-
യേട്ടനെന്തോതുമതേ
നന്ദിതം കരണീയം
നിനക്കെ,ന്നതിനാലേ
ഇന്നവനെന്തെങ്കിലു-
മിടരേറെറന്നാൽ നീയേ
നിന്നതു പൊറുക്കേണം,
മാപത്തു വന്നീടിലോ
നിർണ്ണയം നീയേ മുന്നം
ജീവനെ വെടിയണം'-
മെന്നതു പാലിക്കേണ്ട-
തെന്നുടെ കടമയാം. 132

തൻറായ് തന്തൈ തമ്മു നെനന്തൻ മൈയര് മുന്നേ
പൊൻറാ നിൻറാ നീങ്ക്കുവ തൻറോ പുകഴമ്മാ

30 മാനേ യന്നാ ടന്നൊട്ടു തമ്മുൻ വരൈയാരങ്ങ്
കാനേ വൈക ക്കണ്ടുയില് കൊള്ളാ തയല്കാത്തറ്കു
ആനാ നെന്നേ യെൻറവര് മുന്നേ യവരിൻറി
ത്താനേ വന്താ നെൻറലിൻ വേറോര് തവറുണ്ടോ

31 എൻറാ യുൻമു ന്നേവിയ യാവു മിചൈയിന്നല്
പിൻറാ തെയ്തി പ്പേരിചൈ യാളറ്കഴിവുണ്ടല്
പൊൻറാ മുന്നം പൊൻറുതി യെൻറാ ളുരൈപൊയ്യാ
നിൻറാ ലൻറോ നിറ്പതു വായ്മൈ നിലൈയമ്മാ.

32 “അമ്മയും ഞാനും നൃന
മങ്ങൾക്കുമായമ്മൾക്കും
എമ്മട്ടും നന്മക്കായി
നില്ക്കുകയെന്നീ സ്വയം
എന്നുടെ ജീവൻ കാത്തു
ഞാനങ്ങു നഗരത്തിൽ
ചെന്നിടാമെന്നോ! ഹന്ത
മറെറന്താം മഹാപാപം!

33 അഖിലലോകവസ്തു
നിചയം നശിക്കുമ്പോ-
ളമരലോകമാകെ-
യഴിയും കല്പാന്തത്തിൽ
അവിനാശത്വമേന്തു-
മയിഭോ! ഭവാൻ തന്നെ-
യതിനീചത്വമാണ്ട
ഭൂതമോ കൊന്നീടുന്നു?

34 ഇക്കഥ കേട്ടീടുന്നോ-
രെങ്ങനെ നമ്പും? കണ്ടോ-
ക്കിഷ്ടമാവില്ല ചൊല്ലാം:
ദേവിയെ രക്ഷിക്കുവാൻ 14

32 എറ്പെ ററാളും യാനു മെനൈത്തോര് വകൈയാലു
നിറ്പെററാട്ക നിറ്ക നിനൈപ്പു പ്പിഴൈയാമല്
നറ്പൊ ററോളുയ് നല്ലവര് പേണ നനി നിറ്കം
ചൊറ്പെ ററാൻമ ററാരുയിര് പേണി ത്തുറവേമാല്

33 ഓത്തുങ് കാല പ്പല്പൊരുൺ മുററു ററൊരുവാത
വേത ഞ്ചൊല്ല ന്തേവരും വീയുങ് കടൈവീയായ്
മാതങ്കത്തി ൻറുയ് ന്തി വ്വനത്തി ൻറലൈ വാഴും
പൂതങ്കൊല്ല പ്പൊൻറുതി പോലും പൊരുളുണ്ടോ

34 കേട്ടാര്കൊള്ളാര് കണ്ടവര് പേണാര് കിളര്പോരില്
തോട്ടാര് കോകൈ ച്ചോര്കുഴ റൈന്ന ത്തുവളാമല്

ദുഷ്ടരോടെതിർത്തന്ന
പുകഴം നേടാതെക-
ണ്ടിത്തവ്വിലുയിർ വാട്ടാ-
നെത്രയോ പരിഹാസ്യം!

35 എന്തിവൻ? വിഷജ്വാല
വമിക്കും ഭൂതം! നമു-
ക്കെന്തിവ, നോത്താലെത്ര
നിസ്സാരനാകും ജന്തു!
ഏന്തിയ കരവാളാ-
ലിവനെത്തുലക്കുവാ-
നെന്തിനു മടിക്കണ-
മിപ്പൊഴേ കാണാമല്ലോ.
എന്തുമേ വാരും കൈയ്യു-
മെന്തുമേ തിന്നും വായും
ചിന്തിടുമീയെൻ കൈക-
ളേന്തിടും വാളാലിപ്പോൾ."

36 തനിക്കു മുന്നേ ചെന്ന
തമ്പിയെത്തടുത്തപ്പോൾ
തന്നെയും തടുത്തങ്ങു
മുന്നേറീ കുമാരനും
തടുക്കാൻ മററാരുണ്ടു
രാമനെ? യിതുകണ്ടു
തരിച്ചു നിന്നു മേലെ
വിണ്ണവർ വിഷണ്ണരായ്. 154

മീട്ടാ നെന്നും ഉപരിച്ചെ കൊള്ളാൻ ചെരുവെല്ല
മാട്ടാൻ മാണ്ടാ നെൻറപിൻ മേലും വച്ചെയ്യുണ്ടോ

35 തണിക്ക ന്തമ്മെ താൻറെനി നൻറി ത്തകൈവാളാറ്
കണിക്ക ന്തമ്മെ ത്തല്ല വിടത്തിറ് കനല് പൂതം
പിണിക്കണ്ട് കൈയും പെയ്പില വായും പിഴെയാമല
തുണിക്കും വണ്ണങ്ങ് കാണയി ത്തുൻപ ന്തുറ വെൻറാൻ

36 എന്നാ മുന്നേ ചെല്ലു വിളങ്ങ്കോ വിറൈയോറ്ക്ക
മുന്നേ ചെല്ല മുന്നവ നന്നാ നു മുന്ത
ത്തന്നേ രില്ലാ ത്തംപി തടുപ്പാൻ പിററില്ലെ
അന്നോ കണ്ട വുംപരും വെയ്തു ററഴുതാരാല്

37 ഇരുവരേവം ചെന്നാർ
മുഖത്തു വിളങ്ങീട്ട-
മിരുനേത്രങ്ങൾ പോലെ
വീരരാം സഹോദരർ
അവരോടടുക്കവേ
ചോദിച്ചാൻ കബന്ധനു-
''മഹഹോ! നിങ്ങളാരോ?
ദ്ദുർവ്വിധിയയച്ചുള്ളോർ?''
അധികരുഷാ രാമ-
ലക്ഷ്മണരരക്കനെ-
യിമയാക്കൺകളോട്ടും
നോക്കിനാൻ പൊട്ടുന്നനെ.

38 കൂസാതെയിവരെന്നെ-
ത്തുറിച്ചുനോക്കുന്നഹോ!
ലേശവും ബഹുമാന
മില്ലിവ''ക്കെന്നാനവൻ
വാശിയാൽ വന്ന രോഷം
രോമകൂപങ്ങൾതോറു-
മാശുശുക്ഷിണിജ്വാലാ-
രൂപത്തിൽ വമിക്കവേ
''ആശു ഞാൻ വിഴുങ്ങുവേ-
നിവരെ''യെന്നോതവേ
ആകാശോന്നതം ഭുജം
ഛേദിച്ചു വാളാലവർ. 166

37 ഇനൈയ രാകിയ വിരുവരു മുകത്തിരു കൺപോല്
കനൈയും വാര്കഴല് വീരര് ചെൻറ ണുകലുങ്ങ് കവന്തൻ
വിനൈയി നെയ്തിയ വീരര്നീര് യാവര്കൊലെന്ന
നിനൈയു നെഞ്ചിന രിമൈത്തില രുരുത്തനര് നിൻറാര്.

38 അഴിന്തു ളാരല രികഴ്ന്തനര് രെന്നൈയെ ൻറഴൻറാൻ
പൊഴിന്ത കോപത്തൻ പൃത്തുപ്പൊറി മയിര്പ്പുറം പൊടിപ്പ
വിഴുങ്ക് വേനെന വോങ്ങ്കലും വിണ്ണുറ വീരര്
എഴുന്ത തോൾകളൈ വാൾകളാ ലരിന്തന രിട്ടാര്.

39 കൈയ്യററു രണ്ടും രണ്ടു
പാട്ടമേ കുരുതിയാർ
മെയ്യിങ്കൽ മേല്കീഴായി-
ച്ചൊരിഞ്ഞ കബന്ധനും
പെയ്യും നീരാൻ പൊന്തു—
മാറുകൾ മേലും കീഴും
കൈവഴിയോടേ ചേരും
സഹ്യാദ്രിപോലെയായി!

40 നാഥൻെറ തൃക്കൈ തൊട്ട
നേരമേ കബന്ധനും
നാരകപാപം നീങ്ങി
നിന്ദ്യമാം രൂപം വിട്ടാൻ
നീഡത്തെ വിട്ടും പക്ഷി
പോലവേ നിന്നാൻ മുക്തൻ
നീളവേ വാനമാർഗ്ഗ—
ത്തിങ്കലായ് വിളങ്ങിനാൻ.

41 വിണ്ണിങ്കൽനിന്നു നോക്കി-
ച്ചിന്തിച്ചാൻ "വിരിഞ്ചാദി
കണ്ണിനാൽ കണ്ടീടുന്നോ-
നിവ"നെന്നുണരവേ 176

39 കൈകളററു വെങ്കുരുതിയം റൊഴുക്കിയ കവന്തൻ
മെയ്യിൻ മേലൊട്ടു കീഴ്റ പ്പെരുനതി വിരിവു
ഞ്ചൈയ മാനെടുന്താഴ്വരൈ ത്തനിവരൈ യന്നോട്ടു
ഐയ നീങ്കിയ പേരെഴി ലുവമൈയ നാനാൻ.

40 ആള നായകനങ്ങ് കൈയി ററീണ്ടിയ വതനാല്
മൂള ഞ്ചാപത്തിൻ മുററിയ തീവിനൈ മുടിത്താൻ
തോളും വാങ്കിക തോമുടൈ യാക്കൈയൈ ത്തുറവാ
നീള നീങ്കിയ പറവൈയിൻ വിണ്ണുറ നിമിര്ന്താൻ.

41 വിണ്ണി നിൻറവൻ വിരിഞ്ചനേ മുതലിനര് യാര്ക്കും
കണ്ണി നിൻറവ നിവനെന്ന കരുത്തുറ വുണര്ന്താൻ

എണ്ണീനാൻ തൽഗുണങ്ങ-
ളോരോന്നും സ്തുതിയാലേ,
പുണ്യത്താലെവർക്കെന്തു-
നേടുവാൻ കഴിവീല?

കബന്ധസ്തുതി

42 "ഈ ലോകത്തിൽ സകലവുമയി ഭോ
നീ താനല്ലീ തീർത്തു ഭഗവൻ!
നീ താൻ ശാശ്വതധർമ്മത്തിനൊരു
സാക്ഷി; സുരർക്കു പുണ്യഫലം.
മൂർത്തികൾ മൂന്നായ് നിന്നു വിളങ്ങും
മൂലമതും നീ; യെന്നുടെ ശാപം
തീർത്തിതു നീയെൻ കൊടുതാം പാപവു-
മഖിലമൊഴിച്ചെൻ മുന്നിൽ വിളങ്ങീ

43 മൂലവിഹീനൻ നീയേ ചൊല്ലാം
മൂലോകത്തിൻ മുതലായ് നില്പോൻ
കോലം നിന്നുടെയെന്തെന്നാർക്കും
കൊള്ളാവല്ലാതെന്നതു സത്യം
ആലോ നീയരുളാലിന്നിലയോ
ചേലായാലിന്നിലയിലിളയ്ക്കും
ബാലൻ താനോ മൂലാധാര-
പരാപരനാകും പരമാത്മാവോ? 186

എണ്ണി യന്നവൻ കുണങ്ങ്കളൈ വായ്തിറ ന്തിചൈത്താൻ
പുണ്ണിയം പയക്കിൻറുഴി യരിയ തെപ്പൊരുളേ.

42 ഈൻറവനോ വെപ്പൊരുള്ളു മെല്ലൈതീര് നല്ലറത്തിൻ
ചാൻറവനോ തേവര് തവത്തിൻറനിപ്പയനോ
മൂൻറു കവടായ് മുളൈത്തെഴുന്ത മൂലമോ
തോൻറി യിരുവിനൈയേൻ ചാപത്തിടര് തുടൈത്തായ്

43 മൂലമേ യില്ലാ മുതല്വനേ നീ യെടുത്ത
കോലമേ യാര്ക്കു ന്തെരിവരിയ കൊൾകൈത്താല്
ആലമോ വാലി നടൈയോ വടൈക്കിടന്ത
പാലനോ വാതി പ്പരനോ പകരായേ

44 കാണുന്നോക്കും കാണപ്പെട്ടമഖി-
ലക്കും കണ്ണായ് നീയേ നിൽപ്പൂ
പൂണ്ടെന്തു നീയെതിലും പക്ഷേ
പൂണ്ടവനല്ലതിലൊന്നും തന്നെ.
കാണാതുള്ള മഹത്വം കൊണ്ടീ
ലോകം നിന്നിലൊളിപ്പൂ പിന്നെ-
ക്കാണാകും നീയാണോ പെണ്ണോ
മറേറതാനോ മററൊരു വകയോ?

45 നീയാണാദിബ്രഹ്മം പാർത്താ-
ലതിനും മൂലം പരമൻ നീയേ;
നീയാണതിനും മേലേ ചൊല്ലും
നിർണ്ണയമില്ലാതുള്ള തുരീയം;
നീയാം വേദമുരച്ചീടുന്ന
പരംജ്യോതിസ്സെന്നുരചെയ്യാലോ?
നീരസമോടേ നാണിച്ചിട്ടുമോ
നിന്നിൽപരമാം ദേവതയേതും?

46 ദിക്കുകളെട്ടിന്നതിരാം മതിലോ-
ടീരേഴാകും നിലകൾ വകുത്തും
തീർത്തുളവാക്കിയൊരഖിലാണ്ഡത്തിൻ
നിലയത്തിന്നു വിളക്കായ് മിന്നും 196

44 കാൺപാര്ക്കുങ് കാണപ്പട്ട പൊരുട്കുങ് കണ്ണാകി
പ്പൂൺപായ്പോ നിററിയാല് യാതൊൻറും പൂണാതായ്
മാൺപാ ലുലകൈ വയിററൊളിത്തു വാങ്കുതിയാല്
ആൺപാലോ പെൺപാലോ വപ്പാലോ വെപ്പാലോ

45 ആതി പ്പിരമനുനീ യാതി പ്പരമനുനീ
ആതിയുറു പൊരുള ക്കപ്പാല്ലു ണ്ടായിനു നീ
ചോതി ച്ചുടര് പ്പിഴംപു നീയെൻറു ചൊല്ലുകിൻറ
വേതമുറൈ ചെയ്താല് വെള്കാരോ വേറുള്ളാര്.

46 എണ്ടിചൈയു ന്തിൺചുവരാ വേഴേഴ് നിലൈ വകുത്ത
അണ്ട പ്പെരുങ് കോയിറ്കെല്ലാ മഴകുടൈയ

അർക്കനിശാകരനക്ഷത്രാദിക-
ളാകും മണ്ഡലരാജിക്കും മേൽ
നില്ക്കും പരമപദത്തിൽ വിളങ്ങും
പങ്കജകുഡ്മളബീജം നീയേ

47 ഭൂസുരർ ചെയ്യും യാഗത്തിങ്കൽ
പൂതഹവിസ്സു ഭുജിപ്പതു നീയേ
ഭൂതാലംബനി യജമാനതപ-
മിയന്നു ഭുജിപ്പിക്കുന്നതു നീയേ
ഭൂതലവാസികളാരറിയുന്നിവ
രണ്ടും നിങ്കലിരിപ്പൊരു സത്യം
ഭോജനവും നീ ഭോക്താവും നീ
ബോധിപ്പേൻ പരമേഷ്ഠിയുമയി നീ.

48 നില്ക്കും നെട്ടതാം നീരിൽ മുളച്ചൊരു
നീർക്കുമിളകൾപോലണ്ഡാദികളി-
ന്നൊക്കെ വെളിപ്പെട്ടൊട്ടവിലൊളിപ്പൂ
നിന്നിൽത്തന്നെയിതാക്കറിയാവൂ?

49 നിൻകർമ്മങ്ങൾ കണ്ടിട്ടാണോ
നിഗമം നിത്യം നിയമിച്ചു
നിൻ കർമ്മങ്ങൾ നിഗമനിദേശ-
നിയന്ത്രിതമെന്നോ ചൊല്ലേണ്ടു 206

മണ്ടലങ്കൺ മൂൻറിൻ മേലെൻറു മലരാത
പുണ്ടരീക മൊട്ടിൻ പൊകുട്ടേ പുരൈയമ്മാ.

47 മൺപാ ലമരര് വരംപാ തങ്കാണാത
എൺപാ ലുയര്ന്ത വെരിയോങ്ക നല്വേൾവി
ഉൺപായ്നീ യൂട്ടുവായ് നീ യിരണ്ടു മൊക്കിൻറ
പൺപാ ററിവാര് പകരായ് പരമേട്ടി.

48 നിറ്ക നെട്ടനീത്ത നീരിൻ മുളൈത്തെഴുന്ത
മൊക്കുളേ പോല മുളൈത്തെഴുന്ത വണ്ടങ്കൾ
ഒക്ക വുയര്ന്തുതളേ തോൻറി യൊളിക്കിൻറ
പക്ക മറിതര്തെളിതോ പരാപരനേ

49 നിൻചെയ്കൈ കണ്ടു നിനൈന്തനവോ നീൺ മറൈകൾ
ഉൻ ചെയ്കൈയന്ന വൈതാൻ ചൊന്ന വൊഴുക്കിനവോ

എന്തേ മുന്നം ചെയ്തേനടിയൻ
    എന്തൊരു പാപം ചെയ്താലും
നിന്തിരുവടി ഹാ നൽകീടുടനെ
    നിനയ്ക്കാതുള്ളൊരു സൽഫലമതുലം.

50 വഞ്ചകരാക്ഷസജന്മം മാററീ
    മഞ്ജുളദിവ്യശരീരം നൽകീ
സങ്കടവൻകടൽ നടുവിൽ നിന്നും
    ഹന്ത! കരേറീ, യാന്ധ്യമകററീ
നിൻ കരുണാലവമിങ്ങനെയാളാൻ
    എന്തൊരു പുണ്യം ചെയ്തേനടിയൻ
നിന്ദ്യപിശാചശരീരം കൊണ്ടോൻ
    നീചതയാളും നായാമടിയൻ!"

51, 52 ഇങ്ങനെ മാധുര്യധുര്യസങ്കീർത്തനം
മംഗലഹേതുകം പാടീ കബന്ധനും
"ഇന്നിനി ദേവിയിരിക്കുമിടം ചൊല്ലി-
യെങ്കിലോ ദേവഹിതവിരോധം വരാം"
എന്നോർത്തു തായയെക്കണ്ട വത്സൻ കണ-
ക്കുന്നിദ്രനേത്രയായ് നില്ക്കും കബന്ധനെ
ഒന്നററു നോക്കിനാൻ സന്മാർഗ്ഗചാരികൾ-
ക്കെന്നുമേ ദർശനം നൽകുന്ന രാഘവൻ
ആരിവൻ നോക്കു നീ വത്സ! തേജസ്വിയാ-
യാരു നില്ക്കുന്നു? നാം കൊന്നോരരക്കനോ? 222

എൻ ചെയ്തേൻ മുന്ന മറഞ്ചെയ്കൈ യെയ്തിനാര്
പിൻ ചെല്വ തില്ലാ പ്പെരുഞ്ചെല്വ നീ തന്തായ്.

50 മായ പ്പിറവി മയനീക്കി മാചിലാ
ക്കായത്തൈ നല്കിത്തുയരിൻ കരൈയേററി
പ്പേയൊത്തേൻ പേതൈ പ്പിണക്കറുന്ന വെംപെരുമാൻ
നായൊത്തേനെന്ന നലനിഴൈത്തേ നാനെൻറാൻ.

51 എൻറാങ്ക് കിനിമിയംപി യിൻററിയ ക്കുറുവെനേല്
ഒൻറാക്കു തേവരുറുതി ക്കെനവുന്നാ
ത്തൻറായൈ ക്കണ്ണുററ കൻറനെയതൻ മെയനായ്
നിൻറാനൈ ക്കണ്ടാനെറി നിൻറാര് നേര്നിൻറാൻ.

ആരിവൻ വേറൊരു ദിവ്യനോ നോക്കുകെ''
ന്നാരാഞ്ഞു രാഘവൻ സൗമിത്രിതന്നോടായ്
നേരററതാം കായകാന്തിയാന്നോനൊട്ട
നേരിട്ടു ചോദിച്ചിതാരെന്നു ലക്ഷ്മണൻ.

53 ''ഗന്ധമാലാധരന്മാരേ! ധനുവെന്ന
ഗന്ധർവ്വനാം ഞാൻ മുനിശാപമേൽക്കയാൽ
ബന്ധുരഗാത്രം വെടിഞ്ഞതിനീചനാ-
മന്ധരക്ഷോരൂപമാന്നേനതുവിധം.
ചെന്താരൊളിക്കരം തീണ്ടിയ മൂലമേ
സുന്ദരമെൻ പൂർവ്വരൂപവുമാന്നു ഞാൻ.

54 അക്ഷയതൂണീരധാരികൾ നിങ്ങൾക്കു
നിശ്ചയം വേണ്ടാ തുണ വേറെയെങ്കിലും
അ ക്ഷമാനന്ദിനിയെങ്ങെന്നു തേട്ടവാ-
നക്ഷീണയത്നമേ ചെയ്യേനിവൻ ദൃഢം.
അബ്ധി കടക്കുവാൻ നൗകപോൽ സാഹായ്യ-
മററവക്കത്യന്തമാവശ്യമാം തുണ.

55 എന്നോതിടേണമധൃഷ്യമാം പൗരുഷ-
മെങ്കിലും സംഹാരരുദ്രനു ദഹ്യമായ്

52 പാരാ യിളൈയോനേ പട്ടവനോ വേറയോര്
പേരാളൻ റാനോ വൊളിയോങ്ക് പെററിയനായ്
നേരാത കായത്തി നിററകിൻറാ നീയിവനൈ
ആരാ യെന വവനൈ യാർകൊലോ നീയെൻറാൻ.

53 ചന്തപ്പൂ ണലങ്കല് വീര തനുവെന നാമ ത്തനോര്
കന്തര്പ്പൻ ചാപത്താ ലിക്കൈടെപ്പട്ട പിറവി കണ്ടേൻ
വന്തുററ്ര് മലര്ക്കൈ തീണ്ട മുന്നൈ വടിവം പെററേൻ
എന്തൈക്കു മെന്തൈ നീരേ യിചൈപ്പതു കേൺമി നെൻറാൻ.

54 കണൈയുലാ ഞ്ചെലൈയ! നീരൈ കാക്കുന രില്ലൈയേനും
ഇണൈയിലാ ടന്നൈ നാടറ് കേയന ചെയ്തറ് കേറ്കും
പുണൈയിലാ തവറ്കു വേലൈ പോക്കരിത്തന്നതേപോല്
തുണൈയിലാ തവര്ക മിന്നാ പകൈപ്പുല ന്തൊലൈത്തു നീക്കല്

55 പഴിപ്പറു നിലൈമൈ യാൺമൈ പകര്വതെൻ പതുമ പീട
ത്തുഴിപ്പെരു ന്തകൈമൈ ചാൻറ വന്തണ നയിര്ത്ത വെല്ലാം

ഏണ്ണമററുള്ളതാം ഭൂതഗണങ്ങളു-
ണ്ടെന്നതു നിങ്ങൾക്കറിവുള്ളതല്ലയോ?

56 കർത്തവ്യമോരുക, സന്ത്യജിച്ചീടണം
ധൂർത്തസംഗം, സാധുസംഗം വരിക്കണം;
സത്തമ, സർവ്വഭൂതാംബ, ശബരിതൻ
സത്മമേ പൂക, പിൻപ്പശ്യശൃംഗാദ്രിയും.

57 സൂര്യസുതനാം സുവർണ്ണശരീരനെ-
സ്സുഗ്രീവനെക്കണ്ടു സഖ്യമാണ്ടീടണം
സുഭ്രൂവാം ജാനകീദേവിയെത്തേടുവാൻ
സുഷ്ഠുവാം മാർഗ്ഗമിതെ"ന്നുരച്ചീടവേ
സൂര്യവംശീയരാം രാജന്യസോദരർ
സുന്ദരാകാരരതിന്നൊരുങ്ങീടിനാർ.

58 വാരൊളിയാറ്ന ഗന്ധർവ്വൻ തൊഴുതങ്ങു
വാനത്തിലേറി മറഞ്ഞോരനന്തരം
മാനവനന്ദനരാവഴിപോയ് മഹാ
കാനനം പർവ്വതം പിന്നിട്ടു രാത്രിയിൽ
മാതംഗയുഗ്മം കണക്കവർ ചെന്നേറി
മാതംഗമാശ്രമമശ്രുമം വിശ്രുതം. 258

അഴിപ്പതറ് കൊരുവനാന വണ്ണല്ലു മറിതി രൻറേ
ഒഴിപ്പരു ന്തിറല പൂത കണത്തൊട്ടു മുറൈയു മുൺമൈ.

56 ആയതു ചെയ്കൈ യെൻപ തറത്തുറൈ നെറിയി നെണ്ണി
തീയവര് ച്ചേര്ക്കി ലാതു ചെവ്വിയോര്ച്ചേര്ത്തു ച്ചെയ്തല്
തായിനു മുയിര്ക്കു നല്കു ശ്ചവരിയൈ ത്തലൈപ്പ ട്ടന്നാൾ
ഏയതോര് നെറിയി നെയ്തി യിരലൈയിൻ കുൻറ മേറി.

57 കതിരവൻ ചിറുവ നാന കനകവാ ണിറത്തി നാനെ
എതിരെതിര് തഴുവി നട്പി നിനിതമര് ന്തവനി നീങ്ങ
വെതിര്പൊരു തോളിനാളെ നാട്ടുതല് വിഴുമി തെൻറാൻ
അതിര്കഴല് വീരര് താമു മന്നതേ യമൈവ താനാര്

58 ആനവൻ തൊഴുതു വാഴ്ത്തി യന്തര ത്തെഴുന്തു പോനാൻ
മാനവക്കുമരര് താമു മത്തിശൈ വഴിക്കൊ ണ്ടേകി
കാനമു മലൈയു നീങ്കി കങ്കുല്വ ന്തിറുത്ത കാലൈ
യാനൈയി നിരട്ടൈ യെന്ന മതങ്കന തിരുക്കൈ ചേര്ന്താര്.

കവന്തപ്പടലം മുററിററു

ശബരീമോക്ഷം

1 കല്പനം ചെയ്യുന്നതേതുമരുളുന്ന
കല്പകദാരുവെന്നാരുമോതും വിധം
അത്ഭുതദിവ്യത്വമാണ്ടിട്ടമാശ്രമം
അല്ലേതരം ലൗകികാനന്ദമേകിട്ടും
അത്രയുമല്ലതനവദ്യമാം നാക-
സൗഖ്യമേകും പുണ്യശാലികൾക്കെന്നുമേ.

2 കാരണഹീനനാം രാമൻ തിരുവടി
കല്യം മതംഗപർണ്ണാലയം പൂകിനാൻ
കാലമേറെക്കാത്തുകാത്തു കഴിയുന്ന
കല്യാണിയായ ശബരിയെക്കണ്ടുടൻ
കൽക്കണ്ടമാധുരിയേലും വിധമോതി
കാറൊളിവർണ്ണൻ കുശലവാക്യങ്ങളെ.

3 ആനന്ദബാഷ്പം പൊഴിച്ചാളരുവിപോൽ
അത്യന്തഭക്തിയോടോതിനാളിങ്ങനെ:- 14

ചവരി പിറപ്പു നീങ്ക് പടലം

1 കണ്ണിയ തരുതറ് കൊത്ത കറ്പക തരുവു മെന്ന
നണ്ണിയ നല്കന്തെയ്വ ക്കടിനറു ഞ്ചോലൈ ഞാലം
എണ്ണിയ വിൻപ മൻറി ത്തുൻപങ്ങ് കളില്ലൈ യാന
പുണ്ണിയം പുരിന്തോര് വൈക ത്തുറക്കമേ പോൻറ തൻറേ.

2 അന്നതാ മിരുക്കൈ നണ്ണി യാണ്ടുനീ ൻറളവില് കാല
ത്തന്നൈയേ നിനൈന്തു നോറ്ക ച്ചവരിയൈ ത്തലൈപ്പ ട്ടന്നാട്ക
ഇന്നരൈ യരുളി ത്തീതി ൻറിരുന്തനൈ പോലുമെൻറാൻ
മുനിവറ് കിതുവെൻറെണ്ണ ലാവതോര് മൂല മില്ലാൻ.

3 ആണ്ടവ ളൻപി നേത്തി യഴുതിഴി യരുവി ക്കണ്ണൻ
മാണ്ടതെൻ മായപ്പാചം വന്തു വരാപില് കാലം

''ആഹന്ത! ലൗകികപാശമററു, മുററു-
മന്തമററുള്ള തപസ്സും ഫലിച്ചിതു
അററുപോയ് ജന്മവും''എന്നോതി നൽകിനാ-
ളൂററ ഫലാദികൾ തേടിയെടുത്തവ.

4 ഈശനും ബ്രഹ്മനും വാനവരേവരും
വാസവൻ താനുമിങ്ങെത്തി തോഷത്തൊടേ
''ആസന്നമാ യനവദ്യതപോഫലം
ആശു വരും രാമചന്ദ്ര, നപ്പോൾ ശുഭേ
ആതിഥ്യമേക, പൂജിയ്ക്ക, കനന്തര-
മങ്ങു വന്നീടാം നിനക്കെന്നു''മോതിനാർ.

5 ''നാഥ നീ! വന്നീടുമെന്നറിഞ്ഞീടിനേൻ
നാളെത്രയായി ഞാൻ കാത്തിരുന്നീടിനേൻ
നാളീകനേത്ര! ഫലിച്ചിതെൻ പുണ്യമി''-
ന്നാമഹാതാപസി ചൊൽവതു കേൾക്കവെ
നാരായണൻ താനരുളിനാൻ കാരുണ്യ-
ലോലായിതതരംഗത്തൊടുമിങ്ങനെ:-
''നന്നു നന്നമ്മേ! വിവശത തീർന്നു മേ
നന്മ വന്നീടുമേ വാഴ്ക നീണാളയേ.''

6 അന്നനുജാതനുമൊന്നിച്ചനഘനു-
മങ്ങു വാണാൻ, ശ്രീശബരീതപസ്വിനി 34

പൂണ്ട മാതവത്തിൻ ചെല്വം പോയതു പിറവി യെൻപാൻ
വേണ്ടിയ കൊണർന്തു നല്കി വിരുന്തു ചെയ്തിരുന്ത വേലൈ.

4 ഈശനങ് കമലത്തോന മിമൈയ വര് യാരു മെന്തെ
വാശവൻ റാന മീണ്ടു വന്തനര് മകിഴ്ന്തു നോക്കി
ആശറു തവത്തിറ് കെല്ലൈ യണുകിയ തിരമറ് കായ
പൂശനൈ വിരുംപി യെം പാറ് പോതുതി യെൻറു പോനാര്.

5 ഇരുന്തന നെന്തൈ നീയീ ണ്ടെയ്തുതി യെന്നു ന്തമ്മൈ
പൊരുന്തിട വിൻറു താനെൻ പുണ്ണിയം പൂത്ത തെന്ന
അരുന്തവ ത്തരചി തന്നൈ യൻപുറ നോക്കി യെങ്കൾ
വരുത്തുറു തുയര ന്തീര്ത്താ യമ്മനൈ വാഴി യെൻറാൻ.

6 അനകന മിളൈയകോറു മൻറവ ണുറൈന്ത പിൻറൈ
വിനൈയറു നോൻപി നാള മെയ്മൈയി നോക്കി വെയ്യ

അർക്കാത്മജന്മാവിരിയ്ക്കുമൃശ്യാചലം
മാർഗ്ഗസങ്കേതം വിവരിച്ചു ചൊല്ലിനാൾ.

7 കേട്ടറിഞ്ഞുണ്ടായ തത്ത്വബോധത്തിനാൽ
ഒട്ടു രുചിച്ചറിയേണ്ടുമമൃതമാം
വിഷ്ണുപാദതീർത്ഥ ഈശ്വരൻ രാമചന്ദ്രൻ തദാ
കേട്ടാൻ ശബരിതൻ വാക്യങ്ങളാകവേ
മുക്തിമാർഗ്ഗങ്ങളുരയ്ക്കുമാചാര്യനാൽ
വക്തവ്യമായതു കേൾക്കും മുമുക്ഷുപോൽ.

8 പിന്നീട്ടു തൻതപോനിഷ്ഠാഫലംകൊണ്ടു
തന്നുടൽ വിട്ടവൾ മുക്തിയാർന്നീടിനാൾ
അന്നതു കണ്ടേററമാശ്ചര്യമാണ്ടവർ
ചെന്നാർ ശബരിയുരച്ച വഴിവഴി.

9 ശീതളകാനനഭൂധരഭാഗങ്ങൾ
ശീഘ്രമവർ കടന്നെത്തിനാർ പമ്പയിൽ
സീമാതിഗജനം ദൈനംദിനം വന്നു
നീരാടി തൽപാപതാപാഗ്നികൊണ്ടലം
ശ്രീകരം പുണ്യമുരുകിയ പോലവേ
ലാലസിയ്ക്കും ചാരുപൊയ്ക പുക്കാരവർ.

[ആരണ്യകാണ്ഡം സമാപ്തം] 52

തുണൈപരി ത്തരോൻ മൈന്ത നിരുന്തവ ത്തുളക്കില് കുൻറം
നിണൈവരി തായറ്കൊത്ത നെറിയെലാ നിണൈന്തു ചൊന്നാൻ.

7 വീട്ടിന ക്കമൈവ താന മെയ്ന്നെറി വെളിയിററാക
കാട്ടുറു മറിഞ്ഞരെന്ന വന്നവൾ കഴറി റെറല്ലാം
കേട്ടന നെൻപ മന്നോ കേൾവിയാറ് ചെവികൺ മുററു
ന്തോട്ടവ രുണർവി നണ്ണു മമൃതത്തിൻ ചുവൈയായ് നൻറാൻ.

8 പിന്നവ ളുഴൻറു പെററ യോകത്തിൻ പെററിയാലേ
തന്നുട റുറന്തു താന ത്തനിമൈയി നിനിതു ചാരന്താൾ
അന്നതു കണ്ട വീര രതിചയ മളവിൻ റെയ്തി
പൊന്നടി ക്കഴൽകളാർപ്പ പുകൻറ മാ നെറിയിറ് പോനാർ

9 തണ്ണെനങ് കാന കുൻറു ന്തിചൈകളു ന്തവിര പ്പോനാർ
മണ്ണിടൈ വൈകറോറും വരംപിലാ മാക്കളാട
കണ്ണിയ വിനൈക ളെന്നങ് കട്ടഴല് കഴുവ ലാലേ
പുണ്ണിയ മുരുകി ററന്ന പംപൈയാം പൊയ്കൈ പുക്കാർ.

ചവരി പിറപ്പു നീങ്കു പടലം മുററിററു.

[ആരണിയ കാണ്ടം മുററുപ്പെററതു]